

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

WIDENER LIBRARY

HX JVDA .

G1 23.147 Corridor.

Harvard College
Library

FROM THE LIBRARY OF
HERBERT WEIR SMYTH

Class of 1878

Eliot Professor of Greek Literature

GIVEN IN HIS MEMORY
BY HIS FAMILY

1937

G1 23.147 Corridor.

Harvard College
Library

FROM THE LIBRARY OF
HERBERT WEIR SMYTH

Class of 1878

Eliot Professor of Greek Literature

GIVEN IN HIS MEMORY
BY HIS FAMILY

1937

LUCIANUS.

RECOGNOVIT

IULIUS SOMMERBRODT

VOL. III.

BEROLINI
APUD WEIDMANNOS
MDCCCXCIX.

G1, 23.147

HARVARD UNIVERSITY
CLASSICAL DEPARTMENT
FROM THE LIBRARY OF
HERBERT WEIR SMYTH
APRIL 15, 1941

AUGUST WELLAUER

FRANZ PASSOW

GOTTFRIED HERMANN

SUMMIS SUIS IN LITTERIS DUCIBUS

I. S.

Cum magis magisque mihi persuasissem, codicum Lucianeorum condicionem eam esse, ut familiae non satis certo discerni possint, id agere perrexi, ut quam plurimis bonis codicibus collatis ex eorum consensu Luciani scripta emendentur. A quo instituto eo minus fuit cur desisterem, quod per hos plus decem annos nemo ne auctor quidem M. Rothstein*) ad studia sua familiarum cognationem stabilendi unquam rediit.

Sunt autem in hunc meum usum omnino recens collati codices Vaticani et Palatini (quinque), codices Marciani (duo), codices Parisini (tres), Cod. Urbinas, Londinensis (Harleianus), Mutinensis, Laurentianus, Upsaliensis, Vindobonensis, Gorlicensis. In quo officio adiutus sum, quod gratissimo animo profiteor, benevolentissima opera virorum in hac re versutissimorum Aldenhoven, Dziatzko, Graeven, Kruse, Mau, Müller-Strübing, Niese, Nils Nilén, C. Peter, E. Rohde, Studemund, Treu, Vitelli.

Quos ego ipse iterato cursu contuli Venetiae, Mutinae, Florentiae, Romae, Parisiis, Upsalae, Vindobonae, non

*) Quaestiones Lucianae. Berolini 1888.

nego summa me assiduitate ac religione huic negotio vacasse, sed tamen ita, ut in hac tanta lectionum multitudine errorum me reum esse probe sciam.

Optimum de omnibus Luciani codicibus conspectum exhibuit Paulus Vogt in dissertatione de Luciani libellorum pristino ordine p. I. 1890, quam primam particulam maxime dolendum est non esse hucusque secutas esse plures.

Communis omnium fons etiamnum desideratur. Primum in codicibus locum obtinent:

Cod. Vat. 87 = \mathfrak{A} et Cod. Vat. 90 = Γ^{**})

Cod. Marc. 434 = Ω et Cod. 436 = Ψ^{***})

Sequuntur Vindobonensis egregiae notae quamquam in minoribus libris quandoque dormitat et Laurentianus 77 Φ , de quo narraui in Rhein. Mus. 1881 p. 314—16.

Aequè bonus est Mutinensis, sed temporum iniuria tam male habitus, ut aegre legatur. Hunc autem tanta arte tamque singulari cura descripsit Nils Nilén, ut is, si quisquam, idoneus iudicandus sit, qui quaestionem de familiis codicum, si quae sunt certae, feliciter absolvat.

Gorlicensis elegantissime scriptus qui olim omnibus praestare visus est, nunc in paucis bonus in non paucis mendosissimus est.

Reliqui omnes virtutibus et vitiis paene pares, ut alii ex aliis passim fontibus fluxisse videantur; neque sperare

***) De Vat. 87 separatim exposui in Philologo 1892. 1.

***) De Marc. 436 in Philolog. 1893. 1. 123.

licet in iis codicibus, qui nondum collati sunt, tantum praesidii repertum iri, ut iis non possimus carere.

Quae cum ita sint, etiam posthac multo labore opus erit, ut Luciani dignitas et splendor restituatur. Restat autem quod gravissimum est, ut de toto hoc opere quod Luciani nomine inscriptum est recte iudicetur. Nam non omnes hos plus octoginta libellos huic uni deberi, de nonnullis sine controversia iam nunc constat, de aliis non paucis adhuc sub indice lis est. Verisimile est igitur, hanc magnam indigestamque molem tamquam in litterarum sui temporis Herculem in Lucianum collatam, eiusque honori tributa fuisse cum deterioribus optima.

Operae igitur pretium est, explicatis ordinum temporibus diligenter investigare, quomodo et quando hoc corpus natum sit, monstrare diversa litterarum genera et argumenta, persequi linguae vicissitudines progressus regressus, inprimis Graeci et Romani quid inter se mutuati sint, quicquid ad religionem ad vitam et publicam et privatam pertinet aperire, unitisque his studiis aliquando, modernae, ut hoc novo Cassiodori vocabulo utar, Graecitatis thesaurum instaurare.

Ser. Vratislaviae

D. II. m. Septbr. a. MDCCCXCIX.

Julius Sommerbrodt.

LUCIANI

VOL. III.

	Pagina
<i>Δίς κατηγορούμενος</i>	1
<i>περὶ παρασίτου</i>	22
<i>Ἀνάχαρσις</i>	46
<i>περὶ πένθους</i>	68
<i>φήτορων δεδάσκαλος</i>	74
<i>φιλοψεύδης ἢ ἀπιστῶν</i>	85
<i>Ἱππίας ἢ βαλανεῖον</i>	106
<i>Διόνυσος</i>	109
<i>Ἡρακλῆς</i>	113
<i>περὶ τοῦ ἤλεκτρον</i>	115
<i>μυίας ἐγκώμιον</i>	118
<i>πρὸς τὸν ἀπαίδευτον</i>	122
<i>περὶ ποῦ μὴ πιστεύειν διαβολῇ</i>	134
<i>περὶ τοῦ οἴκου</i>	145
<i>μακρόβιοι</i>	156
<i>πατρίδος ἐγκώμιον</i>	163
<i>περὶ τῶν διψάδων</i>	167
<i>διάλεξις πρὸς Ἡσίοδον</i>	170
<i>πλοῖτον ἢ εὐχάλ</i>	173—192

CODICUM LECTIONES.

<i>Bis accusatus</i>	195
<i>De Parasito</i>	206
<i>Anacharsis</i>	215
<i>De Luctu</i>	216
<i>Rhetorum praeceptor</i>	219
<i>Philopseudes</i>	226
<i>Hippias</i>	238

	Pagina
Bacchus	239
Hercules	239
De electro	240
Encomium muscae	241
Adversus indoctum	243
Calumniae non temere esse credendum	248
De domo	250
Macrobiani	251
Patriae encomium	252
De dipsadibus	253
Dissertatio cum Hesiodo	254
Navigium	255—261

ADNOTATIO CRITICA.

Bis accusatus	264
De Parasito	270
Anacharsis	275
De Luctu	279
Rhetorum praeceptor	279
Philopseudes	284
Hippias s. balneum	287
Bacchus	287
Hercules	288
De electro s. cygnus	289
Muscae encomium	290
Adversus indoctum	292
Calumniae non temere credendum	295
De domo	297
Macrobiani	298
Patriae encomium	299
De dipsadibus	300
Dissertatio cum Hesiodo	301
Navigium s. vota	301—306

ΔΙΣ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΣ ἢ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ.

Reitz.
II. p.
791

1. ΖΕΥΣ. Ἄλλ' ἐπιτριβείεν ὅσοι τῶν φιλοσόφων ¹ παρὰ μόνοις τὴν εὐδαιμονίαν φασὶν εἶναι τοῖς θεοῖς· εἰ γοῦν ἦδεςαν ὅποσα τῶν ἀνθρώπων ἕνεκα πάσχομεν, οὐκ ἂν ἡμᾶς τοῦ νέκταρος ἢ τῆς ἀμβροσίας ἐμακάριζον Ὅμηρον πιστεύσαντες ἀνδρὶ τυφλῷ καὶ γόητι, μάκαρας ἡμᾶς καλοῦντι καὶ τὰ ἐν οὐρανῷ διηγουμένῳ, ὃς οὐδὲ τὰ ἐν τῇ γῆ καθορᾶν ἐδύνατο. αὐτίκα γέ τοι ὁ μὲν Ἥλιος οὐτοσὶ ζευξάμενος τὸ ἄρμα πανήμερος τὸν οὐρανὸν περιπολεῖ πῦρ ἐνδεδυνῶς καὶ τῶν ἀκτίνων ἀποστίλβων, οὐδ' ὅσου ⁷⁹² κνήσασθαι τὸ οὖς, φασί, σχολὴν ἄγων· ἦν γάρ τι κἂν ὀλίγον ἐπιρραθυμῆσας λάθῃ, ἀφηνιάσαντες οἱ ἵπποι καὶ τῆς ὁδοῦ παρατραπόμενοι κατέφλεξαν τὰ πάντα. ἡ Σελήνη δὲ ἄγρυπνος καὶ αὐτὴ περίεσι φαίνουσα τοῖς κωμάζουσι καὶ τοῖς ἄωρὶ ἀπὸ τῶν δειπνῶν ἐπανιοῦσιν. ὁ Ἀπόλλων τε αὖ πολυπράγμονα τὴν τέχνην ἐπανελόμενος ὀλίγου δεῖν τὰ ὤτα ἐκκεκῶφωται πρὸς τῶν ἐνοχλούντων κατὰ χρεῖαν τῆς μαντικῆς, καὶ ἄρτι μὲν αὐτῷ ἐν Δελφοῖς ἀναγκαῖον εἶναι, μετ' ὀλίγον δὲ ἐς Κολοφῶνα θεῖ, κακεῖθεν ἐς Ξάνθον μεταβαίνει καὶ δρομαῖος αὐθις [ἐς τὴν Κλάρων, εἶτα] ἐς Ἀθήλον ἢ ἐς Βραγχίδας, καὶ ὅλως ἐνθα ἂν ἡ πρόμαντις πιούσα τοῦ ἱεροῦ νάματος καὶ μασσησμένη τῆς δάφνης καὶ τὸν τρίποδα διασεισαμένη κελεύσῃ παρεῖναι, ἄσκον χρῆ αὐτίκα μάλα παρεστάναι ξυνείροντα τοὺς χρησμοὺς ἢ οἴχεσθαι οἱ τὴν δόξαν τῆς τέχνης. ⁷⁹³ ἐῷ λέγειν ὅποσα ἐπὶ πείρᾳ τῆς μαντικῆς ἐπιτεχνῶνται

αὐτῷ ἄρνεια κρέα καὶ χελώνας ἐς τὸ αὐτὸ ἔψοντες· ὥστε
 εἰ μὴ τὴν θῖνα ὀξὺς ἦν, κἄν ἀπῆλθεν αὐτοῦ ὁ Λυδὸς κα-
 ταγελῶν. ὁ μὲν γὰρ Ἀσκληπιὸς ὑπὸ τῶν νοσοῦντων ἐν-
 οχλούμενος ὄρη τε δεινὰ θιγγάνει τε ἀηδέων ἐπ' ἄλλο-
 τρήσι τε ξυμφορῆσιν ἰδίας καρποῦται λύπας. τί γὰρ ἂν
 ἢ τοὺς ἀνέμους φυτουργοῦντας λέγοιμι καὶ παραπέμπον-
 τας τὰ πλοῖα καὶ τοῖς λικμῶσιν ἐπιπνέοντας, ἢ τὸν ὕπνον
 ἐπὶ πάντας πετόμενον, ἢ τὸν ὄνειρον μετὰ τοῦ ὕπνου
 διανυκτερεύοντα καὶ ὑποφητεύοντα αὐτῷ; πάντα γὰρ
 ταῦτα ὑπὸ φιλανθρωπίας οἱ θεοὶ πονοῦσι πρὸς τὸν ἐπὶ
 2 τῆς γῆς βίον ἕκαστος ξυντελοῦντες. 2. καίτοι τὰ μὲν τῶν
 ἄλλων μέτρια· ἐγὼ δὲ αὐτὸς ὁ πάντων βασιλεὺς καὶ πα-
 τῆρ ὅσας μὲν ἀηδίας ἀνέχομαι, ὅσα δὲ πράγματα ἔχω 794
 πρὸς τοσαύτας φροντίδας διηρημένος· ὧ πρῶτα μὲν τὰ
 τῶν ἄλλων θεῶν ἔργα ἐπισκοπεῖν ἀναγκαῖον, ὅποσοι τι
 ἡμῖν ξυνδιαπράττουσι τῆς ἀρχῆς, ὡς μὴ βλακεύωσιν ἐν
 αὐτοῖς, ἔπειτα δὲ καὶ αὐτῷ μυρία ἄττα πράττειν καὶ
 σχεδὸν ἀνέφικτα ὑπὸ λεπτότητος· οὐ γὰρ μόνον τὰ κε-
 φάλαια ταῦτα τῆς διοικήσεως, ὑετοὺς καὶ χαλάζας καὶ
 πνεύματα καὶ ἀστραπὰς αὐτὸς οἰκονομησάμενος καὶ δια-
 τάξας πέπαυμαι τῶν ἐπὶ μέρος φροντίδων ἀπηλλαγμέ-
 νος, ἀλλὰ με δεῖ καὶ ταῦτα μὲν ποιεῖν, ἀποβλέπειν δὲ
 κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἀπανταχῇ καὶ πάντα ἐπισκοπεῖν
 ὡςπερ τὸν ἐν τῇ Νεμέῃ βουκόλον, τοὺς κλέπτοντας, τοὺς
 ἐπιροκοῦντας, τοὺς θύοντας, εἴ τις ἔσπεισε, πόθεν ἢ
 κνῖσα καὶ ὁ καπνὸς ἀνέρχεται, τίς νοσῶν ἢ πλέων ἐκά-
 λεσε, καὶ τὸ πάντων ἐπιπονώτατον, ὑφ' ἑνα καιρὸν ἐν
 τε Ὀλυμπίᾳ τῇ ἐκατόμβῃ παρεῖναι καὶ ἐν Βαβυλῶνι τοὺς
 πολεμοῦντας ἐπισκοπεῖν καὶ ἐν Γέταις χαλαζᾶν καὶ ἐν 795
 Αἰθίοψιν εὐχεῖσθαι. τὸ δὲ μεμψίμοιρον οὐδὲ οὕτω δια-
 φρυγεῖν ῥάδιον, ἀλλὰ πολλάκις οἱ μὲν ἄλλοι θεοὶ τε καὶ
 ἀνέρες ἵπποκορυσταὶ εὐδοοσι παννύχιοι, τὸν Δία δὲ ἐμὲ
 οὐκ ἔχει νήδυμος ὕπνος. ἦν γάρ τι καὶ μικρὸν ἐπινυστά-
 ξωμεν, ἀληθῆς εὐθὺς ὁ Ἐπίκουρος, ἀπρονοήτους ἡμᾶς
 ἀποφαίνων τῶν ἐπὶ γῆς πραγμάτων, καὶ ὁ κίνδυνος οὐκ
 εἰκαταφρόνητος, εἰ ταῦτα οἱ ἄνθρωποι πιστεύουσιν

αὐτῷ, ἀλλ' ἀστεφάνωτοι μὲν ἡμῖν οἱ ναοὶ ἔσονται, ἀκνί-
 σῶτοι. δὲ αἱ ἀγνιαί, ἄσπονδοι δὲ [οἱ κρατῆρες, ψυχροὶ δὲ]
 οἱ βωμοί, καὶ ὅλως ἄθῦτα καὶ ἀκαλλιέρητα πάντα καὶ
 λιμὸς πολὺς. τοιγαροῦν ὥσπερ οἱ κυβερνῆται ὑψηλὸς
 μόνος ἐπὶ τῆς πρύμνης ἔστηκα τὸ πηδάλιον ἔχων ἐν ταῖν
 χερσῖν, καὶ οἱ μὲν [ἄλλοι] ἐπιβάται μεθύοντες εἰ τύχοι
 ἐγκαθεύδουσιν, ἐγὼ δὲ ἄγρυπνος καὶ ἄσιτος ὑπὲρ ἀπάν-
 των μερμηρίζω κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν μόνῳ τῷ
 δεσπότῃ εἶναι δοκεῖν τετιμημένος. 3. ὥστε ἡδέως ἂν 3

⁷⁹⁶ ἐροίμην τοὺς φιλοσόφους, οἱ μόνους τοὺς θεοὺς εὐδαι-
 μονίζουσιν, ὅποτε καὶ σχολάζειν ἡμᾶς τῷ νέκταρι καὶ τῇ
 ἀμβροσίᾳ νομίζουσι μυρία ὅσα ἔχοντας πράγματα· ἰδοὺ
 γέ τοι ὑπ' ἀσχολίας τοσαύτας ἐώλους δίκας φυλάττομεν
 ἀποκειμένας ὑπ' εὐρώτος ἤδη καὶ ἀραχνίων διεφθαρμέ-
 νας, καὶ μάλιστα ὁπόσαι τὰς ἐπιστήμας καὶ τέχνας πρὸς
 ἀνθρώπους τινὰς ξυνέστησαν, πάνυ παλαιὰς ἐνίας αὐ-
 τῶν. οἱ δὲ κεκράγασιν ἀπανταχόθεν καὶ ἀγανακτοῦσι
 καὶ τὴν δίκην ἐπιβοῶνται καμὲ τῆς βραδυτῆτος αἰτιῶν-
 ται, ἀγνοοῦντες ὡς οὐκ ὀλιγωρῶν τὰς κρίσεις ὑπερημέ-
 ρους ξυνέβη γενέσθαι, ἀλλ' ὑπὸ τῆς εὐδαιμονίας, ἣ
 ξυνεῖναι ἡμᾶς ὑπολαμβάνουσι· τοῦτο γὰρ τὴν ἀσχολίαν
 καλοῦσι.

4. ΕΡΜΗΣ. Καὶ αὐτός, ὦ Ζεῦ, πολλὰ τοιαῦτα ἐπὶ 4
 τῆς γῆς ἀκούσας δυσχεραίνοντων λέγειν πρὸς σὲ οὐκ ἐτόλ-
 μων. ἐπεὶ δὲ σὺ περὶ τούτων τοὺς λόγους ἐνέβαλες, καὶ
 δὴ λέγω. πάντες ἀγανακτοῦσι καὶ σχετλιάζουσιν, ὦ πά-
 τερ, καὶ ἐς τὸ φανερὸν μὲν οὐ τολμῶσι λέγειν, ὑποτον-
 θορῶν δὲ συγκεκυφότες αἰτιώμενοι τὸν χρόνον, οὗς
 ἔδει πάλαι τὰ καθ' αὐτοὺς εἰδότας στέργειν ἕκαστον τοῖς
 δεδικασμένοις.

⁷⁹⁷ ΖΕΥΣ. Τί οὖν, ὦ Ἑρμῆ, δοκεῖ; προτιθέναι αὐτοῖς
 ἀγορὰν δικῶν, ἣ θέλεις ἐς νέωτα παραγγειλῶμεν;

ΕΡΜ. Οὐ μὲν οὖν, ἀλλὰ ἤδη προθῶμεν.

ΖΕΥΣ. Οὕτω ποιεῖ· σὺ μὲν κήρυττε καταπτάμενος
 ὅτι ἀγορὰ δικῶν ἔσται κατὰ τάδε, πάντας ὁπόσοι τὰς
 γραφὰς ἀπενηρόχασιν, ἦκειν τήμερον εἰς Ἄρειον πάγον,

ἐκεῖ δὲ τὴν μὲν Δίκην ἀποκληροῦν σφίσι τὰ δικαστήρια κατὰ λόγον τῶν τιμημάτων ἐξ ἀπάντων Ἀθηναίων. εἰ δὲ τις ἄδικον οἶοιτο γεγενῆσθαι τὴν κρίσιν, ἐξείναι ἐφέντι ἐπ' ἐμὲ δικάζεσθαι ἐξ ὑπαρχῆς, ὡς εἰ μηδὲ τὸ παράπαν ἐδεδίκαστο, σὺ δέ, ὦ θύγατερ, καθεζομένη παρὰ τὰς σεμνὰς θεὰς ἀποκλήρου τὰς δίκας καὶ ἐπισκόπει τοὺς δικάζοντας.

5. ΔΙΚΗ. Αὐθις ἐς τὴν γῆν, ἴν' ἐξελαυνομένη πρὸς αὐτῶν δραπετεύω πάλιν ἐκ τοῦ βίου τὴν Ἀδικίαν ἐπιγε-
λῶσαν οὐ φέρουσα;

ΖΕΥΣ. Χρηστὰ ἐλπίζειν σε δεῖ· πάντως γὰρ ἤδη πεπεικασιν αὐτοὺς οἱ φιλόσοφοι σὲ τῆς Ἀδικίας προτιμᾶν, καὶ μάλιστα ὁ τοῦ Σωφρονίσκου τὸ δίκαιον ὑπερεπαινεσας καὶ ἀγαθῶν τὸ μέγιστον ἀποφίνας.

ΔΙΚ. Πάνυ γοῦν αὐτὸν ὃν φῆς ἐκείνον ὤνησαν οἱ περὶ ἐμοῦ λόγοι, ὃς παραδοθεὶς τοῖς ἔνδεκα καὶ ἐς τὸ δεσμοπήριον ἐμπεσὼν ἐπιεν ἄθλιος τοῦ κωνείου, μηδὲ τὸν ἀλεκτρούνα τῷ Ἀσκληπιῷ ἀποδεδωκώς· παρὰ τοσοῦτον ὑπερέσχον οἱ κατήγοροι τὰναντία περὶ τῆς Ἀδικίας φιλοσοφοῦντες.

6. ΖΕΥΣ. Ξένα ἔτι τοῖς πολλοῖς τὰ τῆς φιλοσοφίας ἦν τότε, καὶ ὀλίγοι ἦσαν οἱ φιλοσοφοῦντες, ὥστε εἰκότως ἐς τὸν Ἄνυτον καὶ Μέλητον ἔρρεπε τὰ δικαστήρια· τὸ δε νῦν εἶναι οὐχ ὀρεῶς ὅσοι τριβῶνες καὶ βακτηρία καὶ πῆραι; ἀπανταχοῦ πύγων βαθὺς καὶ βιβλίον ἐν τῇ ἀριστερᾷ, καὶ πάντες ὑπὲρ σοῦ φιλοσοφοῦσι, μεστοὶ δὲ οἱ περίπατοι κατὰ ἴλας καὶ φάλαγγας ἀλλήλοις ἀπαντῶντων, καὶ οὐδεὶς ὅστις οὐ τρόφιμος τῆς ἀρετῆς εἶναι δοκεῖν βούλεται· πολλοὶ γοῦν τὰς τέχνας ἀφέντες ἄς εἶχον τέως, ἐπὶ τὴν πῆραν ᾤξαντες καὶ τὸ τριβῶνιον, καὶ τὸ σῶμα πρὸς τὸν ἥλιον ἐς τὸ Αἰθιοπικὸν ἐπιχράναντες αὐτοσχέδιοι φιλόσοφοι ἐκ σκυτοτόμων ἢ τεκτόνων περινοστοῦσι σὲ καὶ τὴν σὴν ἀρετὴν ἐπαινοῦντες. ὥστε κατὰ τὴν παροιμίαν, θᾶττον ἂν τις ἐν πλοίῳ πεσὼν διαμάρτοι ξύλου ἢ ἐνθα ἂν ἀπίδη ὁ ὀφθαλμός, ἀπορήσει φιλο- 790
σόφου.

7. ΔΙΚ. Καὶ μὴν οὗτοί με, ὦ Ζεῦ, δεδίττονται πρὸς ἄλλήλους ἐρίζοντες καὶ ἀγνωμονοῦντες ἐν αὐτοῖς οἷς περὶ ἐμοῦ διεξέρχονται. φασὶ δὲ καὶ τοὺς πλείστους αὐτῶν ἐν μὲν τοῖς λόγοις προσποιεῖσθαι με, ἐπὶ δὲ τῶν πραγμάτων μηδὲ τὸ παράπαν ἔς τὴν οἰκίαν παραδέχεσθαι, ἀλλὰ δῆλους εἶναι ἀποκλείσοντας, ἣν ἀφίκωμαι ποτε αὐτοῖς ἐπὶ τὰς θύρας· πάλαι γὰρ τὴν Ἀδικίαν προεπεξενῶσθαι αὐτοῖς.

ΖΕΥΣ. Οὐ πάντες, ὦ θύγατερ, μοχθηροὶ εἰσιν· ἱκανὸν δέ, κὰν ἐνίοις τισὶ χρηστοῖς ἐντίχης. ἀλλ' ἄπιτε ἤδη, ὡς κὰν ὀλίγοι τήμερον ἐκδικασθῶσιν.

8. ΕΡΜ. Προῖωμεν, ὦ Δίκη, ταύτην εὐθὺ τοῦ Σου- 8
νιου μικρὸν ὑπὸ τὸν Ὑμηττὸν ἐπὶ τὰ λαιὰ τῆς Πάρνηθος, ἔνθα αἱ δύο ἐκεῖναι ἄραι· σὺ γὰρ ἔοικας ἐκλεῆσθαι πάλαι τὴν ὁδόν. ἀλλὰ τί δακρύεις καὶ σχετλιάζεις; μὴ δέδιθι· οὐκέθ' ὅμοια τὰ ἐν τῷ βίῳ· τεθναῖσιν ἐκεῖνοι πάντες οἱ Σκείρωνες καὶ Πιτυοκάμπται καὶ Βουσίριδες 800 καὶ Φαλάριδες, οὓς ἐδεδίεις τότε, νυνὶ δὲ Σοφία καὶ Ἀκαδημία καὶ Στοὰ κατέχουσι πάντα καὶ πανταχοῦ σε ζητοῦσι καὶ περὶ σοῦ διαλέγονται κεκηρότερες εἰ ποθεν εἰς αὐτοὺς κατάπτωιο.

ΔΙΚ. Σὺ γοῦν μοι, ὦ Ἑρμῆ, τάληθές ἂν εἴποις μόνος, ἄτε ξυνὼν αὐτοῖς τὰ πολλὰ καὶ ξυνδιατρίβων ἐν τε γυμνασίοις καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ — καὶ ἀγοραῖος γὰρ εἶ καὶ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις κηρύττεις — ὅποιοι γεγένηται καὶ εἰ δυνατὴ μοι παρ' αὐτοῖς ἡ μονή.

ΕΡΜ. Νῆ Δί', ἀδικοίην γὰρ ἂν πρὸς ἀδελφὴν σε οὔσαν μὴ λέγων· οὐκ ὀλίγα γὰρ πρὸς φιλοσοφίας ὠφέληνται οἱ πολλοὶ αὐτῶν· καὶ γὰρ εἰ μηδὲν ἄλλο, αἰδοῖ γοῦν τοῦ σχήματος μετριώτερα διαμαρτάνουσι. πλὴν ἀλλὰ καὶ μοχθηροῖς τισιν ἐντεύξη αὐτῶν — χρῆ γάρ, οἶμαι, τάληθῆ λέγειν — ἐνίοις δὲ ἡμισόφοις καὶ ἡμιφάυλοις· ἐπεὶ γὰρ αὐτοὺς μετέβαπτεν ἡ φιλοσοφία παραλαβοῦσα, ὅπόσοι μὲν [οὖν] ἔς κόρον ἔπιον τῆς βαφῆς, χρηστοὶ ἀκριβῶς ἀπετελέσθησαν ἀμιγεῖς ἐτέρων χρωμάτων, καὶ πρὸς γε τὴν σὴν ὑποδοχὴν οὗτοι ἐτοιμότατοι· ὅσοι δὲ

ὑπὸ τοῦ πάλαι ῥύπου μὴ ἐς βάθος παρεδέξαντο ὅποσον δευσοποιὸν τοῦ φαρμάκου, τῶν μὲν ἄλλων ἀμείνους, ἀτελεῖς δὲ ὁμῶς καὶ μιξόλενκοι καὶ κατεστιγμένοι καὶ παρα-⁸⁰¹δαλωτοὶ τὴν χρόαν. εἰσι δ' οἱ καὶ μόνον ψαύσαντες ἔκτοσθεν τοῦ λέβητος καὶ ἄκρῳ τῷ δακτύλῳ ἐπιχρισάμενοι τῆς ἀσβόλου ἰκανῶς οἴονται καὶ οὗτοι μεταβεβήφθαι. σοὶ μέντοι δῆλον ὅτι μετὰ τῶν ἀρίστων ἡ διατριβὴ ἔσται.

9 Ἡ. ἀλλὰ μεταξὺ λόγων ἤδη πλησιάζομεν τῇ Ἀττικῇ· ὥστε τὸ μὲν Σούνιον ἐν δεξιᾷ καταλίπωμεν, ἐς δὲ τὴν ἀκρόπολιν ἀπονεύσωμεν ἤδη. καὶ ἐπέπερ καταβεβήκαμεν, αὐτὴ μὲν ἐνταῦθά που ἐπὶ τοῦ πάγου κάθησο ἐς τὴν πνύκα ὀρῶσα καὶ περιμένουσα ἔστ' ἂν κηρύξω τὰ παρὰ τοῦ Διός, ἐγὼ δὲ ἐς τὴν ἀκρόπολιν ἀναβάς ῥᾶον οὕτως ἀπαντας ἐκ τοῦ ἐπηκόου προσκαλέσομαι.

ΔΙΚ. Μὴ πρότερον ἀπέλθῃς, ὦ Ἐρμῆ, πρὶν εἰπεῖν ὅστις οὗτος ὁ προσιών ἐστιν, ὁ κερασφόρος, ὁ τὴν σύριγγα, ὁ λάσιος ἐκ τοῖν σκελοῖν.

ΕΡΜ. Τί φῆς; ἀγνοεῖς τὸν Πᾶνα, τῶν Διονίσσου Θεραπόντων τὸν βακχικώτατον; οὗτος ὅκει μὲν τὸ πρόσθεν ἀνὰ τὸ Παρθένιον, ὑπὸ δὲ τὸν Δάτιδος ἐπίπλων καὶ τὴν Μαραθῶνάδε τῶν βαρβάρων ἀπόβασιν ἤκεν ἄκλιτος τοῖς Ἀθηναίοις ξύμμαχος, καὶ τὸ ἀπ' ἐκείνου τὸ ὑπὸ τῇ ἀκροπόλει σπήλαιον τοῦτο ἀπολαβόμενος οἰκεῖ μικρὸν ὑπὲρ τοῦ Πελασγικοῦ ἐς τὸ μετοίκιον ξυντελῶν, καὶ νῦν ὡς⁸⁰² τὸ εἶδος ἰδὼν ἡμᾶς ἐκ γειτόνων προσέρχεται δεξιωσόμενος.

10 ΠΑΝ. Χαίρετε, ὦ Ἐρμῆ καὶ Δίκε.

ΔΙΚ. Καὶ σύ γε, ὦ Πάν, μουσικώτατε καὶ πηθητικώτατε. Σατίρων ἀπάντων, Ἀθήνησι δὲ καὶ πολεμικώτατε.

ΠΑΝ. Τίς δὲ ὑμᾶς, ὦ Ἐρμῆ, χρεῖα δεῦρ' ἤγαγεν;

ΕΡΜ. Αὕτη σοὶ διηγῆσεται τὰ πάντα· ἐγὼ δὲ ἐπὶ τὴν ἀκρόπολιν καὶ τὸ κήρυγμα.

ΔΙΚ. Ὁ Ζεὺς, ὦ Πάν, κατέπεμψέ με ἀποκληρώσουσαν τὰς δίκας. σοὶ δὲ πῶς τὰ ἐν Ἀθήναις ἔχει;

ΠΑΝ. Τὸ μὲν ὅλον οὐ κατ' ἀξίαν πράττω, ἀλλὰ πολὺ καταδέεστερον τῆς ἐλπίδος, καὶ ταῦτα τηλικούτον

ἀπωσάμενος κυδοιμὸν τὸν ἐκ τῶν βαρβάρων. ὅμως δὲ
 δις ἢ τρίς τοῦ ἔτους ἀνιόντες ἐπιλεξάμενοι τράγον ἐνόρ-
 χην θύουσί μοι πολλῆς τῆς κινάβρας ἀπόζοντα, εἶτα εὖω-
 803 χοῦνται τὰ κρέα, ποιησάμενοι με τῆς εὐφροσύνης μάρτυρα
 καὶ ψιλῶ τιμήσαντες τῷ κρότῳ· ἀλλ' ἔχει τινά μοι ψυχα-
 γωγίαν ὁ γέλως αὐτῶν καὶ ἡ παιδιά.

11. ΔΙΚ. Τὰ δ' ἄλλα, ὦ Πάν, ἀμείνους πρὸς ἀρε- 11
 τὴν ἐγένοντο ὑπὸ τῶν φιλοσόφων;

ΠΑΝ. Τίνας λέγεις τοὺς φιλοσόφους; ἄρ' ἐκείνους
 τοὺς κατηφείς, τοὺς ξυνάμα πολλούς, τοὺς τὸ γένειον
 ὁμοίους ἐμοί, τοὺς λάλους;

ΔΙΚ. Καὶ μάλα.

ΠΑΝ. Οὐκ οἶδα ὅπως ὅ τι καὶ λέγουσιν οὐδὲ ξυνίη-
 μι τὴν σοφίαν αὐτῶν· ὄρειος γὰρ ἐγὼ καὶ τὰ κομψὰ
 ταῦτα δημάτια καὶ ἀστικά οὐ μεμάθηκα, ὦ Δίκη. πόθεν
 γὰρ ἐν Ἀρκαδίᾳ σοφιστῆς ἢ φιλόσοφος; μέγρ' τοῦ πλα-
 γίου αὐλοῦ καὶ τῆς σύριγγος ἐγὼ σοφός, τὰ δ' ἄλλα αἰ-
 πόλος καὶ χορευτῆς καὶ πολεμιστῆς, ἣν δέη, πλὴν ἀλλὰ
 ἀκούω γε αὐτῶν ἀεὶ κεκραγόντων καὶ ἀρετὴν τινα καὶ
 804 ἰδέας καὶ φύσιν καὶ ἀσώματα διεξιόντων, ἄγνωστα ἐμοὶ
 καὶ ξένα ὀνόματα. καὶ τὰ πρῶτα μὲν εἰρηνικῶς ἐνάρχον-
 ται τῶν πρὸς ἀλλήλους λόγων, προοιούσης δὲ τῆς ξυνου-
 σίας ἐπιτείνουσι τὸ φθέγμα μέχρι πρὸς τὸ ὄρθιον, ὥστε
 ὑπερδιατεινομένων καὶ ἅμα λέγειν ἐθελόντων τό τε πρό-
 σωπον ἐρυθριᾶ καὶ ὁ τράχηλος οἰδεῖ καὶ αἱ φλέβες ἐξα-
 νίστανται ὡσπερ τῶν ἀύλητῶν, ὁπότεν ἐς στενὸν τὸν
 αὐλὸν ἐμπνεῖν βιάζωνται. διαταράζαντες γοῦν τοὺς λό-
 γους καὶ τὸ ἐξ ἀρχῆς ἐπισκοπούμενον ξυγχεάντες ἀπέρ-
 χονται λαιδορησάμενοι ἀλλήλοις οἱ πολλοὶ τὸν ἰδρωῖτα ἐκ
 τοῦ μετώπου ἀγκῶνι ἀποξυόμενοι, καὶ οὗτος κρατεῖν ἔδοξεν
 ὅς ἂν μεγαλοφωνότερος αὐτῶν ἢ καὶ θρασύτερος καὶ δια-
 λυομένων ἀπέλθῃ ὕστερος. πλὴν ἀλλ' ὁ γε λεῶς ὁ πολὺς
 τεθήπασιν αὐτοῖς, καὶ μάλιστα ὁπόσους μηδὲν τῶν ἀναγ-
 805 καιοτέρων ἀσχολεῖ, καὶ παρεστᾶσι πρὸς τὸ θράσος καὶ
 τὴν βοήν κεκλημένοι. ἐμοὶ μὲν οὖν ἀλαζόνες τινὲς ἔδο-
 κουν ὀπὸ τούτων καὶ ἠγνώμην ἐπὶ τῇ τοῦ πύργωνος ὁμοιό-

τητι. εἰ δὲ καὶ δημωφελές τι ἐνῆν τῇ βοῇ αὐτῶν καὶ τί ἀγαθὸν ἐκ τῶν ῥημάτων ἐκείνων ἀνεφύετο αὐτοῖς, οὐκ ἂν εἶπειν ἔχοιμι. πλὴν ἀλλὰ εἴ γε δεῖ μηδὲν ὑποστειλάμενον τὰληθές διηγῆσασθαι — οἰκῶ γὰρ ἐπὶ σκοπῆς, ὡς ὄρας — πολλοὺς αὐτῶν ἤδη πολλακίς ἐθεασάμην περὶ δείλην ὄψιαν

12 12. ΔΙΚ. Ἐπίσχες, ὦ Πάν. οὐχ ὁ Ἑρμῆς σοι κηρύττειν ἔδοξεν;

ΠΑΝ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΕΡΜ. Ἀκούετε λεῷ, ἀγορὰν δικῶν ἀγαθῆ τύχη καταστησώμεθα τήμερον Ἐλαφηβολιῶνος ἐβδόμη ἰσταμένου. ὁπόσοι γραφὰς ἀπήνεγκαν, ἤκειν ἐς Ἄρειον πάγον, ἐνθα ἡ Δίκη ἀποκληρώσει τὰ δικαστήρια καὶ αὐτὴ παρέσται τοῖς δικάζουσιν, οἱ δικασταὶ ἐξ ἀπάντων Ἀθηναίων, ὁ μισθὸς τριῶβλον ἐκάστης δίκης, ἀριθμὸς τῶν δικαστῶν 806 κατὰ λόγον τοῦ ἐγκλήματος. ὁπόσοι δὲ ἀποθέμενοι γραφὴν, πρὶν εἰσελθεῖν, ἀπέθανον, καὶ τούτους ὁ Αἰακὸς ἀναπεμψάτω. ἦν δὲ τις ἄδικα δεδικασθαι οἴηται, ἐφῆσιμον ἀγωνιεῖται τὴν δίκην· ἡ δὲ ἔφεσις ἐπὶ τὸν Δία.

ΠΑΝ. Βαβαῖ τοῦ Θορύβου, ἤλικον, ὦ Δίκη, ἀνεβόησαν· ὡς δὲ καὶ σπουδῆ ξυνθέουσι ἔλκοντες ἀλλήλους πρὸς τὸ ἄναντες εὐθὺ τοῦ Ἀρείου πάγου. καὶ ὁ Ἑρμῆς δὲ ἤδη πάρεστιν. ὥστε ὑμεῖς μὲν ἀμφὶ τὰς δίκας ἔχετε καὶ ἀποκληροῦτε καὶ διακρίνετε ὥσπερ ὑμῖν νόμος, ἐγὼ δὲ ἐπὶ τὸ σπήλαιον ἀπελθὼν συριξομαί τι μέλος τῶν ἐρωτικῶν, ᾧ τὴν Ἥχῳ εἴωθα ἐπικερτομεῖν· ἀκροάσεων δὲ καὶ λόγων τῶν δικανικῶν ἄλις ἔχει μοι ὀσημέραι τῶν ἐν Ἀρείῳ πάγῳ δικάζομένων ἀκούοντι.

13 13. ΕΡΜ. Ἄγε, ὦ Δίκη, προσκαλῶμεν.

ΔΙΚ. Εὖ λέγεις. ἀθροοὶ γοῦν, ὡς ὄρας, ξυνθέουσι Θορυβοῦντες ὥσπερ οἱ σφῆκες περιβομβοῦντες τὴν ἄκραν. 807

ΑΘΗΝΑΙΟΣ. Εἴληφά σε, ὦ κατάρατε.

ΑΛΛΟΣ. Συκοφαντεῖς.

ΑΛΛ. Δώσεις ποτὲ ἤδη τὴν δίκην.

ΑΛΛ. Ἐξελέγξω σε δεινὰ ἐργασμένον.

ΑΛΛ. Ἐμοὶ πρώτῳ ἀποκλήρωσον.

ΑΛΛ. Ἐπον, μιαρέ, πρὸς τὸ δικαστήριον.

ΑΛΛ. Μὴ ἄγχε με.

ΔΙΚ. Οἴσθα ὃ δράσομεν, ὡ Ἐρμῆ; τὰς μὲν ἄλλας δίκας ἐς τὴν αὔριον ὑπερβαλώμεθα, τήμερον δὲ κληρῶμεν τὰς τοιαύτας, ὅποσαι τέχναις ἢ βίοις ἢ ἐπιστήμαις πρὸς ἄνδρας εἰσὶν ἐπηγγελμένοι. καὶ μοι ταύτας ἀνάδος τῶν γραφῶν.

ΕΡΜ. Μέθῃ κατὰ τῆς Ἀκαδημίας ὑπὲρ Πολέμωνος ἀνδραποδισμοῦ.

ΔΙΚ. Ἐπτά κλήρωσον.

ΕΡΜ. Ἡ Στοὰ κατὰ τῆς Ἡδονῆς ἀδικίας, ὅτι τὸν ἔραστὴν αὐτῆς Διονύσιον ἀπεβουκόλησε.

ΔΙΚ. Πέντε ἱκανοί.

ΕΡΜ. Περὶ Ἀριστίππου Τρυφῆ πρὸς Ἀρετῆν.

808 ΔΙΚ. Πέντε καὶ τούτοις δικασάτωσαν.

ΕΡΜ. Ἀργυραμοιβικὴ δρασμοῦ Διογένει.

ΔΙΚ. Τρεῖς ἀποκλήρου μόνους.

ΕΡΜ. Γραφικὴ κατὰ Πύρρωνος λειποταξίου.

ΔΙΚ. Ἐνέα κρινάτωσαν.

14. ΕΡΜ. Βούλει καὶ ταύτας ἀποκληρῶμεν, ὡ Δίκη, 14 τὰς δύο, τὰς πρώην ἀπενηνεγμένας κατὰ τοῦ ῥήτορος;

ΔΙΚ. Τὰς παλαιὰς πρότερον διανίσωμεν· αὐταὶ δὲ ἐς ὕστερον ἐκδικαστήσονται.

ΕΡΜ. Καὶ μὴν ὁμοιαί γε καὶ αὐταὶ καὶ τὸ ἔγκλημα, εἰ καὶ μὴ παλαιόν, ἀλλὰ παραπλήσιον τοῖς προαποκεκληρωμένοις· ὥστε ἐν τούτοις δικασθῆναι ἄξιον.

ΔΙΚ. Ἔοικας, ὡ Ἐρμῆ, χαριζομένῳ τὴν δέξιν· ἀποκληρῶμεν δὲ ὅμως, εἰ δοκεῖ, πλὴν ἀλλὰ ταύτας μόνας· ἱκαναὶ γὰρ αἱ ἀποκεκληρωμένοι. δὸς τὰς γραφάς.

ΕΡΜ. Ῥητορικὴ κακώσεως πρὸς τὸν Σύρον· Διάλογος τῷ αὐτῷ ὕβρεως.

ΔΙΚ. Τίς δὲ οὗτός ἐστιν; οὐ γὰρ ἐγγέγραπται τοῖνομα.

809 ΕΡΜ. Οὕτως ἀποκλήρου, τῷ ῥήτορι τῷ Σύρῳ· κωλύει γὰρ οὐδὲν καὶ ἄνευ τοῦ ὀνόματος.

ΔΙΚ. Ἴδού, καὶ τὰς ὑπερορίους ἤδη Ἀθήνησιν ἐν Ἀρείῳ πάγῳ ἀποκληρώσομεν, ἅς ὑπὲρ τὸν Εὐφράτην

καλῶς εἶχε δεδικάσθαι. πλὴν ἀλλὰ κλήρου ἔνδεκα τοὺς αὐτοὺς ἑκατέρω τῶν δικῶν.

ΕΡΜ. Εὖ γε, ὦ Δίκη, φείδη μὴ πολὺ ἀναλίσκεσθαι τὸ δικαστικόν.

15 15. ΔΙΚ. Οἱ πρῶτοι καθιζέτωσαν τῇ Ἀκαδημίᾳ καὶ τῇ Μέθῃ· σὺ δὲ τὸ ὕδωρ ἔγχει. πρότερα δὲ σὺ λέγε ἢ Μέθῃ. τί σιγᾶ καὶ διανεύει; μάθε, ὦ Ἐρμῆ, προσελθῶν.

ΕΡΜ. Οὐ δύναμαι, φησί, τὸν ἀγῶνα εἰπεῖν ὑπὸ τοῦ ἀκράτου τὴν γλωτταν πεπεδημένη, μὴ καὶ γέλωτα ὄφλω ἐν τῷ δικαστηρίῳ. μόγις δὲ καὶ ἔστηκεν, ὡς ὄρας.

ΔΙΚ. Οὐκοῦν συνήγορον ἀναβιβασάσθω τῶν δεινῶν τούτων τινά· πολλοὶ γὰρ οἱ κἄν ἐπὶ τριωβόλῳ διαρραγῆναι ἔτοιμοι.

ΕΡΜ. Ἄλλ' οὐδὲ εἰς ἐθελήσει ἔν γε τῷ φανερωῷ συναγορευῆσαι Μέθῃ· πλὴν εὐγνώμονά γε ταῦτα ἔοικεν 810 ἀξιούν.

ΔΙΚ. Τὰ ποῖα;

ΕΡΜ. Ἡ Ἀκαδημία πρὸς ἀμφοτέρους ἀεὶ παρεσκευάσται τοὺς λόγους καὶ τοῦτ' ἄσκει τᾶναντία καλῶς δύνασθαι λέγειν. αὕτη τοῖνον, φησὶν, ὑπὲρ ἐμοῦ πρότερον εἰπάτω, εἶτα ὕστερον ὑπὲρ ἐαντῆς ἔρει.

ΔΙΚ. Καινὰ μὲν ταῦτα, εἶπε δὲ ὁμως, ὦ Ἀκαδημία, τὸν λόγον ἑκάτερον, ἐπεὶ σοὶ ῥᾶδιον.

16 16. ΑΚΑΔ. Ἀκούετε, ὦ ἄνδρες δικασταί, πρότερα τὰ ὑπὲρ τῆς Μέθης· ἐκείνης γὰρ τό γε νῦν ῥέον. ἡδίκηται δὲ ἢ ἀθλία τὰ μέγιστα ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας ἐμοῦ, ἀνδράποδον ὃ μόνον εἶχεν εὖνον καὶ πιστὸν αὐτῇ, μηδὲν αἰσχρὸν ὧν προστάξειεν ολόμενον, ἀφαιρεθεῖσα τὸν Πολέμωνα ἐκείνον, ὃς μεθ' ἡμέραν ἐκώμαζε διὰ τῆς ἀγορᾶς μέσης ψαλτρίας ἔχων καὶ καταδόμενος ἔωθεν ἐς ἑσπέραν, μεθύων ἀεὶ καὶ κραιπαλῶν καὶ τὴν κεφαλὴν τοῖς στεφάνοις διηνθισμένος. καὶ ταῦτα ὅτι ἀληθῆ, μάρτυρες Ἀθηναῖοι ἅπαντες, οἱ μὴδὲ πώποτε νήφοντα Πολέμωνα ἰδόντες. ἐπεὶ δὲ ὁ κακοδαίμων ἐπὶ τὰς τῆς Ἀκαδημίας θύρας ἐκώμασεν, ὥσπερ ἐπὶ πάντας εἰώθει, ἀνδραποδισμένη αὐτὸν καὶ ἀπὸ τῶν χειρῶν τῆς Μέθης ἀρπάσασα

811 μετὰ βίας καὶ πρὸς αὐτὴν ἀπαγαγοῦσα ὑδροποτεῖν τε κατηνάγκασε καὶ νήφειν μετεδίδαξε καὶ τοὺς στεφάνους περιέσπασε καὶ θεὸν πίνειν κατακείμενον, ῥημάτια σχολιὰ καὶ δύστηνα καὶ πολλῆς φροντίδος ἀνάμιστα ἐπαίδευσεν· ὥστε ἀντὶ τοῦ τέως ἐπανθούντος αὐτῷ ἐρυθῆματος ὠχρὸς ὁ ἄθλιος καὶ ῥικνὸς τὸ σῶμα γεγένηται, καὶ τὰς ψυχὰς ἀπάσας ἀπομαθὼν ἄσιτος ἐνίστε καὶ διψαλέος ἐς μέσην ἐσπέραν κάθηται ληρῶν ὅποια πολλὰ ἢ Ἀκαδημία ἐγὼ ληρεῖν διδάσκω. τὸ δὲ μέγιστον, ὅτι καὶ λοιδορεῖται τῇ Μέθῃ πρὸς ἐμοῦ ἐπαρθεὶς καὶ μυρία κακὰ διεξέρχεται περὶ αὐτῆς. εἴρηται σχεδὸν τὰ ὑπὲρ τῆς Μέθης. ἤδη καὶ ὑπὲρ ἑμαυτῆς ἐρῶ, καὶ τὸ ἀπὸ τούτου ἐμοὶ ἔβυσσάτω.

ΔΙΚ. Τί ἄρα πρὸς ταῦτα ἐρεῖ; πλὴν ἄλλ' ἔγχει τὸ ἴσον ἐν τῷ μέρει.

17. *ΑΚΑΔ.* Οὕτωςι μὲν ἀκοῦσαι πάντ' εὐλόγα, ὧ³ 17 ἄνδρες δικασταί, ἢ ξυνήγορος εἴρηκεν ὑπὲρ τῆς Μέθης, εἰ δὲ κάμοῦ μετ' εὐνοίας ἀκούσαίτε, εἴσεσθε ὡς οὐδὲν αὐτὴν ἠδίκηκα· τὸν γὰρ Πολέμωνα τούτον, ὃν φησὶν ἑαυτῆς οἰκέτην εἶναι, πεφυκότα οὐ φαίλως οὐδὲ κατὰ τὴν Μέθην, ἀλλ' οἰκεῖον ἐμοὶ καὶ τὴν φύσιν ὅμοιον, 812 προαρπάσασα νέον ἔτι καὶ ἀπαλὸν ὄντα ξυναγωνιζομένης τῆς Ἥδονης, ἣπερ αὐτῇ τὰ πολλὰ συννπουργεῖ, διέφθειρε τὸν ἄθλιον τοῖς κώμοις καὶ ταῖς ἐταίραις παρασχούσα ἔκδοτον, ὡς μηδὲ μικρὸν αὐτῷ τῆς αἰδοῦς ὑπολείπεσθαι· καὶ ἅ γε ὑπὲρ ἑαυτῆς λέγεσθαι μικρὸν ἔμπροσθεν ᾤετο, ταῦτα ὑπὲρ ἐμοῦ μᾶλλον εἰρησθαι νομίσατε· περὶ γὰρ ὁ κακοδαίμων ἔωθεν ἐστεφανωμένος κραιπαλῶν διὰ τῆς ἀγορᾶς μέσης, καταυλούμενος, οὐδέποτε νήφων, κωμάζων ἐπὶ πάντας, ὕβρις τῶν προγόνων καὶ τῆς πόλεως ὅλης καὶ γέλως τοῖς ξένοις· ἐπεὶ μέντοι γε παρ' ἐμὲ ἤκεν, ἐγὼ μὲν ἔτυχον, ὥσπερ εἶωθα ποιεῖν, ἀναπεπταμένων τῶν θυρῶν πρὸς τοὺς παρόντας τῶν ἐταίρων λόγους τινὰς περὶ ἀρετῆς καὶ σωφροσύνης διεξιούσα· ὁ δὲ μετὰ τοῦ αὐλοῦ καὶ τῶν στεφάνων ἐπιστὰς τὰ μὲν πρῶτα ἐβόα καὶ ξυγγεῖν ἡμῶν ἐπειρᾶτο τὴν ξυνουσίαν ἐπιταράξας τῇ

βοῆ· ἐπεὶ δὲ οὐδὲν ἡμεῖς ἐπεφροντίκειμεν αὐτοῦ, κατ' ὀλίγον — οὐ γὰρ τέλεον ἦν διάβροχος τῇ Μέθῃ — ἀνένηφε πρὸς τοὺς λόγους καὶ ἀφηρείτο τοὺς στεφάνους⁸¹³ καὶ τὴν αὐλητριδα κατεσιώπα καὶ ἐπὶ τῇ πορφυρίδι ἤσχύνετο, καὶ ὡσπερ ἐξ ὕπνου βαθέος ἀνεγρόμενος ἑαυτὸν τε ἑώρα ὅπως διέκειτο καὶ τοῦ πάλαι βίον κατεγίνωσκε, καὶ τὸ μὲν ἐρύθημα τὸ ἐκ τῆς Μέθης ἀπήνθει καὶ ἤφανίζετο, ἤρυσθρα δὲ καὶ αἰδοῖ τῶν δρωμένων, καὶ τέλος ἀποδρὰς ὡσπερ εἶχεν ἠντομόλησε παρ' ἐμέ, οὐτ' ἐπικαλεσαμένης οὔτε βιασαμένης, ὡς αὐτὴ φησιν, ἐμοῦ, ἀλλ' ἐκὼν αὐτὸς ἀμείνω ταῦτα εἶναι ὑπολαμβάνων. καὶ μοι ἤδη κάλει αὐτόν, ὅπως καταμάθῃτε ὃν τρόπον δικάζεται πρὸς ἐμοῦ. τοῦτον, ὃ ἄνδρες δικασταί, παραλαβοῦσα γελοίως ἔχοντα καὶ μῆτε φωνὴν ἀφιέναι μῆτε ἐστάναι ὑπὸ τοῦ ἀκράτου δυνάμενον ὑπέστρεψα καὶ ἀνένηψα καὶ ἀντὶ ἀνδραπόδου κόσμιον ἄνδρα καὶ σώφρονα καὶ πολλοῦ ἄξιον τοῖς Ἑλλήσιν ἀπέδειξα· καὶ μοι αὐτὸς τε χάριν οἶδεν ἐπὶ τούτοις καὶ οἱ προσήκοντες ὑπὲρ αὐτοῦ. εἴρηκα·⁸¹⁴ ἡμεῖς δὲ ἤδη σκοπεῖτε ποτέρῃ ἡμῶν ἄμεινον [ἦν] αὐτῷ συνεῖναι.

18 18. *ΕΡΜ.* Ἄγε δῆ, μὴ μέλλετε, ψηφοφορήσατε [ἀνάστητε]· καὶ ἄλλοις χρὴ δικάζειν.

ΔΙΚ. Πάσαις ἢ Ἀκαδημία κρατεῖ πλήν μιᾶς.

ΕΡΜ. Παράδοξον οὐδέν, εἶναι τινα καὶ τῇ Μέθῃ
19 τιθέμενον. 19. καθίστατε οἱ τῇ Στοῦ πρὸς τὴν Ἥδονην λαχόντες περὶ τοῦ ἔραστοῦ δικάζειν· ἐγκέχνται τὸ ὕδωρ. ἢ κατάγραφος [ἢ τὰ ποικίλα] σὺ ἤδη λέγε.

20 20. *ΣΤΟΑ.* Οὐκ ἄγνωῶ μὲν, ὃ ἄνδρες δικασταί, ὡς πρὸς εὐπρόσωπόν μοι τὴν ἀντίδικον ὁ λόγος ἔσται, ἀλλὰ καὶ ὑμῶν τοὺς πολλοὺς ὄρω πρὸς μὲν ἐκείνην ἀποβλέποντας καὶ μειδιῶντας πρὸς αὐτήν, ἐμοῦ δὲ καταφρονοῦντας, ὅτι ἐν χρῶ κέκαρμαι καὶ ἀρρενωπὸν βλέπω καὶ σκυθροπὴ δοκῶ· ὅμως δέ, ἦν ἐθελήσητε ἀκοῦσαι μου λεγούσης, θαρρῶ πολὺ δικαιότερα ταύτης ἔρεῖν. τοῦτο γάρ τοι καὶ τὸ παρὸν ἐγκλημά ἐστιν, ὅτι οὕτως ἐταιρικῶς ἐνεσκευασμένη τῷ ἐπαγωγῷ τῆς ὄψεως ἔραστὴν ἐμὸν⁸¹⁵

ἄνδρα τότε σώφρονα τὸν Διούσιον φρεναίσασα πρὸς ἑαυτὴν περιέσπασε, καὶ ἦν γε οἱ πρὸ ὑμῶν δίκην ἐδίκασαν τῇ Ἀκαδημίᾳ καὶ τῇ Μέθῃ, ἀδελφῆ τῆς παρούσης δίκης ἐστίν· ἐξετάζεται γὰρ ἐν τῷ παρόντι πότερον χαίρων δίκην κάτω νενευκότας ἡδομένους χρη̄ βιοῦν μηδὲν σεμνὸν [οὐδὲ μεγαλόφρον] ἐννοοῦντας ἢ ἐν δευτέρῳ τοῦ καλῶς ἔχοντος ἡγησαμένους τὸ τερπνὸν ἐλευθέρους ἐλευθέρως φιλοσοφεῖν, μήτε τὸ ἀλγεινὸν ὡς ἄμαχον δεδιότας μήτε τὸ ἡδὺ ἀνδραποδωδῶς προαιρουμένους καὶ τὴν εὐδαιμονίαν ζητοῦντας ἐν τῷ μέλιτι καὶ ταῖς ἰσχάσι. τοιαῦτα γὰρ αὕτη δελέατα τοῖς ἀνοήτοις προτεινουσα καὶ μορμολυττομένη τῷ πόνῳ προσάγεται αὐτῶν τοὺς πολλούς, ἐν οἷς καὶ τὸν δέλαιον ἐκείνον ἀφηνιάσαι ἡμῶν ἐποίησε νοσοῦντα τηρήσασα· οὐ γὰρ ἂν ὑγιαίνων ποτὲ προσήκατο τοὺς παρὰ ταύτης λόγους. καίτοι τί ἂν ἔγωγε ἀγανακτοίην κατ' αὐτῆς, ὅπου μηδὲ τῶν θεῶν φείδεται, ἀλλὰ τὴν ἐπιμέλειαν αὐτῶν διαβάλλει; ὥστε εἰ σωφρο-

816 νεῖτε, καὶ ἀσεβείας ἂν δίκην λάβοιτε παρ' αὐτῆς. ἀκούω δὲ ἔγωγε ὡς οὐδὲ αὕτη παρεσκευάσται ποιήσασθαι τοὺς λόγους, ἀλλὰ τὸν Ἐπίκουρον ἀναβιβάσεται συναγορεύσοντα· οὕτως ἐντρυφᾷ τῷ δικαστηρίῳ. πλὴν ἀλλ' ἐκεῖνό γε αὐτὴν ἐρωτᾶτε, οἷους ἂν οἶεται γενέσθαι τὸν Ἡρακλέα καὶ τὸν ὑμέτερον Θησέα, εἰ πεισθέντες τῇ ἡδονῇ ἔφυγον τοὺς πόνους· οὐδὲν γὰρ ἂν ἐκώλυε μεστὴν ἀδικίας εἶναι τὴν γῆν, ἐκείνων μὴ πονησάντων. ταῦτα εἶπον οὐ πάνυ τοῖς μακροῖς τῶν λόγων χαίρουσα. εἰ δέ γε ἐθελήσειε κατὰ μικρὸν ἀποκρίνασθαι μοι συνερωτωμένη, τάχιστα ἂν γνωσθεῖη τὸ μηδὲν οὔσα. πλὴν ἀλλὰ ὑμεῖς γε τοῦ ὄρκου μνημονεύσαντες ψηφίσασθε ἤδη τὰ εὖορκα μὴ πιστεύσαντες Ἐπικούρῳ λέγοντι μηδὲν ἐπισκοπεῖν τῶν παρ' ἡμῖν γιγνομένων τοὺς θεούς.

ΕΡΜ. Μετάστηθι. ὁ Ἐπίκουρος ὑπὲρ τῆς Ἥδο-
νῆς λέγε.

817 21. ΕΠΙΚΟΥΡΟΣ. Οὐ μακρά, ὧ ἄνδρες δικασταί, 21
πρὸς ὑμᾶς ἐρῶ· δεῖ γὰρ οὐδὲ πολλῶν μοι τῶν λόγων.
ἀλλ' εἰ μὲν ἐπὶ πῶδαῖς τισιν ἢ φαρμάκοις ὄν φησιν ἑαυτῆς

ἔραστην ἢ Στοᾶ τὸν Διονύσιον κατηνάγκασε ταύτης μὲν ἀπέχεσθαι, πρὸς ἑαυτὴν δὲ ἀποβλέπειν ἢ Ἥδονή, φαρμακίς ἂν εἰκότως ἔδοξε καὶ ἀδικεῖν ἐκέκριτο ἐπὶ τοὺς ἄλλοτριους ἔραστὰς μαγγανεύουσα. εἰ δὲ τις ἐλεύθερος, ἐν ἐλευθέρῳ τῇ πόλει, μὴ ἀπαγορευόντων τῶν νόμων, τὴν παρὰ ταύτης ἀηδίαν μυσσάσθεις καὶ ἦν φησιν ἐπὶ κεφαλαίῳ τῶν πόνων τὴν εὐδαιμονίαν παραγίγνεσθαι λῆρον οἰηθεὶς τοὺς μὲν ἀκύλους ἐκείνους λόγους καὶ λαβυρίνθοις ὁμοίους ἀπέφυγε, πρὸς δὲ τὴν ἡδονὴν ἄσμενος ἔδραπέτευσεν ὥσπερ δεσμά τινα διακόψας τὰς τῶν λόγων πλεκτανὰς, ἀνθρώπινα καὶ οὐ βλακώδη φρονήσας καὶ τὸν μὲν πόνον, ὅπερ ἐστί, πονηρόν, ἠδέϊαν δὲ τὴν ἡδονὴν οἰηθεὶς, ἀποκλείειν ἔχρῃν αὐτὸν ὥσπερ ἐκ ναυαγίου 818
 λιμένι προσνέοντα καὶ γαλήνης ἐπιθυμοῦντα συνωθοῦντας ἐπὶ κεφαλὴν ἐς τὸν πόνον καὶ ἔκδοτον τὸν ἄθλιον παρέχειν ταῖς ἀπορίαις, καὶ ταῦτα ὡσπερ ἰκέτην ἐπὶ τὸν τοῦ ἔλεου βωμὸν ἐπὶ τὴν ἡδονὴν καταφυγόντα, ἵνα τὴν πολυθρόλητον δηλαδὴ ἀρετὴν ἐπὶ τὸ ὄρθιον ἰδρῶτι πολλῷ ἀνελθὼν ἴδῃ κᾶτα δι' ὅλου πονήσας τοῦ βίου εὐδαιμονίῃ μετὰ τὸν βίον; καίτοι τις ἂν κριτῆς δικαιώτερος 819
 δόξειεν αὐτοῦ ἐκείνου, ὃς τὰ παρὰ τῆς Στοᾶς εἰδώς, εἰ καὶ τις ἄλλος, καὶ μόνον τέως τὸ καλὸν ἀγαθὸν οἰόμενος εἶναι, μεταμαθὼν ὡς κακὸν ὁ πόνος ἦν, τὸ βέλτιον ἐξ ἀμφοῖν δοκιμάσας εἴλετο; ἑώρα γάρ, οἶμαι, τούτους περὶ τοῦ καρτερεῖν καὶ ἀνέχεσθαι τοὺς πόνους πολλὰ διεξιόντας, ἰδίᾳ δὲ τὴν Ἥδονὴν θεραπεύοντας, καὶ μέχρι 820
 μὲν τοῦ λόγου νεανιευομένους, οἴκοι δὲ κατὰ τοὺς τῆς Ἥδονῆς νόμους βιοῦντας, αἰσχυνομένους μὲν εἰ φανοῦνται χαλῶντες τοῦ τόνου καὶ προδιδόντες τὸ δόγμα, πεπονθότας δὲ ἀθλίους τὸ τοῦ Ταντάλου, καὶ ἔνθα ἂν λήσιν καὶ ἀσφαλῶς παρανομήσειν ἐλπίσωσι, χανδὸν ἐμπιπλαμένους τοῦ ἡδέος. εἰ γοῦν τις αὐτοῖς τὸν τοῦ Γύγου δακτύλιον ἔδωκεν, ὡς περιθεμένους μὴ ὀραῖσθαι, ἢ τὴν τοῦ Ἄιδος κνην, εὖ οἶδ' ὅτι μακρὰ χάλειν τοῖς πόνους φράσαντες ἐπὶ τὴν Ἥδονὴν ὠθοῦντο ἂν καὶ ἐμιμοῦντο ἅπαντες τὸν Διονύσιον, ὃς μέχρι μὲν τῆς νόσου ἠλπιζεν

ὠφελήσειν τι αὐτὸν τοὺς περὶ τῆς καρτερίας λόγους· ἐπεὶ δὲ ἤλγησε καὶ ἐνόσησε καὶ ὁ πόνος ἀληθέστερος αὐτοῦ καθίκετο, ἰδὼν τὸ σῶμα τὸ ἑαυτοῦ ἀντιφιλοσοφοῦν τῇ Στοᾷ καὶ τὰναντία δογματίζον αὐτῷ μᾶλλον ἢ τούτοις ἐπίστευσε καὶ ἔγνω ἄνθρωπος ὢν καὶ ἀνθρώπου σῶμα ἔχων, καὶ διετέλεσεν οὐχ ὡς ἀνδριάντι αὐτῷ χρώμενος εἰδῶς ὅτι, ὃς ἂν ἄλλως λέγη καὶ ἡδονῆς κατηγορεῖ,
 λόγοισι χαίρει, τὸν δὲ νοῦν ἐκεῖσ' ἔχει.

εἶρηκα· ὑμεῖς δὲ ἐπὶ τούτοις ψηφοφορήσατε.

821 22. ΣΤΟΑ. Μηδαμῶς, ἀλλὰ ὀλίγα μοι συνερωτῆσαι 22 ἐπιτρέψατε.

ΕΠΙΚ. Ἐρώτησον· ἀποκρινοῦμαι γάρ.

ΣΤΟΑ. Κακὸν ἡγῆ τὸν πόνον;

ΕΠΙΚ. Ναί.

ΣΤΟΑ. Τὴν ἡδονὴν δὲ ἀγαθόν;

ΕΠΙΚ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΤΟΑ. Τί δέ; οἶσθα τί διάφορον καὶ ἀδιάφορον καὶ προηγμένον καὶ ἀποπροηγμένον;

ΕΠΙΚ. Μάλιστα.

ΕΡΜ. Οὐ φασιν, ὡς Στοά, συνιέναι οἱ δικασταὶ τὰ δισύλλαβα ταῦτα ἐρωτήματα· ὥστε ἡσυχίαν ἄγετε. ψηφοφορήσουσι γάρ.

ΣΤΟΑ. Καὶ μὴν ἐκράτησα ἂν, εἰ συνηρώτησα ἐν τῷ τρίτῳ τῶν ἀναποδείκτων σχήματι.

ΔΙΚ. Τίς ὑπερέσχεν;

ΕΡΜ. Πάσαις ἢ Ἡδονή.

ΣΤΟΑ. Ἐφίημι ἐπὶ τὸν Δία.

ΔΙΚ. Τύχη τῇ ἀγαθῇ. σὺ δὲ ἄλλους κάλει.

23. ΕΡΜ. Περὶ Ἀριστίππου Ἀρετὴ καὶ Τρυφή, καὶ 23 Ἀριστίππος δὲ αὐτὸς παρέστω.

ΑΡΕΤΗ. Προτέραν ἐμὲ χρὴ τὴν Ἀρετὴν λέγειν· ἐμὸς γάρ ἐστιν Ἀριστίππος, ὡς δηλοῦσιν οἱ λόγοι καὶ τὰ ἔργα.

ΤΡΥΦΗ. Οὐ μὲν οὖν, ἀλλ' ἐμὲ τὴν Τρυφήν· ἐμὸς γάρ ὁ ἀνὴρ, ὡς ἐστιν ὄραν ἀπὸ τῶν στεφάνων καὶ τῆς πορφυρίδος καὶ τῶν μύρων.

ΔΙΚ. Μὴ φιλονεικεῖτε· ὑπερκείσεται γὰρ καὶ αὐτὴ ⁸²² ἡ δίκη ἔστ' ἂν ὁ Ζεὺς δικάσῃ περὶ τοῦ Διονυσίου· παραπλήσιον γάρ τι καὶ τοῦτο ἔοικεν εἶναι. ὥστ' εἰ μὲν ἡ Ἥδονῃ κρατήσῃ, καὶ τὸν Ἀρίστιππον ἔξει ἡ Τρυφή· νικώσης δὲ τῆς Στοᾶς, καὶ οὗτος ἔσται τῆς Ἀρετῆς κεκρινένος. ὥστε ἄλλοι παρέστωσαν. τὸ δεῖνα μέντοι, μὴ λαμβανέτωσαν οὗτοι τὸ δικαστικόν· ἀδίκαστος γὰρ ἡ δίκη μεμένηκεν αὐτοῖς.

ΕΡΜ. Μάτην οὖν ἀνεληλυθότες ὡς ἰ γέροντες ἄνδρες οὕτω μακρὰν τὴν ἀνάβασιν;

ΔΙΚ. Ἰκανόν, εἰ τριτημόριον λάβοιεν. ἅπιτε, μὴ ἀγανακτεῖτε, αὐθις δικάσετε.

²⁴ 24. *ΕΡΜ.* Διογένῃ Σινωπέα παρεῖναι καιρός, καὶ σὺ ἡ Ἀργυραμοιβικὴ λέγε.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ. Καὶ μὴν ἂν γε μὴ παύσῃται ἐνοχλοῦσα, ὡς Δίκη, οὐκέτι δρασμοῦ δικάσεται μοι, ἀλλὰ πολλῶν καὶ βαθέων τραυμάτων· ἐγὼ γὰρ αὐτίκα μάλα πατάξω τῷ ξύλῳ.

ΔΙΚ. Τί τοῦτο; πέφευγεν ἡ Ἀργυραμοιβικὴ, ὁ δὲ διώκει ἐπηρμένος τὸ βάκτρον. οὐ μέτριόν τι κακὸν ἡ ἀθλία ἔοικε λήψεσθαι. τὸν Πύρρωνα κήρυττε.

²⁵ 25. *ΕΡΜ.* Ἀλλὰ ἡ μὲν Γραφικὴ πάρεστιν, ὡς Δίκη, ⁸²³ ὁ Πύρρων δὲ οὐδὲ τὴν ἀρχὴν ἀνελήλυθε, καὶ ἐψέκει τοῦτο πράξειν. (†)

ΔΙΚ. Διὰ τί, ὡς Ἐρμῆ;

ΕΡΜ. Ὅτι οὐδὲν ἠγείται κριτήριον ἀληθές εἶναι.

ΔΙΚ. Τοιγαροῦν ἐρήμην αὐτοῦ καταδικασάτωσαν. τὸν λογογράφον ἤδη κάλει τὸν Σύρον· καίτοι πρόην ἀπηνέχθησαν κατ' αὐτοῦ αἱ γραφαί, καὶ οὐδὲν ἠπειγεν ἤδη κεκρισθαι. πλὴν ἀλλ' ἐπεὶ ἔδοξε, προτέραν εἰς ἀγαγε τῆς Ῥητορικῆς τὴν δίκην. βαβαῖ, ὅσοι συνελήλυθασιν ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν.

ΕΡΜ. Εἰκότως, ὡς Δίκη· τό τε γὰρ μὴ ἔωλον εἶναι τὴν κρίσιν, ἀλλὰ καινὴν [καὶ ξένην], χθές, ὥσπερ ἔφησ, ἐπηγγελμένην, καὶ τὸ ἐλπίζειν ἀκούσεσθαι Ῥητορικῆς μὲν καὶ Διαλόγου ἐν τῷ μέρει κατηγορούντων, ἀπολογουμένου

δὲ πρὸς ἀμφοτέρους τοῦ Σύρου, τοῦτο πολλοὺς ἐπήγαγε τῷ δικαστηρίῳ. πλὴν ἀλλὰ ἄρξαι ποτέ, ὡς Ῥητορική, τῶν λόγων.

26. ΡΗΤΟΡΙΚΗ. Πρῶτον μὲν, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, 26
τοῖς θεοῖς εὐχομαι πᾶσι καὶ πάσαις, ὅσῃν εὖνοιαν ἔχουσα
824 διατελῶ τῇ τε πόλει καὶ πᾶσιν ὑμῖν, τοσαύτην ὑπάρξαι
μοι παρ' ὑμῶν ἐς τοντονὶ τὸν ἀγῶνα, ἔπειθ' ὅπερ ἐστὶ
μάλιστα δίκαιον, τοῦτο παραστῆσαι τοὺς θεοὺς ὑμῖν,
τὸν μὲν ἀντίδικον σιωπᾶν κελεύειν, ἐμὲ δέ, ὡς προήρη-
μαι καὶ βεβούλημαι, τὴν κατηγορίαν ἔασαι ποιήσασθαι.
οὐχὶ δὲ ταῦτ' ἀριστά μοι γινώσκεις, ὅταν τε ἐς ἅ
πέπονθα ἀποβλέψω καὶ ὅταν ἐς τοὺς λόγους οὖς ἀκούω·
τοὺς μὲν γὰρ λόγους ὡς ὁμοιοτάτους τοῖς ἐμοῖς οὖς αὐ-
τὸς ἔρει πρὸς ὑμᾶς, τὰ δὲ πράγματα ἐς τοῦτο προήκοντα
ὑψεσθε, ὥστε ὅπως μὴ χειρόν τι πείσομαι πρὸς αὐτοῦ
σκέψασθαι δέον. ἀλλὰ γὰρ ἵνα μὴ μακρὰ προοιμιάζω-
μαι, τοῦ ὕδατος πάλαι εἰκῆ θέοντος, ἄρξομαι τῆς κατη-
γορίας.

27. Ἐγὼ γάρ, ὡς ἄνδρες δικασταί, τουτονὶ κομιδῇ 27
μειράκιον ὄντα, βάρβαρον ἔτι τὴν φωνὴν καὶ μονονοῦχλ
κάνδυν ἐνδεδνκότα ἐς τὸν Ἀσσύριον τρόπον, περὶ τὴν
Ἰωνίαν εὐροῦσα πλαζόμενον ἔτι καὶ ὅ τι χρήσαιτο ἑαυτῷ
οὐκ εἰδότα παραλαβοῦσα ἐπαιδευσα· καὶ ἐπεὶ ἐδόκει μοι
825 εὐμαθῆς εἶναι καὶ ἀτενὲς ὄραν εἰς ἐμέ — ὑπέπτησέ τε
γὰρ ἔτι τότε καὶ ἐθεράπευε καὶ μόνην ἐθαύμαζεν — ἀπο-
λιποῦσα τοὺς ἄλλους ὁπόσοι ἐμνηστεύοντό με πλούσιοι
καὶ καλοὶ καὶ λαμπροὶ τὰ προγονικά, τῷ ἀχαρίτῳ ἐμαν-
τὴν ἐνεγγύησα πένητι καὶ ἀφανεῖ καὶ νέῳ προῖκα οὐ μι-
κρὰν ἐπεισενεγκαμένη πολλοὺς καὶ θαυμασίους λόγους·
εἶτα ἀγαθοῦσα αὐτὸν ἐς τοὺς φυλέτας τοὺς ἐμοὺς παρενέ-
γραψα καὶ ἀστὸν ἀπέφηνα, ὥστε τοὺς διαμαρτάνοντας
τῆς ἐγγύης ἀποπνίγασθαι. δόξαν δὲ αὐτῷ περινοστεῖν
ἐπιδειξομένῳ τοῦ γάμου τὴν εὐποτυμίαν, οὐδὲ τότε ἀπε-
λείφθην, ἀλλὰ πανταχοῦ ἐπομένη, ἄνω καὶ κάτω περι-
γομένη καὶ κλεινὸν αὐτὸν καὶ ἀοίδιμον ἐποιοῦν κατακοσ-
μοῦσα καὶ περιστέλλουσα· καὶ τὰ μὲν ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος

- καὶ τῆς Ἰωνίας μέτρια, ἐς δὲ τὴν Ἰταλίαν ἀποδημῆσαι
 θελήσαντι αὐτῷ τὸν Ἴόνιον συνδιέπλευσα καὶ τὰ τελευ-
 ταῖα μέχρι τῆς Κελτικῆς συναπάρασα εὐπορεῖσθαι ἐποίη-
 σα. καὶ μέχρι μὲν πολλοῦ πάντα μοι ἐπέειθετο καὶ συνῆν
 αἰεὶ μηδεμίαν νύκτα ἀπόκοιτος γιγνόμενος παρ' ἡμῶν.
- 28 28. ἐπεὶ δὲ ἱκανῶς ἐπεσιτίσαστο καὶ τὰ πρὸς εὐδοξίαν εὐ⁸²⁶
 ἔχειν αὐτῷ ὑπέλαβε, τὰς ὀφρῦς ἐπάρας καὶ μέγα φρονήσας
 ἔμοῦ μὲν ἡμέλησε, μᾶλλον δὲ τέλεον εἶασεν, αὐτὸς δὲ τὸν
 γενεήτην ἐκείνον, τὸν ἀπὸ τοῦ σχήματος Φιλοσοφίας
 υἱὸν εἶναι λεγόμενον, τὸν Διάλογον, ὑπεραγαπήσας μάλα
 ἐρωτικῶς πρεσβύτερον αὐτοῦ ὄντα, τούτῳ σύνεστι, καὶ
 οὐκ αἰσχύνεται τὴν μὲν ἐλευθερίαν καὶ τὸ ἄνετον τῶν
 ἐν ἔμοι λόγων συντεμῶν, ἐς μικρὰ δὲ καὶ κομματικὰ
 ἐρωτήματα κατακλείσας ἑαυτὸν καὶ ἀντὶ τοῦ λέγειν ὅ-
 τι βούλεται μεγάλη τῇ φωνῇ βραχεῖς τινὰς λόγους ἀναλέ-⁸²⁷
 γων καὶ συλλαβίζων, ἀφ' ὧν ἀθρόος μὲν ἔπαινος ἢ κρό-
 τος πολὺς οὐκ ἂν ἀπαντήσειεν αὐτῷ, μειδίαμα δὲ παρὰ
 τῶν ἀκούοντων καὶ τὸ ἐπισεῖσαι τὴν χεῖρα ἐντὸς τῶν
 ὄρων καὶ μικρὰ ἐπινεῦσαι τῇ κεφαλῇ καὶ ἐπιστενάξαι τοῖς
 λεγομένοις. τοιούτων ἠράσθη ὁ γενναῖος ἔμοῦ καταφρο-
 νήσας. φασὶ δὲ αὐτὸν μηδὲ πρὸς τὸν ἐρώμενον τοῦτον
 εἰρήνην ἄγειν, ἀλλὰ τὰ ὅμοια καὶ εἰς ἐκείνον ὑβρίζειν.
- 29 29. πῶς οὖν οὐκ ἀχάριστος οὗτος καὶ ἔνοχος τοῖς τῆς κακώ-⁸²⁸
 σεως νόμοις, ὃς τὴν μὲν νόμῳ γαμετήν, παρ' ἧς τοσαῦτα
 εἴληφε καὶ δι' ἣν ἔνδοξός ἐστιν, οὕτως ἀτίμως ἀπέλιπε,
 καινῶν δὲ ὠρέχθη πραγμάτων, καὶ ταῦτα νῦν ὁπότε μό-
 νην ἐμὲ θαυμάζουσι καὶ ἐπιγράφονται ἅπαντες προστά-
 τιν ἑαυτῶν; ἀλλ' ἐγὼ μὲν ἀντέχω τοσοῦτων μνηστεύον-
 των καὶ κόπτουσι αὐτοῖς τὴν θύραν καὶ τοῦνομα ἐπι-
 βοωμένοις μεγάλη τῇ φωνῇ οὔτε ἀνοίγειν οὔτε ὑπακούειν
 βούλομαι· ὄρω γὰρ αὐτοὺς οὐδὲν πλέον τῆς βοῆς κομί-
 ζοντας. οὗτος δὲ οὐδ' οὕτως ἐπιστρέφεται πρὸς ἐμέ, ἀλλὰ
 πρὸς τὸν ἐρώμενον βλέπει, τί, ἅ θεοί, χρηστὸν παρ'
 αὐτοῦ λήψασθαι προσδοκῶν, ὃν οἶδε τοῦ τριβωνος οὐ-
 δὲν πλέον ἔχοντα; εἶρηκα, ὧ ἄνδρες δικασταί, ὑμεῖς δέ,
 ἦν ἐς τὸν ἑμὸν τρόπον τῶν λόγων ἀπολογεῖσθαι θέλη,

τοῦτο μὲν μὴ ἐπιτρέπετε, — ἀγνώμων γὰρ ἐπ' ἐμὲ τὴν ἐμὴν μάχαιραν ἀκονᾶν — κατὰ δὲ τὸν αὐτοῦ ἐρώμενον τὸν Διάλογον οὕτως ἀπολογεῖσθω, ἣν δύνηται.

829 **ΕΡΜ.** Τοῦτο μὲν ἀπίθανον· οὐ γὰρ οἶόν τε, ὡς Ῥητορική, μόνον αὐτὸν ἀπολογεῖσθαι κατὰ τὸ σχῆμα τοῦ Διαλόγου, ἀλλὰ ῥῆσιν καὶ αὐτὸς εἰπάτω.

30. ΣΥΡΟΣ. Ἐπεὶ καὶ τοῦτο, ὡς ἄνδρες δικασταί, ἡ **30** ἀντίδικος ἔγανάκτησεν, εἰ μακρῶ χρήσομαι τῷ λόγῳ καὶ αὐτὸ τὸ δύνασθαι λέγειν παρ' ἐκείνης λαβῶν, πολλὰ μὲν οὐκ ἐρῶ πρὸς ὑμᾶς, τὰ κεφάλαια δὲ αὐτὰ ἐπιλυσάμενος τῶν κατηγορηθέντων ὑμῖν ἀπολείψω σκοπεῖν περὶ ἀπάντων· πάντα γὰρ ὁπόσα διηγήσατο περὶ ἐμοῦ ἀληθῆ ὄντα διηγήσατο· καὶ γὰρ ἐπαίδευσεν καὶ συναπεδήμησεν καὶ ἐς τοὺς Ἕλληνας ἐνέγραψε, καὶ κατὰ γε τοῦτο χάριν ἂν εἰδείην τῷ γάμῳ. δι' ἧς δὲ αἰτίας ἀπολιπὼν αὐτὴν ἐπὶ τουτοῖ τὸν Διάλογον ἐτραπόμην, ἀκούσατε, ὡς ἄνδρες δικασταί, καὶ με μηδὲν τοῦ χρησίμου ἕνεκα ψεύδεσθαι ὑπολάβητε. **31.** ἐγὼ γὰρ ὄρῶν ταύτην οὐκέτι σωφρονοῦ- **31** σαν οὐδὲ μένουσαν ἐπὶ τοῦ κοσμίου σχήματος, οἶόν ποτε ἐσχηματισμένην αὐτὴν ὁ Παιανιεὺς ἐκείνος ἠγάγετο, κομμου- **830** μένην δὲ καὶ τὰς τρίχας εὐθετίζουσαν ἐς τὸ εἵταιρικόν καὶ φυκίον ἐντριβομένην καὶ τῷ ὀφθαλμῷ ὑπογραφομένην, ὑπώπτενον εὐθύς καὶ παρεφύλαττον ὅποι τὸν ὀφθαλμὸν φέρει. καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἐῷ· καθ' ἑκάστην δὲ τὴν νύκτα ὁ μὲν στενωπὸς ἡμῶν ἐνεπίμπλατο μεθυόντων ἕραστῶν κωμαζόντων ἐπ' αὐτὴν καὶ κοπτόντων τὴν θύραν, ἐνίων δὲ καὶ ἐσβιάζεσθαι σὺν οὐδενὶ κόσμῳ τολμώντων. αὐτὴ δὲ ἐγέλα καὶ ἠδετο τοῖς δρωμένοις καὶ τὰ πολλὰ ἢ παρέκλυπτεν ἀπὸ τοῦ τέγους ἄδόντων ἀκούουσα τραχεῖα τῆ φωνῆ ᾧδᾶς τινὰς ἔρωτικὰς ἢ καὶ παρανοίγουσα τὰς θύρας ἐμὲ οἰομένη λανθάνειν ἠσέλγαινε καὶ ἐμοιχεύετο πρὸς αὐτῶν· ὅπερ ἐγὼ μὴ φέρων γράψασθαι μὲν αὐτὴν μοιχείας οὐκ ἐδοκίμαζον, ἐν γειτόνων δὲ οἰκοῦντι τῷ Διαλόγῳ προσελθῶν ἠξίον καταδεχθῆναι ὑπ' αὐτοῦ.

32. Ταῦτά ἐστιν ἃ τὴν Ῥητορικὴν ἐγὼ μεγάλα ἠδί- **82** κηκα. καίτοι εἰ καὶ μηδὲν αὐτῇ τοιοῦτο ἐπέπρακτο, κα-

λῶς εἶχε μοι ἀνδρὶ ἤδη τετταράκοντα ἔτη σχεδὸν γεγο-
νότι θορόβων μὲν ἐκείνων καὶ δικῶν ἀπηλλάχθαι καὶ
τοὺς ἄνδρας δικαστὰς ἀτρεμεῖν εἶν, τυράννων κατηγο- 881
ρίας καὶ ἀριστέων ἐπαίνους ἐκφυγόντα, ἐς δὲ τὴν Ἀκαδη-
μίαν ἢ ἐς τὸ Λύκειον ἐλθόντα τῷ βελτίστῳ τούτῳ Διαιλό-
γῳ συμπεριπατεῖν ἡρέμα διαλεγομένους, τῶν ἐπαίνων καὶ
κρότων οὐ δεομένους. πολλὰ ἔχων εἰπεῖν ἤδη παύσομαι.
ὕμεις δὲ εὖορκον τὴν ψῆφον ἐνέγκατε.

ΔΙΚ. Τίς κρατεῖ;

ΕΡΜ. Πάσαις ὁ Σύρος πλὴν μιᾶς.

ΔΙΚ. Ῥήτωρ τις ἔοικεν εἶναι ὁ τὴν ἐναντίαν θέμε-
882 νος. 33. ὁ Διάλογος ἐπὶ τῶν αὐτῶν λέγει. ὕμεις δὲ περι-
μεινάτε διπλασίονα ἀποισόμενοι τὸν μισθὸν ἐπ' ἀμφο-
τέραις ταῖς δίκαις.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ. Ἐγὼ δέ, ὧ ἀνδρες δικασταί, μακροὺς
μὲν ἀποτείνειν οὐκ ἂν ἐβουλόμην τοὺς λόγους πρὸς ὑμᾶς,
ἀλλὰ κατὰ μικρὸν ὥσπερ εἴωθα. ὅμως δὲ ὡς νόμος ἐν
τοῖς δικαστηρίοις, οὕτω ποιήσομαι τὴν κατηγορίαν ἰδιώ-
της παντάπασι καὶ ἄτεχνος τῶν τοιούτων ὢν· καὶ μοι
τοῦτο ἔστω πρὸς ὑμᾶς τὸ προοίμιον. ἃ δὲ ἠδίκημαι καὶ
περιύβρισμαι πρὸς τούτου, ταῦτά ἐστιν, ὅτι με σεμνὸν
τέως ὄντα καὶ θεῶν τε πέρι καὶ φύσεως καὶ τῆς τῶν ὄλων
περιόδου σκοπούμενον, ὑψηλὸν ἄνω που τῶν νεφῶν 882
ἀεροβατοῦντα, ἐνθα ὁ μέγας ἐν οὐρανῷ Ζεὺς πτηνὸν
ἄρμα ἐλαίνων φέρεται, κατασπάσας αὐτὸς ἤδη κατὰ τὴν
ἀψίδα ποτώμενον καὶ ἀναβαίνοντα ὑπὲρ τὰ νῶτα τοῦ
οὐρανοῦ καὶ τὰ πτερὰ συντρέψας ἰσοδίατον τοῖς πολοῖς
ἐποίησε, καὶ τὸ μὲν τραγικὸν ἐκείνο καὶ σωφρονικὸν
προσωπεῖον ἀφείλε μου, κωμικὸν δὲ καὶ σατυρικὸν ἄλλο
ἐπέθηκέ μοι καὶ μικροῦ δεῖν γελοῖον· εἰτά μοι ἐς τὸ αὐτὸ
φέρων συγκαθεῖρξε τὸ σκῶμμα καὶ τὸν ἴαμβον καὶ κυ-
νισμὸν καὶ τὸν Εὐπόλιν καὶ τὸν Ἀριστοφάνην, δεινούς
ἀνδρας ἐπικερτομησαί τὰ σεμνὰ καὶ χλευάσαι τὰ ὀρθῶς
ἔχοντα, τελευταῖον δὲ καὶ Μένιππὸν τινα τῶν παλαιῶν
κυνῶν μάλα ὑλακτικὸν ὡς δοκεῖ καὶ κάρχαρον ἀνορύξας
καὶ τοῦτον ἐπεισῆγάγέ μοι φοβερὸν τινα ὡς ἀληθῶς κύνα

833 καὶ τὸ δῆγμα λαθραῖον, ὅσῳ καὶ γελῶν ἅμα ἔδακνε. πῶς οὖν οὐ δευνὰ ὕβρισμαὶ μηκέτ' ἐπὶ τοῦ οἰκείου σχήματος διαμένων, ἀλλὰ κωμωδῶν καὶ γελωτοποιῶν καὶ ὑποθέσεις ἀλλοκότους ὑποκρινόμενος αὐτῷ; τὸ γὰρ πάντων ἀτοπώτατον, κρᾶσιν τινα παράδοξον κέκραμαι καὶ οὔτε πεζὸς εἰμι οὔτ' ἐπὶ τῶν μέτρων βέβηκα, ἀλλὰ ἱπποκενταύρου δίκην σύνθετόν τι καὶ ξένον φάσμα τοῖς ἀκούουσι δοκῶ.

34. EPM. Τί οὖν πρὸς ταῦτα ἔρεῖς, ὦ Σύρε; 84

ΣΥΡ. Ἀπροσδόκητον, ὦ ἄνδρες δικασταί, τὸν ἀγῶνα τοῦτον ἀγωνίζομαι παρ' ὑμῖν· πάντα γοῦν μᾶλλον ἢ ἤλπισα ἢ τὸν Διάλογον τοιαῦτα ἔρειν περὶ ἐμοῦ, ὃν παραλαβὼν ἐγὼ σκυθρωπὸν ἔτι τοῖς πολλοῖς δοκοῦντα καὶ ὑπὸ τῶν συνεχῶν ἐρωτήσεων κατεσκληρότα, καὶ διὰ τοῦτο αἰδέσιμον μὲν εἶναι δοκοῦντα, οὐ πάντη δὲ ἡδὺν οὐδὲ 834 τοῖς πλήθεσι κεχαρισμένον, πρῶτον μὲν αὐτὸν ἐπὶ γῆς βαίνειν εἶθισα ἐς τὸν ἀνθρώπινον τοῦτον τρόπον, μετὰ δὲ τὸν ἀνχμὸν τὸν πολὺν ἀποπλύνας καὶ μειδιᾷν καταναγκάσας ἡδίω τοῖς ὀρθῶσι παρεσκευάσα, ἐπὶ πᾶσι δὲ τὴν κωμωδίαν αὐτῷ παρέξενξα καὶ κατὰ τοῦτο πολλήν οἱ μηχανώμενος τὴν εὐνοίαν παρὰ τῶν ἀκούοντων, οἳ τέως τὰς ἀκάνθας τὰς ἐν αὐτῷ δεδιότες ὥσπερ τὸν ἐχίνον ἐς τὰς χεῖρας λαβεῖν αὐτὸν ἐφυλάττοντο. ἀλλ' ἐγὼ οἶδ' ὅπερ μάλιστα λυπεῖ αὐτόν, ὅτι μὴ τὰ γλίσχρα ἐκεῖνα καὶ λεπτὰ κάθημαι πρὸς αὐτὸν σμικρολογούμενος, εἰ ἀθάνατος ἢ ψυχὴ καὶ πόσας κοτύλας ὁ θεός; ὅποτε τὸν κόσμον κατεσκευάζετο, τῆς ἀμιγοῦς καὶ κατὰ ταῦτα ἐχούσης οὐσίας ἐπέχεεν ἐς τὸν κρατῆρα, ἐν ᾧ τὰ πάντα ἐκεράννυτο, καὶ εἰ ἢ Ῥητορικῆ πολιτικῆς μορίου εἶδωλον, κολακειᾶς τὸ τέταρτον. χαίρει γὰρ οὐκ οἶδ' ὅπως τὰ τοι- 835 αῦτα λεπτολογῶν καθάπερ οἱ τὴν ψῶραν ἡδέως κνώμενοι, καὶ τὸ φρόντισμα ἡδὺ αὐτῷ δοκεῖ καὶ μέγα φρονεῖ, ἣν λέγεται ὡς οὐ παντὸς ἀνδρός ἐστι συνιδεῖν ἃ περὶ τῶν ἰδεῶν ὀξυδορκεῖ. ταῦτα δηλαδὴ καὶ παρ' ἐμοῦ ἀπαιτεῖ καὶ τὰ πτερὰ ἐκεῖνα ζητεῖ καὶ ἄνω βλέπει τὰ πρὸ τοῖν ποδοῖν οὐχ ὀρῶν. ἐπεὶ τῶν γε ἄλλων ἕνεκα οὐκ ἂν οἶμαι μέμψαιτό μοι, ὡς θοιμάτιον τοῦτο τὸ Ἑλληνικὸν περι-

σπάσας αὐτοῦ βαρβαρικόν τι μετενέδυσσα, καὶ ταῦτα βάρβαρος αὐτὸς εἶναι δοκῶν· ἠδίκουν γὰρ ἂν τὰ τοιαῦτα ἐς αὐτὸν παρανομῶν καὶ τὴν πάτριον ἐσθῆτα λωποδυτῶν. ἀπολελόγημαι ὡς δυνατὸν ἐμοί· ὑμεῖς δὲ ὁμοίαν τῇ πάλαι τὴν ψῆφον ἐνέγκατε.

- 35 35. ΕΡΜ. Βαβαῖ, δέκα ὄλαις κρατεῖς· ὁ γὰρ αὐτὸς ἐκεῖνος ὁ πάλαι οὐδὲ νῦν ὁμόψηφός ἐστι. ἀμέλει τούτῳ ἔθος ἐστὶ [καὶ] πᾶσι τὴν τετραπημένην οὕτως φέρειν, μὴ παύσαιτο φθονῶν τοῖς ἀρίστοις. ἀλλ' ὑμεῖς μὲν ἄπιτε⁸³⁶ ἀγαθῇ τύχῃ, αὔριον δὲ τὰς λοιπὰς δικάσομεν.

[ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΣΙΤΟΥ ΟΤΙ ΤΕΧΝΗ Η ΠΑΡΑΣΙΤΙΚΗ.]

- 1 1. ΤΥΧΙΑΔΗΣ. Τί ποτε ἄρα, ὦ Σίμων, οἱ μὲν ἄλλοι ἄνθρωποι καὶ ἐλεύθεροι καὶ δοῦλοι τέχνην ἕκαστός τινα ἐπίστανται, δι' ἧς αὐτοῖς τέ εἰσι καὶ ἄλλω χρήσιμοι, σὺ δέ, ὡς ἔοικεν, ἔργον οὐδὲν ἔχεις, δι' οὗ ἂν τι ἢ αὐτὸς ἀπόναιο ἢ ἄλλω μεταδώης;

ΠΑΡΑΣΙΤΟΣ. Πῶς τοῦτο ἐρωτᾷς, ὦ Τυχιάδη, οὐδέπω οἶδα. πειρῶ δὴ σαφέστερον ἐρωτᾶν.

ΤΥΧ. Ἔστιν ἧντινα τυγχάνεις ἐπιστάμενος τέχνην, οἶον μουσικὴν;

ΠΑΡ. Μὰ Δία.

ΤΥΧ. Τί δέ, ἰατρικὴν;

ΠΑΡ. Οὐδὲ ταύτην.

ΤΥΧ. Ἀλλὰ γεωμετρίαν;

ΠΑΡ. Οὐδαμῶς.

ΤΥΧ. Τί δέ, ῥητορικὴν; φιλοσοφίας μὲν γὰρ τοσοῦτον ἀπέχεις ὅσον καὶ ἡ κακία.

ΠΑΡ. Ἐγὼ μὲν, εἰ οἶόν τε εἶναι, καὶ πλεῖον. ὥστε⁸³⁷ μὴ δόκει τοῦτο καθάπερ ἀγνοοῦντι ὄνειδίσαι· φημί γὰρ κακὸς εἶναι καὶ χείρων ἢ σὺ δοκεῖς.

ΤΥΧ. Ναί. ἀλλὰ ταύτας μὲν ἴσως τὰς τέχνας οὐκ ἐξέμαθες διὰ μέγεθος αὐτῶν καὶ δυσκολίαν, τῶν δὲ δη-

μοτικῶν τίνα, τεκτονικὴν ἢ σκυτοτομικὴν; καὶ γὰρ οὐδὲ τᾶλλα οὕτως ἔχει σοι, ὡς μὴ καὶ τοιαύτης ἂν δεηθῆναι τέχνης.

ΠΑΡ. Ὅρθῶς λέγεις, ὦ Τυχιάδη· οὐ γὰρ τούτων οὐδεμιᾶς ἐπιστήμων εἰμί.

ΤΥΧ. Τίνος οὖν ἑτέρας;

ΠΑΡ. Τίνος; ὡς ἐγὼ οἶμαι, γενναίας· ἦν εἰ μάθοις, καὶ σὲ ἐπαινέσειν οἶομαι. ἔργῳ μὲν οὖν κατορθοῦν φημι ἤδη, εἰ δὲ καὶ [σοι] λόγῳ, οὐκ ἔχω εἰπεῖν.

ΤΥΧ. Τίνα ταύτην;

ΠΑΡ. Οὕτω μοι δοκῶ τοὺς περὶ ταύτην ἐκμεμελετημέναι λόγους. ὥστε ὅτι τέχνην μὲν τίνα ἐπίσταμαι, ὑπάρχει ἤδη σοι γινώσκειν καὶ μὴ διὰ τοῦτο χαλεπῶς μοι ἔχειν· ἦντινα δέ, εἰσαυθίς ἀκούσῃ.

ΤΥΧ. Ἄλλ' οὐκ ἀνέξομαι.

ΠΑΡ. Τό γε τῆς τέχνης παράδοξον ἴσως φανεῖται σοι ἀκούσαντι.

ΤΥΧ. Καὶ μὴν διὰ τοῦτο σπουδάζω μαθεῖν.

ΠΑΡ. Εἰσαυθίς, ὦ Τυχιάδη.

ΤΥΧ. Μηδαμῶς, ἀλλ' ἤδη λέγε, εἰ μὴ περ ἄρα αἰσχύνῃ.

ΠΑΡ. Ἡ παρασιτική.

2. ΤΥΧ. Κᾶτα εἰ μὴ μαίνοιτό τις, ὦ Σίμων, τέχνην 2 ταύτην φαίῃ ἄν;

ΠΑΡ. Ἐγωγε· εἰ δέ σοι μαίνεσθαι δοκῶ, τοῦ μη-
838 δεμίαν ἄλλην ἐπίστασθαι τέχνην αἰτίαν εἶναι μοι τὴν
μανίαν δόκει καὶ με τῶν ἐγκλημάτων ἤδη ἀφλεῖ. φασὶ
γὰρ τὴν δαίμονα ταύτην τὰ μὲν ἄλλα χαλεπὴν εἶναι τοῖς
ἔχουσι, παραιτεῖσθαι δὲ τῶν ἀμαρτημάτων αὐτοὺς ὡς-
περ διδάσκαλον ἢ παιδαγωγὸν τούτων ἀναδεχομένην εἰς
αὐτὴν τὰς αἰτίας.

ΤΥΧ. Οὐκοῦν, ὦ Σίμων, ἡ παρασιτικὴ τέχνη ἐστὶ;

ΠΑΡ. Τέχνη γάρ, ἀγὰρ ταύτης δημιουργός.

ΤΥΧ. Καὶ σὺ ἄρα παράσιτος;

ΠΑΡ. Πάνυ ὠνείδισας, ὦ Τυχιάδη.

ΤΥΧ. Ἄλλ' οὐκ ἐρυθριᾶς παράσιτον σαυτὸν ἀποκαλῶν;

ΠΑΡ. Οὐδαμῶς· αἰσχυνοίμην γὰρ ἄν, εἰ μὴ λέγοιμι.

ΤΥΧ. Καὶ νῆ Δί' ὀπόταν σε βουλώμεθα γνωρίζειν τῶν οὐκ ἐπισταμένων τῷ, ὅτε χρήζει μαθεῖν, ὁ παράσιτος δῆλον ὅτι φήσομεν;

ΠΑΡ. Πολὺ μᾶλλον λέγοντες τοῦτο ἐμὲ ἢ Φειδίαν ἀγαματοποιόν· χαίρω γὰρ τῇ τέχνῃ οὐδὲν ἥττον ἢ Φειδίας ἔχαιρε τῷ Δίι.

839

ΤΥΧ. Καὶ μὴν ἐκεῖνό μοι σκοποῦντι προῶπται γέλως πάμπολυς.

ΠΑΡ. Τὸ ποῖον;

ΤΥΧ. Εἴ γε καὶ ταῖς ἐπιστολαῖς ἄνωθεν ὥσπερ ἔθος ἐπιγράφομεν, Σίμωνι παρασίτῳ.

ΠΑΡ. Καὶ μὴν ἄν ἐμοὶ μᾶλλον χαρίζοιο ἢ Δίῳ ἐπιγράφων φιλοσόφῳ.

3 ΤΥΧ. Ἀλλὰ σὺ μὲν ὅπως χαίρεις καλούμενος, οὐδὲν ἢ μικρόν μοι μέλει· σκόπει δὲ δὴ καὶ τὴν ἄλλην ἀτοπίαν.

ΠΑΡ. Τίνα μὴν;

ΤΥΧ. Εἰ καὶ ταύτην ταῖς ἄλλαις τέχναις ἐγκαταλέξομεν, ὥστε ἐπειδὴν πυνθάνηται τις, ὅποια τις αὕτη ἢ τέχνη ἐστὶ, λέγειν, οἶον γραμματικὴ, ἰατρικὴ, παρασιτικὴ.

ΠΑΡ. Ἐγὼ μὲν, ὦ Τυχιάδῃ, πολὺ μᾶλλον ταύτην ἢ τινα ἑτέραν τέχνην φαίην ἄν. εἰ δέ σοι φίλον ἀκούειν, καὶ ὅπως οἶομαι λέγοιμι ἄν· καίπερ οὐ παντάπασιν ὦν, 840 ὡς ἔφθην εἰπών, ἐπὶ τοῦτο παρεσκευασμένος.

ΤΥΧ. Οὐδὲν, εἰ καὶ σμικρὰ λέγοις, ἀληθῆ δέ, διοίσει.

ΠΑΡ. Ἴθι δὴ πρῶτον, εἴ σοι δοκεῖ, περὶ τῆς τέχνης, ἥτις ποτὲ οὐσα τυγχάνει τῷ γένει, σκοπῶμεν· οὕτως γὰρ ἐπακολουθήσασιν ἄν καὶ ταῖς κατ' εἶδος τέχναις, εἴπερ ἄρα ὀρθῶς μετέχοιεν αὐτῆς.

ΤΥΧ. Τί ποτ' οὐκ ἐστὶν [ἡ] τέχνη λέγε· πάντως ἐπίστασαι.

ΠΑΡ. Πάνυ μὲν οὐκ.

ΤΥΧ. Μὴ τοίνυν ὄκνει λέγειν αὐτήν, εἴπερ οἶσθα.

4 ΠΑΡ. Τέχνη ἐστίν, ὡς ἐγὼ διαμνημονεύω σοφοῦ 841 τινος ἀκούσας, σύστημα ἐκ καταλήψεων συγγεγυμνασμένων πρὸς τι τέλος εὐχρηστον τῶν ἐν τῷ βίῳ.

ΤΥΧ. Ὁρθῶς ἐκείνου γε εἰπόντος οὕτως ἀπεμνημόνευσας.

ΠΑΡ. Εἰ δὲ μετέχει τούτων ἀπάντων ἡ παρασιτική, τί ἂν ἄλλο ἢ καὶ αὐτὴ τέχνη ἂν εἴη;

ΤΥΧ. Τέχνη γάρ, εἶπερ οὕτως ἔχει.

ΠΑΡ. Φέρε δὴ καθ' ἕκαστον τοῖς τῆς τέχνης εἶδεσιν ἐφαρμόζοντες τὴν παρασιτικὴν, εἰ συνάδει, σκοπῶμεν, ὁ περὶ αὐτῆς λόγος, ἢ καθάπερ αἱ πονηραὶ χύτραι δια-
842 κρούμεναι σαθρὸν ἀποφθέγγεται. † (cf. ἀποτ.) δεῖ τοίνυν εἶναι καὶ ταύτην ὡσπερ καὶ πᾶσαν τέχνην σύστημα ἐκ καταλήψεων· πρῶτον μὲν τὸ δοκιμάζειν καὶ διακρίνειν ὅστις ἂν ἐπιτήδειος γένοιτο τρέφειν αὐτόν, καὶ ὅτω παρασιτεῖν ἀρξάμενος οὐκ ἂν μεταγνοίῃ. ἢ τὸν μὲν ἀργυρογνώμονα τέχνην τινὰ φήσομεν ἔχειν, ἥπερ ἐπίσταται διαγινώσκειν τὰ τε κίβδηλα τῶν νομισμάτων καὶ τὰ μὴ, τοῦτον δὲ ἄνευ τέχνης διακρίνειν τοὺς τε κιβδήλους τῶν ἀνθρώπων καὶ τοὺς ἀγαθοὺς, καὶ ταῦτα οὐκ ὡσπερ τῶν νομισμάτων καὶ τῶν ἀνθρώπων φανερῶν εὐθὺς ὄντων; αὐτὰ μέντοι ταῦτα καὶ ὁ σοφὸς Εὐριπίδης καταμέμφεται λέγων·

ἀνδρῶν δ' ὅτω χρεὶ τὸν κακὸν διειδέναι,
οὐδεὶς χαρακτήρ ἐμπέφυκε σώματι.

843 ᾧ δὴ καὶ μείζων ἢ τοῦ παρασίτου τέχνη, ἢ γε καὶ τὰ οὐτως ἄδηλα καὶ ἀφανῆ μᾶλλον τῆς μαντικῆς γνωρίζει τε καὶ οἶδε. 5. τὸ δὲ γε ἐπίστασθαι λόγους λέγειν ἐπιτηδείους καὶ πράγματα πράττειν δι' ὧν οἰκειώσεται καὶ εὐνούστατον ἑαυτὸν τῷ τρέφοντι ἀποδείξει, ἄρ' οὐ συνέσεως καὶ καταλήψεως ἐρρωμένης εἶναι σοὶ δοκεῖ;

ΤΥΧ. Καὶ μάλα.

ΠΑΡ. Τὸ δὲ γε ἐν ταῖς ἐστιάσεσιν αὐταῖς ὅπως παντὸς ἀπέλθοι πλέον ἔχων καὶ παρενδοκιμῶν τοὺς μὴ τὴν αὐτὴν αὐτῷ κεκτημένους τέχνην, ἄνευ τινὸς λόγου καὶ σοφίας πράττεσθαι οἶει;

ΤΥΧ. Οὐδαμῶς.

ΠΑΡ. Τί δέ, τὸ ἐπίστασθαι τὰς ἀρετὰς καὶ κακίας τῶν σιτίων καὶ τῶν ὄψων πολυπραγμοσύνης ἀτέχνου

τινὸς εἶναι σοι δοκεῖ, καὶ ταῦτα τοῦ γενναιοτάτου Πλάτωνος οὕτως λέγοντος. Τοῦ μέλλοντος ἐστιάσασθαι μὴ 844
 μαγειρικοῦ ὄντος, σκευαζομένης θολῆς ἀκυροτέρα ἢ κρι-
 6 σις; 6. ὅτι γε μὴν οὐκ ἐκ καταλήψεως μόνον, ἀλλὰ συγ-
 γεγυμνασμένης ἐστὶν ἡ παρασιτικὴ, μάθοις ἂν ἐνθῆνδε
 ἑρδῖως· αἱ μὲν γὰρ τῶν ἄλλων τεχνῶν καταλήψεις καὶ
 ἡμέρας καὶ νύκτας καὶ μῆνας καὶ ἐνιαυτοὺς πολλάκις
 ἀσυγγύμαστοι μένουσι, καὶ ὅμως οὐκ ἀπόλλυνται παρὰ
 τοῖς κεκτημένοις αἱ τέχναι, ἡ δὲ τοῦ παρασίτου [καταλή-
 ψεις] εἰ μὴ καθ' ἡμέραν εἴη ἐν γυμνασίᾳ, ἀπόλλυσιν οὐ
 7 μόνον, οἶμαι, τὴν τέχνην, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τὸν τεχνίτην. 7. τό-
 γε μὴν, πρὸς τι τέλος εὐχρηστον τῷ βίῳ, μὴ καὶ μανίας ἢ
 ζῆτειν. ἐγὼ γὰρ τοῦ φαγεῖν καὶ τοῦ πιεῖν οὐδὲν εὐχρηστό-
 τερον εὐρίσκω ἐν τῷ βίῳ ὄν, οὐδὲ ζῆν γε τούτου ἄνευ ἐστι.

ΤΥΧ. Πάνν μὲν οὖν.

8 8. ΠΑΡ. Καὶ μὴν οὐδὲ τοιοῦτόν τι ἐστὶν ἡ παρασι-
 τικὴ ὅποιον τὸ κάλλος καὶ ἡ ἰσχύς, ὥστε τέχνην μὲν μὴ
 δοκεῖν αὐτήν, δύναμιν δὲ τινα τοιαύτην. 845

ΤΥΧ. Ἀληθῆ λέγεις.

ΠΑΡ. Ἀλλὰ μέντοι οὐδὲ ἀτεχνία ἐστὶν· ἡ γὰρ ἀτεχ-
 νία οὐδέποτε οὐδὲν κατορθοῖ τῷ κεκτημένῳ. φέρε γάρ,
 εἰ ἐπιτρέψαι τις ἑαυτῷ ναῦν ἐν θαλάττῃ καὶ χειμῶνι μὴ
 ἐπιστάμενος κυβερνᾶν, σωθεῖν ἂν;

ΤΥΧ. Οὐχ οὗτος.

ΠΑΡ. Τί δή ποτε, ἢ τῷ μὴ ἔχειν τέχνην, δι' ἧς δυ-
 νήσεται σώζειν ἑαυτόν;

ΤΥΧ. Καὶ μάλα.

ΠΑΡ. Οὐκοῦν καὶ παράσιτος ὑπὸ τῆς παρασιτικῆς,
 εἴπερ ἦν ἀτεχνία, οὐκ ἂν ἐσώζετο;

ΤΥΧ. Ναί.

ΠΑΡ. Οὐκοῦν τέχνη σώζεται, ἀτεχνία δὲ οὐ;

ΤΥΧ. Πάνν μὲν οὖν.

ΠΑΡ. Τέχνη ἄρα ἐστὶν ἡ παρασιτικὴ.

ΤΥΧ. Τέχνη, ὡς ἔοικεν.

ΠΑΡ. Καὶ μὴν κυβερνήτας μὲν ἀγαθοὺς καὶ ἠνιό-
 χους τεχνίτας ἐκπεσόντας τῶν δίφρων οἶδα ἐγὼ πολλάκις,

καὶ τοὺς μὲν ξυντριβέντας, τοὺς δὲ καὶ πάμπαν διαφθα-
 ρέντας, παρασίτου δὲ ναύγιον οὐδεὶς ἔχει τοιοῦτον εἰ-
 846 πείν. οὐκοῦν εἰ μήτε ἀτεχνία ἐστὶν ἢ παρασιτικὴ μίτε
 δύναμις, σύστημα δὲ τι ἐκ καταλήψεων γεγυμνασμένων,
 τέχνη δῆλον ὅτι διωμολόγηται ἡμῖν τήμερον.

9. ΤΥΧ. Ὅσον ἐκ τούτου εἰκάζω· ἀλλ' ἐκείνο, ὅπως 9
 καὶ ὄρον ἡμῖν τινα γενναῖον ἀποδώσεις τῆς παρασιτικῆς.

ΠΑΡ. Ὁρθῶς σύ γε λέγων. δοκεῖ γὰρ δὴ μοι οὕτως
 ἂν μάλιστα ὠρίσθαι· παρασιτικὴ ἐστὶ τέχνη ποτέων καὶ
 βρωτέων καὶ τῶν διὰ ταῦτα λεκτέων, τέλος δὲ αὐτῆς
 τὸ ἡδύ.

ΤΥΧ. Ὑπέρευγέ μοι δοκεῖς ὀρίσασθαι τὴν σεαυτοῦ
 τέχνην· ἀλλ' ἐκείνο σκόπει, μὴ πρὸς ἐνίους τῶν φιλο-
 σόφων μάχη σοι περὶ τοῦ τέλους ἦ.

ΠΑΡ. Καὶ μὴν ἀπόχρη γε, εἶπερ ἔσται τὸ αὐτὸ τέ-
 λος εὐδαιμονίας καὶ παρασιτικῆς 10. φανεῖται δὲ οὕτως· 10
 ὁ γὰρ σοφὸς Ὅμηρος τὸν τοῦ παρασίτου βίον θαυμάζων
 ὡς ἄρα μακάριος καὶ ζηλωτὸς εἶη μόνος,

οὐ γὰρ ἔγωγέ τί φημι τέλος χαριέστερον εἶναι,
 ἢ ὅτ' ἂν εὐφροσύνη μὲν ἔχη κατά δῆμιον ἅπαντα,
 παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι

847 σίτου καὶ κρειῶν, μέθυ δ' ἐκ κρητῆρος ἀφύσσω
 οἰνοχόος φορέησι καὶ ἐγγεῖη δεπάεσσι.

καὶ ὡς οὐχ ἱκανῶς ταῦτα θαυμάζων μᾶλλον τὴν αὐτοῦ
 γνώμην ποιεῖ φανερωτέραν εὖ λέγων·

τοῦτό τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἶδεται εἶναι,
 οὐχ ἕτερόν τι ἐξ ὧν φησιν, ἢ τὸ παρασιτεῖν εὐδαιμον
 νομίζων· καὶ μὴν οὐδὲ τῷ τυχόντι ἀνδρὶ περιτέθεικε
 τούτους τοὺς λόγους, ἀλλὰ τῷ σοφωτάτῳ τῶν Ἑλλήνων.
 καίτοι γε εἶπερ ἐβούλετο Ὀδυσσεὺς τὸ κατὰ τοὺς Στωϊ-
 κούς ἐπαινεῖν τέλος, ἐδύνατο ταυτὶ λέγειν ὅτε τὸν Φι-
 λοκτήτην ἀνήγαγεν ἐκ τῆς Λήμιου, ὅτε τὸ Ἴλιον ἐξεπόρ-
 θησεν, ὅτε τοὺς Ἑλληνας φεύγοντας κατέσχευεν, ὅτε ἐς

848 Τροίαν εἰσῆλθεν ἑαυτὸν μαστιγώσας καὶ κακὰ καὶ Στωϊκὰ
 ῥάκη ἐνδύς· ἀλλὰ τότε οὐκ εἶπε τοῦτο τέλος χαριέστε-
 ρον. ἀλλὰ μὴν καὶ ἐν τῷ τῶν Ἐπικουρείων βίῳ γενόμε-

νος αὐθις παρὰ τῆ Καλυψοῖ, ὅτε αὐτῷ ὑπῆρχεν ἐν ἀργίᾳ τε βιοτεύειν καὶ τρυφᾶν καὶ βινεῖν τὴν Ἄτλαντος θυγατέρα καὶ κινεῖν πάσας τὰς λείας κινήσεις, οὐδὲ τότε εἶπε τοῦτο τὸ τέλος χαριέστερον, ἀλλὰ τὸν τῶν παρασίτων βίον. ἐκαλοῦντο δὲ δαιτυμόνες οἱ παράσιτοι τότε. πῶς οὖν λέγει; πάλιν γὰρ ἄξιον ἀναμνησθῆναι τῶν ἐπῶν· οὐδὲν γὰρ οἷον ἀκούειν αὐτῶν πολλακίς λεγομένων· „δαιτυμόνες καθήμενοι ἐξέτης“ καί·

παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι

σίτου καὶ κρειῶν.

- 11 11. ὁ γε μὴν Ἐπίκουρος σφόδρα ἀναισχύντως ὑφελόμενος τὸ τῆς παρασιτικῆς τέλος τῆς κατ' αὐτὸν εὐδαιμονίας τέλος αὐτὸ ποιεῖ. καὶ ὅτι κλοπὴ τὸ πρῶμά ἐστι καὶ οὐδὲν Ἐπικούρῳ μέλει τὸ ἡδύ, ἀλλὰ τῷ παρασίτῳ, οὕτω μάθοις ἄν. ἔγωγε ἠγοῦμαι τὸ ἡδύ πρῶτον μὲν τὸ τῆς σαρκὸς ἀόκλητον, ἔπειτα τὸ μὴ θορούβου καὶ ταραχῆς τὴν ψυχὴν ἐμπεπλησθαι. τούτων τοίνυν ὁ μὲν παράσιτος ἐκατέρων τρυγᾶνει, ὁ δὲ Ἐπίκουρος οὐδὲ θατέρου· ὁ 849 γὰρ ζητῶν περὶ σχήματος γῆς καὶ κόσμων ἀπειρίας καὶ μεγέθους ἡλίου καὶ ἀποστημάτων καὶ πρώτων στοιχείων καὶ περὶ θεῶν, εἴτε εἰσὶν εἴτε οὐκ εἰσὶ, καὶ περὶ αὐτοῦ τοῦ τέλους αἰεὶ πολεμῶν καὶ διαφερόμενος πρὸς τινὰς οὐ μόνον ἐν ἀνθρωπίναις, ἀλλὰ καὶ ἐν κοσμικαῖς ἐστὶν ἐνοχλήσειν. ὁ δὲ παράσιτος πάντα καλῶς ἔχειν οἰόμενος καὶ πεπιστευκῶς μὴ ἄλλως ταῦτα ἔχειν ἄμεινον ἢ ἔχει, μετὰ πολλῆς ἀδείας καὶ γαλήνης, οὐδενὸς αὐτῷ τοιούτου παρενοχλοῦντος, ἐσθίει καὶ κοιμᾶται ὑπτίως ἀφεικῶς τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας ὥσπερ Ὀδυσσεὺς ἀπὸ τῆς Σχερίας 12 ἀποπλέων οἴκαδε. 12. καὶ μὴν οὐχὶ κατὰ ταῦτα μόνον οὐδὲν προσήκει τὸ ἡδύ τῷ Ἐπικούρῳ, ἀλλὰ καὶ κατ' ἐκεῖνα. ὁ γὰρ Ἐπίκουρος οὗτος, ὅστις ποτέ ἐστιν ὁ σοφός, ἦτοι φαγεῖν ἔχει ἢ οὐ· εἰ μὲν οὐκ ἔχει, οὐχ ὅπως ἡδέως ζῆσεται, ἀλλ' οὐδὲ ζῆσεται· εἰ δὲ ἔχει, εἴτε παρ' ἑαυτοῦ εἴτε παρ' ἄλλου· εἰ μὲν οὖν παρ' ἄλλου τὸ φαγεῖν ἔχει, παράσιτός ἐστι καὶ οὐχ ὃς λέγει· εἰ δὲ παρ' ἑαυ- 850 τοῦ, οὐχ ἡδέως ζῆσεται.

ΤΥΧ. Πῶς οὐχ ἠδέως;

ΠΑΡ. Εἰ γὰρ ἔχει τὸ φαγεῖν παρ' ἑαυτοῦ, πολλὰ ἄτοπα, ὡς Τυχιάδῃ, τῷ τοιούτῳ βίῳ παρακολουθεῖν ἀνάγκη· καὶ ἄθρει πόσα. δεῖ τὸν μέλλοντα βιώσεσθαι καθ' ἡδονὴν τὰς ἐγγινομένας ὀρέξεις ἀπάσας ἀναπληροῦν. ἢ τί φῆς;

ΤΥΧ. Κάμοι δοκεῖ.

ΠΑΡ. Οὐκοῦν τῷ μὲν συχνὰ κεκτημένῳ ἴσως τοῦτο ὑπάρχει, τῷ δὲ ὀλίγα καὶ μηδὲν οὐκέτι· ὥστε πένης οὐκ ἂν σοφὸς γένοιτο οὐδὲ ἐφίκοιτο τοῦ τέλους, λέγω δὲ τοῦ ἠδέος. ἀλλ' οὐδὲ μὴν ὁ πλούσιος, ὁ παρὰ τῆς οὐσίας ἀφρόνως ταῖς ἐπιθυμίαις χορηγῶν, δυνήσεται τοῦδε ἐφικέσθαι. τί δὴ ποτε; ὅτι πᾶσα ἀνάγκη τὸν ἀναλίσκοντα τὰ ἑαυτοῦ πολλαῖς περιπίπτειν ἀηδίαις, τοῦτο μὲν τῷ μαγεῖρῳ κακῶς σκευάσαντι τὸ ὄψον μαχόμενον ἢ εἰ μὴ μάχοιτο φαῦλα παρὰ τούτου ἐσθίοντα τὰ ὄψα καὶ τοῦ ἠδέος ὑστεροῦντα, τοῦτο δὲ τῷ οἰκονομοῦντι τὰ κατὰ τὴν
851 οἰκίαν, εἰ μὴ καλῶς οἰκονομοίῃ, μαχόμενον. ἢ οὐχ οὕτως;

ΤΥΧ. Νῆ Δία, κάμοι δοκεῖ.

ΠΑΡ. Τῷ μὲν οὖν Ἐπικούρῳ πάντα ξυμβαίνειν εἰκόσ, ὥστε οὐδέποτε τεύξεται τοῦ τέλους· τῷ δὲ παρασίτῳ οὔτε μάγειρός ἐστιν ἢ χαλεπήναι, οὔτε ἀργὸς οὔτε οἰκονόμος οὔτε ἀργύρια, ὑπὲρ ὧν ἀπολομένων ἀχθεσθεῖη, καὶ πάντα ἔχει, ὥστε καὶ φάγοι καὶ πίοι μόνος οὗτος ὑπὸ μηδενός, ὧν ἐκείνους ἀνάγκη, ἐνοχλούμενος.

13. Ἄλλ' ὅτι μὲν τέχνη ἐστὶν ἢ παρασιτικὴ, καὶ τούτων καὶ τῶν ἄλλων ἱκανῶς δέδεικται. λοιπὸν ὅτι καὶ ἀρίστη δεικτέον, καὶ τοῦτο οὐχ ἀπλῶς, ἀλλὰ πρῶτον μὲν, ὅτι κοινῇ πασῶν διαφέρει τῶν τεχνῶν, εἶτα ὅτι καὶ ἰδίῃ ἐκάστης. κοινῇ μὲν οὖν ἀπασῶν οὕτω διαφέρει· πάσης γὰρ τέχνης ἀνάγκη προσάγειν μάθησιν πόνον φόβον πληγὰς, ἅπερ οὐκ ἐστὶν ὅστις οὐκ ἂν ἀπεύξαιτο· ταύτην δὲ τὴν τέχνην, ὡς ἔοικε, μόνην ἔξειστι μαθεῖν ἄνευ πόνου. τίς γὰρ ἀπὸ δειπνου ποτὲ ἀπῆλθε κλαίων, ὥσπερ τινὰς ἐκ τῶν διδασκαλειῶν ὀρωμεν, τίς δ' ἐπὶ δειπνον ἀπιὼν
852 ὠφθῆ σκυθρωπός, ὥσπερ οἱ ἐς τὰ διδασκαλεῖα φοιτῶντες;

- καὶ μὴν ὁ μὲν παράσιτος ἐκὼν αὐτὸς ἐπὶ δεῖπνον ἔρχεται μάλα ἐπιθυμῶν τῆς τέχνης, οἱ δὲ τὰς ἄλλας τέχνας μανθάροντες μισοῦσιν αὐτάς, ὥστε ἐνιοὶ δι' αὐτάς ἀποδιδράσκουσι τί δέ, οὐ κἀκεῖνο ἐννοῆσαι σε δεῖ, ὅτι καὶ τοὺς ἐν ἐκείναις ταῖς τέχναις προκόπτοντας οἱ πατέρες καὶ μητέρες τούτοις τιμῶσι μάλιστα, οἷς καθ' ἡμέραν καὶ τὸν παράσιτον; Καλῶς γὰρ Δί' ἔγραψεν ὁ παῖς, λέγοντες, δότε αὐτῷ φαγεῖν· οὐκ ἔγραψεν ὀρθῶς, μὴ δῶτε. οὕτω τὸ πρᾶγμα καὶ ἔντιμον
- 14** καὶ ἐν τιμωρίᾳ μέγα φαίνεται. 14. καὶ μὴν αἱ ἄλλαι τέχναι τὸ ὕστερον τοῦτο ἔχουσι μετὰ τὸ μαθεῖν καὶ τοὺς καρποὺς ἠδέως ἀπολαμβάνουσι· πολλὴ γὰρ „καὶ ὀρθίος οἶμος ἐς αὐτάς“ ἢ δὲ παρασιτικὴ μὴν τῶν ἄλλων εὐθύς ἀπολαύει τῆς τέχνης ἐν αὐτῷ τῷ μανθάνειν, καὶ ἅμα τε ἄρχεται καὶ ἐν τῷ τέλει ἐστίν. καὶ μέντοι τῶν ἄλλων τεχνῶν οὐ τινές, ἀλλὰ πᾶσαι ἐπὶ μόνην τὴν τροφήν γεγόνασιν, ὁ δὲ παράσιτος εὐθύς ἔχει τὴν τροφήν ἅμα τῷ ἀρξασθαι τῆς τέχνης.⁸⁵³ ἢ οὐκ ἐννοεῖς ὅτι ὁ μὲν γεωργὸς γεωργεῖ οὐ τοῦ γεωργεῖν ἕνεκα καὶ ὁ τέκτων τεκταίνεται οὐχὶ τοῦ τεκταίνεσθαι ἕνεκα, ὁ δὲ παράσιτος οὐχ ἕτερον μὲν τι διώκει, ἀλλὰ τὸ
- 15** αὐτὸ καὶ ἔργον ἐστὶν αὐτοῦ καὶ οὗ ἕνεκα γίνεται; 15. καὶ μὴν ἐκεῖνό γε οὐδεὶς ἐστὶν ὅστις οὐκ ἐπίσταται, ὅτι οἱ μὲν τὰς λοιπὰς τέχνας ἐργαζόμενοι τὸν μὲν ἄλλον χρόνον τάλαιπωροῦσι, μίαν δὲ ἢ δύο μόνας τοῦ μηνὸς ἡμέρας ἱερὰς ἄγουσι, καὶ αἱ πόλεις δὲ τὰς μὲν δι' ἔτους, τὰς δὲ ἐμμήνους ἑορτὰς ἐπιτελοῦσι, καὶ εὐφραίνεσθαι λέγονται τότε· ὁ δὲ παράσιτος τοῦ μηνὸς τὰς τριάκονθ' ἡμέρας ἱερὰς
- 16** ἄγει· πᾶσαι γὰρ αὐτῷ δοκοῦσιν εἶναι τῶν θεῶν. 16. ἔτι οἱ μὲν βουλόμενοι τὰς ἄλλας τέχνας κατορθοῦν ὀλιγοσιταῖς καὶ ὀλιγοποσίαις χρῶνται καθάπερ οἱ νοσοῦντες, πολυσιταῖς δὲ καὶ πολυποσίαις οὐκ ἐστὶν εὐφραϊνομένους μανθάνειν.
- 17** 17. καὶ αἱ μὲν ἄλλαι τέχναι χωρὶς ὀργάνων οὐδαμῶς τῷ κεκτημένῳ ὑπηρετεῖν δύναται· οὔτε γὰρ αὐλεῖν ἐνὶ χωρὶς αὐλῶν οὔτε ψάλλειν ἄνευ λύρας οὔτε ἰππεύειν ἄνευ ἵππου· αὕτη δὲ οὕτως ἐστὶν ἀγαθὴ καὶ οὐ βαρεῖα τῷ τεχνίτῃ,⁸⁵⁴ ὥστε ὑπάρχει καὶ τῷ μηδὲν ἔχοντι ὄπλον χρῆσθαι αὐτῇ.
- 18** 18. καὶ ὡς ἔοικεν ἄλλας τέχνας μανθάνομεν μισθὸν διδόν-

τες, ταύτην δὲ λαμβάνοντες. 19. ἔτι τῶν μὲν ἄλλων τεχνῶν 19
εἰσι διδάσκαλοι τινες, τῆς δὲ παρασιτικῆς οὐδεὶς, ἀλλ'
ὡσπερ ἡ ποιητικὴ κατὰ τὸν Σωκράτη καὶ αὕτη θεία τινὶ
μοίρᾳ παραγίνεται. 20. κάκεινο δὴ σκόπει, ὅτι τὰς μὲν 20
ἄλλας τέχνας ὀδεύοντες ἢ πλέοντες οὐ δυνάμεθα διαπρατ-
τεσθαι, ταύτη δὲ ἔστι χρῆσθαι καὶ ἐν ὁδῷ καὶ πλέοντι.

21. ΤΥΧ. Πάνυ μὲν οὖν. 21

ΠΑΡ. Καὶ μέντοι, ὧ Τυχιάδῃ, αἱ μὲν ἄλλαι τέχναι
δοκοῦσί μοι ταύτης ἐπιθυμεῖν, αὕτη δὲ οὐδεμιᾶς ἑτέρας.

ΤΥΧ. Τί δέ, οὐχ οἱ τὰ ἀλλότρια λαμβάνοντες ἀδι-
κεῖν σοι δοκοῦσι;

ΠΑΡ. Πῶς γὰρ οὐ;

ΤΥΧ. Πῶς οὖν ὁ παράσιτος τὰ ἀλλότρια λαμβάνων
οὐκ ἀδικεῖ μόνος;

22. ΠΑΡ. Οὐκ ἔχω λέγειν. καὶ μὴν τῶν ἄλλων 22
τεχνῶν αἱ ἀρχαὶ φαῦλαι τινες καὶ εὐτελεῖς εἰσι, τῆς δὲ
παρασιτικῆς πάνυ γενναία τις· τὸ γὰρ θρυλούμενον τοῦτο
τῆς φιλίας ὄνομα οὐκ ἂν ἄλλοθι εὔροις [ἢ ἀρχὴν παρα-
σιτικῆς.]

ΤΥΧ. Πῶς λέγεις;

ΠΑΡ. Ὅτι οὐδεὶς ἐχθρὸν ἢ ἀγνώτα ἀνθρώπον ἀλλ'
οὐδὲ συνήθη μετρίως ἐπὶ δείπνον καλεῖ, ἀλλὰ δεῖ πρό-
τερον οἶμαι τοῦτον γενέσθαι φίλον, ἵνα κοινωνήσῃ σπον-
555 δῶν καὶ τραπέζης καὶ τῶν τῆς τέχνης ταύτης μυστηρίων.
ἐγὼ γοῦν πολλάκις ἤκουσά τινων λεγόντων, ποταπὸς δὲ
οὗτος [ὁ] φίλος ὅστις οὔτε βέβρωκεν οὔτε πέπωκε μεθ'
ἡμῶν, δῆλον ὅτι τὸν συμπίνοντα καὶ συνεσθιοντα μόνον
πιστὸν φίλον ἡγουμένων. 23. ὅτι γε μὴν ἡ βασιλι- 23
κωτάτη τῶν τεχνῶν ἔστιν αὕτη, μάθοις ἂν καὶ ἐκ τοῦδε
οὐχ ἥμιστά· τὰς μὲν γὰρ λοιπὰς τέχνας οὐ μόνον κακο-
παθοῦντες καὶ ἰδροῦντες, ἀλλὰ νῆ Δία καθήμενοι καὶ
ἑστῶτες ἐργάζονται ὡσπερ ἀμέλει δοῦλοι τῶν τεχνῶν, ὁ
δὲ παράσιτος μεταχειρίζεται τὴν αὐτοῦ τέχνην ὡς βασι-
λεὺς κατακείμενος. 24. ἐκεῖνα μὲν γὰρ τί δεῖ λέγειν περὶ 24
τῆς εὐδαιμονίας αὐτοῦ, ὅτι δὴ μόνος κατὰ τὸν σοφὸν
Ὅμηρον „οὔτε φυτεύει χερσὶ φυτὸν οὔτε ἄροϊ, ἀλλὰ τὰ

γ' ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα“ νέμεται; 25. καὶ μὴν ῥήτορά τε καὶ γεωμέτρην καὶ χαλκέα οὐδὲν κωλύει τὴν ἑαυτοῦ τέχνην ἐργάζεσθαι ἕάν τε πονηρὸς ἕάν τε καὶ μωρὸς ἦ, παρασιτεῖν δὲ οὐδεὶς δύναται ἢ μωρὸς ὢν ἢ πονηρὸς.

ΤΥΧ. Παπαί, οἷον χρῆμα ἀποφαίνεις τὴν παρασιτικήν· ὥστε καὶ αὐτὸς ἤδη βούλεσθαι δοκῶ μοι παρασιτος εἶναι ἀντὶ τοῦ ὅς εἰμι.

- 26 26. ΠΑΡ. Ὡς μὲν τοίνυν κοινῇ πασῶν διαφέρει, δε-
 -δειχθαι μοι δοκῶ. φέρε δὲ ὡς [καὶ] ἰδίᾳ ἐκάστης δια-
 φέρει, σκοπῶμεν. τὸ μὲν δὴ ταῖς βαναύσοις τέχναις πα-
 ραβάλλειν αὐτὴν ἀνόητόν ἐστι, καὶ μᾶλλον πως καθαι-
 ρούντος τὸ ἀξίωμα τῆς τέχνης. ὅτι γε μὴν τῶν καλλιστῶν 856
 καὶ μεγίστων τεχνῶν διαφέρει δεικτέον. ὠμολόγηται δὴ
 πρὸς πάντων τὴν τε ῥητορικὴν καὶ τὴν φιλοσοφίαν, ἃς
 διὰ γενναιότητα καὶ ἐπιστήμας ἀποφαίνονται τινες, ****
 ἐπειδὴν καὶ τούτων ἀποδείξω τὴν παρασιτικὴν πολὺ κρα-
 τοῦσαν, δῆλον ὅτι τῶν ἄλλων τεχνῶν δόξει προφερε-
 27 στάτη καθάπερ ἡ Ναυσικάα τῶν Θεραπεινίδων. 27. κοι-
 νῇ μὲν οὖν ἀμφοῖν διαφέρει καὶ τῆς ῥητορικῆς καὶ τῆς
 φιλοσοφίας, πρῶτον κατὰ τὴν ὑπόστασιν· ἡ μὲν γὰρ
 ὑφέστηκεν, αἱ δὲ οὐ· οὔτε γὰρ τὴν ῥητορικὴν ἐν τι καὶ
 τὸ αὐτὸ νομίζομεν, ἀλλ' οἱ μὲν τέχνην, οἱ δὲ τούναντιον
 ἀτεχνίαν, ἄλλοι δὲ κακοτεχνίαν, ἄλλοι δὲ ἄλλο τι· ὁμοίως
 δὲ καὶ τὴν φιλοσοφίαν οὐ κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ ὡσαύτως
 ἔχουσιν, ἑτέρως μὲν γὰρ Ἐπικούρω δοκεῖ τὰ πράγματα
 ἔχειν, ἑτέρως δὲ τοῖς ἀπὸ τῆς Στοᾶς, ἑτέρως δὲ τοῖς ἀπὸ 857
 τῆς Ἀκαδημίας, ἑτέρως δὲ τοῖς ἀπὸ τοῦ Περιπάτου, καὶ
 ἀπλῶς ἄλλος ἄλλην ἀξιοῖ τὴν φιλοσοφίαν εἶναι· καὶ μέχρι
 γε νῦν οὔτε οἱ αὐτοὶ γνώμης κρατοῦσιν οὔτε αὐτῶν ἡ
 τέχνη μία φαίνεται. ἐξ ὧν δῆλον ὅ τι τεκμαίρεσθαι κα-
 ταλείπεται. ἀρχὴν γὰρ φημι μηδὲ εἶναι τέχνην ἧς οὐκ
 ἔστιν ὑπόστασις. ἐπεὶ τί δὴ ποτε; ἀριθμητικὴ μὲν μία
 ἐστὶ καὶ ἡ αὐτὴ καὶ δις δύο παρά τε ἡμῖν καὶ παρά Πέρ-
 σαις τέτταρά ἐστι καὶ συμφωνεῖ ταῦτα καὶ παρά Ἑλ-
 λησι καὶ βαρβάρους, φιλοσοφίας δὲ πολλὰς καὶ διαφό-

ρους ὁρῶμεν καὶ οὔτε τὰς ἀρχὰς οὔτε τὰ τέλη σύμφωνα πασῶν.

ΤΥΧ. Ἀληθῆ λέγεις· μίαν μὲν γὰρ τὴν φιλοσοφίαν εἶναι λέγουσιν, αὐτοὶ δὲ αὐτὴν ποιοῦσι πολλὰς.

858 28. ΠΑΡ. Καὶ μὴν καὶ τὰς μὲν ἄλλας τέχνας, εἰ καὶ 28
τι κατὰ ταύτας ἀσύμφωνον εἶη, καὶ παρέλθοι τις συγ-
γνώμης ἀξιῶσας, ἐπεὶ μέσαι τε δοκοῦσι καὶ αἱ καταλή-
ψεις αὐτῶν οὐκ εἰσὶν ἀμετάπτωτοι. φιλοσοφίαν δὲ τίς ἂν
καὶ ἀνάσχοιτο μὴ μίαν εἶναι καὶ μηδὲ σύμφωνον αὐτὴν
ἑαυτῇ μᾶλλον τῶν ὀργάνων; μία μὲν οὖν οὐκ ἔστι φι-
λοσοφία, ἐπειδὴ ὁρῶ καὶ ἄπειρον οὐσαν· πολλὰ δὲ οὐ
δύναται εἶναι, ἐπειδὴπερ ἡ [φιλο]σοφία μία. 29. ὁμοίως 29
δὲ καὶ περὶ τῆς ὑποστάσεως τῆς ῥητορικῆς ταῦτα φαίη
τις ἂν· τὸ γὰρ περὶ ἐνὸς προκειμένου ταῦτα μὴ λέγειν
ἅπαντας, ἀλλὰ μάχην εἶναι φορᾶς ἀντιδόξου, ἀποδείξις
μεγίστη τοῦ μηδὲ τὴν ἀρχὴν εἶναι τοῦτο οὐ μία κατάλη-
ψις οὐκ ἔστι· τὸ γὰρ ζητεῖν τό, τί μᾶλλον αὐτό ἐστι, καὶ
859 τὸ μηδέποτε ὁμολογεῖν μίαν εἶναι, τοῦτο αὐτὴν ἀναιρεῖ
τοῦ ζητουμένου τὴν οὐσίαν. 30. ἡ μέντοι παρασιτικὴ οὐχ 30
οὕτως ἔχει, ἀλλὰ καὶ ἐν Ἑλλήσι καὶ βαρβάροις μία ἐστὶ
καὶ κατὰ ταῦτα καὶ ὡσαύτως, καὶ οὐκ ἂν εἴποι τις ἄλ-
λως μὲν τούσδε, ἐτέρως δὲ τούσδε παρασιτεῖν, οὐδέ εἰσιν
ὡς ἔοικε παράσιτοι τινες οἷον Στωϊκοὶ ἢ Ἐπικουρείοι
δόγματα ἔχοντες διάφορα, ἀλλὰ πᾶσι πρὸς ἅπαντας ὁμο-
λογία τίς ἐστὶ καὶ συμφωνία τῶν ἔργων καὶ τοῦ τέλους.
ὥστε ἔμοιγε δοκεῖν ἡ παρασιτικὴ κινδυνεύει κατὰ γε τοῦτο
καὶ σοφία εἶναι.

31. ΤΥΧ. Πάνυ μοι δοκεῖς ταῦτα ἱκανῶς εἰρηκέναι. 31
ὡς δὲ καὶ τὰ ἄλλα χείρων ἐστὶν ἡ φιλοσοφία τῆς σῆς
τέχνης, πῶς ἀποδεικνύεις;

ΠΑΡ. Οὐκοῦν ἀνάγκη πρῶτον εἰπεῖν ὅτι φιλοσοφίας
μὲν οὐδέποτε ἠράσθη παράσιτος, παρασιτικῆς δὲ πάμ-
860 πολλοὶ ἐπιθυμήσαντες μνημονεῖονται φιλόσοφοι, καὶ μέχρι
γε νῦν ἐρῶσι.

ΤΥΧ. Καὶ τίνας ἂν εἰπεῖν ἔχοις φιλοσόφους παρα-
σιτεῖν σπουδάσαντας;

ΠΑΡ. Οὓς μέντοι, ὦ Τυχιάδῃ, καὶ σὺ γινώσκων ὑποκρίνη ἀγνοεῖν πρὸς ἐμὲ ὡς τινος αὐτοῖς αἰσχύνῃς ἐντεῦθεν γιγνομένης, οὐχὶ τιμῆς.

ΤΥΧ. Οὐ μὰ τὸν Δία, ὦ Σίμων, ἀλλὰ καὶ σφόδρα ἀπορῶ οὔστινας κἂν εὔροις εἰπεῖν.

ΠΑΡ. Ὡ γενναίε, σὺ μοι δοκεῖς ἀνήκοος εἶναι καὶ τῶν ἀναγραψάντων τοὺς ἐκείνων βίους, ἐπεὶ πάντως ἂν καὶ ἐπιγνώναι οὔστινας λέγω δύναιο.

ΤΥΧ. Καὶ μέντοι νῆ τὸν Ἡρακλέα ποθῶ δὴ ἀκούειν τίνας εἰσίν.

ΠΑΡ. Ἐγὼ σοι δεῖξω καὶ καταλέξω αὐτοὺς ὄντας οὐχὶ τοὺς φαυλοτάτους, ἀλλ' ὡς ἐγὼ δοκῶ, τοὺς ἀρίστους 32 καὶ οὓς ἤκιστα σὺ οἶε. 32. Αἰσχίνῃς μέντοι ὁ Σωκρατικός, οὗτος ὁ τοὺς μακροὺς καὶ ἀστείους διαλόγους γράψας, ἴκε ποτε ἐς Σικελίαν κομίζων αὐτούς, εἴ πως δύναίτο δι' αὐτῶν γνωσθῆναι Διονυσίῳ τῷ τυράννῳ, καὶ τὸν 861 Μιλτιάδῃν ἀναγνοὺς καὶ δόξας εὐδοκιμηκέναι (†) λοιπὸν ἐκάθρητο ἐν Σικελίᾳ παρασιτῶν Διονυσίῳ [καὶ] ταῖς Σωκράτους 33 διατριβαῖς ἐρρῶσθαι φράσας. 33. τί δέ, καὶ Ἀριστιππος ὁ Κυρηναῖος οὐχὶ τῶν δοκίμων φαίνεται σοι φιλοσόφῳ;

ΤΥΧ. Καὶ πάνν.

ΠΑΡ. Καὶ οὗτος μέντοι κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον διέτριβεν ἐν Συρακούσαις παρασιτῶν Διονυσίῳ. πάντων γοῦν ἀμέλει τῶν παρασιτῶν αὐτὸς ἠὲδοκίμει παρ' αὐτῷ· καὶ γὰρ ἦν πλέον τι τῶν ἄλλων ἐς τὴν τέχνην εὐφυής, ὥστε τοὺς ὀψοποιοὺς ὀσημέραι ἔπεμπε παρὰ τοῦτον ὁ Διονύσιος ὡς τι παρ' αὐτοῦ μαθησομένους. οὗτος μέν- 34 τοι δοκεῖ καὶ κοσμηῆσαι τὴν τέχνην ἀξίως. 34. ὁ δὲ Πλάτων ὑμῶν ὁ γενναιότατος καὶ αὐτὸς μὲν ἦκεν ἐς Σικελίαν ἐπὶ τούτῳ, καὶ ὀλίγας παρασιτήσας ἡμέρας τῷ τυράννῳ [τοῦ παρασιτεῖν] ὑπὸ ἀφυσίας ἐξέπεσε, καὶ πάλιν Ἀθήναζε ἀφικόμενος καὶ φιλοπονήσας καὶ παρασκευάσας ἑαυτὸν αὐθις δευτέρῳ στόλῳ ἐπέπλευσε τῇ Σικελίᾳ καὶ δευτηήσας πάλιν ὀλίγας ἡμέρας ὑπὸ ἀμαθίας ἐξέπεσε· 862 καὶ αὕτη ἡ συμφορὰ Πλάτωνι περὶ Σικελίαν ὁμοία δοκεῖ γενέσθαι τῇ Νικίου.

ΤΥΧ. Καὶ τίς, ὃ Σίμων, περὶ τούτου λέγει;

35. ΠΑΡ. Πολλοὶ μὲν καὶ ἄλλοι, Ἀριστόξενος δὲ ὁ 35
μουσικός, πολλοῖ λόγον ἄξιος. [καὶ] αὐτὸς δὲ παράσιτος
Νηλέως ἦν] Εὐριπίδης μὲν γὰρ ὅτι Ἀρχελάω μέχρι τοῦ
θανάτου παρεσίτει καὶ Ἀνάξαρχος Ἀλεξάνδρῳ πάντως
ἐπίστασαι. 36. καὶ Ἀριστοτέλης δὲ τῆς παρασιτικῆς ἤρ- 36
ξατο μόνον ὡσπερ καὶ τῶν ἄλλων τεχνῶν. 37. φιλο- 37
σόφους μὲν οὖν, ὡσπερ ἦν, παρασιτία σπουδάσαντας
ἔδειξα· παράσιτον δὲ οὐδεὶς ἔχει φράσαι φιλοσοφεῖν ἐθε-
λήσαντα. 38. καὶ μέντοι εἰ ἔστιν εὐδαιμον τὸ μὴ πεινῆν 38
μηδὲ διψῆν μηδὲ διγοῦν, ταῦτα οὐδενὶ ἄλλῳ ὑπάρχει ἢ
παρασίτῳ. ὥστε φιλοσόφους μὲν ἂν τις πολλοὺς καὶ δι-
γοῦντας καὶ πεινῶντας εὖροι, παράσιτον δὲ οὐ· ἢ οὐκ
ἂν εἴη παράσιτος, ἀλλὰ δυστυχῆς τις ἢ πτωχὸς ἄνθρω-
πος ἢ φιλόσοφῳ ὁμοῖος.

39. ΤΥΧ. Ἰκανῶς ταῦτά γε. ὅτι δὲ κατὰ πολλὰ δια- 39
863 φέρε φιλοσοφίας καὶ ῥητορικῆς ἢ παρασιτικῆ πῶς ἐπι-
δεικνύεις;

ΠΑΡ. Εἰσὶν, ὃ βέλτιστε, καιροὶ τοῦ τῶν ἀνδριόπων
βίον, ὁ μὲν τις εἰρήνης, οἶμαι, ὁ δ' αὖ πολέμου· ἐν δὴ
τούτοις πᾶσα ἀνάγκη φανερὰς γίνεσθαι τὰς τέχνας καὶ
τοὺς ἔχοντας ταύτας ὁποῖοι τινές εἰσι. πρότερον δέ, εἰ
δοκεῖ, σκοπώμεθα τὸν τοῦ πολέμου καιρόν, καὶ τίνες ἂν
εἴεν μάλιστα χρησιμώτατοι ἰδίᾳ τε ἕκαστος αὐτῷ καὶ κοινῇ
τῇ πόλει.

ΤΥΧ. Οὐ μέτριον ἀγῶνα καταγγέλλεις τῶν ἀνδρῶν·
καὶ ἔγωγε πάλαι γελῶ κατ' ἐμαυτὸν ἐννοῶν, ποῖος ἂν
εἴη συμβαλλόμενος παρασίτῳ φιλόσοφος.

40. ΠΑΡ. Ἴνα τοίνυν μὴ πάνν θαυμάζης μηδὲ τὸ 40
πρᾶγμα δοκῆ σοι χλεύης ἄξιον, φέρε προτυπωσώμεθα
παρ' ἡμῖν αὐτοῖς ἠγγέλθαι μὲν αἰφνίδιον ἐς τὴν χώραν
ἐμβεβληκέναι πολεμίους, εἶναι δὲ ἀνάγκην ἐπεξιέναι καὶ
μὴ περιορᾶν ἕξω δηουμένην τὴν γῆν, τὸν στρατηγὸν δὲ
παραγγέλλειν ἅπαντας ἐς τὸν κατάλογον τοὺς ἐν ἡλικίᾳ,
καὶ δὴ χωρεῖν τοὺς ἄλλους, ἐν δὲ δὴ τούτοις φιλοσόφους
τινὰς ῥῆτ καὶ οἰᾶς καὶ παρασίτους. πρῶτον τοίνυν ἀπο-

δύσωμεν αὐτούς· ἀνάγκη γὰρ τοὺς μέλλοντας ὀπλίξε-
σθαι γυμνοῦσθαι πρότερον. Θεᾶ δὴ τοὺς ἄνδρας, ὧ γεν- 864
ναίε, καθ' ἕκαστον καὶ δοκίμαζε τὰ σώματα. τοὺς μὲν
τοίνυν αὐτῶν ὑπὸ ἐνδείας ἴδοις ἂν λεπτοὺς καὶ ὠχροὺς
πεφρικότας ὡσπερ ἤδη τραυματίας παρειμένους· ἀγῶνα
μὲν γὰρ καὶ μάχην σταδιαίαν καὶ ὠθισμόν καὶ κόνιν
καὶ τραύματα μὴ γελοῖον ἢ λέγειν δύνασθαι φέρειν ἀν-
θρώπους ὡσπερ ἐκείνους τινὸς δεομένους ἀναλήψεως.

41 41. ἄθρει δὲ πάλιν μεταβὰς τὸν παράσιτον ὁποῖός τις
φαίνεται. ἄρ' οὐχ ὁ μὲν τὸ σῶμα πρῶτον πολὺς καὶ τὸ
χρῶμα ἡδύς, οὐ μέλας δὲ οὐδὲ λευκός — τὸ μὲν γὰρ γυ-
ναικί, τὸ δὲ δούλῳ προσέεικεν — ἔπειτα θυμοειδής, δει-
νὸν βλέπων ὁποῖον ἡμεῖς, μέγα καὶ ὕφαιμον; οὐ γὰρ
καλὸν δεδοικότα καὶ θῆλυν ὀφθαλμὸν ἐς πόλεμον φέ-
ρειν. ἄρ' οὐχ ὁ τοιοῦτος καλὸς μὲν γένοιτ' ἂν καὶ ζῶν

42 ὀπλίτης, καλὸς δὲ καὶ εἰ ἀποθάνοι [καλῶς;] 42. ἀλλὰ τί
δεῖ ταῦτα εἰκάζειν ἔχοντας αὐτῶν παραδείγματα; ἀπλῶς
γὰρ εἰπεῖν, ἐν πολέμῳ τῶν πώποτε ῥητόρων ἢ φιλοσό-
φων οἱ μὲν οὐδὲ ὄλωσ ὑπέμειναν ἔξω τοῦ τείχους προελ- 865
θεῖν, εἰ δὲ τις καὶ ἀναγκασθεὶς παρετάξατο, φημί τοῦ-
τον λιπόντα τὴν τάξιν ὑποστρέφειν.

ΤΥΧ. Ὡς θαυμάσια πάντα καὶ οὐδὲν ὑπισχηῖ μέ-
τριον. λέγε δὲ ὅμως.

ΠΑΡ. Τῶν μὲν τοίνυν ῥητόρων Ἴσοκράτης οὐχ ὅπως
ἐς πόλεμον ἐξῆλθέ ποτε, ἀλλ' οὐδ' ἐπὶ δικαστήριον ἀνέβη,
διὰ δειλίαν, οἶμαι, ὅτι οὐδὲ τὴν φωνὴν διαρκούσαν εἶχε.
τί ἔτι; οὐχὶ Δημάδης μὲν καὶ Αἰσχίνης καὶ Φιλοκράτης
ὑπὸ δέους εὐθύς τῇ καταγγελίᾳ τοῦ Φιλίππου πολέμου
τὴν πόλιν προὔδοσαν καὶ σφᾶς αὐτοὺς τῷ Φιλίππῳ καὶ
διετέλεσαν Ἀθήνησιν αἰεὶ τὰ ἐκείνου πολιτευόμενοι; ὥστ'
εἴ γε καὶ ἄλλος τις Ἀθηναῖος κατὰ ταῦτα ἐπολέμει, κά-
κεινος ἐν αὐτοῖς ἦν φίλος. ὁ Ὑπερείδης δὲ καὶ Δημοσθέ-
νης καὶ Λυκούργος, οἱ γε δοκοῦντες ἀνδρειότεροι κὰν ταῖς
ἐκκλησίαις αἰεὶ θορυβοῦντες καὶ λοιδορούμενοι τῷ Φιλίππῳ,
τί ποτε ἀπειργάσαντο γένναϊον ἐν τῷ πρὸς αὐτὸν πολέμῳ;
καὶ Ὑπερείδης μὲν καὶ Λυκούργος οὐδὲ ἐξῆλθον, ἀλλ' οὐδὲ

866 ὄλως ἐτόλμησαν μικρὸν ἔξω παρακῦψαι τῶν πυλῶν, ἀλλ' ἐντειχίδιοι ἐκάθηντο παρ' αὐτοῖς ἤδη πολιορκούμενοι γνωμίδια καὶ προβουλευμάτια συντιθέντες. ὁ δὲ δὴ κορυφαίω-
 ττος αὐτῶν, ὁ ταυτὶ λέγων ἐν ταῖς ἐκκλησίαις συνεχῶς „Φί-
 λιππος γὰρ ὁ Μακεδῶν ὄλεθρος, ὅθεν οὐδ' ἂν ἀνδράποδον
 πρῖαιτό τις ποτε,“ τολμήσας προελθεῖν ἐς τὴν Βοιωτίαν
 πρὶν ἢ συμμῖξαι τὰ στρατόπεδα καὶ συμβαλεῖν ἐς χεῖρας,
 ῥίψας τὴν ἀσπίδα ἔφυγεν. ἢ οὐδέπω ταῦτα πρότερον ἤκου-
 σας οὐδεὸς πάνυ γνώριμα ὄντα οὐχ ὅπως Ἀθηναίους,
 ἀλλὰ Θορῆσι καὶ Σκύθαις, ὅθεν ἐκείνο τὸ κάθαρμα ἦν;

43. ΤΥΧ. Ἐπίσταμαι ταῦτα· ἀλλ' οὗτοι μὲν ῥήτο- 48
 ρες καὶ λόγους λέγειν ἡσυχότες, ἀρετὴν δὲ οὐ. τί δὲ περὶ
 867 τῶν φιλοσόφων λέγεις; οὐ γὰρ δὴ τούτους ἔχεις ὥσπερ
 ἐκείνους αἰτιάσθαι.

ΠΑΡ. Οὗτοι πάλιν, ὧ Τυχιάδη, οἱ περὶ ἀνδρείας
 ὁσημέραι διαλεγόμενοι καὶ κατατρήβοντες τὸ τῆς ἀρετῆς
 ὄνομα πολλῶ μᾶλλον τῶν ῥητόρων φανοῦνται δειλότεροι
 καὶ μαλακώτεροι. σκόπει δὲ οὕτως. πρῶτον μὲν οὐκ ἔστιν
 ὅστις εἰπεῖν ἔχοι φιλόσοφον ἐν πολέμῳ τετελετηκότα.
 ἦτοι γὰρ οὐδὲ ὄλως ἐστρατεύσαντο, ἢ εἴπερ ἄρα, πάντες
 ἔφυγον. Ἀντισθένης μὲν οὖν καὶ Διογένης καὶ Κράτης
 καὶ Ζήνων καὶ Πλάτων καὶ Αἰσχίνης καὶ Ἀριστοτέλης καὶ
 πᾶς οὗτος ὁ ὄμιλος οὐδὲ εἶδον παρατάξιν· μόνος δὲ τολ-
 μήσας ἐξελθεῖν ἐς τὴν ἐπὶ Ἀηλίῳ μάχην ὁ σοφὸς αὐτῶν
 868 Σωκράτης φεύγων ἐκείθεν ἀπὸ τῆς Πάρνηθος ἐς τὴν Ταυ-
 ρέου παλαιστραν κατέφυγε· πολὺ γὰρ αὐτῷ ἀστειώτερον
 ἐδόκει μετὰ τῶν μειρακυλλίων καθεζόμενον ὀαρίζειν καὶ
 σοφισμάτια προβάλλειν τοῖς ἐντυγχάνουσιν ἢ ἀνδρὶ Σπαρ-
 τιάτῃ μάχεσθαι.

ΤΥΧ. Ὡ γενναῖε, ταῦτα μὲν ἤδη καὶ παρ' ἄλλων
 ἐπυθόμην, οὐ μὰ Δία σκώπτειν αὐτοὺς καὶ ὀνειδίξειν
 βουλομένων· ὥστε οὐδέν τι μοι δοκεῖς χαριζόμενος τῇ
 σεαυτοῦ τέχνῃ καταψεύδασθαι τῶν ἀνδρῶν. 44. ἀλλ' εἰ 44
 δοκεῖ ἤδη, φέρε καὶ σὺ τὸν παράσιτον ὁποῖός τις ἐστὶν
 ἐν πολέμῳ λέγε, καὶ εἰ ὄλως λέγεται παράσιτός τις γενέ-
 σθαι τῶν παλαιῶν;

ΠΑΡ. Καὶ μὴν, ὦ φιλότης, οὐδεὶς οὕτως ἀνήκοος Ὀμήρου, οὐδ' ἂν πάμπαν ἰδιώτης τύχη, ὅς τις οὐκ ἐπίσταται παρ' αὐτῷ τοὺς ἀρίστους τῶν ἡρώων παρασίτους ὄν- 869
 τας· ὁ τε γὰρ Νέστωρ ἐκείνος, οὗ ἀπὸ τῆς γλώττης ὥσπερ μέλι ὁ λόγος ἀπέρρει, αὐτοῦ τοῦ βασιλέως παράσιτος ἦν, καὶ οὔτε τὸν Ἀχιλλέα, ὅσπερ ἐδόκει τε καὶ ἦν τὸ σῶμα γενναιότατος [καὶ δικαιοτάτος], οὔτε τὸν Διομήδην οὔτε τὸν Αἴαντα ὁ Ἀγαμέμνων οὕτως ἐπαινεῖ τε καὶ θαυμάζει ὥσπερ τὸν Νέστορα. οὐδὲ γὰρ δέκα Αἴαντας εὐχεται γενέσθαι αὐτῷ οὔτε δέκα Ἀχιλλέας· πάλαι δ' ἂν ἐαλωκέναι τὴν Τροίαν, εἰ τοιούτους ὁποῖος ἦν οὗτος ὁ παράσιτος, καίπερ γέρον ὢν, στρατιώτας εἶχε δέκα. καὶ τὸν Ἴδομενέα τὸν τοῦ Διὸς ἔγγονον παράσιτον Ἀγαμέμνονος ὁμοίως λέγει.

45 ΤΥΧ. Ταῦτα μὲν καὶ αὐτὸς ἐπίσταμαι· οὐπω γε 870
 μὴν δοκῶ μοι γινώσκειν, πῶς δὴ τῷ ἄνδρῳ τῷ Ἀγαμέμνονι παράσιτοι ἦσθην.

ΠΑΡ. Αναμνήσθητι, ὦ γενναῖε, τῶν ἐπῶν ἐκείνων ὥνπερ αὐτὸς ὁ Ἀγαμέμνων πρὸς τὸν Ἴδομενέα λέγει.

ΤΥΧ. Ποίων;

ΠΑΡ.

σὸν δὲ πλεῖον δέπας αἰεὶ

ἔσθην ὥσπερ ἐμοὶ πιεῖν ὅτε θυμὸς ἀνώγει.

ἐνταῦθα γὰρ τὸ αἰεὶ πλεῖον δέπας εἶρηκεν οὐχ ὅτι τὸ ποτήριον διὰ παντὸς πλήρες εἰστίηκει τῷ Ἴδομενεὶ καὶ μαχομένῳ καὶ καθεύδοντι, ἀλλ' ὅτι αὐτῷ δι' ὅλου τοῦ βίου μόνῳ συνδειπνεῖν ὑπῆρχε τῷ βασιλεὶ οὐχ ὥσπερ τοῖς λοιποῖς στρατιώταις πρὸς ἡμέρας τινὰς καλουμένοις. τὸν μὲν γὰρ Αἴαντα, ἐπεὶ καλῶς ἐμονομάχησε τῷ Ἑκτορι, „εἰς Ἀγαμέμνονα διὸν ἄγον“, φησί, κατὰ τιμὴν ἀξιώθεντα ὅψε τοῦ παρὰ τῷ βασιλεὶ δείπνου· ὁ δὲ Ἴδομενεὺς καὶ ὁ Νέστωρ ὁσημέραι συνεδείπνουν τῷ βασιλεὶ, ὡς αὐτὸς φημι. Νέστωρ δὲ παράσιτός μοι δοκεῖ τῶν βασιλέων μάλιστα τεχνίτης καὶ ἀγαθὸς γενέσθαι· οὐ γὰρ ἐπὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος ἄρξασθαι τῆς τέχνης, ἀλλὰ ἄνωθεν ἐπὶ Καινέως καὶ Ἐξαδίου· δοκεῖ δὲ οὐδὲ ἂν παύσασθαι παρασιτῶν, εἰ μὴ ὁ Ἀγαμέμνων ἀπέθανεν.

ΤΥΧ. Οὗτος μὲν γενναῖος ὁ παράσιτος. εἰ δὲ καὶ ἄλλους τινὰς οἶσθα, πειρῶ λέγειν.

871 46. ΠΑΡ. Τί οὖν, ᾧ Τυχιάδῃ, οὐχὶ καὶ Πάτροκλος 46 τοῦ Ἀχιλλέως παράσιτος ἦν, καὶ ταῦτα οὐδενὸς τῶν ἄλλων Ἑλλήνων φανλότερος οὔτε τὴν ψυχὴν οὔτε τὸ σῶμα νεανίας ὢν; ἐγὼ γὰρ οὐδ' αὐτοῦ μοι δοκῶ τοῦ Ἀχιλλέως τεκμαίρεσθαι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ χεῖρω εἶναι· τὸν τε γὰρ Ἔκτορα ρήξαντα τὰς πύλας καὶ παρὰ ταῖς ναυσὶν εἶσω μαχόμενον οὗτος ἐξέωσε καὶ τὴν Πρωτεσιλάου ναῦν ἤδη καιομένην ἔσβεσε, καίτοι ἐπεβάτεον αὐτῆς οὐχ οἱ φανλότεροι, ἀλλ' οἱ τοῦ Τελαμῶνος Αἴας τε καὶ Τεῦκρος, ὁ μὲν ὀπλίτης ἀγαθός, ὁ δὲ τοξότης. καὶ πολλοὺς μὲν ἀπέκτεινε τῶν βαρβάρων, ἐν δὲ δὴ τούτοις καὶ Σαρπηδόνα τὸν παῖδα τοῦ Διός, ὁ παράσιτος τοῦ Ἀχιλλέως. καὶ ἀπέθανε δὲ οὐχὶ τοῖς ἄλλοις ὁμοίως, ἀλλ' αὐτὸν μὲν Ἔκτορα Ἀχιλλεὺς ἀπέκτεινεν, εἰς ἓνα, καὶ αὐτὸν Ἀχιλλέα Πάρις, τὸν δὲ παράσιτον θεὸς καὶ δύο ἄνθρωποι. καὶ τελευτῶν δὲ φωνὰς ἀφῆκεν οὐχ οἴας ὁ γενναϊότατος Ἔκτωρ καὶ προσπίπτων τὸν Ἀχιλλέα καὶ ἱκετεύων ὅπως ὁ νεκρὸς αὐτοῦ τοῖς οἰκειοῖς ἀποδοθῆ, ἀλλ' οἴας εἰκὸς ἀφεῖναι παράσιτον. τίνας δὲ ταύτας;

τοιοῦτοι δ' εἶπερ μοι εἰκοσὶν ἀντεβόλησαν,

872 πάντες κ' αὐτόθ' ὄλοντο ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.

47. ΤΥΧ. Ταῦτα μὲν ἱκανῶς. ὅτι δὲ μὴ φίλος, 47 ἀλλὰ παράσιτος ἦν ὁ Πάτροκλος τοῦ Ἀχιλλέως, πειρῶ λέγειν.

ΠΑΡ. Αὐτόν, ᾧ Τυχιάδῃ, τὸν Πάτροκλον ὅτι παράσιτος ἦν, λέγοντά σοι παρέξομαι.

ΤΥΧ. Θανμαστὰ λέγεις.

ΠΑΡ. Ἄκουε τοίνυν αὐτῶν τῶν ἐπῶν·

μη' ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὅστέ', Ἀχιλλεῦ,
ἀλλ' ὁμοῦ, ὡς ἐτράφημερ ἐν ὑμετέροισι δόμοισι.
καὶ πάλιν ὑποβάς, καὶ „με δεξάμενος“, φησὶν, „ὁ Πηλεὺς“
ἔτρεφεν ἐνδυκέως καὶ σὸν θεράποντ' ὀνόμηγε,
τουτέστι παράσιτον εἶχεν. εἰ μὲν τοίνυν φίλον ἐβούλετο τὸν Πάτροκλον λέγειν, οὐκ ἂν αὐτὸν ὠνόμαζε θεράποντα·

ἐλεύθερος γὰρ ἦν ὁ Πάτροκλος. τίνας τοίνυν λέγει τοὺς
 θεράποντας, εἰ μήτε τοὺς δούλους μήτε τοὺς φίλους; 873
 τοὺς παρασίτους δηλον ὅτι· ἢ καὶ τὸν Μηριόνην τοῦ
 Ἰδομενέως καὶ αὐτὸν θεράποντα ὀνομάζει. σκόπει δὲ ὅτι
 καὶ ἐνταῦθα τὸν μὲν Ἰδομενέα Διὸς ὄντα υἱὸν οὐκ ἄξιοι
 λέγειν „ἀτάλαντον Ἄρηι“, Μηριόνην δὲ τὸν παράσιτον
 48 αὐτοῦ. 48. τί δέ; οὐχὶ καὶ Ἀριστογείτων δημοτικὸς ὦν
 καὶ πένης, ὡσπερ Θουκυλίδης φησί, παράσιτος ἦν Ἄρμο-
 δίου; τί δέ; οὐχὶ καὶ ἔραστής; ἐπιεικῶς γὰρ οἱ παράσιτοι
 καὶ ἔρασταὶ τῶν τρεφόντων εἰσίν. οὗτος τοίνυν πάλιν
 ὁ παράσιτος τὴν Ἀθηναίων πόλιν τυραννομένην εἰς
 ἐλευθερίαν ἀφείλετο, καὶ νῦν ἔστηκε χαλκοῦς ἐν τῇ ἀγορᾷ
 μετὰ τῶν παιδικῶν. οὗτοι μὲν δὴ, τοιοῖδε ὄντες, παρά-
 49 σιτοι ἦσαν. 49. σὺ δὲ ποιὸν τινα εἰκάσεις ἐν πολέμῳ τὸν
 παράσιτον; οὐχὶ πρῶτον μὲν ὁ τοιοῦτος ἀριστοποιησά-
 μενος ἔξεισιν ἐπὶ τὴν παράταξιν, καθάπερ καὶ ὁ Ὀδυσ-
 σεὺς ἄξιοι; οὐ γὰρ ἄλλ' ὃν ἐν πολέμῳ μάχεσθαι φησιν 874
 ἐστιάσει, εἰ καὶ εὐθὺς ἅμα ἔφ' μάχεσθαι δέοι (†)· καὶ ὃν
 ἄλλοι στρατιῶται χρόνον ὑπὸ δέους ὁ μὲν τις ἀκριβῶς
 ἀρμόζει τὸ κράνος, ὁ δὲ θωράκιον ἐνδύεται, ὁ δὲ αὐτὸ τὸ
 δεινὸν ὑποπτέων τοῦ πολέμου τρέμει, οὗτος δὲ ἐσθίει
 τότε μάλα φαιδρῶ τῷ προσώπῳ καὶ μετὰ τὴν ἔξοδον
 εὐθὺς ἐν πρώτοις διαγωνίζεται· ὁ δὲ τρέφων αὐτὸν ὀπισθεν
 ὑποτέτακται τῷ παρασίτῳ, κακείνος αὐτὸν ὡσπερ ὁ Αἴας
 τὸν Τεῦκρον ὑπὸ τῷ σάκει καλύπτει, καὶ τῶν βελῶν ἀφιε-
 μένων γυμνώσας ἑαυτὸν τοῦτον σκέπει· βούλεται γὰρ ἐκεῖ-
 50 νον μᾶλλον σώζειν ἢ ἑαυτόν. 50. εἰ δὲ δὴ καὶ πέσοι παρά-
 σιτος ἐν πολέμῳ, οὐκ ἂν ἐπ' αὐτῷ δήπου οὔτε λοχαγὸς
 οὔτε στρατιώτης αἰσχυνθεῖη μεγάλῳ τε ὄντι νεκρῷ καὶ
 ὡσπερ ἐν συμποσίῳ καλῷ [καλῶς] κατακειμένῳ. ὡς ἄξιόν
 γε φιλοσόφου νεκρὸν ἰδεῖν τούτῳ παρακειμένον, ξηρόν,
 ῥυπῶντα, μακρὸν πωγώνιον ἔχοντα, προτεθνηκότα τῆς
 μάχης, ἀσθενῆ ἄνθρωπον. τίς οὐκ ἂν καταφρονήσειε ταύ-
 τῆς τῆς πόλεως τοὺς ὑπασπιστάς αὐτῆς οὕτως κακοδαί-
 μονας ὄρων; τίς δὲ οὐκ ἂν εἰκάσαι χλωροὺς καὶ κομήτας
 ὄρων ἀνθρωπίσκους κειμένους, τὴν πόλιν ἀποροῦσαν συμ-

μάχων τοὺς ἐν τῇ εἰρκτῇ κακούργους ἐπιλυῶσαι τῷ πολέμῳ; τοιοῦτοι μὲν ἐν τῷ πολέμῳ πρὸς ῥήτορας καὶ φιλοσόφους
875 εἰσὶν οἱ παράσιτοι. 51. ἐν εἰρήνῃ δὲ τοσοῦτόν μοι δοκεῖ 51
διαφέρειν παρασιτικῆ φιλοσοφίας ὅσον αὐτῇ ἢ εἰρήνη
πολέμου. καὶ πρῶτον, εἰ δοκεῖ, σκοπῶμεν τὰ τῆς εἰρή-
νης χωρία.

ΤΥΧ. Οὐπω ξυνίημι ὅ τι τοῦτό πως βούλεται. σκο-
πῶμεν δὲ ὅμως.

ΠΑΡ. Οὐκουν ἀγορὰν καὶ δικαστήρια καὶ παλαι-
στρας καὶ γυμνάσια καὶ κυνηγέσια καὶ συμπόσια ἔγωγε
φαίην ἂν πόλεως χωρία;

ΤΥΧ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΠΑΡ. Ὁ τοίνυν παράσιτος εἰς ἀγορὰν μὲν καὶ δικα-
στήρια οὐ πάρευσιν, ὅτι, οἴμαι, τοῖς συκοφάνταις πάντα
τὰ χωρία ταῦτα μᾶλλον προσήκει καὶ ὅτι οὐδὲν μέτριόν
ἔστι τῶν ἐν τούτοις γινομένων, τὰς δὲ παλαιστρας καὶ
τὰ γυμνάσια καὶ τὰ συμπόσια διώκει καὶ κοσμεῖ μόνος
οὗτος. ἐπεὶ τίς ἐν παλαιστρα φιλόσοφος ἢ ῥήτωρ ἀποδὺς
ἄξιος συγκριθῆναι παρασίτου τῷ σώματι; ἢ τίς ἐν γυμ-
νασίῳ τούτων ὀφθαίς οὐκ αἰσχύνῃ μᾶλλον τοῦ χωρίου
ἔστι; καὶ μὴν ἐν ἐρημίᾳ τούτων οὐδεὶς ἂν ὑποσταίῃ θη-
ρίον ὁμόσε ἴον, ὃ δὲ παράσιτος αὐτὰ τε ἐπιόντα μένει
καὶ δέχεται ῥαδίως μεμελετηκῶς αὐτῶν ἐν τοῖς δειπνοῖς
καταφρονεῖν, καὶ οὔτε ἔλαφος οὔτε σὺς αὐτὸν ἐκπλήττει
πεφρικῶς, ἀλλὰ καὶ ἂν ἐπ' αὐτὸν ὁ σὺς τὸν ὀδόντα θήγῃ,
καὶ ὁ παράσιτος ἐπὶ τὸν σὺν ἀντιθήγει. τοὺς μὲν γὰρ
λαγῶς διώκει μᾶλλον τῶν κυνῶν. ἐν δὲ δὴ συμποσίῳ τίς
ἂν καὶ ἀμιλλῆσαιτο παρασίτῳ ἤτοι παίζοντι ἢ ἐσθίοντι;
876 τίς δ' ἂν μᾶλλον εὐφράναι τοὺς συμπότας; πότερόν ποτε
οὗτος ἄδων καὶ σκώπτων, ἢ ἄνθρωπος μὴ γελῶν, ἐν τρι-
βωνίῳ κείμενος, ἔς τὴν γῆν ὄρῶν, ὥσπερ ἐπὶ πένθος οὐχί
[εἰς] συμπόσιον ἦκων; καὶ ἔμοιγε δοκεῖ, ἐν συμποσίῳ φιλό-
σοφος τοιοῦτόν ἐστιν οἷον ἐν βαλανείῳ κύων.

52. Φέρε δὴ ταῦτα ἀφέντες ἐπ' αὐτὸν ἤδη βαδίζω- 52
μεν τὸν βίον τοῦ παρασίτου σκοποῦντες ἅμα καὶ παρα-
βάλλοντες ἐκείνῳ. πρῶτον τοίνυν ἴδοι τις ἂν τὸν μὲν

παράσιτον αἰεὶ δόξης καταφρονουῖντα καὶ οὐδὲν αὐτῷ μέ-
 λον ὧν ἂν οἱ ἄνθρωποι οἴωνται περὶ αὐτοῦ, ῥήτορας δὲ καὶ
 φιλοσόφους εὗροι τις ἂν οὐ τινάς, ἀλλὰ πάντας ὑπὸ τύ-
 φρου καὶ δόξης τριβέντας, καὶ οὐ δόξης μόνον, ἀλλὰ καὶ
 ὁ τούτου αἰσχίον ἐστίν, ὑπ' ἀργυρίου. καὶ ὁ μὲν παρά-
 σιτος οὕτως ἔχει πρὸς ἀργύριον ὡς [οὐκ] ἂν τις [οὐδὲ] πρὸς
 τὰς ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς ψηφίδας [ἀμελῶς] ἔχοι, καὶ οὐδὲν
 αὐτῷ δοκεῖ διαφέρειν τὸ χρυσίον τοῦ πυρός· οἷ γε μὴν
 ῥήτορες, καὶ ὁ δεινότερόν ἐστι, καὶ οἱ φιλοσοφεῖν φάσ-
 κοντες πρὸς αὐτὰ οὕτως διάκεινται κακοδαιμόνως, ὥστε
 τῶν μάλιστα νῦν εὐδοκιμούντων φιλοσόφων — περὶ μὲν
 γὰρ τῶν ῥητόρων τί δεῖ λέγειν; — ὁ μὲν δικάζων δίκην
 δώροισ ἐπ' αὐτῇ ἐάλω, ὁ δὲ παρὰ βασιλέως ὑπὲρ τοῦ 871
 συνεῖναι μισθὸν αἰτεῖ καὶ οὐκ αἰσχύνεται, εἰ ἔτι πρεσβύ-
 τής ἀνὴρ διὰ τοῦτο ἀποδημεῖ καὶ μισθοφορεῖ καθάπερ
 Ἰνδὸς ἢ Σκύθης αἰχμάλωτος, καὶ οὐδὲ αὐτὸ τὸ ὄνομα αἰ-
 58 σχύνεται, ὃ λαμβάνει. 53. εὗροις δ' ἂν οὐ μόνον ταῦτα
 περὶ τοῦτους, ἀλλὰ καὶ ἄλλα πάθη, οἷον λύπας καὶ ὄρ-
 γὰς καὶ φθόγους καὶ παντοίας ἐπιθυμίας. ὁ γε μὴν πα-
 ράσιτος ἔξω τούτων ἐστὶν ἀπάντων· οὔτε γὰρ ὀργίζεται
 δι' ἀνεξικακίαν καὶ ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ ὅτι ὀργισθεῖη·
 καὶ εἰ ἀγανακτήσειε δέ ποτε, ἢ ὄργῃ αὐτοῦ χαλεπὸν μὲν
 οὐδὲ σκυθρωπὸν οὐδὲν ἀπεργάζεται, μᾶλλον δὲ γέλωτα
 καὶ εὐφραίνει τοὺς ξυνόοντας. λυπεῖται γε μὴν καὶ ἥμισυ
 πάντων, τοῦτο τῆς τέχνης παρασκευαζούσης αὐτῷ καὶ
 χωριζομένης, μὴ ἔχειν ὑπὲρ ὅτου λυπηθεῖη· οὔτε γὰρ
 χρήματά ἐστίν αὐτῷ οὔτε οἶκος οὔτε οἰκέτης οὔτε γυνή
 οὔτε παῖδες, ὧν διαφθειρομένων πᾶσα ἀνάγκη λυπεῖσθαι
 τὸν ἔχοντα αὐτά. ἐπιθυμεῖ δὲ οὔτε δόξης οὔτε χρημάτων,
 ἀλλ' οὐδὲ ὠραῖον τινός.

54. ΤΥΧ. Ἄλλ', ὧ Σίμων, εἰκός γε ἐνδειὰ τροφῆς
 λυπηθῆναι αὐτόν.

ΠΑΡ. Ἄγνοεῖς, ὧ Τυχιάδη, ὅτι ἐξ ἀρχῆς οὐδὲ παρά- 878
 σιτός ἐστὶν οὗτος, ὅστις ἀπορεῖ τροφῆς· οὐδὲ γὰρ ἀν-
 δρειος ἀπορία ἀνδρείας ἐστὶν ἀνδρείος, οὐδὲ φρόνιμος
 ἀπορία φρονῶν ἐστὶ φρόνιμος· ἄλλως γὰρ οὐδὲ παράσι-

τος ἂν εἶη. πρόκειται δὲ ἡμῖν περὶ παρασίτου ζητεῖν ὄντος, οὐχὶ μὴ ὄντος. εἰ δὲ ὁ ἀνδρείος οὐκ ἄλλως ἢ παρουσία ἀνδρείότητος καὶ ὁ φρόνιμος παρουσία φρονήσεως, καὶ ὁ παράσιτος δὲ παρουσία τοῦ παρασιτεῖν παράσιτος ἔσται· ὡς εἰ γε τοῦτο μὴ ὑπάρχει αὐτῷ, περὶ ἄλλου τινός, καὶ οὐχὶ παρασίτου, ζητήσομεν.

ΤΥΧ. Οὐκοῦν οὐδέποτε ἀπορήσει παράσιτος τροφῆς;

ΠΑΡ. Ἔοικεν· ὥστε οὐτ' ἐπὶ τούτῳ οὐτ' ἐπ' ἄλλῳ ἔστιν ὅτι λυπηθεῖη ἂν.

55. Καὶ μὴν καὶ πάντες ὁμοῦ φιλόσοφοι καὶ ῥήτορες 55
φοβοῦνται μάλιστα· τοὺς γέ τοι πλείστους αὐτῶν εὐροι
τις ἂν μετὰ ξύλου προϊόντας, οὐκ ἂν δῆ πού, εἰ μὴ ἐφο-
βοῦντο, ὡπλισμένους, καὶ τὰς θύρας δὲ μάλα ἐρρωμέ-
ως ἀποκλείοντας, μὴ τις ἄρα νύκτωρ ἐπιβουλεύσειεν
αὐτοῖς δεδιότας· ὁ δὲ τὴν θύραν τοῦ δωματίου προστί-
θῃσιν, εἰκῆ καὶ τοῦτο, ὡς μὴ ὑπ' ἀνέμου ἀνοιχθεῖη, γε-
νομένου δὲ ψόφου νύκτωρ οὐδέν τι μᾶλλον θορυβεῖται
ἢ μὴ γενομένου, καὶ δι' ἐρημίας δὲ ἀπιῶν ἄνευ ξίφους
ὁδεύει· φοβεῖται γὰρ οὐδὲν οὐδαμοῦ. φιλοσόφους δὲ ἦδη
879 ἐγὼ πολλάκις εἶδον, οὐδενὸς ὄντος δεινοῦ, τὰ ξύλα ἐνε-
σκευασμένους· ξύλα μὲν γὰρ ἔχουσι καὶ ἐς βαλανεῖον
ἀπιόντες καὶ ἐπ' ἄριστον. 56. παρασίτου μέντοι οὐδεὶς 56
ἔχει κατηγορεῖσθαι μοιχείαν ἢ βίαν ἢ ἀρπαγὴν ἢ ἄλλο τι
ἀδίκημα ἀπλῶς· ἐπεὶ ὁ γε τοιοῦτος οὐκ ἂν εἶη παράσι-
τος, ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκείνος ἀδικεῖ. ὥστ' εἰ μοιχεύσας τύχοι,
ἅμα τῷ ἀδικήματι καὶ τοῦνομα μεταλαμβάνει τοῦ ἀδική-
ματος. ὥσπερ δὲ ὁ κακὸς οὐ τὸ ἀγαθόν, ἀλλὰ τὸ φαῦλος
εἶναι λαμβάνει, οὕτως, οἴμαι, ὁ παράσιτος, ἕαν τι ἀδικῆ,
αὐτὸ μὲν τοῦτο ὅπερ ἔστιν ἀποβάλλει, ἀναλαμβάνει δὲ
ὁ ἀδικεῖ. ἀδικήματα δὲ τοιαῦτα ῥητόρων καὶ φιλοσόφων
ἄφθονα οὐ μόνον ἴσμεν αὐτοὶ γεγονότα καθ' ἡμᾶς, ἀλλὰ
καὶ τοῖς βιβλίοις ἀπολελειμμένα ὑπομνήματα ἔχομεν ὧν
ἠδίκησαν. ἀπολογία μὲν γὰρ Σωκράτους ἔστι καὶ Αἰσχί-
νου καὶ Ὑπερείδου καὶ Δημοσθένους καὶ τῶν πλείστων
σχεδόν τι ῥητόρων καὶ σοφῶν, παρασίτου δὲ οὐκ ἔστιν
ἀπολογία οὐδ' ἔχει τις εἰπεῖν δίκην πρὸς παράσιτόν τι

57 γεγραμμένην. 57. ἀλλὰ νῆ Δία ὁ μὲν βλος τοῦ παρασίτου κρείττων ἐστὶ τοῦ τῶν ζητόρων καὶ τῶν φιλοσόφων, ὁ δὲ θάνατος φανλότερος; πάνυ μὲν οὖν τούναντιον παρὰ πολὺ εὐδαιμονέστερος· φιλοσόφους μὲν γὰρ ἴσμεν ἅπαντας ἢ τοὺς πλείστους κακοὺς κακῶς ἀποθανόντας, τοὺς 880 μὲν ἐκ καταδίκης ἐαλωκότας ἐπὶ τοῖς μεγίστοις ἀδικήμασι, φαρμάκῳ, τοὺς δὲ καταπτισθέντας τὸ σῶμα ἅπαν, τοὺς δὲ ἀπὸ δυσουρίας φθινήσαντας, τοὺς δὲ φυγόντας, παρασίτου δὲ θάνατον οὐδεὶς ἔχει τοιοῦτον εἰπεῖν, ἀλλὰ τὸν εὐδαιμονέστατον φαγόντος καὶ πiónτος. εἰ δέ τις καὶ δοκεῖ βιαίῳ τετελευτηκέναι θανάτῳ, ἀπεπτήσας ἀπέθανε.

58 58. ΤΥΧ. Ταῦτα μὲν ἱκανῶς διημίλληται σοι τὰ πρὸς τοὺς φιλοσόφους ὑπὲρ τῶν παρασίτων. λοιπὸν δὲ εἰ καλὸν καὶ λυσιτελές ἐστι τὸ κτῆμα τοῦτο τῷ τρέφοντι, πειρῶ λέγειν· ἐμοὶ μὲν γὰρ δοκοῦσιν ὡσπερ εὐεργετοῦντες καὶ χαριζόμενοι τρέφειν αὐτοὺς οἱ πλούσιοι, καὶ εἶναι τοῦτο αἰσχύνην τῷ τρεφομένῳ.

ΠΑΡ. Ὡς ἡλίθιά γέ σου, ὦ Τυχιάδι, ταῦτα, εἰ μὴ δύνασαι γινώσκειν ὅτι πλούσιος ἀνὴρ, εἰ καὶ τὸ Γύγου χρυσίον ἔχει, μόνος ἐσθίων πένης ἐστὶ καὶ προῶν ἄνευ παρασίτου πτωχὸς δοκεῖ, καὶ ὡσπερ στρατιώτης χωρὶς ὀπλων ἀτιμότερος καὶ ἐσθῆς ἄνευ πορφύρας καὶ ἵππος ἄνευ φαλάρων, οὕτω καὶ πλούσιος ἄνευ παρασίτου ταπεινός τις καὶ εὐτελής φαίνεται. καὶ μὴν ὁ μὲν πλούσιος κοσμεῖται ὑπ' αὐτοῦ, τὸν δὲ παράσιτον πλούσιος οὐδέ 881

59 ποτε κοσμεῖ. 59. ἄλλως τε οὐδὲ ὄνειδος αὐτῷ ἐστίν, ὡς σὺ φῆς, τὸ παρασιτεῖν ἐκείνῳ, δῆλον ὅτι ὡς κρείττονι χείρονα, ὅπου γε μὴν τῷ πλουσίῳ τοῦτο λυσιτελές ἐστὶ τὸ τρέφειν τὸν παράσιτον, ᾧ γε μετὰ τοῦ κοσμεῖσθαι ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἀσφάλεια πολλὴ ἐκ τῆς τούτου δορυφορίας ὑπάρχει· οὔτε γὰρ μάχῃ ἐφθίως ἂν τις ἐπιχειρήσῃ τῷ πλουσίῳ τοῦτον ὀρῶν παρεστῶτα, ἀλλ' οὐδ' ἂν ἀποθά- νοι φαρμάκῳ οὐδεὶς ἔχων παράσιτον. τίς γὰρ ἂν τολμήσειεν ἐπιβουλεύσαι τινι τούτου προεσθίοντος καὶ προπίνοντος; ὥστε ὁ πλούσιος οὐχὶ κοσμεῖται μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν μεγίστων κινδύνων ὑπὸ τοῦ παρασίτου σώ-

ζεται. οὕτω μὲν ὁ παράσιτος διὰ φιλοστοργίαν πάντα κίνδυνον ὑπομένει, καὶ οὐκ ἂν παραχωρήσειε τῷ πλουσίῳ φαγεῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀποθανεῖν αἰρεῖται συμφαγῶν.

60. ΤΥΧ. Πάντα μοι δοκεῖς, ὦ Σίμων, διεξελεθεῖν 60
 ὑστερήσας οὐδὲν τῆς σεαυτοῦ τέχνης, οὐχ ὡςπερ αὐτὸς ἔφασκες, ἀμελέτητος ὢν, ἀλλ' ὡςπερ ἂν τις ὑπὸ τῶν
 882 μεγίστων γεγυμνασμένος. λοιπόν, εἰ μὴ αἰσχροὺς αὐτὸ τὸ ὄνομά ἐστι τῆς παρασιτικῆς, θέλω μαθεῖν.

ΠΑΡ. Ὅρα δὴ τὴν ἀπόκρισιν, ἐάν σοι ἱκανῶς λέγεσθαι δοκῇ, καὶ πειρῶ πάλιν αὐτὸς ἀποκρίνασθαι πρὸς τὸ ἐρωτώμενον ἢ ἄριστα οἶει. φέρε γάρ, τὸν σίτον οἱ παλαιοὶ τί καλοῦσι;

ΤΥΧ. Τροφήν.

ΠΑΡ. Τί δὲ τὸ σιτεῖσθαι, οὐχὶ τὸ ἐσθίειν;

ΤΥΧ. Ναί.

ΠΑΡ. Οὐκοῦν καθωμολόγηται τὸ παρασιτεῖν ὅτι οὐκ ἄλλο ἐστί;

ΤΥΧ. Τοῦτο γάρ, ὦ Σίμων, ἐστὶν ὃ αἰσχροὺς φαίνεται.

61. ΠΑΡ. Φέρε δὴ πάλιν ἀποκρίναί μοι, πότερόν 61
 σοι δοκεῖ διαφέρειν καὶ προκειμένων ἀμφοῖν πότερον ἂν αὐτὸς ἔλοιο, ἀρά γε τὸ πλεῖν ἢ τὸ παραπλεῖν;

ΤΥΧ. Τὸ παραπλεῖν ἔγωγε.

ΠΑΡ. Τί δέ, τὸ τρέχειν ἢ τὸ παρατρέχειν;

ΤΥΧ. Τὸ παρατρέχειν.

ΠΑΡ. Τί δέ, τὸ ἰππεύειν ἢ τὸ παριππεύειν;

ΤΥΧ. Τὸ παριππεύειν.

ΠΑΡ. Τί δέ, τὸ ἀκοντίζειν ἢ τὸ παρακοντίζειν;

ΤΥΧ. Τὸ παρακοντίζειν.

ΠΑΡ. Οὐκοῦν ὁμοίως ἂν ἐθέλοις καὶ τοῦ ἐσθίειν
 μᾶλλον τὸ παρασιτεῖν;

ΤΥΧ. Ὁμολογεῖν ἀνάγκη. καὶ σοι λοιπόν ὡςπερ οἱ
 883 παῖδες ἀφίξομαι καὶ ἐφῶς καὶ μετ' ἄριστον μαθησόμενος τὴν τέχνην. σὺ δέ με αὐτὴν δίκαιος διδάσκειν ἀφθόνως, ἐπεὶ καὶ πρῶτος μαθητῆς σοι γίνομαι. φασὶ δὲ καὶ τὰς μητέρας μᾶλλον τὰ πρῶτα φιλεῖν τῶν τέκνων.

ΑΝΑΧΑΡΣΙΣ ἢ ΠΕΡΙ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ.

- 1 1. *ΑΝΑΧΑΡΣΙΣ.* Ταῦτα δὲ ὑμῖν, ᾧ Σόλων, τίνος ἔνεκα οἱ νέοι ποιοῦσιν; οἱ μὲν αὐτῶν περιπλεκόμενοι ἀλλήλους ὑποσκελίζουσιν, οἱ δὲ ἄγχουσι καὶ λυγίζουσι καὶ ἐν τῷ πηλῷ συναναφύρονται κυλινδούμενοι ὥσπερ σύες. καίτοι κατ' ἀρχὰς εὐθύς ἀποδυσάμενοι — ἐώρων γάρ — λίπα τε ἠλείψαντο καὶ κατέψησε μάλα εἰρηνικῶς ἄτερος ⁸⁸⁴ τὸν ἕτερον ἐν τῷ μέρει, μετὰ δὲ οὐκ οἶδ' ὅ τι παθόντες ὠθοῦσί τε ἀλλήλους συννευκότες καὶ τὰ μέτωπα συναράττουσιν ὥσπερ οἱ κριοί. καὶ ἦν ἰδοῦ ἀράμενος ἐκείνοσὶ τὸν ἕτερον ἐκ τοῖν σκελοῖν ἀφήκεν ἐς τὸ ἔδαφος, εἶτ' ἐπικαταπεσῶν ἀνακύπτειν οὐκ ἔῃ συνωθῶν κάτω ἐς τὸν πηλόν, τέλος δὲ ἤδη περιπλέξας αὐτῷ τὰ σκέλη κατὰ τὴν γαστέρα τὸν πῆχυν ὑποβαλῶν τῷ λαιμῷ ἄγχει τὸν ἄθλιον, ὃ δὲ παρακροτεῖ ἐς τὸν ὦμον, ἰκετεύων οἴμαι, ὡς μὴ τέλεον ἀποπνιγέη. καὶ οὐδὲ τοῦ ἐλαίου ἔνεκα φεῖδονται μὴ μολύνεσθαι, ἀλλ' ἀφανίσαντες τὸ χρίσμα καὶ τοῦ βορβόρου ἀναπλησθέντες ἐν ἰδρωτί ἅμα πολλῷ γέλωτα ἔμοι γοῦν παρέχουσιν ὥσπερ αἱ ἐγγέλεις ἐκ τῶν
- 2 χειρῶν διολισθαίνοντες. 2. ἕτεροι δὲ ἐν τῷ αἰθρίῳ τῆς αὐλῆς τὸ αἰτὸ τοῦτο δρωσιν, οὐκ ἐν πηλῷ οὗτοί γε, ἀλλὰ ψάμμον ταύτην βαθεῖαν ὑποβαλλόμενοι ἐν τῷ ὀρύγματι ⁸⁸⁵ πάττουσὶ τε ἀλλήλους καὶ αὐτοὶ ἐκόντες ἐπαμῶνται τὴν κόνιν ἀλεκτρονίων δίκην, ὡς ἀφυκότεροι εἶεν ἐν ταῖς συμπλοκαῖς, οἴμαι, τῆς ψάμμου τὸν ὀλισθον ἀφαιρούσης καὶ βεβαιότεραν ἐν ξηρῷ παρεχούσης τὴν ἀντίληψιν.
- 3 3. οἱ δὲ ὀρθοστάδην κεκοιμημένοι καὶ αὐτοὶ παλοῦσιν ἀλλήλους προσπεσόντες καὶ λακτίζουσιν· οὗτοσὶ γοῦν καὶ τοὺς ὀδόντας ἔοικεν ἀποπτύσειν ὁ κακοδαίμων, οὕτως αἵματος αὐτῷ καὶ ψάμμου ἀναπέπλησται τὸ στόμα, πύξ, ὡς ὄρας, παταχθέντος τὴν γνάθον. ἀλλ' οὐδὲ ὁ ἄρχων οὗτοσὶ δίστησιν αὐτοὺς καὶ λύει τὴν μάχην — τεκμαίρομαι γὰρ τῇ πορφυρίδι τῶν ἀρχόντων τινὰ τοῦτον εἶ-
- 4 4. ὃ δὲ καὶ ἐποτρύνει καὶ τὸν πατάξαντα ἐπαινεῖ.

ἄλλοι δὲ ἀλλαχόθι πάντες ἐγκονοῦσι καὶ ἀναπηδῶσιν ὡσπερ θεόντες ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ μένοντες καὶ ἐς τὸ ἄνω 586 συναλλόμενοι λακτιζουσι τὸν ἀέρα. 5. ταῦτα σὺν ἐθέλω 5 εἰδέναι τίνος ἀγαθοῖ ἂν εἴη ποιεῖν· ὡς ἔμοιγε μανία μᾶλλον εἰκέναι δοκεῖ τὸ πρᾶγμα, καὶ οὐκ ἔστιν ὅστις ἂν ἔραδιως μεταπεισεῖ με ὡς οὐ παραπαίουσιν οἱ ταῦτα δρῶντες.

6. ΣΟΛΩΝ. Καὶ εἰκότως, ὦ Ἀνάχαρσι, τοιαῦτά σοι 6 τὰ γινόμενα φαίνεται ξένα γε ὄντα καὶ πάμπολυ τῶν Σκυθικῶν ἐθῶν ἀπρόδοτα, καθάπερ καὶ ὑμῖν πολλὰ εἰκὸς εἶναι μαθήματα καὶ ἐπιτηδεύματα τοῖς Ἑλλήσιν ἡμῖν ἀλλόκοτα εἶναι δόξαντα ἂν, εἴ τις ἡμῶν ὡσπερ σὺ νῦν ἐπιστατὴ αἰτοῖς. πλὴν ἀλλὰ θάρρει, ὡγαθέ· οὐ γὰρ μανία τὰ γινόμενά ἐστιν οὐδ' ἐφ' ὕβρει οὗτοι παίουσιν ἀλλήλους καὶ κυλίουσιν ἐν τῷ πηλῷ ἢ ἐπιπάττουσι τὴν κόνιν, ἀλλ' ἔχει τινὰ χρεῖαν οὐκ ἀτερπῆ τὸ πρᾶγμα καὶ ἀκμὴν οὐ μικρὰν ἐπάγει τοῖς σώμασιν· ἦν γοῦν ἐνδιατρίψης, ὡσπερ οἶμαί σε ποιήσῃ, τῇ Ἑλλάδι, οὐκ ἐς μακρὰν [εἰς] καὶ αὐτὸς ἔσῃ τῶν πεπηλωμένων ἢ κεκοιμημένων· οὕτω σοι τὸ πρᾶγμα ἡδύ τε ἅμα καὶ λυσιτελεῖς εἶναι δόξει.

587 ΑΝΑΧ. Ἄπαγε, ὦ Σόλων, ὑμῖν ταῦτα γένοιτο τὰ 7 ὠφέλιμα καὶ τερπνά, ἐμὲ δὲ εἴ τις ὑμῶν τοιοῦτό τι διαθείη, εἴσεται ὡς οὐ μάτην παρεζώσμεθα τὸν ἀκινάκη. 7 7. ἀτὰρ εἰπέ μοι, τί ὄνομα ἔθεσθε τοῖς γιγνομένοις, ἢ τί φῶμεν ποιεῖν αὐτούς;

ΣΟΛ. Ὁ μὲν χῶρος αὐτός, ὦ Ἀνάχαρσι, γυμνάσιον ὕφ' ἡμῶν ὀνομάζεται καὶ ἔστιν ἱερὸν Ἀπόλλωνος τοῦ Ἀυκείου· καὶ τὸ ἄγαλμα δὲ αὐτοῦ ὄρας, τὸν ἐπὶ τῇ στήλῃ κεκλιμένον, τῇ ἀριστερᾷ μὲν τὸ τόξον ἔχοντα, ἡ δεξιὰ δὲ ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ἀνακεκλασμένη ὡσπερ ἐκ καμάτου μακροῦ ἀναπανόμενον δείκνυσι τὸν θεόν. 8. τῶν γυμ- 8 νασμάτων δὲ τούτων τὸ μὲν ἐν τῷ πηλῷ ἐκεῖνο πάλη καλεῖται, οἱ δ' ἐν τῇ κόνει παλαίουσι καὶ αὐτοί, τὸ δὲ παῖειν ἀλλήλους ὀρθοστάθην παγκρατιάζειν λέγομεν. καὶ ἄλλα δὲ ἡμῖν ἔστι γυμνάσματα τοιαῦτα πυγμαῖς καὶ δίσκου καὶ τοῦ ὑπεράλλεσθαι, ὧν ἀπάντων ἐγῶνας προτίθεμεν, καὶ

ὁ κρατήσας ἄριστος εἶναι δοκεῖ τῶν καθ' αὐτὸν καὶ ἀναιρεῖται τὰ ἄθλα.

9 9. *ANAX.* Τὰ δὲ ἄθλα τίνα ὑμῖν ταῦτα ἐστίν; 888

ΣΟΛ. Ὀλυμπίασι μὲν στέφανος ἐκ κοιλίνου, Ἴσθμοῖ δὲ ἐκ πίτυος, ἐν Νεμέῳ δὲ σελλίνων πεπλεγμένος, Πυθοῖ δὲ μῆλα τῶν ἱερῶν τοῦ θεοῦ, παρ' ἡμῖν δὲ τοῖς Παναθηναίοις τὸ ἔλαιον τὸ ἐκ τῆς μορίας. τί ἐγέλασας, ὦ Ἀνάχαρσι; ἢ διότι μικρὰ σοι εἶναι ταῦτα δοκεῖ;

ANAX. Οὐκ, ἀλλὰ πάνσεμνα, ὦ Σόλων, κατέλεξας τὰ ἄθλα καὶ ἄξια τοῖς τε διαθεισιν αὐτὰ φιλοτιμῆσθαι ἐπὶ τῇ μεγαλοδωρίᾳ καὶ τοῖς ἀγωνισταῖς αὐτοῖς ὑπερεσπουδακέναι περὶ τὴν ἀναίρεσιν τῶν τηλικούτων, ὥστε μῆλων ἕνεκα καὶ σελλίνων τοσαῦτα προπονεῖν καὶ κινδυνεύειν ἀγχομένους πρὸς ἀλλήλων καὶ κατακλωμένους, ὡς οὐκ ἐνὸν ἀπραγμόνως εὐπορεῖσαι μῆλων δῖω ἐπιθυμία ἢ σελλίνῳ ἐστεφανῶσθαι ἢ πίτυϊ μήτε πληρῶ 889 καταχρίομενον τὸ πρόσωπον μήτε λακτιζόμενον ἐς τὴν γαστέρα ὑπὸ τῶν ἀνταγωνιστῶν.

10 10. *ΣΟΛ.* Ἄλλ', ὦ ἄριστε, οὐκ ἐς ψιλὰ τὰ διδόμενα ἡμεῖς ἀποβλέπομεν. ταῦτα μὲν γάρ ἐστι σημεῖα τῆς νίκης καὶ γνωρίσματα, οἵτινες οἱ κρατήσαντες, ἢ δὲ παρακολουθοῦσα τούτοις δόξα τοῦ παντός ἄξια τοῖς νενικηκίσειν, ὑπὲρ ἧς καὶ λακτιζεσθαι καλῶς ἔχει τοῖς θηρωμένοις τὴν εὐκλειαν ἐκ τῶν πόνων· οὐ γὰρ ἀπονητὶ προσγένοιτο ἂν αὐτῇ, ἀλλὰ χρὴ τὸν ὀρεγόμενον αὐτῆς πολλὰ τὰ δυσχερῆ ἀνασχόμενον ἐν τῇ ἀρχῇ τότε ἤδη τὸ λυσιτελεῖς καὶ ἡδὺ τέλος ἐκ τῶν καμάτων περιμένειν.

ANAX. Τοῦτο φῆς, ὦ Σόλων, τὸ τέλος ἡδὺ καὶ λυσιτελεῖς, ὅτι πάντες αὐτοὺς ὄψονται ἐστεφανωμένους καὶ 890 ἐπὶ τῇ νίκῃ ἐπαινέονται πολὺ πρότερον οἰκτειρῶντες ἐπὶ ταῖς πληγαῖς, οἱ δὲ εὐδαιμονήσουσιν ἀντὶ τῶν πόνων μῆλα καὶ σέλινα ἔχοντες;

ΣΟΛ. Ἄπειρος εἶ, φημί, τῶν ἡμετέρων ἔτι· μετὰ μικρὸν δὲ ἄλλα σοι δόξει περὶ αὐτῶν. ἐπειδὴν ἐς τὰς πανηγύρεις ἀπιὼν ὄρῳ τσοῦτον πληθὸς ἀνθρώπων συλλεγόμενον ἐπὶ τὴν θέαν τῶν τοιούτων καὶ θέατρα

μυριάνδρα συμπληρούμενα καὶ τοὺς ἀγωνιστὰς ἐπαι-
νουμένους, τὸν δὲ καὶ νικήσαντα αὐτῶν ἰσόθεον νομι-
ζόμενον.

11. *ANAX.* Αὐτὸ τοῦτο, ὦ Σόλων, καὶ τὸ οἰκτιστόν 11
ἐστίν, εἰ μὴ ἐπ' ὀλίγων ταῦτα πάσχουσιν, ἀλλὰ ἐν τοσού-
τοις θεαταῖς καὶ μάρτυσι τῆς ὕβρεως, οἳ δηλαδὴ εὐδαι-
μονίζουσιν αὐτοὺς αἵματι φεομένους ὀρώντες ἢ ἀγχομένους
ὑπὸ τῶν ἀντιπάλων· ταῦτα γὰρ τὰ εὐδαιμονέστατα πρό-
σεσι τῆ νίκη αὐτῶν. παρ' ἡμῖν δὲ τοῖς Σκύθαις ἦν τις,
ὦ Σόλων, ἢ πατάξῃ τινὰ τῶν πολιτῶν ἢ ἀνατρέψῃ προσ-
πεσὼν ἢ θαιμάτια περιρρήξῃ, μεγάλας οἱ πρεσβῦται τὰς
ζημίας ἐπάγουσι καὶ ἐπ' ὀλίγων τῶν μαρτύρων τοῦτο
πάθῃ τις, οὔτι γε ἐν τηλικούτοις θεάτροις, οἷα σὺ διηγῆ
τὸ Ἴσθμοῖ καὶ τὸ ἐν Ὀλυμπίᾳ. οὐ μὴν ἀλλὰ τοὺς μὲν
ἀγωνιστὰς οἰκτεῖρειν μοι ἔπεισιν ὧν πάσχουσι, τῶν δὲ
θεατῶν οὓς φῆς ἀπανταχόθεν τοὺς ἀρίστους παραγίγνεσ-
891 θαι ἐς τὰς πανηγύρεις, καὶ πάνν θαναμάζω, εἰ τὰναγκαῖα
παρέντες σχολάζουσιν ἐπὶ τοῖς τοιούτοις· οὐδὲ γὰρ ἐκεῖνό
πῶ δύναμαι κατανοῆσαι, ὅτι τοῦτο τερπνὸν αὐτοῖς, ὄραν
παιομένους τε καὶ διαπληκτιζομένους ἀνθρώπους καὶ πρὸς
τὴν γῆν ἀραττομένους καὶ συντριβομένους ὑπ' ἀλλήλων.

12. *ΣΟΛ.* Εἰ καιρὸς ἦν, ὦ Ἄναχαρσι, Ὀλυμπίων ἢ 12
Ἴσθμίων ἢ Παναθηναίων, αὐτὸ ἂν σε τὸ γιγνόμενον ἐδί-
δαξεν, ὡς οὐ μάτην ἐσπονδάκαμεν ἐπὶ τούτοις· σὺ γὰρ
οὕτω λέγων ἂν τις προσβιβάσειέ σε τῆ ἡδονῇ τῶν ἐκεῖ
δρωμένων, ὡς εἰ καθεζόμενος αὐτὸς ἐν μέσοις τοῖς θεα-
ταῖς βλέποισ ἀρετὰς ἀνδρῶν καὶ κάλλη σωματίων καὶ εὐε-
ξίας θανμαστὰς καὶ ἐμπειρίας δεινὰς καὶ ἰσχὺν ἄμαχον
καὶ τόλμαν καὶ φιλοτιμίαν καὶ γνώμας ἀπτητήτους καὶ
σπουδὴν ἀληκτιον ὑπὲρ τῆς νίκης· εὐ γὰρ δὴ οἶδα ὡς
οὐκ ἂν ἐπαίσω ἐπαινῶν καὶ ἐπιβοῶν καὶ ἐπικροτῶν.

13. *ANAX.* Νῆ Δι', ὦ Σόλων, καὶ ἐπιγελῶν γε προ- 13
σέτι καὶ ἐπιχλευάζων· ἅπαντα γὰρ ὅποσα κατηριθμήσω
ἐκεῖνα, τὰς ἀρετὰς καὶ τὰς εὐεξίας καὶ τὰ κάλλη καὶ τόλ-
μαν, ὄρω οὐδενὸς μεγάλου ἕνεκα παραπολλυμένας ὑμῖν,
οὔτε πατρίδος κινδυνευούσης αὐτε χώρας πορθουμένης

οὔτε φίλων ἢ οἰκείων πρὸς ὕβριν ἀπαγομένων. ὥστε τοσοῦτον γελοιότεροι ἂν εἴεν, ἄριστοι μὲν, ὡς φῆς, ὄντες, μάτην δὲ τοσαῦτα πάσχοντες καὶ ταλαιπωρούμενοι καὶ αἰσχύνοντες τὰ κάλλη καὶ τὰ μεγέθη τῆ ψάμμω καὶ τοῖς 892 ὑπωπίοις, ὡς μήλου καὶ κοτίνου ἐγκρατεῖς γένοιτο νικῆσαι. ἡδὺν γὰρ μοι αἰεὶ μεμνησθαι τῶν ἄθλων τοιούτων ὄντων. ἀτὰρ εἶπέ μοι, πάντες αὐτὰ λαμβάνουσιν οἱ ἀγωνισταί;

ΣΟΛ. Οὐδαμῶς, ἀλλὰ εἰς ἐξ ἀπάντων ὁ κρατήσας αὐτῶν.

ΑΝΑΧ. Εἶτ' ὦ Σόλων, ἐπὶ τῷ ἀδήλω καὶ ἀμφιβόλῳ τῆς νίκης τοσοῦτοι πονοῦσι, καὶ ταῦτ' εἰδότες ὅτι ὁ μὲν νικῶν εἰς ἔσται πάντως, οἱ δὲ ἠττώμενοι πάμπολλοι μάτην ἄθλιοι πληγᾶς, οἱ δὲ καὶ τραύματα λαβόντες;

14 14. ΣΟΛ. Ἔοικας, ὦ Ἀνάχαρσι, μηδέπω ἔννεονκέ-
ναι πολιτείας ὀρθῆς πέρι μηδέν· οὐ γὰρ ἂν τὰ κάλλιστα τῶν ἐθῶν ἐν ψόγῳ ἐτίθεσο. ἦν δέ σοι μελήσῃ ποτὲ εἰδέναι, ὅπως ἂν [τὰ] κάλλιστα οἰκηθεῖν πόλις καὶ θπῶς ἂν ἄριστοι γένοιτο οἱ πολῖται αὐτῆς, ἐπαινεσῆ τότε καὶ τὰς ἀσκήσεις ταύτας καὶ τὴν φιλοτιμίαν ἣν φιλοτιμούμεθα περὶ αὐτάς, καὶ εἶση ὅτι πολὺ τὸ χρήσιμον ἔχουσιν ἐγκαταμεμιγμένον τοῖς πόνοις, εἰ καὶ νῦν μάτην σπουδάξασθαι δοκοῦσι.

ΑΝΑΧ. Καὶ μήν, ὦ Σόλων, κατ' οὐδὲν ἄλλο ἀπὸ τῆς Σκυθίας ἦκω παρ' ὑμᾶς τοσαύτην μὲν γῆν διδοεύσας, μέγαν δὲ τὸν Εὐξείνιον καὶ δυσχείμερον περαιοθεῖς, ἣ ὅπως νόμους τε τοὺς Ἑλλήνων ἐκμάθοιμι καὶ ἔθνη τὰ παρ' ὑμῖν κατανοήσαιμι καὶ πολιτείαν τὴν ἀρίστην ἐκμελετήσαιμι. διὸ καὶ σὲ μάλιστα φίλον ἐξ ἀπάντων Ἀθηναίων καὶ ξένον προειλόμην κατὰ κλέος, ἐπειπερ ἦκουον νόμων 893 τέ τινων ξυγγραφέα εἶναι σε καὶ ἐθῶν τῶν ἀρίστων εὐρετὴν καὶ ἐπιτηδευμάτων ὠφελίμων εἰσηγητὴν, καὶ ὅλας πολιτείας τινὸς συναρμωστήν. ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις διδάσκων με καὶ μαθητὴν ποιούμενος· ὡς ἔγωγε ἠδέως ἂν ἄσιτός σοι καὶ ἄποτος παρακαθεζόμενος, εἰς ὅσον ἂν αὐτὸς διαρκολῆς λέγων, κεχηνῶς ἐπακούοιμι περὶ πολιτείας τε καὶ νόμων διεξιόντος.

15. ΣΟΑ. Τὰ μὲν πάντα οὐ ῥαδίον, ὧ ἑταίρε, διελ- 15
 θεῖν ἐν βραχεῖ, ἀλλὰ κατὰ μέρη ἐπιὼν εἴση ἕκαστα, οἷα
 μὲν περὶ θεῶν, οἷα δὲ περὶ γονέων ἢ περὶ γάμων ἢ τῶν
 ἄλλων δοκεῖ ἡμῖν. ἃ δὲ περὶ τῶν νέων γινώσκομεν καὶ
 ὅπως αὐτοῖς χρώμεθα, ἐπειδὴν πρῶτον ἄρξωνται συνιέ-
 ναι τε τοῦ βελτίονος καὶ τῷ σώματι ἀνδρίζεσθαι καὶ ὑφι-
 στασθαι τοὺς πόνοους, ταῦτα ἤδη σοι διέξειμι, ὡς μάθοις
 οὕτινος χάριν τὰς ἀσκήσεις ταύτας προτεθείκαμεν αὐ-
 τοῖς καὶ διαπονεῖν τὸ σῶμα καταναγκάζομεν, οὐ μόνον
 ἕνεκα τῶν ἀγώνων, ὅπως τὰ ἄθλα δύναντο ἀναιρεῖσθαι
 — ἐπ' ἐκεῖνα μὲν γὰρ ὀλίγοι πάνυ ἐξ ἀπάντων χωροῦ-
 σιν — ἀλλὰ μεῖζόν τι ἀπάση τῇ πόλει ἀγαθὸν ἐκ τούτου
 καὶ αὐτοῖς ἐκείνοις προσκτώμενοι· κοινὸς γάρ τις ἀγὼν
 ἄλλος ἅπασι τοῖς ἀγαθοῖς πολίταις πρόκειται καὶ στέφα-
 νος οὐ πίτυος οὐδὲ κοτίνου ἢ σελίνων, ἀλλ' ὅς ἐν αὐτῷ
 894 συλλαβῶν ἔχει τὴν ἀνθρώπων εἰδαιμονίαν, οἷον ἔλευθερίαν
 λέγω αὐτοῦ τε ἑκάστου ἰδίᾳ καὶ κοινῇ τῆς πατρίδος καὶ
 πλοῦτον καὶ δόξαν καὶ ἑορτῶν πατριῶν ἀπόλαυσιν καὶ
 οἰκειῶν σωτηρίαν, καὶ συνόλως τὰ κάλλιστα ὧν ἂν τις
 εὖξαιτο γενέσθαι οἱ παρὰ τῶν θεῶν· ταῦτα πάντα τῷ
 στεφάνῳ, ὃν φημι, συναναπέπλεκται καὶ ἐκ τοῦ ἀγῶνος
 ἐκείνου περιγιγνεται, ἐφ' ὃν αἱ ἀσκήσεις αὐταὶ καὶ οἱ
 πόνοι ἄγουσιν.

16. ΑΝΑΧ. Εἶτα, ὧ θανμάσιε Σόλων, τοιαῦτά μοι 16
 καὶ τηλικαῦτα ἔχων ἄθλα διεξιέναι μῆλα καὶ σέλινα διη-
 γοῦ καὶ θαλλὸν ἐλαίας ἀγρίας καὶ πίτυν;

ΣΟΑ. Καὶ μὴν, ὧ Ἀνάχαρσι, οὐδ' ἐκεῖνά σοι ἔτι
 δόξει μικρὰ εἶναι, ὅποταν ἃ λέγω καταμάθῃς· ἀπὸ γάρ
 τοι τῆς αὐτῆς γνώμης γίγνεται καὶ μέρη πάντα ταῦτά ἐστι
 μικρὰ τοῦ μεῖζονος ἐκείνου ἀγῶνος καὶ τοῦ στεφάνου ὃν
 κατέλεξα τοῦ πανευδαίμονος. ὁ δὲ λόγος οὐκ οἶδ' ὅπως
 ὑπερβὰς τὴν τάξιν ἐκείνων πρότερον ἐπεμνήσθη τῶν Ἴσθμοῦ
 γιγνομένων καὶ Ὀλυμπιασὶ καὶ ἐν Νεμέᾳ. πλὴν ἀλλὰ νῶ
 — σχολὴν γὰρ ἄγομεν καὶ σύ, ὡς φῆς, προθυμῇ ἀκούειν
 — ἀναδραμούμεθα ῥαδίως πρὸς τὴν ἀρχὴν καὶ τὸν κοινὸν
 ἀγῶνα, δι' ὃν φημι πάντα ταῦτα ἐπιτηδεύεσθαι.

ANAX. Ἄμεινον, ὦ Σόλων, οὕτως· καθ' ὁδὸν γὰρ ἂν ἡμῖν ὁ λόγος μᾶλλον προχωροῖ καὶ τάχ' ἂν ἴσως ἀπὸ τούτων πεισθῆναι μὴδ' ἐκείνων ἔτι καταγελαῖν, εἴ τινα 895 ἴδοιμι σεμνυνόμενον κοτίνῃ ἢ σελίῃ ἐστεφανωμένον. ἀλλ' εἰ δοκεῖ, ἐς τὸ σύσκιον ἐκείσε ἀπελθόντες καθίσωμεν ἐπὶ τῶν θάκων, ὡς μὴ ἐνοχλοῖεν ἡμῖν οἱ ἐπικεκραγότες τοῖς παλαιούσιν· ἄλλως τε — εἰρήσεται γάρ — οὐδὲ τὸν ἥλιον ἔτι ἑαδίως ἀνέχομαι ὄξυν καὶ φλογώδη ἐμπύπτοντα γυμνῇ τῇ κεφαλῇ· τὸν γὰρ πῖλόν μοι ἀφελεῖν οἴκοθεν ἔδοξεν, ὡς μὴ [μόνος] ἐν ὑμῖν ξενίζοιμι τῷ σχήματι. ἡ δὲ ὥρα τοῦ ἔτους ὃ τι περὶ τὸ πυρωδέστατόν ἐστι, τοῦ ἀστέρος, ὃν ὑμεῖς κίνα φατέ, πάντα καταφλέγοντος καὶ τὸν ἀέρα ξηρὸν καὶ διακαῆ τιθέντος, ὃ τε ἥλιος κατὰ μεσημβρίαν ἤδη ὑπὲρ κεφαλῆς ἐπικείμενος φλογμὸν τοῦτον οὐ φορητὸν ἐπάγει τοῖς σώμασιν. ὥστε καὶ σοῦ θαυμάζω, ὅπως γηραιὸς ἤδη ἄνθρωπος ὢν οὔτε ἰδίως πρὸς τὸ θάλπος ὡσπερ ἐγὼ οὔτε ὄλως ἐνοχλουμένῳ ἔοικας οὐδὲ περιβλέπεις σύσκιόν τι ἐνθα ὑποδύση, ἀλλὰ δέχη τὸν ἥλιον εὐμαρῶς.

ΣΟΛ. Οἱ μάταιοι γὰρ οὗτοι πόνοι, ὦ Ἀνάχαρσι, καὶ αἱ συνεχεῖς ἐν τῷ πηλῷ κυβιστήσεις καὶ αἱ ὑπαίθριοι ἐν τῇ ψάμμῳ τάλαιπυρλαὶ τοῦτο ἡμῖν τὸ ἀμνηστῆριον παρέχουσι πρὸς τὰς τοῦ ἡλίου βολάς, καὶ οὐκέτι πῖλον δεόμεθα, ὃς τὴν ἀκτίνα κωλύσει καθικνεῖσθαι τῆς κεφαλῆς. ἀπίωμεν 17 δ' οὖν. 17. καὶ ὅπως μὴ καθάπερ νόμοις προσέξεις οἷς ἂν 896 λέγω πρὸς σέ, ὡς ἕξ ἅπαντος πιστεύειν αὐτοῖς, ἀλλ' ἐνθα ἂν σοι μὴ ὀρθῶς τι λέγεσθαι δοκῇ, ἀντιλέγειν εὐθὺς καὶ διευθύνειν τὸν λόγον· δυοῖν γὰρ θατέρου πάντως οὐκ ἂν ἁμάρτομεν, ἢ σὲ βεβαίως πεισθῆναι ἐκχέαντα ὅποσα οἶει ἀντιλεκτέα εἶναι ἢ ἐμὲ ἀναδιδραχθῆναι ὡς οὐκ ὀρθῶς γινώσκω περὶ αὐτῶν. καὶ ἐν τούτῳ πᾶσα ἂν σοι ἢ πόλις ἢ Ἀθηναίων οὐκ ἂν φθάνοι χάριν ὁμολογοῦσα· ὅσα γὰρ ἂν ἐμὲ παιδεύσης καὶ μεταπεισῆς πρὸς τὸ βέλτιον, ἐκείνην τὰ μέγιστα ἔση ὠφελικῶς. οὐδὲν γὰρ ἂν ἀποκρυψαίμην αὐτήν, ἀλλ' εὐθὺς ἐς τὸ μέσον καταθήσω φέρων καὶ καταστάς ἐν τῇ πνυκί ἐρω πρὸς ἅπαντας, Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐγὼ μὲν ὑμῖν ἔγραψα τοὺς νόμους οἷους [ἂν] ὦμην ὠφελιμῶ-

τάτους ἔσεσθαι τῇ πόλει, ὃ δὲ ξένος οὕτως — δείξας σέ, ὡς Ἄναχαρσι — Σκύθης μὲν ἔστι, σοφὸς δὲ ὢν μετεπαίδευσέ
 897 με καὶ ἄλλα βελτίω μαθήματα καὶ ἐπιτηδεύματα ἐδιδά-
 ξατο· ὥστε εὐεργέτης ὑμῶν ὁ ἀνὴρ ἀναγεγράφθω καὶ χαλ-
 κοῦν αὐτὸν ἀναστήσατε παρὰ τοὺς ἐπωνύμους ἢ ἐν πόλει
 παρὰ τὴν Ἀθηναίων. καὶ εὖ ἴσθι ὡς οὐκ αἰσχυνεῖται ἢ
 Ἀθηναίων πόλις παρὰ βαρβάρου καὶ ξένου τὰ συμφέροντα
 ἐκμανθάνοντες.

18. *ANAX.* Τοῦτο ἐκεῖνο ἦν ἄρα, ὃ ἐγὼ περὶ ὑμῶν 18
 ἤκουον τῶν Ἀθηναίων, ὡς εἶητε εἴρωνες ἐν τοῖς λόγοις.
 ἐπεὶ πόθεν ἂν ἐγὼ νομᾶς καὶ πλάνης ἀνθρωπος, ἐφ'
 ἀμάξης βεβιωκώς, ἄλλοτε ἄλλην γῆν ἀμείβων, πόλιν δὲ
 οὔτε οἰκήσας πώποτε οὔτε ἄλλοτε ἢ νῦν ἑωρακώς, περὶ
 πολιτείας διεξιόμι καὶ διδάσκομι αὐτόχθονας ἀνδρας
 πόλιν ταύτην ἀρχαιοτάτην τοσοῦτοις ἤδη χρόνοις ἐν εὐ-
 νομίᾳ κατοικήκοντας, καὶ μάλιστα σέ, ὡς Σόλων, ὃ τοῦτο,
 ὡς φασίν, ἐξ ἀρχῆς καὶ μάθημα ἐγένετο, ἐπίστασθαι ὅπως
 898 ἂν ἄριστα πόλις οἰκοῖτο καὶ οἷσισι νόμοις χρωμένη εὐ-
 δαιμονήσειε; πλὴν ἀλλὰ καὶ τοῦτο ὡς νομοθέτη πειστέον
 σοι, καὶ ἀντερῶ, ἦν τί μοι δοκῆ μὴ ὀρθῶς λέγεσθαι, ὡς
 βεβαιότερον μάθοιμι. καὶ ἰδοὺ γὰρ ἤδη ἐκφυγόντες τὸν
 ἥλιον ἐν τῷ σινηρεφεῖ ἔσμεν, καὶ καθέδρα μάλα ἠδεῖα καὶ
 εὐκαιρὸς ἐπὶ ψυχροῦ τοῦ λίθου. λέγε οὖν τὸν λόγον ἐξ
 ἀρχῆς καθ' ὃ τι τοὺς νέους παραλαβόντες ἐκ παίδων εὐθὺς
 διαπονεῖτε καὶ ὅπως ὑμῖν ἄριστοι ἀνδρες ἀποβαίνουσιν ἐκ
 τοῦ πηλοῦ καὶ τῶν ἀσκημάτων τούτων καὶ τί ἢ κόνις καὶ
 τὰ κυβιστήματα συντελεῖ πρὸς ἀρετὴν αὐτοῖς. τοῦτο γὰρ
 δὴ μάλιστα ἐξ ἀρχῆς εὐθὺς ἐπόθουν ἀκοῦσαι· τὰ δ' ἄλλα
 εἰς ὕστερον διδάξῃ με κατὰ καιρὸν ἕκαστον ἐν [τῷ] μέρει.
 ἐκεῖνου μέντοι, ὡς Σόλων, μέμνησό μοι παρὰ τὴν ῥῆσιν,
 ὅτι πρὸς ἀνδρα βάρβαρον ἔρεῖς, λέγω δέ, ὡς μὴ περιπλέκης
 μηδὲ ἀπομηκύνῃς τοὺς λόγους· δέδια γὰρ μὴ ἐπιλανθάνωμαι
 τῶν πρώτων, ἦν τὰ μετὰ ταῦτα πολλὰ ἐπιρροή.

19. *ΣΟΛ.* Σὺ τοῦτο, ὡς Ἄναχαρσι, ταμειύσῃ ἄμεινον, 19
 ἐνθα ἂν σοι δοκῆ μὴ πάνυ σαφῆς ὁ λόγος εἶναι ἢ πόρρω
 ποι ἀποπλαγᾶσθαι εἰκὴ ῥέων· ἐρήσῃ γὰρ μεταξὺ ὃ τι ἂν

ἐθέλης καὶ διακόψεις αὐτοῦ τὸ μῆκος. ἦν μέντοι μὴ ἐξα-
 γώνια μηδὲ πόρρω τοῦ σκοποῦ τὰ λεγόμενα ἢ, κωλύσει
 οὐδέν, οἶμαι, εἰ καὶ μακρὰ λέγοιτο· ἐπεὶ καὶ τῇ βουλῇ τῇ
 ἐξ Ἀρείου πάγου, ἥπερ τὰς φονικὰς ἡμῖν δέκας δικάζει, 899
 πάτριον οὕτω ποιεῖν. ὁπότεν γὰρ ἀνελθοῦσα ἐς τὸν πάγον
 συγκαθ'έζηται φόνου ἢ τραύματος ἐκ προνοίας ἢ πυρκαϊᾶς
 δικάσοντες, ἀποδίδοται λόγος ἑκατέρω τῶν κρινομένων καὶ
 λέγουσιν ἐν τῷ μέρει ὁ μὲν διώκων ὁ δὲ φεύγων ἢ αὐτοὶ
 ἢ ῥήτορας ἀναβιβάζονται τοὺς ἐρουῖντας ὑπὲρ αὐτῶν. οἱ δὲ
 ἔστ' ἂν μὲν περὶ τοῦ πράγματος λέγωσιν, ἀνέχεται ἡ βουλή
 καθ' ἡσυχίαν ἀκούουσα· ἦν δὲ τις ἢ φοροῖμιον εἴπη πρὸ
 τοῦ λόγου, ὡς εὐνουστέρους ἀπεργάσαιτο αὐτούς, ἢ οἴκτον
 ἢ δεινωσιν ἔξωθεν ἐπάγη τῷ πράγματι — οἶα πολλὰ
 ῥητόρων παῖδες ἐπὶ τοὺς δικαστὰς μηχανῶνται — παρελ-
 θῶν ὁ κῆρυξ κατεσιώπησεν εὐθύς οὐκ ἔων ληρεῖν πρὸς τὴν
 βουλήν καὶ περιπέττειν τὸ πρᾶγμα ἐν τοῖς λόγοις, ὡς γυμνὰ
 τὰ γεγενημένα οἱ Ἀρεοπαγῖται βλέποισιν. ὥστε καὶ σέ, ὦ
 Ἀνάχαρσι, Ἀρεοπαγίτην νὲ τῷ παρόντι ποιοῦμαι ἔγωγε
 καὶ κατὰ τὸν τῆς βουλῆς μου νόμον ἄκουε καὶ σιωπᾶν
 κέλευε, ἦν αἴσθη καταρρητορευόμενος· ἄχρι δ' ἂν οἴκεια
 τῷ πράγματι λέγηται, ἐξέστω ἀπομηκύνειν. οὐδὲ γὰρ ὑφ'
 ἡλίω ἔτι ποιησόμεθα τὴν συνουσίαν, ὡς ἄχθεσθαι εἰ
 ἀποτείνοιτο ἢ ῥῆσις, ἀλλὰ ἢ τε σιαὶ πυκνὴ καὶ ἡμεῖς σχο-
 λὴν ἄγομεν.

ANAX. Εὐγνωμόνά σου ταῦτα, ὦ Σάλων, καὶ ἔγωγε 900
 ἤδη χάριν οὐ μικρὰν οἶδά σοι [καὶ] ἐπὶ ταύτοις, ὅτι πά-
 ρεργον τοῦ λόγου καὶ τὰ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ γιγνόμενα ἐδιδάξω
 με θανμάσια ὡς ἀληθῶς καὶ ἀγαθῶν βουλευτῶν ἔργα πρὸς
 ἀληθειαν οἰσόντων τὴν ψῆφον. ἐπὶ ταύτοις σὺν ἡδῆ λέγε,
 καὶ ὁ Ἀρεοπαγίτης ἐγὼ — τοῦτον γὰρ ἔθου με — κατὰ
 σχῆμα τῆς βουλῆς ἀκούσομαι σου.

20 20. ΣΟΛ. Οὐκοῦν διὰ βραχέων προαινοῦσαι χερὶ σε
 ἃ περὶ πόλεως καὶ πολιτῶν ἡμῖν δοκεῖ· πόλιν γὰρ ἡμεῖς
 οὐ τὰ οἰκοδομήματα ἠγοῦμεθα εἶναι, οἷαν τείχη καὶ ἱερὰ
 καὶ νεωσοίκους, ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὥσπερ σῶμά τι ἑδραῖον
 καὶ ἀκίνητον ὑπάρχειν εἰς ὑποδοχὴν καὶ ἀσφάλειαν τῶν

πολιτευομένων, τὸ δὲ πᾶν κῦρος ἐν τοῖς πολίταις τιθέ-
 μεθα· τούτους γὰρ εἶναι τοὺς ἀναπληροῦντας καὶ διατάττον-
 τας καὶ ἐπιτελοῦντας ἕκαστα καὶ φυλάττοντας, οἷόν τι ἐν
 ἡμῖν ἕκαστω ἐστὶν ἢ ψυχῇ. τοῦτο δὴ τόνον κατανοήσαντες
 ἐπιμελούμεθα μὲν, ὡς ὄρεῖς, καὶ τοῦ σώματος τῆς πόλεως
 κατακοσμοῦντες αὐτό, ὡς κάλλιστον ἡμῖν εἶη, ἔνδοθὲν τε
 οἰκοδομήμασι κατεσκευασμένον καὶ ταῖς ἔκτοσθεν ταύταις
 901 περιβολαῖς ἐς τὸ ἀσφαλέστατον πεφραγμένον. μάλιστα δὲ
 καὶ ἐξ ἅπαντος τοῦτο προνοοῦμεν, ὅπως οἱ πολῖται ἀγαθοὶ
 μὲν τὰς ψυχὰς, ἰσχυροὶ δὲ τὰ σώματα γίγνοιτο· τοὺς γὰρ
 τοιοῦτους σφίσι τε αὐτοῖς καλῶς χρῆσθαι ἐν εἰρήρῃ συμ-
 πολιτευομένους καὶ ἐκ πολέμου σώσειν τὴν πόλιν καὶ ἐλευ-
 θέραν καὶ εὐδαίμονα διαφυλάξειν. τὴν μὲν δὴ πρώτην
 ἀνατροφήν αὐτῶν μητράσι καὶ τίτθαις καὶ παιδαγωγοῖς
 ἐπιτρέπομεν ὑπὸ παιδείαις ἐλευθερίοις ἄγειν τε καὶ τρέφειν
 αὐτούς, ἐπειδὴν δὲ συνετοὶ ἤδη γίγνονται τῶν καλῶς ἐχόν-
 των καὶ αἰδῶς καὶ ἐρύθημα καὶ φόβος καὶ ἐπιθυμία τῶν
 ἀρίστων ἀναφύηται αὐτοῖς καὶ αὐτὰ ἤδη τὰ σώματα
 ἀξιόχρεα δοκῇ πρὸς τοὺς πόρους παγνιώτερα γιγνόμενα καὶ
 πρὸς τὸ ἰσχυρότερον συνιστάμενα, τῆνικαῦτα ἤδη παραλα-
 βόντες αὐτοὺς διδάσκομεν ἄλλα μὲν τῆς ψυχῆς μαθήματα
 καὶ γυμνασίας προτιθέντες, ἄλλως δὲ πρὸς τοὺς πόρους
 καὶ τὰ σώματα ἐθίζοντες· οὐ γὰρ ἱκανὸν ἡμῖν ἔδοξεν τὸ
 μόνον φῦναι ὡς ἔφν ἕκαστος ἦτοι κατὰ τὸ σῶμα ἢ κατὰ
 τὴν ψυχὴν, ἀλλὰ καὶ παιδεύσεως καὶ μαθημάτων ἐπ' αὐ-
 τοὺς δεόμεθα, ὑφ' ὧν τὰ τε εὐφυνῶς διακειμένα βελτίω
 902 παρὰ πολὺ γίγνοιτο ἂν καὶ τὰ φαύλως ἔχοντα μετακοσμοῖτο
 πρὸς τὸ βέλτιον· καὶ τὸ παράδειγμα ἡμῖν παρὰ τῶν γεωργῶν,
 οἳ τὰ φυτὰ μέχρι μὲν πρόσγεια καὶ νηπιά ἐστι, σκέπτουσι
 καὶ περιφράττουσιν, ὡς μὴ βλάπτουσι ὑπὸ τῶν πνευμάτων,
 ἐπειδὴν δὲ ἤδη παχύνηται τὸ ἔρνος, τῆνικαῦτα περιτέμνουσι
 τε τὰ περιττὰ καὶ παραδιδόντες αὐτὰ ταῖς ἀνέμοις δοκεῖν
 καὶ θασσαλεύειν καρπιμώτερα ἐξεργάζονται. 21. τὴν μὲν 21
 τοῖτον ψυχὴν μουσικῇ τὸ πρῶτον καὶ ἀρεθμητικῇ ἀναρρι-
 πίζομεν καὶ γράμματα γράψασθαι καὶ τορῶς αὐτὰ ἐπιλέξασ-
 θαι διδάσκομεν· προοῦσι δὲ ἤδη σοφῶν ἀνδρῶν γνώμας

καὶ ἔργα παλαιὰ καὶ λόγους ὠφελίμους [ἐν] μέτροις κατακοσμήσαντες, ὡς μᾶλλον μνημονεύοιεν, ξαψωδοῦμεν αὐτοῖς. οἱ δὲ καὶ ἀκούοντες ἀριστείας τινὰς καὶ πράξεις αἰοδίμους ὀρέγονται κατὰ μικρὸν καὶ πρὸς μίμησιν ἐπεγείρονται, ὡς καὶ αὐτοὶ ᾄδονται καὶ θανμάζονται ὑπὸ τῶν ὕστερον, οἷα πολλὰ Ἡσίοδος τε ἡμῖν καὶ Ὅμηρος ἐποίησαν. ἐπειδὴν δὲ πλησιάζωσι πρὸς τὴν πολιτείαν καὶ δέη αὐτοὺς ἤδη μεταχειρίζεσθαι τὰ κοινὰ — καίτοι ἔξω τοῦ ἀγῶνος ἴσως ταῦτα· οὐ γὰρ ὅπως τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἀσκοῦμεν, ἐξ ἀρχῆς προὔκειτο εἰπεῖν, ἀλλὰ δι' ὅτι τοῖς τοιοῦτοις πόνοις καταγυμνάζειν αὐτοὺς ἀξιοῦμεν ὥστε αὐτοὺς ἐμαντῶ σιωπᾶν προστάττω οὐ περιμείνας τὸν κήρυκα οὐδὲ τὸν Ἀρεοπαγίτην σέ, ὃς ὑπ' αἰδοῦς, οἶμαι, ἀνέχη ληροῦντα ἤδη τοσαῦτα ἔξω 908 τοῦ πράγματος.

ANAX. Εἰπέ μοι, ὦ Σόλων, πρὸς δὲ δὴ τοὺς τὰ ἀναγκαιότατα μὴ λέγοντας ἐν Ἀρείῳ πάγῳ, ἀλλὰ ἀποσιωπῶντας, οὐδὲν τῇ βουλῇ πρόστιμον ἐπινενόηται;

ΣΟΛ. Τί τοῦτο ἤρου με; οὐδέπω γὰρ δῆλον.

ANAX. Ὅτι τὰ κάλλιστα καὶ ἐμοὶ ἀκοῦσαι ἤδιστα παρῆς τὰ περὶ τῆς ψυχῆς τὰ ἤτιον ἀναγκαῖα λέγειν διανοῆ, γυμνασίας καὶ διαπονήσεις τῶν σωμάτων.

ΣΟΛ. Μέμνημαι γάρ, ὦ γενναῖε, τῶν ἀπ' ἀρχῆς προρρήσεων καὶ ἀποπλανᾶν οὐ βούλομαι τὸν λόγον, μὴ σου ἐπιταράξῃ τὴν μνήμην ἐπιρρέων. πλὴν ἀλλὰ καὶ ταῦτα ἐρῶ διὰ βραχέων, ὡς οἶόν τε· τὸ γὰρ ἀκριβὲς τῆς περὶ 22 αὐτῶν διασκέψεως ἑτέρου ἂν εἶη λόγου. 22. ἑνθμιζόμεν οὖν τὰς γνώμας αὐτῶν νόμους τε τοὺς κοινούς ἐκδιδάσκοντες, οἱ δημοσίᾳ πᾶσι πρόκεινται ἀναγινώσκειν μεγάλοις γράμμασιν ἀναγεγραμμένοι, κελεύοντες ἅ τε χρῆ ποιεῖν καὶ ὧν ἀπέχεσθαι, καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν συνοουσίαις, παρ' ὧν λέγειν τὰ δέοντα ἐκμανθάνουσι καὶ πράττειν τὰ δίκαια καὶ ἐκ ταῦ ἴσον ἀλλήλοις συμπολιτεύεσθαι καὶ μὴ ἐφίεσθαι τῶν αἰσχυρῶν καὶ ὀρέγεσθαι τῶν καλῶν, βίαιον δὲ μηδὲν ποιεῖν. οἱ δὲ ἄνδρες οὗτοι σοφισταὶ καὶ φιλόσοφοι πρὸς ἡμῶν 904 ὀνομάζονται. καὶ μέντοι καὶ ἐς τὸ θέατρον συνάγοντες αὐτοὺς δημοσίᾳ παιδεύομεν ὑπὸ κωμῳδίαις καὶ τραγωδίαις

ἀρετάς τε ἀνδρῶν παλαιῶν καὶ κακίας θρωμένους, ὡς τῶν μὲν ἀποτρέποιντο, ἐπ' ἐκεῖνα δὲ σπεύδοιεν. τοῖς δὲ γε κωμωδοῖς καὶ ἀποσκώπτειν καὶ λοιδορεῖσθαι ἐφίεμεν ἐς τοὺς πολίτας οὓς ἂν αἰσχροὶ καὶ ἀνόξια τῆς πόλεως ἐπιτηδεύοντας αἰσθῶνται, αὐτῶν τε ἐκείνων χάριν, ἀμείνους γὰρ οὕτω γίνονται ὄνειδιζόμενοι, καὶ τῶν πολλῶν, ὡς φεύγοιεν τὸν ἐπὶ τοῖς ὁμοίοις ἔλεγχον.

23. *ANAX.* Εἶδον, ὦ Σόλων, οὓς φῆς τοὺς τραγω-²³δοὺς καὶ κωμωδοὺς, εἴ γε ἐκεῖνοί εἰσιν, ὑποδήματα μὲν βαρέα καὶ ὑψηλὰ ὑποδεδεμένοι, χρυσαῖς δὲ ταινίαις τὴν ἐσθῆτα πεποικιλμένοι, κράνη δὲ ἐπικείμενοι παγγέλοια κεχηνότα παμμέγεθες, αὐτοὶ δὲ ἔνδοθεν μεγάλα τε ἐκεκράγεσαν καὶ διέβαινον οὐκ οἶδ' ὅπως ἀσφαλῶς ἐν τοῖς ὑποδήμασι. Διονύσῳ δὲ οἶμαι τότε ἡ πόλις ἐώρταζεν. οἱ δὲ κωμωδοὶ βραχύτεροι μὲν ἐκείνων καὶ πεζοὶ καὶ ἀνθρωπινώτεροι καὶ ἥττον ἐβόων, κράνη δὲ πολὺ γελοιότερα, καὶ τὸ θέατρον γοῦν ἅπαν ἐγάλα ἐπ' αὐτοῖς· ἐκείνων δὲ τῶν ὑψηλῶν σκνθρωποὶ ἅπαντες ἦκουον, οἰκτείροντες, οἶμαι, αὐτοὺς πέδας τηλικαύτας ἐπισυρομένους.

ΣΟΛ. Οὐκ ἐκείνους, ὦγαθέ, ὥκτειρον, ἀλλὰ ποιητῆς ἴσως ἀρχαίαν τινὰ συμφορὰν ἐπεδεικνυτο τοῖς θεαταῖς καὶ ῥήσεις οἰκτρὰς ἐτραγῶδει πρὸς τὸ θέατρον, ὅφ' ὧν ἐς δάκρυα κατεσπῶντο οἱ ἀκούοντες. εἰκὸς δὲ σε καὶ αὐλοῦντας ἐωρακέναι τινὰς τότε καὶ ἄλλους συνάδοντας ἐν κύκλῳ ⁹⁰⁵συνεστώτας. οὐδ' αὐτά, ὦ Ἀνάχαρσι, ἀχρεῖα ἄσματα καὶ ἀλύματα. τούτοις δ' οὖν ἅπασι καὶ τοῖς τοιοῦτοις παραθηγόμενοι τὰς ψυχὰς ἀμείνους ἡμῖν γίνονται.

24. Τὰ δὲ δὴ σώματα, ὅπερ μάλιστα ἐπόθεις ἀκοῦ-²⁴σαι, ὅδε καταγυμνάζομεν· ἀποδύσαντες αὐτά, ὡς ἔφην, οὐκέτι ἀπαλὰ καὶ τέλειον ἀσυμπαγῆ ὄντα πρῶτον μὲν ἐθίζειν ἀξιούμεν πρὸς τὸν ἀέρα συνοικειοῦντες αὐτὰ ταῖς ἄραις ἐκάσταις, ὡς μήτε θάλπος δυσχεραίνειν μήτε πρὸς κρύος ἀπαγορεύειν, ἔπειτα δὲ χρῶμεν ἐλαίῳ καὶ καταμαλάττομεν, ὡς εὐτανώτερα γίνονται· ἄτοπὸν γάρ, εἰ τὰ μὲν σκύτη νομίζομεν ὑπὸ τῷ ἐλαίῳ μαλαττόμενα δυσραγέστερα καὶ πολλῷ διαρκέστερα γίνεσθαι νεκρά γε ἤδη

ὄντα, τὸ δ' ἔτι ζωῆς μετέχον σῶμα μὴ ἂν ἄμεινον ἡγούμεθα
 ὑπὸ τοῦ ἐλαίου διατεθήσεσθαι. τούντεῦθεν ποικίλας τὰς
 γυμνασίας ἐπινοήσαντες καὶ διδασκάλους ἐκάστων ἐπιστή-
 σαντες τὸν μὲν τινα πυκτεύειν, τὸν δὲ παγκρατιάζειν δι-
 δάσκωμεν, ὡς τοὺς τε πόρους καρτερεῖν ἐδίξοντο καὶ ὁμοσε
 χωρεῖν ταῖς πληγαῖς μηδὲ ἀποτρέποντο δέει τῶν τραυμά-
 των. τοῦτο δὲ ἡμῖν δύο τὰ ὠφελιμώτατα ἐξεργάζεται ἐν
 αὐτοῖς θυμοειδεῖς τε παρασκευάζον ἐς τοὺς κινδύνους καὶ
 τῶν σωμάτων ἀφειδεῖν καὶ προσέτι ἐρρωῆσθαι καὶ καρτεροὺς
 εἶναι. ὅσοι δὲ αὐτῶν κάτω συντηνευκότες παλαίουςι, κατα-
 πίπτειν τε ἀσφαλῶς μανθάνουσι καὶ ἀνίστασθαι εὐμαρῶς
 καὶ ὠθισμούς καὶ περιπλοκάς καὶ λυγισμούς καὶ ἄγγελσθαι
 δύνασθαι καὶ ἐς ὕψος ἀναβαστάσαι τὸν ἀντίπαλον, οὐκ
 ἀχρεῖα οὐδὲ οὗτοι ἐκμελετώντες, ἀλλὰ ἐν μὲν τὸ πρῶτον 906
 καὶ μέγιστον ἀναμφιβόλως κτώμενοι· δυσπαθέστερα γὰρ
 καὶ καρτερώτερα τὰ σώματα γίνονται αὐτοῖς διαπονούμενα.
 ἕτερον δὲ οὐδὲ αὐτὸ μικρόν· ἔμπειροι γὰρ δὴ ἐκ τούτου
 καθίστανται, εἴ ποτε ἀφίκοιντο ἐς χρεῖαν τῶν μαθημάτων
 τούτων ἐν ὅπλοις· δῆλον γὰρ ὅτι καὶ πολεμικῶ ἀνδρὶ ὁ
 τοιοῦτος συμπλακίς καταρρίψει τε θάπτον ὑποσκελίσας
 καὶ καταπεσῶν εἴσεται ὡς ῥᾶστα ἐξανίστασθαι. πάντα
 γὰρ ταῦτα, ὡς Ἀπόχαρσι, ἐπ' ἐκείνον τὸν ἀγῶνα ποιεῖζό-
 μεθα τὸν ἐν τοῖς ὅπλοις καὶ ἡγούμεθα πολὺ ἀμείνουσι
 χηρῆσθαι τοῖς οὕτως ἀσκηθεῖσιν, ἐπειδὴν πρότερον αὐ-
 τῶν γυμνὰ τὰ σώματα καταμαλάξαντες καὶ διαπονήσαν-
 τες ἐρρωμενέστερα καὶ ἀλκιμώτερα ἐξεργασώμεθα καὶ κοῦφα
 25 καὶ εὐτονα καὶ τὰ αὐτὰ βαρῆα τοῖς ἀνταγωνισταῖς. 25. ἐντοεῖς
 γὰρ, οἶμαι, τὸ μετὰ τοῦτο, οἷους εἰκὸς σὺν ὅπλοις ἔσεσθαι
 τοὺς καὶ γυμνοὺς ἂν φόβον τοῖς θυσμενέσιν ἐμποιήσαντες,
 οὐ πολυσαρκίαν ἀργὸν καὶ λευκὴν ἢ ἀσαρκίαν μετὰ ὠχρό-
 τητος ἐπιθεαυμένους οἷα γυναικῶν σώματα ὑπὸ σκιᾷ με-
 μαρασμένα, τρέμοντα ἰδρωτὶ τε πολλῷ εὐθύς ῥεόμενα καὶ 907
 ἀσθμαίνοντα ὑπὸ τῷ κράνει, καὶ μάλιστα ἦν καὶ ὁ ἥλιος
 ὡσπερ κῆν τὸ μεσημβρινὸν ἐπιπέπληγῃ. οἷς τί ἂν τις χηρῆ-
 σαιτο διηρῶσι καὶ τὸν κοινοφτόν οὐκ ἀπερομένους καὶ εἰ
 αἷμα ἴδοεν, εὐθύς ταραπτομένοις καὶ προαποθνήσκουσι

πρὶν ἐντὸς βέλους γενέσθαι καὶ ἐς χεῖρας ἔλθειν τοῖς πο-
 λεμίοις; οὗτοι δὲ ἡμῖν ὑπέρευθροι ἐς τὸ μελάντερον ὑπὸ
 τοῦ ἡλίου κεχρωσμένοι καὶ ἄρρευνοι, πολὺ τὸ ἔμψυχον
 καὶ θερμὸν καὶ ἀνδρωῶδες ἐπιφαίνοντες, τσοαύτης εὐεξίας
 ἀπολαύοντες, οὔτε ῥικνοὶ καὶ κατεσκληρότερες οὔτε περιπλη-
 θεῖς ἐς βᾶρος, ἀλλὰ ἐς τὸ σύμμετρον περιγεγραμμένοι, τὸ
 μὲν ἀχρεῖον τῶν σαρκῶν καὶ περιττὸν τοῖς ἰδρωσιν ἐξανα-
 λωκότες, ὃ δὲ ἰσχὺν καὶ τόνον παρεῖχεν, ἀμιγῆς τοῦ φρού-
 λου περιλελειμμένον ἐρρωμένως φυλάττοντες· ὅπερ γὰρ
 δὴ οἱ λιχμῶντες τὸν πυρὸν, τοῦτο ἡμῖν καὶ τὰ γυμνά-
 σια ἐργάζεται ἐν τοῖς σώμασι τὴν μὲν ἄχνην καὶ τοὺς
 908 ἀθέρας ἀποφυσῶντα, καθαρὸν δὲ τὸν καρπὸν διευκρι-
 νοῦντα καὶ προσσωρεύοντα. 26. καὶ διὰ τοῦτο ὑγιαίνει 28
 τε ἀνάγκη καὶ ἐπὶ μῆχιστον διαρκεῖν ἐν τοῖς καμάτοις·
 ὁψέ τε ἂν ἰδίειν ὁ τοιοῦτος ἄρξαιτο καὶ ὀλιγάκις ἂν ἀσθε-
 νῶν φανείη· ὡσπερ ἂν εἰ πῦρ τις φέρων ἅμα ἐμβάλοι ἐς
 πυρὸν αὐτὸν καὶ ἐς τὴν καλάμην αὐτοῦ καὶ ἐς τὴν
 ἄχνην — αὐθις γὰρ ἐπὶ τὸν λιχμῶντα ἐπάνειμι — θάτ-
 τον ἂν, οἶμαι, παρὰ πολὺ ἢ καλάμη ἀναφλεγείη, ὃ δὲ
 πυρὸς κατ' ὀλίγον οὔτε φλογὸς μεγάλης ἀνισταμένης
 οὔτε ὑπὸ μιᾷ τῇ ὀρημῇ, ἀλλὰ κατὰ μικρὸν ὑποτυφόμενος
 χρόνῳ ὕστερον καὶ αὐτὸς ἂν κατακαυθεῖη. οὐ τοίνυν
 οὐδὲ νόσος οὐδὲ κάματος ἐς τοιοῦτο σῶμα ἐμπεσόντα ῥα-
 δίως ἐλέγξειεν ἂν οὐδ' ἐπικρατήσειεν εὐμαρῶς· τὰ ἐν-
 δοθεν γὰρ εὖ παρεσκευάσται αὐτῷ καὶ τὰ ἔξω μάλα καρ-
 τερῶς πέφραται πρὸς αὐτά, ὡς μὴ παρῆναι ἐς τὸ εἶσω
 μηδὲ παραδέχεσθαι μήτε ἡλίου αὐτὸν μήτε κρύος ἐπὶ
 λύμῃ τῆς σώματος. πρὸς τε τὸ ἐνδοθὸν ἐν τοῖς πόνοις
 πολὺ τὸ θερμὸν τὸ ἐνδοθεν ἐπιφρόνον, ἅτε ἐν πολλοῦ
 909 προπαρασκευασμένον καὶ ἐς τὴν ἀναγκαίαν χρεῖαν ἀπο-
 κείμενον, ἀναπληροῖ εὐθὺς ἐπάρδον τῇ ἀκμῇ καὶ ἀκα-
 μάτους ἐπὶ πλείστον παρέχεται· τὸ γὰρ προπονήσαι πολλὰ
 καὶ προκαμεῖν οὐκ ἀνάλωσιν τῆς ἰσχύος, ἀλλ' ἐπίδοσιν
 ἐργάζεται, καὶ ἀναρριπιζομένη πλείων γίγνεται. 27. καὶ 27
 μὴν καὶ θεομικτοὺς εἶναι ἀπονοῦμεν αὐτοὺς ἐς μῆκος τε
 διαρκεῖν ἐδίζοντες καὶ ἐς τὸ ἐν βραχεὶ ὠκύτερον ἐπικου-

φίζοντες· και ὁ δρόμος οὐ πρὸς τὸ στερρὸν και ἀντίτυπον, ἀλλὰ ἐν ψάμμῳ βαθείᾳ ἐνθα οὔτε βεβαίως ἀπερείσαι τὴν βᾶσιν οὔτε ἐπιστηρίζαι ῥᾶδιον ὑποσυρομένου πρὸς τὸ ὑπεῖκον τοῦ ποδός. ἀλλὰ και ὑπεράλλεσθαι τάφρον, εἰ δέοι, ἢ εἴ τι ἄλλο ἐμπόδιον, και πρὸς τοῦτο ἀσκούνται ἡμῖν, ἔτι και μολυβδίδας χειροπληθεῖς ἐν ταῖν χειροῖν ἔχοντες. εἶτα περὶ ἀκοντίου βολῆς ἐς μῆκος ἀμιλλῶνται. εἶδες δὲ και ἄλλο τι ἐν τῷ γυμνασίῳ χαλκοῦν περιφερὲς ἀσπίδι μικρᾷ ἔοικὸς ὄχανον οὐκ ἐχούση οὐδὲ τελαμῶνας, και ἐπειράθης γε αὐτοῦ κειμένου ἐν τῷ μέσῳ και ἐδόκει σοι βαρὺ και δύσληπτον ὑπὸ λειότητος· ἐκεῖνο τοῖνυν ἄνω τε ἀναρριπτοῦσιν ἐς τὸν ἀέρα και ἐς τὸ πόρρω 910 φιλοτιμούμενοι ὅστις ἐπὶ μῆμιστον ἐξέλθοι και τοὺς ἄλλους ὑπερβάλοιτο, και ὁ πόνος οὗτος ὤμους τε αὐτῶν 28 κρατύνει και τόνον τοῖς ἄκροις ἐντίθῃσιν. 28. ὁ πηλὸς δὲ και ἡ κόνις, ἅπερ σοι γελοιότερα ἐξ ἀρχῆς ἔδοξεν, ἄκουσον, ὧ θανατάσιε, ὅτου ἔνεκα ὑποβέβληται. πρῶτον μὲν, ὡς μὴ ἐπὶ τὸ κραταῖον ἢ πτώσις αὐτοῖς γίγνοιτο, ἀλλ' ἐπὶ τὸ μαλακὸν ἀσφαλῶς πίπτοιεν· ἔπειτα και τὸν ὀλισθον ἀνάγκη πλειῶ γίγνεσθαι, ἰδρύντων ἐν τῷ πηλῷ, ὃ σὺ ταῖς ἐγχέλεσιν εἵκαζες, οὐκ ἀχρεῖον οὐδὲ γελοῖον ὄν, ἀλλὰ και τοῦτο εἰς ἰσχὺν και τόνον οὐκ ὀλίγα συντελεῖ, ὁπόταν οὕτως ἐχόντων ἀλλήλων ἀναγκάζονται ἐγκρατῶς ἀντιλαμβάνεσθαι και συνέχειν διολισθάνοντας· αἴρεσθαι τε ἐν πηλῷ ἰδρωκότα μετ' ἐλαίου, ἐκπεσεῖν και διαρρηῆναι τῶν χειρῶν σπουδάζοντα μὴ μικρὸν εἶναι νόμιζε. και ταῦτα πάντα, ὡςπερ ἔφην ἐμπροσθεν, ἐς τοὺς πολέμους [καὶ] χρήσιμα, εἰ δέοι φίλον τρωθέντα ῥᾶδίως ἀράμενον ὑπεξενεγκεῖν ἢ και πολέμιον συναρπάσαντα ἤκειν μετέωρον κομίζοντα. και διὰ τοῦτο εἰς ὑπερβολὴν ἀσκούμεν τὰ χαλεπώτερα προτιθέντες, ὡς 29 τὰ μικρότερα μακρῷ εὐκολώτερον φέροιεν. 29. τὴν μὲντοι κόνιν ἐπὶ τὸ ἐναντίον χρησίμην οἰόμεθα εἶναι, ὡς μὴ διολισθάνοιεν συμπλεκόμενοι· ἐπειδὴν γὰρ ἐν τῷ πηλῷ ἀσκηθῶσι συνέχειν τὸ διαδιδρασκον ὑπὸ γλισχροῦ 911 τητος, ἐθίζονται και ἐκφεύγειν αὐτοὶ ληφθέντες ἐκ τῶν

χειρῶν, καὶ ταῦτα ἐν ἀφύκτῳ ἐχόμενοι. καὶ μὴν καὶ τὸν ἰδρωῶτα συνέχειν δοκεῖ ἢ κόνις ἀθρόον ἐκχεόμενον ἐπιπαττομένη καὶ ἐπὶ πολὺ διαρκεῖν ποιεῖ τὴν δύναμιν καὶ κάλυμα γίγνεται μὴ βλάπτεσθαι ὑπὸ τῶν ἀνέμων ἀραιοῖς τότε καὶ ἀνεργόσι τοῖς σώμασιν ἐμπιπτόντων. ἄλλως τε καὶ τὸν ῥύπον ἀποσμᾶ καὶ στιλπνότερον ποιεῖ τὸν ἄνδρα. καὶ ἔγωγε ἠδέως ἂν παραστησάμενος πλησίον τῶν τε λευκῶν τινα ἐκείνων καὶ ὑπὸ σιῶ δεδιητημένων καὶ ὄν ἂν ἔλη τῶν ἐν τῷ Ἀνκείῳ γυμναζομένων, ἀποπλύνας τὴν κόνιν τὸν πηλόν, ἐροίμην ἂν σε ποτέρῳ ἂν ὅμοιος εὖξαιο γενέσθαι· οἶδα γὰρ ὡς ἀντίκα ἔλοιο ἂν ἐκ πρώτης προσόψεως, εἰ καὶ μὴ ἐπὶ τῶν ἔργων πειραθείης ἐκάτερου, συνεστηκώς καὶ συγκεκροτημένος εἶναι μᾶλλον ἢ θρύπτεσθαι καὶ διαρρεῖν καὶ λευκὸς εἶναι ἀπορία καὶ φυγῇ ἐς τὰ εἶσω τοῦ αἵματος.

30. Ταῦτ' ἔστιν, ὧ Ἀνάχαρσι, ἃ τοὺς νέους ἡμεῖς 30
ἀσκοῦμεν οἰόμενοι φύλακας ἡμῖν τῆς πόλεως ἀγαθοὺς γενήσεσθαι καὶ ἐν ἔλευθερίᾳ βιώσεσθαι δι' αὐτούς, κρατοῦντες μὲν τῶν δυσμενῶν εἰ ἐπίοιεν, φοβεροὶ δὲ τοῖς περιοίκοις ὄντες, ὡς ὑποπτήσσειν τε καὶ ὑποτελεῖν ἡμῖν τοὺς πλείστους αὐτῶν. ἐν εἰρήνῃ τε αὖ πολὺ ἀμείνουσιν αὐτοῖς χρώμεθα περὶ μηδὲν τῶν αἰσχυρῶν φιλοτιμουμέ-
912 νοις μηδ' ὑπ' ἀργίας εἰς ὕβριν τρεπομένοις, ἀλλὰ περὶ τὰ τοιαῦτα διατρίβουσι καὶ ἀσχόλοις οὖσιν ἐν αὐτοῖς. καὶ ὅπερ ἔφην τὸ κοινὸν ἀγαθὸν καὶ τὴν ἄκραν πόλεως εὐδαιμονίαν, τοῦτ' ἔστιν, ὅποτε ἐς τε εἰρήνην καὶ ἐς πόλεμον [τὰ] ἄριστα παρεσκευασμένη φαίνοιτο ἢ νεότης περὶ τὰ κάλλιστα ἡμῖν σπουδάζοντες.

31. ΑΝΑΧ. Οὐκοῦν, ὧ Σόλων, ἦν ποτε ὑμῖν ἐπίω- 31
σιν οἱ πολέμιοι, χρισάμενοι τῷ ἔλαιῳ καὶ κονισάμενοι πρότε καὶ αὐτοὶ πῦξ τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτούς προβεβλημένοι, κάκεινοι δηλαδὴ ὑποπτήσσουσιν ὑμᾶς καὶ φεύγουσι δεδιότες μὴ σφίσι κεκηνόσι πάττητε τὴν ψάμμον ἐς τὸ στόμα ἢ περιπηδήσαντες, ὡς κατὰ νώτου γένησθε, περιπλέξητε αὐτοῖς τὰ σκέλη περὶ τὴν γαστέρα καὶ διάγχητε ὑπὸ τὸ κράνος ὑποβαλόντες τὸν πῆχυν· καὶ νῆ

Δὲ οἱ μὲν τοξεύσουσι δῆλον ὅτι καὶ ἀκοντιοῦσιν, ὑμῶν
 δὲ ὡς περ ἀνδριάντων οὐ καθίξεται τὰ βέλη κεκρωσμέ-
 νων πρὸς τὸν ἥλιον καὶ πολὺ τὸ αἷμα πεπορισμένον
 οὐ γὰρ καλάμη καὶ ἀθέρης ὑμεῖς ἐστε, ὡς τάχιστα ἐνδι-
 δόναι πρὸς τὰς πληγὰς, ἀλλὰ ὀψέ ποτε ἂν καὶ μόλις
 κατατεμνόμενοι βαθέσι τοῖς τραύμασιν αἷμα ὀλίγον ὑπο-
 δείξαίτε. τοιαῦτα γὰρ φῆς, εἰ μὴ πάνυ παρήκουσα τοῦ
 32 παραδείγματος. 32. ἢ τὰς πανοπλίας ἐκείνας τότε ἀνα-
 λήψετε τὰς τῶν κωμωδῶν τε καὶ τραγωδῶν, καὶ ἦν
 προτεθῆ ὑμῖν ἕξοδος, ἐκείνα τὰ κράνη περιθήσεσθε τὰ
 κεκρητότα, ὡς φοβερώτεροι εἴητε τοῖς ἐναντιοῖς μορμο-
 λυττόμενοι αὐτούς, καὶ ὑποθήσεσθε τὰ ἑψηλὰ ἐκεῖνα 913
 δηλαδή· φεύγουσί τε γὰρ, ἦν δέη, κοῦφα καὶ ἦν διώ-
 κητε, ἄφυκτα τοῖς πολεμίοις ἔσται, ὑμῶν οὕτω μεγάλα
 διαβαινόντων ἐπ' αὐτούς. ἀλλ' ὄρα μὴ ταῦτα μὲν ὑμῖν
 τὰ κομψὰ λῆρος ἢ καὶ παιδιὰ ἄλλως καὶ διατριβαὶ ἀρ-
 γουσί καὶ ῥαθυμείν ἐθέλουσι τοῖς νεανίσκοις. εἰ δὲ βού-
 λεσθε πάντως ἐλεύθεροι καὶ εὐδαίμονες εἶναι, ἄλλων
 ὑμῖν γυμνασίων δεήσει καὶ ἀσκήσεως ἀληθινῆς τῆς ἐν
 τοῖς ὅπλοις, καὶ ἡ ἄμιλλα οὐ πρὸς ἀλλήλους μετὰ παι-
 διας, ἀλλὰ πρὸς τοὺς δυσμενεῖς ἔσται μετὰ κινδύνων με-
 λετώσι τὴν ἀρετὴν. ὥστε ἀφέντες τὴν κόνιν καὶ τὸ ἔλαιον
 διδάσκετε αὐτοὺς τοξεύειν καὶ ἀκοντίζειν μὴ κοῦφα δι-
 δόντες τὰ ἀκόντια καὶ οἷα διαφέρεσθαι πρὸς τὸν ἄνεμον,
 ἀλλ' ἔστω λόγχη βαρεῖα μετὰ συρισμοῦ ἐλιττομένη καὶ
 λίθος χειροπληθῆς καὶ σάγαρις καὶ γέρον ἐν τῇ ἀριστερᾷ
 33 καὶ θώραξ καὶ κράνος. 33. ὡς δὲ νῦν ἔχετε, θεῶν τινος
 εὐμενεῖα σώζεσθαι μοι δοκεῖτε, οἱ μηδέπω ἀπολώλατε
 ὑπὸ τινων ὀλίγων ψιλῶν ἐπιπεσόντων. ἰδοὺ γέ τοι ἦν 914
 σπασάμενος τὸ μικρὸν τοῦτο ξιφίδιον τὸ παρὰ τὴν ζώ-
 νην μόνος ἐπεισπέσω τοῖς νέοις ὑμῶν ἅπασιν, αὐτοβοεῖ
 ἂν ἔλοιμι τὸ γυμνάσιον φυγόντων ἐκείνων καὶ οὐδενὸς
 ἀντιβλέπειν τῷ σιδήρῳ τολμῶντος, ἀλλὰ περὶ τοὺς ἀν-
 δριάντας ἂν περιεστώμενοι καὶ περὶ τοὺς κίονας κατα-
 κρυπτόμενοι γέλωτα ἂν μοι παράσχοιεν δακρύοντες οἱ
 πολλοὶ καὶ τρέμοντες. καὶ τότε ἂν ἴδοις οὐκέτι ἐρυθριῶν-

τας αὐτοὺς τὰ σώματα οἷοι νῦν εἰσιν, ἀλλὰ ὠχροὶ ἅπαν-
τες αὐτίκα γένοιντ' ἂν ὑπὸ τοῦ δέους μεταβαφέντες. οὐ-
τως ὑμᾶς ἢ εἰρήνη διατέθεικε βαθεῖα οὖσα, ὡς μὴ
ἂν ῥαδίως ἀνασχέσθαι λόγον ἕνα κράτους πολεμίου
ιδόντας.

34. ΣΟΛ. Οὐ ταῦτα ἔφασαν, ὧ' Ἀνάχαρσι, Θρακῶν 34
τε ὅσοι μετ' Εὐμόλπου ἐφ' ἡμᾶς ἐστράτευσαν καὶ αἱ
γυναῖκες ὑμῶν αἱ μετὰ Ἰππολότης ἐλάσασαι ἐπὶ τὴν
πόλιν οὐδὲ ἄλλοι ὅσοι ἐν ὅπλοις ἐπειράθησαν. ἡμεῖς
γάρ, ὧ' μακάριε, οὐκ ἐπέπερ οὕτω γυμνὰ τὰ σώματα
ἐκπονοῦμεν τῶν νέων, διὰ τοῦτο καὶ ἄνοπλα ἐξάγομεν
ἐπὶ τοὺς κινδύνους, ἀλλ' ἐπειδὴν καθ' αὐτοὺς ἄριστοι
γένονται, ἀσκοῦνται τὸ μετὰ τοῦτο ζῆν τοῖς ὅπλοις, καὶ
πολὺ ἄμεινον χρήσαιντ' ἂν αὐτοῖς οὕτω διακειμένοι.

ΑΝΑΧ. Καὶ ποῦ τοῦτο ὑμῖν ἐστι τὸ γυμνάσιον τὸ
ἐν τοῖς ὅπλοις; οὐ γὰρ εἶδον ἔγωγε ἐν τῇ πόλει τοσοῦτον
οὐδὲν ἅπασαν αὐτὴν ἐν κύκλῳ περιελθών.

ΣΟΛ. Ἀλλὰ ἴδοις ἂν, ὧ' Ἀνάχαρσι, ἐπὶ πλεόν ἡμῖν
915 συνδιατρίψας, καὶ ὅπλα ἐκάστω μάλα πολλὰ, οἷς χρώ-
μεθα ὀπόταν ἀναγκαῖον ἦ, καὶ λόφους καὶ φάλαρα καὶ
ἵππους καὶ ἵππεάς σχεδὸν τὸ τέταρτον τῶν πολιτῶν. τὸ
μέντοι ὀπλοφορεῖν αἰεὶ καὶ ἀκινάκην παρελθῶσθαι περι-
τὸν ἐν εἰρήνῃ οἰόμεθα εἶναι, καὶ πρόστιμόν γ' ἔστιν,
ὅστις ἐν ἄστει σιδηροφοροῖη μηδὲν δέον ἢ ὅπλα ἐξενέγκοι
ἐς τὸ δημόσιον. ἡμεῖς δὲ συγγνωστοὶ ἐν ὅπλοις αἰεὶ βιοῦν-
τες· τό τε γὰρ ἐν ἀφράκτῳ οἰκεῖν ῥάδιον εἰς ἐπιβουλήν,
καὶ οἱ πολέμιοι μάλα πολλοί, καὶ ἄδηλον ὀπότε τις ἐπι-
στάς κοιμῶμενον κατασπάσας ἀπὸ τῆς ἀμάξης φονεύ-
σειεν· ἢ τε πρὸς ἀλλήλους ἀπιστία, ἀνθαιρέτως καὶ μὴ
ἐν νόμῳ ξυμπολιτενομένων, ἀναγκαῖον αἰεὶ τὸν σίδηρον
ποιεῖ, ὡς πλησίον εἶναι ἀμνησῶντα, εἴ τις βιάζοιτο.

35. ΑΝΑΧ. Εἶτα, ὧ' Σόλων, σιδηροφορεῖν μὲν οὐδε- 85
νὸς ἀναγκαῖον ἕνεκα περιττὸν ὑμῖν δοκεῖ καὶ τῶν ὅπλων
φείδεσθε, ὡς μὴ διὰ χειρὸς ὄντα φθείροιτο, ἀλλὰ φυ-
λάττετε ἀποκείμενα ὡς χρησόμενοι τότε τῆς χρείας ἐπι-
στάσης· τὰ δὲ σώματα τῶν νέων οὐδενὸς δεινοῦ ἐπεί-

γοντος καταπονείτε παίοντες καὶ ὑπὸ τῶν ἰδρώτων καταναλίσκοντες, οὐ ταμιευόμενοι πρὸς τὸ ἀναγκαῖον τὰς ἀλκὰς αὐτῶν, ἀλλ' εἰκῆ ἐν τῷ πηλῷ καὶ τῇ κόνει ἐκχέοντες;

ΣΟΛ. Ἔοικας, ὦ Ἀνάχαρσι, τοιόνδε τι δυνάμεως πέρι ἐννοεῖν, ὡς οἴνω ἢ ὕδατι ἢ ἄλλῳ τῶν ὑγρῶν ὁμοίαν αὐτὴν οὖσαν· δέδιας γοῦν μὴ ὥσπερ ἐξ ἀγγείου κεραμοῦ λάθῃ διαρρυσῆσα ἐν τοῖς πόνοις εἶτα ἡμῖν κενὸν⁹¹⁶ καὶ ξηρὸν οἴχηται τὸ σῶμα καταλιποῦσα ὑπὸ μηδενοῦς ἐνδοθεν ἀναπληρούμενον. τὸ δὲ οὐχ οὕτως ἔχει σοι, ἀλλ' ὅσῳ τις ἂν αὐτὴν ἐξαντλῆ τοῖς πόνοις, τοσῶδε μᾶλλον ἐπιρρεῖ κατὰ τὸν περὶ τῆς ὕδρας μῦθον, εἴ τινα ἤκουσας, ὡς ἀντὶ μιᾶς κεφαλῆς τμηθείσης δὴ αἶε ἄλλαι ἀνεφύοντο. ἦν δὲ ἀγύμναστος ἐξ ἀρχῆς καὶ ἄτονος ἢ μηδὲ διαρκῆ τὴν ὕλην ἔχη ὑποβεβλημένην, τότε ὑπὸ τῶν καμάτων βλάπτοιτο ἂν καὶ καταμαραίνοιτο, οἷόν τι ἐπὶ πυρὸς καὶ λύχνου γίγνεται· ὑπὸ γὰρ τῷ αὐτῷ φουσίματι τὸ μὲν πῦρ ἀνακαύσειας ἂν καὶ μείζον ἐν βραχεῖ ποιήσειας παραθήγων τῷ πνεύματι, καὶ τὸ τοῦ λύχνου φῶς ἀποσβέσειας οὐκ ἔχον ἀποχρῶσαν τῆς ὕλης τὴν χορηγίαν, ὡς διαρκῆ εἶναι πρὸς τὸ ἀντιπνέον· οὐ γὰρ ἀπ' ἰσχυρᾶς, οἶμαι, τῆς ῥίξης ἀνεφύετο.

36 36. ANAX. Ταυτὶ μὲν, ὦ Σόλων, οὐ πάνν συνήμι· λεπτότερα γὰρ ἢ κατ' ἐμὲ εἴρηκας ἀκριβοῦς τινος φροντίδος καὶ διανοίας ὃξὺ δεδορκῆς δεόμενα. ἐκεῖνο δὲ μοι πάντως εἰπέ, τίνος ἕνεκα οὐχὶ καὶ ἐν τοῖς ἀγῶσι τοῖς Ὀλυμπίαισι καὶ Ἰσθμοῖ καὶ Πυθοῖ καὶ τοῖς ἄλλοις, ὅποτε πολλοί, ὡς φῆς, συνίασιν ὀψόμενοι τοὺς νέους ἀγωνιζομένους, οὐδέποτε ἐν ὄπλοις ποιείσθε τὴν ἀμίλλαν, ἀλλὰ⁹¹⁷ γυμνοὺς ἐς τὸ μέσον παραγαγόντες λακτιζομένους καὶ καιομένους ἐπιδείκνυτε καὶ νικήσασι μῆλα καὶ κότινον δίδοτε; ἄξιον γὰρ εἶδέναι τοῦτό γε, οὐτίνος ἕνεκα οὕτω ποιεῖτε.

ΣΟΛ. Ἠγούμεθα γάρ, ὦ Ἀνάχαρσι, τὴν ἐς τὰ γυμνάσια προθυμίαν οὕτως ἂν πλείω ἐγγενέσθαι αὐτοῖς, εἰ τοὺς ἀριστεύοντας ἐν τούτοις ἴδοιεν τιμωμένους καὶ

ἀνακηρυττομένους ἐν μέσοις τοῖς Ἑλλησι· καὶ διὰ τοῦτο ὡς ἐς τοσοῦτους ἀποδυσόμενοι εὐεξίας τε ἐπιμελοῦνται, ὡς μὴ αἰσχύνοντο γυμνωθέντες, καὶ ἀξιονικώτατον ἕκαστος αὐτὸν ἀπεργάζεται. καὶ τὰ ἄθλα, ὡσπερ ἔμπροσθεν εἶπον, οὐ μικρά· ὁ ἔπαινος ὁ παρὰ τῶν θεατῶν καὶ τὸ ἐπισημώτατον γενέσθαι καὶ δείκνυσθαι τῷ δακτύλῳ ἄριστον εἶναι τῶν καθ' αὐτὸν δοκοῦντα. τοιγάρτοι πολλοὶ τῶν θεατῶν, οἷς καθ' ἡλικίαν ἔτι ἢ ἄσκησις, ἀπίασιν οὐ μετρίως ἐκ τῶν τοιούτων ἀρετῆς καὶ πόνων ἔρασθέντες· ὡς εἰ γέ τις, ὡ' Ἀνάχαρσι, τὸν τῆς εὐκλείας ἔρωτα ἐκβάλοι ἐκ τοῦ βίου, τί ἂν ἔτι ἀγαθὸν ἡμῖν γένοιτο; ἢ τίς ἂν τι λαμπρὸν ἐργάσασθαι ἐπιθυμήσειε; νῦν δὲ καὶ ἀπὸ τούτων εἰκάζειν παρέχοιεν ἂν σοι, ὅποιοι ἐν πολέμοις

918 ὑπὲρ πατρίδος καὶ παίδων καὶ γυναικῶν καὶ ἱερῶν γίνονται ἂν δπλα ἔχοντες οἱ κοτίνου πέρι καὶ μῆλων γυμνοὶ τοσαύτην προθυμίαν ἐς τὸ νικᾶν ἐσφερόμενοι. 37. καὶ 87 τοι τί ἂν πάθοις, εἰ θεάσαιο καὶ ὀρνύγων καὶ ἀλεκτρούων ἀγῶνας παρ' ἡμῖν καὶ σπουδῆν ἐπὶ τούτοις οὐ μικράν; ἢ γελᾶσθαι δῆλον ὅτι, καὶ μάλιστα ἢν μάθῃς ὡς ὑπὸ νόμῳ αὐτὸ δρωῦμεν καὶ προστέτακται πᾶσι τοῖς ἐν ἡλικίᾳ παρεῖναι καὶ ὄρᾶν τὰ ὄρνεα διαπυκτεύοντα μέχρι τῆς ἐσχάτης ἀπαγορεύσεως; ἀλλ' οὐδὲ τοῦτο γελοῖον· ἵποδύεται γάρ τις ἡρέμα ταῖς ψυχαῖς ὄρμη' ἐς τοὺς κινδύνους, ὡς μὴ ἀγεννέστεροι καὶ ἀτολμότεροι φαίνονται τῶν ἀλεκτρούων μηδὲ προαπαγορεύοιεν ὑπὸ τραυμάτων ἢ καμάτων ἢ του ἄλλου δυσχεροῦς. τὸ δὲ δὴ ἐν ὄπλοις πειρᾶσθαι αὐτῶν καὶ ὄρᾶν τιρωσκομένους ἄπαγε· θηριῶδες γὰρ καὶ δεινῶς σκαιὸν καὶ προσέτι γε ἀλυσιτελὲς ἀποσφάττειν τοὺς ἀρίστους καὶ οἷς ἂν τις ἄμεινον χρήσαιτο κατὰ τῶν δυσμενῶν. 38. ἐπεὶ δὲ φῆς, ὡ' Ἀνάχαρσι, 88 καὶ τὴν ἄλλην Ἑλλάδα ἐπελεύσεσθαι, μέμνησο ἢν ποτε καὶ ἐς Λακεδαιμόνα ἔλθῃς, μὴ καταγελάσαι μηδὲ ἐκείνων μηδὲ οἶεσθαι μάτην πονεῖν αὐτούς, ὅποταν ἢ σφαιρας

919 πέρι ἐν τῷ θεάτρῳ συμπεσόντες παίωσιν ἀλλήλους ἢ ἐς χωρίον εἰσελθόντες ὕδατι περιγεγραμμένον ἐς φάλαγγας διαστάντες τὰ πολεμίων ἀλλήλους ἐργάζονται

γυμνοὶ καὶ αὐτοί, ἄχρι ἂν ἐκβάλωσι τοῦ περιγράμματος τὸ ἕτερον σύνταγμα οἱ ἕτεροι, τοὺς κατὰ Λυκούργον οἱ καθ' Ἡρακλέα ἢ ἔμπαλιν, συνωθοῦντες ἐς τὸ ὕδωρ· τὸ γὰρ ἀπὸ τούτου εἰρήνη [λοιπὸν] καὶ οὐδεὶς ἂν ἔτι παύσει· μάλιστα δὲ ἦν ὄρῳ μαστιγούμενους αὐτοὺς ἐπὶ τῷ βωμῷ καὶ αἵματι ῥεομένους, πατέρας δὲ καὶ μητέρας παρεστῶσας οὐχ ὅπως ἀνωμένας ἐπὶ τοῖς γιγνομένοις ἀλλὰ καὶ ἀπειλούσας, εἰ μὴ ἀντέχοιεν πρὸς τὰς πληγὰς, καὶ ἐκετενούσας ἐπὶ μῆκιστον διαρκέσαι πρὸς τὸν πόνον καὶ ἐγκατερεῆσαι τοῖς δεινοῖς. πολλοὶ γοῦν καὶ ἐναπέθανον τῷ ἀγῶνι μὴ ἀξιώσαντες ἀπαγορεύσαι ζῶντες ἔτι ἐν ὀφθαλμοῖς τῶν οἰκείων μηδὲ εἶξαι τοῖς σώμασιν, ὧν καὶ τοὺς ἀνδριάντας ὄψει τιμωμένους δημοσίᾳ ὑπὸ τῆς Σπάρτης ἀνασταθέντας. ὅταν τοίνυν ὄρῳ κάκεινα, μῆτε μαρτυροῦνται ὑπολάβῃς αὐτοὺς μῆτε εἴπη, ὡς οὐδεμιᾶς ἕνεκα αἰτίας ἀναγκαίως ταλαιπωροῦσι μῆτε τυράννου βιαζομένου μῆτε πολεμίων σὺν τῷ διατιθέντων· εἴποι γὰρ ἂν σοὶ καὶ 920 ὑπὲρ ἐκείνων Λυκούργος ὁ νομοθέτης αὐτῶν πολλὰ τὰ εὐλόγα καὶ ἃ συνιδῶν κολάζει αὐτούς, οὐκ ἐχθρὸς ὧν οὐδὲ ὑπὸ μίσους αὐτὸ δρῶν οὐδὲ τὴν νεολαίαν τῆς πόλεως εἰκῆ παραναλίσκων, ἀλλὰ καρτερικωτάτους καὶ παντὸς δεινοῦ κρείττονας ἀξίων εἶναι τοὺς σώζειν μέλλοντας τὴν πατρίδα. καίτοι καὶ ἂν μὴ ὁ Λυκούργος εἴπη, ἐννοεῖς, οἶμαι, καὶ αὐτὸς ὡς οὐκ ἂν ποτε ληφθεὶς ὁ τοιοῦτος ἐν πολέμῳ ἀπόρητόν τι ἐξείποι τῆς Σπάρτης αἰκίζομένων τῶν ἐχθρῶν, ἀλλὰ καταγελῶν αὐτῶν μαστιγοῖτο ἂν ἀμιλλώμενος πρὸς τὸν παλόντα, ὡς πρότερος ἀπαγορεύσειεν.

39 ANAX. Ὁ Λυκούργος δὲ καὶ αὐτός, ὧ³ Σόλων, ἔμαστιγοῦτο ἐφ' ἡλικίας, ἢ ἐκπρόθεσμος ὧν ἦδη τοῦ ἀγῶνος ἀσφαλῶς τὰ τοιαῦτα ἐνεανιεύσατο;

ΣΟΛ. Πρεσβύτης ἦδη ὧν ἔγραψε τοὺς νόμους αὐτοῖς Κρήτηθεν ἀφικόμενος· ἀποδεδημῆκει δὲ παρὰ τοὺς Κρήτας, ὅτι ἤκουεν ἐνομωτάτους εἶναι, Μίνως τοῦ Διὸς νομοθετήσαντος ἐν αὐτοῖς.

ANAX. Τί οὖν, ὧ³ Σόλων, οὐχὶ καὶ σὺ ἐμιμήσω

Λυκοῦργον καὶ μαστιγοῖς τοὺς νέους; καλὰ γὰρ καὶ ταῦτα καὶ ἄξια ὑμῶν ἔστιν.

921 ΣΟΛ. Ὅτι ἡμῖν ἱκανά, ὡς Ἄναχαρσι, ταῦτα τὰ γυμνάσια οἰκεία ὄντα· ζηλοῦν δὲ τὰ ξενικὰ οὐ πάνυ ἀξιούμεν.

ANAX. Οὐκ, ἀλλὰ συνίης, οἶμαι, οἷόν τι ἔστι μαστιγοῦσθαι γυμνὸν ἄνω τὰς χεῖρας ἐπαίροντα μηδενὸς ἕνεκα ὠφελίμου ἢ αἰτῶ ἑκάστῳ ἢ κοινῇ τῇ πόλει. ὡς ἔγωγε ἦν ποτε ἐπιδημήσω τῇ Σπάρτῃ, καὶ ὄν καιρὸν ταῦτα δρῶσι, δοκῶ μοι τάχιστα καταλευσθῆσεσθαι δημοσίᾳ πρὸς αὐτῶν, ἐπιγελῶν ἑκάστοις, ὅπότεν ὀρῶ τυπτομένους καθάπερ κλέπτας ἢ λωποδύτας ἢ τι ἄλλο τοιοῦτον ἐργασαμένους. ἀτεχνῶς γὰρ ἔλλεβόρου δεῖσθαι μοι δοκεῖ ἢ πόλις αἰτῶν οὔτω καταγέλαστα ὑφ' αὐτῆς πάσχουσα.

40. ΣΟΛ. Μὴ ἐρήμην, ἃ γενναῖε, μηδὲ τῶν ἀνδρῶν 40 ἀπόντων μόνος αὐτὸς λέγων οἶον κρατεῖν· ἔσται γάρ τις ὁ καὶ ὑπὲρ ἐκείνων σοι τὰ εἰκότα ἐν Σπάρτῃ ἀντερῶν. πλὴν ἀλλ' ἐπέιπερ ἐγὼ τὰ ἡμέτερά σοι διεξελήλυθα, σὺ δὲ οὐ πάνυ ἀρεσκομένῳ αὐτοῖς ἔοικας, οὐκ ἄδικα αἰτήσῃν ἔοικα παρὰ σοῦ ὡς καὶ αὐτὸς ἐν τῷ μέρει διεξέλθῃς πρὸς με ὄν τρόπον ὑμεῖς οἱ Σκύθαι διασκεῖτε τοὺς νέους τοῖς παρ' ὑμῖν καὶ οἷσσι γυμνασίοις ἀνατρέφετε καὶ ὅπως ἱμῖν ἄνδρες ἀγαθοὶ γίνονται.

922 ANAX. Δικαιοτάτα μὲν οὖν, ἃ Σόλων, καὶ ἔγωγε διηγῆσομαι τὰ Σκυθῶν νόμιμα, οὐ σεμνὰ ἴσως οὐδὲ καὶ ὑμᾶς, οἳ γε οὐδὲ κατὰ κόρρης παταχθῆναι τολμήσαιμεν ἂν μίαν πληγὴν· δειλοὶ γάρ ἐσμεν· ἀλλὰ εἰρήσεται γε ὅποια ἂν ἦ· εἰς αἴριον μέντοι, εἰ δοκεῖ, ὑπερβαλόμεθα τὴν συνοσίαν, ὡς ἃ τε αὐτὸς ἔφης ἔτι μᾶλλον ἐννοήσαιμι καὶ ἡσυχίαν ἃ τε χρὴ εἰπεῖν συναγάγοιμι τῇ μνήμῃ ἐπελθῶν. τὸ δὲ νῦν ἔχον ἀπίωμεν ἐπὶ τούτοις, ἐσπέρα γὰρ ἦδη.

[ΠΕΡΙ ΠΕΝΘΟΥΣ.]

- 1 1. Ἄξιόν γε παρατηρεῖν τὰ ὑπὸ τῶν πολλῶν ἐν τοῖς πένθεσι γινόμενα καὶ λεγόμενα καὶ τὰ ὑπὸ τῶν παραμυθουμένων δῆθεν αὐτοῖς αὖθις αὖ λεγόμενα, καὶ ὡς ἀφόρητα ἡγοῦνται τὰ συμβαίνοντα σφίσι τε αὐτοῖς οἱ ὀδυρόμενοι καὶ ἐκείνοις οὓς ὀδύρονται, οὐ μὰ τὸν Πλούτωνα καὶ Θερσεφόνην, κατ' οὐδὲν ἐπιστάμενοι σαφῶς οὔτε εἰ πονηρὰ ταῦτα καὶ λύπης ἄξια ἢ τοῦναντίον ἡδέα καὶ βελτίω τοῖς παθοῦσι, νόμῳ δὲ καὶ ξυνηθείᾳ τὴν λύπην ἐπιτρέποντες. ἐπειδὴν τοίνυν ἀποθάνῃ τις, οὕτω ποιοῦσι — πᾶλλον δὲ πρότερον εἰπεῖν βούλομαι ἄστινας περὶ αὐτοῦ τοῦ θανάτου δόξας ἔχουσιν· εὔκω γὰρ ἔσται ⁹²³ φανερόν, οὗτινος ἕνεκα τὰ περιττὰ ἐκεῖνα ἐπιτηδεύουσιν. 2 ὁ μὲν δὴ πολὺς ὄμιλος, οὓς ἰδιώτας οἱ σοφοὶ καλοῦσιν, Ὀμήρῳ τε καὶ Ἡσιόδῳ καὶ τοῖς ἄλλοις μυθοποιοῖς περὶ τούτων πειθόμενοι καὶ νόμον θέμενοι τὴν ποιήσιν αὐτῶν, τόπον τινὰ ὑπὸ τῇ γῆ βαθὺν Ὀιδίην ὑπεσλήφασιν, μέγαν δὲ καὶ πολύχωρον τούτον εἶναι καὶ ζοφερόν καὶ ἀνήλιον οὐκ εἶδ' ὅπως αὐτοῖς φωτίζεσθαι δεκκοῦντα πρὸς τὸ καὶ καθορᾶν τῶν ἐνότων ἕκαστον· βασιλεύειν δὲ τοῦ χάσματος ἀδελφὸν τοῦ Διὸς Πλούτωνα κεκλημένον, ὡς μοι τῶν τὰ τοιαῦτα δεικῶν τις ἔλεγε, διὰ τὸ πλουτεῖν τοῖς νεκροῖς τῇ προσηγορίᾳ τετιμημένον. τούτον δὲ τὸν Πλούτωνα τὴν παρ' αὐτῷ πολιτείαν καὶ τὸν κάτω βίον καταστήσασθαι τοιοῦτον· κεκληρῶσθαι μὲν γὰρ αὐτὸν ἄρχειν τῶν ἀποθανόντων, καταδεξάμενον δὲ αὐτούς καὶ παραλαβόντα κατέχειν δεσμοῖς ἀφύκτοις, οὐδενὶ τὸ παράπαν τῆς ἄνω ὁδοῦ ὑφίεμενον πλὴν ἐξ ἅπαντος τοῦ αἰῶνος πάνν ὀλλῶν ἐπὶ μεγίσταις αἰτίαις. 3 Ἐ. περιρρεῖσθαι δὲ τὴν χώραν αὐτοῦ ποταμοῖς μεγάλοις τε καὶ φοβεροῖς ἐκ μόνων τῶν ὀνομάτων· Κωκυτοὶ γὰρ καὶ Πυριφλεγέθοντες καὶ τὰ τοιαῦτα κέληνται. τὸ δὲ μέγιστον, ἢ Ἀχερουσία λίμνη πρόκειται πρώτη δεχομένη τοὺς ἀπαντῶντας, ἣν οὐκ ἐνὶ διαπλευῖσαι [ἢ παρελθεῖν] ⁹²⁴ ἄνευ τοῦ πορθμέως· βαθεῖα γὰρ περᾶσαι τοῖς ποσὶ καὶ

διανήξασθαι πολλή, καὶ ὄλως οὐκ ἂν αὐτὴν διαπταίη
οὐδὲ τὰ νεκρὰ τῶν ὀρνέων. 4. πρὸς δὲ αὐτῇ καθόδιον 4
καὶ πύλην οὖσην ἄδαμαντίνην ἀδελφιδούς τοῦ βασιλέως
Αἰακὸς ἔστηκε τὴν φρουρὰν ἐπιτετραμμένος καὶ παρ'
αὐτῷ κύων τρικέφαλος μάλα κάρχαρος, τοὺς μὲν εἰσαφι-
χνουμένους φίλιόν τι καὶ εἰρηρικὸν προσβλέπων, τοὺς
δὲ πειρωῶντας ἀποδιδράσκειν ὑλακτῶν καὶ τῷ χάσματι
δεδιττόμενος. 5. περαιωθέντας δὲ τὴν λίμνην ἐς τὸ εἶσω 5
λειμῶν ὑποδέχεται μέγας τῷ ἀσφοδέλῳ κατάφυτος καὶ
ποτὸν μνήμησιν πολέμιον (†) Αἰθήρης γούν διὰ τοῦτο ὠνό-
μασται. ταῦτα γὰρ ἀμέλει διηγήσαντο τοῖς πάλαι ἐκείθεν
ἀφικμένοι Ἀλκίηστις τε καὶ Πρωτεσίλειος οἱ Θετταλοὶ καὶ
Θησεὺς ὁ τοῦ Αἰγέως καὶ ὁ τοῦ Ὀμήρου Ὀδυσσεύς, μάλα
σεμνοὶ καὶ ἀξιόπιστοι μάρτυρες, ἐμοὶ δοκεῖν, οὐ πτόντες
925 τῆς πηγῆς· οὐ γὰρ ἂν ἐμὲ μνηστοὺς αὐτῶν. 6. ὁ μὲν οὖν 6
Πλούτων, ὡς ἐκείνοι ἔφασαν, καὶ ἡ Φερσηφόνη δυνα-
στεύουσι καὶ τὴν τῶν ὄλων δεσποτείαν ἔχουσι, ὑπηρε-
τοῦσι δ' αὐτοῖς καὶ τὴν ἀρχὴν συνδιαπράττουσιν ὄχλος
πολὺς Ἐρινύες τε καὶ Ποινὰ καὶ Φόβος καὶ ὁ Ἐρμῆς,
οὗτος μὲν γε οὐκ ἀεὶ συμπαρών. 7. ὑπαρχοὶ δὲ καὶ σα- 7
τράπαι καὶ δικασταὶ κάθηται δύο, Μίνως τε καὶ Ραδά-
μανθυς οἱ Κρηῖτες, ὄντες υἱοὶ τοῦ Διός. οὗτοι δὲ τοὺς
μὲν ἀγαθοὺς τῶν ἀνδρῶν καὶ δικαίους καὶ κατ' ἀρετὴν
βεβιωκότας, ἐπειδὴν συναλισθῶσι πολλοί, καθάπερ εἰς
ἀποικίαν τινὰ πέμπουσι ἐς τὸ Ἥλύσιον πεδίον τῷ ἀρί-
στω βίῳ συνεσομένους. 8. ἂν δὲ τινὰς τῶν πονηρῶν λά- 8
βωσι, ταῖς Ἐρινύσι παραδόντες ἐς τὸν τῶν ἀσεβῶν χῶ-
ρον ἐσπέμπουσι κατὰ λόγον τῆς ἀδικίας κολασθησομέ-
νους. ἐνθα δὴ τί τῶν κακῶν οὐ πάσχουσι στρεβλούμενοί
τε καὶ καόμενοι καὶ ὑπὸ γυπῶν ἐσθιόμενοι καὶ τροχῶ
συμπεριφερόμενοι καὶ λίθους ἀνακυλλόντες; ὁ μὲν γὰρ
926 Τάνταλος ἐπ' αὐτῇ τῇ λίμνῃ αἴως ἔστηκε κινδυνεύων ὑπὸ 9
τοῦ δίψου ὁ κακοδαίμων ἀποθανεῖν. 9. οἱ δὲ τοῦ μέσου 9
βίου, πολλοὶ ὄντες οὗτοι, ἐν τῷ λειμῶνι πλανῶνται ἄνευ
τῶν σωμάτων σμαὶ γινόμενοι καὶ ὑπὸ τῇ ἀφῆ καθάπερ
καπνὸς ἀφανιζόμενοι. τρέφονται δὲ ἄρα ταῖς παρ' ἡμῶν

- χοαῖς καὶ τοῖς καθ'αγίζομένοις ἐπὶ τῶν τάφων· ὡς εἶπεν
 μὴ εἶη καταλειμμένος ὑπὲρ γῆς φίλος ἢ συγγενής, ἄσι-
 τος οὗτος νεκρὸς καὶ λιμώττων ἐν αὐτοῖς πολιτεύεται.
- 10 10. ταῦτα οὕτως ἰσχυρῶς περιελίλυθε τοὺς πολλούς,
 ὥστε ἐπειδὴν τις ἀποθάνῃ τῶν οἰκείων, πρῶτα μὲν φέ-
 ροντες ὄβολόν ἐς τὸ στόμα κατέθηκαν αὐτῷ, μισθὸν τῷ
 πορθμῆϊ τῆς ναυτιλίας γενησόμενον, οὐ πρότερον ἔξε-
 τάσαντες ὁποῖον τὸ νόμισμα νομίζεται καὶ διαχωρεῖ παρὰ
 τοῖς κάτω, καὶ εἰ δύναται παρ' ἐκείνοισι Ἀττικὸς ἢ Μα-
 κεδονικὸς ἢ Αἰγιναιὸς ὄβολός, οὐδ' ὅτι πολὺ κάλλιον ἦν
 μὴ ἔχειν τὰ πορθμῆια καταβαλεῖν· οὕτω γὰρ ἂν οὐ παρα-
 δεξαμένου τοῦ πορθμῆως ἀναπόμπιμοι πάλιν ἐς τὸν βίον
- 11 ἀφικνοῦντο. 11. μετὰ ταῦτα δὲ λούσαντες αὐτούς, ὡς
 οὐχ ἱκανῆς τῆς κάτω λίμνης λουτρὸν εἶναι τοῖς ἐκεῖ, καὶ 921
 μύρω τῷ καλλίστῳ χρίσαντες τὸ σῶμα πρὸς δυσωδίαν
 ἤδη βιαζόμενον καὶ στεφανώσαντες τοῖς ὠραίοις ἄνθεσι
 προτίθενται λαμπρῶς ἀμφιέσαντες, ἵνα μὴ διγῶεν δῆλον
 ὅτι παρὰ τὴν ὁδὸν μηδὲ γυμνοὶ βλέποιντο τῷ Κερβέρῳ.
- 12 12. οἰμωγαὶ δὲ ἐπὶ τούτοις καὶ κωκυτὸς γυναικῶν καὶ
 παρὰ πάντων δάκρυα καὶ στέρνα τυπτόμενα καὶ σπα-
 ραττομένη κόμη καὶ φοινισσόμεναι παρειαί· καὶ πού καὶ
 ἐσθῆς καταρρήγνυται καὶ κόνις ἐπὶ τῇ κεφαλῇ πάττεται
 καὶ οἱ ζῶντες οἰκτρότεροι τοῦ νεκροῦ· οἱ μὲν γὰρ χαμαὶ
 κυλινδοῦνται πολλὰκις καὶ τὰς κεφαλὰς ἀράττουσι πρὸς
 τὸ ἔδαφος, ὃ δὲ εὐσχήμων καὶ καλὸς καὶ καθ' ὑπερβολὴν
 ἐστεφανωμένος ὑψηλὸς πρόκειται. καὶ μετέωρος ὥσπερ
- 13 ἐς πομπὴν κεκοσμημένος. 13. εἰθ' ἢ μήτηρ ἢ καὶ νῆ Δία
 ὃ πατὴρ ἐκ μέσων τῶν συγγενῶν προελθὼν καὶ περιχυ-
 θείς αὐτῷ — προκεισθῶ γάρ τις νέος καὶ καλός, ἵνα καὶ
 ἀκμαιότερον τὸ ἐπ' αὐτῷ δρᾶμα ἦ — φωνὰς ἀλλοκότους
 καὶ ματαίας ἀφήσι, πρὸς ἃς ὁ νεκρὸς αὐτὸς ἀποκρί-
 ναιτ' ἂν, εἰ λάβοι φωνήν· φήσει γὰρ ὁ πατὴρ γοερόν τι 928
 φθεγγόμενος καὶ παρατείνων ἕκαστον τῶν ὀνομάτων,
 Τέκνον ἠδιστον, οἴχη μοι καὶ τέθνηκας καὶ πρὸ ὥρας
 ἀνηπάσθης μόνον ἐμὲ τὸν ἄθλιον καταλιπών, οὐ γα-
 μῆσας, οὐ παιδοποιησάμενος, οὐ στρατευσάμενος, οὐ

γεωργήσας, οὐκ ἐς γῆρας ἔλθῶν, οὐ κωμάσῃ πάλιν οὐδὲ ἐρασθήσῃ, τέκνον, οὐδὲ ἐν συμποσίοις μετὰ τῶν ἡλικιωτῶν μεθυσθήσῃ. 14. ταῦτα δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα φήσει **14** οἰόμενος τὸν υἱὸν δεῖσθαι μὲν ἔτι τούτων καὶ ἐπιθυμῆναι καὶ μετὰ τὴν τελευτήν, οὐ δύνασθαι δὲ μετέχειν αὐτῶν. καίτοι τί ταῦτα φημί; πόσοι γὰρ καὶ ἵππους καὶ παλλακίδας, οἳ δὲ καὶ οἰνοχόους ἐπικατέσφαξαν καὶ ἐσθῆτα καὶ τὸν ἄλλον κόσμον συγκατέφλεξαν ἢ συγκατώρυξαν ὡς χρησομένοις ἐκεῖ καὶ ἀπολαύσουσιν αὐτῶν κάτω; 15. ὁ **15** δ' οὖν πρεσβύτης ὁ πενθῶν οὕτως ταῦτα πάντα ὁπόσα εἶρηκα καὶ ἔτι τούτων πλείονα οὔτε τοῦ παιδὸς εἴνεκα τραγωδεῖν ἔοικεν — οἶδε γὰρ οὐκ ἀκουσόμενον οὐδ' ἂν μεῖζον ἐμβοήσῃ τοῦ Στέντορος — οὔτε μὴν αὐτοῦ· φρονεῖν γὰρ οὕτω καὶ γινώσκειν ἱκανὸν ἦν καὶ ἄνευ τῆς βοῆς· οὐδεὶς γὰρ δὴ πρὸς ἑαυτὸν δεῖται βοᾶν. λοιπὸν οὖν ἐστὶν αὐτὸν τῶν παρόντων ἕνεκα ταῦτα ληρεῖν οὐδ' **929** ὅ τι πέπονθεν αὐτῷ ὁ παῖς εἰδότα οὐδ' ὅποι κεχώρηκε, μᾶλλον δὲ οὐδὲ τὸν βίον αὐτὸν ἐξετάσαντα ὁποῖός ἐστιν· οὐ γὰρ ἂν τὴν ἐξ αὐτοῦ μετάστασιν ὡς τι τῶν δεινῶν ἐδυσχέραιεν. 16. εἶποι δ' ἂν οὖν πρὸς αὐτὸν ὁ παῖς **16** παραιτησάμενος τὸν Αἰακὸν καὶ τὸν Αἰδωνέα πρὸς ὀλίγον τοῦ στομίου ὑπερκῦψαι καὶ τὸν πατέρα παῦσαι ματαιάζοντα, ὦ κακόδαιμον ἄνθρωπε, τί κέκραγας; τί δέ μοι παρέχεις πράγματα; παῦσαι τιλλόμενος τὴν κόμην καὶ τὸ πρόσωπον ἐξ ἐπιπολῆς ἀμύσσω. τί μοι λοιδορῆ καὶ ἄθλιον ἀποκαλεῖς καὶ δύσμορον πολὺ σου βελτίω καὶ μακαριώτερον γεγεννημένον; ἢ τί σοι δεινὸν πάσχειν δοκῶ; ἢ διότι μὴ τοιουτοσὶ γέρων ἐγενόμην οἷος εἶ σύ, φαλακρὸς μὲν τὴν κεφαλὴν, τὴν δὲ ὄψιν ἐρρυτιδωμένος, κυφὸς καὶ τὰ γόνατα νωθῆς, καὶ ὅλως ὑπὸ τοῦ χρόνου σαθρὸς πολλὰς τριακάδας καὶ Ὀλυμπιάδας ἀναπλήσας, καὶ τὰ τελευταῖα δὴ ταῦτα παραπαίων ἐπὶ τοσοῦτων μαρτύρων; ὦ μάταιε, τί σοι χρηστὸν εἶναι δοκεῖ παρὰ τὸν βίον, οὗ μηκέτι μεθέξομεν; ἢ τοὺς πότους ἔρεις δήλον ὅτι καὶ τὰ δειπνα καὶ ἐσθῆτα καὶ ἀφροδίσια, καὶ δέδιας μὴ τούτων ἐνδεὶς γενόμενος ἀπόλωμαι, ἀγνοεῖς δὲ ὅτι

- τὸ μὴ διψῆν τοῦ πιεῖν πολὺ κάλλιον καὶ τὸ μὴ πεινῆν 990
 τοῦ φαγεῖν καὶ τὸ μὴ θιγῶν τοῦ ἀμπεχόνης εὐπορεῖν;
- 17 17. φέρε τοίνυν, ἐπειδὴ ἔοικας ἀγνοεῖν, διδάξομαι σε
 θρηνεῖν ἀληθέστερον, καὶ δὴ ἀναλαβὼν ἐξ ὑπαρχῆς βόα,
 Τέκνον ἄθλιον, οὐκέτι διψήσεις, οὐκέτι πεινήσεις οὐδὲ
 θιγώσεις. οἴχη μοι κακοδαίμων ἐκφυγῶν τὰς νόσους, οὐ
 πυρετὸν ἔτι δεδιώς, οὐ πολέμιον, οὐ τύραννον· οὐκ
 ἔρως σε ἀνιάσει οὐδὲ συνουσία διαστρέψει οὐδὲ σπαθή-
 σεις ἐπὶ τούτῳ δις ἢ τρίς τῆς ἡμέρας, ὡς τῆς συμφορᾶς.
 οὐ καταφρονηθήσῃ γέρον γενόμενος οὐδὲ ὀχληρὸς ἔση
- 18 ταῖς νέοις βλεπόμενος. 18. ἂν ταῦτα λέγῃς, ὦ πάτερ, οὐκ
 οἶει πολὺ ἀληθέστερα καὶ γενναιότερα ἐκείνων ἔρειν;
 ἀλλὰ ὄρα μὴ τότε σε ἀνιᾶ καὶ διανοῆ τὸν παρ' ἡμῖν ζό-
 φον καὶ τὸ πολὺ σκότος, [κᾶτα δέδιας μὴ σοι ἀποπνιγῶ
 κατακλεισθεὶς ἐν τῷ μνήματι;] χρεὶ δὲ πρὸς ταῦτα λογι-
 ζεσθαι ὅτι τῶν ὀφθαλμῶν διασαπέντων ἢ καὶ νῆ Δία
 καέντων μετ' ὀλίγον, εἴ γε καῦσαι με διεγνώκατε, οὔτε
 σκότος οὔτε φῶς ὄραν δεησόμεθα. καὶ ταῦτα μὲν ἴσως
- 19 μέτρια. 19. τί δέ με ὁ κωκυτὸς ὑμῶν ὀνίνησι καὶ ἡ πρὸς 991
 τὸν αὐλὸν αὐτῆ στερνοτυπία καὶ ἡ τῶν γυναικῶν περὶ
 τὸν θρήνον ἀμετρία; τί δὲ ὁ ὑπὲρ τοῦ τάφου λίθος ἔστε-
 φρανωμένος; ἢ τί ὑμῖν δύναται τὸν ἄκρατον ἐπιχεῖν; ἢ
 νομίζετε καταστάξαι αὐτὸν πρὸς ἡμᾶς καὶ μέχρι τοῦ Αἰδου
 διλξεσθαι; τὰ μὲν γὰρ ἐπὶ τῶν καθαρῶν καὶ αὐτοὶ
 ὄρατε, οἴμαι, ὡς τὸ μὲν νοστιμώτατον τῶν παρεσκευασμέ-
 νων ὁ καπνὸς παραλαβὼν ἄνω ἐς τὸν οὐρανὸν οἴχεται
 μηδὲν τι ἡμᾶς ὀνήσας τοὺς κάτω, τὸ δὲ καταλειπόμενον,
 ἡ κόνις, ἀχρεῖον, ἐκτὸς εἰ μὴ τὴν σποδὸν ἡμᾶς σιτεῖ-
 σθαι πεπιστεύκατε. οὐχ οὕτως ἄσπορος οὐδὲ ἄκαρπος ἡ
 τοῦ Πλούτωνος ἀρχὴ οὐδὲ ἐπιλέλοιπεν ἡμᾶς ὁ ἀσφόδελος,
 ἵνα παρ' ὑμῶν τὰ σιτία μεταστελλώμεθα. ὥστε μοι νῆ
 τὴν Τισιφόνην πάλαι δὴ ἐφ' οἷς ἐποιεῖτε καὶ ἐλέγετε
 παμμέγεθες ἐπήει ἀνακαγχάσαι, διεκώλυσε δὲ ἡ ὀθόνη
 καὶ τὰ ἔρια, οἷς μου τὰς σιαγόνας ἀπεσφίγξατε.
- 20 20. ὡς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψε.
 πρὸς Διός, ἔαν λέγη ταῦτα ὁ νεκρὸς ἐπιστραφεὶς ἀνα- 992

κλίνας αὐτὸν ἐπ' ἀγκῶνος, οὐκ ἂν οἴομεθα δικαιοτάτα αὐτὸν εἰπεῖν; ἀλλ' ὅμως οἱ μάταιοι καὶ βοῶσι καὶ μεταστειλάμενοι τινα θρήνων σοφιστὴν πολλὰς συνειλοχότα παλαιὰς συμφορὰς τούτῳ συναγωνιστῇ καὶ χορηγῷ τῆς ἀνοίας καταχρῶνται, ὅποῦ ἂν ἐκεῖνος ἐξάρχη πρὸς τὸ μέλος ἐπαιάζοντες. 21. καὶ μέχρι μὲν θρήνων ὁ αὐτὸς ἅπασιν **21** νόμος τῆς ἀβελτερίας· τὸ δὲ ἀπὸ τούτου διελόμενοι κατὰ ἔθνη τὰς ταφὰς ὁ μὲν Ἑλλήν ἔκαυσεν, ὁ δὲ Πέρσης ἔθαψεν, ὁ δὲ Ἰνδὸς ὑάλῳ περιχρῆει, ὁ δὲ Σκύθης κατεσθίει, ταριχεύει δὲ ὁ Αἰγύπτιος· οὗτος μὲν γε — λέγω δ' ἰδῶν — ξηράνας τὸν νεκρὸν ξύνδειπνον καὶ ξυμπότην ἐποιήσατο· πολλὰκις δὲ καὶ δεομένῳ χρημάτων ἀνδρὶ Αἰγυπτίῳ ἔλυσε **983** τὴν ἀπορίαν ἐνέχυρον ἢ ὁ ἀδελφὸς ἢ ὁ πατὴρ ἐν καιρῷ γενόμενος. 22. χῶματα μὲν γὰρ καὶ πυραμίδες καὶ στήλαι **22** καὶ ἐπιγράμματα πρὸς ὀλίγον διαρκοῦντα πῶς οὐ περιττὰ καὶ παιδιαῖς προσεικότα; 23. καίτοι καὶ ἀγῶνας ἔνιοι **23** διέθεσαν καὶ λόγους ἐπιταφίους εἶπον ἐπὶ τῶν μνημάτων ὥσπερ συναγορεύοντες ἢ μαρτυροῦντες παρὰ τοῖς κάτω δικασταῖς τῷ νεκρῷ. 24. ἐπὶ πᾶσι τούτοις τὸ περιδειπνον **24** καὶ πάρεσιν οἱ προσήκοντες καὶ τοὺς γονέας παραμυθοῦνται τοῦ τετελευτηκότος καὶ πείθουσι γεύσασθαι οὐκ ἀηδῶς μὰ Δία οὐδ' αὐτοὺς ἀναγκαζομένους, ἀλλὰ ἤδη ὑπὸ λιμοῦ τριῶν ἑξῆς ἡμερῶν ἀπηυδηκότας. καί, Μέχρι μὲν τίνος, ὧ **984** οὗτος, ὀδυρόμεθα; ἔασον ἀναπαύσασθαι τοὺς τοῦ μακαρίτου θαίμονας· εἰ δὲ καὶ τὸ παράπαν κλάειν διέγνωκας, αὐτοῦ γε τούτου ἕνεκα χρῆ μὴ ἀπόσιτον εἶναι, ἵνα καὶ διαρκέσης πρὸς τοῦ πένθους τὸ μέγεθος. τότε δὴ τότε ῥαψωδοῦνται πρὸς ἀπάντων δύο τοῦ Ὀμήρου στίχοι·

καὶ γάρ τ' ἠΰκομος Νιόβη ἐμνήσατο σίτου·

καὶ

γαστέρι δ' οὕτως ἐστὶ νέκυν πενθῆσαι Ἀχαιοῖς.

οἱ δὲ ἅπτονται μὲν, αἰσχυρόμενοι δὲ τὰ πρῶτα καὶ δεδιότες εἰ φανοῦνται μετὰ τὴν τελευταίαν τῶν φιλιότων τοῖς ἀνθρωπίνοις πάθεσιν ἐμμένοντες. ταῦτα καὶ πολὺ τούτων γελοιώτερα εὔροι τις ἂν ἐπιτηρῶν ἐν τοῖς πένθεσι γιγνόμενα διὰ τὸ τοὺς πολλοὺς τὸ μέγιστον τῶν κακῶν τὸν θάνατον οἶεσθαι.

ΡΗΤΟΡΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ.

- 1 1. Ἐρωτᾶς, ὃ μειράκιον, ὅπως ἂν ρήτωρ γένοιο καὶ τὸ σεμνότατον τοῦτο καὶ πάντιμον ὄνομα σοφιστῆς αὐτὸς 2 εἶναι δόξαις· ἀβίωτα γὰρ εἶναι σοὶ φῆς, εἰ μὴ τοιαύτην τινὰ τὴν δύναμιν περιβάλοιο ἐν τοῖς λόγοις, ὡς ἄμαχον εἶναι καὶ ἀνυπόστατον καὶ θαναμάζεσθαι πρὸς ἀπάντων καὶ ἀποβλέπεσθαι, περισπούδαστον ἄκουσμα τοῖς Ἑλλησι δοκοῦντα· καὶ δὴ τὰς ἐπὶ τοῦτο ἀγούσας ὁδοὺς αἰτινές ποτέ εἰσιν ἐθέλεις ἐκμαθεῖν. ἀλλ' οὐδεὶς φθόνος, ὃ παῖ, καὶ μάλιστα ὅποτε νέος τις αὐτὸς ὢν ὀρεγόμενος τῶν ἀρίστων οὐκ εἰδὼς ὀπόθεν ἂν ταῦτα ἐκπορίσαιτο, ἱερὸν τι χρῆμα τὴν συμβουλήν οὔσαν καθάπερ καὶ σὺ νῦν αἰτοίη προσελθών. ὥστε ἄκουε τό γε ἐπ' ἐμοὶ καὶ πάνυ θαρρῶν, ὡς τάχιστα δεινὸς ἀνὴρ ἔση γνῶναι τε τὰ δέοντα καὶ ἐρηγεῦσαι αὐτά, ἣν τὸ μετὰ τοῦτο ἐθελήσης αὐτὸς ἐμμένειν οἷς ἂν ἀκούσης παρ' ἡμῶν καὶ φιλοπόνως αὐτὰ μελετᾶν καὶ προθύμως ἀνύειν τὴν ὁδὸν ἔστ' ἂν ἀφικῆ πρὸς τὸ
- 2 τέρας, 2. [τὸ μὲν οὖν θήραμα] οὐ μικρὸν οὐδὲ ὀλίγης τῆς σπουδῆς δεόμενον, ἀλλ' ἐφ' ὅτῳ καὶ πονήσαι πολλὰ καὶ ἀγρυπνήσαι καὶ πᾶν ὅτιοῦν ὑπομείναι ἄξιον· σκόπει γοῦν ὀπόσοι τέως μηδὲν ὄντες ἐνδοξοὶ καὶ πλούσιοι καὶ νῆ Δία 3
- 8 εὐγενέστατοι ἔδοξαν ἀπὸ τῶν λόγων. 3. Ὅμως δὲ μὴ δέδιδι μηδὲ πρὸς τὸ μέγεθος τῶν ἐλπίζομένων ἀποδυσπετήσης μυρίους τινὰς τοὺς πόρους προπονήσειν οἰηθεῖς· οὐ γὰρ σε τραχείαν τινὰ οὐδὲ ὄρειον καὶ ἰδρωτὸς μεστήν ἡμεῖς γε ἄξομεν, ὡς ἐκ μέσης αὐτῆς ἀναστρέψαι καμόντα, ἐπεὶ οὐδὲν ἂν διεφέρομεν τῶν ἄλλων, ὅσοι τὴν συνήθη ἐκείνην ἡγοῦνται μακρὰν καὶ ἀνάντη καὶ καματηρὰν καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀπεγνωσμένην. ἀλλὰ τό γε παρ' ἡμῶν ἐξαιρετόν σοι τῆς συμβουλῆς τοῦτ' ἔστιν, ὅτι ἡδίστην τε ἅμα καὶ ἐπιτομωτάτην καὶ ἱππήλατον καὶ κατάντη σὺν πολλῇ τῇ θυμηδίᾳ καὶ τρυφῇ διὰ λειμώνων εὐανθῶν καὶ σκιάς ἀκριβοῦς σχολῇ καὶ βάδην ἀνιῶν ἀνιδρωτὶ ἐπιστήσῃ τῇ ἄκρα καὶ αἰρήσεις τοὺς γάμους καὶ νῆ Δί' εὐωχίῃ κατακείμενος,

κείνους ὅποσοι τὴν ἐτέραν ἐτρέποντο ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ
 4 ἐπισκοπῶν ἐν τῇ ὑπωρείᾳ τῆς ἀνόδου ἔτι κατὰ δυσβάτων
 καὶ ὀλισθηρῶν τῶν κρημνῶν μόλις ἀνέρποντας, ἀποκυλιο-
 μένους ἐπὶ κεφαλὴν ἐνίοτε καὶ πολλὰ τραύματα λαμβά-
 νοντας περὶ τραχείαις ταῖς πέτραις· σὺ δὲ πρὸ πολλοῦ
 ἄνω ἐστεφανωμένος εὐδαιμονέστατος ἔση ἅπαντα ἐν βραχεῖ
 ὅσα ἐστὶν ἀγαθὰ παρὰ τῆς ῥητορικῆς μονονοχὶ καθεύδων
 λαβῶν. 4. ἡ μὲν δὴ ὑπόσχεσις οὕτω μεγάλη· σὶ δὲ πρὸς 4
 φιλίου μὴ ἀπιστήσης, εἰ ῥᾶστί τε δμα καὶ ἡδιστί σοι
 ταῦτα ἐπιδείξειν φαμέν. ἡ γὰρ Ἡσίοδος μὲν ὀλίγα φύλλα
 ἐκ τοῦ Ἐλικῶνος λαβῶν αὐτίκα μάλα ποιητῆς ἐκ ποιμένους
 κατέστη καὶ ἦδε θεῶν καὶ ἡρώων γένη κάτοχος ἐκ Μουσῶν
 γενόμενος, ῥήτορα δέ, ὃ πολὺ ἔνερθεν τῆς ποιητικῆς με-
 γαλγορίας ἐστίν, ἀδύνατον καταστῆναι ἐν βραχεῖ, εἴ τις
 ἐμάθοι τὴν ταχίστην ὁδόν; 5. ὡς ἔγωγε καὶ διηγῆσασθαι 5
 σοι βούλομαι Σιδωνίου τινὸς ἐμπόρου ἐπίνοϊαν δι' ἀπι-
 στίαν ἀτελῆ γενομένην καὶ τῷ ἀκούσαντι ἀνόνητον. ἦρχε
 μὲν γὰρ ἦδη Περσῶν Ἀλέξανδρος μετὰ τὴν ἐν Ἀρβήλοις
 μάχην Δαρείον καθρηκῶς· ἔδει δὲ πανταχόσε τῆς ἀρχῆς
 διαθεῖν τοὺς γραμματοφόρους τὰ ἐπιτάγματα τοῦ Ἀλεξάν-
 δρου κομίζοντας. ἐκ Περσῶν δὲ πολλῇ ἐς Αἴγυπτον ἐγίγνετο
 5 ἡ ὁδός· ἐκπεριμένα γὰρ ἔδει τὰ ὄρη, εἶτα διὰ τῆς Βαβυ-
 λωνίας ἐς τὴν Ἀραβίαν ἐλθεῖν, εἶτα ἐρήμην πολλὴν ἐπε-
 λάσαντας ἀφικέσθαι ποτὲ εἰς Αἴγυπτον εἴκοσι μηκίστους
 ἀνδρὶ εὐζώνῳ σταθμοὺς τούτους διανύσαντας. ἦχθετο οὖν
 ὁ Ἀλέξανδρος ἐπὶ τούτῳ, διότι Αἴγυπτίους τι παρακινεῖν
 ἀκούων οὐκ εἶχε διὰ ταχέων ἐκπέμπειν τοῖς σατράπαις τὰ
 δοκοῦντά οἱ περὶ αὐτῶν. τότε δὴ ὁ Σιδώνιος ἔμπορος,
 Ἐγὼ σοι, ἔφη, ὦ βασιλεῦ, ὑπισχνούμαι δεῖξειν ὁδὸν οὐ
 πολλὴν ἐκ Περσῶν εἰς Αἴγυπτον· εἰ γὰρ τις ὑπερβαίῃ τὰ
 ὄρη ταῦτα, ὑπερβαίῃ δ' ἂν τριταῖος, αὐτίκα μάλα ἐν Αἰ-
 γύπτῳ ἐστὶν οὗτος. καὶ εἶχεν οὕτως. πλὴν ὅ γε Ἀλέξανδρος
 οὐκ ἐπίστευσεν, ἀλλὰ γόητα ᾤετο εἶναι τὸν ἄνθρωπον.
 οὕτω τὸ παράδοξον τῆς ὑποσχέσεως ἀπιστον δοκεῖ τοῖς
 πολλοῖς. 6. ἀλλὰ μὴ σύ γε πάθης τὸ αὐτό· εἴση γὰρ 6
 πειρώμενος ὡς οὐδὲν σε κωλύσει ἦδη ῥήτορα δοκεῖν μιᾶς

οὐδὲ ὅλης ἡμέρας ὑπερπετασθέντα τὸ ὄρος ἐκ Περσῶν ἐς Αἴγυπτον. ἐθέλω δέ σοι πρῶτον ὡσπερ ὁ Κέβης ἐκείνος εἰκόνα γραψάμενος τῷ λόγῳ ἐκατέραν ἐπιδείξαι τὴν ὁδόν· δύο γάρ ἐστιν, ὡς πρὸς τὴν ῥητορικὴν ἄγετον, ἧς ἑρᾶν οὐ μετρίως μοι δοκεῖς. καὶ δῆτα ἡ μὲν ἐφ' ὑψηλοῦ καθήσθω 6 πάνυ καλὴ καὶ εὐπρόσωπος, τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρας ἔχουσα ἐν τῇ δεξιᾷ παντοίοις καρποῖς ὑπερβύσον, ἐπὶ θατέρῳ δέ μοι τὸν πλοῦτον δόκει παρεστῶτα ὄραν χρυσοῦν ὅλον καὶ ἐπέραστον· καὶ ἡ δόξα δὲ καὶ ἡ ἰσχὺς παρέστωσαν καὶ οἱ ἔπαινοι περὶ πᾶσαν αὐτὴν Ἐρωσι μικροῖς ἰοικότες πολλοὶ ἀπανταχόθεν περιπλεκέσθωσαν ἐκπετόμενοι. ἢ που τὸν Νείλον εἶδες γραφῇ μεμιμημένον, αὐτὸν μὲν κείμενον ἐπὶ κροκοδείλου τινὸς ἢ ἵππου τοῦ ποταμίου, οἱοὶ πολλοὶ ἐν αὐτῷ, μικρὰ δέ τινα παιδία περὶ αὐτὸν παίζοντα — πῆχεις δὲ αὐτοὺς οἱ Αἰγύπτιοι καλοῦσι — τοιοῦτοι καὶ περὶ τὴν ῥητορικὴν οἱ ἔπαινοι. πρόσσει δὴ σὺ ὁ ἔραστής ἐπιθυμῶν δηλαδὴ ὅτι τάχιστα γενέσθαι ἐπὶ τῆς ἄκρας, ὡς γαμήσειάς τε αὐτὴν ἐλθῶν καὶ πάντα ἐκεῖνα ἔχοις, τὸν πλοῦτον τὴν δόξαν τοὺς ἐπαίλους· νόμῳ γὰρ ἅπαντα γίγνε- 7 ται τοῦ γεγαμηκότος. 7. εἴτ' ἐπειδὴν πλησιάσης τῷ ὄρει, 7 τὸ μὲν πρῶτον ἀπογινώσκεις τὴν ἄνοδον, καὶ τὸ πρᾶγμα ὁμοιον εἶναι σοι δοκεῖ ὁποῖον ἡ Ἄοργος ἐφάνη τοῖς Μακεδόσιν ἀπόξυρον αὐτὴν ἀπανταχίθεν ἰδοῦσιν, ἀτεχνῶς οὐδὲ ὀρνέοις ὑπερπτῆναι ἑρᾶδιαν, Διονύσου τινὸς ἢ Ἡρακλέους, εἰ μέλλοι καθαιρεθῆσεσθαι, δεομένην. ταῦτά σοι δοκεῖ τὸ πρῶτον· εἶτα μετ' ὀλίγον ὄρας δύο τινὰς ὁδοὺς, μᾶλλον δὲ ἡ μὲν ἀτραπὸς ἐστὶ στενὴ καὶ ἀκανθώδης καὶ τραχεῖα, πολὺ τὸ δίψος ἐμφαίνουσα καὶ ἰδρώτα. καὶ ἐφθῆ γὰρ ἤδη Ἡσίοδος εὖ μάλα ὑποδείξας αὐτὴν, ὥστε οὐδὲν ἐμοῦ δεήσει· ἡ ἕτέρα δὲ πλατεῖα καὶ ἀνθηρὰ καὶ εὐνδρος, τοιαύτη οἶαν μικρῷ πρόσθεν εἶπον, ἵνα μὴ καὶ ταῦτα λέγων πολλάκις ἐπέχω σε ἤδη ῥήτορα εἶναι δυνάμενον. 8 8. πλὴν τό γε τοσοῦτον προσθήσειν μοι δοκῶ, διότι ἡ μὲν τραχεῖα ἐκείνη καὶ ἀνάτης οὐ πολλὰ ἔγνη τῶν ὁδοιπόρων 8 εἶχεν, εἰ δέ τινα, πάνυ παλαιά· καὶ ἔγωγε κατ' ἐκείνην ἄθλιος ἀνήλθον τοσαῦτα καμῶν οὐδὲν δέον. ἡ ἕτέρα δὲ

ἄτε ὁμαλὴ οὖσα καὶ ἀγκύλον οὐδὲν ἔχουσα πόρρωθεν μοι ἐφάνη οἷα ἐστὶν οὐχ ὀθεύσαντι αὐτήν· οὐ γὰρ ἐώρων νέος ὢν ἔτι τὸ βέλτιον, ἀλλὰ τὸν ποιετὴν ἐκείνον ἀληθεύειν ᾧμην λέγοντα ἐκ τῶν πόνων φέεσθαι τὰ γαθαῖα. τὸ δ' οὐκ εἶχεν οὕτως· ἀπονητὶ γοῦν ὄρω μειζόνων τοὺς πολλοὺς ἀξιουμένους εὐμοιρῆα τῆς αἰρέσεως τῆς τῶν λόγων καὶ ὁδῶν. ἐπὶ δ' οὖν τὴν ἀρχὴν ἀφεικόμενος εὖ οἶδ' ὅτι ἀπορήσεις, καὶ ἤδη ἀποφρεῖς, ὅποτέραν τράπη. ὃ οὖν ποιήσας ἤδη ῥᾶστα ἐπὶ τὸ ἀκρότατον ἀναβήσῃ καὶ εὐδαιμονήσεις καὶ γαμήσεις καὶ θανμαστός πᾶσι δόξεις, ἐγὼ σοι φράσω· ἱκανὸν γὰρ τὸ σῶτόν ἐξαπατηθῆναι καὶ πονῆσαι. σοὶ δὲ ἄσπορα καὶ ἀτήροτα πάντα φεέσθω καθάπερ ἐπὶ τοῦ Κρόνου.

- 9 Ἐὐθύς οὖν σοι πρόσειμι καρτερός τις ἀνὴρ, ὑπό- 9
σκληρος, ἀνδρώδης τὸ βᾶδισμα, πολὺν τὸν ἥλιον ἐπὶ τῷ σώματι δεκνύων, ἀρρενωπὸς τὸ βλέμμα, ἐργηγορός, τῆς τεραχείας ὁδοῦ ἐκείνης ἡγεμῶν, λήρους τινας πρὸς σέ ὁ μάταιος διεξιὼν ἐπεσθαι οἱ παρακαλουόμενος, ὑποδεκνύς τὰ Δημοσθένους ἔχη καὶ Πλάτωνος καὶ ἄλλων τινῶν, μεγάλα μὲν καὶ ὑπὲρ τοὺς νῦν, ἀμαυρὰ δὲ ἤδη καὶ ἀσαφῆ τὰ πολλὰ ὑπὸ τοῦ χρόνου, καὶ φήσει εὐδαιμονία σε ἔσεσθαι καὶ νόμῳ γαμήσειν τὴν φηγορικὴν, εἰ κατὰ τούτων ὀθεισεως ὥσπερ οἱ ἐπὶ τῶν κάλων βαινόντες· εἰ δὲ κἄν μικρόν το παραβαίης ἢ ἔξω πατήσεις ἢ ἐπὶ θάτερα μᾶλλον κλιθείης τῇ ῥοπῇ, ἐκπεσεῖσθαι σε τῆς ὀρθῆς ὁδοῦ καὶ ἀγούσης ἐπὶ τὸν γάμον. εἰτά σε κελεύσει ζηλοῦν ἐκείνους τοὺς ἀρχαίους ἀνδρας ἔωλα παραδείγματα παρατιθεῖς τῶν λόγων οὐ ῥᾶδια μιμείσθαι, οἷα τὰ τῆς παλαιᾶς ἐργασίας ἐστίν, Ἑρησίου καὶ τῶν ἀμφὶ Κριτίου καὶ Νησιώτην, ἀπε- 10
σφιγμένα καὶ νευρώδη καὶ σκληρὰ καὶ ἀκριβῶς ἀποτεταμένα ταῖς γραμμαῖς, πόνον δὲ καὶ ἀγρυπνίαν καὶ ὑδατοποσίαν καὶ ταλαιπωρίαν ἀναγκαῖα ταῦτα καὶ ἀπαραίτητα φήσει· ἀδύνατον γὰρ εἶναι ἄνευ τούτων διανύσαι τὴν ὁδόν. ὃ δὲ πάντων ἀκαρότατον, ὅτι σοὶ καὶ τὸν χρόνον πάμπολυν ὑπογράψῃ τῆς ὀδοιπορίας, ἔτη πολλά, οὐ κατὰ ἡμέρας καὶ τριακάδας, ἀλλὰ κατ' ὀλυμπιάδας ὅλας ἀριθμῶν, ὡς καὶ

- προαποκαμῆν ἀκούοντα καὶ ἀπαγορευῆσαι πολλὰ χαίρειν φράσαντα τῇ ἑλπιζομένῃ ἑκείνῃ εὐδαιμονίᾳ· ὁ δὲ ἐπὶ τούτοις οὐδὲ μισθοὺς ὀλίγους ἀπαιτεῖ τῶν τοσούτων κακῶν, ἀλλ' οὐδ' ἂν ἠγήσαιοτό σοι, εἰ μὴ μεγάλα πρότερον λάβοι.
- 10 10. ὁ μὲν ταῦτα φῆσει ἀλαζῶν καὶ ἀρχαῖος ὡς ἀληθῶς καὶ Κρονικὸς ἄνθρωπος νεκροὺς ἐς μίμησιν παλαιοὺς προτιθεὶς καὶ ἀνορύττειν ἄξιων λόγους πάλαι κατορωρυγμένους ὡς τι μέγιστον ἀγαθόν, μαχαιροποιῶν υἱὸν καὶ ἄλλον Ἀτρομήτου τινὸς γραμματιστοῦ ζηλοῦν ἄξιων, καὶ ταῦτα 11 ἐν εἰρήνῃ μῆτε Φιλίππου ἐπιόντος μῆτε Ἀλεξάνδρου ἐπιτάττοντος, ὅπου τὰ ἐκείνων τέως ἐδόκει χρήσιμα, οὐκ εἰδὼς ὅποια νῦν κεκαινοτόμηται ταχεῖα καὶ ἀπράγμων καὶ εὐθὺ τῆς ἑητορικῆς ὁδοῦ. σὺ δὲ μῆτε πείθεσθαι μῆτε προσέχειν αὐτῷ, μὴ σε ἐτραχηλίῃ σου παραλαβὼν ἢ τὸ τελευταῖον προγηρᾶσαι τοῖς πόνοις παρασκευάσῃ. ἀλλ' εἰ πάντως ἔρᾳς καὶ τάχιστα ἐθέλεις τῇ ἑητορικῇ συνεῖναι ἀκμάζων ἔτι, ὡς καὶ σπονδάζοιο πρὸς αὐτῆς, ἴθι τῷ μὲν δασεῖ τούτῳ καὶ πέρα τοῦ μετρίου ἀνδρικῶ μακρὰ χαίρειν εἰπὼν λέγε, ἀναβαίνειν αὐτὸν καὶ ἄλλους ὁπόσους ἂν ἕξαπατᾶν δύνηται ἀνάγειν, καταλιπὼν ἀσθμαίνοντα καὶ ἰδρωῖτι πολλῶ
- 11 συνόντα. 11. σὺ δὲ πρὸς τὴν ἑτέραν ἑλθὼν εὐρήσεις πολλοὺς μὲν καὶ ἄλλους, ἐν τούτοις δὲ καὶ πάνσοφόν τινα καὶ πάγκαλον ἄνδρα, διασεσαλευμένον τὸ βᾶδισμα, ἐπικεκλασμένον τὸν ἀγκῆνα, γυναικίον τὸ βλέμμα, μελιχρὸν τὸ φῶνημα, μύρων ἀποπνέοντα, τῷ δακτύλῳ ἄκρω τὴν κεφαλὴν 12 κνώμενον, ὀλίγας μὲν ἔτι, οὐλας δὲ καὶ ὑακινθίνας τὰς τρίχας εὐθετίζοντα, πάναβρόν τινα Σαρδανάπαλλον ἢ Κινύραν ἢ αὐτὸν Ἀγάθωνα τὸν τῆς τραγωδίας ἐπέραστον ἐκείνον ποιητὴν. λέγω δὲ ὡς ἀπὸ τούτων γνωρίζοις αὐτὸν μηδὲ σε οὕτω θεσπέσιον χρῆμα καὶ φίλον Ἀφροδίτῃ καὶ Χάρισι διαλάθοι. καίτοι τί φημί; καὶ εἰ μύοντι γὰρ σοι προσελθὼν εἶποι τι τὸ Ὑμήτιον ἐκείνο ἀνοίξας στόμα καὶ τὴν συνήθη φωνὴν ἀφείῃ, μάθοις ἂν ὡς οὐχὶ τῶν καθ' ἡμᾶς ἐστίν, οἱ ἀρούρης καρπὸν ἔδομεν, ἀλλὰ τι ξένον φάσμα δρόσῳ ἢ ἀμβροσίᾳ τρεφόμενον. τούτῳ τοίνυν προσελθὼν καὶ παραδοὺς σεαυτὸν αὐτίκα μάλα ῥήτωρ ἔση καὶ

13 περιβλεπτος καί, ὡς ὀνομάζει αὐτός, βασιλεὺς ἐν τοῖς
 λόγοις ἀπονητὴ καταστήσῃ τὰ τέθριππα ἐλαύνων τοῦ λό-
 γου· διδάξεται γάρ σε παραλαβὼν τὰ πρῶτα μὲν ἐκεῖνα.
 12. μᾶλλον δὲ αὐτὸς εἰπάτω πρὸς σέ· γελοῖον γὰρ ὑπὲρ 12
 τοιούτου ῥήτορος ἐμὲ ποιεῖσθαι τοὺς λόγους φαῦλον ὑπο-
 κριτὴν ἴσως τῶν τοιούτων καὶ τηλικούτων, μὴ καὶ συν-
 τρήσω που πεσὼν τὸν ἥρωα ὃν ὑποκρίνομαι. φαίη τοιγα-
 ροῦν ἂν πρὸς σέ ὡδέ πως ἐπισπασάμενος ὀπόσον ἐτι-
 λοιπὸν τῆς κόμης καὶ ὑπομειδιάσας τὸ γλαφυρὸν ἐκεῖνο
 καὶ ἀπαλὸν οἶον εἴωθεν, Ἀντοθαΐδα τὴν κωμικὴν ἢ Μαλ-
 θάκην ἢ Γλυκέραν τινὰ μιμησάμενος τῷ προσηνεὶ τοῦ
 φθέγματος· ἄγροικον γὰρ τὸ ἄρρενωπὸν καὶ οἱ τοῦ ἄβρου
 καὶ ἐρασμίον ῥήτορος. 13. φήσει τοίνυν πάνυ μετριάζων 13
 ὑπὲρ αὐτοῦ· Μῶν σε, ὠγαθέ, ὁ Πύθιος ἔπεμψεν ἐπ' ἐμὲ
 14 ῥητόρων τὸν ἀριστον προσειπῶν, ὡσπερ ὅτε Χαιρεφῶν
 ἤρετο αὐτόν, ἔδειξεν ὅστις ἦν ὁ σοφώτατος ἐν τοῖς τότε;
 εἰ δὲ μὴ τοῦτο, ἀλλὰ κατὰ κλέος αὐτὸς ἦκεις ἀκούων
 ἀπάντων ὑπερεκπεπληγμένων τὰ ἡμέτερα καὶ ὑμνούντων
 καὶ τεθρηπύτων καὶ ὑπεπτηχότων, αὐτίκα μάλα εἶση πρὸς
 οἶον τινα δαιμόνιον ἄνδρα ἦκεις. προσδοκῆσθαι δὲ μηδὲν
 τοιοῦτον ὄψασθαι οἶον τῷδε ἢ τῷδε παραβαλεῖν, ἀλλ' εἴ-
 τις ἢ Τιτυὸς ἢ Ὠτος ἢ Ἐφιάλτης, ὑπὲρ ἐκείνους πολὺ
 φανείται σοι τὸ πρᾶγμα ὑπερφυῆς καὶ τεράστιον· ἐπεὶ
 τοὺς γε ἄλλους τοσοῦτον ὑπερφωνοῦντα εὐρήσεις ὀπόσων
 ἢ σάλπιγξ τοὺς αὐλοὺς καὶ οἱ τέττιγες τὰς μελίττας καὶ
 οἱ χοροὶ τοὺς ἐνδιδόντας. 14. ἐπεὶ δὲ καὶ ῥήτωρ αὐτὸς 14
 ἐθέλεις γενέσθαι καὶ τοῦτο οὐκ ἂν παρ' ἄλλου ῥᾶον μά-
 θοις, ἔπου μόνον, ὦ μέλημα, οἷς ἂν εἶπω καὶ ζήλου πάντα
 καὶ τοὺς νόμους, οἷς ἂν ἐπιτόξω χρῆσθαι, ἀκριβῶς μοι
 15 παραφύλαττε. μᾶλλον δὲ ἤδη προχώρει μηδὲν ὀκνήσας
 μηδὲ πτοηθεὶς, εἰ μὴ προετελέσθης ἐκεῖνα τὰ πρὸ τῆς
 ῥητορικῆς, ὀπόσα ἢ ἄλλη προπαιδεία τοῖς ἀνόητοις καὶ
 ματαίοις μετὰ πολλοῦ καμάτου ὀδοποιεῖ· οὐδὲν γὰρ αὐτῶν
 δεήσει. ἀλλ' ἀνίπτους ποσὶν — ἢ παροιμία φησὶν — ἐμβαινε,
 οὐ μείον ἕξων διὰ τοῦτο, οὐδ' ἂν, τὸ καινότερον, μηδὲ γρά-
 φειν τὰ γράμματα εἰδῆς· ἄλλο γάρ τι παρὰ ταῦτα ὁ ῥήτωρ.

15 15. Λέξω δὲ πρῶτον μὲν ὅποσα χρῆ αὐτόν σε οἴκο-
 θεν ἔχοντα ἦκειν ἐφόδια πρὸς τὴν πορείαν καὶ ὅπως
 ἐπισιτίσασθαι, ὡς ἂν τάχιστα διανύσαι θνηθείης· ἔπειτα
 καὐτὸς ἃ μὲν προΐοντι ἐπιδεικνὺς κατὰ τὴν ὁδόν, ἃ δὲ
 καὶ παραινῶν, πρὶν ἥλιον δῦναι, ῥήτορά σε ὑπὲρ τοὺς
 πάντας ἀποφανῶ οἷος αὐτός εἰμι, ἀναμφιλέκτως τὰ πρῶτα 16
 καὶ μέσα καὶ τελευταῖα τῶν λέγειν ἐπιχειρούντων. κόμιζε
 τοίνυν τὸ μέγιστον μὲν τὴν ἀμαθίαν, εἶτα θράσος ἐπὶ
 τούτῳ καὶ τόλμαν καὶ ἀναισχυντίαν, αἰδῶ δὲ ἢ ἐπιεικείαν
 ἢ μετριότητα ἢ ἐρύθημα οἴκοι ἀπόλιπε· ἀχρεῖα γὰρ καὶ
 ὑπεναντία τῷ πράγματι· ἀλλὰ καὶ βοήν ὅτι μεγίστην καὶ
 μέλος ἀναισχυντον καὶ βάδισμα οἶον τὸ ἐμόν. ταῦτα δὲ
 πάνυ ἀναγκαῖα καὶ μόνα ἔστιν ὅτε ἱκανά. καὶ ἡ ἐσθῆς δὲ
 ἔστω εὐανθῆς καὶ λευκῆ [ἔργον] τῆς Ταραντίνης ἐργασίας,
 ὡς διαφαίνεσθαι τὸ σῶμα, καὶ ἡ κρηπίς Ἀττικῆ [καὶ γυ-
 ναικεία] τῶν πολυσχιδῶν, [ἢ] ἢ ἐμβὰς Σικυωνία πύλοις
 τοῖς λευκοῖς ἐπιπρέπουσα, καὶ ἀκόλουθοι πολλοὶ καὶ βιβ-
 16 λιον ἀεὶ. ταῦτα μὲν αὐτόν χρῆ συντελεῖν 16. τὰ δ' ἄλλα
 καθ' ὁδόν ἤδη προῖων ὄρα καὶ ἄκουε. καὶ δὴ σοι τοὺς 17
 νόμους δέειμι, οἷς χρώμενόν σε ἡ Ῥητορικὴ γνωριεῖ καὶ
 προσήσεται, οὐδὲ ἀποστραφήσεται καὶ σκορακίει καθάπερ
 ἀτέλεστόν τινα καὶ κατάσκοπον τῶν ἀπορρήτων. ἀλλὰ
 σχήματος μὲν τὸ πρῶτον ἐπιμεληθῆναι χρῆ μάλιστα καὶ
 εὐμόρφου τῆς ἀναβολῆς, ἔπειτα δὲ πεντεκαιδεκά πον ἢ οὐ
 πλείω γε τῶν εἴκοσιν Ἀττικὰ ὀνόματα ἐκλέξας ποθέν, καὶ
 [ταῦτα] ἀκριβῶς ἐκμελετήσας, πρόχειρα ἐπ' ἄκρας τῆς
 γλώττης ἔχε, τὸ ἄττα καὶ κᾶττα καὶ μῶν καὶ ἀμηγέτη καὶ
 λῶσσε καὶ τὰ τοιαῦτα καὶ ἐν ἄπαντι λόγῳ καθάπερ τι
 ἦδυσμα ἐπίπαττε αὐτῶν· μελέτω δὲ μηδὲν τῶν ἄλλων, εἰ
 ἀνόμοια τούτοις καὶ ἀσύμφυλα καὶ ἀπῳδά· ἡ πορφύρα 18
 μόνον ἔστω καλὴ καὶ εὐανθῆς, κἂν σισύρα τῶν παχειῶν
 17 τὸ ἱμάτιον ἦ. 17. μετὰ δὲ ἀπόρρητα καὶ ξένα ῥήματα
 καὶ σπανιάκις εἰρημένα ὑπὸ τῶν πάλαι, καὶ ταῦτα ξυμ-
 φορήσας ἀποτόξευε προχειριζόμενος πρὸς τοὺς ὀμιλοῦντας·
 οὕτω γὰρ σε ὁ λεῶς ὁ πολὺς ἀποβλέφονται καὶ θαυμαστὸν
 ὑπολήφονται καὶ τὴν παιδείαν ὑπὲρ αὐτοῦς, εἰ ἀποστλεγγί-

σασθαι μὲν τὸ ἀποξύσασθαι λέγοι τις, τὸ δὲ ἡλίω θέρεσθαι
 εἰληθερεῖσθαι, τὸν ἀρραβῶνα δὲ προνόμιον, τὸν ὄρθρον
 δὲ ἀκροκνεφές. ἐνίοτε δὲ καὶ αὐτὸς ποιεὶ καινὰ καὶ ἀλλό-
 κота ὀνόματα καὶ νομοθέτει τὸν μὲν ἐρμηνεῦσαι δεινὸν
 εὐλεξιν καλεῖν, τὸν συνετὸν σοφόνουν, τὸν ὀρχηστὴν δὲ
 χειρόσοφον. ἂν σολοικίσης δὲ ἢ βαρβαρίσης, ἐν ἔστω φάρ-
 19 μακον ἢ ἀναισχυντία, καὶ πρόχειρον εὐθύς ὄνομα οὔτε
 ὄντος τινὸς οὔτε γενομένου ποτὲ ποιητοῦ ἢ συγγραφέως,
 ὃς οὕτω λέγειν ἐδοκίμαζε σοφὸς ἀνὴρ καὶ τὴν φωνὴν ἐς
 τὸ ἀκρότατον ἀπηκριβωμένος. ἀλλὰ καὶ ἀναγίνωσκε τὰ
 παλαιὰ μὲν μὴ σύ γε, μηδὲ εἴ τι ὁ λῆρος Ἴσοκράτης ἢ ὁ
 χαρίτων ἄμοιρος Δημοσθένης ἢ ὁ ψυχρὸς Πλάτων, ἀλλὰ
 τοὺς τῶν ὀλίγων πρὸς ἡμῶν λόγους καὶ ἄς φασὶ ταύτας
 μελέτας, ὡς ἔχης ἀπ' ἐκείνων ἐπισιτισάμενος ἐν καιρῷ
 καταχρήσασθαι καθάπερ ἐκ ταμείου προαιριῶν. 18. ἐπει- 18
 δὴν δὲ καὶ δέη λέγειν καὶ οἱ παρόντες ὑποβάλωσι τινὰς
 ὑποθέσεις καὶ ἀφορμὰς τῶν λόγων, ἅπαντα μὲν ὀπόσα
 ἂν ἢ δυσχερῆ, ψεγέσθω καὶ ἐκφανλιζέσθω ὡς οὐδὲν
 20 ὅλως ἀνδρώδες αὐτῶν [ἐλομένων]. ἐλομένων δὲ μηδὲν ἔτι
 μελλήσας λέγε ὅτι κεν ἐπ' ἀκαιρίμαν γλῶτταν ἔλθῃ, μη-
 δὲν ἐκείνων ἐπιμεληθεῖς, ὡς τὸ πρῶτον, ὡσπερ οὖν καὶ
 ἔστι πρῶτον, ἔρεῖς ἐν καιρῷ προσήκοντι καὶ τὸ δεύτερον
 μετὰ τοῦτο καὶ τὸ τρίτον μετ' ἐκείνο, ἀλλὰ τὸ πρῶτον
 ἐμπεσὸν πρῶτον λεγέσθω, καὶ ἦν οὕτω τύχη, περὶ τῷ
 μετώπῳ μὲν ἢ κνημῖς, περὶ τῇ κνήμῃ δὲ ἢ κόρυς. πλὴν
 ἀλλ' ἐπειγε καὶ σύνειρε καὶ μὴ σιώπα μόνον. κἂν περὶ
 ὕβριστοῦ τινος ἢ μοιχοῦ λέγῃς Ἀθήνησι, τὰ ἐν Ἰνδοῖς καὶ
 Ἐκβατάνοις λεγέσθω. ἐπὶ πᾶσι δὲ ὁ Μαραθῶν καὶ ὁ
 Κυναίγειρος, ὧν οὐκ ἂν τι ἄνευ γένοιτο. καὶ αἰεὶ ὁ Ἄθως
 πλειέσθω καὶ ὁ Ἑλλησποντος πεζευέσθω καὶ ὁ ἥλιος ὑπὸ
 τῶν Μηδικῶν βελῶν σκεπέσθω καὶ Ἑέρξης φευγέτω καὶ
 ὁ Λεωνίδας θαναμαζέσθω καὶ τὰ Ὀθρουάδου γράμματα
 ἀναγινωσκέσθω, καὶ ἡ Σαλαμῖς καὶ τὸ Ἀρτεμίσιον καὶ αἱ
 Πλαταιαὶ πολλὰ ταῦτα καὶ πυκνά, καὶ ἐπὶ πᾶσι τὰ ὀλίγα
 21 ἐκεῖνα ὀνόματα ἐπιπολαζέτω καὶ ἐπανθείτω, καὶ συνεχές
 τὸ ἅττα καὶ τὸ δῆπουθεν, κἂν μηδὲν αὐτῶν δέη· καλὰ

- 19 γάρ ἐστι καὶ εἰκῆ λεγόμενα. 19. ἦν δὲ ποτε καὶ ἄσαι καιρὸς εἶναι δοκῆ, πάντα σοι ἄδέσθω καὶ μέλος γιγνέσθω. καὶ ἦν ποτε ἀπορήσης πράγματος ὠδικοῦ, τοὺς ἄνδρας τοὺς δικαστὰς ὀνομάσας ἐμμελῶς πεπληρωκένας οἴου τὴν ἁρμονίαν. τὸ δὲ οἴμοι τῶν κακῶν πολλάκις, καὶ ὁ μηρὸς πατασέσθω, καὶ λαρύγγιζε καὶ ἐπιχρέμπτου τοῖς λεγομένοις καὶ βιάδιζε μεταφέρων τὴν πυγῆν. καὶ ἦν μὲν σε μὴ ἐπαινώσιν, ἀγανάκτει καὶ λοιδοροῦ αὐτοῖς· ἦν δὲ ὀρθοὶ ἐστήκωσιν ὑπὸ τῆς αἰσχύνης ἤδη πρὸς τὴν ἔξοδον ἔτοιμοι, καθέζεσθαι κέλευε, καὶ ὄλως τυραννὶς τὸ πρᾶγμα ἔστω.
- 20 20. ὅπως δὲ καὶ τὸ πλήθος τῶν λόγων θαυμάζωσιν, ἀπὸ τῶν Ἰλιακῶν ἀρξάμενος ἢ καὶ νῆ Δία ἀπὸ τῶν Δευκαλίωνος καὶ Πύρρας γάμων, ἦν δοκῆ, καταβίβαζε τὸν λόγον ἐπὶ τὰ νῦν καθεστῶτα· οἱ μὲν γὰρ συνιέντες ὀλίγοι, καὶ μάλιστα μὲν σιωπήσονται ὑπ' εἰγνωμοσύνης, ἦν δὲ καὶ λέγωσι τι, 22 ὑπὸ φθόνου αὐτὸ δόξουσι δρᾶν· οἱ πολλοὶ δὲ τὸ σχῆμα καὶ φωνὴν καὶ βιάδιμα καὶ περίπατον καὶ μέλος καὶ κρηπίδα καὶ τὸ ἅττα σου ἐκείνο τεθήπασι καὶ τὸν ἰδρωῖτα ὀρωῶντες καὶ τὸ ἄσθμα οὐκ ἔχουσιν ὅπως ἀπιστήσουσι μὴ οὐχὶ πάνδεινόν τινα ἐν τοῖς λόγοις ἀγωνιστὴν εἶναι σε. ἄλλως τε καὶ τὸ ταχὺ τοῦτο οὐ μικρὰν ἔχει τὴν ἀπολογία καὶ θαῦμα παρὰ τοῖς πολλοῖς· ὥστε ὄρα μὴ ποτε γράψης ἢ σκεψάμενος παρέλθης, ἔλεγχος γὰρ σαφῆς ταῦτά γε.
- 21 21. οἱ φίλοι δὲ ἀναπηδάτωσαν αἰεὶ καὶ μισθὸν τῶν δειπνων ἀποτινέτωσαν, εἴ ποτε αἰσθῶντό σε καταπεσοῦμενον, χεῖρα ὀρέγοντες καὶ παρέχοντες εὐρεῖν τὸ λεχθησόμενον ἐν τοῖς μεταξὺ τῶν ἐπαινῶν διαλείμμασι· καὶ γὰρ αὐ καὶ τοῦδε μελέτω σοι [τὸν] χορὸν ἔχειν οἰκτεῖον καὶ συνάδοντα. ταῦτα μὲν σοι τὰ ἐν τοῖς λόγοις. μετὰ ταῦτα δὲ προϊόντα σε δορυφορεῖτωσαν ἐγκεκαλυμμένον αὐτὸν καὶ περὶ ὧν ἔφησ μεταξὺ διαλαμβάνοντα. καὶ ἦν τις ἐντύχη, θαυμάσια περὶ 23 σαντοῦ λέγεις καὶ ὑπερεπαίνει καὶ ἐπαχθῆς γίνου αὐτῷ. τί γὰρ ὁ Παιανιεύς πρὸς ἐμέ; καὶ, Πρὸς ἓνα ἴσως μοι τῶν παλαιῶν ὁ ἀγών· καὶ τὰ τοιαῦτα.
- 22 22. Ὁ δὲ μέγιστον καὶ πρὸς τὸ εὐδοκιμεῖν ἀναγκαῖο-
τατον ὀλίγου δεῖν παραλέλοιπα, ἀπάντων καταγέλα τῶν

λεγόντων· και ἦν μὲν τις καλῶς εἶπη, ἀλλότρια και οὐχ
 ἑαυτοῦ [δεικνύειν] δοκείτω· ἦν δὲ μετρίως [ἐνεχθῆ], πάντα
 ἔστω ἐπιλήψιμα. και ἐν ταῖς ἀκροάσεσι μετὰ πάντας
 εἰσιέναι χρῆ, ἐπισημον γάρ· και σιωπησάντων ἀπάντων
 ξένον τινὰ ἔπαινον ἐπειπεῖν τὰς ἀκοὰς τῶν παρόντων
 ἐπιστρέφοντα και ἐνοχλήσοντα, ὡς ναυτιᾶν ἀπαντας ἐπὶ
 τῷ φορτικῷ τῶν ὀνομάτων και ἐπιφράττεσθαι τὰ ὤτα.
 και ἐπισείσης δὲ μὴ πολλάκις τὴν χεῖρα, εὐτελὲς γάρ, μηδὲ
 ἀναστῆς, πλὴν ἅπαξ γε ἢ δις τὸ πλεῖστον· ὑπομεδία δὲ
 τὰ πολλὰ και δῆλος γίνου μὴ ἀρεσκόμενος τοῖς λεγομένοις.
 ἀμφιλαφεῖς δὲ αἱ ἀφορμαὶ τῶν μέμψεων τοῖς συκοφαντι-
 κοῖς τὰ ὤτα. τὰ δ' ἄλλα χρῆ θαρρεῖν· ἢ τόλμα γάρ και
 ἀναισχυντία και ψεῦδος πρόχειρον και ὄρκος ἐπ' ἀκροῖς
 αἰ τοῖς χεῖλεσι και φθόνος πρὸς ἀπαντας και μῖσος και
 24 βλασφημία και διαβολαὶ πιθαναί. ταῦτά σε ἀοίδιμον ἐν
 βραχεὶ και περιβλεπτον ἀποφανεῖ. τοιαῦτα μὲν τὰ φανερά
 και τὰ ἔξω. 23. ἰδίᾳ δὲ πάντα πράγματα ποιεῖν σοι 23
 δεδόχθω, κυβεύειν μεθύσκεσθαι λαγνεύειν μοιχεύειν ἢ
 αὐχεῖν γε, κἂν μὴ ποιῆς, και πρὸς ἀπαντας λέγειν και
 γραμμάτια ἐπιδεικνύειν ὑπὸ γυναικῶν δῆθεν γραφέντα·
 καλὸς γὰρ εἶναι θέλε και σοὶ μελέτω ὑπὸ τῶν γυναικῶν
 σπουδάζεσθαι δοκεῖν· ἐς τὴν ῥητορικὴν γὰρ και τοῦτο
 ἀνοίσουσιν οἱ πολλοί, ὡς διὰ τοῦτό σου και ἄχρι τῆς γυ-
 ναικωνίτιδος εὐδοκιμοῦντος· και τὸ δεῖνα δέ, μὴ αἰδεσθῆς,
 κἂν πρὸς ἀνδρῶν ἐπὶ τῷ ἔταιρεῖν ἐρᾶσθαι δοκῆς, και
 ταῦτα γενειήτης ἢ και νῆ Δία φαλακρὸς ἦδη ὦν. ἀλλ'
 ἔστωσαν [οἱ] και ἐπὶ τούτῳ συνόντες· ἦν δὲ μὴ ὦσιν, οἱ
 οἰκέται ἱκανοί. πολλὰ γὰρ και ἐκ τοῦ τοιούτου πρὸς τὴν
 ῥητορικὴν χρήσιμα παραγίνετα· πλείων ἢ ἀναισχυντία και
 θράσος. ὄρῳ ὡς λαλίστεραι αἱ γυναῖκες και λοιδοροῦνται
 περιττῶς και ὑπὲρ τοὺς ἀνδρας; εἰ δὴ τὰ ὅμοια πάσχεις,
 διοίσεις τῶν ἄλλων. και μὴν και πιττοῦσθαι χρῆ μάλιστα
 25 μὲν τὰ πάντα, εἰ δὲ μὴ, πάντως ἐκείνα. και αὐτὸ δέ σοι
 τὸ στόμα πρὸς ἀπαντας ὁμοίως κεχηνέτω, και ἡ γλῶττα
 ὑπηρετέτω και πρὸς τοὺς λόγους και πρὸς τὰ ἄλλα ὅποσα
 ἂν δύνηται· δύναται δὲ οὐ σολοικίξειν μόνον και βαρβα-

ρίζειν οὐδὲ ληρεῖν ἢ ἐπιορκεῖν ἢ λοιδορεῖσθαι ἢ διαβάλλειν καὶ ψεύδεσθαι, ἀλλὰ καὶ νύκτωρ τι ἄλλο ὑποτελεῖν, καὶ μάλιστα ἢν πρὸς οὕτω πολλοὺς τοὺς ἔρωτας μὴ διαρκέσης· πάντα αὐτῇ γε ἐπιστάσθω καὶ γονιμωτέρα γινέσθω καὶ 24 μὴδὲν ἀποστρεφείσθω. 24. ἦν ταῦτα, ὦ παῖ, καλῶς ἐκμάθης — δύνασαι δέ· οὐδὲν γὰρ ἐν αὐτοῖς βαρὺ — θαρρῶν ἐπαγγέλλομαι οὐκ ἐς μακρὰν σε ἄριστον ῥήτορα καὶ ἡμῖν ὅμοιον ἀποτελεσεσθῆσθαι. τὸ μετὰ τοῦτο δὲ οὐκ ἐμὲ χρῆ λέγειν, ὅσα ἐν βραχεῖ παρέσται σοι τὰγαθὰ παρὰ τῆς Ῥητορικῆς. ὄρεῖς ἐμέ, ὃς πατὴρ μὲν ἀφανοῦς καὶ οὐδὲ καθαρῶς ἔλευθέρου ἐγενόμην ὑπὲρ Ξοῖν καὶ Θμοῦιν δεδουλευκότος, μητρὸς δὲ ἀκεστρίας, ἐπ' ἀμφοδίου τινός, αὐτὸς δὲ τὴν ὥραν οὐ παντάπασιν ἀδόκιμος εἶναι δόξας 26 τὸ μὲν πρῶτον ἐπὶ ψιλῶ τῷ τρέφεσθαι συνῆν τινα κακοδαίμονι καὶ γλισχρῷ ἔραστῇ, ἐπεὶ δὲ τὴν ὁδὸν ταύτην ῥάστιν οὕσαν κατείδον καὶ διεκπαίσας ἐπὶ τῷ ἄκρῳ ἐγενόμην — ὑπῆρχε γάρ μοι, ὦ φίλη Ἀδράστεια, πάντα ἐκεῖνα ἃ προεῖπον ἐφόδια, τὸ θράσος, ἡ ἀμαθία, ἡ ἀναισχυντία — πρῶτον μὲν οὐκέτι Ποθεινὸς ὀνομάζομαι, ἀλλ' ἤδη τοῖς Διὸς καὶ Αἴδας παισὶν ὁμώνυμος γεγένημαι· ἔπειτα δὲ γραῖ συνοικήσας τὸ πρῶτον μὲν ἐγαστριζόμεν πρὸς αὐτῆς ἔραν προσποιούμενος γυναικὸς ἐβδομηκοντούτιδος τέτταρας ἔτι λοιποὺς ὀδόντας ἐχούσης, χρυσίῳ καὶ τούτους ἐνδεδεμένους. πλὴν ἀλλὰ γε διὰ τὴν πενίαν ὑφίστάμην τὸν ἄθλον καὶ τὰ ψυχρὰ ἐκεῖνα τὰ ἐκ τῆς σοροῦ φιλήματα ὑπερήδιστά μοι ἐποίει ὁ λιμός. εἶτα ὀλίγου 27 δεῖν κληρονόμος ὢν εἶχεν ἀπάντων κατέστην, εἰ μὴ καταρατός τις οἰκέτης ἐμήνυσεν ὡς φάρμακον εἶην ἐπ' αὐτὴν 28 ἔωνημένος. 25. ἐξωσθεῖς δὲ ἐπὶ κεφαλὴν ὅμως οὐδὲ τότε ἠπόρησα τῶν ἀναγκαίων, ἀλλὰ καὶ ῥήτωρ δοκῶ καὶ ταῖς δίκαις ἐξετάζομαι προδιδοὺς τὰ πολλὰ καὶ τοὺς δικαστὰς τοῖς ἀνοήτοις καθυπισχνούμενος, καὶ ἠττώμαι μὲν τὰ πλειῆστα, οἱ φοίνικες δὲ ἐπὶ τῇ θύρᾳ χλωροὶ καὶ ἐστεφανωμένοι· τούτοις γὰρ ἐπὶ τοὺς δυστυχεῖς χρωῶμαι τοῖς δέλεασιν. ἀλλὰ καὶ τὸ μισεῖσθαι πρὸς ἀπάντων καὶ ἐπίσημον εἶναι με ἐπὶ τῇ μοχθηρίᾳ τοῦ τρόπου καὶ πολὺ

πρότερον τῶν λόγων καὶ τὸ δείκνυσθαι τῷ δακτύλῳ τοῦ-
 28 τον ἐκείνον τὸν ἀκρότατον ἐν πάσῃ κακίᾳ λεγόμενον, οὐ
 μικρὸν εἶναι μοι δοκεῖ. ταῦτά σοι παραινῶ, νῆ τὴν πάν-
 δημον, πολὺ πρότερον ἔμαντῶ παραινέσας καὶ χάριν ἔμαντῶ
 οὐ μικρὰν ἐπισπασάμενος.

26. Εἶεν· ὁ μὲν γεννάδας εἰπὼν ταῦτα πεπαύσεται· 26
 σὺ δὲ ἦν πεισθῆς τοῖς εἰρημένοις, καὶ δὴ παρεῖναι νό-
 μιζε οἴπερ ἐξ ἀρχῆς ἐπόθεις ἐλθεῖν, καὶ οὐδὲν σε κωλύσει
 ἐπόμενον τοῖς νόμοις ἐν τε τοῖς δικαστηρίοις κρατεῖν καὶ
 ἐν τοῖς πλήθεσιν εὐδοκιμεῖν καὶ ἐπέραστον εἶναι καὶ γαμῖν
 οὐ γραῦν τινα τῶν κωμικῶν, καθάπερ ὁ νομοθέτης καὶ
 διδάσκαλος, ἀλλὰ καλλίστην γυναῖκα τὴν Ῥητορικὴν, ὡς τὸ
 τοῦ Πλάτωνος ἐκείνο πτηνὸν ἄρμα ἐλαύνοντα φέρεσθαι
 σοὶ μᾶλλον πρέπειν περὶ σεαυτοῦ εἰπεῖν ἢ ἐκείνῳ περὶ
 τοῦ Διός· ἐγὼ δὲ — ἀγεννῆς γὰρ καὶ δειλός εἰμι — ἐκστή-
 σομαι τῆς ὁδοῦ ὑμῖν καὶ παύσομαι τῇ ἑητορικῇ ἐπιπο-
 λάζων, ἀσύμβολος ὢν πρὸς αὐτὴν τὰ ὑμέτερα· μᾶλλον δὲ
 ἦδη πέπανμαι. ὥστε ἀκονιτὶ ἀνακηρύττεσθε καὶ θαυμάζε-
 σθε μόνον τοῦτο μεμνημένοι, ὅτι μὴ τῷ τάχει ὑμῶν κεκρα-
 τήκατε ὠκύτεροι φανέντες, ἀλλὰ τῷ ἔραστην καὶ πρηνῆ
 τραπέσθαι τὴν ὁδόν.

ΦΙΛΟΨΕΥΔΗΣ Η ΑΠΙΣΤΩΝ.

1. ΤΥΧΙΑΔΗΣ. Ἔχεις μοι, ὦ Φιλόκλεις, εἰπεῖν τί 1
 ποτε ἄρα τοῦτό ἐστιν ὃ τοὺς πολλοὺς εἰς ἐπιθυμίαν τοῦ
 ψεύδεσθαι προάγεται, ὡς αὐτοὺς τε χαίρειν μηδὲν ὑγιᾶς
 λέγοντας καὶ τοῖς τὰ τοιαῦτα διεξιούσι μάλιστα προσέχειν
 τὸν νοῦν;

ΦΙΛΟΚΛΗΣ. Πολλά, ὦ Τυχιάδη, ἐστὶν ἃ τοὺς ἀν-
 θρώπους ἐνίοις ἀναγκάζει τὰ ψευδῆ λέγειν ἐς τὸ χρήσι-
 μον ἀποβλέποντας.

ΤΥΧ. Οὐδὲν πρὸς ἔπος ταῦτα, φασίν, οὐδὲ περὶ τού-
 των ἠρόμην ὁπόσοι τῆς χρείας ἕνεκα ψεύδονται· συγγνώμης
 γὰρ οὗτοί γε, μᾶλλον δὲ καὶ ἐπαίνου τινὲς αὐτῶν ἄξιοι,

ὁπόσοι ἢ πολεμίους ἐξηπάτησαν ἢ ἐπὶ σωτηρίᾳ τῶ τοιοῦτω
 φαρμάκῳ ἐχρήσαντο ἐν τοῖς δεινοῖς, ὅλα πολλὰ καὶ Ὀδυσσεὺς
 ἐποίει τὴν τε αὐτοῦ ψυχὴν ἀρνύμενος καὶ τὸν νόστον τῶν
 ἐταίρων. ἀλλὰ περὶ ἐκείνων, ὧ ἄριστε, φημι οἱ αὐτοὶ
 ἄνευ τῆς χρείας τὸ ψεῦδος πρὸ πολλοῦ [τῆς ἀληθείας] ³⁰
 τίθενται ἠδόμενοι τῶ πράγματι καὶ ἐνδιατρίβοντες ἐπ'
 οὐδεμιᾷ προφάσει ἀναγκαίᾳ. τούτους οὖν ἐθέλω εἰδέναι
 τίνος ἀγαθοῦ τοῦτο ποιούσιν.

2 2. ΦΙΛ. Ἡ που κατανενόηκας ἤδη τινὰς τοιοῦτους,
 οἷς ἔμφυτος ὁ ἔρωσ οὗτός ἐστι πρὸς τὸ ψεῦδος;

ΤΥΧ. Καὶ μάλα πολλοὶ εἰσιν [οἱ] τοιοῦτοι.

ΦΙΛ. Τί δ' οὖν ἄλλο ἢ ἄνοιαν χρὴ αἰτίαν εἶναι αὐ-
 τοῖς φάναι τοῦ μὴ ἀληθῆ λέγειν, εἴ γε τὸ χεῖριστον ἀντὶ
 τοῦ βελτίστου προαιροῦνται;

ΤΥΧ. Οὐδὲν οὐδὲ τοῦτο· ἐπεὶ πολλοὺς ἂν ἐγὼ σοὶ
 δείξαιμι συνετούς τᾶλλα καὶ τὴν γνώμην θαυμαστοὺς οὐκ
 οἶδ' ὅπως ἐαλωκότας τούτῳ τῶ κακῷ καὶ φιλοψευδεῖς
 ὄντας, ὡς ἀνιᾶσθαι με, εἰ τοιοῦτοι ἄνδρες ἄριστοι τὰ
 πάντα ὁμῶς χαίρουσιν αὐτούς τε καὶ τοὺς ἐντυγχάνοντας
 ἐξαπατῶντες· ἐκείνους μὲν γὰρ τοὺς παλαιοὺς πρὸ ἐμοῦ
 σὲ χρὴ εἰδέναι, τὸν Ἡρόδοτον καὶ Κτησίαν τὸν Κνίδιον
 καὶ πρὸ τούτων τοὺς ποιητὰς καὶ τὸν Ὅμηρον αὐτόν,
 ἀοιδίμους ἄνδρας, ἐγγράφῳ τῶ ψεύσματι κερημένους, ὡς ³¹
 μὴ μόνον ἐξαπατᾶν τοὺς τότε ἀκούοντας αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ
 μέχρι ἡμῶν δικνεῖσθαι τὸ ψεῦδος ἐκ διαδοχῆς ἐν καλλι-
 στοῖς ἔπεσι καὶ μέτροις φυλαττόμενον. ἐμοὶ γοῦν πολλάκις
 αἰδεῖσθαι ὑπὲρ αὐτῶν ἔπεισιν, ὁπότεν Οὐρανοῦ τομὴν
 καὶ Προμηθέως δεσμὰ διηγῶνται καὶ Γιγάντων ἐπανάστα-
 σιν καὶ τὴν ἐν Αἴδου πᾶσαν τραγωδίαν, καὶ ὡς δι' ἔρωτα
 ὁ Ζεὺς ταῦρος ἢ κύκνος ἐγένετο καὶ ὡς ἐκ γυναικός τις
 εἰς ὄρνεον ἢ εἰς ἄρκτον μετέπεσεν, ἔτι δὲ Πηγάσους καὶ
 Χιμαίρας καὶ Γοργόνας καὶ Κύκλωπας καὶ ὄσα τοιαῦτα,
 πάνυ ἀλλόκοτα καὶ τεράστια μυθίδια παιδῶν ψυχὰς κηλεῖν
 3 δυνάμενα ἔτι τὴν Μορμῶ καὶ τὴν Λάμιαν δεδιότων. 3. καί-
 τοι τὰ μὲν τῶν ποιητῶν ἴσως μέτρια, τὸ δὲ καὶ πόλεις
 ἤδη καὶ ἔθνη πολλὰ κοινῇ καὶ δημοσίᾳ ψεύδεσθαι πῶς οὐ

γελοῖον; εἰ Κρηῖτες μὲν τοῦ Διὸς τάφον δεικνύντες οὐκ αἰσχύνονται, Ἀθηναῖοι δὲ τὸν Ἐριχθόνιον ἐκ τῆς γῆς ἀναδοθῆναι φασὶ καὶ τοὺς πρώτους ἀνθρώπους ἐκ τῆς Ἀττικῆς ἀναφῆναι καθάπερ τὰ λάχανα, πολὺ σεμνότερον οὗτοι τῶν Θεβαίων, οἳ ἐξ ὄψεως ὀδόντων Σπαρτούς τινὰς ἀναβεβλα-
 32 στηκέναι διηγοῦνται. ὅς δ' ἂν οὖν ταῦτα καταγέλαστα ὄντα μὴ οἴηται ἀληθῆ εἶναι, ἀλλ' ἐμφρόνως ἂν ἐξετάζων ταῦτα Κοροΐβου τινὸς ἢ Μαργίτου νομίζῃ τὸ πείθεσθαι ἢ Τριπτόλεμον ἐλάσαι διὰ τοῦ ἀέρος ἐπὶ δρακόντων ὑποπτέρων ἢ Πᾶνα ἴκειν ἐξ Ἀρκαδίας σύμμαχον ἐς Μαραθῶνα ἢ Ὠρεΐθυιαν ὑπὸ τοῦ Βορέου ἀναρπασθῆναι, ἀσεβῆς οὗτός γε καὶ ἀνόητος αὐτοῖς ἔδοξεν οὕτω προδηλοῖς καὶ ἀληθέσι πράγμασιν ἀπιστῶν· ἐς τοσοῦτον ἐπικρατεῖ τὸ ψεῦδος.

4. ΦΙΛ. Ἄλλ' οἳ μὲν ποιηταί, ὧ Τυχιάδῃ, καὶ αἱ πό- 4
 λεις δὲ συγγνώμης τυγχάνοιεν ἂν, οἳ μὲν τὸ ἐκ τοῦ μύθου τερπνὸν ἐπαγωγότατον ὄν ἐγκαταμιγνύντες τῇ γραφῇ, οὕπερ μάλιστα δέονται πρὸς τοὺς ἀκροατάς, Ἀθηναῖοι δὲ καὶ Θεβαῖοι καὶ εἴ τινες ἄλλοι σεμνοτέρως ἀποφαίνοντες τὰς πατρίδας ἐκ τῶν τοιούτων. εἰ γοῦν τις ἀφέλοι τὰ μυθώδη ταῦτα ἐκ τῆς Ἑλλάδος, οὐδὲν ἂν κωλύσειε λιμῶ τοὺς περιηγητὰς αὐτῶν διαφθαρεῖναι μηδὲ ἀμισθὶ τῶν ξένων
 33 τὰ ληθῆς ἀκούειν ἐθελησόντων. οἳ δὲ μηδὲ μιᾶς ἕνεκα τοιαύτης αἰτίας ὅμως χαίροντες τῷ ψεύσματι παγγέλοιοι εἰκότως δοκοῦεν ἂν.

5. ΤΥΧ. Εὐ λέγεις· ἐγὼ γὰρ παρὰ Εὐκράτους ἴκω 5
 σοι τοῦ πάνυ πολλὰ τὰ ἄπιστα καὶ μυθώδη ἀκούσας· μᾶλλον δὲ μεταξύ λεγομένων ἀπιῶν ὠχόμην οὐ φέρων τοῦ πράγματος τὴν ὑπερβολήν, ἀλλὰ με ὥσπερ αἱ Ἑρινύες ἐξήλασαν πολλὰ τεράστια καὶ ἀλλόκοτα διεξιόντες.

ΦΙΛ. Καίτοι, ὧ Τυχιάδῃ, ἀξιόπιστος ὁ Εὐκράτης ἐστὶ καὶ οὐδεὶς ἂν οὐδὲ πιστεύσειεν ὡς ἐκεῖνος οὕτω βαθὺν πώγωνα καθεμμένος ἐξηκοντούτης ἀνῆρ, ἔτι καὶ φιλοσοφία ξυῶν τὰ πολλά, ὑπομείνειεν ἂν καὶ ἄλλου τινὸς ψευδομένου ἀκοῦσαι παρών, οὐχ ὅπως αὐτός τι τολμήσειε τοιοῦτον.

ΤΥΧ. Οὐ γὰρ οἶσθα, ὧ ἑταῖρε, οἷα μὲν εἶπεν, ὅπως δὲ αὐτὰ ἐπιστώσατο, ὡς δὲ καὶ ἐπῶμνυτο τοῖς πλείστοις

παραστησάμενος τὰ παιδιά, ὥστε με καὶ ἀποβλέποντα εἰς αὐτὸν ποικίλα ἐννοεῖν, ἄρτι μὲν ὡς μεμῆνοι καὶ ἕξω εἶη τοῦ καθεστηκότος, ἄρτι δὲ ὡς γόης ὧν ἄρα τοσοῦτον χρόνον ἐλελήθει με ὑπὸ τῆ λεοντῆ γελοῖόν τινα πίθηκον³⁴ περιστελλῶν· οὕτως ἄτοπα διηγείτο.

ΦΙΛ. Τίνα ταῦτα πρὸς τῆς Ἑστίας, ὦ Τυχιάδης; ἐθέλω γὰρ εἰδέναι ἦντινα τὴν ἀλαζονεῖαν ὑπὸ τηλικούτῳ τῷ πάγωνι ἔσκεπεν.

- 6 6. ΤΥΧ. Εἶωθα μὲν καὶ ἄλλοτε, ὦ Φιλόκλεις, φοιτᾶν πρὸς αὐτόν, εἴ ποτε πολλὴν τὴν σχολὴν ἄγοιμι, τήμερον δὲ Λεοντίῳ συγγενέσθαι δεόμενος — ἐταῖρος δέ μοι, ὡς οἶσθα — ἀκούσας παρὰ τοῦ παιδὸς ὡς παρ' Εὐκράτην ἔωθεν ἀπέλθοι νοσοῦντα ἐπισκεψόμενος, ἀμφοῖν ἕνεκα, ὡς καὶ τῷ Λεοντίῳ συγγενοίμην κάκεινον ἴδοιμι — ἠγνοήκειν γὰρ ὡς νοσοῖη — παραγίγνομαι πρὸς αὐτόν· εὐρίσκω δὲ αὐτόθι τὸν μὲν Λεόντιχον οὐκέτι — ἐφθάκει γάρ, ὡς ἔφασκεν, ὀλίγον προεξεληλυθώς — ἄλλους δὲ συχνούς, ἐν οἷς Κλεόδημός τε ἦν ὁ ἐκ τοῦ Περιπάτου καὶ Λεινόμαχος ὁ Στωϊκὸς καὶ Ἴων, οἶσθα τὸν ἐπὶ τοῖς Πλάτωνος λόγοις θαυμάζεσθαι ἀξιοῦντα ὡς μόνον ἀκριβῶς κατανεοηκότα τὴν γνώμην τοῦ ἀνδρὸς καὶ τοῖς ἄλλοις ὑποφητεῦσαι δυνάμενον. ὄρᾳς οἴους ἀνδρας σοὶ φημι, πανσόφους καὶ παναρέτους, ὅ τι περ τὸ κεφάλαιον αὐτὸ ἐξ ἐκάστης προαιρέσεως, αἰδεσίμους ἅπαντας καὶ μονονουχὶ φοβερούς³⁵ τὴν πρόσοψιν; ἔτι καὶ ὁ ἰατρὸς Ἀντίγονος παρῆν κατὰ χρεῖαν, οἶμαι, τῆς νόσου ἐπικληθεὶς, καὶ ῥᾶον ἴδοκει ἤδη ἔχειν ὁ Εὐκράτης καὶ τὸ νόσημα τῶν συντρόφων ἦν τὸ ῥεῦμα γὰρ ἐς τοὺς πόδας αὐθις αὐτῷ κατεληλύθει. καθέζεσθαι οὖν με παρ' αὐτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης ὁ Εὐκράτης ἐπένευσεν ἠρέμα ἐγκλίνας τὴν φωνὴν ἐς τὸ ἀσθενικόν, ὅποτε εἶδέ με, καίτοι βοῶντος αὐτοῦ καὶ διατεινομένου τι μεταξὺ εἰσιῶν ἐπήκουον. καγὼ μάλα πεφυλαγμένως, μὴ ψαύσαιμι τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ἀπολογησάμενος τὰ συνήθη ταῦτα, ὡς ἀγνοῖσαιμι νοσοῦντα καὶ ὡς, ἐπεὶ ἔμαθον, δρομαῖος ἔλθω⁷ ἴδοιμι, καθεζόμεν πησίον. 7. οἱ μὲν δὴ ἐτύγχανον ἤδη περὶ τοῦ νοσήματος τὰ μὲν ἤδη προειρηκότες, τὰ δὲ καὶ

τότε διεξιόντες, [ἔτι δὲ] καὶ θεραπείας τινὰς ἕκαστος ὑποβάλλοντες· ὁ γοῦν Κλεόδημος, Εἰ τοίνυν, φησί, τῇ ἀριστερᾷ τις ἀνελόμενος χαμᾶθεν τὸν ὀδόντα τῆς μυγαλῆς οὕτω φρονευθείσης, ὡς προεῖπον, ἐνδήσειεν ἐς δέρμα λέοντος ἄρτι ἀποδαρέντος, εἶτα περιάψει περὶ τὰ σκέλη, αὐτῆκα παύεται τὸ ἄλγημα. Οὐκ ἐς λέοντος, ἔφη ὁ Δεινόμαχος, ἐγὼ ἤκουσα, ἐλάφου δὲ θηλείας ἔτι παρθένου καὶ ἀβάτου· καὶ τὸ πρᾶγμα οὕτω πιθανώτερον· ὡκὺ γὰρ ἡ ἔλαφος καὶ ἔρρωται μάλιστα ἐκ τῶν ποδῶν. ὁ δὲ λέων ἄλκιμος μὲν, καὶ τὸ λίπος αὐτοῦ καὶ ἡ χεὶρ ἡ δεξιὰ καὶ αἱ τρίχες ἐκ τοῦ πώγωνος αἱ ὀρθαὶ μεγάλα δύνανται, εἴ τις ἐπίσταιτο αὐτοῖς χρῆσθαι μετὰ τῆς οἰκείας ἐπωδῆς ἐκάστω· ποδῶν δὲ ἴασιν ἤμισα δύναται. Καὶ αὐτός, ἡ δ' ὅς ὁ Κλεόδημος, οὕτω πάλαι ἐγίνωσκον ἐλάφου χρῆναι δέρμα εἶναι, διότι ὡκὺ ἔλαφος· ἔναγχος δὲ Αἰβυς ἀνὴρ σοφὸς τὰ τοιαῦτα μετεδίδαξέ με εἰπὼν ὡκύτερους εἶναι τῶν ἐλάφων τοὺς λέοντας. ἀμέλει, ἔφη, καὶ αἰρουῦσιν αὐτὰς διώκοντες. ἐπήνεσαν οἱ παρόντες ὡς εὖ εἰπόντος τοῦ Αἰβυος. 8. ἐγὼ δέ, 8

Οἴεσθε γάρ, ἔφη, ἐπωδαῖς τισὶ τὰ τοιαῦτα παύεσθαι ἢ τοῖς ἔξωθεν παραρτήμασι τοῦ κακοῦ ἔνδον διατριβόντος; ἐγέλασαν ἐπὶ τῷ λόγῳ μου καὶ δῆλοι ἦσαν κατεγνωκότες μου πολλὴν τὴν ἄνοιαν, ἐπεὶ μὴ ἐπισταίμην τὰ προδηλότατα καὶ περὶ ὧν ἂν οὐδεὶς εὖ φρονῶν ἀντίποι μὴ οὐχ οὕτως ἔχειν. ὁ μέντοι λατρὸς Ἀντίγονος ἐδόκει μοι ἡσθῆναι τῇ ἐρωτήσει μου· πάλαι γὰρ ἡμελεῖτο, οἶμαι, βοηθεῖν ἀξιῶν τῷ Εὐκράτει μετὰ τῆς τέχνης οἴνου τε παραγγέλλων ἀπέχεσθαι καὶ λάχανα σιτεῖσθαι καὶ ὅλως ὑφαιρεῖν τοῦ τόνου. ὁ γοῦν Κλεόδημος ὑπομειδιῶν ἅμα, Τί λέγεις, ἔφη, 87 ὡ Τυχιάδης; ἄπιστον εἶναι σοὶ δοκεῖ τὸ ἐκ τῶν τοιούτων γίνεσθαι τινὰς ὠφελείας ἐς τὰ νοσήματα; Ἔμοιγε, ἦν δ' ἐγὼ, εἰ μὴ πάνυ τὴν ῥίνα κορυζῆς μεστὸς εἶην, ὡς πιστεύειν τὰ ἔξω καὶ μηδὲν κοινωνοῦντα τοῖς ἔνδοθεν ἐπεγείρουσι τὰ νοσήματα μετὰ ῥηματίων, ὡς φατε, καὶ γοητείας τινὸς ἐνεργεῖν καὶ τὴν ἴασιν ἐπιπέμπειν προσαρτώμενα. τὸ δ' οὐκ ἂν γένοιτο, οὐδ' ἦν ἐς τοῦ Νεμείου λέοντος τὸ δέρμα ἐνδήσῃ τις ἐκκαίδεκα μυγαλᾶς ὄλας· ἐγὼ γοῦν αὐτὸν τὸν

- λέοντα εἶδον πολλάκις χωλεύοντα ὑπ' ἀλγηδόνων ἐν ὄλο-
 9 κλήρω τῷ αὐτοῦ δέρματι. 9. Πάνυ γὰρ ἰδιώτης, ἔφη ὁ Δει-
 νόμαχος, εἶ καὶ τὰ τοιαῦτα οὐκ ἐμέλησέ σοι ἐκμαθεῖν
 ὄντινα τρόπον ὠφελεῖ τοῖς νοσήμασι προσφερόμενα, καὶ
 μοι δοκεῖς οὐδὲ τὰ προφανέστατα ἂν παραδέξασθαι ταῦ-
 τα, τῶν ἐκ περιόδου πυρετῶν τὰς ἀποπομπὰς καὶ τῶν
 ἐρπετῶν τὰς καταθέξεις καὶ βουβῶνων ἰάσεις καὶ τᾶλλα
 ὅποσα [καὶ] αἱ γράες ἤδη ποιοῦσιν. εἰ δὲ ἐκεῖνα γίνεται
 ἅπαντα, τί δὴ ποτε οὐχὶ ταῦτα οἴησιν γίνεσθαι ὑπὸ τῶν
 ὁμοίων; Ἀπέραντα, ἦν δ' ἐγώ, σὺ περαίνεις, ὦ Δεινόμαχε,
 καὶ ἦλω, φασίν, ἐκκρούεις τὸν ἦλον· οὐδὲ γὰρ ἂ φῆς ταῦτα
 δῆλα μετὰ τοιαύτης δυνάμεως γιγνόμενα. ἦν γοῦν μὴ πεί-
 σης πρότερον ἐπάγων τὸν λόγον, διότι φύσιν ἔχει οὕτω
 γίνεσθαι, τοῦ τε πυρετοῦ καὶ τοῦ οἰδήματος δεδιότος ἢ
 ὄνομα θεσπέσιον ἢ ῥῆσιν βαρβαρικὴν καὶ διὰ τοῦτο [ἐκ
 τοῦ βουβῶνος] δραπειτέοντος, ἔτι σοι γραῶν μῦθοι τὰ 38
 10 λεγόμενά ἐστι. 10. Σὺ μοι δοκεῖς, ἦ δ' ὅς ὁ Δεινόμαχος,
 [τὰ] τοιαῦτα λέγων οὐδὲ θεοὺς εἶναι πιστεύειν εἶ γε μὴ
 οἶε τὰς ἰάσεις οἷόν τε εἶναι ὑπὸ ἱερῶν ὀνομάτων γίνε-
 σθαι. Τοῦτο μὲν, ἦν δ' ἐγώ, μὴ λέγε, ὦ ἄριστε· κωλύει
 γὰρ οὐδὲν καὶ θεῶν ὄντων ὅμως τὰ τοιαῦτα ψευδῆ εἶναι.
 ἐγὼ δὲ καὶ θεοὺς σέβω καὶ ἰάσεις αὐτῶν ὁρῶ καὶ ἂ εὖ
 ποιοῦσι τοὺς κάμνοντας ἐπὶ φαρμάκων καὶ ἰατρικῆς ἀνι-
 στάντες· ὁ γοῦν Ἀσκληπιὸς αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ
 ἦπια φάρμακα πάττοντες ἐθεράπευον τοὺς νοσοῦντας, οὐ
 11 λεοντᾶς καὶ μυγαλᾶς περιάπτοντες. 11. Ἐὰ τοῦτον, ἔφη
 ὁ Ἴων, ἐγὼ δὲ ὑμῖν θαυμάσιόν τι διηγήσομαι. ἦν μὲν
 ἐγὼ μειράκιον ἔτι ἀμφὶ τὰ τετταρακαίδεκα ἔτη σχεδόν·
 ἦκε δὲ τις ἀγγέλλων τῷ πατρὶ, Μίδαυ τὸν ἀμπελουργόν,
 ἐρρωμένον ἐς τὰ ἄλλα οἰκέτην καὶ ἐργατικόν, ἀμφὶ πλή-
 θουσιν ἀγορὰν ὑπὸ ἐχίδνης δηχθέντα κείσθαι ἤδη σεσηπότα
 τὸ σκέλος· ἀναδοῦντι γὰρ αὐτῷ τὰ κλήματα καὶ ταῖς χά-
 ραξι περιπλέκοντι προσεσπύσαν τὸ θηρίον δακεῖν [κατὰ]
 τὸν μέγαν δάκτυλον, καὶ τὸ μὲν φθάσαι [καὶ] καταδὺν
 αὐθις ἐς τὸν φωλεόν, τὸν δὲ οἰμῶζειν ἀπολλύμενον ὑπ' 39
 ἀλγηδόνων. ταῦτά τε οὖν ἀπηγγέλλετο καὶ τῶν Μίδαυ

ξωρῶμεν αὐτὸν ἐπὶ σκίμποδος ὑπὸ τῶν ὁμοδούλων προς-
 κομιζόμενον, ὅλον ῥοδινότα, πελιδόνον, μυδῶντα, τὴν ἐπι-
 φάνειαν ὀλίγον ἔτι ἐμπνέοντα. λελυπημένῳ δὴ τῷ πατρὶ
 τῶν φίλων τις παρῶν, Θάρρει, ἔφη, ἐγὼ γὰρ σοι ἄνδρα
 Βαβυλώνιον τῶν Χαλδαίων, ὡς φασιν, αὐτίκα μέτειμι, ὃς
 ἰάσεται τὸν ἄνθρωπον. καὶ ἵνα μὴ διατριβῶ λέγων, ἤκεν
 ὁ Βαβυλώνιος καὶ ἀνέστησε τὸν Μίδαν ἐπωδῆ τινὶ ἐξε-
 λάσας τὸν ἰὸν ἐκ τοῦ σώματος, ἔτι καὶ προσαναρτήσας
 τῷ ποδὶ τεθνηκυίας παρθένου λίθον ἀπὸ τῆς στήλης
 ἐκώψας. καὶ τοῦτο μὲν ἴσως μέτριον· καίτοι ὁ Μίδας
 αὐτὸς ἀράμενος τὸν σκίμποδα, ἐφ' οὗ ἐκεκόμιστο, ὤχετο
 ἐς τὸν ἀγρὸν ἀπιών. τοσοῦτον ἢ ἐπωδῆ ἐδυνήθη καὶ ὁ
 στηλίτης ἐκεῖνος λίθος. 12. ὁ δὲ καὶ ἄλλα ἐποίησε θεσπέ- 12
 σια ὡς ἀληθῶς· ἐς τὸν ἀγρὸν γὰρ ἐλθὼν ἔωθεν ἐπειπῶν
 ἱερατικά τινα ἐκ βίβλου παλαιᾶς ὀνόματα ἑπτὰ, θείῳ καὶ
 δοῦδὶ καθ'αγνίσας τὸν τόπον περιελθὼν ἐς τρεῖς, ἐξήλασεν
 ὅσα ἦν ἔρπετὰ ἐντὸς τῶν ὄρων. ἦκον οὖν ὡσπερ ἐλκόμενοι
 πρὸς τὴν ἐπωδὴν ὄφεις πολλοὶ καὶ ἀσπίδες καὶ ἔχιδναι
 40 καὶ κεράσται καὶ ἀκοντίαι φρῦνοί τε καὶ φύσαλοι, ἐλείπετο
 δὲ εἰς δράκων παλαιὸς, ὑπὸ γήρωσ, οἴμαι, ἐξερπύσαι μὴ
 δυνάμενος ἢ παρακούσας τοῦ προστάγματος· ὁ δὲ μάγος οὐκ
 ἔφη παρεῖναι ἅπαντας, ἀλλ' ἕνα τινὰ τῶν ὄφρων τὸν
 νεώτατον χειροτονήσας πρεσβευτὴν ἔπεμψεν ἐπὶ τὸν δρά-
 κοντα, καὶ μετὰ μικρὸν ἦκε κἀκεῖνος. ἐπεὶ δὲ συνηλιόθησαν,
 ἐνεφύσησε μὲν αὐτὰ ὁ Βαβυλώνιος, τὰ δὲ αὐτίκα μάλα
 κατεκαύθη ἅπαντα ὑπὸ τῷ φουσημάτι, ἡμεῖς δὲ ἐθαυμάζομεν.
 13. Εἰπέ μοι, ὦ Ἴων, ἦν δ' ἐγὼ, ὁ ὄφρις ὁ πρεσβευτῆς ὁ 13
 νέος ἄρα καὶ ἐχειραγῶγει τὸν δράκοντα ἤδη, ὡς φῆς, γεγη-
 ρακότα, ἢ σκίπωνα ἔχων ἐκεῖνος ἐπεστηρίξετο; Σὺ μὲν
 παίζεις, ἔφη ὁ Κλεόδημος, ἐγὼ δὲ καὶ αὐτὸς ἀπιστότερος
 ὢν σου πάλαι τὰ τοιαῦτα — ὦμην γὰρ οὐδενὶ λόγῳ δυνατὸν
 γίγνεσθαι ἂν αὐτὰ πιστεῦσαι — ὅμως ὅτε τὸ πρῶτον εἶ-
 δον πετόμενον τὸν ξένον τὸν βάρβαρον — ἐξ Ὑπερβορέων
 δὲ ἦν, ὡς ἔφασκεν — ἐπίστευσα καὶ ἐνικήθην ἐπὶ πολὺ
 ἀντισχών. τί γὰρ ἔδει ποιεῖν αὐτὸν ὄρωντα διὰ τοῦ ἀέρος
 φερόμενον ἡμέρας οὐσης καὶ ἐφ' ὕδατος βαδίζοντα καὶ διὰ

πρὸς διεξιόντα καὶ σχολῇ καὶ βάδην; Σὺ ταῦτα, ἦν δ' ἐγώ, εἶδες, τὸν Ὑπερβόρεον ἄνδρα πετόμενον ἢ ἐπὶ τοῦ ὕδατος βεβηκότα; Καὶ μάλα, ἦ δ' ὅς, ὑποδοδεμένον γε ⁴¹ καρβατινας, οἷα μάλασιτα ἐκείνοι ὑποδοῦνται. τὰ μὲν γὰρ σμικρὰ ταῦτα τί χρεὶ καὶ λέγειν, ὅσα ἐπεδείκνυτο ἔρωτας ἐπιπέμπων καὶ δαίμονας ἀνάγων καὶ νεκροὺς ἐώλους ἀνακαλῶν καὶ τὴν Ἐκάτην αὐτὴν ἐναργῆ παριστὰς καὶ τὴν

14 Σελήνην κατασπῶν; 14. ἐγὼ γοῦν διηγῆσομαι ὑμῖν ἃ εἶδον γεγόμενα ὑπ' αὐτοῦ ἐν Γλανκίῳ τοῦ Ἀλεξικλέους· ἄρτι γὰρ ὁ Γλανκίας τοῦ πατρὸς ἀποθανόντος παραλαβὼν τὴν οὐσίαν ἠράσθη Χρυσίδος τῆς Δημαινέτου θυγατρὸς, ἐμοὶ δὲ διδασκάλῳ ἐχεῖτο πρὸς τοὺς λόγους, καὶ εἴ γε μὴ ὁ ἔρωσ ἐκείνος ἀπησχόλησεν αὐτόν, ἀπαντα ἂν ἦδη τὰ τοῦ Περιπάτου ἠπίστατο, ὅς καὶ ὀκτωκαιδεκαέτης ὢν ἀνέλυε καὶ τὴν φυσικὴν ἀκρόασιν μετεληλύθει ἐς τέλος· ἀμχανῶν δὲ ὅμως τῷ ἔρωτι μὴνυί μοι τὸ πᾶν. ἐγὼ δὲ ὥσπερ εἰκὸς ἦν διδάσκαλον ὄντα, τὸν Ὑπερβόρεον ἐκείνον μάγον ἄγω πρὸς αὐτόν ἐπὶ μναῖς τέτταρσι μὲν τὸ παραυτίκα — ἔδει γὰρ προτελέσαι τι πρὸς τὰς θυσίας — ἐκκαίδεκα δέ, εἰ τύχοι τῆς Χρυσίδος. ὁ δὲ ἀύξομένην τηρήσας τὴν σελήνην — τότε γὰρ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὰ τοιαῦτα τελεσιουργεῖται — βόθρον τε ὀρυζάμενος ἐν αἰθρίῳ τινὶ τῆς οἰκίας περὶ ⁴² μέσας νύκτας ἀνεκάλεσεν ἡμῖν πρῶτον μὲν τὸν Ἀλεξικλέα τὸν πατέρα τοῦ Γλανκίου πρὸ ἑπτὰ μηνῶν τεθνεῶτα· ἠγανάκει δὲ ὁ γέρον ἐπὶ τῷ ἔρωτι καὶ ὠργίζετο, τὰ τελευταῖα δὲ ὅμως ἐφῆκεν αὐτῷ ἐρᾶν. μετὰ δὲ τὴν Ἐκάτην τε ἀνήγαγεν ἐπαγομένην τὸν Κέρβερον καὶ τὴν Σελήνην κατέσπασε πολύμορφόν τι θέαμα καὶ ἄλλοτε ἄλλοῖόν τι φανταζόμενον· τὸ μὲν γὰρ πρῶτον γυναικεῖαν μορφήν ἐπεδείκνυτο, εἶτα βουῖς ἐγένετο πάγκαλος, εἶτα σκύλαξ ἐφαινετο. τέλος δ' οὖν ὁ Ὑπερβόρεος ἐκ πηλοῦ ἐρώτιόν τι ἀναπλάσας, Ἄπιθι, ἔφη, καὶ ἄγε Χρυσίδα. καὶ ὁ μὲν πηλὸς ἐξέπτατο, καὶ μετὰ μικρὸν δὲ ἐπέστη κόπτουσα τὴν θύραν ἐκείνη καὶ εἰσελθοῦσα περιβάλλει τὸν Γλανκίαν ὡς ἂν ἐμμανέστατα ἐρῶσα καὶ συνῆν ἄχρι δὴ ἀλεκτρούων ἠκούσαμεν ἄδόντων. τότε δὴ ἦ τε Σελήνη ἀνέπτατο

ἐς τὸν οὐρανὸν καὶ ἡ Ἑκάτη ἔδν κατὰ τῆς γῆς καὶ τὰ ἄλλα
 φάσματα ἠφανίσθη καὶ τὴν Χρυσίδα ἐξεπέμψαμεν περὶ
 αὐτό που σχεδὸν τὸ λυκαυγές. 15. εἰ ταῦτα εἶδες, ὦ Τυ- 15
 χιάδη, οὐκ ἂν ἔτι ἠπίστησας εἶναι πολλὰ ἐν ταῖς ἐπωδαῖς
 43 χρήσιμα. Εὖ λέγεις, ἦν δ' ἐγώ· ἐπίστευον γὰρ ἂν, εἰ γε
 εἶδον αὐτά, νῦν δὲ συγγνώμη, οἶμαι, εἰ μὴ τὰ ὅμοια ὑμῖν
 ὀξυδερχεῖν ἔχω. πλὴν ἄλλ' οἶδα γὰρ τὴν Χρυσίδα, ἦν
 λέγεις, ἔραστὴν γυναικα καὶ πρόχειρον· οὐχ ὄρω δὲ τίνος
 ἕνεκα ἐδεήθητε ἐπ' αὐτὴν τοῦ πηλίνου πρεσβευτοῦ καὶ
 μάγου τοῦ ἐξ Ὑπερβορέων καὶ Σελήνης αὐτῆς, ἦν εἴκοσι
 δραχμῶν ἀγαγεῖν ἐς Ὑπερβορέους δυνατὸν ἦν. πάνυ γὰρ
 ἐνδίδωσι πρὸς ταύτην τὴν ἐπωδὴν ἡ γυνὴ καὶ τὸ ἐναντίον
 τοῖς φάσμασι πέπονθεν· ἐκεῖνα μὲν γὰρ ἦν ψόφον ἀκούση
 χαλκοῦ ἢ σιδήρου, πέφευγε — καὶ ταῦτα γὰρ ὑμεῖς φαστε
 — αὕτη δὲ ἂν ἀργυρίον που ψοφῆ, ἔρχεται πρὸς τὸν ἦχον.
 ἄλλως τε καὶ θαυμάζω αὐτοῦ τοῦ μάγου, εἰ δυνάμενος
 αὐτὸς ἔρασθῆναι πρὸς τῶν πλουσιωτάτων γυναικῶν καὶ
 τάλαντα ὅλα παρ' αὐτῶν λαμβάνειν, ὁ δὲ τεττάρων μῶν
 τὸν μικρολόγον Γλαυκίαν ἐπέραστον ἐργάζεται. Γελοῖα
 ποιεῖς, ἔφη ὁ Ἴων, ἀπιστῶν ἀπασιν. 16. ἐγὼ γοῦν ἡδέως 16
 ἂν ἐροίμην σε, τί περὶ τούτων φῆς ὅσοι τοὺς δαιμονῶντας
 ἀπαλλάττουσι τῶν δειμάτων οὕτω σαφῶς ἐξάδοντες καὶ
 τὰ φάσματα. καὶ ταῦτα οὐκ ἐμὲ χρὴ λέγειν, ἀλλὰ πάντες
 ἴσασι τὸν Σύρον τὸν ἐκ τῆς Παλαιστίνης, τὸν ἐπὶ τούτῳ
 44 σοφιστὴν, ὅσους παραλαβὼν καταπίπτοντας πρὸς τὴν σε-
 λήνην καὶ τὸ ὀφθαλμῷ διαστρέφοντας καὶ ἀφροῦ πιμπλα-
 μένους τὸ στόμα ὅμως ἀνίστησι καὶ ἀποπέμπει ἀρτίους
 ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ ἀπαλλάξας τῶν δεινῶν· ἐπειδὰν γὰρ
 ἐπιστῆ κειμένοις καὶ ἔρηται ὅθεν εἰσεληλύθασιν ἐς τὸ
 σῶμα, ὁ μὲν νοσῶν αὐτὸς σιωπᾷ, ὁ δαίμων δὲ ἀποκρίνεται
 ἐλληνίζων ἢ βαρβαρίζων ἢ ὅθεν ἂν αὐτὸς ἢ ὅπως τε καὶ
 ὅθεν ἐπῆλθεν ἐς τὸν ἀνθρώπον· ὁ δὲ ὄρκους ἐπάγων, εἰ
 δὲ μὴ πεισθεῖη, καὶ ἀπειλῶν ἐξελαύνει τὸν δαίμονα. ἐγὼ
 γοῦν καὶ εἶδον ἐξιόντα μέλανα καὶ καπνώδη τὴν χρόαν.
 Οὐ μέγα, ἦν δ' ἐγώ, τὰ τοιαῦτά σε ὄραν, ὦ Ἴων, ᾧ γε
 καὶ αἱ ιδέαι αὐταὶ φαίνονται, ἃς ὁ πατήρ ὑμῶν Πλάτων

- δεικνυσιν, ἀμαυρόν τι θάμα ὡς πρὸς ἡμᾶς τοὺς ἀμ-
 17 βλυώττοντας. 17. Μόνος γὰρ Ἴων, ἔφη ὁ Εὐκράτης, τὰ
 τοιαῦτα εἶδεν, οὐχὶ δὲ καὶ ἄλλοι πολλοὶ δαίμοσιν ἐντε-
 τυχήκασιν οἱ μὲν νύκτωρ, οἱ δὲ μεθ' ἡμέραν; ἐγὼ δὲ οὐχ
 ἅπαξ, ἀλλὰ μυριάκις ἤδη τὰ τοιαῦτα τεθέαμαι· καὶ τὸ
 μὲν πρῶτον ἐταραττόμην πρὸς αὐτά, νῦν δὲ ὑπὸ τοῦ ἔθους 45
 οὐδέν τι παράλογον ὄραν μοι δοκῶ, καὶ νῦν μάλιστα ἐξ
 οὗ μοι τὸν δακτύλιον ὁ Ἄραψ ἔδωκε σιδήρου τοῦ ἐκ τῶν
 σταυρῶν πεποιημένον καὶ τὴν ἐπωδὴν ἐδίδαξε τὴν πο-
 λυώνυμον, ἐκτὸς εἰ μὴ κάμοι ἀπιστήσεις, ὦ Τυριάδη. Καὶ
 πῶς ἂν, ἣν δ' ἐγώ, ἀπιστήσαιμι Εὐκράτει τῷ Δείωνος
 σοφῷ ἀνδρὶ καὶ μάλιστα ἑλευθερίως τὰ δοκοῦντά οἱ
 18 λέγοντι οἴκοι παρ' αὐτῇ μετ' ἐξουσίας; (†) 18. Τὸ γοῦν
 περὶ τοῦ ἀνδριάντος, ἣ δ' ὅς ὁ Εὐκράτης, ἅπασιν τοῖς ἐπὶ
 τῆς οἰκίας ὄσαι νύκτες φαινόμενον καὶ παισὶ καὶ νεανίαις
 καὶ γέρουσι τοῦτο οὐ παρ' ἐμοῦ μόνον ἀκούσειας ἂν, ἀλλὰ
 καὶ παρὰ τῶν ἡμετέρων ἀπάντων. Ποίου, ἣν δ' ἐγώ, ἀν-
 δριάντος; Οὐχ ἐώρακας, ἔφη, εἰσιῶν ἐν τῇ αὐλῇ ἐστηκότα
 πάγκαλον ἀνδριάντα, Δημητρίου ἔργον τοῦ ἀνθρωποποιοῦ;
 Μῶν τὸν δισκεύοντα, ἣν δ' ἐγώ, φῆς τὸν ἐπικεκυφότα
 κατὰ τὸ σχῆμα τῆς ἀφέσεως, ἀπεστραμμένον ἐς τὴν δισκο-
 φόρον, ἠρέμα ὀκλάζοντα τῷ ἑτέρῳ, εἰκότα ξυναναστησο-
 μένῳ μετὰ τῆς βολῆς; Οὐκ ἐκείνον, ἣ δ' ὅς, ἐπεὶ τῶν 46
 Μύρωνος ἔργων [ἐν] καὶ τοῦτό ἐστιν ὁ δισκοβόλος, ὃν
 λέγεις· οὐδὲ τὸν παρ' αὐτόν φημι, τὸν διαδοῦμενον τὴν
 κεφαλὴν τῇ ταινίᾳ, τὸν καλόν, Πολυκλείτου γὰρ τοῦτο τὸ
 ἔργον. ἀλλὰ τοὺς μὲν ἐπὶ τὰ δεξιὰ εἰσιόντων ἄφες, ἐν
 οἷς καὶ τὰ Κριτίου καὶ Νησιώτου πλάσματα ἔστηκεν, οἱ
 τυραννοκτόνοι. σὺ δὲ εἴ τινα παρὰ τὸ ὕδωρ τὸ ἐπιρρέον
 εἶδες προγάστορα, φαλαντίαν, ἡμίγυμνον τὴν ἀναβολὴν,
 ἠνεμωμένον τοῦ πώγωνος τὰς τρίχας ἐνίας, ἐπίσημον τὰς
 φλέβας, αὐτοανθρώπιον ὅμοιον, ἐκείνον λέγω, Πέλιχος ὁ
 19 Κορίνθιος στρατηγὸς εἶναι δοκεῖ. 19. Νῆ Δί', ἣν δ' ἐγώ,
 εἰδὸν τινα ἐπὶ τὰ δεξιὰ τοῦ Κρόνου ταινίας καὶ στεφάνους
 ξηροὺς ἔχοντα, κεχρυσωμένον πετάλοις τὸ στήθος. Ἐγὼ
 δέ, ὁ Εὐκράτης ἔφη, ἐκεῖνα ἐχρύσωσα, ὅποτε μ' ἴασατο

διὰ τρίτης ὑπὸ τοῦ ἠπιάλου ἀπολλύμενον. Ἦν γὰρ καὶ
 ἰατρός, ἦν δ' ἐγώ, ὁ βέλτιστος οὗτος Πέλιχος; Ἔστι καὶ
 47 μὴ σκῶπτε, ἦ δ' ὄς ὁ Εὐκράτης, ἢ σε οὐκ ἐς μακρὰν μέ-
 τεισιν ὁ ἀνήρ· οἶδα ἐγὼ ὅσον δύναται οὗτος ὁ ὑπὸ σοῦ
 γελώμενος ἀνδριάς. ἦ οὐ νομίζεις τοῦ αὐτοῦ εἶναι καὶ
 ἐπιπέμπειν ἠπιάλους οἷς ἂν ἐθέλῃ, εἴ γε καὶ ἀποπέμπειν
 δυνατὸν αὐτῷ; Ἰλεως, ἦν δ' ἐγώ, ἔστω ὁ ἀνδριάς καὶ
 ἦπιος οὕτως ἀνδρείος ὢν. τί δ' οὖν καὶ ἄλλο ποιοῦντα
 ὁρᾶτε αὐτὸν ἅπαντες οἱ ἐν τῇ οἰκίᾳ; Ἐπειδὰν τάχιστα,
 ἔφη, νῦξ γένηται, ὁ δὲ καταβὰς ἀπὸ τῆς βάσεως, ἐφ' ἣ
 ἔστηκε, περιεῖσιν ἐν κύκλῳ τὴν οἰκίαν καὶ πάντες ἐντυγχά-
 νουσιν αὐτῷ ἐνίοτε καὶ ἄδοντι, καὶ οὐκ ἔστιν ὄντινα ἠδί-
 κησεν· ἐκτρέπεσθαι γὰρ χρὴ μόνον· ὁ δὲ παρέρχεται μηδὲν
 ἐνοχλήσας τοὺς ἰδόντας. καὶ μὴν καὶ λούται τὰ πολλὰ καὶ
 παίζει δι' ὅλης τῆς νυκτός, ὥστε ἀκούειν τοῦ ὕδατος ψο-
 φοῦντος. Ὅρα τοίνυν, ἦν δ' ἐγώ, μὴ οὐχὶ Πέλιχος ὁ ἀν-
 δριάς, ἀλλὰ Τάλως ὁ Κρής ὁ τοῦ Μίνως ἦ; καὶ γὰρ
 ἐκεῖνος χαλκοῦς τις ἦν τῆς Κρήτης περίπολος. εἰ δὲ μὴ
 χαλκοῦ, ὦ Εὐκράτες, ἀλλὰ ξύλον ἐπεποιήτο, οὐδὲν αὐτὸν
 48 ἐκώλυεν οὐ Διμητρίου ἔργον εἶναι, ἀλλὰ τῶν Δαιδάλου
 τεχνημάτων· δραπετεύει γοῦν, ὡς φῆς, ἀπὸ τῆς βάσεως
 καὶ οὗτος. 20. Ὅρα, ἔφη, ὦ Τυχιάδῃ, μὴ σοι μεταμελήσῃ 20
 τοῦ σκώμματος ὕστερον. οἶδα ἐγὼ οἶα ἔπαθεν ὁ τοὺς
 ὀβολοὺς ὑφελόμενος, οὓς κατὰ τὴν νομμηρίαν ἐκάστην τί-
 θεμεν αὐτῷ. Πάνδεινα ἐχρῆν, ὁ Ἰων ἔφη, ἱερόσυλόν γε
 ὄντα. πῶς οὖν αὐτὸν ἠμύνατο, ὦ Εὐκράτες; ἐθέλω γὰρ
 ἀκοῦσαι, εἰ καὶ ὅτι μάλιστα οὗτοσι Τυχιάδῃς ἀπιστήσει.
 Πολλοί, ἦ δ' ὄς, ἔκειντο ὀβολοὶ πρὸς τοῖν ποδοῖν αὐτοῦ
 καὶ ἄλλα νομίσματα ἔνια ἀργυρᾷ πρὸς τὸν μηρὸν κηρῷ
 κεκολλημένα καὶ πέταλα ἐξ ἀργύρου, εὐχαί τινος ἢ μισθὸς
 ἐπὶ τῇ λάσει ὀπόσοι δι' αὐτὸν ἐπαύσαντο πυρετῷ ἐχόμενοι.
 ἦν δὲ ἡμῖν Αἰβυς τις οἰκέτης, κατάρατος, ἰπποκόμος·
 οὗτος ἐπεχειρήσει νυκτὸς ὑφελέσθαι πάντα ἐκεῖνα καὶ ὑφεί-
 λετο καταβεβηκότα ἤδη τηρήσας τὸν ἀνδριάντα. ἐπεὶ δὲ
 ἐπανελθὼν τάχιστα ἔγνω περισεσλημένος ὁ Πέλιχος, δρα-
 ὀπως ἠμύνατο καὶ κατεφώρασε τὸν Αἰβυν· δι' ὅλης γὰρ

- τῆς νυκτὸς περιγίρει ἐν κύκλῳ τὴν αὐλὴν ὁ ἄθλιος ἐξελθεῖν οὐ δυνάμενος ὥσπερ ἐς λαβύρινθον ἐμπεσών, ἄχρι δὴ κατελήφθη ἔχων τὰ φώρια γενομένης τῆς ἡμέρας. καὶ τότε μὲν πληγὰς οὐκ ὀλίγας ἔλαβεν ἀλούς, οὐ πολὺν δὲ ἐπιβιούς 49 χρόνον κακὸς κακῶς ἀπέθανε μαστιγούμενος, ὡς ἔλεγε, κατὰ τὴν νύκτα ἐκάστην, ὥστε καὶ μύλωπας ἐς τὴν ἐπιούσαν φαίνεσθαι αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ σώματος. πρὸς ταῦτα, ὧ Τυχιάδῃ, καὶ τὸν Πέλιχον σκῶπτε καμὲ ὥσπερ τοῦ Μίνως ἡλικιώτην παραπαλεῖν ἤδη δόκει. Ἄλλ', ὧ Εὐκράτες, ἦν δ' ἐγώ, ἔστ' ἂν ὁ χαλκὸς μὲν χαλκός, τὸ δὲ ἔργον Δημήτριος ὁ Ἀλωπεκῆθεν εἰργασμένος ἦ, οὐ θεοποιός τις, ἀλλ' ἀνθρωποποιός (†) ὢν, οὔποτε φοβήσομαι τὸν ἀνδριάντα Πελίχου, ὃν οὐδὲ ζῶντα πάνν ἔδεδειν ἀπειλοῦντά μοι.
- 21 21. ἐπὶ τούτοις Ἀντίγονος ὁ ἱατρὸς εἶπε, Κάμοι, ὧ Εὐκράτες, Ἰπποκράτης ἐστὶ χαλκοῦς ὅσον πηχναῖος τὸ μέγεθος, ὃς μόνον ἐπειδὰν ἡ θρυαλλὶς ἀποσβῆ, περιέεισι τὴν οἰκίαν δλην ἐν κύκλῳ ψοφῶν καὶ τὰς πυξίδας ἀνατρέπων καὶ τὰ φάρμακα συγχέων καὶ τὴν θύραν περιτρέπων, καὶ μάλιστα ἐπειδὰν τὴν θυσίαν ὑπερβαλλώμεθα, ἦν κατ' ἔτος [ἐκαστον] αὐτῷ θύομεν. Ἀξιοὶ γάρ, ἦν δ' ἐγώ, καὶ Ἰπποκράτης ἤδη ὁ ἱατρὸς θύεσθαι αὐτῷ καὶ ἀγανακτεῖ, ἦν μὴ κατὰ καιρὸν ἐφ' ἱερῶν τελείων ἐστιαθῆ; ὃν ἔδει ἀγαπᾶν, εἴ τις ἐναγίσσειεν αὐτῷ ἢ μελίκρατον ἐπισπείσειεν ἢ στεφανώσειε τὴν κεφαλὴν.
- 22 22. Ἄκουε τοίνυν, ἔφη ὁ Εὐκράτης, τοῦτο μὲν καὶ ἐπὶ μαρτύρων, ὃ πρὸ ἐτῶν πέντε εἶδον· ἐτύγγανε μὲν ἀμφὶ τρυγητὸν τοῦ ἔτους ὃν, ἐγὼ δὲ ἀμφὶ τὸν ἀγρὸν μεσοῦσης τῆς ἡμέρας τρυγῶντας ἀφεις τοὺς ἐργάτας κατ' ἑμαντὸν ἐς τὴν ὕλην ἀπῆειν μεταξὺ φροντίζων τι καὶ ἀνασκοπούμενος. ἐπεὶ δ' ἐν τῷ συνηρεφεῖ ἦν, τὸ μὲν πρῶτον ὕλαγμός ἐγένετο κυνῶν, καὶ γὰρ εἶκαζον Μνάσωνα τὸν υἱόν, ὥσπερ εἰώθει, παίζειν καὶ κυνηγετεῖν ἐς τὸ λάσιον μετὰ τῶν ἡλικιωτῶν παρελθόντα. τὸ δ' οὐκ εἶχεν οὕτως, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον σεισμοῦ τινος γενομένου καὶ βοῆς οἶον ἐκ βροντῆς γυναῖκα ὀρῶ προσιούσαν φοβεράν, ἡμισταδιαίαν σχεδὸν τὸ ὕψος· εἶχε δὲ καὶ δᾶδα ἐν τῇ ἀριστερᾷ καὶ ξίφος ἐν τῇ

δεξιᾷ ὅσον εἰκοσάπηχην, καὶ τὰ μὲν ἔνερθεν ὀφιοίπους ἦν, τὰ δὲ ἄνω Γοργόνι ἐμφερέης, τὸ βλέμμα φημι καὶ τὸ φρικῶδες τῆς προσόψεως, καὶ ἀντὶ τῆς κόμης τοὺς δράκοντας βοστρυχηδὸν περιέκειτο εἰλουμένους περὶ τὸν ἀχένα καὶ ἐπὶ τῶν ἄμων ἐνίους ἐσπειραμένους. ὁρᾶτε, ἔφη, ὅπως ἔφριξα, ὦ φίλοι, μεταξὺ διηγούμενος; καὶ ἅμα λέγων ἐδείκνυεν ὁ Εὐκράτης τὰς ἐπὶ τοῦ πήχεως τρίχας πᾶσιν ὁρθὰς ὑπὸ τοῦ φόβου. 23. οἱ μὲν οὖν ἀμφὶ τὸν Ἰωνα καὶ τὸν Δεινόμαχον καὶ τὸν Κλεόδημον κεχηνότες ἀτενὲς προσεῖχον αὐτῷ γέροντες ἄνδρες, ἐλκόμενοι τῆς θινός, ἡρέμα
51 προσκυνεῦντες οὕτως ἀπίθανον κολοσσόν, ἡμισταδιαίαν γυναικα, γιγάντειόν τι μορμολυκεῖον. ἐγὼ δὲ ἐνενόουν μεταξὺ οἳ οἶοντες αὐτοὶ νέοις τε ὁμιλοῦσιν ἐπὶ σοφίᾳ καὶ ὑπὸ τῶν πολλῶν θαυμάζονται μόνῃ τῇ πολιᾷ καὶ τῷ πάγωνι διαφέροντες τῶν βρεφῶν, τὰ δ' ἄλλα καὶ αὐτῶν ἐκείνων εὐαγωγότεροι πρὸς τὸ ψεῦδος. 24. ὁ γοῦν Δεινόμαχος, 24
Εἰπέ μοι, ἔφη, ὦ Εὐκράτες, οἱ κύνες δὲ τῆς Θεοῦ πηλίκιοι τὸ μέγεθος ἦσαν; Ἐλεφάντων, ἦ δ' ὅς, ὑψηλότεροι τῶν Ἰνδικῶν, μέλανες καὶ αὐτοὶ καὶ λάσιοι πιναρῶ καὶ ἀχμῶση τῇ λάχῃ. ἐγὼ μὲν οὖν ἰδὼν ἔστην ἀναστρέψας ἅμα τὴν σφραγίδα, ἦν μοι ὁ Ἄραψ ἔδωκεν, ἐς τὸ εἶσω τοῦ δακτύλου· ἡ Ἐκάτη δὲ πατάξασα τῷ δρακοντεῖω ποδὶ τοῦδαφος ἐποίησε χάσμα παμμέγεθες, ἡλίκον ταρτάρειον τὸ μέγεθος· εἶτα ᾤχετο μετ' ὀλίγον ἄλλομένη εἰς αὐτό. ἐγὼ δὲ θαρσήσας ἐπέκνυσα λαβόμενος δένδρου τινὸς πλησίον πεφυκότος, ὡς μὴ σκοτοδινιάσας ἐμπέσοιμι ἐπὶ κεφαλῇ· εἶτα ἐώρων τὰ ἐν Αἰδοῦ ἅπαντα, τὸν Πυριφλεγέθοντα, τὴν λίμνην, τὸν Κέρβερον, τοὺς νεκρούς, ὥστε γνωρίζειν ἐνίους αὐτῶν· τὸν γοῦν πατέρα εἶδον ἱκανῶς αὐτὰ ἐκείνα ἔτι ἀμπεχόμενον, ἐν οἷς αὐτὸν κατεθάψαμεν. Τί δὲ ἔπραττον, ὁ Ἰων ἔφη, ὦ Εὐκράτες, αἱ ψυχαί; Τί ἄλλο, ἦ δ' ὅς, ἦ κατὰ φύλα καὶ φρήτρας μετὰ τῶν φίλων καὶ συγγενῶν διατρίβουσιν ἐπὶ τοῦ ἀσφοδέλου κατακείμενοι. Ἀντιλεγέ-
52 τωσαν νῦν ἔτι, ἦ δ' ὅς ὁ Ἰων, οἱ ἀμφὶ τὸν Ἐπίκουρον τῷ ἱερῷ Πλάτωνι καὶ τῷ περὶ τῶν ψυχῶν λόγῳ. σὺ δὲ μὴ καὶ τὸν Σωκράτην αὐτὸν καὶ τὸν Πλάτωνα εἶδες ἐν

τοῖς νεκροῖς; Τὸν Σωκράτην ἔγωγε, ἧ δ' ὄσ, οὐδὲ τοῦτον σαφῶς, ἀλλὰ εἰκάζων ὅτι φαλακρὸς καὶ προγάστρω ἦν· τὸν Πλάτωνα δὲ οὐκ ἐγνώρισα· χρὴ γάρ, οἶμαι, πρὸς φίλους ἄνδρας τάληθῆ λέγειν. ἅμα γοῦν ἔγωγε ἅπαντα ἀκριβῶς ἑώρακα, καὶ τὸ χάσμα συνέμυε καὶ τινες τῶν οἰκετῶν ἀναζητοῦντές με, καὶ Πυρρίας οὗτος ἐν αὐτοῖς, ἐπέστησαν οὐπω τέλειον μεμνχότος τοῦ χάσματος. εἰπέ, Πυρρία, εἰ ἀληθῆ λέγω. Νῆ Δί', ἔφη ὁ Πυρρίας, καὶ ὑλακῆς δὲ ἤκουσα διὰ τοῦ χάσματος καὶ πῦρ τι ὑπολάμπειν ἀπὸ τῆς δεξιᾶς μοι ἐδόκει. Καγὼ ἐγέλασα ἐπιμετρή-
25 σαντος τοῦ μάρτυρος τὴν ὑλακῆν καὶ τὸ πῦρ. 25. ὁ Κλεόδημος δέ, Οὐ καινά, εἶπεν, οὐδὲ ἄλλοις ἀόρατα ταῦτα εἶδες, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς οὐ πρὸ πολλοῦ νοσήσας τοιόνδε τι ἐθεασάμην· ἐπεσκόπει δέ με καὶ ἐθεράπευεν Ἀντίγονος οὗτος. ἔβδόμη μὲν ἦν ἡμέρα, ὁ δὲ πυρετὸς οἶος καύσων σφοδρότερος. ἅπαντες δέ με ἀπολιπόντες ἐπ' ἐρημίας ἐπικλεισάμενοι τὰς θύρας ἔξω περιέμενον· οὕτω γὰρ ἐκέλευσας, ὡς Ἀντίγωνα, εἰ πως δυνηθεῖν εἰς ὑπνον τρέπεσθαι. τότε οἷν ἐφίσταται μοι νεανίας ἐγρηγορότι πάγκαλος 58 λευκὸν ἱμάτιον περιβεβλημένος, εἶτα ἀναστήσας ἄγει διὰ τινος χάσματος ἐς τὸν Αἶδη, ὡς αὐτίκα ἐγνώρισα Τάνταλον ἰδὼν καὶ Τιτυὸν καὶ Σίσυφον. καὶ τὰ μὲν ἄλλα τί ἂν ὑμῖν λέγοιμι; ἐπεὶ δὲ κατὰ τὸ δικαστήριον ἐγενόμην — παρῆν δὲ καὶ ὁ Αἰακὸς καὶ ὁ Χάρων καὶ αἱ Μοῖραι καὶ αἱ Ἐρινύες — ὁ μὲν τις ὥσπερ βασιλεὺς ὁ Πλούτων μοι δοκεῖ καθῆστο ἐπιλεγόμενος τῶν τεθνηξομένων τὰ ὀνόματα, οὓς ἤδη ὑπερημέρους τῆς ζωῆς συνέβαινε εἶναι. ὁ δὲ νεανίσκος ἐμὲ φέρων παρέστησεν αὐτῷ· ὁ δὲ Πλούτων ἠγανάκτησε τότε καὶ πρὸς τὸν ἀγαγόντα με, Οὐπω πεπλήρωται, φησί, τὸ νῆμα αὐτῷ, ὥστε ἀπίτω. σὺ δὲ δὴ τὸν χαλκέα Δημύλον ἄγε· ὑπὲρ γὰρ τὸν ἄτρακτον ἤδη βιοῖ. καγὼ ἄσμενος ἀναδραμὼν αὐτὸς μὲν ἤδη ἀπύρετος ἦν, ἀπήγγελλον δὲ ἅπασιν ὡς τεθνήξεται Δημύλος· ἐν γειτόνων δὲ ἡμῖν ᾤκει νοσῶν τι καὶ αὐτός, ὡς ἀπηγγέλλετο. καὶ μετὰ μικρὸν ἠκούομεν οἰμωγῆς ὀδυρομένων ἐπ' αὐτῷ.
26 26. Τί θαυμαστόν; εἶπεν ὁ Ἀντίγονος· ἐγὼ γὰρ οἶδά τινα

μετὰ εἰκοστὴν ἡμέραν ἢ ἑτάφη ἀναστάντα, θεραπεύσας
καὶ πρὸ τοῦ θανάτου καὶ ἐπεὶ ἀνέστη τὸν ἀνθρώπον. Καὶ
πῶς, ἦν δ' ἐγώ, ἐν εἴκοσιν ἡμέραις οὔτε ἐμύδησε τὸ σῶμα
οὔτε ἄλλως ὑπὸ λιμοῦ διεφθάρη; εἰ μὴ τινὰ γε Ἐπιμενίδην
54 σὺ γε ἐθεράπευσας. 27. ἄμα ταῦτα λεγόντων ἡμῶν ἐπει- 27
σῆλθον οἱ τοῦ Εὐκράτους υἱοὶ ἐκ τῆς παλαιστρας, ὁ μὲν
ἦδη ἐξ ἐφήβων, ὁ δὲ ἕτερος ἀμφὶ τὰ πεντεκαίδεκα ἔτη,
καὶ ἀσπασάμενοι ἡμᾶς ἐκαθέζοντο ἐπὶ τῆς κλίνης παρὰ
τῷ πατρὶ· ἐμοὶ δὲ εἰσεκομίσθη θρόνος. καὶ ὁ Εὐκράτης
ὥσπερ ἀναμνησθεὶς πρὸς τὴν ὄψιν τῶν υἱέων, Οὕτως
ὄναίμην, ἔφη, τούτων — ἐπιβαλὼν αὐτοῖν τὴν χεῖρα —
ὡς ἀληθῆ, ὦ Τυχιάδη, πρὸς σε ἐρῶ. τὴν μακαρίτιν μου
γυναῖκα τὴν τούτων μητέρα πάντες ἴσασιν ὅπως ἠγάπησα,
ἐδήλωσα δὲ οἷς περὶ αὐτὴν ἔπραξα οὐ ζῶσαν μόνον, ἀλλ'
ἐπεὶ καὶ ἀπέθανε, τὸν τε κόσμον ἅπαντα συγκατακάσας
καὶ τὴν ἐσθῆτα, ἢ ζῶσα ἔχαιρεν. ἐβδόμη δὲ μετὰ τὴν τε-
λευτὴν ἡμέρᾳ ἐγὼ μὲν ἐνταῦθα ἐπὶ τῆς κλίνης ὥσπερ νῦν
ἐκείμην παραμυθούμενος τό γε πένθος· ἀνεγλῆγωσκον γὰρ
τὸ περὶ ψυχῆς τοῦ Πλάτωνος βιβλίον ἐφ' ἠσυχίας· ἐπει-
σέρεται δὲ μετὰξὺ ἢ Δημεινέτη αὐτὴ ἐκείνη καὶ καθίξεται
πλησίον ὥσπερ νῦν Εὐκρατίδης οὐτοσί, δείξας τὸν νεώτερον
τῶν υἱέων· ὁ δὲ αὐτίκα ἔφριξε μάλα παιδικῶς καὶ πάλαι ἦδη
ὠχρὸς ἦν πρὸς τὴν διήγησιν. Ἐγὼ δέ, ἢ δ' ὅς ὁ Εὐκράτης, ὡς
55 εἶδον, περιπλακεὶς αὐτῇ ἐδάκρυον ἀνακωκύσας· ἢ δὲ οὐκ εἶα
βοᾶν, ἀλλ' ἠτιᾶτό με, ὅτι τὰ ἄλλα πάντα χαρισάμενος αὐτῇ
θάτερον τοῖν σανδάλων χρυσοῖν ὄντοιν οὐ κατακάσαιμι,
εἶναι δὲ αὐτὸ ἔφασκε παραπεσὸν ὑπὸ τῇ κιβωτῷ, καὶ διὰ
τοῦτο ἡμεῖς οὐχ εὐρόντες θάτερον μόνον ἐκαύσαμεν. ἔτι δὲ
ἡμῶν διαλεγομένων κατάρατόν τι κυνίδιον ὑπὸ τῇ κλίνῃ
ὃν Μελιταῖον ὑλάκτησεν, ἢ δὲ ἠφανίσθη πρὸς τὴν ὑλακίην·
τὸ μέντοι σανδάλιον εὐρέθη ὑπὸ τῇ κιβωτῷ καὶ κατεκαύθη
ἕστερον. 28. ἔτι ἀπιστεῖν τούτοις, ὦ Τυχιάδη, ἄξιον ἐναρ- 28
γᾶσιν οὔσι καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκάστην φαινομένοις; Μὰ
Δί', ἦν δ' ἐγώ· ἐπεὶ σανδαλίῳ γε χρυσῷ ἐς τὰς πυγὰς
ὥσπερ τὰ παιδία παλεσθαι ἄξιοι ἂν εἶεν οἱ ἀπιστοῦντες
καὶ οὕτως ἀναισχυνοῦντες πρὸς τὴν ἀλήθειαν.

29. Ἐπὶ τούτοις ὁ Πυθαγορικός Ἀρίγνωτος εἰσῆλθεν, ὁ κομήτης, ὁ σεμνὸς ἀπὸ τοῦ προσώπου, οἷσθα τὸν αὐτιμον ἐπὶ τῇ σοφίᾳ, τὸν ἱερὸν ἐπονομαζόμενον. καὶ γὰρ μὲν ὡς εἶδον αὐτόν, ἀνέπνευσα, τοῦτ' ἐκείνο ἦκειν μοι νομίσας πέλεκύν τινα κατὰ τῶν ψευσμάτων· ἐπιστομει γὰρ αὐτούς, ἔλεγον, ὁ σοφὸς ἀνὴρ οὕτω τεράστια διεξιόντας, καὶ τὸ τοῦ λόγου, θεὸν ἀπὸ μηχανῆς ἐπεισκυκληθῆναι μοι τοῦτον 56 ὦμην ὑπὸ τῆς Τύχης. ὁ δὲ ἐπεὶ ἐκαθέζετο ὑπεκστάντος αὐτῷ τοῦ Κλεοδήμου, πρῶτα μὲν περὶ τῆς νόσου ἤρετο, καὶ ὡς ῥᾶον ἴδῃ ἔχειν ἤκουσε παρὰ τοῦ Εὐκράτους, Τί δέ, ἔφη, πρὸς αὐτούς ἐφιλοσοφεῖτε; μεταξὺ γὰρ εἰσιῶν ἐπήκουσα, καὶ μοι ἔδοκεῖτε ἐς καλὸν διατίθεσθαι τὴν διατριβήν. Τί δ' ἄλλο, εἶπεν ὁ Εὐκράτης, ἢ τοντονὶ τὸν ἀδαμάντινον πελθομεν — δειξας ἐμέ — ἠγείσθαι δαίμονας τινὰς εἶναι καὶ φαντάσματα καὶ νεκρῶν ψυχὰς περιπολεῖν ὑπὲρ γῆς καὶ φαίνεσθαι οἷς ἂν ἐθέλωσιν. ἐγὼ μὲν οὖν ἠρυθρίασα καὶ κάτω ἔνευσα αἰδεσθεῖς τὸν Ἀρίγνωτον. ὁ δέ, Ὅρα, ἔφη, ὦ Εὐκράτες, μὴ τοῦτό φησι Τυχιάδης, τὰς τῶν βιαίως ἀποθανόντων μόνους ψυχὰς περινοσθεῖν, οἷον εἴ τις ἀπήγξατο ἢ ἀπειμήθη τὴν κεφαλὴν ἢ ἀνεσκολοπίσθη ἢ ἄλλῳ γέ τῳ τρόπῳ τοιούτῳ ἀπῆλθεν ἐκ τοῦ βίου, τὰς δὲ τῶν κατὰ μοῖραν ἀποθανόντων οὐκέτι· ἦν γὰρ τοῦτο λέγει, οὐ πάντῃ ἀπόβλητα φήσει. Μὰ Δί', ἢ δ' ὅς ὁ Δεινόμαχος, ἀλλ' οὐδὲ ὅλως εἶναι τὰ τοιαῦτα οὐδὲ
- 30 συνεσιῶτα ὀραῖσθαι οἶεται 30. Πῶς λέγεις, ἢ δ' ὅς ὁ Ἀρίγνωτος, δριμύν ἀπιδῶν εἰς ἐμέ, οὐδέν σοι τούτων γίγνεσθαι δοκεῖ, καὶ ταῦτα πάντων, ὡς εἰπεῖν, ὀρώντων; Ἀπολελόγησθε, ἦν δ' ἐγώ, ὑπὲρ ἐμοῦ, εἰ μὴ πιστεύω, διότι μηδὲ ὀρῶ μόνος τῶν ἄλλων· εἰ δὲ ἐώρων, καὶ ἐπίστενον ἂν δηλαδὴ ὡσπερ ὑμεῖς. Ἀλλά, ἢ δ' ὅς, ἦν ποτε ἐς Κόρινθον ἔλθῃς, ἐροῦ, ἔνθα ἐστὶν ἡ Εὐβατίδου οἰκία, καὶ ἐπειδὴν σοι δειχθῆ παρὰ τὸ Κράνειον, παρελθὼν εἰς αὐτὴν λέγε πρὸς τὸν θυρωρὸν Τίβιον, ὡς ἐθέλοις ἰδεῖν ὅθεν τὸν 57 δαίμονα ὁ Πυθαγορικός Ἀρίγνωτος ἀνορούσας ἀπήλασε καὶ
- 31 πρὸς τὸ λοιπὸν οἰκεῖσθαι τὴν οἰκίαν ἐποίησε. 31. Τί δὲ τοῦτο ἦν, ὦ Ἀρίγνωτε; ἤρετο ὁ Εὐκράτης. Ἀοίκητος ἦν,

ἤ δ' ὄς, ἐκ πολλοῦ ὑπὸ δειμάτων, εἰ δέ τις οἰκήσειεν, εὐθὺς ἐκπλαγείς ἔφρευγεν ἐκδιωχθεὶς ὑπὸ τινος φοβεροῦ καὶ ταραχώδους φάσματος. συνέπιπτεν οὖν ἤδη καὶ ἡ στέγη κατέρρει, καὶ ὄλως οὐδεὶς ἦν ὁ θαρρήσων παρελθεῖν εἰς αὐτήν. ἐγὼ δὲ ἐπεὶ ταῦτα ἤκουσα, τὰς βίβλους λαβὼν — εἰσὶ δέ μοι Αἰγύπτιαι μάλα πολλαὶ περὶ τῶν τοιούτων — ἦγον ἐς τὴν οἰκίαν περὶ πρῶτον ὕπνον, ἀποτρέποντος τοῦ ξένου καὶ μόνον οὐκ ἐπιλαμβανομένου, ἐπεὶ ἔμαθεν οἷ βαδίζοιμι, ἐς προὔπτον κακόν, ὡς ᾔετο. ἐγὼ δὲ λύχρον λαβὼν μόνος εἰσέρχομαι, καὶ ἐν τῷ μεγίστῳ οἰκήματι καταθεὶς τὸ φῶς ἀνεγλῆνωσκον ἡσυχῇ χαμαὶ καθεζόμενος· ἐφίσταται δὲ ὁ δαίμων ἔτι τινα τῶν πολλῶν ἦκειν νομίζων καὶ δεδίξασθαι καμὲ ἐλπίζων ὡσπερ τοὺς ἄλλους αὐχμηρὸς καὶ κομήτης καὶ μελάντερος τοῦ ζόφου, καὶ ὁ μὲν ἐπιστάς ἐπειρεῖτό μου πανταχόθεν προσβάλλων, εἰ ποθεν κρατήσῃς, καὶ ἄρτι μὲν κύων ἄρτι δὲ ταῦρος γιγνόμενος ἢ λέων. ἐγὼ δὲ προχειρισάμενος τὴν φρικωδεστάτην ἐπίρρησιν αἰγυπτιάζων τῇ φωνῇ συνήλασα κατὰδων αὐτὸν ἐς τινα γωνίαν σκοτεινοῦ οἰκήματος· ἰδὼν δὲ αὐτὸν οἷ κατέδν, τὸ λοιπὸν ἀνεπανόμην. ἔωθεν δὲ πάντων ἀπεγνωκότων καὶ νεκρὸν εὐρήσειν με οἰομένων καθάπερ τοὺς ἄλλους προελθὼν ἀπροσδόκητος ἅπασιν πρόσειμι τῷ Εὐβατίδῃ, εὐαγγελιζόμενος αὐτῷ ὅτι καθαρὰν καὶ ἀδειμαντον ἤδη ἔξει τὴν οἰκίαν οἰκεῖν. καὶ παραλαβὼν αὐτόν τε καὶ τῶν ἄλλων πολλοὺς — εἶποντο γὰρ τοῦ παραδόξου ἕνεκα — ἐκέλευον ἀγαγὼν ἐπὶ τὸν τόπον, οὗ καταδεδυκότα τὸν δαίμονα ἔωράκειν, σκάπτειν λαβόντας δικέλλας καὶ σκαφεῖα, καὶ ἐπειδὴ ἐποίησαν, εὐρέθη ὅσον ἐπ' ὄργυιαν κατορωρυγμένος τις νεκρὸς ἔωλος μόνον τὰ ὀστᾶ κατὰ τὸ σχῆμα συγκείμενος. ἐκείνον μὲν οὖν ἐθάψαμεν ἀνορύξαντες, ἡ οἰκία δὲ τὸ ἀπ' ἐκείνου ἐπαύσατο ἐνοχλουμένη ὑπὸ τῶν φασμάτων.

32. Ὡς δὲ ταῦτα εἶπεν ὁ Ἀργίνωτος, ἀνὴρ δαιμόνιος 32 τὴν σοφίαν καὶ ἅπασιν αἰδέσιμος εἶναι δοκῶν, οὐδεὶς ἦν ἔτι τῶν παρόντων ὃς οὐχὶ κατεγλῆνωσκέ μου πολλὴν τὴν ἄνοιαν τοῖς τοιούτοις ἀπιστοῦντος, καὶ ταῦτα Ἀργίνωτου λέγοντος. ἐγὼ δὲ ὅμως οὐδὲν τρέσας οὔτε τὴν κόμην οὔτε

τὴν δόξαν τὴν περὶ αὐτοῦ, Τί τοῦτ', ἔφην, ὦ Ἀρίγνωτε, καὶ σὺ τοιοῦτος ὃς ἦσθα ἢ μόνη ἔλπις τῆς ἀληθείας, καπνοῦ μεστός καὶ ἰνδαλμάτων; τὸ γοῦν τοῦ λόγου ἐκείνο, ἄνδρακες ἡμῖν ὁ Θησαυρὸς σὺ πέφηνας. Σὺ δέ, ἢ δ' ὃς ὁ Ἀρίγνωτος, εἰ μήτε ἐμοὶ πιστεύεις λέγοντι μήτε Δεινομάχῳ ἢ Κλεοδήμῳ τουτωῖ μήτε αὐτῷ Εὐκράτει, φέρε εἰπέ 59 τίνα περὶ τῶν τοιούτων ἀξιοπιστότερον ἡγῆ τὰναντία ἡμῖν λέγοντα; Νῆ Αἰ', ἢ δ' ἐγώ, μάλα θαυμαστὸν ἄνδρα τὸν Ἀβδηρόθεν ἐκείνον Δημόκριτον, ὃς οὕτως ἄρα ἐπέπειστο μηδὲν οἷόν τε εἶναι συστήναι τοιοῦτον, ὥστε, ἐπειδὴ καθείρξας ἑαυτὸν ἐς μνήμα ἔξω πυλῶν ἐνταῦθα διετέλει γράφων καὶ συντάττων καὶ νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν, καὶ τινες τῶν νεανίσκων ἐρεσχηλεῖν βουλόμενοι αὐτὸν καὶ δειματοῦν στειλάμενοι νεκροῖς ἐμφερῶς ἐσθῆτι μελαινη καὶ προσωπεῖοις ἐς τὰ κρανία μεμιμημένοις περιστάντες αὐτὸν περιεχόρουον ὑπὸ πυκνῇ τῇ βάσει ἀναπηδῶντες, ὁ δὲ οὔτε ἔδεισε τὴν προσποίησιν αὐτῶν οὔτε ὄλως ἀνέβλεψε πρὸς αὐτούς, ἀλλὰ μεταξὺ γράφων, Παύσασθε, ἔφην, παίζοντες· οὕτω βεβαίως ἐπίστευε μηδὲν εἶναι τὰς ψυχὰς ἔτι ἔξω γενομένας τῶν σωμάτων. Τοῦτο φῆς, ἢ δ' ὃς ὁ Εὐκράτης, ἀνόητόν τινα ἄνδρα καὶ τὸν Δημόκριτον γενέσθαι, εἰ 33 γε οὕτως ἐγίγνωσκεν. 33. ἐγὼ δὲ ὑμῖν καὶ ἄλλο διηγῆσομαι αὐτὸς παθῶν, οὐ παρ' ἄλλου ἀκούσας· τάχα γὰρ ἂν καὶ σύ, ὦ Τυριάδῃ, ἀκούων προβιβασθείης πρὸς τὴν ἀλήθειαν τοῦ διηγήματος. ὁπότε γὰρ ἐν Αἰγύπτῳ διηγὼν ἔτι νέος ὢν, ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐπὶ παιδείας προφάσει ἀποσταλεῖς, ἐπεθύμησα ἐς Κοπτὸν ἀναπλεύσας ἐκεῖθεν ἐπὶ τὸν Μέμνονα ἐλθὼν ἀκοῦσαι τὸ θαυμαστὸν ἐκείνο ἡχοῦντα 60 πρὸς ἀνίσχοντα τὸν ἥλιον. ἐκείνου μὲν οὖν ἤκουσα οὐ κατὰ τὸ κοινὸν τοῖς πολλοῖς ἄσημόν τινα φωνήν, ἀλλὰ μοι καὶ ἔκρησεν ὁ Μέμνων αὐτὸς ἀνοίξας τὸ στόμα ἐν ἔπεσιν ἑπτὰ, καὶ εἰ γε μὴ περιττὸν ἦν, αὐτὰ ἂν ὑμῖν 34 εἶπον τὰ ἔπη. 34. κατὰ δὲ τὸν ἀνάπλου ἐτυχεν ἡμῖν συμπλέων Μεμφίτης ἀγῆρ τῶν ἱερογραμματέων, θαυμάσιος τὴν σοφίαν καὶ τὴν παιδείαν πᾶσαν εἰδὼς τὴν Αἰγυπτίων· ἐλέγετο δὲ τρία καὶ εἴκοσιν ἔτη ἐν τοῖς ἀδύτοις

ὑπόγειος ᾠκηκέναι μαγεύειν παιδευόμενος ὑπὸ τῆς Ἰσίδος.
 Παγκράτην, ἔφη, λέγεις, ὁ Ἀρίγνωτος, ἕμὸν διδάσκαλον,
 ἱερὸν ἄνδρα, ἐξυρημένον, [ἐν ὀθονίοις, νοήμονα] οὐ καθα-
 ρῶς ἑλληνίζοντα, ἐπιμήκη, σιμόν, προχειλῆ, ὑπόλεπτον τὰ
 σκέλη. Αὐτόν, ἧ δ' ὅς, ἐκείνον τὸν Παγκράτην· καὶ τὰ
 μὲν πρῶτα ἠγνόουν ὅστις ἦν, ἐπεὶ δὲ ἐώρων αὐτόν, εἶ-
 ποτε ὀρμίσαιμεν τὸ πλοῖον, ἄλλα τε πολλὰ τεράστια ἐρ-
 γαζόμενον, καὶ δὴ καὶ ἐπὶ κροκοδείλων ὀχούμενον καὶ
 συννέοντα τοῖς θηρίοις, τὰ δὲ ὑποπτήσσοντα καὶ σαίνοντα
 61 ταῖς οὐραῖς, ἔγνων ἱερὸν τινα ἄνθρωπον εἶναι, καὶ κατὰ
 μικρὸν φιλοφρονούμενος ἔλαθον ἐταῖρος αὐτῷ καὶ συνήθης
 γενόμενος, ὥστε πάντων ἐκοινώνει μοι τῶν ἀπορρήτων·
 καὶ τέλος πείθει με τοὺς μὲν οἰκέτας ἅπαντας ἐν τῇ Μέμ-
 φιδι καταλιπεῖν, αὐτόν δὲ μόνον ἀκλουθεῖν μετ' αὐτοῦ,
 μὴ γὰρ ἀπορήσειν ἡμᾶς τῶν διακονησομένων. καὶ τὸ μετὰ
 τοῦτο οὕτω διήγομεν. 35. ἐπειδὴ δὲ ἔλθοιμεν εἰς τι κα- 35
 ταγώγιον, λαβὼν ἂν ὁ ἀνὴρ τὸν μοχλὸν τῆς θύρας ἢ τὸ
 κόρηθρον ἢ καὶ τὸ ὑπερον περιβαλὼν ἱματίοις ἐπειπῶν
 τινα ἐπρωδὴν ἐποίει βαδίζειν τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἄνθρω-
 πον εἶναι δοκοῦντα· τὸ δὲ ἀπελθὼν ὕδωρ τε ἀπήντλει
 καὶ ὠψώνει καὶ ἐσκεύαζε καὶ ἐς πάντα δεξιῶς ὑπηρετεῖ
 καὶ διηκονεῖτο ἡμῖν· εἶτα δὲ ἐπειδὴ ἄλις ἔχοι τῆς διακο-
 νίας, αὐθις κόρηθρον τὸ κόρηθρον ἢ ὑπερον τὸ ὑπερον
 ἄλλην ἐπρωδὴν ἐπειπῶν ἐποίει ἄν. τοῦτο ἐγὼ πάνν ἐσπου-
 δακῶς οὐκ εἶχον ὅπως ἐκμάθοιμι παρ' αὐτοῦ· ἐβάσκαينه
 62 γὰρ αὐτοῦ, καίτοι πρὸς τὰ ἄλλα προχειρότατος ὢν. μιᾶ
 δὲ ποτε ἡμέρᾳ λαθὼν ἐπήκουσα τῆς ἐπρωδῆς, ἦν δὲ τρι-
 σύλλαβος, σχεδὸν ἐν σκοτεινῷ ὑποστάς. καὶ ὁ μὲν ᾤχετο
 ἐς τὴν ἀγορὰν ἐντειλάμενος τῷ ὑτέρῳ ἃ ἔδει ποιεῖν.
 36. ἐγὼ δὲ ἐς τὴν ὑστεραίαν ἐκείνου τι κατὰ τὴν ἀγορὰν 36
 πραγματευομένου λαβὼν τὸ ὑπερον, σχηματίσας ὁμοίως,
 ἐπειπῶν τὰς συλλαβάς, ἐκέλευον ὑδροφορεῖν. ἐπεὶ δὲ ἐμ-
 πλησάμενος τὸν ἀμφορέα ἐκόμισε, Πέπανσο, ἔφην, καὶ
 μηκέτι ὑδροφόρει, ἀλλ' ἴσθι αὐθις ὑπερον· τὸ δὲ οὐκέτι
 μοι πείθεσθαι ἤθελεν, ἀλλ' ὑδροφόρει αἰεὶ, ἄχρι δὴ ἐνέ-
 πλησεν ἡμῖν ὕδατος τὴν οἰκίαν ἐπαντλοῦν. ἐγὼ δὲ ἀμη-

χανῶν τῷ πράγματι — ἐδεδίειν γὰρ μὴ ὁ Παγκράτης ἐπανελθῶν ἀγανακτήσῃ, ὅπερ καὶ ἐγένετο — ἀξίνην λαβῶν διακόπτω τὸ ὑπερον ἐς δύο μέρη· τὰ δέ, ἐκάτερον τὸ μέρος, ἀμφορέας λαβόντα ὑδροφόρει καὶ ἀνθ' ἐνὸς δύο μοι ἐγένοντο ὑδροφόροι. ἐν τούτῳ καὶ ὁ Παγκράτης ἐφίσταται καὶ συνεῖς τὸ γενόμενον ἐκεῖνα μὲν αὐθις ἐποίησε ξύλα, ὡσπερ ἦν πρὸ τῆς ἐπωδῆς, αὐτὸς δὲ ἀπολιπῶν με λαθῶν οὐκ οἶδ' ὅποι ἀφανῆς ᾤχετο ἀπιῶν. Νῦν οὖν, ἔφη ὁ Δεινόμαχος, οἶσθα κἄν ἐκείνο, ἀνθρωπον ποιεῖν ἐκ τοῦ ὑπέρου; Νῆ Δί', ἣ δ' ὄς, ἐξ ἡμισείας γε· οὐκέτι γὰρ ἐς τὸ ἀρχαῖον οἶόν τέ μοι ἄγειν αὐτό, ἦν ἅπαξ γένηται ὑδροφόρος, ἀλλὰ δεήσει ἡμῖν ἐπικλυσθῆναι τὴν οἰκίαν ⁶³ ἐπαντλουμένην.

87 37. Οὐ παύσεσθε, ἦν δ' ἐγώ, τὰ τοιαῦτα τερατολογούντες γέροντες ἄνδρες; εἰ δὲ μή, ἀλλὰ κἄν τῶν μεираκίων τούτων ἕνεκα εἰς ἄλλον καιρὸν ὑπερβάλλεσθε τὰς παραδόξους ταύτας καὶ φοβεράς διηγήσεις, μὴ πως λάθωσιν ἡμῖν ἐμπλησθέντες δειμάτων καὶ ἀλλοκότων μυθολογημάτων. φείδεσθαι οὖν χρῆ ἀντῶν μηδὲ τοιαῦτα ἐθίζειν ἀκούειν, ἃ διὰ παντὸς τοῦ βίου ἐνοχλήσει συνόντα καὶ ψοφοδεεῖς ποιήσει ποικίλης τῆς δεισιδαιμονίας ἐμπιπλάν-

88 τα. 38. Εὐ γε ὑπέμνησας, ἦ δ' ὄς ὁ Εὐκράτης, εἰπὼν τὴν δεισιδαιμονίαν. τί γάρ σοι, ὦ Τυχιάδῃ, περὶ τῶν τοιούτων δοκεῖ, λέγω δὲ χρησμῶν καὶ θεσφάτων καὶ ὅσα θεοφορούμενοι τινες ἀναβοῶσιν ἢ ἐξ ἀδύτων ἀκούεται ἢ παρθένος ἔμμετρα φθεγγομένη προθεσπίζει τὰ μέλλοντα; ἢ δηλαδὴ καὶ τοῖς τοιούτοις ἀπιστήσεις. ἐγὼ δὲ ὅτι μὲν καὶ δακτύλιόν τινα ἱερὸν ἔχω Ἀπόλλωνος τοῦ Πυθίου εἰκόνα ἐκτυπούσης τῆς σφραγίδος καὶ οὗτος ὁ Ἀπόλλων φθέγγεται πρὸς ἐμέ, οὐ λέγω, μὴ σοι ἄπιστα δόξω περὶ ἔμαντοῦ μεγαλαυχέσθαι· ἃ δὲ ἐν Ἀμφιλόχου γε ἤκουσα ἐν Μαλλῷ, τοῦ ἥρωος ὑπαρ διαλεχθέντος μοι καὶ συμβουλευσαντος ὑπὲρ τῶν ἐμῶν, καὶ ἃ εἶδον αὐτός, ἐθέλω ἔμιν εἰπεῖν, εἶτα ἐξῆς ἃ ἐν Περγάμῳ εἶδον καὶ ἤκουσα ἐν Πατάροις· ὅποτε γὰρ ἐξ Αἰγύπτου ἐπανήειν οἴκαδε ἀκούων τὸ ἐν Μαλλῷ τοῦτο μαντεῖον ἐπιφανέστατόν τε καὶ ἀλη-

θέστατον εἶναι καὶ χρᾶν ἑναργῶς πρὸς ἔπος ἀποκρινόμενον οἷς ἂν ἐγγράψας τις ἐς τὸ γραμματεῖον παραδῶ τῷ προφήτῃ, καλῶς ἔχειν ἠγησάμην ἐν παράπλῳ πειραθῆναι τοῦ χρηστηρίου καὶ τι περὶ μελλόντων συμβουλευσασθαι τῷ θεῷ. 39. ταῦτα ἔτι τοῦ Εὐκράτους λέγοντος ἰδὼν οἱ τὸ 39 πρᾶγμα προχωρήσειν ἔμελλε καὶ ὡς οὐ περὶ μικρᾶς ἐτήρητο τῆς περὶ τὰ χρηστήρια τραγωδίας, οὐ δοκεῖν οἰηθεῖς δεῖν μόνος ἀντιλέγειν ἅπασιν, ἀπολιπὼν αὐτὸν ἔτι διαπλέοντα ἐξ Αἰγύπτου ἐς τὴν Μαλλόν — καὶ γὰρ συνίειν ὅτι μοι ἄχθονται παρόντι καθάπερ ἀντισοφιστῆ τῶν ψευσμάτων — Ἄλλ' ἐγὼ ἄπειμι, ἔφη, Λεόντιχον ἐπιζητήσω· δέομαι γὰρ αὐτῷ τι συγγενέσθαι. ὑμεῖς δὲ ἐπεὶ οὐχ ἱκανὰ ἠγείσθε τὰ ἀνθρώπινα εἶναι, καὶ αὐτοὺς ἤδη τοὺς θεοὺς καλεῖτε συνεπιληψομένους ὑμῖν τῶν μυθολογουμένων· καὶ ἅμα λέγων ἐξήειν. οἱ δὲ ἄσμενοι ἔλευθερίας 65 λαβόμενοι εἰστίων, ὡς τὸ εἰκός, αὐτοὺς καὶ ἐνεφοροῦντο τῶν ψευσμάτων.

Τοιαῦτά σοι, ὦ Φιλόκλεις, παρὰ Εὐκράτει ἀκούσας ἦκω γῆ τὸν Δία ὡσπερ οἱ τοῦ γλεύκους πιόντες ἔμπερυσμένος τὴν γαστέρα ἐμέτου δεόμενος. ἠδέως δ' ἂν ποθεν ἐπὶ πολλῷ ἐπριάμην ληθεδανόν τι φάρμακον ὣν ἦκουσα, ὡς μὴ τι κακὸν ἐργάσεται με ἢ μνήμη αὐτῶν ἐνοικουρούσα· τέρατα γοῦν καὶ δαίμονας καὶ Ἑκάτας ὄραν μοι δοκῶ.

40. ΦΙΛ. Καὶ αὐτός, ὦ Τυχιάδῃ, τοιοῦτόν τι ἀπέ- 40 λαισα τῆς διηγίσεως· φασὶ γέ τοι μὴ μόνον λυτῶν καὶ τὸ ὕδωρ φοβεῖσθαι ὀπόσους ἂν οἱ λυτῶντες κύνες δάκωσιν, ἀλλὰ καὶ ἂν τινα ὁ δηχθεὶς ἄνθρωπος δάκη, ἴσα τῷ κυνὶ δύναται τὸ δῆγμα, καὶ τὰ αὐτὰ κάκεινος φοβεῖται. καὶ σὺ τοίνυν ἔοικας αὐτὸς ἐν Εὐκράτους δηχθεὶς ὑπὸ πολλῶν ψευσμάτων μεταδεδακέναι κάμοι τοῦ δήματος· οὕτω δαιμόνων μοι τὴν ψυχὴν ἐνέπλησας.

ΤΥΧ. Ἀλλὰ θαρρῶμεν, ὦ φιλότης, μέγα τῶν τοιούτων ἀλεξιφάρμακον ἔχοντες τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸν ἐπὶ πᾶσι λόγον ὀρθόν, ᾧ χρωμένους ἡμᾶς οὐδὲν μὴ ταράξῃ τῶν κενῶν καὶ ματαίων τούτων ψευσμάτων.

ΙΠΠΙΑΣ Η ΒΑΛΑΝΕΙΟΝ.

- 1 1. Τῶν σοφῶν ἐκείνους μάλιστα ἔγωγέ φημι δεῖν ἐπαινεῖν, ὅποσοι μὴ λόγους μόνον δεξιούς παρέσχοντο ὑπὲρ τῶν πραγμάτων ἐκάστων, ἀλλὰ καὶ ἔργοις ὁμοίοις τὰς τῶν λόγων ὑποσχέσεις ἐπιστώσαντο. καὶ γὰρ τῶν ἱατρῶν ὃ γε νοῦν ἔχων οὐ τοὺς ἄριστα ὑπὲρ τῆς τέχνης εἰπεῖν δυναμένους μεταστελεῖται νοσῶν, ἀλλὰ τοὺς πράξαι τι κατ' αἰτὴν μεμελετηκότας. ἀμείνων δὲ καὶ μουσικός, οἶμαι, τοῦ διακρίνειν ἑνθμούς καὶ ἁρμονίας ἐπισταμένου ὃ καὶ ψᾶλαι καὶ κιθαρῖσαι αὐτὸς δυνάμενος. τί γὰρ ἂν σοι τῶν στρατηγῶν λέγοιμι τοὺς εἰκότως ἀρίστους κριθέντας, ὅτι οὐ τᾶττειν μόνον καὶ παραινεῖν ἦσαν ἀγαθοί, ἀλλὰ καὶ προμάχεσθαι τῶν ἄλλων καὶ χειρὸς ἔργα ἐπιδεικνυσθαι; οἷον τῶν πάλαι μὲν Ἀγαμέμνονα καὶ Ἀχιλλέα, τῶν κάτω δὲ τὸν Ἀλέξανδρον καὶ Πύρρον ἴσμεν
- 2 γεγονότας. 2. πρὸς δὴ τί ταῦτ' ἔφη; οὐ γὰρ ἄλλως ἱστορίαν ἐπιδεικνυσθαι βουλόμενος ἐπεμνήσθην αὐτῶν, ἀλλ' ὅτι καὶ τῶν μηχανικῶν ἐκείνους ἄξιον θαυμάζειν, ὅποσοι ἐν τῇ θεωρίᾳ λαμπροὶ γενόμενοι καὶ μνημόσυνα ὅμως τῆς τέχνης καὶ πράγματα τοῖς μετ' αὐτοὺς κατέλιπον· ἐπεὶ οἱ γε τοῖς λόγοις μόνους ἐγγεγυμνασμένοι σοφισταὶ ἂν εἰκότως μᾶλλον ἢ σοφοὶ καλοῖντο. τοιοῦτον ἀκούομεν τὸν Ἀρχιμήδην γενέσθαι καὶ τὸν Κνίδιον Σώστρατον, τὸν μὲν Πτολεμαίῳ χειρωσάμενον τὴν Μέμφιν ἄνευ πολιορκίας ἀποστροφῆ καὶ διαιρέσει τοῦ ποταμοῦ, τὸν δὲ τὰς τῶν πολεμίων τριήρεις καταφλέξαντα τῇ τέχνῃ. καὶ Θαλῆς δὲ 68 ὁ Μιλήσιος πρὸ αὐτῶν ὑποσχόμενος Κροίσῳ ἄβροχον διαβιβάσειν τὸν στρατὸν ἐπινοία κατόπιν τοῦ στρατοπέδου μιᾷ νυκτὶ τὸν Ἄλυν περιήγαγεν, οὐ μηχανικὸς οὗτος γενόμενος, σοφὸς δὲ καὶ ἐπινοῆσαι καὶ συνεῖναι ἱταμώτατος. τὸ μὲν γὰρ τοῦ Ἐπειοῦ καὶ πάνυ ἀρχαῖον, ὃς οὐ μόνον τεχνήσασθαι τοῖς Ἀχαιοῖς τὸν ἵππον, ἀλλὰ καὶ συγκατα-
- 3 βῆναι αὐτοῖς εἰς αὐτὸν λέγεται. 3. ἐν δὴ τούτοις καὶ Ἴππιον τουτουὶ τοῦ καθ' ἡμᾶς μεμνήσθαι ἄξιον, ἀνδρὸς

λόγοις μὲν παρ' ὄντινα βούλει τῶν πρὸ αὐτοῦ γεγυμνα-
 σμένου καὶ συνεῖναι τε ὀξέος καὶ ἐρμηνεύσαι σαφεστάτου,
 τὰ δὲ ἔργα πολὺ τῶν λόγων ἀμείνω παρεχομένου καὶ τὴν
 τῆς τέχνης ὑπόσχεσιν ἀποπληροῦντος, οὐκ ἐν τοιαύταις
 μὲν ὑποσχέσεσιν ἐν αἷς οἱ πρὸ αὐτοῦ γενέσθαι ἠτύχησαν,
 69 κατὰ δὲ τὸν γεωμετρικὸν λόγον ἐπὶ τῆς δοθείσης, φασίν,
 εὐθείας τὸ τρίγωνον ἀκριβῶς συνισταμένου. καίτοι τῶν γε
 ἄλλων ἕκαστος ἐν τι τῆς ἐπιστήμης ἔργον ἀποτεμόμενος
 ἐν ἐκείνῃ εἰδοκιμήσας εἶναι τις ὅμως ἔδοξεν, ὃ δὲ μηχαν-
 νικῶν τε ὧν τὰ πρῶτα καὶ γεωμετρικῶν, ἔτι δὲ ἁρμονικῶν
 καὶ μουσικῶν φαίνεται, καὶ ὅμως ἕκαστον τούτων οὕτως
 ἐντελῶς δεικνυσιν ὡς ἐν αὐτὸ μόνον ἐπιστάμενος· τὴν μὲν
 γὰρ περὶ ἀκτίνων καὶ ἀνακλάσεων καὶ κατόπτρων θεωρίαν,
 ἔτι δὲ ἀστρονομίαν, ἐν ἧ παίδας τοὺς πρὸ αὐτοῦ ἀπέφη-
 νεν, οὐκ ὀλίγου χρόνου ἂν εἶη ἐπαινεῖν.

4. Ἄ δὲ ἔναγχος ἰδὼν αὐτοῦ τῶν ἔργων κατεπλάγην, 4
 οὐκ ὀκνήσω εἰπεῖν· κοινὴ μὲν γὰρ ἡ ὑπόθεσις καὶ τῷ
 καθ' ἡμᾶς βίῳ πάνυ πολλή, βαλανείου κατασκευῆ· περι-
 νοια δὲ καὶ ἐν τῷ κοινῷ τούτῳ σύνεσις θαυμαστή. τόπος
 μὲν ἦν οὐκ ἐπίπεδος, ἀλλὰ πάνυ προσάντης καὶ ὄρθιος,
 70 ὃν παραλαβὼν κατὰ θάτερα εἰς ὑπερβολὴν ταπεινόν,
 ἰσόπεδον θατέρῳ ἀπέφηνε, κρηπίδα μὲν βεβαιοτάτην
 ἅπαντι τῷ ἔργῳ βαλόμενος καὶ θεμελίῳν θέσει τὴν τῶν
 ἐπιτιθεμένων ἀσφάλειαν ἐμπεδωσάμενος, ὕψει δὲ πάνυ
 ἀποτόμοις καὶ πρὸς ἀσφάλειαν συνεχόμενοις τὸ ὄλον κρα-
 τυνάμενος· τὰ δὲ ἐποικοδομηθέντα τῷ τε τοῦ τόπου
 μεγέθει σύμμετρα καὶ τῷ εὐλόγῳ τῆς κατασκευῆς ἁρμο-
 νιώτατα καὶ τὸν τῶν φώτων λόγον φυλάττοντα. 5. πν- 5
 λῶν μὲν ὑψηλὸς ἀναβάσεις πλατείας ἔχων, ὑπτίος μᾶλλον
 ἢ ὄρθιος πρὸς τὴν τῶν ἀνιόντων εὐμάρειαν· εἰσιόντα δὲ
 τοῦτον ἐκδέχεται κοινὸς οἶκος εὐμεγέθης, ἱκανὴν ἔχων
 ὑπηρέταις καὶ ἀκολούθοις διατριβήν, ἐν ἀριστερᾷ δὲ τῶν
 ἐς τρυφὴν παρεσκευασμένων οἰκημάτων· βαλανείῳ δ' οὖν
 καὶ ταῦτα πρεπωδέστατα, χαρίεσσαι καὶ φωτὶ πολλῷ
 71 καταλαμπόμεναι ὑποχωρήσεις. εἴτ' ἐχόμενος αὐτῶν οἶ-
 κος, περιττὸς μὲν ὡς πρὸς τὸ λουτρόν, ἀναγκαῖος δὲ ὡς

- πρὸς τὴν τῶν εὐδαιμονεστέρων ἵποδοχὴν. μετὰ δὲ τοῦτον ἐκατέρωθεν διαρκεῖς τοῖς ἀποδυομένοις ἀποθέσεις, καὶ μέσος οἶκος ὕψει τε ὑψηλότητος καὶ φωτὶ φαιδρότατος, ψυχροῦ ὕδατος ἔχων τρεῖς κολυμβήθρας, Ἀκακίην λίθῳ κεκοσμημένος, καὶ εἰκόνες ἐν αὐτῷ λίθου λευκοῦ τῆς ἀρχαίας ἐργασίας, ἡ μὲν Ὑγιείας, ἡ δὲ Ἀσκληπιοῦ.
- 6 6. εἰσελθόντας δὲ ὑποδέχεται ἡρέμα χλαινόμενος οἶκος οὐκ ἀπηνεῖ τῇ θέρμῃ προαπαντῶν, ἐπιμήκης, ἀμφιστρόγγυλος, μεθ' ὃν ἐν δεξιᾷ οἶκος εὖ μάλα φαιδρός, ἀλείψασθαι προσηνῶς παρεχόμενος, ἐκατέρωθεν εἰσόδους ἔχων Φρυγίῳ λίθῳ κεκαλλωπισμένας, τοὺς ἀπὸ παλαιστρας εἰσιόντας δεχόμενος. εἶτ' ἐπὶ τούτῳ ἄλλος οἶκος οἴκων ἀπάντων κάλλιστος, στήναι τε καὶ ἐγκαθίζεσθαι προσηνέστατος καὶ 72 ἐμβραδύναι ἀβλαβέστατος καὶ ἐγκυλλισασθαι ὠφελιμώτατος, Φρυγίου καὶ αὐτὸς εἰς ὄροφὴν ἄκραν ἀποστιλβων. ἔξῃς δὲ ὁ θερμὸς ὑποδέχεται διάδρομος Νομάδι λίθῳ διακεκολλημένος. ὁ δὲ ἔνδον οἶκος κάλλιστος, φωτός τε πολλοῦ
- 7 ἀνάμεστος καὶ ὡς πορφύρα διηνθισμένος. 7. τρεῖς καὶ οὗτος θερμὰς πνέλους παρέχεται. λουσαμένῳ δὲ ἔνεστι σοι μὴ τὴν διὰ τῶν αὐτῶν οἴκων αὐθις ἐπανίεναι, ἀλλὰ ταχεῖαν τὴν ἐπὶ τὸ ψυχρὸν δι' ἡρέμα θερμοῦ οἰκήματος, καὶ ταῦτα πάντα ὑπὸ φωτὶ μεγάλῳ καὶ πολλῇ τῇ ἔνδον ἡμέρᾳ. ὕψη πρὸς τούτοις ἀνάλογα καὶ πλάτη τοῖς μήκεσι σύμμετρα καὶ πανταχοῦ πολλὴ χάρις καὶ Ἀφροδίτῃ ἐπανθεῖ· κατὰ γὰρ τὸν καλὸν Πίνδαρον „ἀρχομένου ἔργου πρόσωπον χρῆ θέμεν τηλαυγές.“ τοῦτο δ' ἂν εἶη ἐκ τῆς αὐγῆς μάλιστα καὶ τοῦ φέγγους καὶ τῶν φωταγωγῶν μηχανημένον. ὁ γὰρ σοφὸς ὡς ἀληθῶς Ἰππίας τὸν μὲν 73 ψυχροδόχον οἶκον ἐς βορρᾶν προκεχωρηκότα ἐποίησεν, οὐκ ἄμοιρον οὐδὲ τοῦ μεσημβρινοῦ ἀέρος· τοὺς δὲ πολλοῦ τοῦ θάλαππος δεομένους νότῳ καὶ εὐρῳ καὶ ζεφύρῳ ὑπέθηκε.
- 8 8. τί ἂν σοι τὸ ἐπὶ τούτῳ λέγοιμι παλαιστρας καὶ τὰς κοινὰς τῶν ἱματιοφυλακούντων κατασκευὰς ταχεῖαν τὴν ἐπὶ τὸ λουτρὸν καὶ μὴ διὰ μακροῦ τὴν ὁδὸν ἐχούσας τοῦ χρησίμου τε καὶ ἀβλαβοῦς ἕνεκα; καὶ μὴ με ὑπολάβῃ τις μικρὸν ἔργον προθέμενον κοσμεῖν τῷ λόγῳ προαιρεῖσθαι·

τὸ γὰρ ἐν τοῖς κοινοῖς καινὰ ἐπινοῆσαι κάλλους δειγματα, οὐ μικρᾶς σοφίας ἔγωγε τίθεμαι, οἷον καὶ τόδε τὸ ἔργον ὁ Θανμάσιος ἡμῖν Ἰππίας ἐπεδείξατο πάσας ἔχον τὰς βαλανεῖον ἀρετάς, τὸ χρήσιμον, τὸ εὐκαιρον, τὸ εὐφεγγές, τὸ σύμμετρον, τὸ τῷ τόπῳ ἤρμοσμένον, τὸ τὴν χρεῖαν ἐσφαλῆ παρεχόμενον, καὶ προσέτι τῇ ἄλλῃ περινοίᾳ κε-
 74 κοσμημένον, ἀφόδων μὲν ἀναγκαίων δυσὶν ἀναχωρήσεσιν ἐξόδοις τε πολλαῖς τεθυρωμένον, ὠρῶν δὲ διττὰς δηλώσεις, τὴν μὲν δι' ὕδατος καὶ μυκήματος, τὴν δὲ δι' ἡλίου ἐπιδεικνύμενον. ταῦτα ἰδόντα μὴ ἀποδοῦναι τὸν πρέποντα ἔπαινον τῷ ἔργῳ οὐκ ἀνοήτου μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀχαρίστου, μᾶλλον δὲ βασκάνου μοι εἶναι ἔδοξεν. ἐγὼ μὲν οὖν ἐς δύναμιν καὶ τὸ ἔργον καὶ τὸν τεχνίτην καὶ δημιουργὸν ἡμειψάμην τῷ λόγῳ. εἰ δὲ θεὸς παράσχοι καὶ λούσασθαι ποτε, πολλοὺς οἶδα ἔξω τούτους κοινωνήσοντάς μοι τῶν ἑπαινῶν.

ΠΡΟΛΑΛΙΑ Ο ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

1. Ὅτε ὁ Διόνυσος ἐπ' Ἰνδοὺς στρατιὰν ἤλασε — 1
 75 κωλύει γὰρ οὐδέν, οἶμαι, καὶ μῦθον ὑμῖν διηγήσασθαι Βακχικόν — φασὶν οὕτω καταφρονῆσαι αὐτοῦ τὰ πρῶτα τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἐκεῖ, ὥστε καταγελᾶν ἐπιόντος, μᾶλλον δὲ ἐλεεῖν τὴν τόλμαν αὐτίκα μάλα συμπατηθισομένου ὑπὸ τῶν ἐλεφάντων, εἰ ἀντιτάξοιτο· ἦκουον γάρ, οἶμαι, τῶν σκοπῶν ἀλλόκοτα ὑπὲρ τῆς στρατιᾶς αὐτοῦ ἀγγελλόντων, ὡς ἡ μὲν φάλαγξ αὐτῷ καὶ οἱ λόχοι γυναῖκες εἶεν ἔκφρονες καὶ μεμηνυῖαι, κιττῷ ἐστεμμέναι, νεβρίδας ἐνημμένοι, δοράτια μικρὰ ἔχουσαι, ἀσίδηρα, κιττοποίητα [καὶ ταῦτα], καὶ τινα πελτάρια κούφα, βομβοῦντα, εἴ τις μόνον προσάψαιτο — ἀσπίσι γὰρ εἶκαζον καὶ τὰ τύμπανα — ὀλίγους δὲ τινας ἀγροίκους νεανίσκους ἐνεῖναι γυμνοὺς, κόρδακα ὀρχουμένους, οὐρὰς ἔχοντας, κεράστας, οἷα τοῖς ἄρτι γεννηθεῖσιν ἐρίφοις ὑποφύεται. 2. καὶ τὸν μὲν στρα-
 76 τηλάτην αὐτὸν ἐφ' ἄρματος ὀχεῖσθαι παρδάλεω ἐπεζευγμένων, ἀγένειον ἀκριβῶς, οὐδ' ἐπ' ὀλίγον τὴν παρεῖαν

χροῶντα, κερασφόρον, βότρυσιν ἐστεφανωμένον, μίτρα τὴν
 κόμην ἀναδεδεμένον, ἐν πορφυρίδι καὶ χρυσῇ ἐμβάδι·
 ὑποστρατηγεῖν δὲ δύο, ἓνα μὲν τινα βραχύν, πρεσβύτην,
 ὑπόπαχυν, προγαστορα, ξινόσιμον, ὡτα μεγάλα ὄρθια
 ἔχοντα, ὑπότρομον, νάρθηκι ἐπερειδόμενον, ἐπ' ὄνου τὰ
 πολλὰ ἱππεύοντα, ἐν κροκωτῷ καὶ τοῦτον, πάνυ πιθανόν
 τινα συνταγματάρχην αὐτοῦ· ἕτερον δὲ τεράστιον ἄνθρωπον,
 τράγῳ τὰ νέρθεν ἑοικότα, κομήτην τὰ σκέλη, κέρατα ἔχοντα,
 βαθυπώγωνα, ὄργιλον καὶ θυμικόν, θατέρῳ μὲν σύριγγα
 φέροντα, τῇ δεξιᾷ δὲ ῥάβδον καμπύλην ἐπηρμένον καὶ
 περισκιρτῶντα ὅλον τὸ στρατόπεδον, καὶ τὰ γυναῖα δὲ
 φοβεῖσθαι αὐτὸν· καὶ σείειν ἠγεμώμενας τὰς κόμας, ὅποτε
 προσίοι, καὶ βοᾶν εὐοί· τοῦτο δ' εἰκάζειν καλεῖσθαι αὐ- 77
 τῶν τὸν δεσπότην. τὰς δ' οὖν ποιμένας διηρατᾶσθαι ἤδη
 ὑπὸ τῶν γυναικῶν καὶ διεσπᾶσθαι ἔτι ζῶντα τὰ θρέμ-
8 ματα· ὠμοφάγους γάρ τινας αὐτὰς εἶναι. 3. ταῦτα οἱ
 Ἴνδοι καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν ἀκούοντες ἐγέλων, ὡς τὸ εἰ-
 κός, καὶ οὐδ' ἀντεπεξάγειν ἢ παρατάττεσθαι ἤξιλον, ἀλλ'
 εἶπερ ἄρα, τὰς γυναῖκας ἐπαφήσειν αὐτοῖς, εἰ πλησίον
 γένοιτο, σφίσι δὲ καὶ νικᾶν αἰσχρὸν ἐδόκει καὶ φονεῦειν
 γυναῖα μεμνηότα καὶ θηλυμίτραν ἄρχοντα καὶ μεθύον
 σμικρὸν γερόντιον καὶ ἡμιστρατιώτην ἄλλον καὶ γυμνήτας,
 ὀρηχιστάς, πάντας γελοίους. ἐπεὶ δὲ ἠγγέλτο πυρπολῶν
 ὁ θεὸς ἤδη τὴν χώραν καὶ πόλεις αὐτάνδρους καταφλέγων
 καὶ ἀνάπτων τὰς ὕλας καὶ ἐν βραχεὶ πᾶσαν τὴν Ἰνδικὴν
 φλογὸς ἐμπεπληκώς — ὄπλον γάρ τοι Διουνσιακὸν τὸ πῦρ,
 πατρῶον αὐτῷ ἐκ τοῦ κερανοῦ — ἐνταῦθα ἤδη σπουδῇ 78
 ἀνελάμβανον τὰ ὄπλα καὶ τοὺς ἐλέφαντας ἐπισάξαντες
 καὶ ἐγκαλινώσαντες καὶ τοὺς πύργους ἀναθήμενοι ἐπ'
 αὐτοὺς ἀντεπεξῆσαν, καταφρονούντες μὲν καὶ τότε, ὀργι-
 ζόμενοι δὲ ὅμως καὶ συντρῖψαι σπεύδοντες αὐτῷ στρατο-
4 πέδῳ τὸν ἀγένειον ἐκείνον στρατηλάτην. 4. ἐπεὶ δὲ πλησίον
 ἐγένοντο καὶ εἶδον ἀλλήλους, οἱ μὲν Ἴνδοι προτάξαντες
 τοὺς ἐλέφαντας ἐπῆγον τὴν φάλαγγα, ὁ Διόνυσος δὲ τὸ
 μέσον μὲν αὐτὸς εἶχε, τοῦ κέρως δὲ αὐτῷ τοῦ δεξιοῦ μὲν
 ὁ Σειληνός, τοῦ εὐωνύμου δὲ ὁ Πᾶν ἠγούντο· λοχαγοὶ δὲ

καὶ ταξίαρχοι Σάτυροι ἐγκαθεισιήκεσαν· καὶ τὸ μὲν σύν-
 θημα ἦν ἅπασιν τὸ εὐοῖ. εὐθύς δὲ τὰ τύμπανα ἐπαταγεῖτο
 καὶ τὰ κύμβαλα τὸ πολεμικὸν ἐσήμαινε καὶ τῶν Σατύρων
 τις λαβὼν τὸ κέρας ἐπηύλει τὸ ὄρθιον καὶ ὁ τοῦ Σειληνοῦ
 ὄνος ἐννάλιόν τι ὠγκήσατο καὶ αἱ Μαινάδες σὺν ὀλολυγῇ
 ἐνεπήδησαν αὐτοῖς δράκοντας ὑπεζωσμένοι καὶ τῶν θύρ-
 σων ἄκρων ἀπογυμνοῦσαι τὸν σίδηρον. οἱ Ἴνδοι δὲ καὶ
 ἑλέφαντες αὐτῶν αὐτίκα ἐγκλίναντες σὺν οὐδενὶ κόσμῳ
 79 ἔφρευγον οὐδ' ἐντὸς βέλους γενέσθαι ὑπομεινάντες, καὶ
 τέλος κατὰ κράτος ἐαλώκεσαν καὶ αἰχμάλωτοι ἀπήγοντο
 ὑπὸ τῶν τέως καταγελωμένων, ἔργῳ μαθόντες ὡς οὐκ
 ἐχρῆν ἀπὸ τῆς πρώτης ἀκοῆς καταφρονεῖν ξένων στρατο-
 πέδων. 5. ἀλλὰ τί πρὸς τὸν Διόνυσον ὁ Διόνυσος οὗτος; 5
 εἶποι τις ἄν. ὅτι μοι δοκοῦσι (καὶ πρὸς Χαρίτων μὴ
 με κορυβαντιῶν ἢ τελέως μεθύειν ὑπολάβητε, εἰ τὰμὰ
 εἰκάζω τοῖς θεοῖς) ὁμοίον τι πάσχειν οἱ πολλοὶ πρὸς
 τοὺς καινοὺς τῶν λόγων τοῖς Ἴνδοῖς ἐκεῖνοις [οἷον καὶ
 πρὸς τοὺς ἑμούς]. οἰόμενοι γὰρ σατυρικὰ καὶ γελοῖα τινα
 καὶ κομιδῇ κωμικὰ παρ' ἡμῶν ἀκούσεσθαι [τοιαῦτα πεπι-
 στεύκασιν], οὐκ οἶδ' ὃ τι δόξαν αὐτοῖς ὑπὲρ ἑμοῦ, οἱ μὲν
 οὐδὲ τὴν ἀρχὴν ἀφικνουῦνται, ὡς οὐδὲν δέον παρέχειν τὰ
 ὤτα κάμοις γυναικεῖοις καὶ σκιρτήμασι σατυρικοῖς κατα-
 βάντας ἀπὸ τῶν ἐλεφάντων, οἱ δὲ ὡς ἐπὶ τοιοῦτό τι
 ἦγοντες ἀντὶ τοῦ κιττοῦ σίδηρον εὐρόντες οὐδ' οὕτως
 80 ἐπαινεῖν τολμῶσι τῷ παραδόξῳ τοῦ πράγματος τεθορυ-
 βημένοι. ἀλλὰ θαρρῶν ἐπαγγέλλομαι αὐτοῖς, ὅτι ἦν καὶ
 νῦν ὡς πρότερόν ποτε τὴν τελετὴν ἐθειλήσωσιν ἐπιδεῖν
 πολλάκις καὶ ἀναμνησθῶσιν οἱ παλαιοὶ συμπόται κώμων
 κοινῶν τῶν τότε καιρῶν καὶ μὴ καταφρονήσωσι τῶν Σα-
 τύρων καὶ Σειληνῶν, πῶσι δὲ ἐς κόρον τοῦ κρατήρος
 τούτου, ἐκβακχεύσειν καὶ αὐτοὺς καὶ πολλάκις μεθ' ἡμῶν
 ἐρεῖν τὸ εὐοῖ. 6. οὗτοι μὲν οὖν — ἐλεύθερον γὰρ ἀκοή 6
 — ποιούντων ὅτι καὶ φίλον, ἐγὼ δέ, ἐπειδήπερ ἔτι ἐν
 Ἴνδοῖς ἐσμέν, ἐθέλω καὶ ἄλλο ὑμῖν διηγῆσασθαι τι τῶν
 ἐκείθεν, οὐκ ἀπροσδιόνυσον οὐδ' αὐτό, οἶδ' ὧν ποιούμεν
 ἀλλότριον. ἐν Ἴνδοῖς τοῖς Μαχλαίοις, οἱ τὰ λαιὰ τοῦ

- Ἰνδοῦ ποταμοῦ, εἰ κατὰ ροὴν αὐτοῦ βλέπεις, ἐπινεμόμενοι μέχρι πρὸς τὸν Ὠκεανὸν καθήκουσι, παρὰ τούτοις ἄλλος ἐστὶν ἐν περιφράκτῳ, οὐ πάνυ μεγάλῳ χωρίῳ, συνηρηφεί δέ· κητὸς γὰρ πολὺς καὶ ἄμπελοι σύσκιον αὐτὸ ἀκριβῶς ποιοῦσιν. ἔνταῦθα πηγαὶ εἰσι τρεῖς καλλίστου καὶ διευδεστάτου ὕδατος, ἡ μὲν Σατύρου, ἡ δὲ Πανός, ἡ δὲ Σειληνοῦ. καὶ εἰσέρχονται εἰς αὐτὸ οἱ Ἰνδοὶ ἅπαξ τοῦ ἔτους ἑορτάζοντες τῷ Θεῷ, καὶ πίνουσι τῶν πηγῶν, οὐχ ἄπασῶν ἅπαντες, ἀλλὰ καθ' ἡλικίαν, τὰ μὲν μειράκια τῆς τῶν Σατύρων, οἱ ἄνδρες δὲ τῆς Πανικῆς, τῆς δὲ τοῦ Σειληνοῦ οἱ κατ' ἐμέ. 7. ἃ μὲν οὖν πάσχουσιν οἱ παῖδες 81 ἐπειδὴν πίωσιν, ἧ ὅλα οἱ ἄνδρες τολμῶσι κατεχόμενοι τῷ Πανί, μακρὸν ἂν εἶη λέγειν· ἃ δ' οἱ γέροντες ποιοῦσιν, ὅταν μεθυσθῶσι τοῦ ὕδατος, οὐκ ἀλλότριον εἰπεῖν· ἐπειδὴν πλήρῳ ὁ γέρον καὶ κατάσχη αὐτὸν ὁ Σειληνός, αὐτίκα ἐπὶ πολὺ ἄφρονός ἐστι καὶ κερηβαροῦντι καὶ βεβαπτισμένῳ ἔοικεν, εἴτα ἄφρω φωνή τε λαμπρὰ καὶ φθέγμα τορὸν καὶ πνεῦμα λιγυρὸν ἐγγίγνεται αὐτῷ καὶ λαλίστατος ἐξ ἀφρονοτάτου ἐστίν, οὐδ' ἂν ἐπιστομίσας παύσειας αὐτὸν μὴ οὐχὶ συνεχῆ λαλεῖν καὶ ῥήσεις μακρὰς συνείρειν. συνετὰ μέντοι πάντα καὶ κόσμια καὶ κατὰ τὸν Ὀμήρου ἐκείνον ῥήτορα „νιφάδεσσιν ἔοικότα χειμερήσι“ διεξέρχονται· οὐδ' ἀποχρήσει σοι κύκνοις κατὰ τὴν ἡλικίαν εἰκάσαι αὐτούς, ἀλλὰ καὶ τεττιγῶδες τι πυκνὸν καὶ ἐπίτροχον συνάπτουσιν ἄχρι βαθείας ἐσπέρας. τούντεῦθεν δὲ ἤδη ἀφειδίσης αὐτοῖς τῆς μέθης σιωπῶσι καὶ πρὸς τὸ ἀρχαῖον ἀνατρέχουσι. τὸ μέντοι παραδοξότατον οὐδέπω εἶπον· ἦν γὰρ ἀτελῆ ὁ γέρον μεταξὺ καταλίπη ὃν διεξῆει τὸν λόγον, δύντος ἡλίου κωλυθείς ἐπὶ πέρας αὐτὸν ἐπεξελεθεῖν, ἐς νέωτα πιδῶν αὐθις ἐκεῖνα συνάπτει ἃ πέρυσιν αὐτὸν λέγοντα ἡ μέθη κατέλιπε.
8. Ταῦτά μοι κατὰ τὸν Μῶμον εἰς ἑμαυτὸν ἀπεσκή- 82 φθω, καὶ μὰ τὸν Δί' οὐκ ἂν ἔτι ἐπαγάγοιμι τὸ ἐπιμύθιον· ὁρᾶτε γὰρ ἤδη καθ' ὃ τι τῷ μύθῳ ἔοικα. ὥστε ἦν μὲν τι παραπαίωμεν, ἡ μέθη αἴτια· εἰ δὲ πινυτὰ δόξειε τὰ λεγόμενα, ὁ Σειληνός ἄρα ἦν ἴλεως.

ΠΡΟΛΟΓΙΑ Ο ΗΡΑΚΛΗΣ.

1. Τὸν Ἡρακλέα οἱ Κελτοὶ Ὅγγμιον ὀνομάζουσι φωνῇ ¹
 τῇ ἐπιχωρίῳ, τὸ δὲ εἶδος τοῦ Θεοῦ πάννυ ἀλλόκοτον γρά-
 φουσι. γέρων ἐστὶν αὐτοῖς ἐς τὸ ἔσχατον, ἀναφαλαντίας,
 πολιοῦς ἀκριβῶς ὅσαι λοιπαὶ τῶν τριχῶν, ἔνσος τὸ δέρμα
 καὶ διακεκαυμένος ἐς τὸ μελάντατον οἰοῖ εἶσιν οἱ θαλατ-
 τουργοὶ γέροντες· μᾶλλον δὲ Χάρωνα ἢ Ἰαπετόν τινα τῶν
 ὑποταρταρίων καὶ πάντα μᾶλλον ἢ Ἡρακλέα εἶναι ἄν
 εἰκάσειας. ἀλλὰ καὶ τοιοῦτος ὧν ἔχει ὅμως τὴν σκευὴν
 τὴν Ἡρακλέους· καὶ γὰρ τὴν διφθέραν ἐνήπτει τὴν τοῦ
 λέοντος καὶ τὸ ῥόπαλον ἔχει ἐν τῇ δεξιᾷ καὶ τὸν γωρυτὸν
 παρήρηται, καὶ τὸ τόξον ἐντεταμένον ἢ ἀριστερὰ προ-
⁸³ δεικνυσι, καὶ ὅλως Ἡρακλῆς ἐστι ταῦτά γε. 2. ὦμην οἶν ²
 ἔφ' ὕβρει τῶν Ἑλληνίων Θεῶν τοιαῦτα παρανομεῖν τοὺς
 Κελτοὺς ἐς τὴν μορφήν τὴν Ἡρακλέους ἀμνομένους αὐ-
 τὸν τῇ γραφῇ, ὅτι τὴν χώραν ποτὲ αὐτῶν ἐπῆλθε λειαν
 ἐλαύνων, ὅποτε τὰς Γηρυόνου ἀγέλας ζητῶν κατέδραμε
 τὰ πολλὰ τῶν ἐσπεριῶν γενῶν. 3. καίτοι τὸ παραδοξό- ⁸
 τатον οὐδέπω ἔφην τῆς εἰκότος· ὁ γὰρ δὴ γέρων Ἡρα-
 κλῆς ἐκεῖνος ἀνθρώπων πάμπολύ τι πλήθος ἔλκει ἐκ τῶν
 ὤτων ἅπαντας δεδεμένους. δεσμὰ δὲ εἶσιν οἱ σειραὶ λεπταὶ
 χρυσοῦ καὶ ἠλέκτρον εἰργασμένοι ὅμοις ἔοικυαὶ τοῖς
 καλλίστοις. καὶ ὅμως ἀφ' οὕτως ἀσθενῶν ἀγόμενοι οὔτε
 δρασμὸν τινὰ βουλεύουσι, δυνάμενοι ἄν εὐμαρῶς, οὔτε
 ἄλλως ἀντιτείνουσιν [ἢ τοῖς ποσὶν ἀντερειδουσι] πρὸς τὸ
 ἐναντίον τῆς ἀγωγῆς ἐξυπτιάζοντες, ἀλλὰ φαιδροὶ ἔπονται
 καὶ γεγηθότες καὶ τὸν ἄγοντα ἐπαινοῦντες ἐπειγόμενοι
 ἅπαντες καὶ τῷ φθάνειν ἐθέλειν τὸν δεσμὸν ἐπιχαλῶν-
 τες, ἔοικότες ἀχθησομένοις εἰ λυθήσονται. ὁ δὲ πάν-
 των ἀτοπώτατον εἶναι μοι ἔδοξεν, οὐκ ὀκνήσω εἰπεῖν καὶ
 τοῦτο· οὐ γὰρ ἔχων ὁ ζωγράφος ὅθεν ἐξάψειε τὰς τῶν
 δεσμῶν ἀρχάς, ἄτε τῆς δεξιᾶς μὲν ἤδη τὸ ῥόπαλον, τῆς
⁸⁴ λαιᾶς δὲ τὸ τόξον ἐχούσης, τρυπήσας τοῦ Θεοῦ τὴν γλῶτ-
 ταν ἄκραν ἐξ ἐκείνης ἐλκομένους αὐτοὺς ἐποίησε, καὶ

- 4 ἐπέστραπται δὲ ἐς τοὺς ἀγομένους μειδιῶν. 4. ταῦτ' ἐγὼ μὲν ἐπὶ πολὺ εἰστήκειν ὄρων καὶ θαυμάζων καὶ ἀπορῶν καὶ ἀγανακτῶν· Κελτός δέ τις παρεστὼς οὐκ ἀπαίδευτος τὰ ἡμέτερα, ὡς ἔδειξεν, ἀκριβῶς Ἑλλάδα φωνὴν ἀφίεις, φιλόσοφος, οἶμαι, τῶν ἐπιχωρίων, Ἐγὼ σοι, ἔφη, ὦ ξένε, λύσω τῆς γραφῆς τὸ αἴνιγμα· πάνυ γὰρ ταραττομένῳ ἔοικας πρὸς αὐτήν. τὸν λόγον ἡμεῖς οἱ Κελτοὶ οὐχ ὥσπερ ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες Ἐρμῆν οἴομεθα εἶναι, ἀλλ' Ἡρακλεῖ αὐτὸν εἰκάζομεν, ὅτι παρὰ πολὺ τοῦ Ἐρμού ἰσχυρότερος οὗτος. εἰ δὲ γέρων πεποιήται, μὴ θαυμάσης· μόνος γὰρ ὁ λόγος ἐν γήρᾳ φιλεῖ ἐντελεῖ ἐπιδείκνυσθαι τὴν ἀκμήν, εἴ γε ἀληθῆ ὑμῶν οἱ ποιηταὶ λέγουσιν, ὅτι αἱ μὲν τῶν „ὀπλοτέρων φρένες ἡρέθονται,“ τὸ δὲ γῆρας ἔχει τι λέξαι τῶν νέων σοφώτερον.
- οὕτω γέ τοι καὶ τοῦ Νέστορος ὑμῖν ἀπορρεῖ ἐκ τῆς γλώττης τὸ μέλι, καὶ οἱ ἀγορηταὶ τῶν Τρώων τὴν ὅπα τὴν λειριόεσαν ἀφιαῖσιν εὐανθῆ τινα· [λείρια γὰρ καλεῖται, 5 εἴ γε μέμνημαι, τὰ ἄνθη]. 5. ὥστε εἰ τῶν ὠτων ἐκδεδεδεμένους τοὺς ἀνθρώπους πρὸς τὴν γλώτταν ὁ γέρων οὗτος Ἡρακλῆς ὁ λόγος ἔλκει, μηδὲ τοῦτο θαυμάσης εἰδὼς τὴν ὠτων καὶ γλώττης συγγένειαν· οὐδ' ὕβρις εἰς αὐτόν, εἰ ταύτῃ τετραύπηται· μέμνημαι γοῦν, ἔφη, καὶ κωμικῶν⁸⁵ τινῶ ἰναμβελίων παρ' ὑμῶν μαθῶν,
- τοῖς γὰρ λάλοισιν ἔξ ἄκρου ἡ γλώττα πᾶσιν ἐστι τετραύπημένη.
- 6 6. τὸ δ' ὅλον καὶ αὐτὸν ἡμεῖς τὸν Ἡρακλέα λόγῳ τὰ πάντα ἠγούμεθα ἐξεργάσασθαι σοφὸν γενόμενον καὶ πειθοῖ τὰ πλεῖστα βιάσασθαι. καὶ τὰ γε βέλη αὐτοῦ οἱ λόγοι εἰσὶν, οἶμαι, ὄξεις καὶ εὐστοχοὶ καὶ ταχεῖς καὶ τὰς ψυχὰς τιτρώσκοντες· πτερόεντα γοῦν τὰ ἔπη καὶ ἡμεῖς φατε εἶναι.
- 7 7. τοσαῦτα μὲν ὁ Κελτός. ἐμοὶ δὲ ἤνικα περὶ τῆς δεῦρο παρόδου ταύτης ἔσκοπούμην πρὸς ἔμαντόν, εἴ μοι καλῶς ἔχει τηλικῶδε ὄντι καὶ πάλαι τῶν ἐπιδείξεων πεπαυμένῳ αὐθις ὑπὲρ ἔμαντοῦ ψῆφον διδόναι τοσοῦτοις δικασταῖς, κατὰ καιρὸν ἐπηλθὲν ἀναμνησθῆναι τῆς εἰκόνας· τέως μὲν γὰρ ἐδεδίειν, μή τιμι ὑμῶν δόξαιμι κομιδῆ μειρακιώδη

ταῦτα ποιεῖν καὶ παρ' ἡλικίαν νεανιεύεσθαι, κατὰ τις Ὀμηρικὸς νεανίσκος ἐπιπλήξειε μοι εἰπὼν τό, „σὴ δὲ βίη λέλυται“, καὶ „χαλεπὸν γῆρας κατελλήφε σε“,

ἤπεδανὸς δὲ νύ τοι θεράπων, βραδέες δὲ τοι ἵπποι, ἐς τοὺς πόδας τοῦτο ἀποσκώπτων. ἀλλ' ὅταν ἀναμνησθῶ τοῦ γέροντος ἐκείνου Ἡρακλέους, πάντα ποιεῖν προάγομαι καὶ οὐκ αἰδοῦμαι τοιαῦτα τολμῶν ἡλικιώτης ὢν τῆς εἰκόνας.

86 8. ὥστε ἰσχυρὸς μὲν καὶ τάχος καὶ κάλλος καὶ ὅσα τοῦ σώ-
ματος ἀγαθὰ χαιρέτω, καὶ ὁ Ἔρως ὁ σὸς εἰσιδὼν με, ὃ Τῆιε ποιητά, ὑποπόλιον γένειον χρυσοφαέννων εἰ βούλεται πτερύγων ἀήταις παραπετέσθω, (†) καὶ ὁ Ἴπποκλειδῆς οὐ φροντιεῖ. τῷ λόγῳ δὲ νῦν ἂν μάλιστα ἀνηβᾶν καὶ ἀνθεῖν καὶ ἀκμάζειν καθ' ὥραν εἴη καὶ ἔλκειν τῶν ὠτων ὅσους ἂν πλειστοὺς δύνηται, καὶ τοξεύειν πολλάκις, ὡς οὐδὲν γε δέος μὴ κενωθεὶς λάθοι ὁ γωρυτὸς αὐτῷ. ὄραξ ὅπως παραμυ-
θοῦμαι τὴν ἡλικίαν καὶ τὸ γῆρας τὸ ἔμαντοῦ. καὶ διὰ τοῦτο ἐτόλμησα πάλαι νενεωλκημένον τὸ ἀκάτιον κατα-
σπάσας καὶ ἐκ τῶν ἐνότων ἐπισκευάσας αὐτίς ἀφείναι ἐς μέσον τὸ πέλαγος. εἴη δ', ὃ θεοί, καὶ τὰ παρ' ὑμῶν ἐμπνεῦσαι δεξιὰ, ὡς νῦν γε μάλιστα πλησιστίου τε καὶ
87 ἐσθλοῦ [καὶ] ἐταίρου ἀνέμον δεόμεθα, ἵνα, εἰ ἄξιοι φαι-
νοίμεθα, καὶ ἡμῖν τὸ Ὀμηρικὸν ἐκεῖνο ἐπιφθέγγηται τις, οἶην ἐκ ῥακῶν ὁ γέρον ἐπιγουνίδα φαίνει.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΗΛΕΚΤΡΟΥ Η ΤΩΝ ΚΥΚΝΩΝ.

1. Ἠλέκτρον πέρι καὶ ὑμᾶς δηλαδὴ ὁ μῦθος πέπεικεν, 1
αἰγείρους ἐπὶ τῷ Ἡριδανῷ ποταμῷ δακρύειν αὐτὸ θρη-
νούσας τὸν Φαέθοντα, καὶ ἀδελφάς γε εἶναι τὰς αἰγείρους
ἐκείνας τοῦ Φαέθοντος, εἶτα ὀδυρομένας τὸ μειράκιον
ἀλλαγῆναι ἐς τὰ δένδρα, καὶ ἀποστάζειν ἔτι αὐτῶν δά-
κρυον δῆθεν τὸ ἥλεκτρον. τοιαῦτα γὰρ ἀμέλει καὶ αὐτὸς
88 ἀκούων τῶν ποιητῶν ἁδόντων ἡλπιζον, εἴ ποτε γενοίμην
ἐπὶ τῷ Ἡριδανῷ, ὑπελθὼν μίαν τῶν αἰγείρων ἐκπετάσας

τὸ προκόλπιον ὑποδέξασθαι τῶν δακρύων ὀλίγα, ὡς
 2 ἤλεκτρον ἔχοιμι. 2. καὶ δὴ οὐ πρὸ πολλοῦ κατ' ἄλλο μὲν
 τι χρέος, ἦγον δὲ ὅμως ἐς τὰ χωρία ἐκεῖνα, καὶ — ἔδει
 γὰρ ἀναπλεῖν ἀνὰ τὸν Ἡριδανόν — οὐτ' αἰγείρους εἶδον
 πάνυ περισκοπῶν οὔτε τὸ ἤλεκτρον, ἀλλ' οὐδὲ τοῦνομα
 τοῦ Φαέθοντος ἤδεσαν οἱ ἐπιχώριοι. ἀναζητοῦντος γοῦν
 ἐμοῦ καὶ διαπυρθανομένου, πότε δὲ ἐπὶ τὰς αἰγείρους
 ἀφιζόμεθα τὰς τὸ ἤλεκτρον, ἐγέλων οἱ ναῦται καὶ ἤξιουν
 σαφέστερον λέγειν ὅ τι καὶ ἰθέλοιμι· ἡγὰρ τὸν μῦθον
 διηγούμην αὐτοῖς, Φαέθοντα γενέσθαι Ἥλιου παῖδα, καὶ
 τοῦτον εἰς ἡλικίαν ἐλθόντα αἰτῆσαι παρὰ τοῦ πατρὸς
 ἐλάσαι τὸ ἄρμα, ὡς ποιήσειε καὶ αὐτὸς μίαν ἡμέραν· τὸν
 δὲ δοῦναι, τὸν δὲ ἀπολέσθαι ἐκδιφρευθέντα, καὶ τὰς
 ἀδελφὰς αὐτοῦ πενθούσας ἐνταῦθά που, ἔφην, παρ' ὑμῖν,
 ἵνα περ καὶ κατέπεσεν ἐπὶ τῷ Ἡριδανῷ, αἰγείρους γενέσθαι
 3 καὶ δακρύειν ἔτι ἐπ' αὐτῷ τὸ ἤλεκτρον. 3. Τίς ταῦτά
 σοι, ἔφρασκον, διηγῆσατο ἀπατεῶν καὶ ψευδολόγος ἄνθρω-
 πος; ἡμεῖς δὲ οὔτε ἡνίοχόν τινα ἐκπίπτοντα εἶδομεν οὔτε
 τὰς αἰγείρους ἄς φῆς ἔχομεν. εἰ δὲ ἦν τι τοιοῦτον, οἷει
 ἡμᾶς δυοῖν ὀβολοῖν ἕνεκα ἐρέττειν ἢ ἢ ἔλκειν τὰ πλοῖα
 πρὸς ἐναντίον τὸ ὕδωρ, οἷς ἐξῆν πλουτεῖν ἀναλέγοντας
 τῶν αἰγείρων τὰ δάκρυα; τοῦτο λεχθὲν οὐ μετρίως μου
 καθίκετο, καὶ ἐσιώπησα διαισχυνθεῖς, ὅτι παιδίου τινὸς
 ὡς ἀληθῶς ἔργον ἐπεπόνθειν πιστεύσας τοῖς ποιηταῖς 89
 ἀπίθανα οὕτως ψευδομένοις, ὡς μηδὲν ὑγιὲς ἀρέσκεσθαι
 αὐτοῖς. μιᾶς μὲν δὴ ταύτης ἐλπίδος οὐ μικρᾶς ἐψευσμένος
 ἠνωίμην καθάπερ ἐκ τῶν χειρῶν τὸ ἤλεκτρον ἀπολωλεκώς,
 ὅς γε ἤδη ἀνέπλευτον εἰς ὅσα καὶ οἷα χρῆσομαι αὐτῷ.
 4 4. ἐκεῖνο δὲ καὶ πάνυ ἀληθῶς ὤμην εὐρήσειν παρ' αὐτοῖς,
 κύκνους πολλοὺς ἄδοντας ἐπὶ ταῖς ὄχθαις τοῦ ποταμοῦ.
 καὶ αὐθις ἑρώτων τοὺς ναύτας — ἀνεπλέομεν γὰρ ἔτι —
 Ἄλλ' οἱ γε κύκνοι πηλικά ὑμῖν τὸ λιγυρὸν ἐκεῖνο ἄδουσιν
 ἐφρεστώτες τῷ ποταμῷ ἐνθεν καὶ ἐνθεν; φασὶ γοῦν Ἀπόλ-
 λωνος παρέδρους αὐτοὺς ὄντας ὠδικοὺς ἀνθρώπους ἐνταῦθά
 που ἐς τὰ ὄρνεα μεταπεσεῖν καὶ διὰ τοῦτο ἄδειν ἔτι οὐκ
 5 ἐκλαθόμενους τῆς μουσικῆς. 5. οἱ δὲ σὺν γέλωτι, Σύ, ἔφην-

σαν, ὡς ἄνθρωπε, οὐ πάύση τήμερον καταψευδόμενος τῆς χώρας ἡμῶν καὶ τοῦ ποταμοῦ; ἡμεῖς δὲ αἰεὶ πλείοντες καὶ ἐκ παιδῶν σχεδὸν ἐργαζόμενοι ἐν τῇ Ἡριδανῷ ὀλίγους μὲν κύκνους ἐνίοτε ὀρώμεν ἐν τοῖς ἔλεσι τοῦ ποταμοῦ, καὶ κρώζουσιν οὗτοι πάνυ ἄμουσον καὶ ἀσθενές, ὡς τοὺς κόρακας ἢ τοὺς κολιοὺς Σειρήνας εἶναι πρὸς αὐτούς, ἄδόντων δὲ καὶ ἡδὺ καὶ οἶον σὺ φῆς οὐδὲ ὄναρ ἀκηκόαμεν· ὥστε θαναμάζομεν πόθεν ταῦτα εἰς ὑμᾶς ἀφίκετο περὶ ἡμῶν.

- 90 6. Πολλὰ τοιαῦτα ἐξαπατηθῆναι ἔστι πιστεύοντας 6
 τοῖς πρὸς τὸ μείζον ἕκαστα ἐξηγουμένοις. ὥστε καὶ γὰρ νῦν δέδια ὑπὲρ ἑμαυτοῦ μὴ ὑμεῖς ἄρτι ἀφιγμένοι, καὶ τοῦτο πρῶτον ἀκροασάμενοι ἡμῶν, ἤλεκτρά τινα καὶ κύκνους ἐλπίσαντες εὐρήσειν παρ' ἡμῖν, ἔπειτα μετ' ὀλίγον ἀπέλθῃτε καταγελῶντες τῶν ὑποσχομένων ὑμῖν τοιαῦτα πολλὰ κειμήλια ἐνεῖναι τοῖς λόγοις. ἀλλὰ μαρτύρομαι, ὡς ἐμοῦ τοιαῦτα μεγαλαυχουμένου περὶ τῶν ἐμῶν οὔτε ὑμεῖς οὔτε ἄλλος πω ἀκήκοεν, οὐδ' ἂν ἀκούσειέ ποτε. ἄλλοις μὲν γὰρ οὐκ ὀλίγοις ἐντύχοις ἂν Ἡριδανοῖς τισι καὶ οἷς οὐκ ἤλεκτρον, ἀλλὰ χρυσὸς αὐτὸς ἀποστάζει τῶν λόγων, πολὺ τῶν κύκνων τῶν ποιητικῶν λιγυρώτερος· τὸ δὲ ἐμὸν ὀράτε ἤδη ὅποιον ἀπλοῖκόν καὶ ἄμυθον, οὐδέ τις ὠδὴ πρόσεστιν. ὥστε δεῖα μὴ τοιοῦτό τι πάθῃς μείζω περὶ ἡμῶν ἐλπίσας, οἷόν τι πάσχουσιν οἱ τὰ ἐν τῷ ὕδατι ὀρώντες· οἷόμενοι
- 91 γὰρ τηλικαῦτα εἶναι αὐτὰ οἷα διεφαινετο αὐτοῖς ἄνωθεν, εὐρνομένης τῆς σκιᾶς πρὸς τὴν αὐγὴν, ἐπειδὴν ἀνασπᾶσσαι, πολλῶ μικρότερα εὐρίσκοντες ἀνιῶνται. ἤδη οὖν σοι προλέγω ἐκχέας τὸ ὕδωρ καὶ ἀποκαλύψας τὰμά, μηδὲν μέγα προσδοκῆσης ἀνιμήσασθαι, ἢ σαντὸν αἰτιάση τῆς ἐλπίδος.

ΜΥΙΑΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

- 1 1. Ἡ μύια ἔστι μὲν οὐ τὸ σμικρότατον τῶν ὀρνέων, ὅσον ἐμπίσι καὶ κώνωψι καὶ τοῖς ἔτι λεπτοτέροις παραβάλλειν, ἀλλὰ τοσοῦτον ἐκείνων μεγέθει προὔχει ὅσον αὐτῇ μελίττης ἀπολείπεται. ἐπτέρωται δὲ οὐ κατὰ τὰ αὐτὰ τοῖς ἄλλοις, ὡς τοῖς μὲν ἀπανταχόθεν κομᾶν τοῦ σώματος, τοῖς δὲ ὠκυπτέροις χρῆσθαι, ἀλλὰ κατὰ τὰς ἀκρίδας καὶ τέττιγας καὶ μελίττας ἔστιν ὑμενόπτερος, τοσοῦτον ἀπαλώτερα ἔχουσα τὰ πτερὰ ὅσον τῆς Ἑλληνικῆς ἐσθῆτος ἢ Ἰνδικῆ λεπτοτέρα καὶ μαλακωτέρα· καὶ μὴν διήνθισται κατὰ τοὺς ταῶνας, εἴ τις ἀτενὲς βλέποι ἐς αὐτήν, ὅποταν ἐκπετάσασα πρὸς τὸν ἥλιον πτερούσσηται.
- 2 2. ἢ δὲ πτήσις οὔτε κατὰ τὰς νυκτερίδας εἰρεσίᾳ συνεχεῖ τῶν πτερῶν οὔτε κατὰ τὰς ἀκρίδας μετὰ πηδήματος οὔδὲ ὡς οἱ σφήκες μετὰ ροιζήματος, ἀλλ' εὐκαμπῆς πρὸς ὃ τι ἂν μέρος ὀρμήσῃ τοῦ ἀέρος. καὶ μὴν κἀκεῖνο πρόσεστιν αὐτῇ, τὸ μὴ καθ' ἡσυχίαν, ἀλλὰ μετ' ὧδῆς πέτεσθαι οὐκ ἀπηνώως οἷα κωνώπων καὶ ἐμπίδων, οὔδὲ τὸ βαρύβρομον τῶν μελιττῶν ἢ τῶν σφηκῶν τὸ φοβερόν καὶ ἀπειλητικὸν ἐνδεικνυμένη, ἀλλὰ τοσοῦτόν ἐστι λιγυρωτέρα, ὅσον σάλπιγγος καὶ κυμβάλων αὐλοὶ μελιχρότεροι.
- 3 3. τὸ δὲ ἄλλο σῶμα ἢ μὲν κεφαλὴ λεπτότατα τῷ αὐχένι συνέχεται καὶ ἔστιν εὐπεριάγωγος, οὐ συμπεφυκνῖα ὡς ἢ τῶν ἀκρίδων· ὀφθαλμοὶ δὲ προπαλεῖς, πολὺ τοῦ κέρατος ἔχοντες· στέρον εὐπαγές, καὶ ἐκπεφύκασιν αὐτῇ οἱ πόδες οὐ κατὰ τοὺς σφήκας πάνυ ἐσφιγμένοι. ἢ γαστήρ δὲ ὠχρῶται καὶ αὐτῇ καὶ θώρακι ἔοικε ζώνας πλατείας καὶ φολίδας ἔχουσα. ἀμύνεται μέντοι οὐ κατὰ τὸ οὐροπύγιον ὡς σφήξ καὶ μέλιττα, ἀλλὰ τῷ στόματι καὶ τῇ προβοσκίδι, ἣν κατὰ τὰ αὐτὰ τοῖς ἐλέφασιν καὶ αὐτῇ ἔχουσα προνομεύει τε καὶ ἐπιλαμβάνεται καὶ προσφῦσα κατέχει κοτυληδόνη κατὰ τὸ ἄκρον ἔοικνῖαν. ἐκ δὲ αὐτῆς ὁδοὺς προκύπτει, ᾧ κεντοῦσα πίνει τοῦ αἵματος· πίνει μὲν γὰρ καὶ γάλακτος, ἡδὺ δὲ αὐτῇ καὶ τὸ αἷμα, οὐ μετὰ μεγάλης ὀδύνης τῶν κεντου-

μένων. ἑξάπους δὲ οὖσα τοῖς μὲν τέτταρσι βαδίζει μόνοις, τοῖς δὲ προσθίοις δυσιν καὶ ὅσα χερσὶ χρῆται. ἴδοις ἂν οὖν αὐτὴν ἐπὶ τεττάρων βεβηκυῖαν ἔχουσαν τι ἐν ταῖν χεροῖν μετέωρον ἐδώδιμον ἀνθρωπίνως πάνυ καὶ καθ' ἡμᾶς. 4. γίνεται δὲ οὐκ εὐθύς τοιαύτη, ἀλλὰ σκώληξ τὸ 4 πρῶτον ἦτοι ἐξ ἀνθρώπων ἢ ἄλλων ζώων ἀποθανόντων· εἶτα κατ' ὀλίγον πόδας τε ἐκφέρει καὶ φύει τὰ πτερά καὶ ἐξ ἔρπετοῦ ὄρνεον γίνεται, καὶ κνοφορεῖ δὲ καὶ ἀπο- 94 τίττει σκώληκα μικρὸν τὴν μυῖαν ὑστερον. σύντροφος δὲ ἀνθρώποις ὑπάρχουσα καὶ ὁμοδίαιτος καὶ ὁμοτράπεζος ἀπάντων γεύεται πλὴν ἐλαίου· θάνατος γὰρ αὐτῇ τοῦτο πιεῖν. [καὶ μέντοι ἀκύμορος οὖσα] — πάνυ γὰρ ἐς στενὸν ὁ βίος αὐτῆς συμμεμέτρηται — τῷ φωτὶ χαίρει μάλιστα καὶ τούτῳ πολιτεύεται· νυκτὸς δὲ εἰρήνην ἄγει καὶ οὔτε πέτεται οὔτε ᾄδει, ἀλλ' ὑπέπτηχε καὶ ἀτρεμεῖ. 5. σύνεσιν 5 δὲ οὐ μικρὰν αὐτῆς εἰπεῖν ἔχω, ὅποταν τὸν ἐπίβουλον καὶ πολέμιον αὐτῇ τὸν ἀράχνην διαδιδράσκη· λοχῶντά τε γὰρ ἐπιτηρεῖ καὶ ἀντίον αὐτῷ ὄρα ἐκκλίνουσα τὴν ὁρμήν, ὡς μὴ ἀλίσκοιτο σαγηνευθεῖσα καὶ περιπεσοῦσα ταῖς τοῦ θηρίου πλεκτάναις. τὴν μὲν γὰρ ἀνδρείαν καὶ τὴν ἀλκὴν αὐτῆς οὐχ ἡμᾶς χρῆ λέγειν, ἀλλ' ὁ μεγαλοφρονότατος τῶν ποιητῶν Ὅμηρος τὸν ἄριστον τῶν ἡρώων ἐπαινέσαι ζητῶν 95 οὐ λέοντι ἢ παρδάλει ἢ ὑἱ τὴν ἀλκὴν αὐτοῦ εἰκάζει, ἀλλὰ τῷ θάρσει τῆς μυῖας καὶ τῷ ἀτρέστῳ καὶ λιπαρεῖ τῆς ἐπιχειρήσεως· [οὐδὲ γὰρ θράσος ἀλλὰ θάρσος φησὶν αὐτῇ προσεῖναι.] καὶ γὰρ εἰργομένη, φησὶν, ὅμως οὐκ ἀφίσταται, ἀλλ' ἐφίεται τοῦ δῆγματος. οὕτω δὲ πάνυ ἐπαινεῖ καὶ ἀσπάζεται τὴν μυῖαν, ὥστε οὐχ ἅπαξ οὐδ' ἐν ὀλίγοις μέμνηται αὐτῆς, ἀλλὰ πολλάκις· οὕτω κοσμεῖ τὰ ἔπη μνημονευομένη. ἄρτι μὲν τὴν ἀγελαίαν πτήσιν αὐτῆς ἐπὶ τὸ γάλα διέρχεται, ἄρτι δὲ τὴν Ἀθηναῖν, ὅποτε τοῦ Μενέλεω τὸ βέλος ἀποκρούεται, ὡς μὴ ἐπὶ τὰ καιριώτατα ἐμπέσοι, εἰκάζων μητρὶ κηδομένη κοιμωμένου αὐτῇ τοῦ βρέφους, τὴν μυῖαν αὐθις ἐπεισάγει τῷ παραδείγματι. καὶ μὴν καὶ ἐπιθέτω καλλίστῳ αὐτὰς ἐκόσμησεν „ἀδινὰς“ προσειπῶν καὶ τὴν ἀγέλην αὐτῶν „ἔθνη“ καλῶν. 6. οὕτω δὲ ἰσχυρά 6

ἔστιν, ὡς θ' ὁπόταν τι δάκνη, τιτρώσκει οὐκ ἀνθρώπου 96
 δέρμα μόνον, ἀλλὰ καὶ βοὸς καὶ ἵππου, καὶ ἐλέφαντα
 λυπεῖ ἐς τὰς ῥυτίδας αὐτοῦ παρεσθνομένη καὶ τῇ αὐτῆς
 προνομαίᾳ κατὰ λόγον τοῦ μεγέθους ἀμύσσουσα. μίξεως
 δὲ καὶ ἀφροδισίων καὶ γάμων πολλὴ αὐταῖς ἢ ἐλευθερία,
 καὶ ὁ ἄρρηγ οὐ κατὰ τοὺς ἀλεκτρονάς ἐπιβάς εὐθύς
 ἀπεπλήθησεν, ἀλλ' ἐποχεῖται τῇ θηλείᾳ ἐπὶ πολὺ, κἀκεῖνη
 φέρει τὸν νυμφίον, καὶ συμπέτονται τὴν ἐναέριον ἐκείνην
 μίξιν τῇ πτήσει μὴ διαφθείρουσαι. ἀποτμηθεῖσα δὲ τὴν
 κεφαλὴν μυῖα ἐπὶ πολὺ ζῆ τῷ ἄλλῳ σώματι καὶ ἔμπνους
 7 ἔστιν. 7. ὁ δὲ μέγιστον ἐν τῇ φύσει αὐτῶν ὑπάρχει, τοῦτο
 δὴ βούλομαι εἰπεῖν. καὶ μοι δοκεῖ ὁ Πλάτων μόνον αὐτὸ
 παριδεῖν ἐν τῷ περὶ ψυχῆς καὶ ἀθανασίας λόγῳ. ἀποθα-
 νοῦσα γὰρ μυῖα τέφρας ἐπιχυθείσης ἀνίσταται καὶ πα-
 λιγενεσία τις αὐτῇ καὶ βίος ἄλλος ἐξ ὑπαρχῆς γίνεται,
 ὡς ἀκριβῶς πεπεισθαι πάντας, ὅτι κἀκεῖνων ἀθάνατός
 ἔστιν ἡ ψυχὴ, εἴ γε καὶ ἀπελθοῦσα ἐπανέρχεται πάλιν καὶ
 γνωρίζει καὶ ἐπανίστησι τὸ σῶμα καὶ πέτεσθαι τὴν μυῖαν
 ποιεῖ, καὶ ἐπαληθεύει τὸν περὶ Ἑρμοτίμου τοῦ Κλαζομε-
 νίου μῦθον, ὅτι πολλάκις ἀφείσα αὐτὸν ἢ ψυχὴ ἀπεδήμει
 καθ' ἑαυτήν, εἶτα ἐπανελθοῦσα ἐπλήρου αὐθις τὸ σῶμα
 8 καὶ ἀνίστα τὸν Ἑρμοτίμον. 8. ἀργὸς δὲ αὐτῇ καὶ ἄνετος
 οὔσα τὰ ὑπὸ τῶν ἄλλων πονούμενα καρποῦται καὶ πλήρης 97
 αὐτῇ πανταχοῦ τράπεζα· καὶ γὰρ αἶγες αὐτῇ ἀμέλγονται,
 καὶ ἡ μέλιττα οὐχ ἥκιστα μυῖαις [καὶ ἀνθρώποις] ἐργάζεται,
 καὶ [οἱ] ὄψοποιοὶ ταύτῃ τὰ ὄψα ἠδύνουσι καὶ βασιλέων
 αὐτῶν προγεύεται καὶ ταῖς τραπέζαις ἐμπεριπατοῦσα συ-
 9 νεστιᾶται αὐτοῖς καὶ συναπολαύει πάντων. 9. νεοττιὰν δὲ
 ἢ καλιὰν οὐχ ἐνὶ τόπῳ κατεστήσατο, ἀλλὰ πλάνητα τὴν
 πτήσιν κατὰ τοὺς Σκύθας ἐπανηρημένη, ὅπου ἂν τύχη ὑπὸ
 τῆς νυκτὸς καταληφθεῖσα, ἐκεῖ καὶ ἔστιαν καὶ εὐνήν ποιεῖ-
 ται. ὑπὸ σκότῳ μέντοι, ὡς ἔφην, οὐδὲν ἐργάζεται οὐδὲ
 ἀξιοὶ λανθάνειν τι πράττουσα, οὐδὲ ἠγείται τι αἰσχρὸν
 10 ποιεῖν, ὃ ἐν φωτὶ δρώμενον αἰσχύνει αὐτήν. 10. φησὶ δὲ
 ὁ μῦθος καὶ ἀνθρωπὸν τινα Μυῖαν τὸ ἀρχαῖον γενέσθαι
 πάνυ καλήν, λάλον μέντοι γε καὶ στωμύλην καὶ ᾧδικήν,

καὶ ἀντρασθῆναι γε τῇ Σελήνῃ κατὰ τὸ αὐτὸ ἀμφοτέρας τοῦ Ἐνδυμίωνος. εἴτ' ἐπειδὴ κοιμώμενον τὸ μειράκιον συνεχῶς ἐπήγειρεν ἐρεσχηλοῦσα καὶ ἄδουσα καὶ κωμάζουσα ἐπ' αὐτόν, τὸν μὲν ἀγανακτῆσαι, τὴν δὲ Σελήνην ὀργισθεῖσαν ἐς τοῦτο τὴν Μυῖαν μεταβαλεῖν· καὶ διὰ τοῦτο
 98 πᾶσι νῦν τοῖς κοιμωμένοις αὐτὴν τοῦ ὕπνου φθονεῖν μεμνημένην ἔτι τοῦ Ἐνδυμίωνος, καὶ μάλιστα τοῖς νέοις καὶ ἀπαλοῖς· καὶ τὸ δῆγμα δὲ αὐτὸ καὶ ἡ τοῦ αἵματος ἐπιθυμία οὐκ ἀγριότητος, ἀλλ' ἔρωτός ἐστι σημεῖον καὶ φιλανθρωπίας· ὡς γὰρ δυνατὸν ἀπολαύει καὶ τοῦ κάλλους τι ἀπανθίζεται. 11. ἐγένετο κατὰ τοὺς παλαιοὺς καὶ γυνή 11
 τις ὁμώνυμος αὐτῇ, ποιήτρια, πάννυ καλὴ καὶ σοφὴ, καὶ ἄλλη ἑταῖρα τῶν Ἀττικῶν ἐπιφανής, περὶ ἧς καὶ ὁ κωμικὸς ποιητὴς ἔφη,

ἡ Μυῖα δ' ἔδακνεν αὐτὸν ἄχρι τῆς καρδίας·
 οὕτως οὐδ' ἡ κωμικὴ χάρις ἀπηξίωσεν οὐδὲ ἀπέκλεισε τῆς σκηῆς τὸ τῆς μυίας ὄνομα, οὐδ' οἱ γονεῖς ἡδοῦντο τὰς θυγατέρας οὕτω καλοῦντες. ἡ μὲν γὰρ τραγωδία καὶ σὺν μεγάλῳ ἐπαίνῳ μέμνηται τῆς μυίας, ὡς ἐν τούτοις,
 δεινὸν γε τὴν μὲν μυῖαν ἀκλίμῳ σθένει
 κηδᾶν ἐπ' ἀνδρῶν σώμαθ', ὡς πλησθῆ φόνου,
 ἄνδρας δ' ὀπλίτας πολέμιον ταρβεῖν δόρου.

[πολλὰ ἂν εἶχον εἰπεῖν καὶ περὶ Μυίας τῆς Πυθαγορικῆς, εἰ μὴ γνώριμος ἦν ἅπασιν ἡ κατ' αὐτὴν ἱστορία. 12. γί- 12
 νονται δὲ καὶ μέγισταί τινες μυῖαι, ἃς στρατιωτίδας οἱ πολλοὶ καλοῦσιν; οἱ δὲ κύνας, τραχύταται τὸν βόμβον καὶ τὴν πτησὶν ὠκύταται, αἱ γε καὶ μακροβιώταται εἰσι καὶ τοῦ χειμῶνος ὄλου ἄσιτοι διακαρτεροῦσιν ὑπεπτηχυῖαι
 99 τοῖς ὀρόφοις μάλιστα, ἐφ' ὧν κάκεινο θαυμάζειν ἄξιον, ὅτι ἀμφοτέρα, καὶ τὰ θηλειῶν καὶ τὰ ἀρρένων, δρωσὶ βαίνοντες ἐν τῷ μέρει κατὰ τὸν Ἑρμοῦ καὶ Ἀφροδίτης παῖδα τὸν μικτὸν τὴν φύσιν καὶ διττὸν τὸ κάλλος.] πολλὰ δ' ἔτι ἔχων εἰπεῖν καταπαύσω τὸν λόγον, μὴ καὶ δόξω κατὰ τὴν παροιμίαν ἐλέφαντα ἐκ μυίας ποιεῖν.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΠΑΙΔΕΥΤΟΝ ΚΑΙ ΠΟΛΛΑ ΒΙΒΛΙΑ ΩΝΟΥΜΕΝΟΝ.

- 1 1. Καὶ μὴν ἐναντίον ἐστὶν οὗ ἑθέλεις ὁ νῦν ποιεῖς· οἷε μὲν γὰρ ἐν παιδείᾳ καὶ αὐτὸς εἶναι τις δόξειν σπουδῆ συνωνούμενος τὰ κάλλιστα τῶν βιβλίων· τὸ δέ σοι περὶ τὰ κάτω χωρεῖ καὶ ἔλεγχος γίνεται τῆς ἀπαιδευσίας πως τοῦτο· μάλιστα δὲ οὐδὲ τὰ κάλλιστα ὠνῆ, ἀλλὰ πιστεύεις τοῖς ὡς ἔτυχεν ἐπαινοῦσι καὶ ἔρμαιον εἶ τῶν τοιαῦτα ἐπιψευδομένων τοῖς βιβλίοις καὶ θησαυρὸς ἔτοιμος τοῖς καπῆλοις αὐτῶν. ἢ πόθεν γὰρ σοι διαγνῶναι δυνατόν, τίνα μὲν παλαιὰ καὶ πολλοῦ ἄξια, τίνα δὲ φανῶλα καὶ ἄλλως σαπρά, εἰ μὴ τῷ διαβεβρωσθαι καὶ κατακεκόφθαι αὐτὰ τεκμαίρει καὶ συμβούλους τοὺς σέας ἐπὶ τὴν ἐξέτασιν παραλαμβάνεις; ἐπεὶ τοῦ ἀκριβοῦς ἢ τοῦ ἀσφαλοῦς ἐν 100
- 2 αὐτοῖς τίς ἢ ποία διάγνωσις; 2. ἵνα δέ σοι δῶ αὐτὰ ἐκεῖνα κερικέναι, ὅσα ὁ Καλλίνος [ἐς κάλλος] ἢ ὁ αἰόδιμος Ἀττικὸς σὺν ἐπιμελείᾳ τῇ πάσῃ γράψαιεν ἄν, σοὶ τί ὄφελος, ὧ θαυμάσιε, τοῦ κήματος οὔτε εἰδοῖτι τὸ κάλλος αὐτῶν οὔτε χρησομένῳ ποτὲ οὐδὲν μᾶλλον ἢ τυφλὸς ἄν τις ἀπολαύσειε κάλλους παιδικῶν; σὺ δὲ ἀνεωγμένοις μὲν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὄρας τὰ βιβλία, καὶ νῆ Δία κατακόρως, καὶ ἀναγινώσκεις ἕνια πάνυ ἐπιτρέχων φθάνοντος τοῦ ὀφθαλμοῦ τὸ στόμα· οὐδέπω δὲ τοῦτό μοι ἱκανόν, ἢ μὴ εἰδῆς τὴν ἀρετὴν καὶ καλίαν ἐκάστου τῶν ἐγγεγραμμένων καὶ συνλησθιστις μὲν ὁ νοῦς σύμπασι, τίς δὲ ἢ τάξις τῶν ὀνομάτων 101
- 3 ὅσα τε πρὸς τὸν ὀρθὸν κανόνα τῷ συγγραφεῖ ἀπηκριβῶνται καὶ ὅσα κίβδηλα καὶ νόθα καὶ παρακεκομμένα. 3. τί οὖν; φῆς καὶ ταῦτα μὴ μαθῶν ἡμῖν εἰδέναι; πόθεν, εἰ μὴ ποτε παρὰ τῶν Μουσῶν κλῶνα δάφνης καθάπερ ὁ ποιμὴν ἐκεῖνος λαβῶν; Ἐλικῶνα μὲν γάρ, ἵνα διατρίβειν αἱ θεαὶ λέγονται, οὐδὲ ἀκήκοας οἴμαι ποτε οὐδὲ τοιαύτας διατριβὰς ἡμῖν ἐν παισὶν ἐποιεῖ· σοὶ καὶ μεμνήσθαι Μουσῶν ἀνόσιον. ἐκεῖναι γὰρ ποιμένοι μὲν οὐκ [ἄν] ὤκνησαν φανῆναι σκληρῷ ἀνδρὶ καὶ δασεῖ καὶ πολὺν τὸν ἥλιον ἐπὶ τῷ σώματι

ἐμφαίνοντι, οἷω δὲ σοὶ — καὶ μοι πρὸς τῆς Ἀναίτιδος ἄφες ἐν τῷ παρόντι τὸ μὴ σύμπαντα σαφῶς εἰπεῖν — οὐδὲ ἐγγὺς γενέσθαι ποτ' ἂν εὖ οἶδ' ὅτι κατηξίωσαν, ἀλλ' ἀντὶ τῆς δάφνης μυρικήν ἂν ἤ καὶ μαλάχην μαστιγοῦσαι ἀπήλασαν ἂν τὸν τοιοῦτον, ὡς μὴ μιᾶναι μήτε τὸν Ὀλ-
 102 μειὸν μήτε τὴν τοῦ Ἴππου κρήνην, ἅπερ ἢ ποιμνίους διψῶσιν ἢ ποιμένων στόμασι καθαροῖς πότιμα. καίτοι οὐδέ, εἰ πάνυ ἀναίσχυντος εἶ καὶ ἀνδρείος τὰ τοιαῦτα, τολμήσειας ἂν ποτε εἰπεῖν ὡς ἐπαιδευθῆς ἢ ἐμέλησέ σοι πώποτε τῆς ἐν χρῶ πρὸς τὰ βιβλία συνουσίας ἢ ὡς διδάσκαλός σοι ὁ δεῖνα ἢ τῷ δεῖνι ξυνεφοίτας. 4. ἀλλ' ἐνὶ 4 τούτῳ μόνῳ πάντα ἐκεῖνα ἀναδραμεῖσθαι νῦν ἐλπίζεις τῷ κτᾶσθαι πολλὰ βιβλία. κατὰ δὴ ταῦτα ἔχε ξυλλαβῶν ἐκεῖνα τὰ τοῦ Δημοσθένους, ὅσα τῇ χειρὶ τῇ αὐτοῦ ὁ ρήτωρ ἔγραψε, καὶ τὰ τοῦ Θουκυδίδου, ὅσα παρὰ τοῦ Δημοσθένους καὶ αὐτὰ ὀκτάκις μεταγεγραμμένα εὐρέθη καὶ Νηλέως ἅπαντα ἐκεῖνα, ὅσα ὁ Σύλλας Ἀθήνηθεν εἰς Ἰταλίαν ἐξέπεμψε, τί ἂν πλέον ἐκ τούτου ἐς παιδείαν κτήσαιο, κἂν ὑποβαλλόμενος αὐτὰ ἐπικαθεύδης ἢ ξυγκολλήσας καὶ περιβαλλόμενος περινοστής; πίθηκος γὰρ ὁ πίθηκος, ἢ παροιμία φησί, κἂν χρυσὰ ἔχη σάμβαλα. καὶ σὺ τοίνυν βιβλίον μὲν ἔχεις ἐν τῇ χειρὶ καὶ ἀναγινώσκεις αἰεὶ, τῶν δὲ ἀναγινωσκομένων οἶσθα οὐδέν, ἀλλ' ὄνος λύρας ἀκούεις κινῶν τὰ ὦτα. ὡς εἴ γε τὸ κεκτῆσθαι τὰ βιβλία καὶ πεπαιδευμένον ἀπέφαινε τὸν ἔχοντα, πολλοῦ
 103 ἂν ὡς ἀληθῶς τὸ κτῆμα ἦν ἄξιον καὶ μόνων ὑμῶν τῶν πλουσιῶν, εἰ ὡςπερ ἐξ ἀγορᾶς ἦν πριάσθαι τοὺς πένητας ἡμᾶς ὑπερβάλλοντας. τίς δὲ τοῖς ἐμπόροις καὶ τοῖς βιβλιοκαπηλοῖς ἤρτισεν ἂν περὶ παιδείας τοσαῦτα βιβλία ἔχουσι καὶ πωλοῦσιν; ἀλλ' εἴ γε διελέγγειν ἐθέλεις, ὅψει μῆδ' ἐκείνους πολὺ σοὺ τὰ ἐς παιδείαν ἀμείνους, ἀλλὰ βαρβάρους μὲν τὴν φωνὴν ὡςπερ σὺ, ἀξυνέτους δὲ τῇ γνώσει, οἷους εἰκὸς εἶναι τοὺς μῆδὲν τῶν καλῶν καὶ αἰσχυρῶν καθεωρακότας. καίτοι σὺ μὲν δύο ἢ τρία παρ' αὐτῶν ἐκείνων πριάμενος ἔχεις, οἱ δὲ νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν διὰ χειρὸς ἔχουσιν αὐτά. 5. τίνος σὺν ἀγαθοῦ 5

ὡνῆ ταῦτα, εἰ μὴ καὶ τὰς ἀποθήκας αὐτὰς τῶν βιβλίων
 ἡγῆ πεπαιδευῆσθαι τοσαῦτα περιεχοῦσας παλαιῶν ἀνδρῶν
 ξυγγράμματα; καὶ μοι, εἰ δοκεῖ, ἀπόκριναι· μᾶλλον δέ,
 ἐπεὶ τοῦτό σοι ἀδύνατον, ἐπίνευσον γοῦν ἢ ἀνάνευσον
 πρὸς τὰ ἐρωτώμενα. εἴ τις αὐλεῖν μὴ ἐπιστάμενος κτή-
 σαιτο τοὺς Τιμοθέου αὐλοὺς ἢ τοὺς Ἰσμηνίου, οὓς ἑπτὰ
 ταλάντων ὁ Ἰσμηνίας ἐν Κορίνθῳ ἐπρίατο, ἄρ' ἂν διὰ
 τοῦτο καὶ αὐλεῖν δύναίτο; ἢ οὐδὲν ὄφελος αὐτῷ τοῦ κτή-
 ματος οὐκ ἐπισταμένῳ χρῆσασθαι κατὰ τὴν τέχνην; εὖ γοι ¹⁰⁴
 ἀνένευσας· οὐδὲ γὰρ τοὺς Μαρσίου ἢ Ὀλύμπου κτησάμε-
 νος αὐλήσειεν ἂν μὴ μαθών. τί δ', εἴ τις τοῦ Ἡρακλέους
 τὰ τόξα κτήσαιτο μὴ Φιλοκτήτης ὦν, ὡς δύνασθαι ἐντε-
 νασθαι τε αὐτὰ καὶ ἐπίσκοπα τοξεῦσαι, τί σοι καὶ οὗτος
 δοκεῖ; ἄρ' ἂν ἐπιδειξασθαι τι ἔργον τοξότου ἄξιον; ἀνέ-
 νευσας καὶ τοῦτο. κατὰ ταῦτά δὴ καὶ ὁ κυβερνᾶν οὐκ
 εἰδὼς καὶ ἱππεύειν μὴ μεμελετηκῶς εἰ ὁ μὲν ναῦν παρα-
 λάβοι τοῖς πᾶσι καὶ ἐς κάλλος καὶ εἰς ἀσφάλειαν κάλλι-
 στα ἐξειργασμένην, ὁ δὲ ἵππον κτήσαιτο Μῆδον ἢ κεν-
 ταυρίδην ἢ κοππαφόρον, ἐλέγχοιτο ἂν, οἶμαι, ἑκάτερος
 οὐκ εἰδὼς εἰς ὅ τι χρῆσαιτο [ἑκατέρῳ], ἐπινεύεις καὶ τοῦτο;
 πείθου δὴ καὶ τοῦτό μοι ἐπίνευσον, εἴ τις ὥσπερ σὺ
 ἀπαιδευτος ὦν ὠνοῖτο πολλὰ βιβλία, οὐ σκώμματα οὗτος
 εἰς ἀπαιδευσίαν καθ' ἑαυτοῦ ἐκφέρει; τί ὀκνεῖς καὶ τοῦτο
 ἐπινεύειν; ἔλεγχος γάρ, οἶμαι, σαφῆς οὗτος καὶ τῶν ὁρῶν- ¹⁰⁵
 των ἕκαστος εὐθὺς τὸ προχειρότατον ἐκείνο ἐπιφθέγγεται,
 6 τί κνὴ καὶ βαλανεῖω; 6. καὶ ἐγένετό τις οὐ πρὸ πολλοῦ
 ἐν Ἀσίᾳ πλούσιος ἀνὴρ ἐκ συμφορᾶς ἀπομηθῆς τοὺς
 πόδας ἀμφοτέρους ὑπὸ κρύους, οἶμαι, ἀποσαπέντας, ἐπειδὴ
 ποτε διὰ χιόνος ὁδοιπορῆσαι ξυνέβη αὐτῷ· οὗτος τοίνυν
 τοῦτο μὲν ἔλεεινὸν ἐπεπόνθει καὶ θεραπεύων τὴν δυστυ-
 χίαν ξυλίνους πόδας πεποίητο, καὶ τούτους ὑποδούμενος
 ἐβάδιζεν ἐπιστηριζόμενος ἅμα τοῖς οἰκέταις· ἐκείνο δὲ
 γελοῖον ἐποίει, κρηπίδας γὰρ καλλίστας ἐωνεῖτο νεοτμήτους
 αἶψα, καὶ τὴν πλείστην πραγματείαν περὶ ταύτας εἶχεν, ὡς
 καλλίστοις ὑποδήμασι κεκοσμημένα εἶη αὐτῷ τὰ ξύλα,
 [οἱ πόδες δὴ.] οὐ ταῦτά οὖν καὶ σὺ ποιεῖς χωλὴν μὲν

ἔχων καὶ συκίνη τὴν γνώμην, ὠνούμενος δὲ χρυσοῦς ἐμβάτας, οἷς μόλις ἂν τις καὶ ἀρτίπους ἐμπεριπατήσειεν;

106 7. ἐπεὶ δὲ ἐν τοῖς ἄλλοις καὶ τὸν Ὅμηρον ἐπρὶν πολλάκις, 7 ἀναγνώτῳ σοὶ τις αὐτοῦ λαβὼν τὴν δευτέραν τῆς Ἰλιάδος ῥαψωδίαν, ἧς τὰ μὲν ἄλλα μὴ ἐξετάζειν· οὐδὲν γὰρ αὐτῶν πρὸς σέ· πεποίηται δὲ τις αὐτῷ δημηγορῶν παγγέλοιος ἄνθρωπος, διάστροφος τὸ σῶμα καὶ λελωβημένος. ἐκεῖνος τοίνυν ὁ Θερασίτης ὁ τοιοῦτος εἰ λάβοι τὴν Ἀχιλλέως πανοπλίαν, οἶει ὅτι αὐτίκα διὰ τοῦτο καὶ καλὸς ἅμα καὶ ἰσχυρὸς ἂν γένοιτο, καὶ ὑπερπηδήσειε μὲν τὸν ποταμόν, ἐπιθολώσειε δὲ αὐτὸ τὸ ρεῖθρον τῷ φόνῳ τῶν Φρυγῶν, ἀποκτείνειε δὲ τὸν Ἔκτορα καὶ πρὸ αὐτοῦ τὸν Δυκάονα καὶ τὸν Ἀστεροπαῖον μὴδὲ φέρειν ἐπὶ τῶν ὤμων τὴν μελλίαν δυνάμενος; οὐκ ἂν εἴποις· ἀλλὰ καὶ γέλωτα ἂν ὀφλισκάνοι χωλεύων ὑπὸ τῇ ἀσπίδι καὶ ἐπὶ στόμα καταπίπτων ὑπὸ τοῦ βάρους καὶ ὑπὸ τῷ κράνει, ὅποτε ἀνανεύσειε, δεικνὺς τοὺς παραβλῶπας ἐκείνους αὐτοῦ ὀφθαλμοὺς καὶ τὸν θώρακα ἐπαίρων τῷ τοῦ μεταφρένου κυρτώματι καὶ τὰς κνημίδας ἐπισυρόμενος καὶ ὄλως αἰσχύνων ἀμφοτέρους καὶ τὸν δημιουργὸν αὐτῶν καὶ τὸν

107 δεσπότην. τὸ αὐτὸ δὴ καὶ σὺ πάσχων οὐχ ὀρᾶς, ὅποτε τὸ μὲν βιβλίον ἐν τῇ χειρὶ ἔχης πάγκαλον, πορφυρεᾶν μὲν ἔχον τὴν διφθέραν, χρυσοῦν δὲ τὸν ὀμφαλόν, ἀναγινώσκης δὲ αὐτὸ βαρβαρίζων καὶ καταισχύνων καὶ διαστρέφων, ὑπὸ μὲν τῶν πεπαιδευμένων καταγελώμενος, ὑπὸ δὲ τῶν ξυνότων σοὶ κολάκων ἐπαινούμενος, οἳ καὶ αὐτοὶ πρὸς ἀλλήλους ἐπιστρεφόμενοι γελῶσι τὰ πολλά; 8. θέλω γοῦν 8 σοὶ διηγῆσασθαι τι Πυθοῖ γενόμενον· Ταραντίνος Εὐάγγελος τοῦνομα τῶν οὐκ ἀφανῶν ἐν τῷ Τάραντι ἐπεθύμησε νικῆσαι Πύθια· τὰ μὲν οὖν τῆς γυμνικῆς ἀγωνίας αὐτίκα ἐδόκει αὐτῷ ἀδύνατον εἶναι μῆτε πρὸς ἰσχὺν μῆτε πρὸς ὠκύτητα εὖ πεφυκότι, κιδάρα δὲ καὶ ᾠδῇ ῥαδίως κρατήσειν ἐπεισθῆ ὑπὸ τῶν καταράτων ἀνθρώπων, οὓς εἶχε περὶ αὐτόν, ἐπαινούντων καὶ βοώντων, ὅποτε καὶ τὸ σμικρότατον ἐκεῖνος ἀνακρούσαιτο· ἦκεν οὖν ἐς τοὺς Δελφοὺς τοῖς ἄλλοις λαμπρὸς καὶ δὴ καὶ ἐσθῆτα χρυσοπάστον

ποιησάμενος καὶ στέφανον δάφνης χρυσῆς κάλλιστον, ὡς 108
 ἀντὶ καρποῦ τῆς δάφνης σμαράγδους εἶναι ἰσομεγέθεις
 τῷ καρπῷ· τὴν μὲν γε κιθάραν αὐτήν, ὑπερφυῆς τι χρῆμα
 ἐς κάλλος καὶ πολυτέλειαν, χρυσοῦ μὲν τοῦ ἀκηράτου
 πᾶσαν, σφραγῖσι δὲ καὶ λίθοις ποικίλοις κατακεκοσμη-
 μένην, Μουσῶν μεταξὺ καὶ Ἀπόλλωνος καὶ Ὀρφείως ἐν-
 9 τετορευμένων, θαῦμα μέγα τοῖς ὄρωσιν. 9. ἐπεὶ δ' οὖν
 ποτε καὶ ἦκεν ἡ τοῦ ἀγῶνος ἡμέρα, τρεῖς μὲν ἦσαν, ἔλαχε
 δὲ μέσος αὐτῶν ὁ Εὐάγγελος ᾄδειν καὶ μετὰ Θεσπιν τὸν
 Θηβαῖον οὐ φαύλως ἀγωνισάμενον· εἰσέρχεται ὅλος περι-
 λαμπόμενος τῷ χρυσίῳ καὶ τοῖς σμαράγδοις καὶ βηρύλλοις
 καὶ ὑακίνθοις, καὶ ἡ πορφύρα δὲ ἐνέπρεια τῆς ἐσθῆτος,
 ἡ μεταξὺ τοῦ χρυσοῦ διεφαίνετο. τούτοις ἅπασι προεκ-
 πλήξας τὸ θέατρον καὶ θαυμαστῆς ἐλπίδος ἐμπλήσας τοὺς
 θεατάς, ἐπειδὴ ποτε καὶ ᾄσαι καὶ κιθαρίσαι πάντως ἔδει,
 ἀνακρούεται μὲν ἀνάρμοστόν τι καὶ ἀσύντακτον, ἀπορρή-
 γνυσι δὲ τρεῖς ἅμα χορδὰς σφοδρότερον τοῦ δέοντος ἐμ-
 πεσῶν τῇ κιθάρᾳ, ᾄδειν δὲ ἄρχεται ἀπόμουσόν τι καὶ
 λεπτόν, ὥστε γέλωτα μὲν παρὰ πάντων γενέσθαι τῶν
 θεατῶν, τοὺς ἀθλοθέτας δὲ ἀγανακτήσαντας ἐπὶ τῇ τόλμῃ
 μαστιγώσαντας αὐτὸν ἐκβαλεῖν τοῦ θεάτρον· ὅτεπερ καὶ
 γελοιώτατος ὄφθη δακρύων ὁ χρυσοῦς Εὐάγγελος καὶ ὑπὸ
 τῶν μαστιγοφόρων συρόμενος διὰ μέσης τῆς σκηνῆς καὶ
 τὰ σκέλη καθηματωμένος ἐκ τῶν μαστιγῶν καὶ συλλέγων 109
 χαμόθεν τῆς κιθάρης τὰς σφραγίδας· ἐξεπεπτώκεισαν γὰρ
 10 κἀκεῖνης ξυμμαστιγουμένης αὐτῷ. 10. μικρὸν δὲ ἐπισχῶν
 μετ' αὐτὸν Εὐμηλὸς τις Ἥλειος εἰσέρχεται, κιθάραν μὲν
 παλαιὰν ἔχων, ξυλλίνους δὲ κόλλοπας ἐπικειμένην, ἐσθῆτα
 δὲ μόγις σὺν τῷ στεφάνῳ δέκα δραχμῶν ἄξιαν· ἀλλ' οὗτός
 γε ᾄσας δεξιῶς καὶ κιθαρίσας κατὰ τὸν νόμον τῆς τέχνης
 ἐκράτει καὶ ἀνεκηρύττετο καὶ τοῦ Εὐαγγέλου κατεγέλα
 μάτην ἐμπομπεύσαντος τῇ κιθάρᾳ καὶ ταῖς σφραγῖσιν
 ἐκείναις, καὶ εἰπεῖν γε λέγεται πρὸς αὐτόν· ὦ Εὐάγγελε,
 σὺ μὲν χρυσῆν δάφνην περικίεσαι, πλουτεῖς γάρ, ἐγὼ δὲ
 ὁ πένης τὴν Δελφικὴν· πλὴν τοῦτό γε μόνον ὠνησο τῆς
 σκευῆς, ὅτι μηδὲ ἐλεούμενος ἐπὶ τῇ ἥττῃ ἀπέρχῃ, ἀλλὰ

μισούμενος προσέτι διὰ τὴν ἄτεχνόν σου ταύτην [καὶ περιιττήν] τρυφήν· περὶ πόδα δὴ σοι καὶ Εὐάγγελος οὗτος, παρ' ὅσον σοί γε οὐδ' ὀλίγον μέλει τοῦ γέλωτος τῶν Θεατῶν. 11. οὐκ ἄκαιρον δ' ἂν γένοιτο καὶ Λέσβιον 11 μῦθόν τινα διηγῆσασθαι σοι πάλαι γεόμενον. ὅτε τὸν Ὅρφέα διεσπάσαντο αἱ Θραῖται, φασὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ σὺν τῇ λύρα ἔς τὸν Ἑβρον ἐμπεσοῦσαν ἐκβληθῆναι ἔς τὸν μέλανα κόλπον, καὶ ἐπιπλεῖν γε τὴν κεφαλὴν τῇ λύρα, τὴν μὲν ἄδουσαν Θρηῖνόν τινα ἐπὶ τῷ Ὅρφει μόνῳ, τὴν λύραν δὲ αὐτὴν ὑπηχεῖν τῶν ἀνέμων ἐπιπιπτόντων ταῖς 110 χορδαῖς, καὶ οὕτω μετ' ᾠδῆς προσενεχθῆναι τῇ Λέσβῳ, κακείνους ἀνελομένους τὴν μὲν κεφαλὴν καταθάψαι, ἵνα περ νῦν τὸ Βακχεῖον αὐτοῖς ἔστι, τὴν λύραν δὲ ἀναθεῖναι ἔς τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερόν καὶ ἐπὶ πολὺ γε σώζεσθαι αὐτήν. 12. χρόνῳ δὲ ὕστερον Νέανθον τὸν τοῦ Πιττακοῦ τοῦ 12 τυράννου ταῦτα ὑπὲρ τῆς λύρας πυνθανόμενον, ὡς ἐκῆλει μὲν καὶ θηρία καὶ φυτὰ καὶ λίθους, ἐμελώδει δὲ καὶ μετὰ τὴν Ὅρφεως συμφορὰν μηδενὸς ἀπτομένου, πρὸς ἔρωτα τοῦ κτήματος ἐμπεσεῖν καὶ διαφθειραντα τὸν ἱερέα μεγάλοις χρήμασι πείσαι ὑποθέντα ἑτέραν ὁμοίαν λύραν δοῦναι αὐτῷ τὴν τοῦ Ὅρφεως· λαβόντα δὲ μεθ' ἡμέραν μὲν ἐν τῇ πόλει χρῆσθαι οὐκ ἀσφαλὲς οἶεσθαι εἶναι, νύκτωρ δὲ ὑπὸ κόλπου ἔχοντα μόνον προελθεῖν ἔς τὸ προάστειον καὶ προχειρισάμενον κρούειν καὶ συνταράττειν τὰς χορδὰς ἄτεχνον καὶ ἄμουσον νεανίσκον, ἐλπίζοντα μέλη τινα θεσπέσια ὑπηγήσειν τὴν λύραν, ὑφ' ὧν πάντας καταθέλξειν καὶ κηλήσειν καὶ μακάριον ἔσεσθαι κληρονο- 111 μήσαντα τῆς Ὅρφεως μουσικῆς· ἄχρι δὴ ξυνηλθόντας τοὺς κύνας πρὸς τὸν ἦχον — πολλοὶ δὲ ἦσαν αὐτόθι — διασπάσασθαι αὐτόν, ὡς τοῦτο γοῦν ὁμοίον τῷ Ὅρφει παθεῖν καὶ μόνους ἐφ' ἑαυτὸν ξυγκαλέσαι τοὺς κύνας· ὅτε περ καὶ σαφέστατα ᾤφθη ὡς οὐχ ἡ λύρα ἢ θέलगουσα ἦν, ἀλλὰ ἡ τέχνη καὶ ἡ ᾠδή, ἃ μόνῃ ἐξαιρέτα τῷ Ὅρφει παρὰ τῆς μητρὸς ὑπῆρχεν. ἡ λύρα δὲ ἄλλως κτῆμα ἦν οὐδὲν ἄμεινον τῶν ἄλλων βαρβίτων. 13. καὶ τί σοι τὸν Ὅρφέα ἢ τὸν 13 Νέανθον λέγω, ὅπου καὶ καθ' ἡμᾶς αὐτοὺς ἐγένετό τις

καὶ ἔτι ἐστίν, οἶμαι, ὅς τὸν Ἐπικτήτου λύχνον τοῦ Στωϊκοῦ κεραμεοῦν ὄντα τρισχιλίων δραχμῶν ἐπρίατο; ἤλπιζε γὰρ οἶμαι κάκεινος, εἰ τῶν νυκτῶν ὑπ' ἐκείνῳ τῷ λύχνῳ ἀναγινώσκουσι, αὐτίκα μάλα καὶ τὴν Ἐπικτήτου σοφίαν ὄναρ ἐπικτήσεσθαι καὶ ὅμοιος ἔσεσθαι τῷ Θανμαστῷ ἐκείνῳ

14 γέροντι. 14. χθὲς δὲ καὶ πρῶην ἄλλος τις τὴν Πρωτέως τοῦ Κυνικοῦ βακτηρίαν, ἣν καταθέμενος ἤλατο ἐς τὸ πῦρ, ταλάντου κάκεινος ἐπρίατο, καὶ ἔχει μὲν τὸ κειμήλιον τοῦτο καὶ δείκνυσιν ὡς Τεγεᾶται τοῦ Καλυδωνίου υἱὸς τὸ δέρμα καὶ Θηβαῖοι τὰ ὀσῆα τοῦ Γηρύνου καὶ Μεμφίται τῆς Ἰσίδος 112 τοὺς πλοκάμους· ἄλλος δὲ ὁ τοῦ Θανμαστοῦ κτήματος δεσπότης [καὶ] αὐτὸν σὲ τῇ ἀπαιδευσίᾳ καὶ βδελυρίᾳ ὑπερηκόντισεν. (ὄρθς ὅπως κακοδαιμόνως διάκειται βακτηρίας

15 ἐς τὴν κεφαλὴν ὡς ἀληθῶς δεόμενος!) 15. λέγεται γὰρ καὶ Διονύσιον τραγωδίαν ποιεῖν φαύλως πάνυ καὶ γελοίως, ὥστε τὸν Φιλόξενον πολλὰς δι' αὐτὴν ἐς τὰς λατομίας ἐμπεσεῖν οὐ δυνάμενον κατέχειν τὸν γέλωτα. οὗτος τοίνυν πυθόμενος ὡς ἐγγεῶνται, τὸ Αἰσχύλου πυξίον, εἰς ὃ ἐκεῖνος ἔγραφε, σὺν πολλῇ σπουδῇ κτησάμενος καὶ αὐτὸς ᾤετο ἔνθεος ἔσεσθαι καὶ κάτοχος ἐκ τοῦ πυξίου, ἀλλ' ὁμοίως ἐν αὐτῷ ἐκείνῳ μακρῷ γελοιώτερα ἔγραφεν, οἷον κάκεινο τό·

Δωρίδιον ἦκεν ἡ Διονυσίου γυνή.

καὶ πάλιν·

οἶμοι, γυναῖκα χρησίμην ἀπώλεσα.

καὶ τοῦτο γὰρ ἐκ τοῦ πυξίου, καὶ τό·

113

αὐτοῖς γὰρ ἐμπαίζουσιν οἱ μωροὶ βροτῶν.

τοῦτο μὲν γε πρὸς σὲ μάλα εὐστόχως ἂν εἰρημένον εἶη τῷ Διονυσίῳ, καὶ δι' αὐτὸ χρυσῶσαι αὐτοῦ ἔδει ἐκεῖνο

16 τὸ πυξίον. 16. τίνα γὰρ ἐλπίδα καὶ αὐτὸς ἔχων ἐς τὰ βιβλία καὶ ἀνατυλίττεις ἀεὶ καὶ διακολλᾶς καὶ περικόπτεις καὶ ἀλείφεις τῷ κρόκῳ καὶ τῇ κέδρῳ καὶ διφθέρας περιβάλλεις καὶ ὀμφαλοὺς ἐντίθης, ὡς δὴ τί ἀπολαύσων αὐτῶν; πάνυ γοῦν ἤδη βελτίων γεγένησαι διὰ τὴν ὠνήν, ὅς τοιαῦτα μὲν φθέρῃ . . μᾶλλον δὲ καὶ τῶν ληθῶν ἀφρονότερος εἶ. βιοῖς δὲ ὡς οὐδ' εἰπεῖν καλόν, μῖσος δὲ

ἄγριον, φασί, παρὰ πάντων ἔχεις ἐπὶ τῇ βδελυρίᾳ, ὡς εἰ
 τοιούτους ἀπειργάζετο τὰ βιβλία, φυγῇ φευκτέον ἂν ἦν
 114 ὅτι πορρωτάτω ἀπ' αὐτῶν. 17. δυοῖν δὲ ὄντοι, ἄτ' ἂν 17
 παρὰ τῶν παλαιῶν τις κτήσαιτο, λέγειν τε δύνασθαι καὶ
 πράττειν τὰ δέοντα ζήλω τῶν ἀριστων καὶ φυγῇ τῶν χει-
 ρόνων, ὅταν μήτε ἐκεῖνα μήτε ταῦτα φαίνηται τις παρ'
 αὐτῶν ὠφελούμενος, τί ἄλλο ἢ τοῖς μυσὶ διατριβὰς ὠνεῖ-
 ται καὶ ταῖς τίλφαις οἰκήσεις καὶ πληγὰς ὡς ἀμελοῦσι
 τοῖς οἰκέταις; 18. πῶς δὲ οὐ κάκεινο αἰσχρόν, εἴ τις ἐν 18
 τῇ χειρὶ ἔχοντά σε βιβλίον ἰδὼν — ἀεὶ δέ τι πάντως ἔχεις
 — ἔροιτο, οὗτινος ἢ ῥήτορος ἢ ξυγγραφέως ἢ ποιητοῦ
 ἔστι, σὺ δὲ ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς εἰδὼς ῥαδίως εἴποις τοῦτό
 γε· εἶτα, ὡς φιλεῖ τὰ τοιαῦτα ἐν ξυνουσίᾳ προχωρεῖν ἐς
 μῆκος λόγων, ὃ μὲν ἐπαινοὶ τι ἢ αἰτιῶτο τῶν ἐγγεγραμ-
 μένων, σὺ δὲ ἀποροῆς καὶ μηδὲν ἔχοις εἰπεῖν, οὐκ εὖξη
 τότε χανεῖν σοι τὴν γῆν, κατὰ σεαυτοῦ ὁ Βελλεροφόντης
 περιφέρων τὸ βιβλίον; 19. Δημήτριος δὲ ὁ Κυνικός ἰδὼν 19
 ἐν Κορινθῶ ἀπαιδευτόν τινα βιβλίον κάλλιστον ἀναγι-
 νώσκοντα, τὰς Βάκχας οἶμαι τοῦ Εὐριπίδου, κατὰ τὸν
 ἄγγελον δὲ ἦν τὸν διηγούμενον τὰ τοῦ Πενθέως πάθη
 καὶ τὸ τῆς Ἀγαθῆς ἔργον, ἀρπάσας διέσπασεν αὐτὸ εἰ-
 πῶν, ἄμεινόν ἐστι τῷ Πενθεὶ ἅπαξ σπαραχθῆναι ὑπ'
 115 ἔμοῦ ἢ ὑπὸ σοῦ πολλάκις. ζητῶν δὲ ἀεὶ πρὸς ἑμαυτὸν
 οὕτω καὶ τήμερον εὐρεῖν δεδύνημαι, τίνος ἕνεκα τὴν
 σπουδὴν ταύτην ἐσπούδακας περὶ τὴν ὠνὴν τῶν βιβλίων·
 ὠφελείας μὲν γὰρ ἢ χρεῖας τῆς ἀπ' αὐτῶν οὐδ' ἂν οἴη-
 θεῖη τις τῶν κἂν ἐπ' ἐλάχιστόν σε εἰδόντων, οὐ μᾶλλον ἢ
 φαλακρὸς ἂν τις πρῆιαιτο κτένας ἢ κάτοπτρον ὃ τυφλὸς ἢ
 ὃ κωφὸς αὐλητὴν ἢ παλλακὴν ὃ εὐνοῦχος ἢ ὃ ἡπειρώτης
 κώπην ἢ ὃ κυβερνήτης ἄροτρον. ἀλλὰ μὴ ἐπίδειξιν πλού-
 του σοι τὸ πρᾶγμα ἔχει καὶ βούλει τοῦτο ἐμφῆναι ἅπασιν,
 ὅτι καὶ ἐς τὰ μηδὲν σοι χρήσιμα ὅμως ἐκ πολλῆς τῆς
 περιουσίας ἀναλίσκεις; καὶ μὴν ὅσα γε καμὲ Σύρον ὄντα
 εἰδέναι, εἰ μὴ σαυτὸν φέρων ταῖς τοῦ γέροντος ἐκείνου
 διαθήκαις παρενέγραψας, ἀπωλώλεις ἂν ὑπὸ λιμοῦ ἤδη
 καὶ ἀγορὰν προὔτιθεις τῶν βιβλίων. 20. λοιπὸν οὖν δὴ 20

ἐκείνο· πεπεισμένος ὑπὸ τῶν κολάκων ὡς οὐ μόνον καλὸς εἶ και ἐράσμιος, ἀλλὰ σοφὸς και ῥήτωρ και ξυγγραφεὺς οἶος οὐδ' ἕτερος, ὠνῆ τὰ βιβλία, ὡς ἀληθεύοις τοὺς ἐπαίνους αὐτῶν. φασὶ δὲ σε και λόγους ἐπιδεικνυσθαι αὐτοῖς ἐπὶ δειπνῶ κάκεινους χερσαίων βατράχων δίκην διψῶντας κεκραγῆναι, και μὴ πίνειν, ἦν μὴ διαρραγῶσι βοῶντες. και γὰρ οὐκ οἶδ' ὅπως ῥᾶστος εἶ τῆς ῥινὸς ἔλκεσθαι, και πιστεύεις αὐτοῖς ἅπαντα, ὅς ποτε κάκεινο ἐπεισθης, ὡς βασιλεῖ τινι ὠμοιώθης τὴν ὄψιν καθάπερ ¹¹⁶ ὁ ψευδαλέξανδρος και ψευδοφίλιππος ἐκείνος κναφεὺς και ὁ κατὰ τοὺς προπάτορας ἡμῶν ψευδονέρων και εἶ τις **21** ἄλλος τῶν ὑπὸ τὸ ψεῦδο τεταγμένων. **21.** και τί θανμαστόν, εἰ τοῦτο ἔπαδες ἀνόητος και ἀπαιδευτος ἀνθρωπος και προῆεις ἐξυπτιάζων και μιμούμενος βάδισμα και σχῆμα και βλέμμα ἐκείνου, ᾧ σεαυτὸν εἰκάζων ἔχαιρες, ὅπου και Πύρρον φασὶ τὸν Ἑπειρώτην τὰ ἄλλα θανμαστόν ἀνδρα οὕτως ὑπὸ κολάκων ἐπὶ τῷ ὁμοίῳ ποτὲ διαφθαρήναι, ὡς πιστεύειν ὅτι ὁμοιος ἦν Ἀλεξάνδρῳ ἐκείνῳ; καίτοι τὸ τῶν μουσικῶν τοῦτο, δις διὰ πασῶν [τὸ πρᾶγμα ἦν]· (εἶδον γὰρ και τὴν τοῦ Πύρρου εἰκόνα), και ὁμως ἐπέπειστο ἐκμεμάχθαι τοῦ Ἀλεξάνδρου τὴν μορφήν. ἀλλ' ἔνεκα μὲν δὴ τούτων ὕβρισταί μοι ἐς τὸν Πύρρον, ὅτι σε εἶκασα κατὰ τοῦτο αὐτῷ. τὸ δὲ ἀπὸ τούτου και πάνν σοι ¹¹⁷ πρέπον ἂν εἶη· ἐπεὶ γὰρ οὕτω δέκεται ὁ Πύρρος και ταῦτα ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἐπέπειστο, οὐδεὶς ὅστις οὐ ξυνετίθεται και ξυνέπασχεν αὐτῷ, ἄχρι δὴ τις ἐν Λαρίσση πρεσβῦτις ξένη αὐτῷ τάληθὲς εἰποῦσα ἔπαυσεν αὐτὸν τῆς κορυζῆς. ὁ μὲν γὰρ Πύρρος ἐπιδείξας αὐτῇ εἰκόνα Φιλίππου και Περγόδικου και Ἀλεξάνδρου και Κασάνδρου και ἄλλων βασιλέων ἤρετο τινι ὁμοιος εἶη, πάνν πεπεισμένος ἐπὶ τὸν Ἀλέξανδρον ἦξειν αὐτήν, ἣ δὲ πολὺν χρόνον ἐπισχοῦσα, Βατραχίω, ἔφη, τῷ μαγεῖρῳ· και γὰρ ἦν τις ἐν τῇ Λαρίσση Βατραχίων μάγειρος τῷ Πύρρῳ ὁμοιος. **22.** και σὺ δὴ ᾧτινι μὲν τῶν τοῖς ὀρηχσταῖς συνόντων κιναιδῶν ἔοικας οὐκ ἂν εἴποιμι, ὅτι δὲ μανίαν ἐρρωμένην ἔτι και νῦν μαίνεσθαι δοκεῖς ἅπασιν ἐπ' ἐκείνη τῇ εἰκόني,

118 πάντ σαφῶς οἶδα. οὔκουν θαυμαστόν, εἰ ἀπίθανος οὕτως ζωγράφοις ἂν καὶ τοῖς πεπαιδευμένοις ἔξομοιοῦσθαι ἐθέλεις πιστεῦν τοῖς τὰ τοιαῦτά σε ἐπαινοῦσι. καίτοι τί ταῦτα ληρῶ; πρόδηλος γάρ ἡ αἰτία τῆς περὶ τὰ βιβλία σπουδῆς, εἰ καὶ ὑπὸ νωθείας ἐγὼ μὴ πάλαι κατείδον· σοφὸν γάρ, ὡς γοῦν οἶει, τοῦτ' ἐπινενόηκας καὶ ἐλπίδας οὐ μικρὰς ἔχεις περὶ τοῦ πράγματος, εἰ βασιλεὺς μάθοι ταῦτα σοφὸς ἀνὴρ καὶ παιδείαν μάλιστα τιμῶν· εἰ δὲ ταῦτα ὑπὲρ σοῦ ἐκεῖνος ἀκούσειεν, ὡς ὠνῆ βιβλία καὶ ξυνάγεις πολλά, πάντα ἐν βραχεὶ παρ' αὐτοῦ ἔσσεσθαι σοι νομίζεις. 23. ἀλλ', ὧ κατάπυγον, οἶει τοσοῦτον μανδρα- 23 γόραν κατακεχῦσθαι αὐτοῦ, ὡς ταῦτα μὲν ἀκούειν, ἐκεῖνα δὲ μὴ εἰδέναι, οἷος μὲν σου ὁ μεθ' ἡμέραν βλος, οἷοι δὲ σοι πότοι, ὅποια δὲ νύκτες καὶ οἷοις καὶ ἡλίκοις ξυγκαθεύδεις; οὐκ οἶσθα ὡς ὧτα καὶ ὄφθαλμοὶ πολλοὶ βασιλέως; τὰ δὲ σὰ οὕτω περιφανῆ ἐστίν ὡς καὶ τυφλοῖς εἶναι καὶ κωφοῖς γνῶριμα· εἰ γὰρ καὶ φθέγγαιο μόνον, εἰ γὰρ καὶ λουόμενος ἀποδύσαιο, μᾶλλον δὲ μὴ ἀποδύσῃ, εἰ δοκεῖ, οἱ δ' οἰκῆται μόνον ἢ ἀποδύσονται σου, τί οἶει, μὴ αὐτίκα ἔσσεσθαι πάντα σου πρόδηλα τὰ τῆς νυκτὸς 119 ἀπόρητα; εἰπέ γοῦν μοι καὶ τότε, εἰ Βάσσος ὁ ὑμέτερος ἐκεῖνος σοφιστῆς ἢ Βάταλος ὁ αὐλητῆς ἢ ὁ κίναϊδος Ἡμιθέων ὁ Συβαρίτης, ὃς τοὺς θαυμαστοὺς ὑμῖν νόμους συνέγραψεν, ὡς χρῆ λεαίνεσθαι καὶ παρατίλλεσθαι καὶ πάσχειν καὶ ποιεῖν ἐκεῖνα, εἰ τούτων τις νυνὶ λεοντῆν περιβαλλόμενος καὶ ῥόπαλον ἔχων βαδίζοι, τί οἶει φανεῖσθαι τοῖς ὀρῶσιν; Ἡρακλέα εἶναι αὐτόν; οὐκ, εἴ γε μὴ χύτραις λημῶντες τυγχάνοιεν. μυρία γάρ ἐστι τὰ ἀντιμαρτυροῦντα τῷ σχήματι, βάδισμα καὶ βλέμμα καὶ φωνὴ καὶ τράχηλος ἐπιτεκλασμένος καὶ ψιμύθιον καὶ μαστίχη καὶ φῦκος, οἷς ὑμεῖς κοσμεῖσθε, καὶ ὅλως κατὰ τὴν παροιμίαν, θᾶπτον ἂν πέντε ἐλέφαντας ὑπὸ μάλης κρύψειας ἢ ἓνα κίναϊδον. εἶτα ἡ λεοντῆ μὲν τὸν τοιοῦτον οὐκ ἂν ἔκρυψε, σὺ δ' οἶει λήσειν σκεπόμενος βιβλίῳ; ἀλλ' οὐ δυνατόν· προδώσει γάρ σε καὶ ἀποκαλύψει τὰ ἄλλα ὑμῶν γνωρίσματα. 24. τὸ δ' ὅλον ἀγνοεῖν μοι δοκεῖς ὅτι τὰς 24

ἀγαθὰς ἐλπίδας οὐ παρὰ τῶν βιβλιοκαπήλων δεῖ ζητεῖν, ἀλλὰ παρ' αὐτοῦ καὶ τοῦ καθ' ἡμέραν βίον λαμβάνειν. σὺ δ' οἶε σὺν ἡγόρον κοινὸν καὶ μάρτυρα ἔσσεσθαι σοὶ τὸν Ἀττικὸν καὶ Καλλῖνον τοὺς βιβλιογράφους; οὐκ, ἀλλ' ὠμούς τινας ἀνθρώπους ἐπιτρέψοντάς σε, ἣν οἱ θεοὶ ἐθέλωσι, καὶ πρὸς ἔσχατον πενίας ξυνελάσσοντας· δέον ἔτι 120
 νῦν σωφρονήσαντα ἀποδοῦσθαι μὲν τινι τῶν πεπαιδευμένων τὰ βιβλία ταῦτα καὶ σὺν αὐτοῖς τὴν νεόκτιστον ταύτην οἰκίαν, ἀποδοῦναι δὲ τοῖς ἀνδραποδοκαπήλοις μέρος γούν
 25 ἀπὸ πολλῶν τῶν ὀφειλομένων. 25. καὶ γὰρ κάκεινα περὶ δύο ταῦτα δεινῶς ἐσπούδακας, βιβλίων τε τῶν πολυτελῶν κτήσιν καὶ μειρακίων τῶν ἐξώρων καὶ ἤδη καρτερῶν ὠνήν, καὶ τὸ πρᾶγμα σοὶ πάνυ σπουδάζεται καὶ θηρεύεται. ἀδύνατον δὲ πένητα ὄντα πρὸς ἄμφω διαρκεῖν. σκόπει τοίνυν, ὡς ἱερὸν χρῆμα συμβουλή. ἀξιῶ γὰρ σε ἀφέμενον τῶν μηδὲν προσηκόντων τὴν ἐτέραν νόσον θεραπεύειν καὶ τοὺς ὑπηρέτας ἐκείνους ὠνεῖσθαι, ὅπως μὴ ἐπιλειπόντων σε τῶν οἰκοθεν μεταστέλλοιό τινας τῶν ἐλευθέρων, οἷς ἀκίνδυνον ἀπελθοῦσιν, ἣν μὴ λάβωσιν ἅπαντα, ἐξαγορευῆσαι τὰ πραχθέντα ὑμῖν μετὰ τὸν πότον, οἷα καὶ προῆν ἀσχίστα περὶ σοῦ διηγείτο ἐξελθὼν ὁ πόρνος ἔτι καὶ δῆγματα ἐπιδεικνύς. ἀλλ' ἔγωγε καὶ μάρτυρας ἂν παρασχοίμην τοὺς τότε παρόντας, ὡς ἠγανάκτησα καὶ ὀλίγου πληγὰς ἐνέτριψα αὐτῷ χαλεπαίνων ὑπὲρ σοῦ, καὶ μάλισθ' ὅτε καὶ 121
 ἄλλον ἐπεκαλέσατο μάρτυρα τῶν ὁμοίων καὶ ἄλλον ταῦτα καὶ λόγοις διηγουμένους. πρὸς δὲ ταῦτα, ὦγαθέ, ταμιεῦου τὰργύριον καὶ φύλαττε, ὡς οἴκοι καὶ κατὰ πολλὴν ἀσφάλειαν ταῦτα ποιεῖν καὶ πάσχειν ἔχῃς. ὥστε μὲν γὰρ μηκέτι ἐργάζεσθαι τίς ἂν μεταπεισεῖ σε; οὐδὲ γὰρ κύων ἅπαξ
 26 παύσαιτ' ἂν σκυτοτραγεῖν μαθοῦσα. 26. τὸ δ' ἕτερον ῥᾶδιον, τὸ μηκέτι ὠνεῖσθαι βιβλία. ἱκανῶς πεπαιδευσαι, ἄλλο σοὶ τῆς σοφίας, μόνον οὐκ ἐπ' ἄκρον τοῦ χείλους ἔχεις τὰ παλαιὰ πάντα, πᾶσαν μὲν ἱστορίαν οἶσθα, πάσας δὲ λόγων τέχνας καὶ κάλλη αὐτῶν καὶ κακίας καὶ ὀνομάτων χρῆσιν τῶν Ἀττικῶν· πάνσοφόν τι χρῆμα καὶ ἄκρον ἐν παιδείᾳ γεγένησαι διὰ τὸ πλῆθος τῶν βιβλίων· κωλύει

γὰρ οὐδὲν καὶ σοὶ ἐνδιατρίβειν, ἐπειδὴ χεῖρες ἕξαπατώ-
 122 μενος. 27. ἤδέως δ' ἂν καὶ ἐροίμην σε, τὰ τοσαῦτα βιβλία 27
 ἔχων τί μάλιστα ἀναγινώσκεις αὐτῶν; τὰ Πλάτωνος; τὰ
 Ἀντισθένης; τὰ Ἀρχιλόχου; τὰ Ἰππώνακτος; ἢ τούτων
 μὲν ὑπερφρονεῖς, ἤτορες δὲ μάλιστα σοὶ [τούτων] διὰ
 χειρός; εἰπέ μοι, καὶ Αἰσχίνου τὸν κατὰ Τιμάρχου λόγον
 ἀναγινώσκεις; ἢ ἐκεῖνά γε πάντα οἶσθα καὶ γινώσκεις
 αὐτῶν ἕκαστον; τὸν δὲ Ἀριστοφάνην καὶ Εὐπολίην ὑποδέ-
 δουκας; ἀνέγνως καὶ τοὺς Βάπτας τὸ δράμα ὄλον; εἰτ'
 οὐδὲν σου τάκει καθίκετο οὐδ' ἠρυθρίασας γνωρίσας αὐτά;
 τοῦτο γοῦν καὶ μάλιστα θανατάσειεν ἂν τις, τίνα ποτὲ
 ψυχὴν ἔχων ἄπτει τῶν βιβλίων, ὅποιας αὐτὰ χερσὶν ἀνε-
 λίττεις. πότε δὲ ἀναγινώσκεις; μεθ' ἡμέραν; ἀλλ' οὐδεὶς
 ἐώρακε τοῦτο ποιοῦντα. ἀλλὰ νύκτωρ; πότερον ἐπιτετα-
 μένος ἤδη ἐκείνοις ἢ πρὸ τῶν λόγων; ἀλλὰ πρὸ σκότους
 123 μηκέτι μὴ τολμήσης τοιοῦτο μηδέν. 28. ἄφες δὲ τὰ βιβλία 28
 καὶ μόνα ἐργάζου τὰ σαντοῦ. καίτοι ἐχρῆν μηκέτι μηδὲ
 ἐκεῖνα, αἰδεσθῆναι δὲ τὴν τοῦ Εὐριπίδου Φαίδραν καὶ
 ὑπέρ τῶν γυναικῶν ἀγανακτοῦσαν καὶ λέγουσαν,
 οὐδὲ σκότον φρῖσσοῦσι τὸν συνεργάτην
 τέρεμνά τ' οἴκων μὴ ποτε φθογγὴν ἀφῆ.
 εἰ δὲ πάντως ἐμμένειν τῇ ὁμοίᾳ νόσῳ διεγνωσται, ἴδι,
 ὠνοῦ μὲν βιβλία καὶ οἴκοι κατακλείσας ἔχε καὶ καρποῦ
 τὴν δόξαν τῶν κτημάτων. ἱκανόν σοι καὶ τοῦτο. προσάψη
 δὲ μηδέποτε μηδὲ ἀναγνῶς μηδὲ ὑπαγάγῃς τῇ γλώττῃ
 παλαιῶν ἀνδρῶν λόγους καὶ ποιήματα μηδὲν δεινόν σε
 εἰργασμένα. οἶδα ὡς μάτην ταῦτά μοι λελήρηται καὶ κατὰ
 τὴν παροιμίαν Αἰθίοπα σμήχειν ἐπιχειροῦ· σὺ γὰρ ὠνήσῃ
 καὶ χρῆσι εἰς οὐδὲν καὶ καταγελασθήσῃ πρὸς τῶν πεπαι-
 124 δευμένων, οἷς ἀπόχρη ὠφελείσθαι οὐκ ἐκ τοῦ κάλλους
 τῶν βιβλίων οὐδ' ἐκ τῆς πολυτελείας αὐτῶν, ἀλλ' ἐκ τῆς
 φωνῆς καὶ τῆς γνώμης τῶν γεγραφότων. 29. σὺ δὲ οἶε 29
 θεραπεύσειν τὴν ἀπαιδεύσαν καὶ ἐπικαλύψει τῇ δόξῃ
 ταύτῃ καὶ ἐκπλήξει τῷ πλήθει τῶν βιβλίων, οὐκ εἰδὼς
 ὅτι καὶ οἱ ἀμαθέστατοι τῶν ἱατρῶν τὸ αὐτὸ σοὶ ποιοῦσιν
 ἐλεφαντίνους νάρθηκας καὶ σικύας ἀργυρᾶς ποιοῦμενοι

καὶ σμίλας χρυσοκολλήτους· ὁπότεν δὲ καὶ χρῆσασθαι
τούτοις δέη, οἱ μὲν οὐδὲ ὄπως χρῆ μεταχειρίσασθαι αὐτὰ
ἴσασι· παρελθὼν δὲ τις ἐς τὸ μέσον τῶν μεμαθηκότων
φλεβότομον εὖ μάλα ἠκονημένον ἔχων ἰοῦ τᾶλλα μεστόν
ἀπήλλαξε τῆς ὀδύνης τὸν νοσοῦντα. ἵνα δὲ καὶ γελοιο-
τέρῳ τινὶ τὰ σὰ εἰκάσω, τοὺς κουρέας τούτους ἐπίσκεψαι,
καὶ ὄψει τοὺς μὲν τεχνίτας αὐτῶν ξυρὸν καὶ μαχαιρίδα
καὶ κάτοπτρον σύμμετρον ἔχοντας, τοὺς δὲ ἀμαθεῖς καὶ
ιδιώτας πλήθος μαχαιρίδων προτιθέντας καὶ κάτοπτρα
μεγάλα, οὐ μὴν λήσειν γε διὰ ταῦτα οὐδὲν εἰδότας. ἀλλὰ
τὸ γελοιώτατον ἐκεῖνο πάσχουσιν, ὅτι κείρονται μὲν οἱ
πολλοὶ παρὰ τοῖς γείτοσιν αὐτῶν, πρὸς δὲ τὰ ἐκείνων 125
30 κάτοπτρα προσελθόντες τὰς κόμας εὐθετίζουσι. 30. καὶ
σὺ τοίνυν ἄλλῳ μὲν δεηθέντι χρήσεαι ἂν τὰ βιβλία, χρῆ-
σασθαι δὲ αὐτὸς οὐκ ἂν δύναιο. καίτοι οὐδ' ἔχρησάς τινι
βιβλίον πώποτε, ἀλλὰ τὸ τῆς κυνὸς ποιεῖς τῆς ἐν τῇ φάτῃ
κατακειμένης, ἣ οὔτε αὐτῇ τῶν κριθῶν ἐσθίει οὔτε τῷ
ὑπὲρ δυναμένῳ φαγεῖν ἐπιτρέπει. ταῦτα τό γε νῦν εἶναι
ὑπὲρ μόνων τῶν βιβλίων παρησιάζομαι πρὸς σέ, περὶ
δὲ τῶν ἄλλων ὅσα κατάπτυστα καὶ ἐπονείδιστα ποιεῖς,
αὐθις ἀκούσῃ πολλάκις.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ ΡΑΔΙΩΣ ΠΙΣΤΕΥΕΙΝ ΔΙΑΒΟΛΗ.

- 1 1. Δεινὸν γε ἡ ἄγνοια καὶ πολλῶν κακῶν ἀνθρώποις
αἰτία, ὥσπερ ἀχλὺν τινα καταχέουσα τῶν πραγμάτων καὶ
τὴν ἀλήθειαν ἀμαυροῦσα καὶ τὸν ἐκάστου βίον ἐτηλυγά-
ζουσα. ἐν σκότῳ γοῦν πλανωμένοις πάντες ἐοίκαμεν, 128
μᾶλλον δὲ τυφλοῖς ὁμοία πεπόνθαμεν, τῷ μὲν προσ-
πταίοντες ἀλόγως, τὸ δὲ ὑπερβαίνοντες, οὐδὲν δέον, καὶ
τὸ μὲν πλησίον καὶ παρὰ πόδας οὐχ ὀρῶντες, τὸ δὲ πόρρω
καὶ πάμπου διεστηκὸς ὡς ἐνοχλοῦν δεδιότες· καὶ ὅλως
ἐφ' ἐκάστου τῶν πραττομένων οὐ διαλείπομεν τὰ πολλὰ
ὀλισθαίνοντες. τοιγάρτοι μυρίας ἤδη τοῖς τραγωδοδιδα-

σκάλοις ἀφορμὰς ἐς τὰ δράματα τὸ τοιοῦτο παρέσχηται, τοὺς Λαβδακίδας καὶ τοὺς Πελοπίδας καὶ τὰ τούτοις παραπλήσια· σχεδὸν γὰρ τὰ πλεῖστα τῶν ἐν τῇ σκηνῇ ἀναβαινόντων κακῶν εὗροι τις ἂν ὑπὸ τῆς ἀγνοίας καθάπερ ὑπὸ τραγικοῦ τινος δαίμονος κεχορηγημένα· λέγω δὲ καὶ ἐς τὰ ἄλλα μὲν ἀποβλέπων, μάλιστα δὲ ἐς τὰς οὐκ ἀληθεῖς κατὰ τῶν συνήθων καὶ φίλων διαβολάς, ἕφ' ὧν

127 ἤδη καὶ οἴκοι ἀνάστατοι γέγονασι καὶ πόλεις ἄρδην ἀπολώλασι πατέρες τε κατὰ παιδῶν ἐξεμάνησαν καὶ ἀδελφοὶ κατὰ τῶν ὁμογενῶν καὶ παῖδες κατὰ τῶν γειναμένων καὶ ἐρασταὶ κατὰ τῶν ἐρωμένων· πολλοὶ δὲ καὶ φίλοι συνεκόπησαν καὶ ὄρκοι συνεχύθησαν ὑπὸ τῆς κατὰ τὰς διαβολὰς πιθανότητος. 2. Ἰν' οὖν ὡς ἤκιστα περιπίπτωμεν 2 αὐταῖς, ὑποδείξαι βούλομαι τῷ λόγῳ καθάπερ ἐπὶ τινος γραφῆς ὁποῖόν τι ἐστὶν ἡ διαβολὴ καὶ πόθεν ἄρχεται καὶ ὁποῖα ἐργάζεται. μᾶλλον δὲ Ἀπελλῆς ὁ Ἐφέσιος πάλαι ταύτην προὔλαβε τὴν εἰκόνα· καὶ γὰρ αὐτὸς καὶ οὗτος διαβληθεὶς πρὸς τὸν Πτολεμαῖον ὡς μετεσχηκῶς Θεοδότα τῆς συνωμοσίας ἐν Τύρῳ, ὁ δὲ Ἀπελλῆς οὐκ ἐωράκει ποτὲ τὴν Τύρον οὐδὲ τὸν Θεοδόταν, ὅστις ἦν, ἐγίνωσκεν, ἢ καθ' ὅσον ἤκουε Πτολεμαίου τινὰ ὑπαρχον εἶναι [τὰ κατὰ] τὴν Φοινίκην ἐπιτετραμμένον. ἀλλ' ὅμως τῶν ἀντιτέχνων

128 τις Ἀντίφιλος τοῦνομα ὑπὸ φθόρου τῆς παρὰ βασιλεῖ τιμῆς καὶ τῆς κατὰ τὴν τέχνην ζηλοτυπίας κατέλειπε αὐτοῦ πρὸς τὸν Πτολεμαῖον ὡς εἶη κεκοινωνηκῶς τῶν ὄρκων καὶ ὡς θεάσαιτό τις αὐτὸν ἐν Φοινίκῃ συνεστιώμενον Θεοδότα καὶ παρ' ὅλον τὸ δέλπνον πρὸς τὸ οὐς αὐτῷ κοινολογούμενον, καὶ τέλος ἀπέφηνε τὴν Τύρου ἀπόστασιν καὶ Πηλουσίου κατάληψιν ἐκ τῆς Ἀπελλοῦ συμβουλῆς γεγονέναι. 3. ὁ δὲ 3 Πτολεμαῖος ὡς ἂν καὶ τᾶλλα οὐ κάρτα φρενῆρης τις ὢν, ἀλλ' ἐν κολακείᾳ δεσποτικῇ τετραμμένος, οὕτως ἐξεκαύθη καὶ συνεταράχθη πρὸς τῆς παραδόξου ταύτης διαβολῆς, ὥστε μηδὲν τῶν εἰκότων λογισάμενος, μηδ' ὅτι ἀντίτεχνος ἦν ὁ διαβάλλων μηδ' ὅτι μικρότερος ἢ κατὰ τηλικαύτην προδοσίαν ὁ ζωγράφος, καὶ ταῦτα εὐπεπονθῶς ὑπ' αὐτοῦ καὶ παρ' ὄντινούν τῶν ὁμοτέχνων τετιμημένος, ἀλλ' οὐδὲ

- τὸ παράπαν εἰ ἐξέπλευσεν Ἀπελλῆς ἐς Τύρον ἐξετάσας, εὐθύς ἔαδε μηνεῖν (†) καὶ βοῆς ἐνεπίμπλα τὰ βασίλεια τὸν ἀχάριστον κεκραγῶς καὶ τὸν ἐπίβουλον καὶ συνωμότην. 130 καὶ εἴ γε μὴ τῶν συνειλημμένων τις ἀγανακτήσας ἐπὶ τῇ τοῦ Ἀντιφίλου ἀναισχυντίᾳ καὶ τὸν ἄθλιον Ἀπελλῆν κατελεήσας ἔφη μηδενὸς αὐτοῖς κεκοινωνημέναι τὸν ἄνθρωπον, ἀπετέμνητο ἂν τὴν κεφαλὴν καὶ παραπολελαίνει τῶν ἐν
- 4 Τύρῳ κακῶν οὐδὲν αὐτὸς αἴτιος γεγονῶς. 4. ὁ μὲν οὖν Πτολεμαῖος οὕτω λέγεται αἰσχυνθῆναι ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν, ὥστε τὸν μὲν Ἀπελλῆν ἑκατὸν ταλάντοις ἔδωρῆσατο, τὸν δὲ Ἀντίφιλον δουλεύειν αὐτῷ παρέδωκεν. ὁ δὲ Ἀπελλῆς ὧν παρεκινδύνευσε μεμνημένος τοιαῦτά τινι εἰκότι ἤμύνατο
- 5 τὴν διαβολὴν. 5. ἐν δεξιᾷ τις ἀνὴρ κἀθήται τὰ ὠτα παμ- 131
μεγέθη ἔχων μικροῦ δεῖν τοῖς τοῦ Μίδου προσεοικότα, τὴν χεῖρα προτείνων πόρρωθεν ἔτι προσιοῦση τῇ Διαβολῇ. περὶ δὲ αὐτὸν ἑστᾶσι δύο γυναῖκες, Ἄγνοιά μοι δοκεῖ καὶ Ὑπόληψις· ἐτέρωθεν δὲ προσέρχεται ἡ Διαβολή, γύναιον εἰς ὑπερβολὴν πάγκαλον, ὑπόθερμον δὲ καὶ παρακεκινημένον, οἷον δὴ τὴν Λύτταν καὶ τὴν Ὀργὴν δεικνύουσα, τῇ μὲν ἀριστερᾷ δᾶδα καιομένην ἔχουσα, τῇ ἐτέρᾳ δὲ νεανίαν τινὰ τῶν τριχῶν σύρουσα τὰς χεῖρας ὀρέγοντα ἐς τὸν οὐρανὸν καὶ μαρτυρόμενον τοὺς θεοὺς. ἡγείται δὲ ἀνὴρ 132 ὠχρὸς καὶ ἄμορφος, ὁξὺ δεδορκῶς καὶ ἰοικῶς τοῖς ἐκ νόσου μακρᾶς κατεσκληκόσι. τοῦτον οὖν εἶναι τὸν Φθόνον ἂν τις εἰκάσειε. καὶ μὴν καὶ ἄλλαι τινὲς δύο παρομαρτοῦσι προτρέπουσαι καὶ περιστέλλονσαι καὶ κατακοσμοῦσαι τὴν Διαβολὴν. ὡς δὲ μοι καὶ ταύτας ἐμήνυσεν ὁ περιγηγητὴς τῆς εἰκότος, ἡ μὲν τις Ἐπιβουλή ἦν, ἡ δὲ Ἀπάτη. κατόπιν δὲ ἠκολούθει πάννυ πενθικῶς τις ἑσκευασμένη, μελανεῖμων καὶ κατεσπαραγμένη, Μετάνοια οἶμαι αὐτὴ ἐλέγετο· ἐπιστρέφετο γοῦν ἐς τοῦπίσω δακρύουσα καὶ μετ' αἰδοῦς πάννυ τὴν Ἀλήθειαν προσιοῦσαν ὑπέβλεπεν. οὕτως μὲν Ἀπελλῆς τὸν ἑαυτοῦ κίνδυνον ἐπὶ τῆς γραφῆς ἐμιμήσατο.
- 6 6. Φέρε δὲ καὶ ἡμεῖς, εἰ δοκεῖ, κατὰ τὴν τοῦ Ἐφρασίου 133
ζωγράφου τέχνην διέλθωμεν τὰ προσόντα τῇ διαβολῇ, πρότερόν γε ὄρω τινὲ περιγράψαντες αὐτήν· οὕτω γὰρ ἂν

ἡμῖν ἢ εἰκὼν γένοιτο φανερωτέρα. ἔστι τοίνυν διαβολὴ κατηγορία τις ἐξ ἐρημίας γινομένη, τὸν κατηγορούμενον λεληθυῖα, ἐκ τοῦ μονομεροῦς ἀναντιλέκτως πεπιστευμένη. τοιαύτη μὲν ἢ ὑπόθεσις τοῦ λόγου. τριῶν δ' ὄντων προσώπων, καθάπερ ἐν ταῖς κωμῳδίαις, τοῦ διαβάλλοντος καὶ τοῦ διαβαλλομένου καὶ τοῦ πρὸς ὃν ἢ διαβολὴ γίνεται, 134 καθ' ἕκαστον αὐτῶν ἐπισκοπήσωμεν οἷα εἰκὸς εἶναι τὰ γινόμενα. 7. πρῶτον μὲν δὴ, εἰ δοκεῖ, παραγάγωμεν τὸν 7 πρωταγωνιστὴν τοῦ δράματος, λέγω δὲ τὸν ποιητὴν τῆς διαβολῆς. οὗτος δὲ δὴ ὡς μὲν οὐκ ἀγαθὸς ἀνθρώπος ἔστι, πᾶσιν οἴμαι γνώριμον· οὐδεὶς γὰρ ὢν ἀγαθὸς κακῶν αἰτίος γένοιτ' ἂν τῷ πλησίον, ἀλλ' ἔστιν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἀφ' ὧν εὖ ποιοῦσιν αὐτοὶ τοὺς φίλους, οὐκ ἀφ' ὧν τοὺς ἄλλους ἀδικοῦντες αἰτιῶνται καὶ μισεῖσθαι παρασκευάζουσιν, εὐδοκίμειν δόξαν εὐνοίας προσλαβόντες. 8. ἔπειτα 8 δὲ ὡς ἄδικος ὁ τοιοῦτος καὶ παράνομός ἐστι καὶ ἀσεβῆς καὶ τοῖς χρωμένοις ἐπιζήμιος, ῥάδιον καταμαθεῖν. τίς γὰρ οὐκ ἂν ὁμολογήσειε τὴν μὲν ἰσότητά ἐν ἅπαντι καὶ τὸ μηδὲν πλέον δικαιοσύνης ἔργα εἶναι, τὸ δὲ ἄνισόν τε καὶ 135 πλεονεκτικὸν ἀδικίας; ὁ δὲ τῇ διαβολῇ κατὰ τῶν ἀπόντων λάθρα χρῶμενος πῶς οὐ πλεονέκτης ἐστὶν ὅλον τὸν ἀκροατὴν σφετεριζόμενος καὶ προκαταλαμβάνων αὐτοῦ τὰ ὤτα καὶ ἀποφράττων καὶ τῷ δευτέρῳ λόγῳ παντελῶς ἄβαστα κατασκευάζων αὐτὰ ὑπὸ τῆς διαβολῆς προεμπεπλησμένα; ἐσχάτης ἀδικίας τὸ τοιοῦτον, ὡς φαίεν ἂν καὶ οἱ ἄριστοι τῶν νομοθετῶν, οἷον ὁ Σόλων καὶ ὁ Δράκων, ἔνορκον ποιησάμενοι τοῖς δικασταῖς τὸ ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι καὶ τὸ τὴν εὐνοίαν ἴσην τοῖς κρινομένοις ἀπονέμειν, ἄχρι ἂν ὁ τοῦ δευτέρου λόγος παρατεθεῖς θατέρου χείρων ἢ 136 ἁμείνων φανῇ· πρὶν δὲ γε ἀντεξετάσαι τὴν ἀπολογία τῇ κατηγορίᾳ, παντελῶς ἀσεβῆ καὶ ἀνόσιον ἠγήσαντο ἔσεσθαι τὴν κρίσιν. καὶ γὰρ ἂν καὶ αὐτοὺς ἀγανακτῆσαι τοὺς θεοὺς εἴπομεν, εἰ τῷ κατηγορῶ μετ' ἀδειας ἢ θέλει λέγειν ἐπιτρέπομεν, ἀποφράξαντες δὲ τῷ κατηγορουμένῳ τὰ ὤτα ἢ τὸ στόμα σιωπῶντος καταψηφιζόμεθα τῷ πρῶτῳ λόγῳ κεχειρωμένοι. ὥστε οὐ κατὰ τὸ δίκαιον καὶ τὸ

νόμιμον καὶ τὸν ὄρκον τὸν δικαστικὸν φαίη τις ἂν γίνεσθαι τὰς διαβολάς. εἰ δέ τῃ μὴ ἀξιόπιστοι δοκοῦσιν οἱ νομοθέται παραινούντες οὕτω δικαίας καὶ ἀμερεῖς ποιέσθαι τὰς κρίσεις, ποιητὴν μοι δοκῶ τὸν ἄριστον ἐπάγειν ¹³⁷ τῷ λόγῳ εὖ μάλα περὶ τούτων ἀποφηνάμενον, μᾶλλον δὲ νομοθετήσαντα. φησὶ δέ,

μήτε δίκην δικάσης, πρὶν ἄμφω μῦθον ἀκούσης.
 ἤπιστατο γάρ, οἶμαι, καὶ οὗτος ὡς πολλῶν ὄντων ἐν τῷ βίῳ ἀδικημάτων οὐδὲν ἂν τις εὖροι χειρὸν οὐδὲ ἀδικώτερον ἢ ἀκρίτους τινὰς καὶ ἀμοίρους λόγων καταδεδικάσθαι· ὅπερ ἐξ ἅπαντος ὁ διαβάλλων ἐπιχειρεῖ ποιεῖν ἄκριτον ὑπάγων τὸν διαβαλλόμενον τῇ τοῦ ἀκούοντος ὀργῇ καὶ τὴν ἀπολογία τῷ λαθραίῳ τῆς κατηγορίας παραινόμενος. 9. καὶ γὰρ ἀπαρρησιαστος καὶ δειλὸς ἅπας ὁ ¹³⁸ τοιοῦτος ἄνθρωπος οὐδὲν ἐς τοῦμφανὲς ἄγων, ἀλλ' ὥσπερ οἱ λοχῶντες ἐξ ἀφανοῦς ποθεν τοξεύων, ὡς μηδὲ ἀντιτάξασθαι δυνατόν εἶναι μηδὲ ἀνταγωνίσασθαι, ἀλλ' ἐν ἀπορίᾳ καὶ ἀγνοίᾳ τοῦ πολέμου διαφθείρεσθαι, ὃ μέγιστόν ἐστι σημεῖον τοῦ μηδὲν ὑγιὲς τοὺς διαβάλλοντας λέγειν. ἐπεὶ εἴ τις γε τάληθῆ κατηγοροῦντι ἑαυτῷ συνεπίσταται, οὗτος, οἶμαι, καὶ ἐς τὸ φανερὸν ἐλέγχει καὶ διευθύνει καὶ ἀντεξετάζει τῷ λόγῳ, ὥσπερ οὐδεὶς ἂν ἐκ τοῦ προφανοῦς νικᾷν δυνάμενος ἐνέδρα ποτὲ καὶ ἀπάτη χρήσαιτο κατὰ ¹⁰ τῶν πολεμίων. 10. ἴδοι δ' ἂν τις τοὺς τοιοῦτους μάλιστα ἐν τε βασιλέων αὐλαῖς καὶ περὶ τὰς τῶν ἀρχόντων καὶ ¹³⁹ δυναστευόντων φιλίας εὐδοκιμοῦντας, ἔνθα πολὺς μὲν ὁ φθόνος, μυρία δὲ ὑπόνοια, πάμπολλαι δὲ κολακειῶν καὶ διαβολῶν ὑποθέσεις· ὅπου γὰρ αἰεὶ μείζους ἐλπίδες, ἐνταῦθα καὶ οἱ φθόνοι χαλεπώτεροι καὶ τὰ μίση ἐπισφαλέστερα καὶ αἱ ζηλοτυπία κακοτεχνέστερα. πάντες οὖν ἀλλήλους ὀξύ δεδόρκασι καὶ ὥσπερ οἱ μονομαχοῦντες ἐπιτηροῦσιν εἴ πού τι γυμνωθὲν μέρος θεάσαιντο τοῦ σώματος· καὶ πρῶτος αὐτὸς ἕκαστος εἶναι βουλόμενος παρωθεῖται καὶ παραγκωνίζεται τὸν πλησίον καὶ τὸν πρὸ αὐτοῦ, εἰ δύναίτο, ὑποσπᾶ καὶ ὑποσκελίζει. ἔνθα ὁ μὲν χρηστός ἀτεχνῶς εὐθὺς ἀνατέτραπται καὶ παρασέστυται καὶ τὸ ¹⁴⁰

τελευταῖον ἀτίμως ἐξέωσται, ὁ δὲ κολακευτικώτερος καὶ πρὸς τὰς τοιαύτας κακοηθείας πιθανώτερος εὐδοκιμεῖ, καὶ ὄλως φθάσας κρατεῖ· τὸ γὰρ τοῦ Ὀμήρου πάνυ ἐπαληθεύουσιν, ὅτι τοι

ἕνός Ἐνυάλιος καὶ τὸν κτενέοντα κατέκτα.

τοιγαροῖν ὡς οὐ περὶ μικρῶν τοῦ ἀγῶνος ὄντος ποικίλας κατ' ἀλλήλων ὁδοὺς ἐπινοοῦσιν, ὧν ταχίστη καὶ ἐπισφαλεστάτη ἐστὶν ἢ τῆς διαβολῆς, τὴν μὲν ἀργὴν ἀπὸ φθόνου ἢ μίσους εὐέλπιδος λαμβάνουσα, οἰκτρότερα δὲ καὶ τραγικὰ ἐπάγουσα τὰ τέλη καὶ πολλῶν συμφορῶν ἀνάπλευα. 11. οὐ 11
 141 ἀλλὰ πολλῆς μὲν τέχνης, οὐκ ὀλίγης δὲ ἀγχινοίας, ἀκριβοῦς δὲ τινος ἐπιμελείας δεόμενον· οὐ γὰρ ἂν τσοσαῦτα ἐβλαπτεν ἢ διαβολή, εἰ μὴ πιθανόν τινα τρόπον ἐγίνετο· οὐδ' ἂν κατίσχυε τὴν πάντων ἰσχυροτέραν ἀλήθειαν, εἰ μὴ πολὺ τὸ ἐπαγωγὸν καὶ πιθανὸν καὶ μυρία ἄλλα παρεσκευάστο κατὰ τῶν ἀκούοντων. 12. διαβάλλεται μὲν οὖν ὡς τὸ πολὺ 12
 μάλιστα ὁ τιμώμενος καὶ διὰ τοῦτο τοῖς ὑπολειπομένοις αὐτοῦ ἐπίφθονος· ἅπαντες γὰρ τῷδ' ἐπιτοξάζονται καθάπερ τι κώλυμα καὶ ἐμπόδιον προσρῶμενοι, καὶ ἕκαστος οἶεται πρῶτος αὐτὸς ἔσεσθαι τὸν κορυφαῖον ἐκείνιον ἐκπολιορκήσας καὶ τῆς φιλλίας ἀποσκευασάμενος. οἷόν τι καὶ ἐπὶ τοῖς γυμνικοῖς ἀγῶσιν ἐπὶ τῶν δρομέων γίγνεται· κάκει γὰρ ὁ μὲν ἀγαθὸς δρομεὺς τῆς ὑσπληγγος εὐθύς
 142 καταπεσοῦσης μόνον τοῦ πρόσω ἐφιέμενος καὶ τὴν διάνοιαν ἀποτείνας πρὸς τὸ τέρμα κἂν τοῖς ποσὶ τὴν ἐλπίδα τῆς νίκης ἔχων τῷ πλησίον οὐδὲν κακουργεῖ οὐδέ τι τοῦ κατὰ τοὺς ἀγωνιστὰς πολυπραγμονεῖ, ὁ δὲ κακὸς ἐκείνος καὶ ἀναθλος ἀνταγωνιστῆς ἀπογνοὺς τὴν ἐκ τοῦ τάχους ἐλπίδα ἐπὶ τὴν κακοτεχνίαν ἐτρέπετο, καὶ τοῦτο μόνον ἐξ ἅπαντος σκοπεῖ, ὅπως τὸν τρέχοντα ἐπισχῶν ἢ ἐμποδίσας ἐπιστομει, ὡς, εἰ τούτου διαμάρτοι, οὐκ ἂν ποτε νικῆσαι δυνατόν. ὁμοίως δὲ τούτοις κἂν ταῖς φιλλίαις τῶν εὐδαιμόνων τούτων γίνεται· ὁ γὰρ προέχων αὐτίκα ἐπιβουλεύεται καὶ
 143 ἀφύλακτος ἐν μέσῳ ληφθεὶς τῶν δυσμενῶν ἀνηρηπάσθη, οἱ δὲ ἀγαπῶνται καὶ φίλοι δοκοῦσιν ἐξ ὧν ἄλλους βλάπτειν

- 13 ἔδοξαν. 13. τό τε ἀξιόπιστον τῆς διαβολῆς οὐχ ὡς ἔτυχεν ἐπινοοῦσιν, ἀλλ' ἐν τούτῳ τὸ πᾶν αὐτοῖς ἐστιν ἔργον δεδοικόσι τι προσάψαι ἀπῳδὸν ἢ καὶ ἀλλότριον. ὡς γοῦν ἐπὶ πολὺ τὰ προσόντα τῷ διαβαλλομένῳ πρὸς τὸ χεῖρον μεταβάλλοντες οὐκ ἀπιθάνους ποιοῦνται τὰς κατηγορίας, οἷον τὸν μὲν ἱατρὸν διαβάλλουσιν ὡς φαρμακέα, τὸν πλούσιον δὲ ὡς τύραννον, τὸν τυραννικὸν δὲ ὡς προδοτικόν. 144
- 14 14. ἐνίοτε μέντοι καὶ ὁ ἀκροώμενος αὐτὸς ὑποβάλλει τῆς διαβολῆς τὰς ἀφορμὰς, καὶ πρὸς τὸν ἐκεῖνον τρόπον οἱ κακοήθεις αὐτοὶ ἀρμοζόμενοι εὐστοχοῦσιν. ἦν μὲν γὰρ ζηλότυπον αὐτὸν ὄντα ἴδωσι, Διένευσε, φασί, τῇ γυναικί σου παρὰ τὸ δεῖπνον καὶ ἀπιδῶν ἐς αὐτὴν ἐστέναξε, καὶ ἡ Στρατονίκη πρὸς αὐτὸν οὐ μάλα ἀηδῶς· καὶ ὅλως ἐρωτικάι τινες καὶ μοιχικαὶ πρὸς αὐτὸν αἰ διαβολαί. ἦν δὲ ποιητικὸς ἢ καὶ ἐπὶ τούτῳ μέγα φρονη, Μὰ Δί' ἐχλεύασέ σου Φιλόξενος τὰ ἔπη καὶ διέσυρε καὶ ἄμετρα εἶπεν αὐτὰ καὶ κακοσύνθετα. πρὸς δὲ τὸν εὐσεβῆ καὶ φιλόθεον ὡς ἄθεος καὶ ἀνόσιος ὁ φίλος διαβάλλεται καὶ ὡς τὸ θεῖον παρῳδοῦμενος καὶ τὴν πρόνοιαν ἀρνούμενος· ὁ δὲ ἀκούσας 145 εὐθὺς μύωπι διὰ τοῦ ὠτὸς τυπεῖς διακέκασται ὡς τὸ εἰκὸς καὶ ἀπέστραπται τὸν φίλον οὐ περιμείνας τὸν ἀκριβῆ
- 15 ἔλεγχον. 15. ὅλως γὰρ τὰ τοιαῦτα ἐπινοοῦσι καὶ λέγουσιν, ἃ μάλιστα ἴσασιν ἐς ὄργην δυνάμενα προκαλέσασθαι τὸν ἀκροώμενον, καὶ ἔνθα τρωτός ἐστιν ἕκαστος ἐπιστάμενος, ἐπ' ἐκεῖνο τοξεύουσι καὶ ἀκοντίζουσιν ἐς αὐτό, ὥστε τῇ παραντίκα ὄργῃ τεταραγμένον μηκέτι σχολὴν ἄγειν τῇ ἐξετάσει τῆς ἀληθείας, ἀλλὰ κἂν θέλῃ τις ἀπολογεῖσθαι, μὴ προσίεσθαι, τῷ παραδόξῳ τῆς ἀκροάσεως ὡς ἀληθεῖ
- 16 προκατειλημμένον. 16. ἀνυσιμώτατον γὰρ τὸ εἶδος τῆς διαβολῆς τὸ ὑπεναντίον τῆς τοῦ ἀκούοντος ἐπιθυμίας, ὁπότε καὶ παρὰ Πτολεμαίῳ τῷ Διονύσῳ ἐπικληθέντι 146 ἐγένετό τις ὃς διέβαλλε τὸν Πλατωνικὸν Δημήτριον, ὅτι ὕδωρ τε πίνει καὶ μόνος τῶν ἄλλων γυναικεῖα οὐκ ἐνεδύσατο ἐν τοῖς Διονυσίοις· καὶ εἴ γε μὴ κληθεῖς ἔωθεν ἐπιέ τε πάντων ὀρώντων καὶ λαβῶν ταραντινίδιον ἐκνυβάλισε καὶ προσωρχήσατο, ἀπολώλει ἂν ὡς οὐχ ἠδόμενος τῷ βίῳ 147

τοῦ βασιλέως, ἀλλ' ἀντισοφιστῆς ὢν καὶ ἀντίτεχνος τῆς
 Πτολεμαίου τρυφῆς. 17. παρὰ δὲ Ἀλεξάνδρῳ μεγίστη 17
 148 ποτὲ πασῶν ἂν διαβολὴ λέγοιτο, εἰ λέγοιτό τις μὴ σέβειν
 μηδὲ προσκυνεῖν τὸν Ἡφαιστίωνα· ἐπεὶ γὰρ ἀπέθανεν
 Ἡφαιστίων, ὑπὸ τοῦ ἔρωτος Ἀλέξανδρος ἐβουλήθη προς-
 θεῖναι καὶ τοῦτο τῇ λοιπῇ μεγαλοουργίᾳ [καὶ] θεὸν χειρο-
 τονῆσαι τὸν τετελευτηκότα. εὐθὺς οὖν νεῶς τε ἀνέστησαν
 αἱ πόλεις καὶ τεμένη καθιδρύετο καὶ βωμοὶ καὶ θυσίαι
 καὶ ἑορταὶ τῷ καινῷ τούτῳ θεῷ ἐπετελοῦντο, καὶ ὁ μέ-
 γιστος ὄρκος ἦν ἅπασιν Ἡφαιστίων. εἰ δὲ τις ἤ μειδιάσειε
 πρὸς τὰ γινόμενα ἢ μὴ φαίνοιτο πάνυ εὐσεβῶν, θάνατος
 ἐπέκειτο ἢ ζυμία. ὑπολαμβάνοντες δὲ οἱ κόλακες τὴν
 μειρακιώδη ταύτην τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐπιθυμίαν προσεξέ-
 καιον εὐθὺς καὶ ἀνεξωπύρουν ὄνειράτα διηγούμενοι τοῦ
 Ἡφαιστίωνος, ἐπιφανείας τινάς, καὶ λάματα προσάπτοντες
 αὐτῷ καὶ μαντείας ἐπιφημιζόντες· καὶ τέλος ἔθνον πα-
 149 ρέδρῳ καὶ ἀλεξικάκῳ θεῷ. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἤδετό τε
 ἀκούων καὶ τὰ τελευταῖα ἐπίστευε καὶ μέγα ἐφρόνει ὡσανεὶ
 οὐ θεοῦ παῖς ὢν μόνον, ἀλλὰ καὶ θεοὺς ποιεῖν δυνάμενος.
 πόσους τοίνυν οἴομεθα τῶν Ἀλεξάνδρου φίλων παρὰ τὸν
 καιρὸν ἐκείνον ἀπολαῦσαι τῆς Ἡφαιστίωνος θεότητος,
 διαβληθέντας ὡς οὐ τιμῶσι τὸν κοινὸν ἀπάντων θεόν,
 καὶ διὰ τοῦτο ἐξελαθέντας καὶ τῆς τοῦ βασιλέως εὐνοίας
 ἐκπεσόντας; 18. τότε καὶ Ἀγαθοκλῆς ὁ Σάμιος ταξιαρχῶν 18
 παρ' Ἀλεξάνδρῳ καὶ τιμώμενος παρ' αὐτοῦ μικροῦ δεῖν
 συγκαθελθῆναι λέοντι διαβληθεὶς ὅτι θακρῦσειε παριῶν τὸν
 Ἡφαιστίωνος τάφον. ἀλλ' ἐκείνῳ μὲν βοηθῆσαι λέγεται
 150 Περδίκκας ἐπομοσάμενος κατὰ πάντων θεῶν καὶ κατὰ
 Ἡφαιστίωνος, ὅτι δὴ κνηγετοῦντί οἱ φανέντα ἐναργῆ τὸν
 θεὸν ἐπισκῆψαι εἰπεῖν Ἀλεξάνδρῳ φείσασθαι Ἀγαθο-
 κλέους· οὐ γὰρ ὡς ἀπιστοῦντα οὐδὲ ὡς ἐπὶ νεκρῷ θακρῦσαι,
 ἀλλὰ τῆς πάλαι συνηθείας μνημονεύσαντα. 19. ἡ γοῦν 19
 κολακεία καὶ ἡ διαβολὴ τότε μάλιστα χώραν ἔσχε πρὸς τὸ
 Ἀλεξάνδρου πάθος συντιθεμένη· καθάπερ γὰρ ἐν πολιορκίᾳ
 οὐκ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ καὶ ἀπόκρημνα καὶ ἀσφαλῆ τοῦ
 τείχους προσίασιν οἱ πολέμιοι, ἀλλ' ἢ ἂν ἀφύλακτόν τι

- μέρος ἢ σαθρὸν αἰσθωνται ἢ ταπεινόν, ἐπὶ τοῦτο πάση
 δυνάμει χωροῦσιν ὡς ῥᾶστα παρεσθῆναι καὶ ἐλεῖν δυνά-
 μειοι, οὕτω καὶ οἱ διαβάλλοντες ὅ τι ἂν ἀσθενὲς ἴδωσι
 τῆς ψυχῆς καὶ ὑπόσαθρον καὶ εὐεπίβατον, τοῦτω προσβάλ-
 λουσι καὶ προσάγουσι τὰς μηχανάς, καὶ τέλος ἐκπολιορκοῦσι
 μηδενὸς ἀντιταττομένου μηδὲ τὴν ἔφοδον αἰσθόμενον. εἴτ'
 ἐπειδὰν ἐντὸς ἅπαξ τῶν τειχῶν γένωνται, πυρπολοῦσι
 πάντα καὶ καιοῦσι καὶ σφάττουσι καὶ ἐξελαύνουσι, οἷα ¹⁵¹
 εἰκὸς ἀλισκομένης ψυχῆς καὶ ἐξηνδραποδισμένης ἔργα εἶναι.
- 20 20. μηχανήματα δὲ αὐτοῖς κατὰ τοῦ ἀκούοντος ἢ τε ἀπάτη
 καὶ τὸ ψεῦδος καὶ ἡ ἐπιτοκία καὶ προσλιπάρησις καὶ ἀναι-
 σχυντία καὶ ἄλλα μυρία ἐραδιουργήματα· ἡ δὲ δὴ μεγίστη
 πασῶν ἡ κολακεία ἐστὶ, συγγενής, μᾶλλον δὲ ἀδελφὴ τις
 οὕσα τῆς διαβολῆς. οὐδεὶς γοῦν οὕτω γεννάδας ἐστὶ καὶ
 ἀδαμάντινον τεῖχος τῆς ψυχῆς προβεβλημένος, ὃς οὐκ ἂν
 ἐνδοίῃ πρὸς τὰς τῆς κολακείας προσβολάς, καὶ ταῦτα ὑπο-
 ρυτιτούσης καὶ τοὺς θεμελίους ὑφαιρούσης τῆς διαβολῆς.
- 21 21. καὶ τὰ μὲν ἐκτὸς ταῦτα. ἐνδοθεν δὲ πολλὰι προδοσίαι
 συναγωνίζονται τὰς χεῖρας ὀρέγουσαι καὶ τὰς πύλας ἀνα-
 πειῶσαι καὶ πάντα τρόπον τῇ ἀλώσει τοῦ ἀκούοντος
 συμπροθυμούμεναι. πρῶτον μὲν τὸ φιλόκαινον, ὃ φύσει
 πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπάρχει, καὶ τὸ ἀψίκορον, ἔπειτα δὲ τὸ
 πρὸς τὰ παράδοξα τῶν ἀκουσμάτων ἐπόμενον· οὐ γὰρ
 ὅπως ἠδόμεθα πάντες καὶ πρὸς τὰς λαθρηδὰ λεγομένας
 καὶ μεστὰς ὑπονοίας ἀκοάς· οἶδα γοῦν τινὰς οὕτως ἠδέως ¹⁵²
 γαργαλιζομένους τὰ ὧτα ὑπὸ τῶν διαβολῶν ὥσπερ τοὺς
- 22 πτεροῖς κνωμένους. 22. ἐπειδὰν τοῖνυν ὑπὸ τούτων ἀπάν-
 των συμμαχοῦμενοι προσπέσωσι, κατὰ κράτος αἰροῦσιν,
 οἶμαι, καὶ οὐδὲ δυσχερῆς ἡ νίκη γένοιτ' ἂν μηδενὸς ἀντι-
 παραταττομένου μηδὲ ἀμυνομένου τὰς προσβολάς, ἀλλὰ
 τοῦ μὲν ἀκούοντος ἐκόντος ἑαυτὸν ἐνδιδόντος, τοῦ διαβαλ-
 λομένου δὲ τὴν ἐπιβουλήν ἀγνοοῦντος· ὥσπερ γὰρ ἐν νυκτὶ
 πόλεως ἀλούσης καθεύδοντες οἱ διαβαλλόμενοι φονεύονται.
- 23 23. καὶ τὸ πάντων οἴκτιστον, ὃ μὲν οὐκ εἰδὼς τὰ γεγεννη- ¹⁵³
 μένα προσέρχεται τῷ φίλῳ φαιδρὸς ἅτε μηδὲν ἑαυτῷ
 φαῦλον συνεπιστάμενος καὶ τὰ συνήθη λέγει καὶ ποιεῖ,

παντὶ τρόπῳ ὁ ἄθλιος ἐνηδρευμένος· ὁ δὲ ἦν μὲν ἔχη τι
γενναῖον καὶ ἐλεύθερον καὶ παρρησιαστικόν, εὐθύς ἐξέρρηξε
τὴν ὀργὴν καὶ τὸν θυμὸν ἐξέχεε, καὶ τέλος τὴν ἀπολογίαν
προσιέμενος ἔγνω μάτην κατὰ τοῦ φίλου παρωξυμένος·
24. ἦν δὲ ἀγεννέστερος καὶ ταπεινότερος, προσίεται μὲν **24**
καὶ προσμειδιᾷ τοῖς χείλεσιν ἄκροις, μισεῖ δὲ καὶ λάθρα
τοὺς ὀδόντας διαπρίει καί, ὡς ὁ ποιητὴς φησι, βυσσοδομεύει
154 τὴν ὀργήν. οὗ δὴ ἐγὼ οὐδὲν οἶμαι ἀδικώτερον οὐδὲ δου-
λοπρεπέστερον, ἐνθακόντα τὸ χεῖλος ὑποτρέφειν τὴν χολὴν
καὶ τὸ μῖσος ἐν αὐτῷ κατάκλειστον αὖξειν ἕτερα μὲν
κεύθοντα ἐνὶ φρεσίν, ἄλλα δὲ λέγοντα καὶ ὑποκρινόμενον
ἰλαρῷ καὶ κωμικῷ τῷ προσώπῳ μάλα περιπαθῆ τινα καὶ
155 ἰοῦ γέμουσαν τραγῳδίαν. μάλιστα δὲ τοῦτο πάσχουσιν,
ἐπειδὴν πάλαι φίλος ὁ ἐνδιαβάλλων δοκῶν εἶναι τῷ ἐνδια-
βαλλομένῳ ποιῆται ὅμως· τότε γὰρ οὐδὲ φωνὴν ἀκούειν
ἔτι θέλουσι τῶν διαβαλλομένων ἢ τῶν ἀπολογουμένων,
τὸ ἀξιόπιστον τῆς κατηγορίας ἐκ τῆς πάλαι δοκούσης φι-
λίας προειληφότες, οὐδὲ τοῦτο λογιζόμενοι, ὅτι πολλαὶ
156 πολλαῖς ἐν τοῖς φιλιότοις μίσους παραπίπτουσιν αἰτίαι
τοὺς ἄλλους λανθάνουσαι· καὶ ἐνίοτε οἷς αὐτός τις ἔνο-
χός ἐστι, ταυτὶ φθάσας κατηγόρησε τοῦ πλησίον ἐκφυγεῖν
οὕτω πειρώμενος τὴν διαβολήν. καὶ ὅλως ἐχθρὸν μὲν
οὐδεὶς ἂν τολμήσειε διαβαλεῖν· ἄπιστος γὰρ αὐτόθι ἡ
κατηγορία πρόδηλον ἔχουσα τὴν αἰτίαν· τοῖς δοκοῦσι δὲ
μάλιστα φίλοις ἐπιχειροῦσι τὴν πρὸς τοὺς ἀκούοντας
εὐνοίαν ἐμφῆναι προαιρούμενοι, ὅτι ἐπὶ τῷ ἐκείνων συμ-
φέροντι οὐδὲ τῶν οἰκειοτάτων ἀπέσχοντο. **25.** εἰσὶ δὲ **25**
τινες οἳ καὶ μάθωσιν ὕστερον ἀδικῶς διαβεβλημένους
παρ' αὐτοῖς τοὺς φίλους, ὅμως ὑπ' αἰσχύνης ὧν ἐπί-
στευσαν οὐδ' ἔτι προσίεσθαι οὐδὲ προσβλέπειν τολμῶσιν
αὐτοῖς ὡς περ ἡδικοῦμενοι, ὅτι μηδὲν ἀδικοῦντας ἐπέγνω-
σαν. **26.** τοιγαροῦν πολλῶν κακῶν ὁ βίος ἐπλήσθη ὑπὸ **26**
τῶν οὕτω ῥαδίως καὶ ἀνεξετάστως πεπιστευμένων δια-
βολῶν. ἡ μὲν γὰρ Ἄνθεια
157 τεθναῖης (φησὶν), ὡς Προῖτ', ἣ κάκτανε Βελλεροφόντην,
ὅς μ' ἔθελεν φιλότῃ μιγήμεναι οὐκ ἐθελούση

- αὐτὴ προτέρα ἐπιχειρήσασα καὶ ὑπεροφθεῖσα. καὶ μικροῦ
 ὁ νεανίας ἐν τῇ πρὸς τὴν Χίμαιραν συμπλοκῇ διεφθάρη
 ἐπιτίμιον σωφροσύνης ὑποσχὼν καὶ τῆς πρὸς τὸν ξένον
 αἰδοῦς ὑπὸ μάχλον γυναικὸς ἐπιβεβουλευμένος. ἡ δὲ Φαί-
 δρα, κάκεινη τὰ ὅμοια κατειπούσα τοῦ προγόνου, ἐπά-
 ρατον ἐποίησε τὸν Ἰππόλυτον γενέσθαι ὑπὸ τοῦ πατρὸς
 27 οὐδέν, ὡς θεοί, οὐδὲν ἀνόσιον εἰργασμένον. 27. ναί, φήσει
 τις· ἀλλ' ἀξιόπιστός ἐστιν ἐνιοτε ὁ διαβάλλων ἀνὴρ τὰ τε
 ἄλλα δίκαιος καὶ συνετὸς εἶναι δοκῶν, καὶ ἔχρῃν προσέχειν
 αὐτῷ ἄτε μηδὲν ἂν τοιοῦτο κακουργήσαντι. ἄρ' οὖν τοῦ
 Ἀριστείδου ἐστὶ τις δικαιότερος; ἀλλ' ὅμως κάκεινος συ-
 νέετι ἐπὶ τὸν Θεμιστοκλέα καὶ συμπαρώξυνε τὸν δῆμον, 158
 ἧς, φασίν, ἐκείνος πολιτικῆς φιλοτιμίας ὑπο κεκνισμένος.
 δίκαιος μὲν γὰρ ὡς πρὸς τοὺς ἄλλους Ἀριστείδης, ἀνδρωπος
 δὲ καὶ αὐτὸς ἦν καὶ χολὴν εἶχε, καὶ ἡγάπα τινὰ καὶ ἐμίσει.
 28 28. καὶ εἴ γε ἀληθὴς ἐστὶν ὁ περὶ τοῦ Παλαμήδους λόγος,
 ὁ συνετώτατος τῶν Ἀχαιῶν κὰν τοῖς ἄλλοις ἄριστος τὴν
 ἐπιβουλήν καὶ ἐνέδραν ὑπὸ φθόνου φαίνεται συντεθεικῶς
 κατὰ ἀνδρὸς ὁμαίμον καὶ φίλου καὶ ἐπὶ τὸν αὐτὸν κίνδυνον
 ἐκπεπλευκότος· οὕτως ἔμφυτον ἅπασιν ἀνθρώποις ἡ περὶ
 29 τὰ τοιαῦτα ἁμαρτία. 29. τί γὰρ ἂν τις ἢ τὸν Σωκράτην
 λέγοι τὸν ἀδίκως πρὸς τοὺς Ἀθηναίους διαβεβλημένον ὡς 159
 ἄσεβῆ καὶ ἐπιβουλον; ἢ τὸν Θεμιστοκλέα ἢ τὸν Μιλτιάδην,
 τοὺς μετὰ τηλικαύτας νίκας ἐπὶ προδοσίᾳ τῆς Ἑλλάδος
 ὑπόπτους γενομένους; μυρία γὰρ τὰ παραδείγματα καὶ
 30 σχεδὸν τὰ πλεῖστα ἤδη γινώριμα. 30. τί οὖν χρῆ καὶ ποιεῖν
 τὸν γε νοῦν ἔχοντα ἢ ἀρετῆς ἢ ἀληθείας ἀμφισβητοῦντα;
 ὅπερ, οἶμαι, καὶ Ὅμηρος ἐν τῷ περὶ Σειρήνων μύθῳ
 ἠνίξαστο παραπλεῖν κελύσας τὰς ὀλεθροὺς ταύτας τῶν
 ἀκουσμάτων ἡδονὰς καὶ ἀποφράττειν τὰ ὦτα καὶ μὴ ἀνέδην
 αὐτὰ ἀναπεταννύειν τοῖς πάθει προειλημμένοις, ἀλλ' ἐπι- 160
 στήσαντα ἀκριβῆ θυρωρὸν τὸν λογισμὸν ἅπασιν τοῖς λεγο-
 μένοις τὰ μὲν ἄξια προσέειπαι καὶ παραβάλλεσθαι, τὰ
 φαῦλα δὲ ἀποκλείειν καὶ ἀπωθεῖν· καὶ γὰρ ἂν εἴη γε-
 λοῖον τῆς μὲν οἰκίας θυρωροὺς καθιστάναι, τὰ ὦτα δὲ καὶ
 31 τὴν διάνοιαν ἀνευγμένα εἶναι. 31. ἐπειδὴν τολμῶν τοιαῦτα

προσέη τις λέγων, αὐτὸ ἐφ' ἑαυτοῦ χρητὸ πρᾶγμα ἐξετάζειν, μήτε ἡλικίαν τοῦ λέγοντος ὀρώντα μήτε τὸν ἄλλον βίον μήτε τὴν ἐν τοῖς λόγοις ἀγχίνοιαν· ὅσῳ γάρ τις πιθανώτερος, τοσοῦτῳ ἐπιμελεστέρας δεῖται τῆς ἐξετάσεως. οὐ δεῖ τοίνυν πιστεύειν ἄλλοτρίᾳ κρίσει, μᾶλλον δὲ μίσει τοῦ κατηγοροῦντος, ἀλλ' ἑαυτῷ τὴν ἐξέτασιν φυλακτέον τῆς ἀληθείας, ἀποδόντα καὶ τῷ διαβάλλοντι τὸν φθόνον καὶ ἐν φανερῷ ποιησάμενον τὸν ἔλεγχον τῆς ἐκατέρου διανοίας, καὶ μισεῖν οὕτω καὶ ἀγαπᾶν τὸν δε-
 161 δοκιμασμένον. πρὶν δὲ τοῦτο ποιῆσαι ἐκ τῆς πρώτης διαβολῆς κεκινημένον, Ἡράκλεις ὡς μειρακιώδης καὶ ταπεινὸν καὶ πάντων οὐχ ἥκιστα ἄδικον. 32. ἀλλὰ τούτων ἀπάντων 82 αἴτιον, ὅπερ ἐν ἀρχῇ ἔφημεν, ἡ ἄγνοια καὶ τὸ ἐν σκότῳ πού εἶναι τὸν ἐκάστου τρόπον· ὡς εἶ γε θεῶν τις ἀποκαλύψειεν ἡμῶν τοὺς βίους, οἷχοιτο ἂν φεύγουσα ἐς τὸ βάραθρον ἢ διαβολῇ χώραν οὐκ ἔχουσα, ὡς ἂν πεφωτισμένων τῶν πραγμάτων ὑπὸ τῆς ἀληθείας.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ.

162

1. Εἶτα Ἀλέξανδρος μὲν ἐπεθύμησεν ἐν τῷ Κύνῳ 1 λούσασθαι καλὸν τε καὶ διαυγῆ τὸν ποταμὸν ἰδὼν καὶ ἀσφαλῶς βαθὺν καὶ προσηγῶς ὀξὺν καὶ νήξασθαι ἡδὺν καὶ θέρους ὡρὰ ψυχρόν, ὥστε καὶ ἐπὶ προδήλῳ τῇ νόσῳ, ἣν ἐνόσησεν ἀπ' αὐτοῦ, δοκεῖ μοι οὐκ ἂν τοῦ λουτροῦ ἀποσχέσθαι, οἶκον δὲ τις ἰδὼν μεγέθει μέγιστον καὶ κάλλει κάλλιστον καὶ φωτὶ φαιδρότατον καὶ χρυσῷ στιλπνότατον καὶ γραφαῖς ἀνθηρότατον οὐκ ἂν ἐπιθυμήσειε λόγους ἐν αὐτῷ διαθέσθαι, εἰ τύχοι περὶ τούτους διατρίβων καὶ ἐνευδοκιμῆσαι καὶ ἐλλαμπρύνασθαι καὶ βοῆς ἐμπλήσαι καὶ ὡς ἐν μάλιστα καὶ αὐτὸς μέρος τοῦ κάλλους αὐτοῦ γενέσθαι, ἀλλὰ περισκοπήσας ἀκριβῶς καὶ θαυμάσας μόνον ἄπεισι κωφὸν αὐτὸν καὶ ἄλογον καταλιπὼν μήτε προσειπὼν μήτε προσομιλήσας ὥσπερ τις ἄναυδος ἢ φθόνῳ σιωπᾶν ἐγνωκώς; 2. Ἡράκλεις, ὡς οὐ φιλοκάλου 2

τινὸς οὐδὲ περὶ τὰ εὐμορφότατα ἔρωτικῶν τὸ ἔργον, ἀγροικία δὲ πολλή καὶ ἀπειροκαλία καὶ προσέτι γε ἀμουσία τῶν ἡδίστων αὐτὸν ἀπαξιούν καὶ τῶν καλλίστων ἀποξενούν καὶ μὴ συνιέναι ὡς οὐχ ὁ αὐτὸς περὶ τὰ θεάματα νόμος ἰδιώταις τε καὶ πεπαιδευμένοις ἀνδράσιν, ἀλλὰ τοῖς μὲν ἀπόχρη τὸ κοινὸν τοῦτο ἰδεῖν μόνον· καὶ περιβλέψαι καὶ τῷ ὀφθαλμῷ περιενεγκεῖν καὶ πρὸς τὴν ὄροφὴν ἀνακῦψαι καὶ τὴν χεῖρα ἐπισεισαι καὶ καθ' ἡσυχίαν ἡσθῆναι δέει ¹⁹¹ τοῦ μὴ ἂν δυνηθῆναι ἄξιόν τι τῶν βλεπομένων εἰπεῖν, ὅστις δὲ μετὰ παιδείας ὄρῃ τὰ καλά, οὐκ ἂν, οἶμαι, ἀγαπήσειεν ὅψει μόνη καρπωσάμενος τὸ τερπνόν οὐδ' ἂν ὑπομείναι ἄφρωνος θεατῆς τοῦ κάλλους γενέσθαι, πειράσεται δὲ ὡς οἶόν τε καὶ ἐνδιατροῦψαι καὶ λόγῳ ἀμείψασθαι τὴν

3 θέαν. **3.** ἡ δὲ ἀμοιβὴ οὐκ ἔπαινος τοῦ οἴκου μόνον — τοῦτο μὲν γὰρ ἴσως ἐκείνῳ τῷ νησιώτῃ μειρακίῳ ἔπρεπε, τὴν Μεγέλαου οἰκίαν ὑπερεκπεπληῆσθαι καὶ πρὸς τὰ ἐν οὐρανῷ καλὰ τὸν ἐλέφαντα καὶ τὸν χρυσὸν αὐτῆς ἀπαικάσειν, ἅτε μηδὲν ἐν γῆ καλόν τι ἄλλο ἑωρακότι — ἀλλὰ καὶ τὸ εἰπεῖν ἐν αὐτῷ καὶ τοὺς βελτίστους συγκαλέσαντα λόγων ἐπίδειξιν ποιήσασθαι μέρος τοῦ ἐπαινοῦ καὶ τοῦτο γένοιτ' ἂν. καὶ τὸ πρᾶγμα ὑπερήδιστον, οἶμαι, οἴκων ὁ κάλλιστος εἰς ὑποδοχὴν λόγων ἀναπεπταμένος καὶ ἐπαινοῦ καὶ εὐφημίας μεστὸς ὢν, ἡρέμα καὶ αὐτὸς ὡσπερ τὰ ἄντρα συνεπηγῶν καὶ τοῖς λεγομένοις παρακολουθῶν καὶ παρατείνων τὰ τελευταῖα τῆς φωνῆς καὶ τοῖς ὑστάτοις τῶν λόγων ἐμβραδίνων, μᾶλλον δὲ ὡς ἂν τις εὐμαθῆς ἀκροατῆς διαμνημονεύων τὰ εἰρημένα καὶ τὸν λέγοντα ἐπαινῶν καὶ ἀντίδοσιν οὐκ ἄμουσον ποιούμενος πρὸς αὐτά· οἶόν τι πάσχουσι πρὸς τὰ αὐλήματα τῶν ποιμένων αἱ σκοπιαὶ ἐπαυλοῦσαι τῆς φωνῆς ἐπανιούσης κατὰ τὸ ἀντίτυπον καὶ πρὸς αὐτὴν ἀναστρεφούσης· οἱ δὲ ἰδιῶται νομίζουσι παραθένον τινὰ εἶναι τὴν ἀμειβομένην τοὺς ἔδοντας ἢ βοῶντας ἐν μέσοις που τοῖς κρημνοῖς κατοικοῦσαν καὶ λαλοῦσαν ἐκ

4 τῶν πετρῶν ἐνδοθεν. **4.** ἔμοιγ' οὐν δοκεῖ καὶ συνεξαίρεσθαι ¹⁹² οἴκου πολυτελείᾳ ἢ τοῦ λέγοντος γνώμῃ καὶ πρὸς τοὺς λόγους ἐπεγεῖρεσθαι, καθάπερ τι καὶ ὑποβαλλούσης τῆς

θέας· σχεδὸν γὰρ ἔσρει τι διὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἐπὶ τὴν
 ψυχὴν καλόν, εἶτα πρὸς αὐτὸ κοσμησαν ἐκπέμπει τοὺς
 λόγους. ἢ τῷ μὲν Ἀχιλλεῖ πιστεύομεν, τὴν ὄψιν τῶν
 ὀπλων ἐπιτείνειν κατὰ τῶν Θρυγῶν τὴν ὀργήν, καὶ ἐπεὶ
 ἐνέδου αὐτὰ πειρώμενος, ἐπαρθῆναι καὶ πτερωθῆναι πρὸς
 τὴν τοῦ πολέμου ἐπιθυμίαν, λόγον δὲ σπουδῆν μὴ ἐπι-
 τείνεσθαι πρὸς κάλλη χωρίων; καίτοι Σωκράτει μὲν ἀπέ-
 χρησε πλατάνου εὐφυσία καὶ πόα εὐθαλῆς καὶ πηγῆ διαυ-
 γῆς μικρὸν ἀπὸ τοῦ Εἰλισσοῦ, κἀνταῦθα καθεζόμενος
 Φαίδρου τε τοῦ Μυρρινουσίου κατειρωνεύετο καὶ τὸν
 Ἀνσίλου τοῦ Κεφάλου λόγον διήλεγχε καὶ τὰς Μούσας
 ἐκάλει καὶ ἐπίστευεν ἦξειν αὐτὰς ἐπὶ τὴν ἐρημίαν συν-
 επιληψομένας τῶν περὶ τοῦ ἔρωτος λόγων, καὶ οὐκ ἦσχύ-
 νετο γέρων ἄνθρωπος παρακαλῶν παρθένους συνεισομένας
 τὰ παιδεραστικά. ἐς δὲ οὕτω καλὸν χωρίον οὐκ [ἄν]
 οἴομεθα καὶ ἀκλήτους αὐτὰς ἔλθεῖν; 5. καὶ μὴν οὐ κατὰ 5
 γε σκιὰν μόνην οὐδὲ κατὰ πλατάνου κάλλος ἢ ὑποδοχή,
 193 οὐδ' ἄν τὴν ἐπὶ τῷ Εἰλισσῷ καταλιπὼν τὴν βασιλέως λέ-
 γης τὴν χρυσῆν· ἐκείνης μὲν γὰρ ἐν τῇ πολυτελείᾳ μόνη
 τὸ θαῦμα, τέχνη δὲ ἢ κάλλος ἢ τέρψις ἢ τὸ σύμμετρον ἢ
 τὸ εὐρυθυμον οὐ συνείργαστο οὐδὲ κατεμέμικτο τῷ χρυσῷ,
 ἀλλ' ἦν βαρβαρικὸν τὸ θέαμα, πλοῦτος μόνον καὶ φθόνος
 τῶν ἰδόντων καὶ εὐδαιμονισμὸς τῶν ἐχόντων· ἔπαινος δὲ
 οὐδαμοῦ προσῆν· οὐδὲ γὰρ ἔμελε τοῖς Ἀρσακίδαις τῶν
 καλῶν οὐδὲ πρὸς τὸ τερπνὸν ἐποιοῦντο τὰς ἐπιδείξεις οὐδ'
 ἐφρόντιζον εἰ ἐπαινέσονται οἱ θεαταί, ἀλλ' ὅπως ἐκπλα-
 γήσονται· οὐ φιλόκαλοι γάρ, ἀλλὰ φιλόπλουτοὶ εἰσιν οἱ
 βάρβαροι. 6. τούτου δὲ τοῦ οἴκου τὸ κάλλος οὐ κατὰ 6
 βαρβαρικούς τινας ὀφθαλμοὺς οὐδὲ κατὰ Περσικὴν ἀλα-
 ζονείαν ἢ βασιλικὴν μεγαλαυχίαν οὐδὲ πένητος μόνον, ἀλλὰ
 εὐφροῦς θεατοῦ δεόμενον καὶ ὅτι μὴ ἐν τῇ ὄψει ἰ κρίσις,
 ἀλλὰ τις καὶ λογισμὸς ἐπακολουθεῖ τοῖς βλεπομένοις. τὸ
 γὰρ τῆς τε ἡμέρας πρὸς τὸ κάλλιστον ἀποβλέπειν —
 κάλλιστον δὲ αὐτῆς καὶ ποθεινότατον ἢ ἀρχή — καὶ τὸν
 ἥλιον ὑπερκύψαντα εὐθὺς ὑποδέχεσθαι καὶ τοῦ φωτὸς
 194 ἐμπίπλασθαι ἐς κόρον ἀναπεπταμένων τῶν θυρῶν, καθ'

- ὁ καὶ τὰ ἱερὰ βλέποντα ἐποιοῦν οἱ παλαιοί, καὶ τὸ τοῦ μήκους πρὸς τὸ πλάτος καὶ ἀμφοῖν πρὸς τὸ ὕψος εὐρυθμον καὶ τῶν φωταγωγῶν τὸ ἐλευθερον καὶ πρὸς ὥραν ἐκάστην εὖ ἔχον πῶς οὐχ ἡδέα ταῦτα πάντα καὶ ἑπαίνων ἄξια;
- 7 7. ἔτι δὲ θαυμάσειεν ἂν τις καὶ τῆς ὀροφῆς ἐν τῷ εὐμόρφῳ τὸ ἀπέριττον καὶ ἐν τῷ εὐκόσμῳ τὸ ἀνεπλήπτον καὶ τὸ τοῦ χρυσοῦ ἐς τὸ εὐπρεπὲς σύμμετρον, ἀλλὰ μὴ περὶ τὰς χρείας ἐπίφθονον, ἀλλ' ὅποσον ἂν καὶ γυναικῶ σῶφρονι καὶ καλῇ ἀρκέσῃ ἐπισημότερον ἐργάσασθαι τὸ κάλλος ἢ περὶ τῆς δειρῆς λεπτός τις ὄρμος ἢ περὶ τῷ δακτύλῳ σφενδόνῃ εὐφορος ἢ ἐν τοῖν ὤτοιιν ἐλλόβια ἢ πόρπη τις ἢ ταινία τὸ ἄφαιτον τῆς κόμης συνδέουσα, τοσοῦτον τῆς εὐμορφίᾳ προστιθεῖσα ὅσον τῆς ἐσθῆτι ἢ πορφύρα· αἱ δὲ γε ἑταῖραι, καὶ μάλιστα αἱ ἀμορφότεραι αὐτῶν, καὶ τὴν ἐσθῆτα ὄλην πορφυρᾶν καὶ τὴν δειρὴν χρυσοῦν πεποιήνται τῷ πολυτελεῖ θηρώμεναι τὸ ἐπαγωγὸν καὶ τὸ ἐνδέον τῷ καλῷ προσθέσει τοῦ ἔξωθεν τερπνοῦ παραμυθούμεναι, ἡγοῦνται γὰρ καὶ τὴν ὠλένην αὐταῖς στιλπνοτέραν φανεῖσθαι συναπολάμπουσιν τῷ χρυσῷ καὶ τοῦ ποδὸς τὸ μὴ εὐπερίγραφον λήσειν ὑπὸ χρυσοῦ σανδάλῳ καὶ τὸ πρόσωπον αὐτὸ ἐρασιμώτερον γενήσεσθαι τῷ φαινοτάτῳ συνορώμενον. ἀλλ' ἐκεῖναι μὲν οὕτως· ἡ δὲ γε σῶφρων οἰκία χρυσῷ μὲν τὰ ἀρκούντα καὶ μόνον τὰ ἀναγκαῖα προσχερῆται, τὸ δ' αὐτῆς κάλλος οὐκ ἂν αἰσχύνοιτο, οἶμαι, καὶ γυμνὸν δεικνύουσα.
- 8 8. Καὶ τοίνυν ἡ τοῦδε τοῦ οἴκου ὀροφή, μᾶλλον δὲ 195 κεφαλὴ εὐπρόσωπος μὲν καὶ καθ' ἑαυτήν, τῷ χρυσῷ δὲ ἐς τοσοῦτον κεκόσμηται, εἰς ὅσον καὶ οὐρανὸς ἐν νυκτὶ ὑπὸ τῶν ἀστέρων ἐκ διαστήματος περιλαμπόμενος καὶ ἐκ διαλείμματος ἀνθῶν τῷ πυρὶ. εἰ δὲ γε πῦρ ἦν τὸ πᾶν, οὐ καλὸς ἂν, ἀλλὰ φοβερός ἡμῖν ἔδοξεν. ἴδοι δ' ἂν τις οὐδ' ἄργον ἐνταῦθα τὸν χρυσὸν οὐδὲ μόνον τοῦ τέρποντος εἴνεκα τῷ λοιπῷ κόσμῳ συνεσπαρμένον, ἀλλὰ καὶ αὐγὴν τινα ἡδεῖαν ἀπολάμπει καὶ τὸν οἶκον ὅλον ἐπιχρώννυσι τῷ ἐρυθμάτι· ὁπότεν γὰρ τὸ φῶς προσπεσὸν ἐφάψηται καὶ ἀναμειχθῆ τῷ χρυσῷ, κοινόν τι ἀπαστρέπτουσι καὶ διπλα-

σίαν τοῦ ἐρυθήματος ἐκφαίνουσι τὴν αἰθρίαν. 9. τὰ μὲν 9
 δὴ ὑψηλὰ καὶ κορυφαῖα τοῦ οἴκου τοιαύδε, Ὀμήρου τινὸς
 δεόμενα ἐπαινέτου, ἵνα αὐτὸν ἢ ὑψώροφον ὡς τὸν Ἑλένης
 θάλαμον ἢ αἰγλήεντα ὡς τὸν Ὀλυμπον εἴποι· τὸν δὲ ἄλλον
 κόσμον καὶ τὰ τῶν τοίχων γράμματα καὶ τῶν χρωμάτων τὰ
 κάλλη καὶ τὸ ἐναργὲς ἐκάστου καὶ τὸ ἀκριβὲς καὶ τὸ ἀληθὲς
 ἕαρος ὅψει καὶ λειμῶνι δὲ εὐανθεὶ καλῶς ἂν ἔχοι παρα-
 βαλεῖν· πλὴν παρ' ὅσον μὲν ἐκεῖνα ἀπανθεὶ καὶ μαραινεται
 καὶ ἀλλάττεται καὶ ἀποβάλλει τὸ κάλλος, τουτὶ δὲ τὸ ἕαρ
 αὐθιόν καὶ λειμῶν ἀμάραντος καὶ τὸ ἄνθος ἀθάνατον ἄτε
 μόνης τῆς ὄψεως ἐφαπτομένης καὶ δρεπομένης τὸ ἡδὺ τῶν
 βλεπομένων. 10. τὰ δὴ τοσαῦτα καὶ τοιαῦτα τίς οὐκ ἂν 10
 196 ἤσθειη βλέπων ἢ τίς οὐκ ἂν προθυμηθεῖη καὶ παρὰ τὴν
 δύναμιν ἐν αὐτοῖς λέγειν εἰδὼς αἰσχιστον ὄν ἀπολειφθῆναι
 τῶν ὄρωμένων; ἐπαγωγότατον γάρ τι ἢ ὄψις τῶν καλῶν,
 οὐκ ἐπ' ἀνθρώπων μόνον, ἀλλὰ καὶ ἵππος ἡδίων ἂν οἶμαι
 δράμοι κατὰ πρανοῦς πεδίου καὶ μαλακοῦ, προσηνῶς
 δεχομένου τὴν βάσιν καὶ ἡρέμα ὑπείκοντος τῷ ποδὶ καὶ
 μὴ ἀντιτυποῦντος τῇ ὀπλῇ· ἀπαντι γοῦν τότε χρῆται τῷ
 δρόμῳ καὶ ὄλον ἐπιδοῦς ἑαυτὸν τῷ τάχει ἀμιλλᾶται καὶ
 πρὸς τοῦ πεδίου τὸ κάλλος. 11. ὁ δὲ ταῶς ἦρος ἀρχομένου 11
 πρὸς λειμῶνά τινα ἐλθὼν, ὁπότε καὶ τὰ ἄνθη πρόεισιν
 οὐ ποθεινότερα μᾶλλον, ἀλλὰ καὶ ὡς ἂν εἴποι τις ἀνθη-
 ρότερα καὶ τὰς βαφὰς καθαρώτερα, τότε καὶ οὗτος
 ἐκπετάσας τὰ πτερὰ καὶ ἀναδείξας τῷ ἡλίῳ καὶ τὴν
 οὐρὰν ἐπάρας καὶ πάντοθεν αὐτῷ περιστήσας ἐπιδείκνυ-
 ται τὰ ἄνθη τὰ αὐτοῦ καὶ τὸ ἕαρ τῶν πτερῶν ὡσπερ
 αὐτοῦ προκαλοῦντος τοῦ λειμῶνος ἐς τὴν ἀμιλλαν· ἐπι-
 στρέφει γοῦν ἑαυτὸν καὶ περιάγει καὶ ἐμπομπεῖει τῷ
 κάλλει· ὅτε δὴ καὶ θαυμασιώτερος φαίνεται πρὸς τὴν
 ἀγὴν ἀλλαττομένων αὐτῷ τῶν χρωμάτων καὶ μετα-
 βαινόντων ἡρέμα καὶ πρὸς ἕτερον εὐμορφίας εἶδος τρε-
 πομένων. πάσχει δὲ αὐτὸ μάλιστα ἐπὶ τῶν κύκλων, οὓς
 ἐπ' ἄκροις ἔχει τοῖς πτεροῖς, ἱριδὸς τινος ἕκαστον περι-
 θεούσης· ὃ γὰρ τέως χαλκὸς ἦν, τοῦτο ἐγκλίναντος
 197 ὀλλίγον χρυσὸς ὤφθη, καὶ τὸ ἐπὶ τῷ ἡλίῳ κυαναγές, εἰ

- σκιασθείη, χλοανγές ἐστιν· οὕτως μετακοσμεῖται πρὸς τὸ
 12 φῶς ἢ πτέρωσις. 12. ὅτι μὲν γὰρ καὶ ἡ θάλαττα ἱκανῆ
 προκαλέσασθαι καὶ εἰς ἐπιθυμίαν ἐπισπάσασθαι ἐν γαλήνῃ
 φανείσα, ἵστε, κἄν μὴ εἶπω· ὅτε, εἰ καὶ παντάπασιν ἠπει-
 ρώτης καὶ ἀπειρόοπλος τις εἴη, πάντως ἂν ἐθελήσειε καὶ
 αὐτὸς ἐμβῆναι καὶ περιπλεῦσαι καὶ πολὺ ἀπὸ τῆς γῆς
 ἀποσπάσαι καὶ μάλιστα εἰ βλέπει τὴν μὲν αὔραν κούφως
 ἐπουριάζουσαν τὴν ὀθόνην, τὴν δὲ ναῦν προσηνῶς τε καὶ
 λείως ἐπ' ἄκρων ἡρέμα διολισθάνουσαν τῶν κυμάτων.
- 13 13. καὶ τοίνυν καὶ τοῦδε τοῦ οἴκου τὸ κάλλος ἱκανὸν καὶ
 παρορμηῆσαι ἐς λόγους καὶ λέγοντα ἐπεγεῖραι καὶ πάντα
 τρόπον εὐδοκιμῆσαι παρασκευάσαι. ἐγὼ μὲν δὴ τούτοις
 πείθομαι καὶ ἤδη πέπεισμαι καὶ ἐς τὸν οἶκον ἐπὶ λόγοις
 παρελήλυθα ὡσπερ ὑπ' ἴγγος ἢ Σειρήνος τῷ κάλλει
 ἐλκόμενος, ἐλπίδα οὐ μικρὰν ἔχων, εἰ καὶ τέως ἴμῃν ἄμορφοι
 ἦσαν οἱ λόγοι, καλοὺς αὐτοὺς φανείσθαι καθάπερ ἐσθῆτι
 καλῇ κεκοσμημένους.
- 14 14. Ἐτερος δέ τις οὐκ ἀγεννῆς λόγος, ἀλλὰ καὶ πᾶν
 γενναῖος, ὧς φησι, καὶ μεταξύ μου λέγοντος ὑπέκρουε
 καὶ διακόπτειν ἐπειρᾶτο τὴν ῥῆσιν καὶ ἐπειδὴ πέπαν-
 μαι, οὐκ ἀληθῆ ταῦτα λέγειν φησί με, ἀλλὰ θανμάζειν,
 εἰ φάσκοιμι ἐπιτηδειότερον εἶναι πρὸς λόγων ἐπίδειξιν
 οἴκου κάλλος γραφῆ καὶ χρυσῷ κεκοσμημένον· αὐτὸ γὰρ 198
 πον τούναντιον ἀποβαίνειν. μᾶλλον δέ, εἰ δοκεῖ, αὐτὸς
 παρελθὼν ὁ λόγος ὑπὲρ ἑαυτοῦ καθάπερ ἐν δικασταῖς
 ὑμῖν εἰπάτω, ὅπη λυσιτελέστερον ἡγεῖται τῷ λέγοντι εὐ-
 τέλειαν οἴκου καὶ ἀμορφίαν. ἐμοῦ μὲν ἀκηκόατε ἤδη λέ-
 γοντος, ὥστε οὐδὲν δέομαι δις περὶ τῶν αὐτῶν εἰπεῖν,
 ὁ δὲ παρελθὼν ἤδη λεγέτω κἀγὼ σιωπήσομαι καὶ πρὸς
- 15 ὀλίγον αὐτῷ μεταστήσομαι. 15. Ἄνδρες τοίνυν δικασταί,
 φησὶν ὁ λόγος, ὁ μὲν προειπῶν ῥήτῳ πολλὰ καὶ μεγάλα
 τόνδε τὸν οἶκον ἐπήνεσε καὶ τῷ ἑαυτοῦ λόγῳ ἐκόσμησεν,
 ἐγὼ δὲ τοσούτου δέω ψόγον αὐτοῦ διεξέλευσεσθαι, ὥστε
 καὶ τὰ ὑπ' ἐκείνου παραλελειμμένα προσθήσειν μοι δοκῶ·
 ὅσῳ γὰρ ἂν ὑμῖν καλλίων φαίνεται, τοσῶδε ὑπεναντίος
 τῇ τοῦ λέγοντος χρεῖα δειχθήσεται. καὶ πρῶτόν γε ἐπειδὴ

γυναικῶν καὶ κόσμον καὶ χρυσοῦ ἐκεῖνος ἐμνημόνευσε, καὶ μοι ἐπιτρέψατε χρήσασθαι τῷ παραδείγματι· φημί γὰρ οὐν καὶ γυναιξὶ καλαῖς οὐχ ὅπως συλλαμβάνειν ἐς τὸ εὐμορφότερον, ἀλλὰ καὶ ἐναντιοῦσθαι τὸν κόσμον τὸν πολύν, ὅποταν τῶν ἐντυγχανόντων ἕκαστος ὑπὸ τοῦ χρυσοῦ καὶ τῶν λίθων τῶν πολυτελῶν ἐκπλαγεῖς ἀντὶ τοῦ ἐπαινεῖν ἢ χρῶαν ἢ βλέμμα ἢ δειρῆν ἢ πῆχυν ἢ δάκτυλον, ὁ δὲ ταῦτ' ἀφείς ἐς τὴν σαρκῶ ἢ τὸν σμάραγδον ἢ τὸν ὄσμιν ἢ τὸ ψέγιον ἀποβλέπη, ὥστε ἄχθοιτο ἂν εἰ-
 199 κότες παρορρωμένη διὰ τὸν κόσμον, οὐκ ἀγόντων σχολῆν ἐπαινεῖν αὐτῆν τῶν θεατῶν, ἀλλὰ πάρεργον αὐτῆς ποιουμένων τὴν θέαν. 16. ὅπερ ἀνάγκη, οἶμαι, παθεῖν 16 καὶ τὸν ἐν οὕτω καλοῖς ἔργοις λόγους δεικνύοντα· λαμβάνει γὰρ ἐν τῷ μεγέθει τῶν καλῶν τὸ λεχθὲν καὶ ἀμαυροῦται καὶ συναρπάζεται, καθάπερ εἰ λύχνον τις ἐς πυρκαϊάν μεγάλην φέρων ἐμβάλλοι ἢ μύρμηκα ἐπ' ἐλέφαντος ἢ καμήλου δεικνύοι. τοῦτο γοῦν φυλακτέον τῷ λέγοντι. καὶ προσέτι μὴν καὶ τὴν φωνὴν αὐτῆν ἐπιταράττεται ἐν οὕτως εὐφώνῳ καὶ ἠχῆντι οἴκῳ λέγων· ἀντιφθέγγεται γὰρ καὶ ἀντιφωνεῖ καὶ ἀντιλέγει, μᾶλλον δὲ ἐπικαλύπτει τὴν βοήν, οἷόν τι καὶ σάλπιγξ δρᾷ τὸν αὐλόν, εἰ συναυλοῖεν, ἢ τοὺς κελυστὰς ἢ θάλαττα, ὅποταν πρὸς κύματος ἤχον ἐπᾶδειν τῇ εἰρεσίᾳ θέλωσιν· ἐπικρατεῖ γὰρ ἡ μεγαλοφωνία καὶ κατασιωπᾷ τὸ ἦττον. 17. καὶ μὴν κα- 17
 κείνο, ὅπερ ἔφη ὁ ἀντιδικός, ὡς ἄρα ἐπεγεῖρει ὁ καλὸς οἶκος τὸν λέγοντα καὶ προθυμότερον παρασκευάζει, ἐμοὶ δοκεῖ τὸ ἐναντίον ποιεῖν· ἐκπλήττει γὰρ καὶ φοβεῖ καὶ τὸν λογισμὸν διαταράττει καὶ δειλότερον ἐργάζεται ἐνθυμούμενον ὡς ἀπάντων ἐστὶν αἰσχιστον ἐν εὐμόρφῳ χωρίῳ μὴ ὁμοίους φαίνεσθαι τοὺς λόγους. ἐλέγχων γὰρ οὗτος γε ὁ φανερώτατος, ὥσπερ ἂν εἴ τις πανοπλίαν καλὴν ἐνδὺς ἔπειτα φεύγοι πρὸ τῶν ἄλλων, ἐπισημότερος ἂν δειλὸς ἀπὸ τῶν ὀπλων. τοῦτο δέ μοι δοκεῖ λογισάμε-
 200 νος καὶ ὁ τοῦ Ὀμήρου ρήτωρ ἐκεῖνος εὐμορφίας ἐλάχι-
 στον φροντίσαι, μᾶλλον δὲ καὶ παντελῶς αἰδρεῖ φωτὶ ἑαυτὸν ἀπεικᾶσαι, ἵνα αὐτῷ παραδοξότερον φαίνηται τῶν

- λόγων τὸ κάλλος ἐκ τῆς πρὸς τὸ ἀμορφότερον ἐξετάσεως. ἄλλως τε ἀνάγκη πᾶσα καὶ τὴν τοῦ λέγοντος αὐτοῦ διανοίαν ἀσχολεῖσθαι περὶ τὴν θέαν καὶ τῆς φροντίδος τὸ ἀκριβὲς ἐκλύειν τῆς ὄψεως ἐπικρατούσης καὶ πρὸς αὐτὴν ἐλκούσης καὶ τῷ λόγῳ προσέχειν οὐκ ἐώσης. ὥστε τίς μηχανὴ μὴ οὐχὶ πάντως ἔλαττον ἔρειν αὐτὸν τῆς ψυχῆς
- 18 διατριβούσης περὶ τὸν τῶν ὀρωμένων ἔπαινον; 18. ἐὼ γὰρ λέγειν ὅτι καὶ οἱ παρόντες αὐτοὶ καὶ πρὸς τὴν ἀκρόασιν παρελλημμένοι ἐπειδὴν ἐς τοιοῦτον οἶκον παρέλθωσιν, ἀντὶ ἀκροατῶν θεαταὶ καθίστανται, καὶ οὐχ οὕτω Δημόδοκος ἢ Φήμιος ἢ Θάμυρις ἢ Ἀμφίων ἢ Ὀρφεὺς τις λέγων ἐστίν, ὥστε ἀποσπάσαι τὴν διανοίαν αὐτῶν ἀπὸ τῆς θέας· ἀλλ' οὐν ἕκαστος ἐπειδὴν μόνον ὑπερβῆ τὸν οὐδόν, ἀθρόω τῷ κάλλει περιχυθεὶς λόγων μὲν ἐκείνων ἢ ἀκροάσεως ἄλλ' οὐδὲ τὴν ἀρχὴν „αἶοντι ἔοικεν,“ ὄλος δὲ πρὸς τοῖς ὀρωμένοις ἐστίν, εἰ μὴ τύχοι τις παντελῶς τυφλὸς ὢν ἢ ἐν νυκτὶ ὥσπερ ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου
- 19 βουλή ποιοῖτο τὴν ἀκρόασιν. 19. ὅτι γὰρ οὐκ ἀξιόμαχον λόγων ἰσχὺς ὄψει ἀνταγωνίσασθαι καὶ ὁ Σειρήνων μῦθος παρατεθεὶς τῷ περὶ τῶν Γοργόνων διδάξειεν ἄν· ἐκεῖ-201
ναι μὲν γὰρ ἐκίχον τοὺς παραπλέοντας μελωδοῦσαι καὶ κολακεύουσαι τοῖς ἄσμασι καὶ καταπλεύσαντας ἐπὶ πολὺ κατεῖχον, καὶ ὅλως τὸ ἔργον αὐτῶν ἔδειτό τις διατριβῆς, καὶ πού τις αὐτὰς καὶ παρέπλευσε καὶ τοῦ μέλους παρήκουσε· τὸ δὲ τῶν Γοργόνων κάλλος ἅτε βιαιότατόν τε ὄν καὶ τοῖς καιριωτάτοις τῆς ψυχῆς ὁμιλοῦν εὐθὺς ἐξίστη τοὺς ἰδόντας καὶ ἀφώνους ἐποίει, ὡς δὲ ὁ μῦθος βούλεται καὶ λέγεται, λίθινοι ἐγίνοντο ὑπὸ θαύματος. ὥστε καὶ ὄν ὑπὲρ τοῦ ταῷ λόγον εἶπε πρὸς ἡμᾶς μικρὸν ἔμπροσθεν, ὑπὲρ ἑμαντοῦ εἰρησθαι νομίζω· καὶ γὰρ ἐκείνου ἐν τῇ ὄψει, οὐκ ἐν τῇ φωνῇ τὸ τερπνόν. καὶ εἴ γέ τις παραστησάμενος τὴν ἀηδόνα ἢ τὸν κίκνον ἄδειν κελεῖοι, μεταξύ δὲ ἄδόντων παραδείξειε τὸν ταῷ σιωπῶντα, εὖ οἶδ' ὅτι ἐπ' ἐκείνον μεταβήσεται ἢ ψυχὴ μακρὰ χαιρεῖν φράσασα τοῖς ἐκείνων ἄσμασιν. οὕτως ἄμαχόν
- 20 τι ἔοικεν εἶναι ἢ δι' ὄψεως ἡδονῆς. 20. καὶ ἔγωγε, εἰ βού-

λεισθε, μάρτυρα ὑμῖν παρασχέσομαι σοφὸν ἄνδρα, ὃς
 οὐτίκα μοι μαρτυρήσει ὡς πολὺ ἐπικρατέστερά ἐστι τῶν
 ἀκουομένων τὰ ὀρώμενα. καὶ μοι σὺ ἤδη ὁ κῆρυξ πρὸς-
 κάλει αὐτὸν Ἡρόδοτον Λύξον Ἀλικαρνασόθεν· κάπειδιῆ
 202 καλῶς ποιῶν ὑπήκουσε, μαρτυρεῖτω παρελθῶν. ἀναδέ-
 ξασθε δὲ αὐτὸν Ἰαστὶ πρὸς ὑμᾶς λέγοντα ὡσπερ αὐτῷ
 ἔθος. Ἀληθεῖα τάδε ὁ λόγος ὑμῖν, ἄνδρες δικασταί, μυ-
 θέεται καὶ οἱ πειθεσθε ὅσα ἂν λέγη τουτέων πέρι ὄψιν
 ἀκοῆς προτιμῶν· ὧτα γὰρ τυγχάνει ἔοντα ἀπιστότερα
 ὀφθαλμῶν. ἀκούετε τοῦ μάρτυρος ἃ φησιν, ὡς τὰ πρῶτα
 τῆ ὄψει ἀποδέδωκεν· εἰκότως. τὰ μὲν γὰρ ἔπεα πτερόεντά
 ἐστι καὶ οἴχεται ἅμα τῷ προελθεῖν ἀποπτάμενα, ἡ δὲ
 τῶν ὀρωμένων τέρψις αἰεὶ παρεστῶσα καὶ παραμένουσα
 πάντως τὸν θεατὴν ὑπάγεται. 21. πῶς οὖν οὐ χαλεπὸς 21
 τῷ λέγοντι ἀνταγωνιστῆς οἶκος οὕτω καλὸς καὶ περι-
 βλεπτος ὢν; μᾶλλον δὲ τὸ μέγιστον οὐδέπω φημί· ὑμεῖς
 γὰρ αὐτοὶ οἱ δικασταὶ καὶ μεταξὺ λεγόντων ἡμῶν ἐς τὴν
 ὀροφήν ἀπεβλέπετε καὶ τοὺς τοίχους ἐθανμάζετε καὶ τὰς
 γραφὰς ἐξητάζετε πρὸς ἐκάστην ἀποστρεφόμενοι. καὶ μη-
 δὲν αἰσχυνθῆτε· συγγνώμη γάρ, εἴ τι ἀνθρώπινον πε-
 πόνθατε, ἄλλως τε καὶ πρὸς οὕτω καλὰς καὶ ποικίλας
 τὰς ὑποθέσεις. τῆς γὰρ τέχνης τὸ ἀκριβὲς καὶ τῆς ἱστο-
 ρίας μετὰ τοῦ ἀρχαίου τὸ ὠφέλιμον ἐπαγωγὸν ὡς ἀλη-
 θῶς καὶ πεπαιδευμένων θεατῶν δεόμενον. καὶ ἵνα μὴ
 πάντα ἐκείσε ἀποβλέπητε ἡμᾶς ἀπολιπόντες, φέρε ὡς
 οἷόν τε γράψωμαι αὐτὰ ὑμῖν τῷ λόγῳ· ἡσθήσεσθε γάρ,
 203 οἶμαι, ἀκούοντες ἃ καὶ ὀρῶντες θαναμάζετε. καὶ ἴσως ἂν
 με καὶ δι' αὐτὸ ἐπαινέσαιτε καὶ τοῦ ἀντιδίκου προτιμή-
 σαιτε, ὡς μὴ καὶ αὐτοῦ ἐπιδειξαντος καὶ διπλασιάσαντος
 ὑμῖν τὴν ἡδονήν. τὸ χαλεπὸν δὲ τοῦ τολμήματος ὀρατε,
 ἄνευ χρωμάτων καὶ σχημάτων καὶ τόπου συστήσασθαι
 τοςαύτας εἰκόνας· ψιλῆ γάρ τις ἢ γραφὴ τῶν λόγων.
 22. ἐν δεξιᾷ μὲν οὖν εἰσιόντι Ἀργολικῷ μύθῳ ἀναμέ- 22
 μικται πάθος Αἰθιοπικόν, ὁ Περσεὺς τὸ κῆτος φονεύει
 καὶ τὴν Ἀνδρομέδαν καθαιρεῖ, καὶ μετὰ μικρὸν γαμήσει
 καὶ ἄπεισιν αὐτὴν ἄγων· πάρεργον τοῦτο τῆς ἐπὶ Ἰορ-

γόνας πτήσεως. ἐν βραχεί δὲ πολλὰ ὁ τεχνίτης ἐμιμήσατο, αἰδῶ παρθένου καὶ φόβον· ἐπισκοπεῖ γὰρ μάχην ἄνωθεν ἐκ τῆς πέτρας καὶ νεανίου τόλμαν ἔρωτικήν καὶ θηρίου ὄψιν ἀπρόσμαχον· καὶ τὸ μὲν ἔπεισι πεφρικὸς ταῖς ἀκάνθαις καὶ δεδιττόμενον τῷ χάσματι, ὁ Περσεὺς δὲ τῇ λαιᾷ μὲν προδείκνυσι τὴν Γοργόνα, τῇ δεξιᾷ δὲ καθικνεῖται τῷ ξίφει· καὶ τὸ μὲν ὅσον τοῦ κήτους εἶδε τὴν Μέδουσαν, ἤδη λίθος ἐστί, τὸ δ' ὅσον ἔμψυχον μένει, τῇ ἄρρη

23 κόπτεται. 23. ἔξῃς δὲ μετὰ τήνδε τὴν εἰκόνα ἕτερον δρᾶμα γέγραπται δικαιοτάτον, οὗ τὸ ἀρχέτυπον ὁ γραφεὺς παρ' Εὐριπίδου ἢ Σοφοκλέους δοκεῖ μοι λαβεῖν· ἐκεῖνοι γὰρ ὁμοίαν ἐγραψάτην εἰκόνα. τῷ νεανία τῷ ἐταίρω Πυλάδης τε ὁ Φωκεὺς καὶ Ὀρέστης δοκῶν ἤδη τεθνάσαι λαθόντε τὰ βασιλεία φονεύουσιν ἄμφω τὸν Αἴγισθον· ἢ δὲ Κλυταιμνήστρα ἤδη ἀνήρηται καὶ ἐπ' εὐνῆς τινος ἡμίγυμνος πρόκειται καὶ θεραπεία πᾶσα ἐκπεπληγμένοι τὸ ἔργον οἱ μὲν ὥσπερ βοῶσιν, οἱ δὲ τινες ὄπη φύγωσι περιβλέπουσι. σεμνὸν δὲ τι ὁ γραφεὺς ἐπένοησε τὸ μὲν ἀσεβὲς τῆς ἐπιχειρήσεως δεῖξας μόνον καὶ ὡς ἤδη πεπραγμένον παραδραμών, ἐμβραδύνοντας δὲ τοῖς

24 νεανίσκουσ ἐργασάμενος τῷ τοῦ μοιχοῦ φόνῳ. 24. μετὰ δὲ τοῦτο θεὸς ἐστὶν εὐμορφος καὶ μειράκιον ὥραϊον, ἔρωτική τις παιδιά· ὁ Βράγχος ἐπὶ πέτρας καθεζόμενος ἀνέχει λαγῶν καὶ προσπαίζει τὸν κύνα, ὁ δὲ πηδησομένῳ 205 ἔοικεν ἐπ' αὐτὸν ἐς τὸ ὕψος, καὶ Ἀπόλλων παρεστῶς μειδιᾷ τερπόμενος ἀμφοῖν καὶ τῷ παιδί παίζοντι καὶ πειρωμένῳ τῷ κυνί.

25 ἐπὶ δὲ τούτοις ὁ Περσεὺς πάλιν τὰ πρὸ τοῦ κήτους ἐκείνα τολμῶν καὶ ἡ Μέδουσα τεμνομένη τὴν κεφαλὴν καὶ Ἀθηναῖα σκέπουσα τὸν Περσεῖα· ὁ δὲ τὴν μὲν τόλμαν εἴργασται, τὸ δὲ ἔργον οὐχ ἐώρακέ πω, ἀλλ' ἐπὶ τῆς ἀσπίδος τῆς Γοργόνας τὴν εἰκόνα· οἶδε γὰρ τὸ

26 πρόστιμον τῆς ἀληθοῦς ὄψεως. 26. κατὰ δὲ τὸν μέσον τοῖχον ἄνω τις ἀντίθυρος Ἀθηναῖς ναὸς πεποιήται ἢ θεὸς λίθου λευκοῦ, τὸ σχῆμα οὐ πολεμιστήριον, ἀλλ' οἷον ἂν γένοιτο εἰρήνην ἀγούσης θεοῦ πολεμικῆς. 27. εἶτα 206 μετὰ ταύτην ἄλλη Ἀθηναῖα, οὐ λίθος αὐτῆ γε, ἀλλὰ γραφή

πάλιν· Ἡφαιστος αὐτὴν διώκει ἐρῶν, ἣ δὲ φεύγει, κακ-
 τῆς διώξεως Ἐριχθόνιος γίγνεται. 28. ταύτῃ ἐπεταί πα- 28
 λαϊά τις ἄλλη γραφή· Ὁρίων φέρει τὸν Κηδαλίωνα τυ-
 φλὸς ὢν, ὃ δ' αὐτῷ σημαίνει τὴν πρὸς τὸ φῶς ὁδὸν ἐπο-
 χούμενος. 29. καὶ ὁ Ἥλιος φανεῖς ἴσται τὴν πήρωσιν, 29
 καὶ ὁ Ἡφαιστος Ἀημνόθεν ἐπισκοπεῖ τὸ ἔργον. 30. Ὀδυσ- 30
 σεὺς τὸ μετὰ τοῦτο δῆθεν μεμηγώς, ἄτε συστρατεύειν τοῖς
 Ἀτρεΐδαις μὴ θέλων· πάρεισι δὲ οἱ πρέσβεις ἤδη καλοῦν-
 τες. καὶ τὰ μὲν τῆς ὑποκρίσεως πιθανά πάντα, ἣ ἀπήνη,
 τὸ τῶν ὑπεξενγμένων ἀσύμφωνον, ἄγνοια τῶν δρωμέ-
 νων· ἐλέγχεται δὲ ὅμως τῷ βρέφει· Παλαμήδης γὰρ ὁ
 τοῦ Ναυπλίου συνεῖς τὸ γινόμενον, ἀρπάσας τὸν Τη-
 λέμαχον ἀπειλεῖ φονεύειν πρόκωπον ἔχων τὸ ξίφος, καὶ
 πρὸς τὴν τῆς μανίας ὑπόκρισιν ὀργὴν καὶ οὗτος ἀνθυπο-
 κρίνεται. ὃ δὲ Ὀδυσσεὺς πρὸς τὸν φόβον τοῦτον σω-
 φρονεῖ καὶ πατήρ γίγνεται καὶ λύει τὴν ὑπόκρισιν.
 207 31. ὑστάτῃ δὲ ἡ Μήδεια γέγραπται τῷ ζήλῳ διακαῆς, τῷ 31
 παιδε ὑποβλέπουσα καὶ τι δεινὸν ἐννοοῦσα· ἔχει γοῦν
 ἤδη τὸ ξίφος, τῷ δ' ἀθλίῳ καθῆσθον γελῶντε μηδὲν τῶν
 μελλόντων εἰδότε, καὶ ταῦτα ὀρῶντε τὸ ξίφος ἐν ταῖν
 χεροῖν. 32. ταῦτα πάντα, ὧ ἄνδρες δικασταί, οὐχ ὄρατε 32
 ὅπως ἀπάγει μὲν τὸν ἀκροατὴν καὶ πρὸς τὴν θεῶν ἀπο-
 στρέφει, μόνον δὲ καταλείπει τὸν λέγοντα; καὶ ἔγωγε
 διεξῆλθον αὐτά, οὐχ ἵνα τὸν ἀντιδίκον τολμηρὸν ὑπο-
 λαβόντες καὶ θρασύν, εἰ τοῖς οὕτω δυσκόλοις ἑαυτὸν
 ἐκῶν φέρων ἐπέβαλε, καταγνώτε καὶ μισησητε καὶ ἐπὶ
 τῶν λόγων ἐγκαταλίπητε, ἀλλ' ἵνα μᾶλλον αὐτῷ συναγω-
 νισθηθε καὶ ὡς οἶόν τε καταμύοντες ἀκούητε τῶν λε-
 γομένων λογιζόμενοι τοῦ πράγματος τὴν δυσχέρειαν·
 μόλις γὰρ ἂν οὕτω δυνηθεῖη οὐ δικασταῖς, ἀλλὰ συναγω-
 νισταῖς ὑμῖν χρησάμενος μὴ παντάπασιν ἀνάξιος τῆς τοῦ
 οἴκου πολυτελείας νομισθῆναι. εἰ δὲ ὑπὲρ ἀντιδίκου
 ταῦτα δέομαι, μὴ θαυμάσητε· ὑπὸ γὰρ τοῦ τὸν οἶκον
 φιλεῖν καὶ τὸν ἐν αὐτῷ λέγοντα, ὅστις ἂν ἦ, βουλοίμην
 ἂν εὐδοκιμεῖν.

ΜΑΚΡΟΒΙΟΙ.

- 1 1. Ὅναρ τι τοῦτο, λαμπρότατε Κύντιλλε, κελευσθεὶς προσφέρω σοι δῶρον τοὺς μακροβίους, πάλαι μὲν τὸ ὄναρ ἰδίων καὶ ἱστορήσας τοῖς φίλοις, ὅτε ἐτίθεσο τῷ δευτέρῳ σου παιδί τούνομα· συμβαλεῖν δὲ οὐκ ἔχων τίνας ὁ θεὸς κελεύει μοι προσφέρειν σοι τοὺς μακροβίους, τότε μὲν ἠϋξάμην τοῖς θεοῖς ἐπὶ μήκιστον ὑμᾶς βιωῖναι σέ τε αὐτὸν καὶ παῖδας τοὺς σούς, τοῦτο συμφέρειν νομίζων καὶ σύμπαντι μὲν τῷ τῶν ἀνθρώπων γένει, πρὸ δὲ τῶν ἀπάντων αὐτῷ τε ἔμοι καὶ πᾶσι τοῖς ἑμοῖς· καὶ γὰρ κάμοι τι ἀγαθὸν
- 2 ἐδόκει προσημαίνειν ὁ θεός. 2. σκεπτόμενος δὲ κατ' ἔμαν- 209 τὸν εἰς ἔννοιαν ἦλθον, εἰκὸς εἶναι τοὺς θεοὺς ἀνδρὶ περὶ παιδείαν ἔχοντι ταῦτα προστάσσοντας κελεύειν τι προσφέρειν σοι τῶν ἀπὸ τῆς τέχνης. ταύτην οὖν αἰσιωτάτην νομίζων τὴν γε τῶν σῶν γενεθλίων ἡμέραν δίδωμι σοι τοὺς ἱστορημένους ἐς μακρὸν γῆρας ἀφικέσθαι ἐν ὑγιαινούσῃ τῇ ψυχῇ καὶ ὀλοκλήρῳ τῷ σώματι. καὶ γὰρ ἂν καὶ ἕφελος γένοιτό τί σοι ἐκ τοῦ συγγράμματος διπλοῦν· τὸ μὲν εὐθυμία τις καὶ ἔλπις ἀγαθῆ καὶ αὐτὸν ἐπὶ μήκιστον δύνασθαι βιωῖναι, τὸ δὲ διδασκαλία τις ἐκ παραδειγμάτων, εἰ ἐπιγνοῖς ὅτι οἱ μάλιστα ἑαυτῶν ἐπιμέλειαν ποιησάμενοι κατὰ τε σῶμα καὶ κατὰ ψυχὴν, οὗτοι δὲ ἐς μακρότατον γῆρας ἦλθον
- 3 σὺν ὑγιείᾳ παντελεῖ. 3. Νέστορα μὲν οὖν τὸν σοφώτατον 210 τῶν Ἀχαιῶν ἐπὶ τρεῖς παρατεῖναι γενεᾶς Ὅμηρος λέγει, ὃν συνίστησιν ἡμῖν γεγυμνασμένον ἄριστα καὶ ψυχῇ καὶ σώματι. καὶ Τειρεσίαν δὲ τὸν μάντιν ἢ τραγωδίαν ἄχρις ἔξ γενεῶν παρατεῖναι λέγει. πιθανὸν δ' ἂν εἴη ἄνδρα θεοῖς ἀνακείμενον καὶ καθαρωτέρῳ διαίτῃ χρώμενον τὸν
- 4 Τειρεσίαν ἐπὶ μήκιστον βιωῖναι. 4. καὶ γένη δὲ ὅλα μακρόβια ἱστόρηται διὰ τὴν διαίταν, ὡσπερ Αἰγυπτίῳν οἱ καλούμενοι ἱερογραμματεῖς, Ἀσσυρίῳν δὲ καὶ Ἀράβῳν οἱ ἐξηγηταὶ τῶν μύθων, Ἰνδῶν δὲ οἱ καλούμενοι Βραχμᾶνες, ἄνδρες ἀκριβῶς φιλοσοφία σχολάζοντες, καὶ οἱ καλούμενοι δὲ μάγοι, γένος τοῦτο μαντικὸν καὶ θεοῖς

ἀνακείμενον παρά τε Πέρσαις καὶ Πάρθοις καὶ Βάκτροις
καὶ Χορασμίοις καὶ Ἀρείοις καὶ Σάκαις καὶ Μήδοις καὶ
παρὰ πολλοῖς ἄλλοις βαρβάροις ἐρρωμένοι τέ εἰσι καὶ
211 πολυχρόνιοι διὰ τὸ μαγεύειν διαιτώμενοι καὶ αὐτοὶ ἀκρι-
βέστερον. 5. ἤδη δὲ καὶ ἔθνη ὅλα μακροβιώτατα, ὥσπερ
Σήρας μὲν ἱστοροῦσι μέχρι τριακοσίων ζῆν ἔτων, οἱ μὲν τῷ 5
ἀέρι, οἱ δὲ τῇ γῆ τὴν αἰτίαν τοῦ μακροῦ γήρως προστι-
θέντες, οἱ δὲ καὶ τῇ διαίτῃ· ὑδροποτεῖν γάρ φασι τὸ
ἔθνος τοῦτο σύμπαν. καὶ Ἀθώτας δὲ μέχρι τριάκοντα καὶ
ἐκατὸν ἔτων βιοῦν ἱστόρηται, καὶ τοὺς Χαλδαίους ὑπὲρ τὰ
ἐκατὸν ἔτη βιοῦν λόγος, τούτους μὲν καὶ κριθίνῃ ἄρτω
χρωμένους, ὡς ὀξυδορκίας τοῦτο φάρμακον· οἷς γέ φασι
διὰ τὴν τοιαύτην διαίταν καὶ τὰς ἄλλας αἰσθήσεις ὑπὲρ
τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους ἐρρωμένας εἶναι. 6. ἀλλὰ ταῦτα 6
μὲν περὶ τε τῶν μακροβίων γενῶν καὶ τῶν ἐθνῶν, ἅτινά
φασιν ὡς ἐπὶ πλείστον διαγιγνεσθαι χρόνον, οἱ μὲν διὰ
τὴν γῆν καὶ τὸν ἀέρα, οἱ δὲ διὰ τὴν διαίταν, οἱ δὲ καὶ δι'
ἄμφω. ἐγὼ δ' ἂν σοι δικαίως τὴν ἐλπίδα ἐραδίως παρά-
212 σχοίμι ἱστορήσας ὅτι καὶ κατὰ πᾶσαν [τὴν] γῆν καὶ κατὰ
πάντα ἀέρα μακρόβιοι γεγόνασιν ἄνδρες οἱ γυμνασίοις τοῖς
προσῆκουσι καὶ διαίτῃ τῇ ἐπιτηδειοτάτῃ πρὸς ὑγίειαν
χρώμενοι. 7. διαίρεσιν δὲ τοῦ λόγου ποιήσομαι τὴν πρώτην 7
κατὰ γε τὰ ἐπιτηδεύματα τῶν ἀνδρῶν, καὶ πρώτους γέ σοι
τοὺς βασιλικούς καὶ στρατηγικούς ἄνδρας ἱστορήσω, ὧν
ἓνα καὶ εὐσεβεστάτη μεγάλου θειοτάτου αὐτοκράτορος τύχη
ἔς τὴν τελεωτάτην ἀγαγοῦσα τάξιν εὐεργέτηκε τὰ μέγιστα
τὴν οἰκουμένην τὴν ἑαυτοῦ· οὕτω γὰρ ἂν ἀπιδῶν καὶ σὺ
τῶν μακροβίων ἀνδρῶν πρὸς τὸ ὅμοιον τῆς ἕξεως καὶ τῆς
τύχης ἐτοιμότερον ἐλπίσεις γῆρας ὑγιεινὸν καὶ μακρὸν
καὶ ἅμα ζηλώσας ἐργάσαιο σαντῷ τῇ διαίτῃ μέγιστόν τε
ἅμα καὶ ὑγιεινότατον βίον. 8. Πομπίλιος Νουμᾶς ὁ εὐ- 8
δαιμονέστατος τῶν Ῥωμαίων βασιλέων καὶ μάλιστα περὶ
τὴν θεραπεία τῶν θεῶν ἀσχοληθεὶς ὑπὲρ τὰ ὀγδοήκοντα
213 ἔτη βεβιωκέναι ἱστόρηται. Σέρβιος δὲ Τούλλιος Ῥωμαίων
καὶ οὗτος βασιλεὺς ὑπὲρ τὰ ὀγδοήκοντα ἔτη καὶ αὐτὸς
βιωσάμενος ἱστόρηται. Ταρκύνιος δὲ ὁ τελευταῖος Ῥωμαίων

- βασιλεὺς φυμαδευθεὶς καὶ ἐπὶ Κύμης διατρίβων ὑπὲρ τὰ
 9 ἐνενήκοντα ἔτη λέγεται στεγρότατα βιώσαι. 9. οὗτοι μὲν
 οὖν Ῥωμαίων βασιλεῖς, οἷς συνάψω καὶ τοὺς λοιποὺς βα-
 σιλέας τοὺς ἐς μακρὸν γῆρας ἀφικομένους καὶ μετ' αὐτοὺς
 κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα ἐκάστους. ἐπὶ τέλει δέ σοι καὶ τοὺς
 λοιποὺς Ῥωμαίων τοὺς ἐς μήριστον γῆρας ἀφικομένους
 προσαναγράψω προσθεὶς ἅμα καὶ τοὺς κατὰ τὴν λοιπὴν
 Ἰταλίαν ἐπὶ πλεῖστον βιώσαντας· ἀξιόλογος γὰρ ἔλεγχος
 ἢ ἱστορία τῶν διαβάλλειν πειρωμένων τὸν ἐνταῦθα ἀέρα,
 ὥστε καὶ ἡμᾶς χρηστοτέρας ἔχειν τὰς ἐλπίδας, τελείους
 ἡμῖν τὰς εὐχὰς ἔσεσθαι πρὸς τὸ ἐς μήριστόν τε καὶ λιπαρὸν
 τὸν πάσης γῆς καὶ θαλάττης δεσπότην γῆρας ἀφικέσθαι 214
- 10 τῇ ἑαυτοῦ οἰκουμένη βασιλεύοντα ἤδη καὶ γέροντα. 10. Ἀρ-
 γανθώνιος μὲν οὖν Ταρτησιῶν βασιλεὺς πενήκοντα καὶ
 ἑκατὸν ἔτη βιώσαι λέγεται, ὡς Ἡρόδοτος ὁ λογοποιὸς καὶ
 ὁ μελοποιὸς Ἀνακρέων· ἀλλὰ τοῦτο μὲν μῦθος τισι δοκεῖ.
 Ἄγαθοκλῆς δὲ ὁ Σικελίας τύραννος ἐτῶν ἐνενηκονταπέντε
 τελευτᾷ, καθάπερ Δημοχάρης καὶ Τίμαιος ἱστοροῦσιν.
 Ἰέρων τε ὁ Συρακουσίων τύραννος δύο καὶ ἐνενήκοντα ἐτῶν
 γενόμενος ἐτελεύτα νόσῳ, βασιλεύσας ἑβδομήκοντα ἔτη,
 ὥσπερ Δημήτριός τε ὁ Καλακτίνος καὶ ἄλλοι λέγουσιν. 215
- Ἀτέας δὲ Σκυθῶν βασιλεὺς μαχόμενος πρὸς Φίλιππον
 περὶ τὸν Ἰστρον ποταμὸν ἔπεσεν ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα ἔτη
 γεγωνώς. Βάρδυλις δὲ ὁ Ἰλλυριῶν βασιλεὺς ἀφ' ἔππου
 λέγεται μάχεσθαι ἐν τῷ πρὸς Φίλιππον πολέμῳ εἰς ἐνενή-
 κοντα τελῶν ἔτη. Τήρης δὲ Ὀδρουσῶν βασιλεὺς, καθά φησι
- 11 Θεόπομπος, δύο καὶ ἐνενήκοντα ἐτῶν ἐτελεύτησεν. 11. Ἀν-
 τίγονος δὲ ὁ Φιλίππου ὁ μονόφθαλμος βασιλεύων Μακε-
 δόνων περὶ Φρυγίαν μαχόμενος Σελεύκῳ καὶ Ἀνσιμάχῳ
 τραύμασι πολλοῖς περιπεσὼν ἐτελεύτησεν ἐτῶν ἐνός καὶ
 ὀγδοήκοντα, ὥσπερ ὁ συστρατευόμενος αὐτῷ Ἰερώννμος 216
 ἱστορεῖ. καὶ Ἀνσιμάχος δὲ Μακεδόνων βασιλεὺς ἐν τῇ
 πρὸς Σέλευκον ἀπώλετο μάχῃ ἔτος ὀγδοηκοστὸν τελῶν, ὡς
 ὁ αὐτὸς φησιν Ἰερώννμος. Ἀντιγόνος δὲ υἱὸς μὲν ἦν Δη-
 μητρίου, υἱωνὸς δὲ Ἀντιγόνου τοῦ μονοφθάλμου, οὗτος
 τέσσαρα καὶ τεσσαράκοντα Μακεδόνων ἐβασίλευσεν ἔτη,

ἐβίωσε δὲ ὀγδοήκοντα, ὡς Μήδιός τε ἱστορεῖ καὶ ἄλλοι συγγραφεῖς. ὁμοίως δὲ καὶ Ἀντίπατρος ὁ Ἰολάου μέγιστον δυνηθεὶς καὶ ἐπιτροπεύσας πολλοὺς Μακεδόνων βασιλέας ὑπὲρ τὰ ὀγδοήκοντα οὗτος ἔτη ζήσας ἐτελεύτα τὸν βίον.

12. Πτολεμαῖος δὲ ὁ Λάγου ὁ τῶν καθ' αὐτὸν εὐδαιμον- 12
νέστατος βασιλέων Αἰγύπτου μὲν ἐβασίλευσε τέσσαρα καὶ ὀγδοήκοντα βιώσας ἔτη, ζῶν δὲ παρέδωκε τὴν ἀρχὴν πρὸ δύο ἐτοῖν τῆς τελευτῆς Πτολεμαίῳ τῷ νιῷ, Φιλαδέλφῳ δὲ ἐπικλησιν, ὅστις διεδέξατο τὴν πατρῴαν βασιλείαν. ἀδελ-
217 φῶν δὲ Φιλέταιρος πρῶτος μὲν ἐκῆσατο τὴν περὶ Πέργαμον ἀρχὴν καὶ κατέσχεν εὐνοῦχος ὢν, κατέστρεψε δὲ τὸν βίον ὀγδοήκοντα ἑτῶν γενόμενος. Ἄτταλος δὲ ὁ ἐπικληθεὶς Φιλάδελφος, τῶν Περγαμηνῶν καὶ οὗτος βασιλεύων, πρὸς ὃν καὶ Σκιπίων ὁ τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸς ἀφίκετο, δύο καὶ ὀγδοήκοντα ἑτῶν ἐξέλιπε τὸν βίον.

13. Μιθρι- 13
δάτης δὲ ὁ Πόντου βασιλεὺς ὁ προσαγορευθεὶς κτίστης Ἀντίγονον τὸν μονόφθαλμον φεύγων ἐπὶ Πόντου ἐτελεύτησε βιώσας ἔτη τέσσαρα καὶ ὀγδοήκοντα, ὡς περ Ἱερώνυμος ἱστορεῖ καὶ ἄλλοι συγγραφεῖς. Ἀριαράθης δὲ ὁ Καππαδοκῶν βασιλεὺς δύο μὲν καὶ ὀγδοήκοντα ἐξῆσεν ἔτη, ὡς Ἱερώνυμος ἱστορεῖ· ἐδυνήθη δὲ ἴσως καὶ ἐπὶ πλεόν διαγενέσθαι, ἀλλ' ἐν τῇ πρὸς Περδικκίαν μάχῃ ζωορηθεὶς ἀνεσκολοπίσθη.

14. Κῦρος δὲ ὁ Περσῶν βα- 14
σιλεὺς ὁ παλαιός, ὡς δηλοῦσιν οἱ Περσῶν καὶ Ἀσσυρίων
218 ὄροι, οἷς καὶ Ὀνησίκριτος ὁ τὰ περὶ Ἀλεξάνδρου συγγράψας συμφωνεῖν δοκεῖ, ἑκατοντούτης γενόμενος ἐξῆται μὲν ἕνα ἕκαστον τῶν φίλων, μαθῶν δὲ τοὺς πλείστους διεφθαρμένους ὑπὸ Καμβύσου τοῦ νιέου, καὶ φάσκοντος Καμβύσου κατὰ πρόσταγμα τὸ ἐκείνου ταῦτα πεποιηκέναι, τὸ μὲν τι πρὸς τὴν ὠμότητα τοῦ νιού διαβληθεὶς, τὸ δέ τι ὡς παρανομούντα αὐτὸν αἰτιασάμενος ἀθυμῆσας ἐτελεύτα τὸν βίον.

15. Ἀρταξέρξης ὁ Μνήμων ἐπικλη- 15
θεὶς, ἐφ' ὃν Κῦρος ὁ ἀδελφὸς ἐστρατεύσατο, βασιλεύων ἐν Πέρσαις ἐτελεύτησε νόσῳ ἕξ καὶ ὀγδοήκοντα ἑτῶν γενόμενος, ὡς δὲ Δείνων ἱστορεῖ, τεσσάρων καὶ ἐνενηκόντα. Ἀρταξέρξης ἕτερος Περσῶν βασιλεὺς, ὃν φησιν

ἐπὶ τῶν πατέρων τῶν ἑαυτοῦ Ἰσίδωρος ὁ Χαρακηνὸς συγγραφεὺς βασιλεύειν, ἔτη τρία καὶ ἐνενήκοντα βιούς ἐπιβουλῇ τὰδελφοῦ Γωσίθρου ἰδολοφονήθη. Σιναιτροῦ-219 κης δὲ ὁ Παρθυαίων βασιλεὺς ἔτος ὀγδοηκοστὸν ἤδη γεγονῶς ὑπὸ Σακαυράκων Σκυθῶν καταχθεις βασιλεύειν ἤρξατο καὶ ἐβασίλευσεν ἔτη ἑπτὰ. Τιγράνης δὲ ὁ Ἀρμενίων βασιλεὺς, πρὸς ὃν Λεύκουλλος ἐπολέμησε, πέντε 16 καὶ ὀγδοήκοντα ἑτῶν ἔτελεύτα νόσφ. 16. Ὑσπασίνης δὲ ὁ Χάρακος καὶ τῶν κατ' ἐρυθρὰν τόπων βασιλεὺς πέντε καὶ ὀγδοήκοντα ἑτῶν νοσήσας ἔτελεύτησε. Τίραιος δὲ ὁ μεθ' Ὑσπασίνην τρίτος βασιλεύσας δύο καὶ ἐνενήκοντα βιούς ἔτελεύτα νόσφ. Ἀρτάβαζος δὲ ὁ μετὰ Τίραιον ἐβδομος βασιλεύσας ἕξ καὶ ὀγδοήκοντα ἑτῶν καταχθεις ὑπὸ Πάρθων ἐβασίλευσε. καὶ Μνασκίρης δὲ βασιλεὺς Παρθυαίων ἕξ καὶ ἐνενήκοντα ἔζησεν ἔτη. 17. Μασσιμισσᾶς 17 δὲ Μαυρουσίων βασιλεὺς ἐνενήκοντα ἐβίωσεν ἔτη. Ἄσανδρος δὲ ὁ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ σεβαστοῦ ἀντὶ ἐθνάρχου βασιλεὺς ἀναγορευθεὶς Βοσπόρου περὶ ἔτη ὧν ἐνενήκοντα ἱππομαχῶν καὶ πεζομαχῶν οὐδενὸς ἦιτων ἐφάνη· ὡς δὲ εἴωρα τοὺς ὑπὸ τῆς μάχης Σκριβωνίω προστιθεμένους ἀποσχόμενος σιτίων ἔτελεύτησε βιούς ἔτη τρία καὶ ἐνενήκοντα· Γόαισος δέ, ὡς φησὶν Ἰσίδωρος ὁ Χαρακηνός, ἐπὶ τῆς ἑαυτοῦ ἡλικίας Ὀμανῶν τῆς ἀρωματοφόρου βασιλεύσας πεντεκαίδεκα καὶ ἑκατὸν γεγονῶς ἔτη ἔτελεύτησε νόσφ.

Βασιλέας μὲν οὖν τοσούτους ἱστορήκασιν μακροβίους 18 οἱ πρὸς ἡμῶν. 18. ἐπεὶ δὲ καὶ φιλόσοφοι καὶ πάντες οἱ περὶ παιδείαν ἔχοντες, ἐπιμέλειάν πως καὶ οὗτοι ποιού-221 μενοι ἑαυτῶν, ἐς μακρὸν γῆρας ἤλθον, ἀναγράψωμεν καὶ τούτων τοὺς ἱστορημένους, καὶ πρώτους γε φιλοσόφους. Δημόκριτος μὲν ὁ Ἀβδηρίτης ἔτη γεγονῶς τέσσαρα καὶ ἑκατὸν ἀποσχόμενος τροφῆς ἔτελεύτα. Ξενοφίλος δὲ ὁ μουσικός, ὡς φησὶν Ἀριστόξενος, προσσχὼν τῆς Πυθαγόρου φιλοσοφίᾳ ὑπὲρ τὰ πέντε καὶ ἑκατὸν ἔτη Ἀθήνησιν ἐβίωσε. Σόλων δὲ καὶ Θαλῆς καὶ Πιττακός, οἵτινες τῶν κληθέντων ἑπτὰ σοφῶν ἐγένοντο, ἑκατὸν

ἕκαστος ἔζησεν ἔτη. 19. Ζήνων δὲ ὁ τῆς Στωϊκῆς φιλο-19
 σοφίας ἀρχηγὸς ὀκτὼ καὶ ἑνεήκοντα, ὃν φασιν εἰσερχό-
 222 μενον εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ προσπταίσαντα ἀναφθέγγ-
 ξασθαι, Τί με βοᾷς; καὶ ὑποστρέψαντα οἴκαδε καὶ
 ἀποσχόμενον τροφῆς τελευτῆσαι τὸν βίον. Κλεάνθης δὲ
 ὁ Ζήνωνος μαθητῆς καὶ διάδοχος ἑννέα καὶ ἑνεήκοντα·
 οὗτος γεγωνὸς ἔτη φῦμα ἔσχεν ἐπὶ τοῦ χελλους καὶ ἀπο-
 καρτερῶν ἐπελθόντων αὐτῷ παρ' ἐταίρων τινῶν γραμμά-
 των προσενεγκάμενος τροφήν καὶ πράξας περὶ ὧν ἤξιον
 οἱ φίλοι, ἀποσχόμενος αὐθις τροφῆς ἐξέλιπε τὸν βίον.
 20. Ξενοφάντης δὲ ὁ Δεξινοῦ μὲν υἱός, Ἀρχελαίου δὲ τοῦ 20
 φυσικοῦ μαθητῆς ἐβίωσεν ἔτη ἑν καὶ ἑνεήκοντα· Ξενο-
 κράτης δὲ Πλάτωνος μαθητῆς γενόμενος τέσσαρα καὶ
 ὀγδοήκοντα· Καρνεάδης δὲ ὁ τῆς νεωτέρας Ἀκαδημίας
 ἀρχηγὸς ἔτη πέντε καὶ ὀγδοήκοντα· Χρύσιππος ἑν καὶ
 ὀγδοήκοντα· Διογένης δὲ ὁ Σελευκεὺς ἀπὸ Τίγριος Στωϊ-
 223 κὸς φιλόσοφος ὀκτὼ καὶ ὀγδοήκοντα· Ποσειδώνιος ὁ
 Ἀπαμεὺς τῆς Συρίας, νόμῳ δὲ Ῥόδιος, φιλόσοφός τε
 ἄμα καὶ ἱστορίας συγγραφεὺς τέσσαρα καὶ ὀγδοήκοντα·
 Κριτόλαος ὁ Περιπατητικὸς ὑπὲρ δύο καὶ ὀγδοήκοντα·
 21. Πλάτων δὲ ὁ ἱερώτατος ἑν καὶ ὀγδοήκοντα. Ἀθηνό- 21
 δωρος Σάνδωνος Ταρσεὺς Στωϊκός, ὃς καὶ διδάσκαλος
 ἐγένετο Καίσαρος σεβαστοῦ Θεοῦ, ὑφ' οὗ ἡ Ταρσεὶν πό-
 λις καὶ φόρων ἐκουφίσθη, δύο καὶ ὀγδοήκοντα ἔτη βιούς
 ἐτελεύτησεν ἑν τῇ πατρίδι καὶ τιμὰς ὁ Ταρσεὶν δῆμος
 αὐτῷ κατ' ἔτος ἕκαστον ἀπονέμει ὡς ἤρωι. Νέστωρ δὲ
 Στωϊκὸς ἀπὸ Ταρσοῦ διδάσκαλος Καίσαρος Τιβερίου ἔτη
 δύο καὶ ἑνεήκοντα· Ξενοφῶν δὲ ὁ Γρύλλου ὑπὲρ τὰ
 ἑνεήκοντα ἐβίωσεν ἔτη. 22. οὗτοι μὲν φιλοσόφων οἱ ἑν- 22
 224 δοξοι, συγγραφεῶν δὲ Κτησίβιος μὲν ἑκατὸν εἰκοσιτεσ-
 σάρων ἑτῶν ἑν περιπάτῳ ἐτελεύτησεν, ὡς Ἀπολλόδωρος
 ἑν τοῖς χρονικοῖς ἱστορεῖ. Ἰερώνυμος δὲ ἑν πολέμοις γε-
 νόμενος καὶ πολλοὺς καμάτους ὑπομείνας καὶ τραύματα
 ἔζησεν ἔτη τέσσαρα καὶ ἑκατὸν, ὡς Ἀγαθαρχίδης ἑν τῇ
 ἐνάτῃ τῶν περὶ τῆς Ἀσίας ἱστοριῶν λέγει, καὶ θαυμάζει
 γὰρ τὸν ἄνδρα ὡς μέχρι τῆς τελευταίας ἡμέρας ἄρτιον ὄντα

ἐν ταῖς συνουσίαις καὶ πᾶσι τοῖς αἰσθητηρίοις, μηδὲ
 νὸς γινόμενον τῶν πρὸς ὑγίειαν ἑλλιπῆ. Ἑλλάνικος ὁ
 Λέσβιος ὀγδοήκοντα καὶ πέντε, καὶ Φερεκύδης ὁ Σύριος
 ὁμοίως ὀγδοήκοντα καὶ πέντε. Τίμαιος ὁ Ταυρομενίτης
 ἕξ καὶ ἑνεήκοντα. Ἀριστόβουλος δὲ ὁ Κασανδρεὺς ὑπὲρ
 τὰ ἑνεήκοντα ἔτη λέγεται βεβιωκέναι, τὴν ἱστορίαν δὲ
 τέταρτον καὶ ὀγδοηκοστὸν ἔτος γεγονῶς ἤρξατο συγγρά-
 φειν, ὡς αὐτὸς ἐν ἀρχῇ τῆς πραγματείας λέγει. Πολύ- 225
 βιος δὲ ὁ Λυκόρτα Μεγαλοπολίτης ἀγρόθεν ἀελθὼν ἀφ'
 Ἴππου κατέπεσε καὶ ἐκ τούτου νοσήσας ἀπέθανεν ἑτῶν
 δύο καὶ ὀγδοήκοντα. Ὑψικράτης δὲ ὁ Ἀμισηνὸς συγγρα-
 φεὺς διὰ πολλῶν μαθημάτων γινόμενος ἔτη δύο καὶ ἐνε-
 23 κήκοντα. 23. ῥητόρων δὲ Γοργίας, ὃν τινες σοφιστὴν
 καλοῦσιν, ἔτη ἑκατὸν ὀκτώ· τροφῆς δὲ ἀποσχόμενος ἐτε-
 λεύτησεν· ὃν φασιν ἐρωτηθέντα τὴν αἰτίαν τοῦ μακροῦ
 γήρως καὶ ὑγιεινοῦ ἐν πάσαις ταῖς αἰσθήσεσιν εἰπεῖν,
 διὰ τὸ μηδέποτε συμπερινεχθῆναι ταῖς ἄλλων εὐωχλαῖς.
 Ἰσοκράτης ἕξ καὶ ἑνεήκοντα ἔτη γεγονῶς τὸν πανηγυρι-
 κὸν ἔγραψε λόγον, περὶ ἔτη δὲ ἑνὸς ἀποδέοντα ἑκατὸν
 γεγονῶς ὡς ἦσθετο Ἀθηναίους ὑπὸ Φιλίππου ἐν τῇ περὶ
 Χαιρώνειαν μάχῃ νενικημένους, ποτνιῶμενος τὸν Εὐρι- 226
 πίδειον στίχον προηρέγκατο εἰς ἑαυτὸν ἀναφέρων,
 Σιδώνιον ποτ' ἄστν Κάδμος ἔκλιπών·
 καὶ ἐπειπὼν ὡς δουλεύσει ἡ Ἑλλάς, ἐξέλιπε τὸν βίον.
 Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ Περγαμηνὸς ῥήτωρ θεοῦ Καίσαρος
 σεβαστοῦ διδάσκαλος γινόμενος καὶ σὺν Ἀθηνοδώρῳ τῷ
 Ταρσεῖ φιλοσόφῳ παιδεύσας αὐτὸν ἔζησε ταῦτά τῳ Ἀθη-
 νοδώρῳ, ἔτη ὀγδοήκοντα δύο. Ποτάμων δὲ οὐκ ἄδοξος
 24 ῥήτωρ ἔτη ἑνεήκοντα. 24. Σοφοκλῆς ὁ τραγωδοποιὸς
 ῥᾶγα σταφυλῆς καταπιὼν ἀπεπνίγη πέντε καὶ ἑνεήκοντα
 ζήσας ἔτη. οὗτος ὑπὸ Ἰοφώντος τοῦ υἱέος ἐπὶ τέλει τοῦ
 βίου παρανοίας κρινόμενος ἀνέγνω τοῖς δικασταῖς Οἰδί-
 πουν τὸν ἐπὶ Κολωνῶ, ἐπιδεικνύμενος διὰ τοῦ δράματος
 ὅπως τὸν νοῦν ὑγιαίνει, ὡς τοὺς δικαστὰς τὸν μὲν ὑπερ- 226
 θαυμάσαι, καταψηφίσασθαι δὲ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ μανίαν.
 25 25. Κρατῖνος δὲ ὁ τῆς κωμωδίας ποιητῆς ἑπτὰ πρὸς τοῖς

ἐνενήκοντα ἔτεσιν ἐβίωσε, καὶ πρὸς τῷ τέλει τοῦ βίου διδάξας τὴν Πυτίην καὶ νικήσας μετ' οὐ πολὺ ἔτελεύτα. καὶ Φιλήμων δὲ ὁ κωμικὸς ὁμοίως τῷ Κρατίνῳ ἑπτὰ καὶ ἐνενήκοντα ἔτη βίους κατέκειτο μὲν ἐπὶ κλίνης ἡρεμῶν, Θεασάμενος δὲ ὄνον τὰ παρεσκευασμένα αὐτῷ σῦκα κατεσθίοντα ὤρμησε μὲν ἐς γέλωτα, καλέσας δὲ τὸν οἰκέτην καὶ σὺν πολλῷ καὶ ἀθρόῳ γέλῳτι εἰπὼν προσδοῦναι τῷ ὄνῳ ἀκράτου ροφεῖν ἀποπνιγείς ὑπὸ τοῦ γέλῳτος ἀπέθανε. καὶ Ἐπιχάρμος δὲ ὁ τῆς κωμωδίας ποιητῆς καὶ αὐτὸς ἐνενήκοντα καὶ ἑπτὰ ἔτη λέγεται βιῶναι. 26. Ἄνα- 26
 228 κρέων δὲ ὁ τῶν μελῶν ποιητῆς ἔζησεν ἔτη πέντε καὶ ὀγδοήκοντα, καὶ Στησίχορος δὲ ὁ μελοποιὸς ταῦτά. Σιμωνίδης δὲ ὁ Κεῖος ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα. 27. γραμματι- 27
 κῶν δὲ Ἐρατοσθένης μὲν ὁ Ἄγλαοῦ Κυρηναῖος, ὃν οὐ μόνον γραμματικόν, ἀλλὰ καὶ ποιητὴν ἄν τις ὀνομάσειε καὶ φιλόσοφον καὶ γεωμέτρην, δύο καὶ ὀγδοήκοντα οὗτος ἔζησεν ἔτη. 28. καὶ Ἀνκουργος δὲ ὁ νομοθέτης τῶν Λακε- 28
 δαιμονίων πέντε καὶ ὀγδοήκοντα ἔτη ζῆσαι ἱστορεῖται.
 29. Τοσοῦτους ἐδυνήθημεν βασιλέας καὶ πεπαιδευ- 29
 μένους ἀθροῖσαι· ἐπεὶ δὲ ὑπεσχόμην καὶ Ῥωμαίων τινὰς καὶ τῶν τὴν Ἰταλίαν οἰκησάντων μακροβίων ἀναγράψαι, τούτους σοι, Θεῶν βουλομένων, ἱερῶτατε Κύντιλλε, ἐν ἄλλῳ δηλώσομεν λόγῳ.

ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

1. Ὅτι μὲν οὐδὲν γλύκιον ἢς πατρίδος φθάνει προ- 1
 τεθρῦλημένον. ἄρ' οὖν ἡδιον μὲν οὐδέν, σεμνότερον δέ τι καὶ θεϊότερον ἄλλο; καὶ μὴν ὅσα σεμνὰ καὶ θεῖα νομίζουσιν ἄνθρωποι, τούτων πατρίς αἰτία καὶ διδάσκαλος, γεννησαμένη καὶ ἀναθρεψαμένη καὶ παιδευσαμένη. πόλεων μὲν οὖν μεγέθη καὶ λαμπρότητας καὶ πολυτελείας κατασκευῶν θαυμάζουσι πολλοί, πατρίδας δὲ στέργουσι πάντες· καὶ τοσοῦτον οὐδεὶς ἐξηπατήθη τῶν καὶ πάννυ κεκρατημένων ὑπὸ τῆς κατὰ τὴν θέαν ἡδονῆς, ὡς ὑπὸ

- τῆς ὑπερβολῆς τῶν παρ' ἄλλοις θαυμάτων λήθην ποιή-
 2 σασθαι τῆς πατρίδος. 2. ὅστις μὲν οὖν σεμνύνεται πολί-
 της ὡν εὐδαίμονος πόλεως, ἀγνοεῖν μοι δοκεῖ τίνα χρῆ
 τιμὴν ἀπονέμειν τῇ πατρίδι, καὶ ὁ τοιοῦτος δῆλός ἐστιν
 ἀχθόμενος [ἄν], εἰ μετριωτέρας ἔλαχε τῆς πατρίδος. ἔμοι
 δὲ ἴδιον αὐτὸ τιμᾶν τὸ τῆς πατρίδος ὄνομα. πόλεις μὲν
 γὰρ παραβαλεῖν πειρωμένῳ προσήκει μέγεθος ἐξετάζειν²³⁰
 καὶ κάλλος καὶ τὴν τῶν ὠνίων ἀφθονίαν· ὅπου δ' αἴρε-
 σις ἐστὶ πόλεων, οὐδεὶς ἂν ἔλοιτο τὴν λαμπροτέραν ἐά-
 σασ τὴν πατρίδα, ἀλλ' εὖξαιτο μὲν ἂν εἶναι καὶ τὴν πα-
 3 τρίδα ταῖς εὐδαίμοσι παραπλησίαν, ἔλοιτο δ' ἂν τὴν
 ὅποιανοῦν. 3. τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο καὶ οἱ δίκαιοι τῶν παι-
 δων πράττουσι καὶ οἱ χρηστοὶ τῶν πατέρων· οὔτε γὰρ
 νέος καλὸς κάγαθός ἄλλον ἂν προτιμῆσαι τοῦ πατρὸς
 οὔτε πατὴρ καταμελήσας τοῦ παιδὸς ἕτερον ἂν στέρξαι
 νέον, ἀλλὰ τοσοῦτόν γε οἱ πατέρες νικώμενοι προσνέ-
 μουσι τοῖς παισίν, ὥστε καὶ κάλλιστοι καὶ μέγιστοι καὶ
 τοῖς πᾶσιν ἄριστα φαίνονται κεκοσμημένοι οἱ παῖδες αὐ-
 4 τοῖς. ὅστις δὲ μὴ τοιοῦτός ἐστι δικαστὴς πρὸς τὸν υἱόν,
 οὐ δοκεῖ μοι πατρὸς ὀφθαλμοὺς ἔχειν. 4. πατρίδος τοί-
 νυν τὸ ὄνομα πρῶτον καὶ οἰκειότατον πάντων· οὐδὲν
 γὰρ ὃ τι τοῦ πατρὸς οἰκειότερον. εἰ δέ τις ἀπονέμει τῷ
 πατρὶ τὴν δικαίαν τιμὴν, ὥσπερ καὶ ὁ νόμος καὶ ἡ φύσις
 κελεύει, προσηκόντως ἂν τὴν πατρίδα προτιμῆσαι· καὶ
 γὰρ ὁ πατὴρ αὐτὸς τῆς πατρίδος κτῆμα καὶ ὁ τοῦ πατρὸς
 πατὴρ καὶ οἱ ἐκ τούτων οἰκεῖοι πάντες ἀνωτέρω, καὶ
 μέχρι θεῶν πατρῶων πρόεισιν ἀναβιβαζόμενον τὸ ὄνομα.
 5 5. χαίρουσι καὶ θεοὶ πατρίσι καὶ πάντα μὲν, ὡς εἰκός,
 ἐφορῶσι τὰ τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν ἡγούμενοι κτήματα
 πᾶσαν γῆν καὶ θάλατταν, ἐφ' ἧς δὲ ἕκαστος αὐτῶν ἐγένε-
 νετο, προτιμᾷ τῶν ἄλλων ἀπασῶν πόλεων. καὶ πόλεις
 σεμνότεραι θεῶν πατρίδες καὶ νῆσοι θειότεραι, παρ' αἷς²³¹
 ὑμνεῖται γένεσις θεῶν. ἰερὰ γοῦν κεχαρισμένα ταῦτα νο-
 μίζεται τοῖς θεοῖς, ἐπειδὴν ἐς τοὺς οἰκεῖλους ἕκαστος ἀφι-
 κόμενος ἱερουργῆ τόπους. εἰ δὲ θεοῖς τίμιον τὸ τῆς πα-
 τρίδος ὄνομα, πῶς οὐκ ἀνθρώποις γε πολλῷ μᾶλλον;

6. καὶ γὰρ εἶδε τὸν ἥλιον πρῶτον ἕκαστος ἀπὸ τῆς πατρί- 6
δος, ὡς καὶ τοῦτον τὸν θεόν, εἰ καὶ κοινός ἐστιν, ἀλλ'
οὖν ἕκαστῳ νομίζεσθαι πατρῶον διὰ τὴν πρώτην ἀπὸ
τοῦ τόπου θεῶν· καὶ φωνῆς ἐνταῦθα ἤρξατο ἐπιχώρια
πρῶτα λαλεῖν μανθάνων καὶ θεοὺς ἐγνώρισεν. εἰ δέ τις
τοιαύτης ἔλαχε πατρίδος, ὡς ἑτέρας δεηθῆναι πρὸς τὴν
τῶν μειζόνων παιδείαν, ἀλλ' οὖν ἐχέτω καὶ τούτων τῶν
παιδευμάτων τῇ πατρίδι τὴν χάριν· οὐ γὰρ ἂν ἐγνώρισεν
οὐδὲ πόλεως ὄνομα μὴ διὰ τὴν πατρίδα πόλιν εἶναι μα-
θῶν. 7. πάντα δέ, οἶμαι, παιδεύματα καὶ μαθήματα συλ- 7
λέγουσιν ἄνθρωποι χρησιμωτέρους αὐτοὺς ἀπὸ τούτων
ταῖς πατρίσι παρασκευάζοντες· κτῶνται δὲ καὶ χρήματα
φιλοτιμίας ἕνεκεν τῆς ἐς τὰ κοινὰ τῆς πατρίδος θαπα-
νήματα. καὶ εἰκότως, οἶμαι· δεῖ γὰρ οὐκ ἀχαρίστους εἶναι
τοὺς τῶν μεγίστων τυχόντας εὐεργεσιῶν. ἀλλ' εἰ τοῖς καθ'
ἓνα τις ἀπονέμει χάριν, ὥσπερ ἐστὶ δίκαιον, ἐπειδὴν εὖ
πάθῃ πρὸς τινος, πολὺ μᾶλλον προσήκει τὴν πατρίδα τοῖς
καθήκουσιν ἀμείβεσθαι· κακώσεως μὲν γὰρ γονέων εἰσι
νόμοι παρὰ ταῖς πόλεσι, κοινήν δὲ προσήκει πάντων μη-
τέρα τὴν πατρίδα νομίζειν καὶ χαριστήρια τροφῶν ἀπο-
232 διδόναι καὶ τῆς τῶν νόμων αὐτῶν γνώσεως. 8. ὠφθῆ δὲ 8
οὐδεὶς οὕτως ἀμνήμων τῆς πατρίδος, ὡς ἐν ἄλλῃ πόλει
γενόμενος ἀμελεῖν, ἀλλ' οἳ τε κακοπραγοῦντες ἐν ταῖς
ἀποδημίαις συνεχῶς ἀνακαλοῦσιν ὡς μέγιστον τῶν ἀγα-
θῶν ἢ πατρίς, οἳ τε εὐδαιμονοῦντες, ἂν καὶ τὰ ἄλλα εὖ
πράττωσι, τοῦτο γοῦν αὐτοῖς μέγιστον ἐνδεῖν νομίζουσι
τὸ μὴ τὴν πατρίδα οἰκεῖν, ἀλλὰ ξενιτεύειν· ὄνειδος
γὰρ τὸ τῆς ξενιτείας. καὶ τοὺς κατὰ τὸν τῆς ἀποδημίας
χρόνον λαμπροὺς γενομένους ἢ διὰ χρημάτων κτῆσιν ἢ
διὰ τιμῆς δόξαν ἢ διὰ παιδείας μαρτυρίαν ἢ δι'
ἀνδρείας ἔπαινον ἐστὶν ἰδεῖν ἐς τὴν πατρίδα πάντας ἐπει-
γομένους, ὡς οὐκ ἂν ἐν ἄλλοις βελτίοισιν ἐπιδειξομένους
τὰ αὐτῶν καλά· καὶ τοσοῦτῳ γε μᾶλλον ἕκαστος σπεί-
δει λαβέσθαι τῆς πατρίδος, ὅσπερ ἂν φαίνεται μει-
ζόνων παρ' ἄλλοις ἠξιωμένος. 9. ποθεινὴ μὲν οὖν καὶ 9
νέοις πατρίς· τοῖς δὲ ἤδη γεγηρακόσιν ὅσῳ πλεῖον τοῦ

- φρονεῖν ἦν τοῖς νέοις μέτεστι, τοσοῦτω καὶ πλείων ἐγγί-
νεται πόθος [ὁ] τῆς πατρίδος· ἕκαστος γοῦν τῶν γεγηρα-
κότων καὶ σπεύδει καὶ εὐχεται καταλύσαι τὸν βίον ἐπὶ
τῆς πατρίδος, ἴν', ὄθεν ἤρξατο βιοῦν, ἐνταῦθα πάλιν
καὶ τὸ σῶμα παρακατάθῃται τῇ γῇ τῇ θρηψαμένη καὶ
τῶν πατρῶων κοινωνήσῃ τάφων· δεινὸν γὰρ ἕκαστῳ δο-
κεῖ ξενίας ἀλλοτρεῖσθαι καὶ μετὰ θάνατον, ἐν ἀλλοτρίᾳ
10 κειμένῳ γῇ. 10. ὅσον δὲ τῆς εὐνοίας τῆς πρὸς τὰς πα- 233
τρίδας μέτεστι τοῖς ὡς ἀληθῶς γνησίοις πόλιταις μάθοι-
τις ἂν ἐκ τῶν αὐτοχθόνων· οἱ μὲν γὰρ ἐπήλυδες καθά-
περ νόθοι ῥαδίως ποιοῦνται τὰς μεταναστάσεις τὸ μὲν
τῆς πατρίδος ὄνομα μῆτε εἰδότες μῆτε στέργοντες, ἡγού-
μενοι δ' ἀπανταχοῦ τῶν ἐπιτηδελίων εὐπορήσειν, μέτρον
εὐδαιμονίας τὰς τῆς γαστρὸς ἡδονὰς τιθέμενοι. οἷς δὲ
καὶ μήτηρ ἢ πατὴρ, ἀγαπῶσι τὴν γῆν ἐφ' ἧς ἐγένοντο
καὶ ἐτράφησαν, καὶ ὀλίγην ἔχωσι, καὶ τραχείαν καὶ
λεπτόγεων· καὶ ἂν ἀπορῶσι τῆς γῆς ἐπαινέσαι τὴν ἀρε-
τήν, τῶν γε ὑπὲρ τῆς πατρίδος οὐκ ἀπορήσουσιν ἐγκω-
μίων. ἀλλὰ καὶ ἂν ἴδωσιν ἑτέρους σεμννομένους πεδίοις
ἀνειμένοις καὶ λειμῶσι φντοῖς παντοδαποῖς διειλημ-
μένοις, καὶ αὐτοὶ τῶν τῆς πατρίδος ἐγκωμίων οὐκ ἐπι-
λανθάνονται, τὴν δὲ ἵπποτρόφον ὑπερορῶντες τὴν κου-
11 ροτρόφον ἐπαινοῦσι. 11. καὶ σπεύδει τις ἐς τὴν πατρίδα,
καὶ νησιώτης ἦ· καὶ ἂν παρ' ἄλλοις εὐδαιμονεῖν δύνηται,
καὶ διδομένην ἀθανασίαν οὐ προσήσεται, προσιμῶν τὸν
ἐπὶ τῆς πατρίδος τάφον· καὶ ὁ τῆς πατρίδος αὐτῷ καπ-
νὸς λαμπρότερος ὀφθήσεται τοῦ παρ' ἄλλοις πυρός.
12 12. οὕτω δὲ ἄρα τίμιον εἶναι δοκεῖ παρὰ πᾶσιν ἢ πα-
τρίς, ὥστε καὶ τοὺς πανταχοῦ νομοθέτας ἴδοι τις ἂν ἐπὶ 234
τοῖς μεγίστοις ἀδικήμασιν ὡς χαλεπωτάτην ἐπιβεβληκότας
τὴν φυγὴν τιμωρίαν. καὶ οὐχ οἱ νομοθέται μὲν οὕτως
ἔχουσιν, οἱ δὲ πιστευόμενοι τὰς στρατηγίας ἑτέρως, ἀλλ'
ἐν ταῖς μάχαις τὸ μέγιστόν ἐστι τῶν παραγγελμάτων τοῖς
παραταττομένοις, ὡς ὑπὲρ πατρίδος αὐτοῖς ὁ πόλεμος·
καὶ οὐδεὶς ὅστις ἂν ἀκούσας τούτου κακὸς εἶναι θέλοι·
ποιεῖ γὰρ καὶ τὸν δειλὸν ἀνδρεῖον τὸ τῆς πατρίδος ὄνομα.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΙΨΑΛΩΝ.

1. Τῆς Λιβύης τὰ νότια ψάμμος ἐστὶ βαθεῖα καὶ γῆ 1
 διακεκαυμένη, ἔρημος ἐπὶ πολὺ, ἀκριβῶς ἀκαρπος, πε-
 δινὴ ἅπασα, οὐ χλόην οὐ πόαν οὐ φυτόν οὐχ ὕδωρ
 ἔχουσα, ἢ εἴ που ἄρα ἐν κοίλοις συνεστηκὸς ὑετοῦ ὀλλ-
 γον λείψανον, παχὺ καὶ τοῦτο καὶ δυσῶδες, οὐδὲ πᾶν
 διψῶντι ἀνθρώπῳ πότιμον. ἀοίκητος γοῦν ἐστὶ διὰ ταῦ-
 τα· ἢ πῶς γὰρ ἂν οἰκοῖτο ἀνήμερος οὕτω καὶ ξηρὰ καὶ
 ἄφορος οὕσα καὶ πολλῶ τῷ ἀνχμῷ πιεζομένη; καὶ τὸ
 θάλασπος δὲ αὐτὸ καὶ ὁ ἀῆρ κομιδῇ πυρώδης καὶ φλογερὸς
 ὢν καὶ ἡ ψάμμος ὑπερξέουσα παντελῶς ἄβατον τὴν χώ-
 ραν τίθησι. 2. Γαράμαντες μόνου πρόσοικοι ὄντες, εὐ- 2
 235 σταλὲς καὶ κοῦφον ἔθνος, ἀνθρώπου σκηνίται, ἀπὸ θή-
 ρας τὰ πολλὰ ζῶντες, ἐνίοτε οὗτοι ἐσβάλλουσι θηρεῖον-
 τες ἀμφὶ τροπᾶς τὰς χειμερινὰς μάλιστα, ὕοντα τὸν θεὸν
 τηρήσαντες, ὅποτε τὸ πολὺ τοῦ καύματος σβεσθεῖη καὶ
 ἡ ψάμμος νοτισθεῖη καὶ ἀμηγέτη βατὴ γένοιτο. ἡ θήρα
 δὲ ἐστὶν ὄνων τε τῶν ἀγρίων καὶ στρουθῶν τῶν μεγά-
 λων χαμαιπετῶν καὶ πιθήκων μάλιστα καὶ ἐλεφάντων
 ἐνίοτε· ταῦτα γὰρ μόνου διαρκεῖ πρὸς τὸ δίψος καὶ ἀνέ-
 χεται ἐπὶ πολὺ τὰ ταλαιπωρούμενα ὑπὸ πολλῶ καὶ ὄξει τῷ
 ἡλίῳ. καὶ ὅμως οἱ Γαράμαντες ἐπειδὴν τὰ σιτία κατανα-
 λώσωσιν ἄπερ ἔχοντες ἀφίκοντο, ἀπελαύνουσι ὀπίσω
 εὐθὺς δεδιότες μὴ σφίσι καὶ ψάμμος ἀναφλεγείσα δύσβα-
 τος καὶ ἄπορος γένηται, εἶτα ὡσπερ ἐντὸς ἀρκίων λη-
 φθόντες καὶ αὐτοὶ ἀπόλωνται μετὰ τῆς ἄγρας· ἄφυκτα
 γὰρ ἐστὶν, ἣν ὁ ἥλιος ἀνασπάσας τὴν ἰκμάδα καὶ τάχιστα
 ξηράνας τὴν χώραν ὑπερξέση, ἀκμαιοτέραν τὴν ἀκτίνα
 προσβαλὼν ἄτε πρὸς τὴν νοτίδα παρατεθηγμένην· τροπὴ
 γὰρ αὕτη τῷ πυρὶ. 3. καίτοι ταῦτα πάντα ὅποσα εἶπον, 3
 τὸ θάλασπος, τὸ δίψος, ἡ ἔρημία, τὸ μηδὲν ἔχειν ἐκ τῆς
 γῆς λαβεῖν, ἦτον ὑμῖν δυσχερῆ εἶναι δόξει τοῦ λεχθη-
 σομένου, καὶ δι' ὃ φευκτέα πάντως ἡ χώρα ἐκείνη· ἐρ-
 πετὰ γὰρ ποικίλα μεγέθει τε μέγιστα καὶ πλήθει πάμ-

- πολλα καὶ τὰς μορφὰς ἀλλόκοτα καὶ τὸν ἰὸν ἄμαχα ἐπινέμεται τὴν γῆν, τὰ μὲν ὑποβρύχια, φωλεύοντα ἐν μυκῶ 263 τῆς ψάμμου, τὰ δὲ ἄνω ἐπιπολάζοντα, φύσαλοι καὶ ἀσπίδες καὶ ἔχιδναι καὶ κεράσται καὶ βουπρήστεις καὶ ἀκοντίαι καὶ ἀμφίβαιαι καὶ δράκοντες καὶ σκορπίων γένος διττόν, τὸ μὲν ἕτερον ἐπιγειόν τε καὶ πεζόν, ὑπέρμεγα καὶ πολυσφόνδυλον, θάτερον δὲ ἐναέριον καὶ πτηνόν, ὑμενόπτερον δὲ οἷα ταῖς ἀκρίσι καὶ τέττιξι καὶ νυκτερίσι τὰ πτερά. τοιαῦτα ὄρνεα πολλὰ ἐπιπετόμενα οὐκ εὐπρόσι-
- 4 τον ἀπεργάζεται τὴν Λιβύην ἐκείνην. 4. τὸ δὲ δὴ πάντων ἐρπετῶν δεινότατον ὧν ἡ ψάμμος τρέφει, ἡ διψᾶς ἐστίν, ὄφις οὐ πάνν μέγας, ἐχίδνη ὁμοίος, τὸ δῆγμα βίαιος, τὸν ἰὸν ταχίς, ὀδύνας μὲν ἀλήκτους ἐπάγων εὐθύς· ἐκκαίει τε γὰρ καὶ σήπει καὶ πῖμπρασθαι ποιεῖ, καὶ βοῶσιν ὥσπερ οἱ ἐν πυρᾷ κείμενοι. τὸ δὲ μάλιστα καταπονοῦν καὶ κατατρῦχον αὐτοὺς ἐκείνός ἐστιν, ὁμώνυμον πάθος τῷ ἐρπετῷ· διψῶσι γὰρ εἰς ὑπερβολήν, καὶ τὸ 287 παραδοξότατον, ὅσπερ ἂν πλέον πίνωσι, τοσοῦτω μᾶλλον ὀρέγονται τοῦ ποτοῦ, καὶ ἡ ἐπιθυμία πολὺ πλέον ἐπιτείνεται αὐτοῖς· οὐδ' ἂν σβέσειάς ποτε τὸ δίψος, οὐδ' ἴην τὸν Νεῖλον αὐτὸν ἢ τὸν Ἰστρον ὅλον ἐκπιεῖν παράσχης, ἀλλὰ προσεκαύσεις ἐπάρδων τὴν νόσον, ὥσπερ ἂν εἴ τις ἐλαίῳ
- 5 πῦρ κατασβεννύοι. 5. λέγουσιν ἱατρῶν παῖδες ἐκείνην τὴν αἰτίαν εἶναι, παχὺν τὸν ἰὸν ὄντα ἔπειτα δευόμενον τῷ ποτῷ ὀξυκίνητον γίνεσθαι, ὑγρότερον, ὡς τὸ εἶκόσ, καθιστάμενον καὶ ἐπὶ πλείστον διαχεόμενον.
- 6 6. Ἐγὼ μὲν οὖν οὐδένα τοῦτο πεπονθότα εἶδον, μηδέ, ὡ θεοί, ἴδοιμι οὕτω κολαζόμενον ἄνθρωπον, ἀλλ' οὐδὲ ἐπέβην τῆς Λιβύης τὸ παράπαν εὖ ποιῶν· ἐπιγραμμα δὲ τι ἤκουσα, ὃ μοι τῶν ἐταίρων τις ἔλεγεν αὐτὸς ἐπὶ στήλης ἀνεγνωκέναι ἀνδρὸς οὕτως ἀποθανόντος· ἐκ Λιβύης ἔφη ἀπῶν εἰς Αἴγυπτον παρὰ τὴν μεγάλην Σύρτιν ποιεῖσθαι τὴν πορείαν· οὐ γὰρ εἶναι ἄλλως· ἐνθα 288 δὴ τάφῳ ἐντυχεῖν παρὰ τὴν ἠλιόνα ἐπ' αὐτῷ τῷ κλίσματι καὶ στήλην ἐφεστάναι δηλοῦσαν τοῦ ὀλέθρου τὸν τρόπον· κεκολάφθαι γὰρ ἐπ' αὐτῇ ἄνθρωπον μὲν τινα οἶον

τὸν Τάνταλον γράφουσι ἐν λίμνῃ ἐστῶτα καὶ ἀρνούμενον τοῦ ὕδατος, ὡς πλοῖοι δὴ, τὸ θηρίον δὲ τὴν διψάδα ἐμπεφυκὸς αὐτῷ περιεσπειρᾶσθαι τῷ ποδί, καὶ τινὰς γυναῖκας ὑδροφορούσας ἅμα πολλὰς καταχεῖν τὸ ὕδωρ αὐτοῦ. πλησίον δὲ ᾧ κείσθαι οἷα τῶν στρουθῶν ἐκείνων, οὓς ἔφην θηρᾶν τοὺς Γαράμαντας· γεγράφθαι δὲ πρὸς τοῦπίγραμμα, οὐ χειρόν δὲ καὶ αὐτὸ εἰπεῖν,

Τοῖα παθόντ', οἶμαι, καὶ Τάνταλον αἴθοπος ἰοῦ
μηδαμὰ κοιμῆσαι διψαλέην ὀδύνην.

καὶ Δαναοῖο κόρας τοῖον πίθον οὐκ ἀναπλῆσαι
αἰὲν ἐπαντλούσας ὑδροφόρῳ καμάτῳ.

ἔτι καὶ ἄλλα ἔπη τέτταρά ἐστι περὶ τῶν ᾧων, καὶ ὡς ἀναιρούμενος αὐτὰ ἐδήχθη· ἀλλ' οὐκέτι μέμνημαι ἐκείνων. 7. συλλέγουσι δὲ ἄρα τὰ ᾧα καὶ ἐσπουδάκασιν περὶ 7 αὐτὰ οἱ περιόικοι, οὐχ ὡς φαγεῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ σκεύεσι χρῶνται κενώσαντες καὶ ἐκπώματα ποιοῦνται ἀπ' αὐτῶν· οὐ γὰρ ἔχουσι κεραμεύειν διὰ τὸ ψάμμον εἶναι τὴν γῆν. εἰ δὲ καὶ μεγάλα εὖρεθειη, καὶ πῖλοι γίνονται δύο ἐκ τοῦ ᾧου ἐκάστου· τὸ γὰρ ἡμίτομον ἐκάτερον ἀποχρῶν τῇ κεφαλῇ πῖλός ἐστιν. 8. ἐκεῖ τοίνυν λοχῶσιν αἱ διψάδες 8 παρὰ τὰ ᾧα, καὶ ἐπειδὴν προσέλθῃ ὁ ἄνθρωπος, ἐκ τῆς ψάμμου ἐξερπίσασαι δάκνουσι τὸν κακοδαίμονα· ὁ δὲ πάσχει ἐκεῖνα τὰ μικρὸν ἐμπροσθεν εἰρημένα πίνων ἀεὶ καὶ μᾶλλον διψῶν καὶ πιμπλάμενος οὐδέποτε. 9. ταυτὶ 9 οὐ μὰ Δία πρὸς Νικάνδρον τὸν ποιητὴν φιλοτιμούμενος διεξῆλθον, οὐδ' ὅπως ὑμεῖς μάθοιτε ὡς οὐκ ἀμελὲς γεγένηται μοι φύσεις τῶν Διβυκῶν ἐρπετῶν εἰδέναι· ἰατρῶν γὰρ ἂν μᾶλλον ὁ ἔπαινος εἴη, οἷς ἀνάγκη εἰδέναι ταῦτα, ὡς καὶ ἀμύνασθαι αὐτὰ μετὰ τῆς τέχνης ἔχουσι· ἀλλὰ μοι δοκῶ — καὶ πρὸς φίλιου μὴ δυσχεράνητε τὴν εἰκόνα θηριώδη οὔσαν — ὁμοίον τι καὶ αὐτὸς παθεῖν πρὸς ὑμᾶς, οἷον ἐκεῖνοι πάσχουσι πρὸς τὸ ποτὸν οἱ δηχθέντες ὑπὸ τῆς διψάδος· ὅσῳ γὰρ ἂν ἐπὶ πλέον παρίω εἰς ὑμᾶς, τοσοῦτῳ μᾶλλον ὀρέγομαι τοῦ πράγματος καὶ τὸ δέψος ἄσχετον ὑπεκκαίεται μοι καὶ ἔοικα οὐδ' ἐμπλησθῆσεσθαι ποτε τοῦ τοιούτου ποτοῦ. μάλα εἰκότως. ποῦ

γὰρ ἂν οὕτω διειδεῖ τε καὶ καθαρῶ ὕδατι ἐντύχοιμι; 211
 ὥστε σύγγνωτε, εἰ δηχθεὶς καὶ αὐτὸς τὴν ψυχὴν ἠδίστω
 τούτῳ καὶ ὑγιεινοτάτῳ τῷ δῆγματι ἐμφοροῦμαι χανδὸν
 ὑποθεὶς τῷ κρουνῶ τὴν κεφαλὴν· εἴη μόνον μὴ ἐπιλι-
 πεῖν τὰ παρ' ὑμῶν ἐπιρρέοντα μηδὲ ἐκχυθεῖσαν τὴν
 σπουδὴν τῆς ἀκροάσεως κεχηγότα ἔτι καὶ διψῶντα κατα-
 λιπεῖν· ὡς δίψους γε ἕνεκα τοῦμοῦ πρὸς ὑμᾶς οὐδὲν ἂν
 ἐκώλυε πίνειν αἰεὶ· κατὰ γὰρ τὸν σοφὸν Πλάτωνα κόρος
 οὐδεὶς τῶν καλῶν.

ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΠΡΟΣ ΗΣΙΟΔΟΝ.

- 1 1. ΛΥΚΙΝΟΣ. Ἄλλὰ ποιητὴν μὲν ἄριστον εἶναι σε,
 ὦ Ἡσίοδε, καὶ τοῦτο παρὰ Μουσῶν λαβεῖν μετὰ τῆς
 δάφνης αὐτὸς τε δεικνύεις ἐν οἷς ποιεῖς — ἐνθεα γὰρ καὶ
 σεμνὰ πάντα — καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν οὕτως ἔχειν· ἐκεῖνο
 δὲ ἀπορησαὶ ἄξιον, τί δήποτε προειπὼν ὑπὲρ σαντοῦ,
 ὡς διὰ τοῦτο λάβοις τὴν θεσπέσιον ἐκείνην ῥῶδην παρὰ
 τῶν θεῶν, ὅπως κλειοῖς καὶ ὑμνοῖς τὰ παρεληλυθότα
 καὶ θεσπίζοις τὰ ἐσόμενα, θάτερον μὲν καὶ πάνυ ἐντε-
 λῶς ἐξενήνοχας θεῶν τε γενέσεις διηγούμενος ἄχρι καὶ 212
 τῶν πρώτων ἐκείνων, χάους καὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ καὶ ἔρω-
 τος, ἔτι δὲ γυναικῶν ἀρετὰς καὶ παραινέσεις γεωργικὰς,
 καὶ ὅσα περὶ Πλειάδων καὶ ὅσα περὶ καιρῶν ἀρότου καὶ
 ἀμήτου καὶ πλοῦ καὶ ὅλως τῶν ἄλλων ἀπάντων· θάτε-
 ρον δὲ καὶ ὁ χρησιμώτερον ἦν τῷ βίῳ παρὰ πολὺ καὶ
 θεῶν δωρεαῖς μᾶλλον βουκόσι, λέγω δὲ τὴν τῶν μελλον-
 των προαγόρευσιν, οὐδὲ τὴν ἀρχὴν ἐξαπέφηνας, ἀλλὰ τὸ
 μέρος τοῦτο πᾶν λήθη παραδέδωκας οὐδαμοῦ τῆς ποιή-
 σεως ἢ τὸν Κάλχαντα ἢ τὸν Τήλεμον ἢ τὸν Πολύειδον ἢ
 καὶ Φινέα μιμησάμενος, οἳ μὴδὲ παρὰ Μουσῶν τούτου
 τυχόντες ὁμῶς προεδέσπιζον καὶ οὐκ ὤκνουσιν χρᾶν τοῖς
 2 δεομένοις. 2. ὥστε ἀνάγκη σοι τῶν τριῶν τούτων αἰτιῶν
 μιᾶ γε πάντως ἐνέχεσθαι· ἢ γὰρ ἐψεύσω, εἰ καὶ πικρὸν
 εἶπειν, ὡς ὑποσχομένων σοι τῶν Μουσῶν καὶ τὰ μέλλοντα

προλέγειν δύνασθαι· ἢ αἱ μὲν ἔδοσαν ὡσπερ ὑπέσχοντο, σὺ δὲ ὑπὸ φθόνου ἀποκρύπτεις καὶ ὑπὸ κόλπου φυλάττεις τὴν δωρεὰν οὐ μεταδιδούς αὐτῆς τοῖς δεομένοις· ἢ γέγραπται μὲν σοι καὶ τοιαῦτα πολλά, οὐδέπω δὲ αὐτὰ τῷ βίῳ παραδέδωκας οὐκ οἶδα εἰς ὃν καιρὸν τινα ἄλλον ταμιευόμενος τὴν χρῆσιν αὐτῶν. ἐκείνο μὲν γὰρ οὐδὲ ²⁴²τολμήσαμεν ἂν εἰπεῖν, ὡς αἱ Μοῦσαι δύο σοι παρέξουσιν ὑποσχόμεναι τὸ μὲν ἔδοσαν, ἐξ ἡμισίας δὲ ἀνεκαλέσαντο τὴν ὑπόσχεσιν, λέγω δὲ τὴν τῶν μελλόντων γνῶσιν, καὶ ταῦτα προτέραν αὐτὴν ἐν τῷ ἔπει ὑπεσχημένοιαι. 3. ταῦτα 3 οὐκ παρὰ τίνος ἄλλου, Ἡσιοδε, ἢ παρ' αὐτοῦ σου μάθοι τις ἂν; πρέποι γὰρ ἂν, ὡσπερ οἱ θεοὶ „δωτῆρες ἐάων“ εἰσίν, οὕτω δὲ καὶ ὑμῖν τοῖς φίλοις καὶ μαθηταῖς αὐτῶν μετὰ πάσης ἀληθείας ἐξηγεῖσθαι περὶ ὧν ἴστε καὶ λύειν ἡμῖν τὰς ἀπορίας.

4. ΗΣΙΟΔΟΣ. Ἐγὼ μὲν μοι, ὦ βέλτιστε, ἔραδιαν 4 ἀπόκρισιν ἀποκρίνεσθαι σοι περὶ ἀπάντων, ὅτι μηδὲν ἔστι τῶν ἐρραψωδημένων ὑπ' ἐμοῦ ἴδιον ἐμόν, ἀλλὰ τῶν Μουσῶν, καὶ ἐχρῆν σε παρ' ἐκείνων τοὺς λογισμοὺς τῶν τε εἰρημένων καὶ τῶν παραλελειμμένων ἀπαιτεῖν· ἐγὼ δὲ ὑπὲρ μὲν ὧν ἰδίᾳ ἠπιστάμην, λέγω δὲ τοῦ νέμειν καὶ ποιμαίνειν καὶ ἐξελαύνειν καὶ βδάλλειν καὶ τῶν ἄλλων ²⁴³ὅσα ποιμένων ἔργα καὶ μαθήματα, δίκαιος ἂν εἶην ἀπολογεῖσθαι, αἱ θεαὶ δὲ τὰς αὐτῶν δωρεὰς οἷς τε ἂν ἐθέλωσι καὶ ἔφ' ὅσον ἂν οἴωνται καλῶς ἔχειν, μεταδιδόασιν. 5. ὁμως δὲ οὐκ ἀπορήσω πρὸς σὲ καὶ ποιητικῆς ἀπολογίας· οὐ γάρ, οἶμαι, χρὴ παρὰ τῶν ποιητῶν ἐς τὸ λεπτότατον ἀκριβολογουμένους ἀπαιτεῖν κατὰ συλλαβὴν ἐκάστην ἐντελῆ πάντως τὰ εἰρημένα, καὶ ἂν τι ἐν τῷ τῆς ποιήσεως δρόμῳ παραρρυνὲν λάθῃ, πικρῶς τοῦτο ἐξετάζειν, ἀλλ' εἰδέναι ὅτι πολλὰ ἡμεῖς καὶ τῶν μέτρων ἕνεκα καὶ τῆς εὐφωνίας ἐπεμβάλλομεν· τὰ δὲ καὶ τὸ ἔπος αὐτὸ πολλακίς λεία ὄντα οὐκ οἶδ' ὅπως παρεδέξατο. σὺ δὲ τὸ μέγιστον ὧν ἔχομεν ἀγαθῶν ἀφαιρῆ ἡμᾶς, λέγω δὲ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἐν τῷ ποιεῖν ἐξουσίαν, καὶ τὰ μὲν ἄλλα οὐχ ὀρεῖς ὅσα τῆς ποιήσεως καλά, σκινδαλάμους δὲ

καὶ ἀκάνθας τινὰς ἐκλέγεις καὶ λαβὰς τῇ συκοφαντίᾳ ζῆ- 244
 τεις. ἀλλ' οὐ μόνος ταῦτα σὺ οὐδὲ κατ' ἐμοῦ μόνου, ἀλλὰ
 πολλοὶ καὶ ἄλλοι τὰ τοῦ ὁμοτέχνου τοῦ ἐμοῦ Ὀμήρου κα-
 τακνίζουσι λεπτὰ οὕτω κομιδῇ καὶ μάλιστα μικρὰ ἄττα
 6 διεξιόντες. 6. εἰ δὲ καὶ χρῆ ὁμόσε χωρήσαντα τῇ αἰτίᾳ
 τὴν ὀρθοτάτην ἀπολογίαν ἀπολογήσασθαι, ἀνάγνωθι,
 ὦ οὗτος, τὰ Ἔργα μου καὶ τὰς Ἡμέρας· εἴση γὰρ ὅσα ἐν
 τῷ ποιήματι τούτῳ μαντικῶς ἅμα καὶ προφητικῶς προ-
 τεθέσπισται μοι τὰς ἀποβάσεις προδηλοῦντα τῶν τε ὀρ-
 θῶς καὶ κατὰ καιρὸν πραττομένων καὶ τῶν παραλελειμ-
 μένων τὰς ζῆμιας. καὶ τὸ

οἴσεις δ' ἐν φορμῷ, παῦροι δέ σε θηήσονται,
 καὶ πάλιν ὅσα ἀγαθὰ περιέσται τοῖς ὀρθῶς γεωργοῦσι,
 χρησιμωτάτη ἂν τῷ βίῳ μαντικὴ νομίζοιτο.

7 7. ΛΥΚ. Τοῦτο μὲν οὖν, ὦ θαναμαστὲ Ἡσίοδε, καὶ
 πάνυ ποιμενικὸν εἶρηται σοι καὶ ἐπαληθεύειν ἔοικας τὴν
 τῶν Μουσῶν ἐπίπνοϊαν αὐτὸς οὐδ' ἀπολογεῖσθαι ὑπὲρ
 τῶν ἐπῶν δυνάμενος, ἡμεῖς δὲ οὐ ταύτην τὴν μαντικὴν
 παρὰ σοῦ καὶ τῶν Μουσῶν περιεμένομεν. ἐπεὶ τὰ γε
 τοιαῦτα πολὺ μαντικώτεροι ὑμῶν οἱ γεωργοί, καὶ ἄριστα 245
 μαντεύσαιντ' ἂν ἡμῖν περὶ αὐτῶν, ὅτι ὕσαντος μὲν τοῦ
 θεοῦ εὐθαλῆ ἔσται τὰ δράγματα, ἣν δὲ αὐχμὸς ἐπιλάβῃ
 καὶ διψήσωσιν αἱ ἄρουραι, οὐδεμία μηχανὴ μὴ οὐχὶ λι-
 μὸν ἐπακολουθῆσαι τῷ δίψει αὐτῶν, καὶ ὅτι οὐ μεσοῦν-
 τος θέρους χρῆ ἄρουν, ἣ οὐκ ἂν τι ὄφελος γένοιτο εἰκῆ
 ἐκχυθέντων τῶν σπερμάτων, οὐδὲ ἁμᾶν ἔτι χλωρὸν τὸν
 στάχυν, ἣ κενὸν εὐρεθήσεσθαι τὸν καρπὸν. οὐ μὴν οὐδ'
 ἐκεῖνο μαντείας δεῖται, ὡς ἢ μὴ καλύψῃς τὰ σπέρματα
 καὶ θεράπων μακέλλην ἔχων ἐπιφορῇ τῆς γῆς αὐτοῖς,
 καταπτήσεται τὰ ὄρνεα καὶ προκατεδεῖται τὴν ἅπασαν
 8 τοῦ θέρους ἐλπίδα. 8. τὰ γὰρ τοιαῦτα παραινέσεις μὲν
 καὶ ὑποθήκας λέγων οὐκ ἂν τις ἀμαρτάνοι, μαντικῆς δὲ
 πάμπουλυ ἀποδεῖν μοι δοκεῖ, ἥς τὸ ἔργον τὰ ἄδηλα καὶ
 οὐδαμῆ οὐδαμῶς φανερὰ προγιγνώσκειν, ὥσπερ τὸ τῷ
 Μίνωι προειπεῖν ὅτι ἐν τῷ τοῦ μέλιτος πίθῳ ὁ παῖς ἔσται
 αὐτῷ ἀποπεπνιγμένος, καὶ τὸ τοῖς Ἀχαιοῖς προμηνῦσαι

τῆς Ἀπόλλωνος ὀργῆς τὴν αἰτίαν καὶ τῷ δεκάτῳ ἔτει ἀλώ-
 σεσθαι τὸ Ἴλιον· ταῦτα γὰρ ἡ μαντική. ἔπει καὶ τὰ τοιαῦ-
 246 τα εἴ τις αὐτῇ ἀνατιθείη, οὐκ ἂν φθάνοι καμὲ μάντιν
 λέγων· προεῶ γὰρ καὶ προθεσπιῶ καὶ ἄνευ Κασταλίας
 καὶ δάφνης καὶ τρίποδος Δελφικοῦ, ὅτι ἂν γυμνὸς τοῦ
 κρύους περινοσῆ τις ὕοντος προσέτι ἢ χαλαζῶντος τοῦ
 Θεοῦ, ἡπίταλος οὐ μικρὸς ἐπιπεσεῖται τῷ τοιούτῳ, καὶ τὸ
 ἔτι γε τούτου μαντικώτερον, ὅτι καὶ Θέρμη μετὰ ταῦτα,
 ὡς τὸ εἶκός, ἐπιγενήσεται, καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα, ὧν
 γελοῖον ἂν εἶη μεμνήσθαι. 9. ὥστε τὰς μὲν τοιαύτας ἀπο- 9
 λογίας καὶ μαντείας ἄφες· ἐκεῖνο δὲ ὃ εἴρηκας ἐν ἀρχῇ,
 ἴσως παραδέξασθαι ἄξιον, ὡς οὐδὲν ἠδειςθα τῶν λεγο-
 μένων, ἀλλὰ τις ἔμπνοια δαιμόνιος ἐνεποιεῖ σοι τὰ μέ-
 τρα, οὐ πάνυ οὐδὲ ἐκείνη βέβαιος οὔσα· οὐ γὰρ ἂν τὰ
 μὲν ἐπετέλει τῶν ὑπεσχημένων, τὰ δ' ἀτελῆ ἀτελιμ-
 πανεν.

ΠΛΟΙΟΝ Η ΕΥΧΑΙ.

1. ΛΥΚΙΝΟΣ. Οὐκ ἐγὼ λέγον ὅτι θᾶπτον τοὺς γυ- 1
 πας ἔωλος νεκρὸς ἐν φανερωῦ κείμενος ἢ θέαμά τι τῶν
 παραδόξων Τιμόλαον ἂν διαλάθοι, κἂν ἐς Κόρινθον δέοι
 ἀπνευστὶ θέοντα ἀπιέναι διὰ τοῦτο; οὕτω φιλοθεάμων
 σύ γε καὶ ἄσκητος τὰ τοιαῦτα.

ΤΙΜΟΛΑΟΣ. Τί γὰρ ἔδει καὶ ποιεῖν, ὦ Λυκίνε,
 σχολὴν ἄγοντα πυθόμενον οὕτως ὑπερμεγέθη ναῦν καὶ
 πέρα τοῦ μέτρου ἐς τὸν Πειραιᾶ καταπεπλευκέναι [μίαν]
 τῶν ἀπ' Αἰγύπτου εἰς Ἰταλίαν σιταγωγῶν; οἴμαι δὲ καὶ
 σφῷ, σέ τε καὶ Σάμιππον τουτονί, μὴ κατ' ἄλλο τι ἐξ
 ἄστεος ἦκειν ἢ ὀψομένους τὸ πλοῖον.

ΛΥΚ. Νῆ Δία, καὶ Ἀδελμαντος ὁ Μυρρινούσιος εἶ-
 πετο μεθ' ἡμῶν, ἀλλ' οὐκ οἶδ' ὅπου νῦν ἐκεῖνός ἐστιν
 ἀποπλανηθεὶς ἐν τῷ πλήθει τῶν θεατῶν· ἄχρι μὲν γὰρ
 τῆς νεῶς ἅμα ἤλθομεν καὶ ἀνιόντες εἰς αὐτὴν σὺ μὲν, οἴ-
 μαι, Σάμιππε, προήεις, μετὰ σέ δὲ ὁ Ἀδελμαντος ἦν,

εἶτ' ἐγὼ μετ' ἐκείνον ἐχόμενος αὐτοῦ ἀμφοτέραις, καί με διὰ τῆς ἀποβάθρας ὅλης παρέπεμπε χειραγωγῶν ὑποδεδεμένον ἀνυπόδητος αὐτὸς ὢν, τὸ ἀπὸ τούτου δὲ οὐκέτι αὐτὸν εἶδον οὔτε ἔνδον οὔτε ἐπεὶ κατεληλύθαμεν.

248

2 2. ΣΑΜΙΠΠΙΟΣ. Οἶσθα, ὦ Λυκίνε, ὅπου ἡμᾶς ἀπέλιπεν; ὁπότε, οἶμαι, τὸ ὠραῖον ἐκείνο μειράκιον ἐκ τῆς θαλάμης προῆλθε τὸ τὴν καθαρὰν ὀδὸν ἐνδεδυκός, ἀναδεδεμένον εἰς τοῦπίσω τὴν κόμην ἐπ' ἀμφοτέρα τοῦ μετώπου [ἀπηγμένην.] εἰ τοίνυν ἐγὼ Ἀδεμαντον οἶδα, οἶμαι, γλαφυρὸν οὕτω θέαμα ἐκείνος ἰδὼν μακρὰ χαιρεῖν φράσας τῷ Αἰγυπτίῳ ναυπηγῷ περιηγουμένῳ τὸ πλοῖον παρέστηκε δακρύων, ὥσπερ εἶωθε· ταχύδακρυς γὰρ ὁ ἀνὴρ ἐς τὰ ἔρωτικά.

ΛΥΚ. Καὶ μὴν οὐ πᾶν καλός, ὦ Σάμιππε, ὁ μειρακίσκος ἔδοξέ μοι, ὡς ἂν καὶ Ἀδεμαντον ἐκπλήξαι, ᾧ τοσοῦτοι Ἀθήνησι καλοὶ ἔπονται, πάντες ἐλεύθεροι, στωμύλοι τὸ φθῆγμα, παλαιστρας ἀποπνεόντες, οἷς καὶ παραδακρῦσαι οὐκ ἀγεννές· οὗτος δὲ πρὸς τῷ μελάγχρους εἶναι καὶ προχειλής ἐστι καὶ λεπτός ἄγαν ἐκ τοῖν σκελοῖν, καὶ 249 ἐφθῆγγετο ἐπισεσυριγμένον (?) τι καὶ συνεχῶς ἐπίτροχον, Ἑλληνιστὶ μὲν, ἐς τὸ πάτριον δὲ τῷ ψόφῳ καὶ τῷ τῆς φωνῆς τόνῳ, ἡ κόμη δὲ καὶ ἐς τοῦπίσω ὁ πλόκαμος συνεσπειραμένος οὐκ ἐλεύθερον αὐτόν φησιν εἶναι.

3 3. ΤΙΜ. Τοῦτο μὲν εὐγενείας, ὦ Λυκίνε, σημεῖον ἐστὶν Αἰγυπτίους [ἡ κόμη]· ἅπαντες γὰρ αὐτὴν οἱ ἐλεύθεροι παῖδες ἀναπλέονται ἔστε πρὸς τὸ ἐφηβικόν, ἔμπαιλιν ἢ οἱ πρόγονοι ἡμῶν, οἷς ἐδόκει καλὸν εἶναι κομᾶν τοὺς γέροντας ἀναδομένους κρωβύλον ὑπὸ τέττιγι χρυσῷ ἀνειλημένον.

ΣΑΜ. Εὖ γε, ὦ Τιμόλαε, ὅτι ἡμᾶς ἀναμιμνήσκεις τῶν Θουκυδίδου συγγραμμάτων, ἃ ἐν τῷ προοίμῳ περὶ τῆς ἀρχαίας ἡμῶν τρυφῆς εἶπεν ἐν τοῖς Ἴωσιν, ὁπότε οἱ τότε συναπκλίσθησαν.

250

4 4. ΤΙΜ. Ἀτάρ, ὦ Σάμιππε, νῦν ἀνεμνήσθη, ὁπόθεν ἡμῶν ἀπελειφθῆ Ἀδεμαντος, ὅτε παρὰ τὸν ἰστὸν ἐπὶ πολὺ ἔστημεν ἀναβλέποντες, ἀριθμοῦντες τῶν βυρ-

σῶν τὰς ἐπιβολὰς καὶ θαυμάζοντες ἀνιόντες τὸν ναῦτην διὰ τῶν κάλων, εἶτα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἄνω ἀσφαλῶς διαθρόντα τῶν κεροιάκων ἐπειλημμένον.

ΣΑΜ. Εὐ λέγεις. τί δ' οὖν χρῆ ποιεῖν ἡμᾶς; ἐνταῦθα παραδοκεῖν αὐτόν, ἢ ἐθέλεις ἐγὼ αὐθις ἐπανίω ἐς τὸ πλοῖον;

ΤΙΜ. Μηδαμῶς, ἀλλὰ προΐωμεν· εἰκὸς γὰρ ἤδη παρεληλυθῆναι ἐκεῖνον ἀποσοβοῦντα ἐς τὸ ἄστυ, ἐπεὶ μηκέθ' ἡμᾶς εὐρεῖν ἐδύνατο· εἰ δὲ μή, ἀλλ' οἶδε τὴν ὁδὸν Ἀδείμαντος, καὶ δέος οὐδὲν μὴ ἀπολειφθῆις ἡμῶν ἀποβουκοληθῆι.

ΛΥΚ. Ὅρατε, μὴ σκαιὸν ἢ φίλον ἀπολιπόντας αὐ-
251 τοὺς ἀπιέναι. βαδίζωμεν δ' ὁμῶς, εἰ καὶ Σαμίππῳ τοῦτο δοκεῖ.

ΣΑΜ. Καὶ μάλα δοκεῖ, ἦν πως ἀνεφυγίαν ἔτι τὴν παλαιστραν καταλάβωμεν. 5. ἀλλὰ μεταξὺ λόγων, ἡλέκη 5 ναῦς. εἴκοσι καὶ ἑκατὸν πήχεων ἔλεγε τὸ μῆκος ὁ ναυπηγός, εὖρος δὲ ὑπὲρ τὸ τέταρτον μάλιστα τούτου, καὶ ἀπὸ τοῦ καταστρώματος ἐς τὸν πυθμένα, ἢ βαθύτατον κατὰ τὸν ἄντλον, ἐννέα πρὸς τοῖς εἴκοσι. τὰ δ' ἄλλα ἡλικος μὲν ὁ ἰστός, ὅσῃν δὲ ἀνέχει τὴν κεφαλάν, οἷω καὶ προτόνω κέχρηται καὶ συνέχεται, ὡς δὲ ἡ πρύμνα μὲν ἐπανέστηκεν ἡρέμα καμπύλη χρυσοῦν χηνίσκον ἐπικειμένη, καταντικρὺ δὲ ἀνάλογον ἢ πρῶρα ὑπερβέβηκεν ἐς τὸ πρόσω ἀπομηκνυομένη, τὴν ἐπώνυμον τῆς νεὼς θεὸν 252 ἔχουσα τὴν Ἴσιν ἐκατέρωθεν· ὁ μὲν γὰρ ἄλλος κόσμος, αἱ γραφαὶ καὶ τοῦ ἰστίου τὸ παράσειον πυραυγές, πρὸ τούτων αἱ ἄγκυραι καὶ στροφεῖα καὶ περιαγωγεῖς καὶ αἱ κατὰ τὴν πρύμναν οἰκήσεις θαυμάσια πάντα μοι ἔδοξε. 6. καὶ τὸ τῶν ναυτῶν πλήθος στρατοπέδῳ ἂν τις εἰκάσειεν. ἐλέγετο δὲ καὶ τοσοῦτον ἄγειν σῖτον, ὡς ἱκανὸν εἶναι πᾶσι τοῖς ἐν τῇ Ἀττικῇ ἐνιαύσιον πρὸς τροφήν. κάκεινα πάντα μικρὸς τις ἀνθρωπίσκος γέρων ἤδη ἔσωζεν ὑπὸ λεπτιῇ κάμακι τὰ τηλικαῦτα πηδάλια περιστρέφων· ἐδείχθη γὰρ μοι ἀναφαλαντίας τις, οὗλος, Ἥρων, οἶμαι, τοῦνομα.

ΤΙΜ. Θαυμάσιος τὴν τέχνην, ὡς ἔφασκον οἱ ἐμπλέοντες, καὶ τὰ θαλάττια σοφὸς ὑπὲρ τὸν Πρωτέα.
 7 ἤκούσατε δὲ ὅπως δεῦρο κατήγαγε τὸ πλοῖον, ὅλα ἔπα-²⁵³
 θον πλέοντες καὶ ὡς ὁ ἀστὴρ αὐτοὺς ἔσωσεν;

ΛΥΚ. Οὐκ, ἂ Τιμόλαε, ἀλλὰ νῦν ἡδέως ἂν ἀκούσαιμεν.

ΤΙΜ. Ὁ ναύκληρος αὐτὸς διηγεῖτό μοι, χρηστὸς ἀνὴρ καὶ προσομιλῆσαι δεξιός. ἔφη δὲ ἀπὸ τῆς Φάρου ἀπάραντας οὐ πᾶν βιαίῳ πνεύματι ἐβδομαίους ἰδεῖν τὸν Ἀκάμαντα, εἶτα ζεφύρου ἀντιπνεύσαντος ἀπενεχθῆναι πλαγίους ἄχρι Σιδῶνος, ἐκεῖθεν δὲ χειμῶνι μεγάλῳ περιπεσόντας δεκάτῃ ἐπὶ Χελιδονέας διὰ τοῦ Ἀὐλῶνος ἐλθεῖν, ἐνθα δὴ παρὰ μικρὸν ὑποβρονχίους δῦναι ἅπαντας.
 8 8. οἶδα δὲ ποτε καὶ αὐτὸς παραπλεύσας Χελιδονέας ἠλί-
 κον ἐν τῷ τόπῳ ἀνίσταται τὸ κῦμα, καὶ μάλιστα περὶ τὸν λίβα, ὁπότεν ἐπιλάβῃ καὶ τοῦ νότου· κατ' ἐκεῖνο γὰρ δὴ συμβαίνει μερίζεσθαι τὸ Παμφύλιον ἀπὸ τῆς Ἀν-²⁵¹
 κιακῆς θαλάττης, καὶ ὁ κλύδων ἄτε ἀπὸ πολλῶν φευμάτων περὶ τῷ ἀκρωτηρίῳ σχιζόμενος — ἀπόξυροι δὲ εἰσι πέτραι καὶ ὀξεῖαι παραθιγόμεναι τῷ κλύσματι — [καὶ] φοβερωτάτην ποιεῖ τὴν κυματωγὴν καὶ τὸν ἤχον μέγαν, καὶ τὸ κῦμα πολλάκις αὐτῷ ἰσομέγεθες τῷ σκοπέλῳ.
 9 9. τοιαῦτα καὶ σφᾶς καταλαβεῖν ἔφασκεν ὁ ναύκληρος ἔτι καὶ νυκτὸς οὔσης ζόφου ἀκριβοῦς· ἀλλὰ πρὸς τὴν οἰμωγὴν αὐτῶν ἐπικλασθέντας τοὺς θεοὺς πῦρ με ἀναδείξαι ἀπὸ τῆς Ἀγκίας, καὶ γνωρίσαι τὸν τόπον ἐκεῖνον, καὶ τινα λαμπρὸν ἀστέρα Διοσκούρων τὸν ἕτερον ἐπικαθίσει τῷ καρρησίῳ καὶ κατευθῆναι τὴν ναῦν ἐπὶ τὰ λαιὰ ἐς τὸ πέλαγος ἥδη τῷ κρημνῷ προσφερομένην· τοῦντεῦθεν δὲ ἅπαξ τῆς ὀρθῆς ἐκπεσόντας διὰ τοῦ Αἰγαίου πλεύσαντας ἐβδομηκοστῇ ἀπ' Αἰγύπτου ἡμέρᾳ πρὸς ἐναντίους τοὺς ἐτησίας πλαγιάζοντας ἐς Πειραιᾶ χθρὸς καθορμίσασθαι τοσοῦτον ἀποσυρέντας ἐς τὸ κάτω, οὓς ἔδει τὴν Κρήτην δεξιὰν λαβόντας ὑπὲρ τὴν Μαλέαν πλεύσαντας ἥδη εἶναι ἐν Ἰταλίᾳ.

ΛΥΚ. Νῆ Δία, θαυμάσιόν τινα φῆς κυβερνήτην
 255 τὸν Ἡρώνα [ἦ] τοῦ Νηρέως ἡλικιώτην, ὃς τοσοῦτον ἀπε-
 σφάλῃ τῆς ὁδοῦ. 10. ἀλλὰ τί τοῦτο; οὐκ Ἀδείμαντος 10
 ἐκεῖνός ἐστι;

ΤΙΜ. Πάνυ μὲν οὖν, Ἀδείμαντος αὐτός. ἐμβοήσωμεν
 οὖν. Ἀδείμαντε, σέ φημι τὸν Μυρρινοῦσιον τὸν Στρομβίχον.
 δυεῖν θάτερον, ἢ δυσχεραίνει καθ' ἡμῶν ἢ ἐκκεκώφεται.
 Ἀδείμαντος γάρ, οὐκ ἄλλος τίς ἐστι.

ΛΥΚ. Πάνυ ἤδη σαφῶς ὄρω, καὶ θοῖμάτιον αὐτοῦ
 καὶ τὸ βᾶδισμα ἐκεῖνου, καὶ ἐν χερῶ ἢ κουρά. ἐπιτείνω-
 μεν δὲ ὅμως τὸν περίπατον, ὡς καταλάβωμεν αὐτόν.
 11. ἦν μὴ τοῦ ἱματίου σε λαβόμενοι ἐπιστρέψωμεν, ὡ 11
 Ἀδείμαντε, οὐκ ὑπακούσεις ἡμῖν βοῶσιν, ἀλλὰ καὶ φρον-
 τίζοντι ἔοικας ἐπὶ συννοίας τινός οὐ μικρὸν οὐδὲ εὐκα-
 ταφρόνητον πρᾶγμα, ὡς δοκεῖς, ἀγακκλῶν.

ΑΔΕΙΜΑΝΤΟΣ. Οὐδέν, ὡ Λυκίνε, χαλεπὸν, ἀλλά
 με κενή τις ἔννοια μεταξὺ βαδίζοντα ὑπελθοῦσα παρα-
 κοῦσαι ὑμῶν ἐποίησεν ἀτενὲς πρὸς αὐτὴν ἅπαντι τῷ λο-
 γισμῷ ἀποβλέποντα.

ΛΥΚ. Τίς αὕτη; μὴ γὰρ ὀκνήσης εἰπεῖν, εἰ μὴ τίς
 ἐστὶ τῶν πάνυ ἀπορρήτων. καίτοι ἐτελέσθημεν, ὡς οἶσθα,
 καὶ σιγᾶν μεμαθήκαμεν.

ΑΔΕΙΜ. Ἄλλ' αἰσχύνομαι ἔγωγε εἰπεῖν πρὸς ὑμᾶς·
 256 οὕτω γὰρ μειρακιῶδες ὑμῖν δόξει τὸ φρόντισμα.

ΛΥΚ. Μῶν ἐρωτικόν ἐστιν; οὐδὲ γὰρ οὐδὲ τοῦτο
 ἀμνήτοις ἡμῖν ἐξαγορεύσεις, ἀλλὰ ὑπὸ λαμπρᾶ τῆ δαδὶ
 καὶ αὐτοῖς τετελεσμένοις.

12. ΑΔΕΙΜ. Οὐδέν, ὡ θαυμάσιε, τοιοῦτον, ἀλλά 12
 τινα πλοῦτον ἑμαυτῷ ἀνεπλαττόμην, ἣν κενὴν μακαρίαν
 οἱ παλαιοὶ καλοῦσι, καὶ μοι ἐν ἀκμῇ τῆς περιουσίας καὶ
 τρυφῆς ἐπέστητε.

ΛΥΚ. Οὐκοῦν τὸ προχειρότατον τοῦτο, κοινὸς Ἑρμᾶς
 φασὶ, καὶ ἐς μέσον κατατίθει φέρων τὸν πλοῦτον· ἄξιον γὰρ
 ἀπολαῦσαι τὸ μέρος φίλους ὄντας τῆς Ἀδειμάντου τρυφῆς.

ΑΔΕΙΜ. Ἀπελείφθην μὲν ὑμῶν εὐθύς ἐν τῇ πρώτῃ
 ἐς τὴν ναῦν ἐπιβάσει, ἐπεὶ σέ, ὡ Λυκίνε, κατέστησα ἐς

τὸ ἀσφαλές· περιμετροῦντος γάρ μου τῆς ἀγκύρας τὸ
 13 πάχος οὐκ οἶδα ὅποι ὑμεῖς ἀπέστητε. 13. ἰδὼν δὲ ὅμως
 τὰ πάντα ἠρόμην τινὰ τῶν ναυτῶν, ὁπόσῃν ἀποφέρει ἡ
 ναῦς τῷ δεσπότη ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ κατ' ἔτος ἕκαστον τὴν
 μισθοφορίαν. ὁ δὲ μοι, Δώδεκα, ἔφη, Ἀττικὰ τάλαντα,
 εἰ πρὸς τοῦλάχιστόν τις λογίζοιτο. τούντεῦθεν οὖν ἐπανι-
 ῶν ἐλογιζόμεν, εἴ τις θεῶν τὴν ναῦν ἄφνω ἐμὴν ποιήσειεν
 εἶναι, οἷον ὡς εὐδαίμονα βίον ἐπεβίωσα εὖ ποιῶν τοὺς
 φίλους καὶ ἐπιπλέων ἐνίοτε μὲν αὐτός, ἐνίοτε δὲ οἰκέτας²⁵⁷
 ἐκπέμπων· εἶτα ἐκ τῶν δώδεκα ἐκείνων τάλαντων οἰκίαν
 τε ἤδη ὑποδομησάμην ἐν ἐπικαίρῳ μικρὸν ὑπὲρ τὴν Ποι-
 κίλην, τὴν παρὰ τὸν Ἰλισσὸν ἐκείνην τὴν πατριάν ἀφείς,
 καὶ οἰκέτας ὠνούμην καὶ ἐσθῆτας καὶ ζεύγη καὶ ἵππους·
 νυνὶ δὲ καὶ ἔπλεον ὑφ' ἀπάντων εὐδαιμονιζόμενος τῶν
 ἐπιβατῶν φοβερός τοῖς ναύταις καὶ μονοουχὶ βασιλεὺς
 νομιζόμενος. ἔτι δὲ μοι τὰ κατὰ τὴν ναῦν εὐθετίζοντι καὶ
 ἐς λιμένα πόρρωθεν ἀποβλέποντι ἐπιστάς, ὃ Λυκίνε,
 κατέδυσας τὸν πλοῦτον καὶ ἀνέτρεψας εὖ φερόμενον τὸ
 σκάφος οὐρίῳ τῆς εὐχῆς πνεύματι.

14 14. ΛΥΚ. Οὐκοῦν, ὃ³ γενναῖε, λαβόμενός μου ἄπαγε
 πρὸς τὸν στρατηγὸν ὡς τινα πειρατὴν ἢ καταποντιστὴν,
 ὃς τηλικοῦτον νανάγιον εἰργασμαι, καὶ ταῦτα ἐν γῆ κατὰ
 τὴν ἐκ Πειραιῶς ἐς τὸ ἄστυ. ἀλλὰ θρα ὅπως παραμυθῆ-
 σομαί σου τὸ πταῖσμα· πέντε γάρ, εἰ βούλει, καλλίῳ καὶ
 μείζῳ τοῦ Αἰγυπτίου πλοίου ἤδη ἔχε, καὶ τὸ μέγιστον
 οὐδὲ καταδῦναι δυνάμενα, καὶ τάχα σοι πεντάκις ἐξ Αἰ-
 γύπτου κατ' ἔτος ἕκαστον σιταγωγείτωσαν σιταγωγίαν,
 εἰ καί, ὃ³ ναυκλήρων ἄριστε, δῆλος εἰ ἀφόρητος ἡμῖν τότε
 γενησόμενος· ὃς γὰρ ἔτι ἐνὸς πλοίου τουτουὶ δεσπότης
 ὦν παρήκουες βούωντων, εἰ πέντε κτήσαιο πρὸς τούτῳ
 τριάδεκα πάντα καὶ ἀνώλεθρα, οὐδὲ ὄψει δηλαδὴ τοὺς
 φίλους. σὺ μὲν οὖν εὐπλόει, ὃ³ βέλτιστε, ἡμεῖς δὲ ἐν²⁵⁸
 Πειραιεὶ καθεδόμεθα τοὺς ἐξ Αἰγύπτου ἢ Ἰταλλίας κατα-
 πλέοντας ἀνακρίνοντες, εἴ που τὸ μέγα Ἀδειμάντου
 πλοῖον τὴν Ἴσιν τις εἶδεν.

15 15. ΑΔΕΙΜ. Ὅραξ; διὰ τοῦτο ὠκνον εἰπεῖν ἃ ἐνε-

νόουν, εἰδὼς ὅτι ἐν γέλωτι καὶ σκώμματι ποιήσεσθέ μου τὴν εὐχὴν. ὥστε ἐπιστὰς μικρόν, ἔστ' ἂν ὑμεῖς προχωρήσητε, ἀποπλευσοῦμαι πάλιν ἐπὶ τῆς νεώς· πολὺ γὰρ ἄμεινον τοῖς ναύταις προσλαλεῖν ἢ ὑφ' ὑμῶν καταγελάσθαι.

ΛΥΚ. Μηδαμῶς, ἐπεὶ συνεμβησόμεθά σοι καὶ αὐτοὶ ἐπιστάντες.

ΑΔΕΙΜ. Ἄλλ' ὑφαιρήσω τὴν ἀποβάθραν προεισελθῶν.

ΛΥΚ. Οὐκοῦν ἡμεῖς γε προσνηξόμεθα ὑμῖν· μὴ γὰρ οἶον σοὶ μὲν εἶναι ῥάδιον τηλικαῦτα πλοῖα κτᾶσθαι μῆτε πριαμένῳ μῆτε ναυπηγησαμένῳ, ἡμεῖς δὲ οὐκ αἰτήσομεν παρὰ τῶν θεῶν ἐπὶ πολλοὺς σταδίους ἀκμηῆτες δύνασθαι νεῖν; καίτοι πρόην καὶ εἰς Αἴγιναν ἐπὶ τὴν τῆς Ἐνοδίας τελετὴν οἶσθα ἐν ἡλικῷ σκαφιδίῳ πάντες ἅμα οἱ φίλοι τετάρων ἕκαστος ὀβολῶν διεπλεύσαμεν, καὶ οὐδὲν ἐδυσχέραϊνες ἡμᾶς συμπλέοντας, νῦν δὲ ἀγανακτεῖς, εἰ συνεμβησόμεθά σοι, καὶ τὴν ἀποβάθραν προεισελθῶν ἀφαιρεῖς; 259 ὑπερμαζῆς γάρ, ὡς Ἀδείμαντε, καὶ ἐς τὸν κόλπον οὐ πτύεις, οὐδὲ οἶσθα ὅστις ὢν ναυκληρεῖς. οὕτως ἐπῆρέ σε καὶ ἡ οἰκία ἐν καλῷ τῆς πόλεως οἰκοδομηθεῖσα καὶ τῶν ἀκολούθων τὸ πλῆθος. ἀλλ' ὦγαθέ, πρὸς τῆς Ἰσιδος κἂν τὰ Νειλῶα ταῦτα ταρήχη τὰ λεπτὰ μέμνησο ἡμῖν ἄγειν ἀπ' Αἰγύπτου ἢ μύρον ἀπὸ τοῦ Κανώπου ἢ Ἴβιν ἐκ Μέμφιδος, εἰ δὲ ἡ ναῦς ἐδύνατο, καὶ τῶν πυραμίδων μίαν.

16. ΤΙΜ. Ἄλις παιδιᾶς, ὡς Λυκίνε. ὄρῃς, ὡς ἐρυ- 16
θριᾶν Ἀδείμαντον ἐποίησας πολλῶ τῷ γέλωτι ἐπικλύσας τὸ πλοῖον, ὡς ὑπέραντλον εἶναι καὶ μηκέτι ἀντέχειν πρὸς τὸ ἐπιρρέον; καὶ ἐπειπερ ἔτι πολὺ ἡμῖν τὸ λοιπὸν ἐστὶ πρὸς τὸ ἄστυ, διελόμενοι τετραχῆ τὴν ὁδὸν κατὰ τοὺς ἐπιβάλλοντας ἕξ ἕκαστος σταδίους αἰτῶμεν ἅπερ ἂν δοκῆ παρὰ τῶν θεῶν· οὕτω γὰρ ἂν ἡμᾶς ὅ τε κάματος λάθοι καὶ ἅμα εὐφρονούμεθα ὥσπερ ἡδίστῳ ὄνειρατι ἐκουσίῳ περιπεσόντες, ἐφ' ὅσον βουλόμεθα, εὖ ποιήσονται ἡμᾶς· παρ' αὐτῷ γὰρ ἕκαστῳ τὸ μέτρον τῆς εὐχῆς, καὶ οἱ θεοὶ πάντα ὑποκείσθωσαν παρέξοντες, εἰ καὶ τῇ φύσει ἀπί-

θανά ἔσται. τὸ δὲ μέγιστον, ἐπίδειξις ἔσται τὸ πρᾶγμα ὅστις ἂν ἄριστα χρήσαιο τῷ πλούτῳ καὶ τῇ εὐχῇ· δη- 260
λώσει γὰρ οἷος ἂν καὶ πλουτήσας ἐγένετο.

- 17 ΣΑΜ. Καλῶς, ὦ Τιμόλαε, καὶ πείθομαι σοι καὶ ὅταν ὁ καιρὸς καλῇ, εὐξομαι ἅπερ ἂν δοκῇ. εἰ μὲν γὰρ Ἀδείμαντος βούλεται, οὐδὲ ἐρωτᾶν οἶμαι, ὅς γε δὴ ἐν τῇ νηϊ τὸν ἕτερον πόδα ἔχει. χρῆ δὲ καὶ Λυκίνῳ δοκεῖν.

ΛΥΚ. Ἀλλὰ πλουτῶμεν, εἰ τοῦτο ἄμεινον, μὴ καὶ βασκαίνειν ἐν ταῖς κοιναῖς εὐτυχίαις δοκῶ.

ΑΔΕΙΜ. Τίς δ' οὖν πρῶτος ἄρξεται;

ΛΥΚ. Σὺ, ὦ Ἀδείμαντε, εἴτα μετὰ σὲ οὐτοσὶ Σάμιππος, εἴτα Τιμόλαος, ἐγὼ δὲ ὀλίγον ὅσον ἡμιστάδιον τὸ πρὸ τοῦ Διπύλου ἐπιλήψομαι τῇ εὐχῇ, καὶ τοῦτο ὡς οἷόν τε παραδραμῶν.

- 18 ΑΔΕΙΜ. Οὐκοῦν ἐγὼ μὲν οὐδὲ νῦν ἀποστήσομαι τῆς νεώς, ἀλλ' ἐπέιπερ ἔξεστιν, ἐπιμετρέησω τῇ εὐχῇ· ὁ δὲ Ἑρμῆς ὁ κερδῶνος ἐπινευσάτω ἅπασιν. ἔστω γὰρ τὸ πλοῖον καὶ τὰ ἐν αὐτῇ πάντα ἐμὰ καὶ ὁ φόρτος οἱ ἔμποροι αἱ γυναῖκες οἱ ναῦται καὶ εἴ τι ἄλλο ἡῷδιστον κτημάτων ἀπάντων.

ΣΑΜ. Δέληθάς σε αὐτὸν ἔχων ἐν τῇ νηϊ.

ΑΔΕΙΜ. Τὸν παῖδα φῆς, ὦ Σάμιππε, τὸν κομήτην. κἀκείνος οὖν ἔστω ἐμός. ὁπόσος δὲ ὁ πυρὸς ἔνδον ἔστιν, οὗτος ὁ ἀριθμὸς ἅπας χρυσίον ἐπίσημον γενέσθω, τοσοῦτοι δαρεῖκοί.

- 19 ΛΥΚ. Τί τοῦτο, ὦ Ἀδείμαντε; καταδύσεται σοι τὸ 261 πλοῖον, οὐ γὰρ ἴσον βάρους πυροῦ καὶ ἰσαριθμοῦ χρυσοῦ.

ΑΔΕΙΜ. Μὴ φθόνει, ὦ Λυκίνε, ἀλλ' ἐπειδὰν ἐς σὲ περιέλθῃ ἡ εὐχή, τὴν Πάρνηθα ἐκείνην, εἰ θέλεις, ὅλην χρυσὴν ποιήσας ἔχε, κἀγὼ σιωπήσομαι σοι.

ΛΥΚ. Ἄλλ' ὑπὲρ ἀσφαλείας τοῦτο ἔγωγε τῆς σῆς ἐποιησάμην, ὡς μὴ ἀπολέσθαι ἅπαντας μετὰ τοῦ χρυσοῦ· καὶ τὰ μὲν ἡμέτερα μέτρια, τὸ μειράκιον δὲ τὸ ὠραῖον ἀποπνιγῆσεται ἄθλιον νεῖν οὐκ ἐπιστάμενον.

ΤΙΜ. Θάρρει, ὦ Λυκίνε· οἱ δελφῖνες γὰρ αὐτὸ ὑποδύντες ἐξοίσουσιν ἐπὶ τὴν γῆν. ἢ νομίζεις κιδαρφδὸν

μέν τινα σωθῆναι παρ' αὐτῶν καὶ ἀπολαβεῖν τὸν μισθὸν ἀντὶ τῆς ᾠδῆς καὶ νεκρὸν τι ἄλλο παιδίον ἐς τὸν Ἰσθμὸν ἐπὶ δελφίνος ὁμοίως προκομισθῆναι, τὸν δὲ Ἀδειμάντου οἰκέτην τὸν νεώνητον ἀπορήσειν δελφίνος ἐρωτικῶς;

ΑΔΕΙΜ. Καὶ σὺ γάρ, Τιμόλαε, μιμῆ Ἀνκίνον καὶ ἐπιμετρεῖς τῶν σκωμμάτων, καὶ ταῦτα εἰσηγητῆς αὐτὸς γενόμενος;

20. **ΤΙΜ.** Ἄμεινον ἦν πιθανώτερον αὐτὸ ποιεῖν καὶ 20
τινα θησαυρὸν ὑπὸ τῇ κλήῃ ἀνευρεῖν, ὡς μὴ πράγματα ἔχοις ἐκ τοῦ πλοίου μετατιθεῖς χρυσίον ἐς τὸ ἄστυ.

ΑΔΕΙΜ. Εὖ λέγεις, καὶ ἀνορωρύχθῳ θησαυρὸς ὑπὸ τὸν Ἑρμῆν τὸν λίθινον, ὅς ἐστιν ἡμῖν ἐν τῇ αὐλῇ, μέδιμνοι χίλιοι χρυσίου ἐπισήμον. εὐθὺς οὖν κατὰ τὸν Ἡσιόδον, οἶκος τὸ πρῶτον, ὡς ἂν ἐπισημότατα οἰκοῖν, 262 καὶ τὰ περὶ τὸ ἄστυ πάντα ὠνησάμην ἤδη [πλὴν ὅσα Ἰσθμοὶ καὶ Πυθοί,] καὶ ἐν Ἐλευσίνι ὅσα ἐπὶ θαλάττῃ καὶ περὶ τὸν Ἰσθμὸν ὀλίγα τῶν ἀγώνων ἕνεκα, εἴ ποτε δὲ τὰ Ἰσθμια ἐπιδημήσαιμι, καὶ τὸ Σικυώνιον πεδίον, καὶ ὅλως εἴ ποῦ τι συνηρεφές ἢ ἔνυδρον ἢ εὐκαρπον ἐν τῇ Ἑλλάδι, πάντα ἐν ὀλίγῳ Ἀδειμάντου ἔσται. ὁ χρυσὸς δὲ κοῖλος ἡμῖν ἐμφαγεῖν, τὰ δὲ ἐκπώματα οὐ κοῦφα ὡς τὰ Ἐχεκράτους, ἀλλὰ διτάλαντον ἕκαστον τὴν ὀλίγην.

21. **ΛΥΚ.** Εἶτα πῶς ὁ οἰνοχόος ὀρέξει πλήρες οὖτω 21
βαρὸν ἔκπωμα; ἢ σὺ δέξῃ παρ' αὐτοῦ ἀμογητὶ οὐ σκύφον, ἀλλὰ Σισύφειόν τι βάρος ἀναδιδόντος;

ΑΔΕΙΜ. Ἄνθρωπε, μὴ μ' ἀνάλυε τὴν εὐχὴν. ἐγὼ δὲ καὶ τραπέζας ὄλας χρυσᾶς ποιήσομαι καὶ τὰς κλίνας χρυσᾶς, εἰ δὲ μὴ σιωπήσῃ, καὶ τοὺς διακόνους αὐτοῦς.

ΛΥΚ. Ὅρα μόνον μὴ ὥσπερ τῷ Μίδα καὶ ὁ ἄρτος σοι καὶ τὸ ποτὸν χρυσὸς γένηται καὶ πλουτῶν ἄθλιος ἀπόλη λιμῶ διαφθαρεῖς πολυτελεῖ.

ΑΔΕΙΜ. Τὰ σὰ ἔρθμεις πιθανώτερον, ὦ Ἀνκίνε, μετ' ὀλίγον, ἐπειδὰν αὐτὸς αἰτῆς. 22. ἐσθῆς ἐπὶ τούτοις 22
ἀλουργῆς καὶ ὁ βίος οἶος ἀβρότατος, ὕπνος ἐφ' ὅσον ἠδι- 263
στος, φίλων πρόσοδοι καὶ δεήσεις καὶ τὸ ἀπαντας ὑπο-
πτῆσαι καὶ προσκυνεῖν, καὶ οἱ μὲν ἔωθεν πρὸς ταῖς

θύραις ἄνω καὶ κάτω περιπατήσουσιν, ἐν αὐτοῖς δὲ καὶ
 Κλεαίνετος καὶ Δημόκριτος οἱ πάνυ, καὶ προσελθοῦσί γε
 αὐτοῖς καὶ πρὸ τῶν ἄλλων ἐσδεχθῆναι ἀξιουσί θυρωροὶ
 ἑπτὰ ἔφεστῶτες, εὐμεγέθεις βάρβαροι, προσαραξάτωσαν
 ἐς τὸ μέτωπον εὐθὺ τὴν θύραν, οἷα νῦν αὐτοὶ ποιοῦσιν.
 ἐγὼ δέ, ὁπότεν δόξῃ, προκύψας ὥσπερ ὁ ἥλιος ἐκείνων
 μὲν οὐδὲ ἐπιβλέψομαι ἐνίους, εἰ δέ τις πένης, οἷος ἦν
 ἐγὼ πρὸ τοῦ Θησαυροῦ, φιλοφρονήσομαι τοῦτον καὶ λου-
 σάμενον ἴκειν κελεύσω τὴν ὥραν ἐπὶ τὸ δεῖπνον. οἱ δὲ
 ἀποπνιγῆσονται οἱ πλούσιοι ὀρῶντες ὀχήματα, ἵππους
 καὶ παῖδας ὥραιοις ὄσον δισχιλίους, ἐξ ἀπάσης ἡλικίας
 23 ὅ τι περ τὸ ἀνθηρότατον. 23. εἶτα δεῖπνα ἐπὶ χρυσοῦ —
 εὐτελῆς γὰρ ὁ ἄργυρος καὶ οὐ κατ' ἐμέ — τάριχος μὲν ἐξ
 Ἰβηρίας, οἶνος δὲ ἐξ Ἰταλίας, ἔλαιον δὲ ἐξ Ἰβηρίας καὶ
 τοῦτο, μέλι δὲ ἡμέτερον τὸ ἄπυρον, καὶ ὄψα πανταχόθεν
 καὶ σῦς καὶ λαγῶς, καὶ ὅσα πτηνά, ὄρνις ἐκ Φάσιδος
 καὶ ταῶς ἐξ Ἰνδίας καὶ ἀλεκτροῶν ὁ Νομαδικός· οἱ δὲ 264
 σκευάζοντες ἕκαστα σοφισταὶ τινες περὶ πέμματα καὶ χρυ-
 μοὺς ἔχοντες. εἰ δέ τινα προπτόμι σκύφον ἢ φιάλην αἰ-
 24 τήσας, ὁ ἐκπιὼν ἀποφερέτω καὶ τὸ ἐκπιωμα. 24. οἱ δὲ νῦν
 πλούσιοι πρὸς ἐμέ Ἴροι δηλαδὴ ἅπαντες, καὶ οὐκέτι τὸ
 ἀργυροῦν πινάκιον ἢ τὸν σκύφον ἐπιδειξεται Διόνικος
 ἐν τῇ πομπῇ, καὶ μάλιστα ἐπειδὰν ὀρᾷ τοὺς οἰκέτας τοὺς
 ἐμοὺς ἀργύρῳ τοσοῦτῳ χρωμένους· τῇ πόλει δὲ ταῦτα
 ἐξαίρετα παρ' ἐμοῦ ὑπῆρξεν [ἄν], αἱ μὲν διανομαὶ κατὰ
 μῆνα ἕκαστον δραχμαὶ τῷ μὲν ἀστῶ ἑκατόν, τῷ δὲ μετοίκῳ
 ἡμισυ τούτων, δημόσια δὲ [ἐς κάλλος] θεάτρα καὶ βαλα-
 νεῖα, καὶ τὴν θάλατταν ἄχρι πρὸς τὸ Λίπυλον ἴκειν κἀν-
 ταῦθά που λιμένα εἶναι ἐπαχθέντος ὀρύγματι μεγάλῳ τοῦ
 ὕδατος, ὡς τὸ πλοῖόν μου πλησίον ὀρμεῖν καταφανές ὄν
 25 ἐκ τοῦ Κεραμεικοῦ. 25. τοῖς φίλοις δὲ ὑμῖν, Σαμίππῳ
 μὲν εἴκοσι μεδίμνους ἐπισήμου χρυσοῦ παραμετρηῆσαι
 τὸν οἰκονόμον ἐκέλευσα [ἄν], Τιμολάῳ δὲ πέντε χοίνικας,
 Ανκίνῳ δὲ χοίνικα, ἀπομεμαγμένην καὶ ταύτην, ὅτι λά-
 λος ἐστὶ καὶ ἐπισκώπτει μου τὴν εὐχήν. τοῦτον ἐβουλό- 265
 μην βιωῖναι τὸν βίον πλουτῶν εἰς ὑπερβολὴν καὶ τρυφῶν

καὶ πάσαις ἡδοναῖς ἀφθόπως χρώμενος. εἶρηκα, καὶ μοι
ὁ Ἐρμῆς τελεσιουργήσειεν αὐτά.

26

26. ΛΥΚ. Οἶσθα οὖν, ὦ Ἀδείμαντε, ὡς πάνυ σοὶ
ἀπὸ λεπτῆς κρόκης ὁ πᾶς οὐτοσὶ πλοῦτος ἀπήρηται, καὶ
ἦν ἐκεῖνη ἀπορραγῆ, πάντα οἴχεται καὶ ἄνθρωπός σοι ὁ
Θησαυρὸς ἔσται;

ΛΛΕΙΜ. Πῶς λέγεις, ὦ Λυκίνε;

ΛΥΚ. Ὅτι, ὦ ἄριστε, ἄδηλον ὅπόσον χρόνον βιώ-
σεις πλουτῶν. τίς γὰρ οἶδεν εἰ ἄρτι σοὶ παρακειμένης τῆς
χρυσῆς τραπέζης, πρὶν ἐπιβαλεῖν τὴν χεῖρα καὶ ἀπογεύ-
σασθαι τοῦ ταῷ ἢ τοῦ Νομάδος ἀλεκτρονόου, ἀποφυσή-
σας τὸ ψυχίδιον ἅπει γυψὶ καὶ κόραξι πάντα ἐκεῖνα κατα-
λιπών; ἢ ἐθέλεις καταριθμήσωμαί σοι τοὺς μὲν αὐτίκα
τοῦ πλοῦτου πρὶν ἀπολαῦσαι ἀποθανόντας, ἐνίους δὲ καὶ
ζῶντας ἀποστερηθέντας ὧν εἶχον ὑπὸ τινος βασκάνου
πρὸς τὰ τοιαῦτα δαίμονος; ἀκούεις γὰρ πον τὸν Κροῖ-
σον καὶ τὸν Πολυκράτην πολὺ σου πλουσιωτέρους γενο-
μένους ἐκπεσόντας ἐν βραχεῖ τῶν ἀγαθῶν ἀπάντων.

27. ἵνα δέ σοι καὶ τούτους ἀφῶ, τό γε ὑγιαίνειν ἐχέγγυον
οἶε σοὶ γενήσεσθαι καὶ βέβαιοι; ἢ οὐχ ὄρας πολλοὺς τῶν
266 πλουσίων κακοδαιμόνως διάγοντας ὑπὸ τῶν ἀληθόνων,
τοὺς μὲν οὐδὲ βαδίζειν δυναμένους, ἐνίους δὲ τυφλοὺς
ἢ τῶν ἐντοσθιδίων τι ἀλγοῦντας; ὅτι μὲν γὰρ οὐκ ἂν
ἔλοιο πλουτῶν δις τοσοῦτον πλοῦτον ὅμοια πάσχειν Φα-
νομάχῳ τῷ πλουσίῳ καὶ Θηλύνεσθαι ὡς ἐκεῖνος εὖ οἶδα,
κἂν μὴ εἴπης. ἐγὼ λέγειν ὅσας ἐπιβουλάς μετὰ τοῦ πλού-
του καὶ ληστὰς καὶ φθόνον καὶ μῖσος παρὰ τῶν πολλῶν.
ὄρας οἶων σοὶ πραγμάτων αἴτιος ὁ Θησαυρὸς γίνεται;

ΛΛΕΙΜ. Ἄει σύ μοι, ὦ Λυκίνε, ὑπεναντίος· ὥστε
οὐδὲ τὴν χοίρικα ἔτι λήψῃ ἐς τέλος μου τῆς εὐχῆς ἐπη-
ρεάζων.

ΛΥΚ. Τοῦτο μὲν ἤδη κατὰ τοὺς πολλοὺς τῶν πλου-
σίων ἀναδύη καὶ ἀνακαλεῖς τὴν ὑπόσχεσιν. ἀλλὰ σὺ ἤδη
ὁ Σάμιππος εὖχου.

28. ΣΑΜ. Ἐγὼ δὲ — ἡπειρώτης γάρ εἰμι, Ἄρκας 28
ἐκ Μαντινείας, ὡς ἴστε — ναῦν μὲν οὐκ αἰτήσομαι μοι

γενέσθαι, ἦν γε τοῖς πολίταις ἐπιδείξασθαι ἀδύνατον, οὐδὲ μικρολογησομαι πρὸς τοὺς θεοὺς θησαυρὸν αἰτῶν καὶ μεμετρημένον χρυσίον· ἀλλὰ δύνανται γὰρ πάντα οἱ θεοί, καὶ τὰ μέγιστα εἶναι δοκοῦντα, καὶ ὁ νόμος τῆς εὐχῆς ὃν Τιμόλαος ἔθηκε φήσας μηδὲν ὀκνεῖν αἰτεῖν, ὡς ἐκείνων πρὸς οὐδὲν ἀνανευσόντων· αἰτῶ δὴ βασιλεὺς γενέσθαι οὐχ οἶος Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου ἢ Πτολεμαῖος ἢ Μιθριδάτης ἢ εἴ τις ἄλλος ἐκδεξάμενος τὴν βασιλείαν παρὰ πατρὸς ἤρξεν, ἀλλὰ μοι τὸ πρῶτον ἀπὸ ληστείας ἀρξαμένῳ ἑταῖροι καὶ συνωμόται ὄσον τριάκοντα, πιστοὶ μάλα καὶ πρόθυμοι, γενέσθωσαν, εἶτα κατ' ὀλίγον τριακόσιοι προσιόντες ἡμῖν ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ, εἶτα χίλιοι καὶ 267 μετ' οὐ πολὺ μύριοι, καὶ τὸ πᾶν ἐς πέντε μυριάδας τὸ

29 ὀπλιτικόν, ἵππεις δὲ ἀμφὶ τοὺς πεντακισχιλίους. 29. ἐγὼ δὲ χειροτονητὸς ὑφ' ἀπάντων προκριθεὶς ἄρχων, ἄριστος εἶναι δόξας ἀνθρώπων ἠγεῖσθαι καὶ πράγμασι χρῆσθαι· ὡς τοῦτό γε αὐτὸ ἡδὺ μείζω εἶναι τῶν ἄλλων βασιλέων ἅτε ἀρειῇ προχειρισθέντα ὑπὸ τῆς στρατιᾶς ἄρχειν, οὐ κληρονόμον γενόμενον ἄλλον πονήσαντος ἐς τὴν βασιλείαν· ἐπεὶ τῷ Ἀδεμάντου θησαυρῷ παραπλήσιον τὸ τοιοῦτο, καὶ τὸ πρᾶγμα οὐχ ὅμοιον ἡδὺ, ὥσπερ ὅταν ἢ τις αὐτὸς δι' αὐτοῦ κτησάμενος τὴν δυναστείαν.

ΛΥΚ. Παπαί, ὦ Σάμιππε, οὐδὲν μικρόν, ἀλλὰ τὸ κεφάλαιον αὐτὸ τῶν ἀγαθῶν ἀπάντων σύ γε ἤτησας, ἄρχειν ἀσπίδος τοσαύτης ἄριστος δὴ προκριθεὶς ὑπὸ τῶν πεντακισμυρίων. τοιοῦτον ἡμῖν ἢ Μαντίνεια θαυμαστὸν βασιλέα καὶ στρατηγὸν ἐλελήθει ἀνατρέφουσα. πλὴν ἀλλὰ βασιλευε καὶ ἡγοῦ τῶν στρατιωτῶν καὶ διακόσμηε τό τε ἵππικόν καὶ τοὺς ἀνέρας τοὺς ἀσπιδιώτας· ἐθέλω γὰρ εἰδέναι οἷ βαδιεῖσθε τοσοῦτοι ὄντες ἐξ Ἀρκαδίας [ἢ ἐπὶ τίνας ἀθλοὺς πρώτους ἀφίξεσθε].

30 ΣΑΜ. Ἄκουε, ὦ Λυκίνε, μᾶλλον δέ, εἴ σοι φίλον, ἀκολούθει μεθ' ἡμῶν· ἵππαρχον γὰρ σε τῶν πεντακισχιλίων ἀποφανῶ.

ΛΥΚ. Ἀλλὰ τῆς μὲν τιμῆς, ὦ βασιλεῦ, χάριν οἶδα σοὶ καὶ ὑποκύψας ἐς τὸ Περσικὸν προσκυνῶ σε περιαιγα-

γῶν ἐς τοῦπίσω τῷ χεῖρε τιμῶν τὴν τιάραν ὀρθὴν οὔσαν
 268 καὶ τὸ διάδημα· σὺ δὲ τῶν ἐρωμένων τούτων τινὰ ποιή-
 σον ἵππαρχον· ἐγὼ γάρ σοι δεινῶς ἄφιππός εἰμι καὶ οὐδὲ
 ὄλως ἐπέβην ἵππου ἐν τῷ πρὸ τοῦ χρόνῳ. δέδια τοίνυν
 μὴ τοῦ σαλπικτοῦ ἐποτρύνοντος καταπεσὼν ἔγωγε συμ-
 πατηθῶ ἐν τῇ τύρβῃ ὑπὸ τσσαύταις ὀπλαῖς, ἧ καὶ θυ-
 μοειδῆς ὣν ὁ ἵππος ἐξενέγκῃ με τὸν χαλινὸν ἐνδακῶν ἐς
 μέσους τοὺς πολεμίους, ἧ δεήσει καταδεθῆναι με πρὸς
 τὶ ἐφίππιον, εἰ μέλλω μενεῖν τε ἄνω καὶ ἔξεσθαι τοῦ
 χαλινού.

31. *ΑΔΕΙΜ.* Ἐγὰ σοι, ὦ Σάμιππε, ἡγήσομαι τῶν 31
 ἵππέων, *Λυκῖνος* δὲ τὸ δεξιὸν κέρασ ἐχέτω. δίκαιος δ' ἂν
 εἶην τυχεῖν παρὰ σοῦ τῶν μεγίστων τοσοῦτοις σε με-
 δίμοις δωρησάμενος ἐπισήμου χρυσίου.

ΣΑΜ. Καὶ αὐτοὺς ἐρώμεθα, ὦ Ἄδελμαντε, τοὺς
 ἵππέας, εἰ δέξονται σε ἄρχοντα σφῶν γενέσθαι. ὅτω
 δοκεῖ, ὦ ἵππεῖς, Ἄδελμαντον ἵππαρχεῖν, ἀνατεινάτω
 τὴν χεῖρα.

ΑΔΕΙΜ. Πάντες, ὡς ὀρεῖς, ὦ Σάμιππε, ἐχειρο-
 τόνησαν.

ΣΑΜ. Ἀλλὰ σὺ μὲν ἄρχε τῆς ἵππου, *Λυκῖνος* δὲ
 ἐχέτω τὸ δεξιόν· οὔτοσι δὲ *Τιμόλοος* ἐπὶ τοῦ εὐωνύμου
 τετάξεται· ἐγὼ δὲ κατὰ μέσον, ὡς νόμος βασιλεῦσι τῶν
 Περσῶν, ἐπειδὴν αὐτοὶ συμπαρῶσι. 32. προῖωμεν δὲ ἤδη 32
 269 τὴν ἐπὶ Κορίνθου διὰ τῆς ὀρεινῆς ἐπευξάμενοι τῷ βα-
 σιλείῳ *Δίῃ*· κάπειδὴν τὰν τῇ Ἑλλάδι πάντα ἤδη χειρω-
 σώμεθα — οὐδεὶς γὰρ ὁ ἐναντία θησόμενος ἡμῖν τὰ ὄπλα
 τοσοῦτοις οὔσιν, ἀλλ' ἀκονιτὶ κρατοῦμεν — ἐπιβάντες
 ἐπὶ τὰς τριήρεις καὶ τοὺς ἵππους ἐς τὰς ἵππαγωγούς ἐμ-
 βιβάσαντες — παρεσκευάσται δ' ἐν *Κεγχρεαῖς* καὶ σίτος
 ἱκανὸς καὶ τὰ πλοῖα διαρκῆ καὶ τὰ ἄλλα πάντα — διαβάλ-
 λωμεν τὸν *Αἰγαῖον* ἐς τὴν Ἴωνίαν, εἶτα ἐκεῖ τῇ Ἀρτέμιδι
 θύσαντες καὶ τὰς πόλεις ἀτειχίστους λαβόντες ἑαδίως ἄρχον-
 τας ἀπολιπόντες προχωρῶμεν ἐπὶ *Συρίας* διὰ *Καρίας*, εἶτα
Λυκίας καὶ *Παμφυλίας* καὶ *Πισιδῶν* καὶ τῆς παραλλίου καὶ
 ὀρεινῆς *Κιλικίας*, ἄχρι ἂν ἐπὶ τὸν *Εὐφράτην* ἀφικώμεθα.

83 33. ΛΥΚ. Ἐμέ, ὦ βασιλεῦ, εἰ δοκεῖ, σατράπην τῆς Ἑλλάδος κατάλιπε· δειλὸς γάρ εἰμι καὶ τῶν οἴκοι πολὺ ἀπελθεῖν οὐκ ἂν ἠδέως ὑπομείναιμι· σὺ δὲ ἔοικας ἐπὶ Ἀρμενίους καὶ Παρθυαίους ἐλάσειν μάχιμα φῦλα καὶ τὴν τοξικὴν εὐστοχα. ὥστε ἄλλω παραδοὺς τὸ δεξιὸν ἐμὲ Ἀντίπατρόν τινα ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος ἕασον, μὴ με καὶ διαπειρή τις οἰστώ ἄθλιον βαλὼν ἐς τὰ γυμνὰ περὶ Σοῦσα ἢ Βάκτρα ἠγούμενόν σοι τῆς φάλαγγος.

ΣΑΜ. Ἀποδιδράσεις, ὦ Λυκίνε, τὸν κατάλογον δειλὸς ὢν. ὁ δὲ νόμος ἀποτεμῆσθαι τὴν κεφαλὴν, εἴ τις τῶν λιπῶν φαίνοιτο τὴν τάξιν. ἀλλ' ἐπεὶ κατὰ τὸν Εὐφράτην ἤδη ἔσμεν καὶ ὁ ποταμὸς ἔξενκται καὶ κατόπιν ὀπόσα διελήλυθαμεν ἀσφαλῶς ἔχει καὶ πάντα ὑπαρχοὶ κατέχουσιν ὑπ' ἐμοῦ ἐκάστῳ ἔθνει ἐπεισαχθέντες, οἱ δὲ καὶ ἀπίασι τὴν Φοινίκην ἡμῖν ἐν τοσοῦτῳ καὶ τὴν Παλαιστίνην εἶτα καὶ τὴν Αἴγυπτον προσαζόμενοι, σὺ πρῶτος, ὦ Λυκίνε, διάβαινε τὸ δεξιὸν ἄγων, εἶτα ἐγὼ καὶ μετ' ἐμὲ ὁ Τιμόλαος· ἐπὶ πᾶσι δὲ τὸ ἱππικὸν ἄγε σύ, ὦ Ἀδείμαντε.

34 34. καὶ διὰ μὲν τῆς Μεσοποταμίας οὐδεὶς ἀπήντηκεν ἡμῖν πολέμιος, ἀλλὰ ἐκόντες αὐτοὺς τε καὶ τὰς ἀκροπόλεις ἄνθρωποι ἐνεχείρισαν, καὶ ἐπὶ Βαβυλῶνα ἐλθόντες ἀπροσδόκητοι παρήλθομεν ἐς τὸ εἶσω τῶν τειχῶν καὶ ἔχομεν τὴν πόλιν· ὁ βασιλεὺς δὲ περὶ Κτησιφῶντα διατρίβων ἤκουσε τὴν ἔφοδον, εἶτα ἐς Σελεύκειαν παρελθὼν παρασκευάζεται ἱππέας τε ὅτι πλείστους μεταπεμπόμενος καὶ τοξότας καὶ σφενδονήτας. ἀπαγγέλλουσι δ' οὖν οἱ σκοποὶ ἀμφὶ τὰς ἑκατὸν ἤδη μυριάδας τοῦ μαχίμου συνειλέχθαι καὶ τούτων εἴκοσιν ἱπποτοξότας, καίτοι οὐπω ὁ Ἀρμένιος πάρεστιν οὔτε οἱ κατὰ τὴν Κασπίαν θάλατταν οἰκοῦντες οὔτε οἱ ἀπὸ Βάκτρων, ἀλλ' ἐκ τῶν πλησίον καὶ προαστείων τῆς ἀρχῆς· οὕτω ῥαδίως τοσαύτας μυριάδας κατέλεξε. καιρὸς οὖν ἤδη σκοπεῖν ἡμᾶς ὅτι ἢ τι χρὴ ποιεῖν.

35 35. ΑΔΕΙΜ. Ἄλλ' ἐγὼ μὲν φημι δεῖν ὑμᾶς τὸ πεζὸν ἀπίεναί τὴν ἐπὶ Κτησιφῶντος, ἡμᾶς δὲ τὸ ἱππικὸν αὐτοῦ μένειν τὴν Βαβυλῶνα διαφυλάζοντας.

ΣΑΜ. Ἀποδειλιᾶς καὶ σύ, ὦ Ἀδείμαντε, πλησίον τοῦ κινδύνου γενόμενος; σοὶ δὲ τί δοκεῖ, ὦ Τιμόλαε;

ΤΙΜ. Ἀπάσῃ τῇ στρατιᾷ βαδίζειν ἐπὶ τοὺς πολεμίους, μηδὲ περιμένειν ἔστ' ἂν ἄμεινον παρασκευάσωνται πανταχόθεν τῶν συμμάχων προσγενομένων, ἀλλ' ἕως ἔτι καθ' ὁδόν· εἰσιν οἱ πολέμιοι, ἐπιχειρῶμεν αὐτοῖς.

ΣΑΜ. Εὖ λέγεις. σὺ δὲ τί, ὦ Λυκίνε, δοκιμάξεις;

ΛΥΚ. Ἐγὼ σοι φράσω· ἐπειδὴ κεκμήκαμεν συντόμως ὀδεύοντες, ὅποτε κατήειμεν ἕωθεν ἐς τὸν Πειραιᾶ, καὶ νῦν ἤδη τριάκοντά που σταδίου προκεχωρήκαμεν καὶ ὁ ἥλιος πολὺς, κατὰ μεσημβρίαν γὰρ ἤδη μάλιστα, ἐνταῦθά που ὑπὸ τὰς ἐλαίας ἐπὶ τῆς ἀνατετραμμένης στήλης καθίσαντας ἀναπαύσασθαι, εἶτα οὕτως ἀναστάντας ἀνύειν τὸ λοιπὸν ἐς τὸ ἄστυ.

ΣΑΜ. Ἐτι γὰρ Ἀθήνησιν, ὦ μακάριε, εἶναι δοκεῖς, ὃς ἀμφὶ Βαβυλῶνα ἐν τῷ πεδίῳ πρὸ τῶν τειχῶν ἐν τοσοῦτοις στρατιώταις κάθησαι περὶ τοῦ πολέμου διασκοπούμενος;

ΛΥΚ. Εὖ γε ὑπέμνησας. ἐγὼ δὲ νήφειν ᾤμην καὶ ὕπαρ ἀποφαίνεσθαι τὴν γνώμην.

272 36. ΣΑΜ. Πρόσιμεν δὴ, εἴ σοι δοκεῖ. καὶ ὅπως ἂν- 36
 ὄρες ἀγαθοὶ ἐν τοῖς κινδύνοις ἔσεσθε μηδὲ προδώσετε τὸ πάτριον φρόνημα· ἤδη γάρ που καὶ οἱ πολέμιοι ἐπιλαμβάνουσιν. ὥστε τὸ μὲν σύνθημα ἔστω Ἐννάλιος· ὑμεῖς δὲ ἐπειδὴν σημάγη ὁ σαλπικτής, ἀλαλάξαντες καὶ τὰ δόρατα κρούσαντες πρὸς τὰς ἀσπίδας ἐπειγέσθε συμμιῆσαι τοῖς ἐναντίοις καὶ ἐντὸς γενέσθαι τῶν τοξευμάτων, ὡς μηδὲ πληγὰς λαμβάνωμεν ἀκροβολίζεσθαι αὐτοῖς διδόντες· καὶ ἐπειδὴ ἐς χεῖρας ἤδη συνελήλυθαμεν, τὸ μὲν εὐώνυμον καὶ ὁ Τιμόλαος ἐτρέψαντο τοὺς καθ' αὐτοὺς Μήδους ὄντας, τὸ δὲ κατ' ἐμὲ ἰσόπαλον ἔτι, Πέρσαι γάρ εἰσι καὶ ὁ βασιλεὺς ἐν αὐτοῖς· ἡ δὲ ἵππος ἅπανα τῶν βαρβάρων ἐπὶ τὸ δεξιὸν ἡμῶν ἐλαύνουσιν, ὥστε, ὦ Λυκίνε, αὐτὸς τε ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνου καὶ τοῖς μετὰ σαντοῦ παρακελεύου δέχεσθαι τὴν ἐπέλασιν.

37. ΛΥΚ. ὦ τῆς τύχης· ἐπ' ἐμὲ γὰρ οἱ ἵππεις
 37 ἅπαντες καὶ μόνος ἐπιτήδειος αὐτοῖς ἔδοξα ἐπελαύνε-
 σθαι. καὶ μοι δοκῶ, ἣν βιάζονται, αὐτομολήσειν προ-
 δραμῶν ἐς τὴν παλαιστραν ἔτι πολεμοῦντας ὑμῶς κα-
 ταλιπῶν.

ΣΑΜ. Μηδαμῶς· κρατεῖς γὰρ αὐτῶν καὶ σὺ ἤδη
 τὸ μέρος. ἐγὼ δέ, ὡς ὄρῳ, καὶ μονομαχήσω πρὸς τὸν
 βασιλέα· προκαλεῖται γὰρ με καὶ ἀναδῦναι πάντως
 αἰσχρόν.

273

ΛΥΚ. Νῆ Δία καὶ τετρώσῃ αὐτίκα μάλα πρὸς αὐ-
 τοῦ· βασιλικὸν γὰρ καὶ τὸ τρωθῆναι περὶ τῆς ἀρχῆς
 μαχόμενον.

ΣΑΜ. Εὖ λέγεις. ἐπιπόλαιον μὲν μοι τὸ τραῦμα καὶ
 οὐκ ἐς τὰ φανερά τοῦ σώματος, ὡς μηδὲ τὴν οὐλήν ὕστε-
 ρον ἄμορφον γενέσθαι. πλὴν ἄλλ' ὄρῳ ὅπως ἐπελάσας
 μιᾶ πληγῇ αὐτόν τε καὶ τὸν ἵππον διέπειρα τὴν λόγχην
 ἀφείς, εἶτα τὴν κεφαλὴν ἀποτεμῶν καὶ ἀφελὼν τὸ διά-
 δημα βασιλεὺς ἤδη γέγονα προσκνυόμενος ὑφ' ἅπán-
 38 των. 38. οἱ βάρβαροι προσκνυέτωσαν· ὑμῶν κατὰ τὸν
 Ἑλλήνων νόμον ἄρξω εἰς στρατηγὸς ὀνομαζόμενος. ἐπὶ
 τούτοις ἄρα ἐννοεῖτε ὅσας μὲν πόλεις ἐπωνύμους ἐπ'
 ἔμαντοῦ οἰκῶ, ὅσας δὲ [καὶ] καθαιρήσω ἐλὼν κατὰ κρά-
 τος, αἱ ἂν ὑβρίσωσι τι ἐς τὴν ἀρχήν. ἅπάντων δὲ μάλι-
 στα Κυθρίαν τὸν πλούσιον μετελεύσομαι, ὃς ὄμορος ἔτι
 ὢν μοι ἐξέωσε τοῦ ἀγροῦ ἐπιβαίνων κατ' ὀλίγον τὸ εἶσω
 τῶν ὄρων.

39. ΛΥΚ. Πέπανσο ἤδη, ὦ Σάμιππε· καιρὸς γὰρ σὲ
 39 ἤδη μὲν νενικηκότα τηλικαύτην μάχην ἐν Βαβυλῶνι εὐω-
 χεῖσθαι τὰ ἐπιπνίκια — ἐκστάδιος γὰρ οἶμαί σοι ἡ ἀρχή —
 Τιμόλαον δὲ ἐν τῷ μέρει εὐχεσθαι ὅπερ ἂν ἐθέλῃ.

ΣΑΜ. Τί δ' οὖν, ὦ Λυκίνε; οἷά σοι ἡτῆσθαι δοκῶ;

ΛΥΚ. Παρὰ πολὺ, ὦ θανμασιώτατε βασιλέων, ἐπι-
 714 πονώτερα καὶ βιαιότερα τῶν Ἀδειμάντου, παρ' ὅσον ἐκεῖ-
 νος μὲν ἐτρόφα διτάλαντα χρυσᾶ ἐκπύματα προπίνων
 τοῖς συμπόταις, σὺ δὲ καὶ ἐτιτρώσκου μονομαχῶν καὶ
 ἐδεδίεις καὶ ἐφρόντιζες νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν· οὐ μό-

νον γάρ σοι τὰ παρὰ τῶν πολεμίων φοβερὰ ἦν, ἀλλὰ καὶ ἐπιβουλαὶ μυρίαὶ καὶ φθόγος παρὰ τῶν συνόντων καὶ μίσος καὶ κολακεία, φίλος δὲ οὐδεὶς ἀληθής, ἀλλὰ πρὸς τὸ δέος ἅπαντες ἢ πρὸς τὴν ἐλπίδα εὖνοι δοκοῦντες εἶναι. ἀπόλαυσις μὲν γε οὐδὲ ὄναρ τῶν ἡδέων, ἀλλὰ δόξα μόνη καὶ πορφυρὶς χρυσῶ ποικίλη καὶ ταινία λευκὴ περὶ τῷ μετώπῳ καὶ δορυφόροι προϊόντες, τὰ δ' ἄλλα κάματος ἀφόρητος καὶ ἀηδία πολλή, καὶ ἣ χρηματίζειν δεῖ τοῖς παρὰ τῶν πολεμίων ἤκουσιν ἢ δικάζειν ἢ καταπέμπειν τοῖς ὑπηκόοις ἐπιτάγματα, καὶ ἦται ἀφέστηκὲ τι ἔθνος ἢ ἐπελαύνουσί τινες τῶν ἔξω τῆς ἀρχῆς. δεδιέναι οὖν δεῖ πάντα καὶ ὑφορᾶσθαι, καὶ ὅλως ὑπὸ πάντων μᾶλλον ἢ ὑπὸ σεαυτοῦ εὐδαιμονίζεσθαι. 40. καὶ γὰρ οὖν καὶ τότε πῶς οὐ ταπεινόν, ὅτι καὶ νοσεῖς τὰ ὅμοια τοῖς ἰδιώταις καὶ ὁ πυρετὸς οὐ διαγιγνώσκει σε βασιλέα ὄντα οὐδ' ὁ θάνατος δέδιδε τοὺς δορυφόρους, ἀλλ' ἐπιστάς, ὅπότεν αὐτῷ δοκῆ, ἄγει οἰμώζοντα οὐκ αἰδούμενος τὸ διάδημα; σὺ δὲ ὁ οὕτως ὑψηλὸς καταπεσὼν ἀνάσπαστος ἐκ τοῦ βασιλείου θρόνου τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἄπει τοῖς πολλοῖς, ἰσότημος ἐλάνομενος ἐν τῇ ἀγέλῃ τῶν νεκρῶν, χῶμα ὑψηλὸν ὑπὲρ γῆς καὶ στήλην μακρὰν ἢ πυραμίδα εὐγραμμὸν τὰς γωνίας ἀπολιπών, ἐκπρόθεσμα καὶ ἀνεπαίσθητα φιλοτιμήματα· εἰκόνες δὲ ἐκείναι καὶ νεφέ, οὓς ἀνιστᾶσιν αἱ πόλεις θεραπεύουσαι, καὶ τὸ μέγα ὄνομα πάντα κατ' ὀλίγον ἀπορρεῖ καὶ ἄπεισιν ἀμελούμενα. ἦν δὲ καὶ ὅτι μάλιστα ἐπὶ πλεῖστον παραμείνη, τίς ἔτι ἀπόλαυσις ἀναισθήτῳ αὐτῷ γενομένη; ὁρᾶς οἷα μὲν ἔτι ζῶν ἕξεις πράγματα δεδιῶς καὶ φροντίζων καὶ κάμων, οἷα δὲ καὶ μετὰ τὴν ἀπαλλαγὴν ἔσται.

41. Ἄλλ' ἤδη σὸν αἰτεῖν, ὦ Τιμόλαε, καὶ ὅπως ὑπερ- 41
βάλη τούτους, ὥσπερ εἰκὸς ἄνδρα συνετὸν καὶ πράγμασι
χρηῆσθαι εἰδότα.

ΤΙΜ. Σκόπει γοῦν, ὦ Λυκίνε, εἴ τι ἐπιλήψιμον εὖ-
ξομαι καὶ ὅ τι ἂν εὐθῦναι τις δυνηθεῖη. χρυσὸν μὲν οὖν
καὶ θησαυροὺς καὶ μεδίμνους νομίσματος ἢ βασιλείας καὶ
πολέμους καὶ δέλματα ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς εἰκότως διέβα-

λες· [οὐκ αἰτήσομαι·] ἀβέβαια γὰρ ταῦτά γε καὶ πολλὰς
 τὰς ἐπιβουλὰς ἔχοντα πλέον τοῦ ἡδέος τὸ ἀνιαρὸν ἐν
 42 αὐτοῖς. 42. ἐγὼ δὲ βούλομαι τὸν Ἑρμῆ ἐντυχόντα μοι
 δοῦναι δακτύλους τινας καὶ τοιούτους τὴν δύναμιν, ἕνα
 μὲν ὥστε αἰεὶ ἐρρωσθαι καὶ ὑγιαίνειν τὸ σῶμα καὶ ἄτρω-
 τον εἶναι καὶ ἀπαθῆ, ἕτερον δὲ ὡς μὴ ὀρᾶσθαι τὸν περι-
 θέμενον, οἷος ἦν ὁ τοῦ Γύγου, τὸν δὲ τινα ὡς ἰσχύειν
 ὑπὲρ ἄνδρας μυρίους καὶ ὅ τι ἂν ἄχθος ἅμα μυριοὶ κινή-
 σαι μόλις δύναιντο, τοῦτο ἐμὲ ἑαδίως μόνον ἀνατίθε-
 σθαι, ἔτι δὲ καὶ πέτεσθαι πολὺ ἀπὸ τῆς γῆς ἀρθέντα, καὶ
 πρὸς τοῦτο εἶναι μοι δακτύλιόν τινα· καὶ μὴν καὶ εἰς
 ἕπνον κατασπᾶν ὀπόσους ἂν ἐθέλω καὶ ἅπασαν θύραν
 προσιόντι μοι ἀνοίγεσθαι χαλωμένου τοῦ κλείθρου καὶ
 τοῦ μοχλοῦ ἀφαιρουμένου, ταῦτα ἀμφοτέρω εἰς δακτύλους
 43 δυνάσθω. 43. τὸ δὲ μέγιστον ἄλλος τις ἔστω ἐπὶ πᾶσιν
 ὁ ἡδίστος, ὡς ἐράσμιον εἶναι με περιθέμενον παισὶ τοῖς
 ὠραίοις καὶ γυναιξὶ καὶ δήμοις ὅλοις καὶ μηδένα εἶναι²⁷⁶
 ἀνέραστον [καὶ] ὅτι μὴ ποθεινότητος ἐγὼ καὶ ἀνὰ στόμα,
 ὥστε πολλὰς γυναῖκας οὐ φερούσας τὸν ἔρωτα [καὶ] ἀναρ-
 τᾶν ἑαυτὰς καὶ τὰ μειράκια ἐπιμεμηνέναι μοι καὶ εὐδαί-
 μονα εἶναι δοκεῖν, εἴ τινα καὶ μόνον προσβλέψαιμι αὐ-
 τῶν, εἴ δ' ὑπερορῶν, κἀκεῖνα ὑπὸ λύπης ἀπολλύσθω,
 καὶ ὅλως ὑπὲρ τὸν Ὑάκινθον ἢ Ὑλαν ἢ Φάωνα τὸν Χίον
 44 εἶναι με. 44. καὶ ταῦτα πάντα ἔχειν μὴ ὀλιγοχρόνιον ὄντα
 μηδὲ κατὰ μέτρον ζῶντα τῆς ἀνθρωπίνης βιοτῆς, ἀλλ' ἔτη
 χίλια νέον ἐκ νέου γιγνόμενον διαβιῶναι ἀμφὶ τὰ ἑπτα-
 καίδεκα ἔτη αἰεὶ ἀποδύμενον τὸ γῆρας ὡς περ οἱ ὄφεις·
 οὐδὲν γὰρ ἐνδεήσει μοι ταῦτα ἔχοντι· πάντα γὰρ ἐμὰ
 ἦν ἂν τὰ τῶν ἄλλων, εἰς ὅσον ἀνοίγειν τε τὰς θύρας ἐδυ-
 νάμην καὶ κοιμίζειν τοὺς φύλακας καὶ ἀθάτατος εἶναι εἰσιών.
 εἴ δέ τι ἐν Ἰνδοῖς ἢ Ὑπερβορείοις θέαμα παράδοξον ἢ
 κτήμα τίμιον ἢ ὅσα ἐμφαγεῖν ἢ πιεῖν ἡδέα, οὐ μεταστει-
 λάμενος, ἀλλ' αὐτὸς [ἐπι]πετόμενος ἀπέλανον ἀπάντων ἐς
 κόρον· καὶ ἐπεὶ γρυψὺ ὑπόπτερον θηρίον ἢ φοῖνιξ ὄρνειον
 ἐν Ἰνδοῖς ἀθάτατον τοῖς ἄλλοις, ἐγὼ δὲ καὶ τοῦτο ἐώρων²⁷⁷
 ἂν, καὶ τὰς πηλὰς δὲ τὰς Νείλου μόνος ἂν ἱπιστάμην καὶ

ὅσον τῆς γῆς ἀοίκητον, καὶ εἴ τινες ἀντίποδες ἡμῖν οἰκοῦσι τὸ νότιον τῆς γῆς ἡμίτομον ἔχοντες. ἔτι δὲ καὶ ἀστέρων φύσιν καὶ σελήνης καὶ αὐτοῦ ἡλίου ῥαδίως ἔγνωσαν ἂν ἀπαθῆς ὢν τῷ πυρὶ, καὶ τὸ πάντων ἥδιστον, αὐθιμερὸν ἀγγεῖλαι ἐς Βαβυλῶνα, τίς ἐνίκησεν Ὀλύμπια, καὶ ἀριστήσαντα, εἰ τύχοι, ἐν Συρίᾳ δειπνήσαι ἐν Ἰταλίᾳ. εἰ δέ τις ἐχθρὸς εἴη, ἀμύνασθαι καὶ τοῦτον ἐκ τοῦ ἀφανοῦς πέτρον ἐμβαλόντα τῇ κεφαλῇ, ὡς ἐπιτετριῶθαι τὸ κρανίον, τοὺς τε αὐτοὺς φίλους εὖ ποιεῖν ἐπιχέοντα κοιμωμένοις αὐτοῖς τὸ χρυσίον· καὶ μὴν εἴ τις ὑπερόπτης εἴη ἢ τύραννος πλούσιος ὑβριστής, ἀράμενος αὐτὸν ὅσον ἐπὶ σταδίους εἴκοσιν ἀφήκα φέρεσθαι κατὰ τῶν κρημνῶν. τοῖς παιδικοῖς δὲ ἀκωλύτως ὁμιλεῖν ἂν ἐξῆν εἰσιόντα ἀθάτατον κοιμίσαντα ἅπαντας ἄνευ ἐκείνων μόνων. οἶον δὲ κάκεινο ἦν, τοὺς πολεμοῦντας ἐπισκοπεῖν ἔξω βέλους ὑπεραιωρούμενον; καὶ εἰ δόξειέ μοι, προσθήμενος ἂν τοῖς ἡττημένοις κοιμίσας τοὺς κρατοῦντας νικᾶν παρείχον τοῖς φεύγουσιν ἀναστρέψασιν ἀπὸ τῆς τροπῆς. καὶ τὸ ὅλον, παιδιὰν ἐπιποιούμην ἂν τὸν τῶν ἀνθρώπων βίον καὶ πάντα ἐμὰ ἦν καὶ θεὸς ἐδόκουν τοῖς ἄλλοις. τοῦτο ἢ ἄκρα εὐδαιμονία ἐστὶ μῆτε ἀπολέσθαι μῆτε ἐπιβουλευθῆναι δυναμένη, καὶ μάλιστα μεθ' ὑγείας ἐν μακρῷ τῷ βίῳ.

45

278 ΛΥΚ. Οὐδέν, ὦ Τιμόλαε· οὐδὲ γὰρ ἀσφαλὲς ἐναντιοῦσθαι ἀνδρὶ πτηνῷ καὶ ὑπὲρ μυρίους τὴν ἰσχύν, πλὴν ἀλλ' ἐκεῖνο ἐρήσομαι σε, εἴ τινα ἄλλον εἶδες ἐν τοσοῦτοις ἔθνεσιν, ὅσα ὑπερέπτης, γέροντα ἤδη ἄνδρα οὕτω παρακεκινήκωτα τὴν γνώμην, ἐπὶ δακτυλίου μικροῦ ὀχοῦμενον, ὄρη ὅλα κινεῖν ἄκρω τῷ δακτύλῳ δυνάμενον, ἐπέραστον πᾶσι, καὶ ταῦτα φαλακρὸν ὄντα καὶ τὴν ῥίνα σιμόν; ἀτὰρ εἰπέ μοι καὶ τότε, τί δὴ ποτε οὐχ εἰς δακτύλιος ἅπαντα ταῦτα δύναται σοι, ἀλλὰ τοσοῦτους περιημμένους βαδιῇ τὴν ἀριστερὰν πεφορτισμένος κατὰ δάκτυλον ἕνα; μᾶλλον δὲ ὑπερπαλεῖ ὁ ἀριθμὸς, καὶ δεήσει καὶ τὴν δεξιὰν συνεπιλαβεῖν. καίτοι ἐνὸς τοῦ ἀναγκαιοτάτου προσδεῖ, ὅς περιθήμενόν σε παύσει μωραίνοντα τὴν πολλὴν ταύ-

την κόρυζαν ἀποξύσας. ἢ τοῦτο μὲν καὶ ὁ ἐλλέβορος ἱκανὸς ποιῆσαι ζωρότερος ποθεῖς;

46 46. ΤΙΜ. Ἀλλὰ πάντως, ὦ Λυκίνε, καὶ αὐτὸς εὗξε τι ἤδη ποτέ, ὡς ἂν μάθωμεν οἷα αἰτήσεις ἀνεπίληπτα καὶ ἀνέγκλητα ὁ συκοφαντῶν τοὺς ἄλλους.

ΛΥΚ. Ἀλλ' οὐ δέομαι εὐχῆς ἐγώ· ἤκομεν γὰρ δὴ πρὸς τὸ Δίπυλον, καὶ ὁ βέλτιστος οὐτοσί Σάμιππος ἀμφὶ 279 Βαβυλῶνα μονομαχῶν, καὶ σύ, ὦ Τιμόλαε, ἀριστῶν μὲν ἐν Συρίᾳ, δειπνῶν δὲ ἐν Ἰταλίᾳ καὶ τοῖς ἔμοι ἐπιβάλλουσι σταδίοις κατεχρήσασθε καλῶς ποιοῦντες· ἄλλως τε οὐκ ἂν δεξαίμην πλουτήσας ἐπ' ὀλίγον ὑπηνέμιόν τινα πλουτὸν ἀνιᾶσθαι μετ' ὀλίγον ψιλὴν τὴν μᾶζαν ἐσθίων, οἷα ὑμεῖς πείσεσθε μετ' ὀλίγον, ἐπειδὴν ἡ εὐδαιμονία μὲν ὑμῖν καὶ ὁ πολὺς πλοῦτος οἴχηται ἀποπτάμενος, αὐτοὶ δὲ καταβάντες ἀπὸ τῶν θησαυρῶν τε καὶ διαδημάτων ὥσπερ ἔξ ἡδίστου ὀνειράτος ἀνεγρόμενοι ἀνόμοια τὰ ἐπὶ τῆς οἰκίας εὐρίσκητε ὥσπερ οἱ τοὺς βασιλεῖς ὑποκρινόμενοι τραγωδοὶ ἔξελθόντες ἀπὸ τοῦ θεάτρου λιμώπτοντες οἱ πολλοί, καὶ ταῦτα πρὸ ὀλίγου Ἀγαμέμνονες ὄντες ἢ Κρέοντες. λυπήσεσθε οὖν, ὡς τὸ εἶκόσ, καὶ δυσάρεστοι ἔσεσθε τὰ ἐπὶ τῆς οἰκίας, καὶ μάλιστα σύ, ὦ Τιμόλαε, ὁπόταν δέη σε τὸ αὐτὸ παθεῖν τῷ Ἰκάρῳ τῆς πτερώσεως διαλυθείσης καταπεσόντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ χαμαὶ βαδίζειν ἀπολέσαντα τοὺς δακτυλίους ἐκείνους ἅπαντας ἀπορρύνοντας τῶν δακτύλων. ἔμοι δὲ καὶ τοῦτο ἱκανὸν ἀντὶ πάντων θησαυρῶν καὶ Βαβυλῶνος αὐτῆς τὸ γελάσαι μάλα ἰδέως ἐφ' οἷς ὑμεῖς ἠτήσατε τοιοῦτοις οὔσι, καὶ ταῦτα φιλοσοφίαν ἐπαινοῦντες.

CODICUM LECTIONES.

LUCIANI BIS ACCUSATUS.

Cod. Gorl. = A *Cod. Marc.* 434 = Ω *Cod. Marc.* 436 = Ψ
Cod. Vat. 87 = Α (*Graeven*), *Cod. Vat.* 90 = Γ
 (*Cod. Marc.* 435 non integra lectio, sed selectae.)

Lectiones collatae cum editione Teubneriana

ἡ δικαστήρια || om Γ

- c. 1. ὄσοι || ὀπόσοι ΑΓ — γούν || δοῦν ΑΨ — ἀμβροσίας ||
 ἀθανασίας Α — ἡμᾶς καλ. || καλ. ἡμᾶς Ω ὑμᾶς καλ. Α —
 Πανήμερος || . . μέριος Α — ἐδύνατο | ἠδύνατο Ψ — περι-
 πολεῖ || . . πωλεῖ Γ — οὐδ' || οὐδὲ Γ — κνήσασθαι || ἀλ-
 φήσασθαι ΑΨΑΓ m² — ἄγων || ἄγοντα Α — παρα-
 τρακόμενοι || . . τρεπόμενοι Ψ περιτραπ. Α — ἡ Σελ. δὲ ||
 ἡ δὲ Σ Α — ἄωρι || ἄωρία Ω — ἐκκεωφῆται || . . φώ
 Α — ἐς Κολ. || εἰς Κ. Γ — ἄγρυνος κ. αὐτὴ περιέρισι
 || . . περιέρχεται Γ — μετ' ὀλίγον δὲ || δ' Α — Ξάν-
 θον . . ἐς τὴν || om. Α — Post Κλαρον add. μετα-
 βαίνει Α μετέρχεται Γ — ἡ ἐς || αὐθις Α — ἐς Βρ. ||
 εἰς ΩΓ — Βραγίδας || Βράκιδας Γ — ἐς τὴν Κλ. || τὸν
 Ψ — ἡ ἐς Βρ. || καὶ Ψ — διασεισαμένη || διαδείσσα Α
 ΨΑ — κελύση || κελύσει Ψ κελύη Ω κελύει Γ —
 χρὴ ἀντίκα || αὐτ. χρ. Α — ξυνειρόντα || συνειρ. Γ —
 ἐῶ || ἐῶ γὰρ ΑΓ — ὀπόσα || ὄσα ΨΑ — ἐπιτεχνῶνται ||
 ἐπιχρῶνται Ψ — χελῶνας || . . νην Ψ — θιγγάνει τε ||
 om. τε Α τε καὶ Ω θιγγ. τι Ψ — ξυμφορῆσιν || . . ραῖς
 Γ — ἡ τοὺς ἀνεμ. || εἰ ΑΩΑΓ — παρακείμεντας || . .
 πλέοντας Α — τὰ πλοῖα || om. τὰ ΑΨΑ — τῆς γῆς || om.
 τῆς Ψ — ἕκαστοι ξυντελοῦντες || ἕκαστα ξυντ. Ψ ἕκαστοι
 ||| συντελοῦνσι Γ.
- c. 2. ὁ πάντων || om. ὁ Α — ὄσας || ὄσης ΑΑ — ξυνδιαπράτ-
 τουσι || σ . . ΑΓ — ἐν αὐτοῖς || ἐπ' Γ — βλακεύωσι || . .
 ὠσων Α — καὶ αὐτῷ μυρ. || om. καὶ, μυρία αὐτῷ

- Ψ — ἄττα || ἄττα Α — μὲν ποιεῖν || π. μὲν Α — ἀπαν-
 ταχῆ || ἀπανταχόσε Γ ἀπανταχοῦ Α — κατὰ τ. αλφ.
 || om. κατὰ Α — ἐν τῇ Νεμίᾳ || Νεμαίῳ om. τῇ ΑΑ —
 κλέπτοντας || κλέπτας Α — κνῖσα || κνίσσα ΑΑ κνίσα Γ
 ἀνέρχεται || ἔρχεται ΨΑ — χαλαζᾶν || χάλαζαν Γ — ἐκά-
 λεσε || ν Γ — οὐδὲ οὕτω || οὐδ. Α — Δία δὲ ἐμὲ || δ' Α
 — ἦν γάρ τι . . . ἐκινυστάξωμεν || εἰ γάρ τι . . . ἐκι-
 νυστάξωμεν Γ εἰ γάρ πον . . . ἐκινυστάξωμεν cum
 rasura in ο Ω — πιστεύουσιν || πιστεύουσιν ΩΨΓ —
 ἡμῖν || ἐμῖν Ψ — ἀκνίσωτοι || ἀκνίσσωτοι ΑΩΨΑ
 οἱ κρατῆρες . . . βωμοί || om. Γ — [πάντα] || om.
 ΑΩΨΑΓ — ὁ λιμὸς || om. ὁ Α — ἀκαλλιέρητα || ἀκαλ-
 λιέρητα? Ψ — μόνος || μόνον ΑΓ — ἐπὶ τῆς πρι-
 μνης || . τὴν πρύμναν Α — ἄλλοι || om. ΑΑΓ — μεθύον-
 τες || μεθύουσιν Γ — εἰ τύχοι || καὶ εἰ Ω εἰ τύχοιεν ΑΑ —
 ἄσιτος || ἄσντος Γ — ἐγκαθεύδουσιν || καθεύδουσιν Α
 Α — μερμηρίζω || μερμηρίζων ΑΨ μερμερίζω ΓΑ —
 ἐγὼ δὲ ἀγ. || δ' Α — μόνῳ || μόνῳ δὲ Ψ —
- c. 3. ὁπότε || πότε Ω ποτὲ Γ — γέ τοι || γοῦν Ω — ὑπ' εὐ-
 ρῶτος || . . ρώτων? Ψ — ἦδη || om. ΑΑ — τὰς ἐπιστή-
 μας καὶ τέχνας || ταῖς ἐπιστήμαις καὶ τέχναις ΩΓ — τινὰς
 || om. Ψ — ξυνέστησαν || συνεστᾶσιν ΨΓ — πάνν || om.
 ΩΓ — κάμῃ . . αἰτιῶνται || om. ΑΑ — ξυνέβη || σ Γ —
 ξυνεῖναι || σ Γ — ὑπολαμβάνουσι || . σιν Γ — καλοῦ-
 σι || . σιν Γ
- c. 4. καὶ αὐτὸς || αὐτὸς Ω καὶ Γ in ras. — ἐπὶ τῆς γῆς ||
 om. Γ — ἀκούσας || ἀκούων ΩΨ 435 ΑΓ — πάντες
 || πάνν Γ — ἀγανακτοῦσι καὶ σχετλιάζουσι || ἀγαν. ὃ
 πάτερ καὶ σχ. Γ — ὑποτονθορίζουσι || τονθορ., om. ὑπο
 Α 435 ΨΑ — καθ' αὐτοὺς || καθ' ἑαυτοὺς Α — ἢ
 θέλεις ἐς νέωτα || εἰ θέλεις ἢ εἰς ν. ΩΓ — παραγγε-
 λοῦμεν || προ . . Γ — ἦδη || δὴ Α — δικῶν || δικα-
 στῶν 435 Ψ — ἐς Ἄρειον || εἰς ΑΓ — μηδὲ || μὴ Α —
 παρὰ τ. σ. θεᾶς || περὶ? Ψ.
- c. 5. χρηστὰ || χρηστοὺς Α — σε δεῖ || γε δεῖ Γ — αὐτοὺς ||
 αὐτοὺς Α — δεῖ || χρὴ Ψ — πάνν γοῦν αὐτὸν ὃν φῆς

- || π. γ. ὄν φ. αὐτὸν ΨΓ — και ἐς τὸ δ. || om. και ΩΓ —
κωνεῖον || κωνεῖον Ψ κωνίον Γ — πῆραι || πῆραι
Α —
- c. 6. Ζεὺς . . . φιλοσοφούντες || om. Ψ, habent ΩΓ — ἔρ-
ρεπε || ἔρρεπε ΑΨ — τὸ δὲ νῦν εἶναι || om. εἶναι Ψ —
ἀπανταχοῦ || και ἀπανταχῇ ΑΓ — ὑπὲρ σου || om. Ψ —
ἴλας || ἕλας Ψ — πολλοὶ γοῦν || πολλοὶ δὲ ΩΑ τέως
|| om. Ψ — ἄξαντες || ἀξ. Α — ἐς τὸ Αἰθ. || εἰς τὸ
Αἰθ. Ω ἐς τὸ αἰθιόπειον ΑΓ — περινοστοῦσι || . . ἐρχον-
ται ΩΑΓ — ἐπιχράναντες || ἀποχράναντες Ψ — ὁ
ὄφθαλμὸς || om. ὁ Ψ —
- c. 7. οὔτοι με || οὔτοι γε Α — ἀφίκωμαι || ἀφίκομαι Γ —
προεπαξενῶσθαι || προς . . Α προεξενῶσθαι Α — ικα-
νὸν δὲ || ικ. γε ΑΨ — τισὶ || τισίν Γ — κἄν || εἰ και
Ω — ἐντύχης || ἐντύχοις Α — ὡς κἄν . . ταύτην
c. 8 || om. Ω sed in margine adscr. —
- c. 8. προῶμεν || ἀπῶμεν ΑΓ — λαῖα || παλαιὰ 435 Ψ —
Πάρνηθος || . νι Α — δέδιθι || δείδιθι Γ — Σκίρωνες
|| Σκύ . . Α — Ἀκαδημία || . . μεια — καταπτοῖο || κα-
ταπτῆς ΑΨ καταπτοῦς? Ω καταπτειο Α — Σὺ γοῦν
μοι || om. μοι Ψ — οἶμαι τάληθῆ λέγειν || τάλ. ὦ Ἐρμ.
ΨΑΓ — εἴποις || εἴπης Α — και ἐν τ. ἐκ. || om. και
Α — πρὸς ἀδελφ. || om. πρὸς Ψ — Δι' || Δία ΩΑΓ —
οὐκ. ὄλ. γὰρ || om. γὰρ ΑΓ — πρὸς φιλοσοφίας || πρὸ
Ψ πρὸς τῆς φιλοσοφίας ΑΓ — γοῦν || γ'οῦν Γ —
διαμαρτάνουσι || . σιν Α — πλὴν || om. ΑΑ, add. Γ
— ἔτι || ἐπεὶ ΩΑΓ — ὅποσοι μὲν οὖν || om. οὖν ΑΓ
— φιλοσοφία || σοφία ΩΨΑΓ — ἐς κορ. || εἰς κ. Γ —
ἀκριβῶς || . . βεῖς Α — παρεδέξαντο || παραδέξαντο Ψ
παραδέξαιντο Α — τῶν μὲν ἄλλων || om. μὲν ΩΑ, add.
μὲν Γ — μόνον || μόνου? Ψ — ἔκτοσθεν || ἔξωθεν Ψ
— ἀσβολοῦ || . . λης Α —
- c. 9. καταλίπωμεν || . . λείπωμεν ΩΑΓ — ἐς δὲ τ. ἀκρ. || ἐπὶ
Ψ — ἀπονεύσωμεν || . . νεύωμεν ΩΑΓ — καταβεβη-
καμεν . . . πνύκα || om. Ω, sed. recent. m. margini
adscript. — ἐς τὴν ἀκρόπ. || om. ΩΑ — ὄρωσα || ἔρ.

^{σο (sic)}
 δὲ Γ — κάθησο ἥ καθῆσθαι Γ καθῆσθαι Α — τῶν Διο-
 νύσου θεοῦ ἥ τὸν Ψ — ξύμμαχος ἥ σ Γ — τὸν βακ-
 χικώτατον ἥ om. τὸν ΑΨ add. m. rec. Ω — Μαραθῶ-
 νάδε ἥ Μαραθῶνάδε Α — ὄκει μὲν τὸ πρόσθεν ἥ ὄκει
 τ. π. μὲν Ψ — ἀνὰ ἥ ἀλλὰ Ψ — ξύμμι. ἥ σ Γ — τὸ
 . . . σπήλαιον τοῦτο ἥ τὴν . . . σπήλλυγα Ω τὴν . . .
 σπήλλυγα ταύτην ΑΓ — ὑπὲρ ἥ ὑπὸ Α corr. m. 2 in
 ὑπὲρ Γ — ἐς τὸ μετοίκιον ἥ εἰς τὸ μετοικικὸν ΩΓ —
 ξυντελῶν ἥ σ Γ — ἡμᾶς ἥ om. ΩΓ — προσέρχεται ἥ
 πρόσσει ΩΓ προέρχεται Ψ —

c. 10. Δίκη ἥ Ἔρη. Α — Σατύρων . . . πολεμικώτατε
 ἥ om. ΑΨ — τίς ἥ τί Α — δαι ἥ δὲ ΨΑΓ — χρεία |
 χρεία Α — δεῦρ' ἥ ὧδε Α — διηγῆσεται ἥ διηγῆσεται
 Γ — ἐγὼ δὲ ἥ ἐγὼ εἶμι Ψ — κήρυγμα ἥ add. ἐλεύσομαι
 Ψ — κατέπεμψε με ἥ om. με ΩΑ — ἀποκληρώσουσαν
 ἥ ἀποκληρώσαντας ΩΑ — τιμῶσι με ἥ πράττω παρ' αὐ-
 τοῖς ΩΑΓ — ἀπώσάμενος ἥ . . νον Α ἐπώσάμενος Γ
 — ἔνορχιν ἥ ἐνόρχην ΩΑΓ — εἶτα ἥ εἶτ' Γ — ἀλλ' ἥ
 πλὴν ἀλλὰ ΩΓ — μοι ἥ om. Α

c. 11. τίνας λέγεις φιλασόφους ἥ τοὺς φιλοσ. ΑΓ — ἀρ' ἥ ἀρα
 Α — τοὺς κατηφείς ἥ add. τοὺς σκυθρόπους Α 435
 ΨΓ — τοὺς ξυνάμα πολλούς ἥ om. τοὺς Α τοὺς
 νῦν ἄμα πολ. Γ — τοὺς τὸ γένειον ὁμοίους ἐμοί,
 τοὺς λάλους ἥ τοὺς τὸ γένειον οὐχ ὁμοίως τοῖς ἄλλοις
 ΓΑ in marg. τοὺς τὸ γένειον ὁμοίους ἐμοί Γ² — ὅλως
 ἥ om. ΩΑΓ — ξυντήμι ἥ σ. Γ — ἐγὼ ἥ ἐγωγε ΑΓ —
 ῥημάτια ἥ ῥήματα ΑΨ — ἀστικά ἥ ἀστικά Α — μέχρι
 τοῦ πλ. . . σοφός ἥ om. Ψ — πλαγίου ἀλοῦ ἥ πελαγίου
 καλάμου ΩΑ ἀλοῦ καλάμου Γ² — αἰ κεκραγόντων
 ἥ om. Α — ἄγνωστα ἥ om. Α — πολεμιστής ἥ πολέμιος
 ΩΑ — πλὴν ἀλλὰ ἥ πλὴν ἀλλ' ΑΓ — ἄμα λέγειν ἥ
 μεγάλα ἄμα λέγ. Ω μεγάλα ΑΓ — ἐς στενὸν ἥ εἰς στ.
 Γ — συγγεάντες ἥ συγγ. Γ συγγεόντες Α — ἐξ ἀρχῆς
 ἥ ἐξαρχῆς Α — οὔν ἥ οὖν Α — ἀπέρχονται ἥ ἀπίασι
 ΩΑΓ — ἀλλήλοισ ἥ ἀλλήλους Α — ἀποξυόμενοι ἥ ἀπε-

ξωμένοι Ω ἀπεξεσμένοι Α — ὅς ἂν . . . ἦ || ὅστις ἂν εἶη Ψ ὅς ἂν ἦ Α — ἦ καὶ θρασυτ. || ἦ θρ. Ω — καὶ διαλυομένων . . . ὕστερος || om. ΩΑ — εἰ δὲ καὶ || εἰ δέ γε ΩΑ — πλὴν || om. Α — ἀλλὰ || ἀλλ' Α — ἀσχολεῖ || περιασχολεῖ Ψ περιασχολῆ Α — κεκλημένοι || κεκλημένοι Ψ — οὖν || om. Α — ἐντῆν || ἦν Α — ἀλλὰ || ἀλλ' ΩΑ — τάληθες || τάληθῆ Ψ — ἐπισκοπῆς || . . πῆς Α — ἦδη πολλάκις || π. ἦδη ΩΓ.

- c. 12. λεῷ || λεῶς ΑΩ 435 ΨΑΓ — κατασθηώμεθα || . . σόμεθα || ΩΓ καταθέμεθα? Α — τήμερον || σήμερον ΨΑΓ — ἐς Ἄρειον || εἰς Α — Ἀπτε Ἀθηναίων add. ἀθῆναι Α ἀθῆναι Γ — τὰ δικαστήρια || τὸ δικαστήριον ΩΑΓ — ἐσελθεῖν || εἰσελθεῖν ΑΓ — ἀγωνιεῖται || ἀνιεῖται ΩΓ ἀνιεῖται Α — Βαβαῖ || Βαβαῖ ΑΑ — ξυνθέουσιν || σ ΑΓ — ἀμφὶ τ. δίκας ἔχετε || om. Ψ — διακρίνετε || . νατε Α — ἔχει μοι || ἔχοιμι ΑΨΑ — ξυνθέουσι || προσίαι Γ πρόσεισι Α — ποτὲ ἦδη τῆν || om.
- c. 13. Ψ — πρώτῳ || πρώτον ΩΨΑΓ — ΔΙΚ || deest. sign. pers. Α — οἶσα ὃ δράσομεν || δράσωμεν Α — τήμερον || σ. ΑΓ — Ἀκαδημίας || . . μείας Γ — ὑπὲρ Π. || περὶ Π. Γ — ὑπερβαλώμεθα || . . βαλλόμεθα Ψ — Ἡδονῆς || Ἀκαδημείας Α — ἀπεβουκόλησε || . . σεν ΑΓ — Διονύσιον || Διόνυσον Ψ — ἱκανοί || om. ΑΨ — δικασάτωσαν || δικαζέτωσαν ΑΨ — Διογένηι || Διογενῆ η in ras. Ω — Γραφικῆ || ἦ Γρ. ΑΨΓ — λειποταξίου || λιποτ. Γ — Ἐννέα || add. μόνον? Ψ — κρινάτωσαν || κρινέτωσαν ΩΑΓ —
- c. 14. ἀποκληρωῶμεν || . . ροῦ ΑΨΑΓ² (Γ ἀποκληρωῶμεν) — ἀπενην. || τὰς ἀπ. Α — διανύσωμεν || διαλύσ. ΩΨΑ διανύσομεν Γ — ἐς ὕστ. || εἰς Γ — αὐταὶ || αὐταὶ ΑΨ — μὴ παλαιόν || νεαρόν Ω μὴ νεαρόν Α — προαποκεκλ . . || om. προ Α — δὲ ὁμως || δ' ΑΓ — τῷ Σύρφ || τὸν Σύρφον ΩΑΓ 435 τῶν Ψ τὸν Συρφον sic Α — τῷ αὐτῷ || τῶν αὐτῶν Ψ τὸν αὐτόν Α τὸν αὐτόν ΑΓ — δαί || δὲ Γ — κωλύει || . . λύσει Α —

- Ἰδού || om. Ψ — ὑπερορίους || ὑπερορίας (sic) A —
καλῶς εἶχε || κ. εἶναι εἶχε A — ἀποκληρώσομεν || . .
σωμεν Ψ — ἑκατέρα || . . ρω Ψ — φείδῃ || φίλη ΩΓA
— τὸ δικαστικόν | . δικαστήριον ΩA
- c. 15. καθιζέτωσαν || καθεζέτωσαν 435 καθίστωσαν ΩA κα-
θέτωσαν Γ² — σιγᾶ̄ || σιγᾶς ΩA — Ἀκαδημία || . μεία
Γ — διανεύει || . νευη Ω διανανεύει A — μὴ καὶ || καὶ
μὴ Ψ καὶ om. Ω — μόγισ || μόλις ΩΓ — ἔστηκεν ||
ἔστηκα ΩAΓ — ἀναβιβασάσθω || ἀναβιβασάτω ΩΓ ἀνα-
βιβασθῶ A — τῶν δεινῶν || τ. κοινῶν ΩΓ — πολλὰ
γὰρ οἱ || . . οἱ Γ — οὐδὲ εἰς || οὐδεις ΩA — συνα-
γορεῦσαι || συνηγορῆσαι Ψ — πρὸς ἀμφοτέρους ἀεὶ ||
ἀεὶ πρ. ἀμφ. Ω — ὑπὲρ ἑαυτῆς || ἱπὲρ αὐτῆς A —
- c. 16. ἠδίκηται || ἠδ. δὲ Γ² — ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας || ὑπ' ἀκα-
δημίας AΓ — ὧν πράξιεν || ὃ προστάξιεν Ω ὧν
πρ. |||| ἀξιεν Γ — ψαλτρίας || . τριῶν ΩΓ — ἐς ἐσ-
πέραν || ὡς Ψ εἰς ἐσπ. ΩΓ — νήφοντα || νήφωντα
A — εἶδον || ἐδόντες Γ — Ἀκαδημίας || . μείας Γ ἐπὶ τὰς
θύρας || ἐς . . Ω — ἀπαγαγοῦσα || 'ἀγαγοῦσα ΩΓ
— κατηγάκασε || . σα A εν Γ — μετεδίδαξε || .
ξα A εν Γ — περιέσπασε || περιέπεμπεν Ψ περιεσ-
πασά A . σεν Γ — ἐπαίδευσεν || ἐπαίδευσά A — ἐπανθοῦν-
τος αὐτῷ || αὐτ. ἐπ. Ψ — ὁ ἄθλιος || om. ὁ AΩΨA —
διψαλέος || διψαλέως A — ἐγὼ || om. A — διεξέρχεται
|| διέξεισι ΩΓ — ἦδη καὶ || ἦδη δὲ καὶ A — ὑπὲρ
ἐμαντῆς || ἐμουαντῆς Ω
- c. 17. ξυνήγορος || σ Γ — κάμου || καὶ μου Ψ — ἀκούσατε
|| ἀκούσετε AΩA ἀκούσητε Γ — καὶ τὴν φ. || om. καὶ
AΨΓ — ὁμοιον || om. Γ — αὐτῇ || αὐτῆ AΓ — συνου-
ργεῖ || ξυνου. AΓ ὑπουργεῖ Ω — διέφθειρε || . εν Γ
— ἦπερ || ἦπερ Γ — τὸν ἄθλιον || om. τὸν ΩΓ —
ο κακοδαίμων || om. Γ — πόλεως ὄλης || . πάσης A —
παρασχοῦσα || παραδοῦσα Ω — ἔκδοτον || ἐκδότου A
— ἔωθεν ἔστεφ. || ἔωθεν ὁ ἄθλιος ἔστεφ. ΩΓ — τοῖς
ξένοις || om. Ω — οὐδὲν ἡμᾶς || ἡμ. οὐδὲν A — μέντοι

γε || om. γε Ω — ξυγχεῖν || σ Γ — ἀνένηφε || ἀνέφηνε
 Ψ — ἀφαιρείται || ἀφήρειτε Γ ἀφηρείτο Ξ — κατεσιώπα
 || καὶ ἐσιώπα Α — ἀνεγρόμενος || ἀνεγειρόμενος Ω
 ἀνεγ || ρόμενος Ξ — τοῦ πάλαι βλον || . παλαιουῦ.
 Ξ κατεγίγνωσκε || . γιν. ΑΩΨΓ — ἡρῶθρία δὲ κατ'
 αἰδῶ || ἡρῶθρία δε καὶ κατ' αἰδῶ Γ — κατ' αἰδῶ
 || κατὰ ἰδίω Α (κατ') ἀναιδεῖαν Ψ — ἠντομόλησε || σεν
 Γ — πρὸς ἐμοῦ || πρὸς ἐμὲ Ψ — καὶ μήτε || om.
 καὶ ΩΓ — ἀφιέναι || ἀφιέντα Ψ — ἐπέστρεψα ||
 ἐπέστρεψα ΩΞΓ — ἄνθρωπον || ἄνδρα ΩΓ — χάριν
 || χάρις Α — ἡμῶν || ὑμῶν Ξ — αὐτῷ συνεῖναι || συν.
 αὐτῷ Ψ —

c. 18. Ἄγε δὴ || ἄγετε ΩΓ — ἀνάστητε || om. ΩΓ (add. Γ²)
 ἀνάστητ (sic) Α — ἄλλοις || . ους ΓΞ — Ἀκαδημία ||
 ut semper Γ — καὶ τῇ Μέθῃ || om. καὶ ΩΨΓ²

c. 19. Ante καθίστατε — δίκη Ξ — ἐγκέχεται || ἐκκέχεται Ω
 — ἤδη λέγε || λ. ἤδη Ξ —

c. 20. πρὸ ὑμῶν || πρὸ ἐμοῦ Α π. ἡμῶν Ω 435 ὑμῶν add.
 αὐτῶν Γ — οἱ . . δίκην || ἡ . . δίκη Ψ — δίκης ||
 δίκη Ψ — περιέσπασε || . σεν Γ — πότερον || πότερα
 ΑΩΨ 435 Γ — ἐραστήν || ἐραστὸν (?) Γ — κάτω νε-
 νευκότας || νεν. κάτω ΩΨ — χρῆ βιοῦν || δει ζῆν Ω 435
 Γ — οὐδὲν σεμνὸν οὐδὲ μεγαλόφρον || μηδὲν Γ, om.
 σεμνὸν οὐδὲ — μεγαλόφρον || μέγα Ψ — μήτε
 τὸ ἡδὺ || μηδὲ Ω — προαιρουμένους || προσαιρ. Γ —
 ταῖς ἰσχάσι || τοῖς ἰσχ. Ψ τ. ἰσχάσιν Γ — τοιαῦτα ||
 τὰ τοιαῦτα Ξ? Γ — ἀφηνιάσαι || . . νιώσαι Α —
 ἐποίησε || πεποίηκε Ω 435 Γ — οὐ γὰρ ἄν || om. ἄν
 — λάβοιτε || λάβητε ΞΓ — δὲ ἔγωγε || δ' ἐγὼ Ξ —
 ἔγωγε || ἐγὼ ΩΓ — διαβάλλει || διαβάλλοι Ψ — ἀναβιβά-
 σεται συναγ. || in ras. Ξ — οὕτως || οὕτω Ξ — πλὴν
 ἀλλὰ || . ἀλλ' Ξ — αὐτήν || . τὸν Ξ — ἐρωτᾶτε || .
 τῶτε Ξ(Γ) — ὥστε εἰ σωφρονεῖτε || om. εἰ Ψ εἰ σω-
 φρονῆτε Γ — ἤκουον || ἀκούω Ω 435 Γ ἤκουον Γ² —
 ἐρωτᾶτε || . τῶτε ΑΨ — οἴους || ποτέρους ΑΨΞ — πει-
 σθέντες || προσθέντες ΩΓ — ἐκώλυε || ἐκώλυσεν Γ² — εἰ

δέ γε || om. γε ΑΨ εἰ δ', om. γε Α — ἀποκρίνασθαι || . .
 νεσθαι ΑΨΑ — τάχιστα || τάχα Ψ τάχιστ' ἂν Α —
 πλην ἀλλὰ || πλην ἀλλ' Α — τῶν ὄρκων || τοῦ ὄρκου
 Γ — ψηφίσασθε || ψηφίσασθαι Γ — γιγνομένων || γιν
 . . Α

- c. 21. ὦ || om. Γ — ἐαυτῆς ἐραστὴν || ἐραστὴν ἐαυτῆς ΩΓ —
 ἢ Στοᾶ || om. ἢ Στοᾶ Ψ — Διονύσιον || διόνυσον Α
 — κατηνάρκασε || . σεν Γ — εἰκότως ἔδοξε || ἔδοξεν
 εἰκότως ΨΓ — μαγγανεύουσα || μαγκα . . Α — μυ-
 σαχθεις || συσαχθεις? Α μυσαχθῆς Ψ — φησιν || φασι
 Ψ φασιν Α — παραγίνεσθαι || . γιν Α — ἐπι κε-
 φαλαίῳ || κεφάλαιον om. ἐπι Ω 435 Γ² — ὁμοίους
 || ὁμοίως Ω 435 — οἰθεις || om. Α — προσνέοντα
 || προσνεύοντα Ω προς νέωτα Α — πολυθρύλητον || . .
 θρύλητον Ψ πολυθρήλλητον Α — καταφυγόντα || κα-
 ταφ || υγόντα Γ — δηλαδὴ ἀρ. || ἀρ. δηλ. ΩΑΓ —
 μονήση || . νι. Α — ὅς τὰ π. τ. Στοᾶς || om. τὰ
 Ω 435, ὅς και περι, om. τὰ ΓΨ ὅς και παρὰ τ.
 Στ. ΑΑ — δοκιμασθὲν || δοκιμάσας Ω 435 Ψ — ἰδίᾳ
 δὲ || om. δὲ Α — τούτους π. τ. κ. || τοὺς ΑΑ —
 τοὺς πόρους || om. τοὺς Α — μέχρι μὲν τοῦ λό-
 γου || μέχρι μὲν τοῦ τοῦ Ω 435, om. μὲν ΑΓ —
 ἀθλίους || ἀθλίως Ω 435 ἀθλίως Γ² — ταντάλου || τα-
 λάντου Α — προνομήσειν || . νομίσειν Ψ — ἐλπίσωσι
 || ἐλπίσουσι Α ἐπίσωσιν Γ — ἐμπικλαμένους || . . πιμ.
 Ω — τοῦ Γύγου || om. τοῦ Α — κυνῆν || κυνέην Ω —
 μακρὰ || μακρὰν Ω 435 — ἅπαντες || ἅπανᾶν (sic) Α
 ἅπαντα Ψ ἅπαντες ἂν Α — Διονύσιον || Διόνυσον Ψ
 — ἐπειδὲ || ἐπειδὴν Ω ἐπει ||| δὲ Γ — ἐνόσησε || . εν
 Γ — ἤλγησε || . ν Γ — μᾶλλον ἢ || ἢ μᾶλλον Ω —
 ἐπίστευσε || . σεν — ἀνδρίαντι || ἀδρέαντι Ψ — λέγει ||
 λέγει Α — κατηγορεῖ || κατηγορεῖ ΑΓ — δὲ ἐπι. || δ' Α
- c. 22. ἀλλὰ || ἀλλ' ὄλ ΩΓ ἀλ' Α — δαί || δέ ΩΨΓ — τί ||
 τι ΑΓ — ἀποπροηγμένον || ἀπροηγμένον Ψ — ψη-
 φοφορήσουσι || ψηφοφοροῦσι Ω 435 Γ — ὑπερέσχεν ||

- . ε Ψ — *συνηρώτησα* || . . των Α — *πάσαις* || om.
 Α — *Ἀρετῇ* || *Ἀρετῆ* Γ — *Τρυφή* || . ῆ Γ — *τὴν Ἀρε-*
τὴν λέγειν || λ. τ. Ἀρ. ΑΩ —
- c. 23. *Δίκη* || *Εομ.* Α — *μὴ φιλονεικεῖτε* || . *κῆτε* ΑΑΓ —
τοῦ Διονυσίου || om. τοῦ Ψ τ. *Διοννου* Α — *νικώσης*
δὲ || *νικ.* δὲ *αὐ* ΩΓ — *π. πλησ. γάρ τι* || *πλησ. γ.* om.
τι, τοι Ψ — *ὄστ' ἐάν* || *ὡς ἐάν* ΑΑΨ *ὄστε ἄν* Γ —
τὸν Ἀρ. || om. τὸν Ψ — *τὸ δεῖνα* || τῶ Γ — *ἀγανα-*
κτεῖτε || . . *τῆτε* ΑΑΓ
- c. 24. *δικάσεται* || . . *τε* — *πατάξω τῷ ξύλῳ* || *πατάξας τὸ*
ξύλον ΑΨ *παρὰ τᾶξω* Γ
- c. 25. *Ἄλλα* || *ἀλλ'* Ω — *ἀνελήλυθε* || . . *θεν* Γ — *εἰσάγαγε*
 || *εἰσάγε* Ω *εἰσάγε* Γ² — *βαβαῖ* || *βαβαῖ* ΑΑ — *καὶ*
ξένην || om. ΩΓΨ 405 Α — *χθές . . . ἐπηγγελμένην*
 || om. ΑΨΑ — *ἐν τῷ μέρει* || om. ΑΨΑ — *ἀπολογουμένου*
 || *διαλεγόμενου* ΑΨΑ —
- c. 26. *ὕπαρξαι μοι* || om. *μοι* Α — *βεβούλημαι* || *βεβούλομαι* Α
 — *ἐς τουτονί* || *εἰς τ.* ΩΓ — *ἐπειθ'* || *εἰθ'* Ω — *καὶ*
ὄταν || κ. *ὄτε* Α — *γάρ* || om. Α — *ὡς ὁμοιοτ.* || *ὡς?*
 Α — *οὐχὶ δὲ ταῦτὰ παρίσταται μοι γιν.* || *ταυτὰ . . .*
δέ μοι παρ. γιν. Γ om. *δὲ* Α — *ταυτὰ* || *ταῦτα* Ψ
τὰ αὐτὰ δέ μοι Ω — *λόγους* || om. Ψ — *οὓς αὐτὸς*
 || *οὗτος* ΩΓ — *πείσομαι* || *πείσωμαι* ΨΓ — *μακρὰ* ||
 om. Ψ
- c. 27. *δικασταί* || om. Ω — *τουτονί* || *τούτον* ΩΓ — *τὸν*
Ἀσύριον || *τῶν . . . ων* ΩΓ(?) — *πλαζόμενον* || *πλανώ-*
μενον Ψ — *ἐαυτῷ* || *αὐτῷ* Ψ — *ἐπεὶ* || *ἐπειδὴ* ΩΨΓ — *ἐς*
ἐμὲ || *εἰς .* ΩΑΓ — *ὑπεπτησέ τε γὰρ ἔτι* || om. *τε* ΑΓ
 om. *ἔτι* ΑΨΓ — *ἐθεράπευε* || . *εν* Γ — *μόνην* || *μόνης*
 Ψ — *ἐμνηστεύοντο* || *ἐμνήστευον* ΩΑΓ — *ἀχαρίστω* ||
 add. *τούτω* Γ — *ἐνεγγύησα* || *ἐγγυήσασα* Ω *ἐγγύησα*
 Α — *ἐπεσενεγκαμένη* || *ἐπενεγκαμένη* Ω *ἀπενεγκαμένη*
 Γ *ἐπεισενεγκαμένη* Α — *ἐς τοὺς* || *εἰς τ.* ΩΓ — *πα-*
ρορέγραφα || *παρέγγραφα* Ω — *διαμαρτάνοντας* || *ἄμαρ-*
τάνοντας Ω *διαμαρτόντας* Α — *ἐπιδειξομένῳ* || . . *ον*
 Ψ — *τὴν εὐπομίαν* || *πρὸς (?) εὐπ.* Ψ — *οὐδὲ τότε*

- || οὐδέποτε ΨΑ — ἀπελείφθην || περιελίφθ. Ω — περι-
 ραγομένη || περιηγόμην ΩΓ — Ἰόνιον || Ἰόνιον ΑΓ —
 συνδιέπλευσα || om. συν Α — αἶ || μοι ΩΓ — ἀποκ.
 γιν. || γι. ἀποκ. ΑΑΓ —
- c. 28. ἐπεσιτίσαστο || . σιτη . Ψ — πρὸς εὐδ. || πρὸς τὴν
 εὐδ. ΩΓ — μέγα φρονήσας || μεγαλοφρονήσας Ω —
 ὑπέλαβε || . ν Γ — ἠμέλλησε || ἠμέλλησε Ψ — αὐτὸς
 δὲ τὸν γεν. || αὐτὸν δὲ τὸν γεν. Ω — ἐκείνον || ἐκείνην
 Α — τὸν διάλογον || om. τὸν Α 435 ΨΑ — ἐς μ. δὲ
 || . . τε Ψ — κωμικὰ || κομματικὰ Α — ἀθρόος || ἀθρόως
 Ψ — ἀπαντήθειεν || ἀπατήθειεν Ψ — ἐντὸς || ἐν τοῖς
 Α — φασί || φασίν Γ — μικρὰ || μακρὰ ΑΨ — ἐς ἐκ.
 || εἰς Γ — ὑβρίζειν || ὑβρίζει Γ —
- c. 29. περὶ τῆς κακ. || om. τῆς Ω . παρὰ ΑΑ — καινῶν
 δὲ || καὶ καινῶν, om. δὲ ΩΓ — μόνην || νόμῳ Ψ — θαν-
 μάξουσι || . ν Γ — προστάταν || προστατεῖν Ω — μνη-
 στευόντων || μνημονευόντων Ψ — οὐδ' οὐτω || οὐδὲ
 οὐτω Γ — οἶδε || om. ΩΓ — παρ' αὐτοῦ λήψεσθαι
 || λ. παρ' αὐτοῦ Ψ — ἐπιτρέπετε || . πητε ΨΑ —
 ἐς τ. ἐμὸν τ. || om. ἐς Α — ἀγνωμον | ἀγνωμον ΨΑ
 — τ. αὐτοῦ || τ. αὐτοῦ ΑΨΑ — οὕτως || οὕτως Ψ
 — τὸ σχῆμα || om. τὸ ΩΓ —
- c. 30. τοῦτο || τούτῳ Ω — δικασταί || om. ΩΓ — αὐτὸ
 || αὐτὸς ΑΨ ταῦτα ΩΓ — παρ' ἐκείνης || παρ' ἐκείνοις
 Ψ — αὐτὰ ἐπιλυσ. || αὐτὸς ἐπιλ. ΩΓ — ἐπαίδευσα
 || . σε ν Γ — ἐνέγραψε || ἔγραψε Ψ — συναπεδύμησε
 || σε ν κ. Γ — ἐς τ. Ἐλ. || εἰς Γ — καὶ . . . ὑπολά-
 βητε || om. Ω — ψεύδεσθαι || ψεύσεσθαι Α — καὶ με
 . . ὑπολάβητε || om. Ω, habet Ψ
- c. 31. οὐδὲ μένουσαν || om. Α ἐμμένουσαν Ω — ἐς τὸ ἐτ. ||
 εἰς Γ — φέρει || φέροι Ψ — φνκίον || φνκίον ΑΓ —
 ἐντριβομένην || . . βομένην Γ — ἐσβιάξ. || εἰς β. Γ
 — ἢ παρεικ. || om. ΩΓ — ὅποι || ὅπου Α — ἀπὸ
 τ. τέγουσ ἀδόντων || om. ΑΨΑ — ἀκούουσα || ἀκούσαι
 Γ — θύρας || θυρίδας ΩΓ — εταιρικὰς || ἐρωτικὰς Γ
 — αὐτὴν || πρὸς αὐτὴν Α — λανθάνειν || λαθεῖν Ω

- βλέπει || om. sed *suprascr.* rec. manu ἀπο βλέπει Ω — αὐ-
 τοῦ || αὐτ. sic A — ἐς αὐτὸν || εἰς. Ω — δυνατὸν
 ἐμοί || δ. ἦν Ω — ἐνέγκατε || ἀνενέγκατε Γ —
 c. 35. τούτῳ || τοῦτο Ω 435 Ψ — ἐστὶ || ἐστὶν Γ — τὴν
 τετραπημένην || om. Ψ — οὕτως φέρειν || οὗτος φέρει
 Ω 435 ΨΓ — μὴ || καὶ μὴ ΩΓ — παύσαιτο || παύσαιο
 A 435 Ψ — φθονῶν || τούτου φθ. A —

LUCIANI DE PARASITO.

Cod. Gorl. = A *Cod. Marc.* 434 = Ω
Cod. Marc. 436 = Ψ.

- c. 1. ὅτι τέχνη || ἦτοι ὅτι . . Ω — αὐτοῖς || ἑαυτ. Ω — σὺ
 δὲ || σὺδ' Ψ — ἱατρικὴν || ῥητορικὴν Ψ — οὐδὲ ταύτην
 || οὐ· τί δὲ ἱατρικὴν; οὐδὲ ταύτην Ψ — τί δέ; ῥητο-
 ρικὴν; || om. Ψ — δόκει || δοκεῖν ΑΩΨ — ὥστε . . .
 κακὸς εἶναι || om. Ψ sed in margine adposit. — χείρων
 || χειρόν A — ταύτας || πάσας, *suprascr.* ταύτας Ω —
 ἴσως τ. τ. || τ. τέχνη. ἴσως Ψ — τᾶλλα || τᾶλλα ΑΩ —
 οὐ γὰρ || οὐδὲ γὰρ Ψ — καὶ σοὶ || καὶ σὺ Ψ — ὅτι
 . . ἐκ. || om. ὅτι Ψ — ὑπάρχει || ὑπάρχειν ΑΩ — ἦδη
 σοὶ || ἦδησοι (sic) A — ἀκούσῃ || μαθήσῃ Ψ
 c. 2. φαίην ἄν; . . . δόκει || φαίην ἄν ἔγωγε A — εἰ δὲ σοὶ
 . . μαίνεσθαι δοκῶ . . . δοκεῖ || εἰ δὲ σοὶ μαίνεσθαι δο-
 κῶ τοῦ μηδεμίαν ἄλλην τέχνην τὴν τέχνην αἰτίαν εἶναι
 μοι τῆς μανίας δόκει Ψ εἰ δὲ σοὶ μαίνεσθαι δοκῶ
 τοῦ μηδεμίαν ἄλλην ἐπίστασθαι τὴν τέχνην αἰτίαν εἶναι
 μοι τὴν μανίαν δόκει Ω — τέχνην || τὴν τ. Ω — ἦδη
 || om. Ψ — φαίη ἄν || φαίην ἔγωγε A — ἔγωγε || om.
 h. l. A — παιδαγωγὸν || παῖδα ΑΩ — ἄρα || ἄρα A — τῷ
 || τῷ A — οὐδὲν ἦττον || οὐδὲν τι ἦττον Ψ — πάμπολυς
 || πολὺς A — εἴ γε καὶ || εἰ ξέσαι A εἰξέσαι Ω — καὶ
 || σε Ψ —
 c. 3 Ἀλλὰ || ἀλλὸ (sic) A — χαίρεις || χαιροῖς Ψ. — μέλει ||

μέλλει Ψ — σκόπει | σκοπεῖν ΑΩΨ — δὲ || om. Α —
 δὴ | δει ΩΨ — ὅποια | ὅποια Α — αὐτὴ ἢ τέχνη ||
 om. ἢ ΩΨ — παντάπασιν | π. ὁμως ΑΩΨ — ἐπὶ τοῦτο
 | ἐπὶ τούτῳ ΑΩ — εἰ καὶ σμικρὰ λέγοις | εἰ κ. σμ. δέ
 τοι λ. Ψ — διοίσει | οὐδὲν διοίσει Ψ — τυγχάνει
 | τυγχάνοι Ψ — τῷ γένει | τὸ γένος sic Ψ — ποτὲ
 | τε Α — μετέχοιεν | μετέχοιμεν ΑΩΨ — ἢ τέχνη
 | om. ἢ Ω sed in ras. πάντως | πάνυ ὡς ΑΨ ὡς
 Ω —

- c. 4. Συγγεγυμνασμένων | ἔγγεγυμ . . . ΑΩ ἐκ corr. in γ Ψ —
 ἐκ καταδήψεων | ἐγκαταλήψεως Α — πρὸς τι || om. τι
 Ψ — ὀρθῶς ἐκείνου . . . ἀπεμνημόνευσας | ὀρθῶς
 ἐκείνῳ γε εἰπὼν οὕτως ἀπεμν. Α οὐκ ὀρθῶς ἐκείνός γε
 εἰπὼν οὕτως ἀπομν. Ω οὐκ ὀρθῶς οὗτός γε εἶπεν . .
 ἀπημεμνημόνευσας Ψ — μετέχει | . . οι Ψ — ἀπάντων
 | om. Α — ἂν εἴη | om. ἂν ΩΨ — ἔχει | . οι Ω
 suprascr. οι Ψ — τῆς τέχνης | om. τῆς Ω — ἀλλὰ μὴ ||
 om. . Α — σαθρὸν | σαπρὸν ΑΨ — εἶναι . . ὥσπερ
 καὶ || om. Α — ἀποφθέγγηται | . . γωνται Α — ἐκ κατα-
 λήψεως | ἐγκατ. Α — ὅτῳ | οὕτω ΑΩ — εἶπερ | ἤπερ
 Ψ — ἐπίσταται | ἐπίσταίτο Ψ — τὰ τε κ. | τὰ γε κ.
 Α — νομισμάτων | ^τπ Ψ — τοὺς ἀγαθοὺς | om. τοὺς
 Ω — οὐκ ὥσπερ | om. οὐκ ΑΩ — νομισμάτων | ^τπ Ψ
 — φανερῶν | τοὺς ἀγαθοὺς φανερῶν Ψ — φανερῶν
 εὐθὺς | εὐθ. φαν. Α — μέντοι | μὲν Ψ — ταῦτα ||
 τοιαῦτα Ψ τοιαυτὰ Ω αὐτὰ Α — δ' ὅτῳ || om. δ' ΩΨ
 — ὅτῳ | οὕτω Α — μείζω | μείζον Ψ — ἢ γε || om.
 γε Ω — ἀφανῆ | ἀφ. δὲ Ψ
- c. 5. τοὺς μὴ . . . κεκτημένους || om. μὴ Α — πρᾶττεσθαι
 | κλάττεσθαι Ψ — τι δέ | τὸ δ. Α
- c. 6. μὴν | μὴ Ψ — ἐκ καταλήψεως | ἐγκαταλ. Α — γεγυ-
 μνασμένης | . . μένη Α — ἐνθένδε || ἐνθάδε Α — ἀπόλ-
 λυνται | ἀπόλυνται Ψ — τοῖς κεκτημένοις | τοὺς κ. . ους
 Ω (Ψ τοῖς . . νοις) — ἀπολλύασιν | ἀπόλλυσιν ΑΩΨ —
 εἶεν || εἴη Ω — τὴν τέχνην | om. τὴν Ω

- c. 7. μὴ . . . ἤ | εἴη ΑΩΨ — τοῦ πιέν | om. τοῦ Ω —
 τούτου ἄνευ | (om. τούτου Ω) ἄνευ τούτου Ψ — ἐστι
 | ἐστιν Ω
- c. 8. ἐστὶν π. | om. Ψ — ἐπιτρέφαι | ἐπιτρέφας ΨΩ — σω-
 θεῖη | σωθειῆς Ω — τις ἐαυτῶ | σὺ σεαυτῶ Ω — Οὐχ
 οὕτως | οὐδ' οὕτος Ω — τί δῆ | τ. δὲ Ψ — ἦ | ἦν
 Α — τῶ μὴ ἔχειν | τὸ . . Α — δυνήσεται | δυνη-
 θήσεται Ψ — οὐκοῦν | οὐκοῦν ἄρα Α — τέχνη ἄρα
 | τέχνη οὖν ἄρα Α τ. δὲ ἄρα Ψ — καὶ μὴν | καὶ μὴν
 καὶ Ψ — οἶδα ἐγὼ | om. ἐγὼ Ψ — σύστημα δέ τι |
 om. τι Ψ — ἐκ καταλήψεων | καὶ ἐγκαταλ. Α — γε-
 γυμασμένων | ἐγγεγυμν. Ψ — δῆλον ὅτι | δηλονότι
 Α — ἤμιν | καὶ? Α — τήμερον | σή . . ΑΨ
- c. 9. ἐκεῖνο | ἐκ. σκόπει Ψ — τινα | om. Ψ — σύγε | om.
 Ψ — δοκεῖ | δοκεῖς Ω — ἄν | om. Α — λεκτέων |
^ω
 λεκτεον sic Ψ — περὶ τοῦ τέλους | om. περὶ Ψ
- c. 10. εἶναι | ἔμμεναι ἄλλο Α — τί | om. ΨΩ — φημι |
 φησι ΑΨ — τέλος | om. ΑΨ — καὶ κρ. | om. καὶ
 Ψ — δ' ἐκ κρητῆρος | δὲ κρ. Ψ — μὲν ἐχῆ | κ' ἐχῆ
 Α δεκάεσσι | δεκάεσι Ψ — τὴν αὐτοῦ γν. | τὴν
 αὐτοῦ γν. Ψ — εὐδαιμον νομίζων | εὐδαιμονίζων
 Α — καὶ μὴν | κ. οὐ μὴν Α — περιτέθεικε | om. περι
 Ψ (habet Ω) — σοφωτάτῳ | φιλοσοφωτ. ΑΨ — Ἑλλή-
 νων | λόγων ΑΩ δλων? Ψ — τὸ Ἴλιον . . . ὅτε |
 om. Ψ (hab. Ω) — εἰς Τρ. | ἐς Ψ — τοῦτο τέλος
 | τοῦτο τὸ τέλος Ψ — τρυφᾶν | τρυφεῖν Α — βινεῖν
 | κ. . Α — τὰς λ. κινήσεις | τὰς τῆς λείας κ. Ψ
 — τότε | ποτε Α — κάλιν γὰρ | om. γὰρ Α —
 | κ. — οἶον | οἶόντε Α — πολλάκις | μὴ πολ. ΑΨ
 παρὰ δὲ | om. δὲ Ψ — πλήθωσι | πλήθουσι ΑΩ
 πλήθουσαι Ψ
- c. 11. ἔγωγε | ἐγὼ Α — ταραχῆς | om. Ψ (hab. Ω) — περὶ
 θεῶν | π. αὐτῶν (?) τοῦ λέγειν καὶ περὶ θεῶν Ψ (?) —
 καὶ περὶ . . . τέλους | om. Ψ (h. Ω) — μὴ ἄλλως |
 οὐκ Ψ — πάντα | πάνν Α — τοὺς πόδας καὶ τὰς

χειρας | τας χ. και τούς πόδας Ψ — Σκερίας | σχε-
δίας Α

- c. 12. ἔχει | ἔχοι Ψ — οὐχ | om. Ψ — ἠδέως ζ. | ἠδ. οὐ ζ.
ΔΨΩ — εἶτε | ἦτοι τὰ Ψ ἦτοι παρ' ἑαυτοῦ Ω — εἰ
μὲν οὖν | ὡς μὲν οὖν Ψ — ἔχει | ἔχοι Ψ — οὐχ ὅς
λέγει | ὡς ΔΨ — ἔχει | ἔχοι Ψ — πολλά τοι | π.
ἄτοπα Ψ — ἀπάσας | πάσας Ψ — ἀνακληροῦν |
ἀνα
ἀποκληροῦν Ψ — παρέχει | ὑπάρχει Ψ — ἐφίκοιτο
ἐφικνοῖτο Α — μὴν | μὲν Α — ἀναλίσκοντα | ἀλίσ-
κοντα Α — εἰ μὴ . . . μαχ. | om. Ψ (habet Ω) —
ὑστεροῦντα | ὑστερεῖν Α — τὰ κατὰ τ. οἰκ. | om. τὰ
Α — χαλεπήναι | χαλεπαίνει in ras., χαλεπήνη Ψ — οὔτε
οἰκ. | ὅς γε? οἰκ. Ψ — ἀπολομένων | ἀπολογουμένων
Α — ἔχει | ἔχοι Ψ — φάγοι πίνοι | φάγη πίνη Α —
ἐκείνους | ἐκείνος Α — ἐστίν | om. Ψ
- c. 13. ἱκανῶς | om. Ψ (hab. Ω) — προσάγειν | προάγειν Α
— κλαίων | κλάων Ψ — διδασκαλείων | διδασκάλων
ΔΨ — τὰ διδασκ. | om. τὰ Α — νή Δι' | Δία Ψ
δῶτε | δότε Α — οὕτω | αὐτῷ ΩΨ (οὕτως Ω)
- c. 14. και τ. καρπ. | om. και Α — ἐς αὐτάς | εἰς αὐτήν ΩΨ
τῷ μανθ. | τὸ μ. Α — και μέντοι | αἰ μ. Α — γίννε-
ται | γίνεται ΔΨ — ἔργον | ἔργ. μὲν Α
- c. 15. λέγ. τότε | om. τότε Ψ
- c. 16. οἱ νοσοῦντες | add. αὐτήν δὲ τὴν τέχνην Ψ — πολυ-
σιτiais | πολυποσίαις Ψ — δὲ | om. Ψ — πολυπο-
σίαις | πολυσιτiais Ψ — οὐκ ἐστίν | om. Ψ (hab. Ω)
— εὐφραϊνόμενον μανθάνειν | εὐφραϊνομένου μανθ. Ψ
- c. 17. οὐδαμ. τ. κεκτ. ὑπηρετεῖν | τ. κεκτ. οὐδαμ. ἱπ. Ψ —
ἔκπον | ἔκπων Ψ — αὐτη | αὐτή Ω — ὄπλον | ὄπλων
Ψ χρῆσθαι | χρᾶσθαι Α
- c. 19. κατὰ Σ. | κ. τὸν Σ. Ψ — τινη | om. Ψ
- c. 20. δὲ | δὲ Ψ — χρῆσθαι | μόνη χρῆσθαι Ψ — ταύτη |
αὐτῇ Α — και πλέοντι | om. και ΔΨ
- c. 21. δ. σοι | δ. μοι Ψ
- c. 22. και μὴν τῶν ἀλ. | κ. μ. και τ. ἀλ. Ψ — τῆς δὲ παρ.

- || add. ἡ ἀρχὴ Ω add. ἡδε και αρ. Ψ — θρυλούμ. |
 θρυλλούμ. ΔΨ — γενναία | γενναία Δ — οὐκ ἄν
 || om. ἄν ΔΩΨ — εὐροις | εὐρης Δ — τοῦτον |
^ω
 τουτο Ψ — οὔτε | οὐ Ω — σχολῆ ante δῆλον οτι?
 ΨΩ — δῆλον οτι | δηλονότι Δ — τὸν συμπίνοντα
 || om. τὸν Ψ
- c. 23. μόνον | om. Ψ — μάθοις ἄν | om. ἄν Δ — δοῦλοι
 τ. τεχν. | τ. τ. δοῦλοι Ψ — αὐτοῦ | αὐτοῦ ΔΨ
- c. 24. τὰ γ' ἄσπαρτα | om. γ Α τὰ δ' ἄσπ. Ψ
- c. 25. ἑαυτοῦ | αὐτοῦ Ψ — κακαί | κακαί ΔΨ — ἀποφαίνη
 | . . νει Ψ
- c. 26. πασῶν | πάντων ΨΩ — φέρε δὲ | δῆ Ω? Ψ — ὡς και
 | om. και Ψ — μεγίστων | βελτίστων Ψ καλλίστων
 Ω — ὁμολ. δῆ | ὁμολ. δε γὰρ δῆ Ψ — * * * | lacu-
 na ΩΨ — ἀποφαινονται | . . τες Δ — ἐπειδὴν | ἐπ.
 γοῦν Ψ — ἀποδείξω | ἀποδειξαιμι Δ ἀποδειξαι sic
 ΨΩ — δῆλον εἶτι | δηλονότι Δ — δόξει | δόξη Δ —
 οὐ κατὰ τὰ αὐτὰ | om. οὐ Ω
- c. 27. ἔν | ἔν Δ — οἱ αὐτοί | om. οἱ Ψ — μηδὲ εἶναι |
 μήτε ΩΨ — ἡ αὐτῆ | om. ἡ Ψ — τὸ αὐτὸ | om. τὸ
 Δ — παρὰ τε | παρὰγε Ψ
- c. 28. κἄν παρέλθοι | και παρέλθη Δ και παρέλθοι ΨΩ
 — αἱ καταλήψεις | εὐκαταλήψεις Ψ — ἀμετάπτωτοι
 || add. προσδεκτέος ἄν εἴη Ψ (non h. Ω) — ἑαυτῆ
 . . τῆν Ψ — προσδεκτέος ἄν εἴη Ψ
- c. 29. ταῦτα | ταῦτα ΔΩΨ — ταῦτα μὴ λ. || ταῦτα μ. λ. Δ
 μηδὲ τὴν ἀρχὴν | om. τὴν Ψ μὴ και τὴν ἀρχὴν Ω
 — οὐ μία καταλ. | οὐ γὰρ κ. Ψ — τί μᾶλλον αὐτό
 || αὐτῶν ΔΩΨ — μίαν | ἄν Δ
- c. 30. βαρβάροις || ἐν βαρβ. Ω — κατὰ ταῦτα || κατὰ ταῦτα
 ΔΩ — ἐτέρως | ἐτέρω Ψ — παράσιτοι | . . om. Ω
 — και συμφωνία Ω — κινδυνεύειν || κινδυνεύει
 Ψ — ικανῶς | om. Ψ
- c. 31. οὐστυνας | om. τυνας Ψ — εἰπ. ἔχοι || ἐχ. εἰπεῖν Ψ

- πρὸς ἐμὲ ὧς τ. || κάμει κατὰ ΔΩ καμὲ ὧς τινος Ψ — ὧς τινος || κατὰ τινος ΔΩ — εὐρησ | εὐροισ Ψ
 δειξω και || om. ΨΩ — αὐτοὺς | τούτους Ψ — φαν-
 λοτάτους || φαύλους ΔΩΨ — ὡς ἐγὼ | ὧν ἐγὼ Ω —
 οἶει || σὺ οἶει Ψ
- c. 32. γράφας || διαγράφας Ψ — ἦκε | ἦκεν Δ — εἰς Σ. ||
 ἐς Σ. Ψ — εἰπως || ὀπως εἰ Δ ὀπως Ω ὀπερ om.
 πως Ψ — παρασιτῶν Δ. || παρὰ τῷ Δ. Λυκείῳ ΔΨ
 — και ταῖς . . Σ. δ. || om. και Ψ
- c. 33. ἠνδοκίμει || εὐ. . ΔΩ — εἰς τ. τεχνην || πρὸς τ. τ. Ψ
 — ὧς τι || ὧς τε ΔΨ — ὡς om. τι Ω
- c. 34. εἰς Σ. || ἐν Σικελίᾳ Δ ἐν Σ. Ψ — ἐπὶ τούτῳ ||
 ἐπὶ τὸ suprascr. ω Ψ — ἐξέπεσε || ἐξέπεμψε Ψ — περι-
 Σικελίαν || . . ας Ψ
- c. 35. μέχρι τοῦ θ. || μέχρι μὲν τ. θ. Ψ
- c. 37. ὥσπερ ἦν· || οἷς παρῆν Δ — εὐροι || εὔρη Δ
- c. 39. τὸν . . καιρὸν || τὴν . . κ. Δ — χρησιμώτατοι || . τεροισ
 Ψ — αὐτῷ || αὐτῶν Ψ — ἔγωγε || ἐγὼ Ψ
- c. 40. Οὐ μετρ. || ὡς οὐ . . Ψ — δοκῆ σοι | σοι δοκῆ ΩΨ
 — εἰς || ἐς Ψ — ἐπεξιέναι || om. ἐπ' Ψ — παραγγέλλειν
 || . . γ. . Ψ — ἀνάγκη γὰρ || om. γὰρ Δ — και
 δοκίμαζε || om. και Ψ
- c. 41. ἄθρει δὲ || δῆ Ψ — και εἰ ἀποθ. || εἰ και ΔΩΨ —
 ἀποθάνοι || . . θανη Δ
- c. 42. παραδειγματα . . . οἱ μὲν || om. Δ — οὐδὲ δλωσ || om.
 οὐδὲ Ψ — ὑπέμειναν || ὑπέμεινα Ψ — παρετάξατο ||
 παρεδέξατο Δ — λείπαντα || . ς Ψ — ὑπισχνῆ || ὑπισχ-
 νοῦ Ψ — λέγε || ΠΑΡ. λέγω Ω — εἰς πολ. || ἐς π.
 Ψ — διαρκουσαν || διὰ τοῦτο ΔΨΩ — τί ἔτι ||
 ἔτι Δ, om. τί ΔΨ — Ἀθήνησιν || Ἀθησιν (sic) Δ —
 ὡς τ' || ὡς ΔΩ — εἶγε || add. τις Ω, om. τις post ἄλλος
 Ω — κατὰ ταῦτά || και ταῦτα Δ κατὰ ταῦτα Ψ —
 ὁ Ὑπεριδ. || om. ὁ Ψ — ὥστ' εἰ γε . . . τις || ὡς εἶ-
 γε και ἄλλος τις Ψ — Δημοσθένης || ὁ Δ. Δ — διη-
 κουσαι || om. δι Ψ — παρακῦψαι || παρακίψαι Δ —

- προελθεῖν || εἰσελθεῖν Ψ — ἐς τ. Β || εἰς ΑΨ — συμμι-
ξαι || συμμιξαι Α — ἔφρευεν Ω — δῆκουσας || om. δι
Ψ — οὐδενός || παρ' οὐδ. Ψ —
- c. 43. ἡσκημένοι || ἡσκηκότες ΑΩΨ — τούτους || τούτοις Ψ
— ἔχεις || om. Ω — ἐκείνους || ἐκείνοις Ψ add. ἔχεις
Ω — οὗτοι || οὔτοι Ψ — περὶ ἀνδρείας || π. τῆς ἀνδ.
Α περὶ ἀνδρίας Ω — δειλότεροι || δειλότεροι Α —
σκόπει δὲ || δὴ ΑΨΩ — οὐδὲ εἶδ. || οὔτε Ω — Κράτης
| Σωκράτης Α — ἐπὶ Δηλιῶ μάχην || ἐν τῇ πόλει ΑΩΨ
— [Πάρνηθος || Πάρνιθος Ψ] — ἀαρίζεν | ἀαρίζεν
Α — προβάλλειν | παραβάλλειν Ω — μὰ Δία | μ. τὸν
Δ. Ψ — τί μοι || om. μοι Α — αὐτούς || αὐτοῖς Ω
- c. 44. τίς ἔστιν | om. ἔστιν Ψ — λέγε | καὶ λέγε ΑΨ — τις
γενέσθαι | om. τις Ψ — οὕτως || om. ΑΩΨ — τύχη
| τυχοί Ψ — ὅς οὐκ | ὅστις οὐκ Ω — ἀπέρρει || ἀποθ-
ρεῖ ΑΨ — καὶ δικαιοτάτος || om. ΩΨ — τοιοῦτους ||
τοιούτος Ψ — ὁ παρασ. | om. ὁ Α — οὔτος || om.
h. l. Ψ — παρασιτος | add. οὔτος? Ψ — ἔγγονον | ἔγγ.
suprascr. γ Ψ
- c. 45. γινώσκειν || γινώσκειν Α — τῷ || τοῦ Ψ — Ἀγαμέμ-
νονι || . . νος Ψ (cod. Ω νι) — ὥσπερ || ὥσπερ καὶ
Ψ — ἀνώγει | ἀνώγει ΑΨ — πλεῖον || πλέον Ψ —
αἰεῖ || αἶε Ψ — εἰστήκει | ἐστήκει ΩΨ — καλουμένοις
| π ρ ο ς καλουμένοις? Ψ — φημι | φησι Ψ — ἐπὶ
τοῦ Αγ. || om. τοῦ Ω — ἄν παύσασθαι | ἀναπαύ-
σασθαι ΑΩΨ — ὁ παράσιτος || om. ὁ Ψ
- c. 46. οὐδ' αὐτοῦ . . εἶναι || οὐδ' αὐτοῦ . . χείρονα εἶναι (Ω)
τοῦ Ἀχιλλέως λέγω sic Ψ (cetera omnia omissa) — ἔπεβ.
αὐτῆς || ἐπ' αὐτοῖς Ψ — ἀπέκτεινεν | ἐφόνευσεν Ψ —
Ἀχιλλ. || τὸν Ἀχ. Ψ — τὸν παῖδα τοῦ Διὸς | τὸν τοῦ
Διὸς υἱὸν Ψ — θεὸς καὶ δ. ἀνθρ. || δύοι καὶ δύο
ἄνθρωποι? Ψ — ὁ γενναιότατος . . ὁ νεκρὸς || om. Α
— καὶ προσπ. | om. καὶ Ψ
- c. 47. ἱκανῶς || ἱκανὸν ΑΩΨ — τιθήμεναι || τιθεμ. ΩΨ —
ὅστε' Ἀχ. || Ἀχ. ὄστᾱ Ψ — ὑποβάς || ὑπερβ. Ψ — με
δεξ. | νυν? με δεξ. Ψ — ἔτρεφεν ἐνδυκίως || ἔτρεφ'

ἐνδ. Α — θεράποντ' | . . τα Ψ — τοὺς θεράποντας
 || om. τοὺς Ω — μήτε τ. φ. | εἰ μήτε τ. φ. Ψ —
 ἦ | εἰ Α ἦ Ψ — ἐνομάζει | add. οὕτω οἶμαι καλου-
 μένων τῶν τότε παρασίτων Ψ — ἀτάλαντον | . . ος
 ΨΩ — εἰς ἔλευθ. | ες Ψ — τοιοιοὶ δὲ ὄντες | τοι-
 οῦτοι Α add. μάλα ἀγαθοὶ ΑΩΨ — οὔτοι μὲν δὴ |
 om. δὴ ΩΨ

c. 49. σὺ δὲ | . . δὲ δὴ ΩΨ — καὶ ὁ Ὀδ. | om. καὶ Α —
 ἀλλ' ὄν ἐν πολέμῳ . . . ἐστιάσει | ἀλλ' ὄν (spir. in
 ras.) ΩΨ — ὑπὸ τ. σάκει | om. ὑπὸ Ω — εἰ καὶ εὐ-
 θύς | om. εἰ ΩΨ — σκέπει | σκέπειν Ψ

c. 50. βούλεται | add. αἰρεῖται Ψ — καὶ πέσοι | καταπέση
 Α — οὔτε λ. | ὁ λ. Ψ — σκέπει | σκέπειν Ψ —
 καλαῶς | om. ΩΨ — ἄξιον | ἀνάξιον Ψ — οὕτως |
 . . τω Ψ — τοσοῦτον | τοσοῦτων Ω — δοκεῖ διαφ.
 | δ. καὶ διαφ. Ω — ἐπιλῦσαι | . . λύ. Α — ἐν τῷ
 πολ. | om. τῷ ΩΨ

c. 51. αὐτὴ ἢ εἰρ. | ἢ αὐτὴ Ψ — οὕκουν | οὐ κἂν Α οὐκἂν
 Ω οὐκοῦν Ψ — πάρεισιν | . . ἐστιν Ψ — μᾶλλον
 τοῦ χωρίου | τοῦ χωρ. μᾶλλον Ω — τὰ γυμν. | om.
 τὰ Α — τούτων οὐδεὶς | om. τούτων Α — εἰς τὴν
 γῆν | om. τὴν Ω — εἰς συμπ. | om. εἰς Ω — ἐν συμπ.
 | om. ἐν Α — τοιοῦτον | . τος Ψ — κύων | om. Α

c. 52. ἐκείνω | ἐκείνον ΩΨ — τοίνυν | om. Α — ἴδοι | ἴδη
 Ψ — μέλον | add. τί Α μέλλοντα τι αν? Ψ —
 ὦν | om. Ψ — περὶ αὐτοῦ | om. αὐτοῦ ΩΑ —
 ῥήτορας δὲ | περὶ ῥ. δὲ Α — αἰσχίον | αἰσχιστον ΑΩ
 ὁ μὲν | ὁ μ. γὰρ Α ἰ γὰρ Ψ — ὁ δεινοτ. ἐστι |
 om. Ψ — δικάζων δίκην | δίκην δικ. Ψ — ἐάλω |

ἄλλος
 sequuntur (ἀλλ' ὁ) μὲν μισθὸς σοφιστεῶν εἰσπράττεται
 τοὺς μανθάνοντας Ψ — παρὰ βασ. | παρὰ τοῦ βασ.
 Ω — εἰ ἔτι πρ. | εἰ om. ΩΑ, εἴ τι Ψ — οὐδὲ αὐτὸ
 | αὐτὸς ΩΨ

c. 53. ὁ λαμβάνει | οἶον ὅτι μισθὸς ὁ λαμβάνει Α — τούτων
 ἐστὶν ἅπαντ. | 2, 1, 3. Ψ — καὶ ἥκιστα | om. καὶ

- ΩΨ — ἀνάγκη | ἀν. ἐστι Δ — τὸν ἔχ. αὐτά | add.
ἐπει ταῦτα ἀπόλλυνται ΔΨ — τῆς τέχν. | om. τῆς Ω
— πᾶσα ἀν. | πάντας? ἀνάγκη. ἐστι ΩΨ — φρενῶν
| φρενὸς Ψ
- c. 54. ἄλλως γὰρ οὐδὲ | ἄλ. γε οὔτε ΔΩΨ — παρασ. |
ὁ παρ. Ω — εἰ δὲ | εἰ δὲ μὴ ΔΨΩ — ὑπάρχει
| ὑπάρχη Δ ὑπάρχοι Ψ — οὐδέποτε | οὐδέπω Δ —
ζητήσομεν | . . σῶ . Ψ — οὔτ' ἐπὶ τούτῳ | οὔτ'
om. ΔΨ — οὔτ' ἐπ' ἄλλῳ | οὐκ ἐπ. Δ οὐκ
ΨΩ
- c. 55. π. ὁ φ. | π. ὁμοῦ. φιλόσ. Ψ — ἐπ. αὐτοῖς | 2. 1 — δεδιό-
τας | δεδιότες Δ — μάλα | μᾶλλον Ψ — γενομ. δὲ ψοφ.
| και γεν. ψ. ΔΨ — προστιθησι | om. σ Ω — εἰς βαλ.
| ἐς Ψ — οὐδέν τι | οὐδέ τι Ω —
- c. 56. ἑαυτὸν | . . τῷ Δ — τύχοι | τύχη Δ — μεταλαμβ. |
om. μετα Ψ — ὅς περ δὲ ὁ κακὸς οὐ τὸ ἀγαθὸς
| τὸ οὐκ ἀγαθὸς Δ — ἀλλὰ φαῦλος εἶναι λαμβάνει |
ἀλλὰ τὸ φαῦλος Ψ — λαμβάνει | ἀναλαμβάνει ΔΨ —
αὐτοὶ | αὐτοῖς ΔΩ
- c. 57. τῶν φιλοσ. | om. τῶν Ψ — πάνν μὲν οὖν | om. οὖν
Δ — φαρόντος | . . τας Δ — πiónτος | . τας Δ — ἀπέ-
πτησας | ἀποπτήσας Δ
- c. 58. διημίλληται | διημέληται Ψ — τῶν παρασίτων | τοῦ
παρασίτου ΩΨ — ἐμοὶ μὲν | om. μὲν Δ — ἡλ. γε
σου | ἡλίδια γέ σοι Ψ — ἔχει | ἔχοι Ω — εὐεργετοῦν-
τες | . τοῦσι Δ — ἀτιμότερος | ὠμότερος Ψ
- c. 59. τὸ παρασιτεῖν | om. τὸ Δ — παρ. ἐκείνω | ἐκείνω Ψ
δῆλον ὅτι | δηλονότι Δ — ὅπου | ὅπως Δ — ὡς
κρείττονι | ὡς τινι κρ. Ψ — ὅπου | ὅπως ΨΩ. —
τοῦτο λυσιτ. | τούτῳ Ψ — μετὰ τοῦ κοσμ. | τὸ ΔΩ
κοσμεῖσθαι | κοσμηθῆναι Ψ — τίς γὰρ ἄν | om. ἄν Δ
οὔτῳ μὲν | αὐτε μὴν Δ ὅτι μὲν Ω
- c. 60. ἀποθανεῖν | . . θανῶν Ψ — πάντα | ταῦτα Ω —
διεξελεθεῖν | διελεθεῖν Ψ — αὐτο | αὐτῷ ἐστι Ψ —
ὄνομα ἐστι | om. ἐστι Ψ — δοκῆ | δοκῶ Ψ — ἧ ἀριστα
οἶει | εἰ ΔΩΨ

- c. 61. ἢ τὸ παρατρ. || om. τὸ Α — τὸ παρατρέχειν || om. Α — ὁμοίως ἂν ἐθέλοις || om. ἂν Ω (habet Ψ) — ἀνάγκη || ἢ ἀν. Ψ — ἐθέλοις || θέλης Ψ ἐθελιοιο Ω — καί σοι || om. καί — ἕως || ἕως Ψ — με || μοι Ω — τῶν τέκνων || τέκνα Α

LUCIANI ANACHARSIS.

Cod. Marc. 434 = Ω c. 1—22. *Laurent.* 77 = Φ (*serioris manus*) c. 1—16. *In Cod. Gorlicensi non inest.*

- c. 1. νέοι || θυπ τοι ? Φ — συναναφ. || συνανανα Φ — κυλιנד. || καλιנד. Φ — συννευκ. || συννευκ. Ω — ἐκ τ. σκελ. || ἐς Ω — τὸν ἀθλ. || om. τὸν Ω — τοῦ ἐλαίου || om. τοῦ sed *suprascr.* Ω — αἱ ἐγγέλεις || οἱ — Ω
- c. 2. πάττουσι || ταράττουσι Ω —
- c. 3. ἀποπτύσειν || . . πτύσειν Φ
- c. 4. 5. τὸν ἀέρα . . εὔῃ legi vix possunt Φ
- c. 7. τῇ στήλῃ || om. Ω — ἀριστερᾶ || om. Ω
- c. 8. ἐκεῖνο || ἐκεῖνω ? Ω
- c. 9. εὐπορῆσαι || ἐπιθυμῆσαι Ω
- c. 10. τοσοῦτον || τοσοῦτο ? Φ
- c. 11. θαιμάτια || θοιμάτια ΩΦ — ἐπ' ὀλίγων τῶν μαρτ. || om. τῶν Φ — τοῦτο τεκνῶν || τὸ ΩΦ — παιομένους τε || γε Φ
- c. 12. ἄληκτον || ἄλεκτον ΩΦ
- c. 13. λαβόντες || λαμβάνοντες Ω — τότε || ποτὲ ΩΦ — περὶ αὐτὰς || πρὸς αὐτὰς Ω — πολιτείας τινὸς || π. τίνα ? Φ — περὶ πολιτείας τε || . . τι ΩΦ
- c. 15. πατρίων || παντοίων Ω.
- c. 16. καταμάθοις || καταμάθης Ω — πεισθεῖην || πισθεῖην Ω — μηδ' ἐκεινων || μὴ ἐκ. Ω — ἐπὶ τ. θάκων || θώκων Ω

- c. 17. οἷς ἂν λέγω | om. ἂν Ω — αὐτήν | αὐτῆι Ω — ἦ ἐν πόλει | om. ἦ Ω
- c. 18. πόλιν δὲ . . . ἑωρακώς | om. Ω — μάλιστα σέ | om. σε — ὡς φασιν | om. hoc loco, add. post μάθημα Ω — εὐδαιμονήσειε | εὐδαιμονήσῃ Ω — εἰ τὰ μ. | ἦν Ω — ἐπιρρέοι | . ρύη Ω
- c. 19. διακόψεις | διακόψης Ω — ἀπεργάσαιτο | ἀπεργάσεται Ω — ἐπάγῃ | . om. ἐπ Ω — κατεσιώπησεν | παρεσιώπησεν Ω — ληρεῖν | . ἐρεῖν Ω — καὶ ἐπὶ τούτοις | om. καὶ Ω
- c. 20. εἶη | om. Ω — ἔκτοσθεν | ἔκτοθεν Ω — τοῦτο προνοοῦμεν | τούτου Ω — ἔδοξεν αὐτὸ | ἔδοξε τὰ (? τὸ) Ω — γίνοντο | γίνοιτο Ω — περιέμνουσι | om. περι Ω
- c. 21. κλησιάζωσι | κλησιάσωσι . . Ω ἀποσιωπῶντας | om. ἀπο Ω
- c. 22. σπείδοιεν | σπεύδειν Ω
- c. 23. ἐπικείμενοι | περικείμενοι Ω — ἐπισυρόμενοι | περισυρόμενοι Ω

LUCIANI DE LUCTU.

Cod. Gorl. = A Cod. Marc. 434 = Ω

Cod. Marc. 436 = Ψ

- c. 1. ἀφόρητα | ἀφόρητον A — γενόμενα | γιν. Ω — αὐθις | om. Ω — τὰ συμβαίνοντα | καὶ τ. σ. A — καὶ ἐκείνοις | κ. αὐτοῖς ἐκείνοις A — οἷς ὀδύρονται | οὓς Ω — ἦ τούναντ. | εἶτε εἰ A . οὔτε Ω οὔτε εἰ Ψ — ἠδία | ἠδίω Ω — τοῦ θαν. | om. τοῦ Ψ — οὔτω | καὶ οὔτω A — ἐπιτηδεύουσιν | . . ονται A ἐπιτηδεύομεν Ψ.
- c. 2. σοφοὶ | πολλοὶ A — τῇ γῇ | τὴν γῆν A — καὶ ζοφερόν | om. καὶ A — ἄιδην | ἄδην Ψ — ὑπεκλήφασιν | . σιν Ω — καὶ ζοφ. | om. καὶ Ψ — ζοφ. | φοβερόν

Ω — καὶ καθορᾶν | om. καὶ ΔΨ (?) — τῇ προσηγορίᾳ | τὴν προσηγορίαν Δ — παρ' αὐτῶ | παραντῶν Ω παρ' αὐτῶ Ψ — αὐτὸν ἄρχ. | ἀρχ. αὐτὸν Δ — ὑφιέμενον | ἐφιέμενοι, suprascr. ν Δ — ὀλλγῶν | . . ον Δ

- c. 3. περιφρεῖσθαι | περιφ. Δ — κάκ | καὶ ἐκ ΔΩΨ — πρόκειται | πρου (?) κ. Ω — ἢ παρελθεῖν | om. ἢ Ψ βαθεῖα | βαθεία Δ βαθ. τε ΩΨ
- c. 4. οὐση | om. Δ — ἔσαφικ. | ἀφικ. Ω
- c. 5. ἔσω | εἴσω ΔΩ — τοῖς | om. Ψ — ἐκείθεν ἀφ. | ἀφικ. ἐκ. Ψ — Ἄλλ. τε | om. τε Δ — Πρωτεσίλωος | . . λαος ΔΩ — ὁ τοῦ Ὀμ. | om. ὁ Ω
- c. 6. ὁ μὲν οὐν | γὰρ Δ — φερσ. | Περ. Δ — Ἐριν. | Ἐρινν. Δ
- c. 7. συναλισθῶσι | συναυλ. Δ — ἐς | εἰς Δ
- c. 8. Ἐριν. | Ἐρινν. Δ — πονηρ. | ἀσεβῶν Ω — παραδόντες | παραδιδόντες ΔΨ — ἐς τὸν | . τὸ ΔΩ — χῶρον | χωριον ΔΩ — ἐσπέμπουσι | ἐκπ. . . Δ om. ἐς Ψ — τί κακῶν | τί τῶν κ. Ω — καόμενοι | καὶ . . Δ — συμπεριφ. | om. περι ΔΨ — αἴος | αὐτὸς ΔΩ — ὑπὸ τοῦ δ. | ἀπὸ δ. Ψ
- c. 9. ἀφῆ | ἀφῆ Δ — ἄρα | om. Δ — ἡμῶν | ἡμῖν ΔΩΨ τῶν τάφων | τὸν τάφον Δ — καταλελειμμένος | . . λιμ. Ψ
- c. 10. ταῦτα | ταῦθ' Ψ — ἀποθάνη | . . θάνοι Ψ — ἐς τὸ στόμα κατέθηκαν αὐτῶ | μεθῆκαν εἰς τὸ στ. αὐτοῦ Δ — Αἰγιν. ὀβ. | ὁ Αἰγ. Ψ — ὀβολός | om. Ω — ἦν | om. Ω ? — πορθηεῖα | μῆ Ψ ἀναπόμπιμοι | . . πέμπτιμοι? Δ — ἐς τὸν β. | εἰς Δ —
- c. 11. ἀμφιέσαντες | ἀμφιάσαντες Δ — ῥιγῶεν | ῥιγοῖεν Ω — δῆλον διτι | δηλονότι ΔΩΨ — γυμνοὶ | om. Δ —
- c. 12. πάττεται | σσ Δ — πολλάκις . . . ἔδαφος | om. Ω (habet Ψ) — ὁ δὲ εὐσχήμων | δ' Ω — ἐς πομπ. | εἰς Ψ
- c. 13. τὸ ἐπ. αὐτ. | om. τὸ Ω — ἐπ' αὐτῶ | αὐτοῦ Δ — ἦ | om. ΩΨ — ἄλλοκ. | ἄλοκ. Ψ — ἀφίησι | ἀφιαῖσι

- Α — φήσει | φησι Α — οἴχη | . χη Ω — ἐμὲ | ἐμὲ
 ἔτι Α — εἰς γρη. | ἐς Ψ — κομάση | . μηση Α —
 οὐδὲ ἐρ. | δ' Α — οἶδὲ ἐν | οἶδ' Ω — συμποσίους
 | . ω Α ωι Ω
- c. 14. ἐπικατέσφαξαν | om. ἐπι Α sequitur ἢ συγκατώρουξαν
 Α — ἢ συγκατώρουξαν | om. h. l. Α — καὶ ἐσθῆτα
 . . . συγκατέφλεξαν | om. Ω — ἢ συγκατώρουξαν |
 om. Α — sequitur καὶ ἐσθῆτα . . . συγκατέφλεξαν Ω —
- c. 15. δ' οὖν | om. δ' Ω — οὕτως | οὕτοσι Ψ — ταῦτα
 πάντα | π. τ. Ω — πάντα | om. Α — εἶρηκα | . .
 κε Ω — τοῦ παιδὸς | om. τοῦ Α — οἶδε | οἶδεν Ω
 — γινωσκ. | γιν. ΑΨ — ἀπολαύουσιν | . . . ω Ω
 — αὐτὸν | . τοῦ Α — ὧς | ὅς Α
- c. 16. Αἰδωνέα | ἀδ. Ω Αἰδονέα Ψ — ὑπερκῆραι | . κῆ
 Ω — λαιδορῆ | . . ρεις Ψ — ἐρρυτιδῶμενος | ἐρυτ.
 ΑΩ — πότους | πόνους Α — δῆλον ὅτι | δηλονότι
 ΑΩΨ — ἀπόλωμαι | ἀπολλ. Α — ἀγνοεῖς | οὐκ
 ἐννοεῖς ΑΩ — δὲ | om. Α — πολὺ κάλλιον | add.
 τοῦ ποιεῖν Α πολὺ κάλλιον τοῦ πιεῖν Ω — τοῦ
 πιεῖν | om. Α
- c. 17. διδάξομαι | διδάξωμαι Ω — κακοδαίμων | κα || κοραῖνον
 Α κακοδαίμον Ψ — οὐδὲ σνονος. | οὐχί Ψ — δια-
 στρέφει | σε Ψ παραστρ. Ω — ἐπὶ τούτῳ | ἔτι τοῦτο
 Α ἐπι corr. in ἔτι Ψ — οἶδὲ ὄχλ. | οἶδ' Α
- c. 18. καὶ γελ. | om. καὶ Α — ἀλλὰ | ἀλλ' ΑΨ — μὴ |
 μηδὲ Α — κᾶτα δεδ. | κᾶτα ΩΨ
- c. 19. τί δὲ με ὁ κωκυτὸς ὑμῶν ὄνησιν | τί δὲ ὑμῶν ὄνησιν.
 ὁ κωκυτὸς Ψ — αὐτῆ | αὐτῶν Α — ἢ τί ὑμῖν | . .
 ἡμῖν Α — καταστάξιν αὐτὸν | αὐτὸ Α — τὸν ἄκρα-
 τον | τὸ Ψ — ἐς ἡμῶν | πρὸς ἡμᾶς ΑΩΨ —
 Αἰδου | ἄδου ΑΩΨ — παρεσκευασμένων | π . . .
 μάτων Ω — ἐς τὸν οὐρ. | εἰς ΑΩ — ὄνησαν | . . σας
 Ω — τὰ σιτία | . σιτεῖα Ψ — μεταστελλώμεθα
 | om. μετα Ω — ἐλέγετε | λέγετε Α — ἀνακαγχᾶσαι
 | . . χᾶ Α

- c. 20. πρὸς Δίος, ἐὰν λέγῃ || πρὸς Δίος δὲ, ἐὰν λ. Ψ πρὸς Δίος, ἂν λ. Ω — ἀνακλ. αὐτὸν || αὐτὸν Δ — οἰώμεθα || οἰόμεθα Ψ — συνειλοχότα || συνανεχότα Δ —
 συνειληχότα Ψ — ὁποῖ' || ὅποι Δ ὅπη ΩΨ — ἐξάραχ^α || om. Α
- c. 21. ἀβελτερίας || ἀβελτηρίας Α — δὲ ἀπὸ || δ' Ω — τοῦ-
 του || τούτων ΑΩΨ — διελόμενοι || νοι in ras. Α —
 ὑάλω || ὑέλω ΑΨ — οὔτος μὲν γε || μέντοι ΑΨ
 — λέγω δ' ἐδ. || δὲ Α — ξυνοδ. || σ Α — ξυμπότην
 || σ Α — πολ. δὲ || om. δὲ Α — ἐν καιροῦ γεν. || γεν.
 ἐν καιροῦ Ω
- c. 22. ἐπιγράμματα || add. καὶ ΑΩ
- c. 24. οὐκ ἀηδῶς || lac. Α — οὐδ' αὐτ. || οὐδὲ Ψ — ἀλλὰ
 || ἀλλ' Α — ἀπηυθιχότας || . . σα Α — μέχρι . .
 τίνος || . . τίνος Ω — κλάειν κλαίειν Α — αὐτοῦ
 γε || τε ΑΩ — διαρκέσης || sine ι subscr. Ω — τότε
 || om. Ω duplex τότε hab. Ψ — ῥαψωδοῦνται πρὸς
 ἀπάντων || om. ΩΨ πρὸς ἀπαντ. ῥαψοδ. Α — οὐπω
 || οὐπω Ω — ἐστὶ || ἐστὶν Α — νέκυν || νέκνυς Ψ —
 τελευτήν τ. φιλιτάτων || τ. φιλτ. τελ. Ψ — εὔροι ||
 εὔρη Α — πένθει || πάθει Ψ

LUCIANI RHETORUM PRAECEPTOR.

Cod. Gorl. = Α *Cod. Marc.* 434 = Ω *Cod. Marc.* 436 = Ψ
Cod. Vindobon. 123 = Β *inde a. c.* 6 *med.* *Cod. Vat.* 1324
Cod. Mutinensis 77 = *Mut.* (*lectiones selectae*).

- e. 1. τοῦτο || τοῦτον 1324 — πάντιμον || πάνδημον Ω —
 σοφιστῆς || ὁ σ. ΑΨ — αὐτὸς || om. ΑΩΨ 1324 —
 δόξαις || δόξης ΩΨ δόξεις 1324 — περιβάλοιо || . .
 βάλλοιο Ω — πρὸς ἀπάντων || περὶ πάντων Ψ —
 ἐθέλεις || ἐθελήσεις Α 1324 — ὁπόθεν || ὅθεν Ω —
 ἐκπορίσαιο || ἐκπορίσαιο ΑΨ 1324 — καὶ σὺ || om.
 καὶ Ω — σὺ νῦν || ν. σ Ω add. τοῦτο — αἰτοίη || αἰτοίης

- ΔΩ 1324 — τάχιστα | μάλιστα Ω — ἀκούσης | ἀκού-
ση Ω — τερμα. | τέρμα, Δ
- c. 2. τὸ μὲν οὖν θήραμα | om. ΔΨ 1324 — μικρὸν | σμ.
Ω — γούν | οὖν Ψ — μηδὲν | μηδὲ Δ
- c. 3. ὁμως δὲ | om. δὲ Ψ — προπονῆσαι | . . νήσειν Ω
— ὄρειον || ὄρθιον Ω — ἡμεῖς γε | ἡμ. σὲ Ψ om.
γε Ω — ὡς ἐπὶ τ. πολὺ | om. ὡς Ψ om. ἐπὶ Ω —
τό γε | om. Ω τί γε Δ — ἐξαιρετον σοι | om. σοι
Ω — τοῦτ' ἐστ. | τοῦτο Ω — σὺν πολλῇ | συμπολλῇ
1324 — τῇ θυμ. | om. τῇ Δ 1324 — ἀνιῶν || ἀνιῶν
1324 — ἀνιδρωτι | om. Δ 1324 — αἰρήσεις | ἀργεύσεις
Ω — εὐωχῆση || εὐωχῆσεις ΔΨ 1324 — ἔκπνους || ἐκείνους
Ω — ἐνίστε | ἐσθ' ὅτε Ψ — ἐπισκοπῶν || ἐπισκοπ 1324
- c. 4. φίλιον | add. διὸς ΔΨ 1324 — ἐνερθεν | ἐνερθε ΔΩΨ
1324 — τῆς ποιητικῆς | om. τῆς Ω — ἀδυνατὸν
καταστήναι ἐν βρ. | ἐν βραχεῖ κ. ἀδ. Ω
- c. 5. ὡς ἔγωγε || ὡς ἔλεγε Δ — Σιδ. τινὸς | τινὰ Ω —
Περσῶν Αλ. || Αλ. Π. Ω — γραμματοφόρους || τηφο-
ρους Ω — κομίζοντας | κομίσοντας Ω — ἐς τ. Α. |
εἰς Ψ — ἐλθεῖν || ἀνελθεῖν Δ — Ἀραβ. | Ἀρρ. Ψ —
ἐπελάσαντ. | ἐλασ. Ω — ποτὲ | add. μόλις Ω —
διανύσαντας | . . τα ΔΩ — τότε δὴ || δὲ Ω — ἐς Αἴγ.
|| εἰς Ω — ἐστὶν οὗτος || οὗτ. ἐστ. Ω — ἔμπορον ||
ἄνθρωπον Ψ
- c. 6. πάθης || πάθους 1324 — τὸ αὐτὸ || om. τὸ ΔΨ 1324
ὄλης || ὄλας c. ras. in a Ω — πρῶτον || πρότερον Ψ
— Κέβης || Κίβης Δ — . . . ἐστον | ἐστὶν Δ —
καθήσθω | καθῆστο Ψ — ἐπὶ θατέρω . . ὄρᾶν | ἐν
θ. ΔΨ ἐπὶ θ. δέ μοι δόκει τὸν πλ. παρ. ὄρᾶν Ω —
μοι || om. Ψ — ὄλον || add. ὄντα Ω — ἰσχὺς || ἰσχοῖς
sic 1324 — παρέστωσαν | παρεστῶσαι Ψ — πολλοὶ
|| add. ἄν ΔΨ — Ἐρῶσι | . ν 1324 — πολλοὶ || π.
ἄν ΔΨ — ἀπανταχόθεν | πανταχ. ΔΨ — ἐκπετόμενοι
|| προσπλεκόμενοι ΔΨ 1324 Vind. (B) — ἦπον || εἶπ.

Ω ἦπ. A 1324 — εἰδεις Hinc init. Cod. Vindob.
123 B — ἔπουν τοῦ ποτ. || ἱπποποτάμου Ω — περι
| παρ' Ω — πῆχεις δὲ || om. δὲ Ω — καλοῦσι || . .
σιν 1324 — δὴ σὺ || σὺ δὴ Ψ δὲ σὺ Ω — δηλ. ὁ τ.
γεν. || γεν. δηλαδὴ ὅτι ταχ. Ψ — ἐλθὼν || ἀνελθὼν Ω
— καὶ πάντα | καὶ ἵνα π. Ω — νόμῳ || νόμοι Ψ

c. 7. ἐπειδὴν | . δ' ἄν B — ἄνοδον | ὁδὸν Ψ — εἶναι σοι || σ.
εἶναι Ω — ὑπερπῆναι | ὑπερπῆναι 1324. — δεήσει || δεήσει
ΩΨ c. ras. in η — ἐμοῦδ. | ὑπεμοῦ 1324 — καὶ ἔφθη || om.
καὶ 1324 — εὐύδρος || ἔνυδρος Ψ 1324 — καὶ ἀνθ. || om.
καὶ Ω — μικρῶ πρ. | μικρὸν π. Ψ — ἵνα μὴ καὶ ταῦτα
. . . ἐπέχω || ἵνα μὴ πολλάκις τὰ αὐτὰ λέγων ἐπέχω, om.
καὶ Ω

c. 8. ἀνάντης || εὐνάντης A — ὁμαλή || καλή Ψ — οἶα || οἶα
A — εὐμορία || om. 1324. εὐμορια B — αὐτήν || αὐτῶ
Ω — τάγαθὰ | τὰ ἀγαθὰ Ω — μειζόνων τ. π. ἀξ. || τ.
πολλοὺς μ. ἀξ. Ω — τῆς τῶν λόγων || om. τῆς A — ἐπὶ
δ' || ἐπεὶ δ' Ω — τὴν ἀρχ. || εἰς τ. α. Ω — οἶδ' ||
οἶδα Ω — ὀποτέραν | ποτέραν Ω — τραπητέον ||
τρεπτέον Ω — ὃ οὖν | ὡς οὖν (?) π. Ω — εὐδαιμο-
νήσεις || . . νίσεις Ψ — αὐτὸν | ἑαυτὸν Ω — πάντα
φ. | φ. πάντα Ω

c. 9. πρόσεισι | πρόσεισί σοι Ω πρόσεισι Ψ 1324 — κ. τις
ἀνὴρ | α. τ. Ψ — ὑπόσκληρος || ἀπο. . . Ω — τῷ
σώματι | τοῦ σώματος Ω τὸ σώματι 1324 — δεικνύων
|| δεικνὺς Ω — ὁδοῦ ἐκ. | ἐκ. ὁδ. AΩΨ 1324 — πρὸς
σὲ ὁ ματ. διεξιὼν || ὁ ματ. διεξ. πρὸς σὲ Ω — ἐπεσθαι
|| ἐπ. γὰρ Ω — οἱ παρακελ. || σοι οἱ π. ΩΨ 1324 —
μεγάλα | μέγα A 1324 — ἀσαφῆ || ἀσαφῆι 1324 — φήσει
|| φησιν AΩΨ — σε ἔσεσθαι || σε om. AΩ (B) — κατὰ
τούτων || α. κ. τούτων Ω — κάλων || κάλλων Ψ —
πατήσεως || τῆς εὐθείας Ω — θάτερα || θούτερα
Ω — κλιθείης || κλη. . Ω? A — ῥοπή || βάσει Ω —
τῶν ἀμφι || τὸν A τὴν (?) Ψ — κελεύσει | κελεύει Ω
— Ἠγησίον | ἡσιησὶ (sic) Ψ — Κριτῖαν || Κροτίαν Ψ

- Κρητιαν Δ Κράτητα Ω — ἀποτεταμένα || ἀποτεταγμένα Ψ — λιπαρὲς || ἀλικαρὲς Ω — ἀνιαρότατον || . . . τερον Ω ἀνιαρώτατον Ψ 1324 — ὑπογράφει || . . . φει Ψ — ἔτη || ἔτι ΔΨ — κατ' || κατὰ Ω — ὄλας || om. Ω — ὡς καὶ || om. καὶ Ω — ἀκούοντα || τὸν ἀκ. Ω — ἰ δὲ ἐπι || πρὸς δὲ Ω — τούτοις || τοῦτο Ψ — ἀπαιτεῖ || . . . τειν Ω — τοσοῦτων || τοιοῦτων Ω — ἀλλ' || ἀλλὰ Ω — οὐδ' || οὐκ ΩΨ 1324 B. — λάβοι || λαβη. Δ
- c. 10. ἐς μιμ. || εἰς Ω — προτιθεῖς || προτιθεσθαι Ω — ὡς τι || ὡς τε Ψ — τέως || ἴσως Ω — χρήσιμα || τὰ χρ. Α — ὅποια || ὅποια ΔΨ 1324 — ταχεῖα || βραχεα ΔΨ 1324 B. — ἀπράγμων || ἀπράγμονα ΔΨ 1324 B. — ὁδὸς || ἡ ὁδ. ΔΨ 1324 B. — πείθεσθαι || πείσεσθαι Ω — μή σε || καὶ σε ΔΨ 1324 B. — ἐκτραχηλίση || ἐκτραχηλησει Ψ — πον || ποῦ Α — παραλαβῶν || . . . βὸν Α — παρασκευάση || . . . ἄσει Ω — ἀλλ' || ἀλλὰ Ω — ἴθι || ἴσθι Ω 1324 B? — πέρα || πέραν Ω — ἰδρ. πολλῶ || π. ἰδ. Ω — μακρὰ || μακρὰν 1324
- c. 11. σὺ δὲ πρὸς τ. || πρὸς δὲ. om. σὺ Ω — πολλοὺς μὲν || om. μὲν Ω — τοῦτοις δὲ || τοῖς δὲ Ψ 1324, B. τοῖς om. δὲ Α — Σαρδαναπαλλον || . . . λ. ΑΩΨ 1324 — γνωρίζοις || . . . ζεις Α — εἶποι || . . . πη Α — Ὑμνῆτιον || Ὑμντιον 1324 — ἀφείη || ἀφή ΑΩΨ ἀφήνη 1324 — σεαντὸν || ἑαυτὸν ΩΨ — ὀνομάζει || νομίζει Ψ ὀνομάζη Ω — ῥήτωρ || add. ἔση Ω — καταστηση || . . . στήσει Α
- c. 12. γελοῖον || γέλοιον 1324 — ὑπὲρ || om. Ψ — φαίη. . ἄν || om. ἄν Ω — ἐπισπασάμενος || . . . σπεν. Α — κόμης || . . . κόμης Ψ — τὸ γλαφ. || om. τὸ ΔΨ 1324 B — Ἀυτοθαῖδα || αὐτὸς θαῖδα ΔΨ 1324 B — Κωμικήν || ο Α — ἧ Μαλ. || καὶ Ψ — οὐ τοῦ ἄβ. || οὐ πρὸς ἄ. Ω
- c. 13. φήσει τοίνυν || φ. δ' οὖν Ω — ὑπὲρ αὐτοῦ || . . . αὐ — ὄγαθέ || ὦ ἀγαθέ ΩΨ 1324 — ἔπεμψεν ἐπ' || ἔπεμψε πρὸς ΩΨ — ἐμέ || με Ω — ἔδειξεν || ἐδ. αὐτῶ Ω

- ὑπερεκπεπληγμένων | . . . πεπλημένων 1324 ὑπερεκ-
 πληττομένων Ψ — προσδοκήσῃς | . . . κήσεις ΔΩΨ 1324
 B — τῷ δε ἢ τῷ δε | τόδῃ ἢ τόδῃ Δ — παραβαλεῖν
 || παραβάλλειν Ω — πολὺ | om. Ψ — ἐπερφωνοῦντα
 || c. ras. in τα — ὀπόσον || ὀπόσον ΔΩΒ — μελίττας
 || σσ Δ 1324 — χοροὶ || χωροὶ 1324
- c. 14. παρ' ἄλλον || π. ἄλλων Ψ — μάθοις | θῆς Δ —
 δεήσει || . . . σῆ ΔΩ 1324 — ἀνίπτοις π. . . φησὶν
 || τοῖς π. Ω ἀνίπτοις φησὶν ἢ παροιμία ποσὶν Ψ —
 εἰδῆς | ἴδῃς Ω — ταῦτα || πάντα Ω
- c. 15. ὁ ῥήτωρ . . . ἔχοντα | om. Ω (in margine ταῦτα
 ὁ ῥήτ. λέξω δὲ . . . ἔχοντα Ω) — ἔπειτα καυτὸς || ἔπειτ'
 αὐτὸς Ψ — μέσα | τὰ μέσα Ψ — τελευταῖα || τὰ τ.
 Ψ — τῶν λεγ. | αὐτῷ? Ψ — ἐπιχειροῦντων || ἐπ.
 ἔχων Ω — ἐπὶ τούτῳ || ἐ. τούτοις Ω — καὶ τόλμαν
 || om. καὶ Ω — αἰδῶ | . δῶ 1324 — ἢ ἐπιεικ. || καὶ
 ΔΨ 1324 B — πάνν ἀναγκαῖα | ἀν. πάνν Ω πάντα ἀν.
 Ψ — μόνα καὶ ἔστιν ὅτε ἱκανά || καὶ μόνα ἔστιν ὅτε
 ἱκανά Ω — λευκῇ || καὶ ἡ λευκῇ 1324 ΩΨΒ — καὶ
 γυν. || om. καὶ ΔΨ 1324 — ὡς διαφαίνεσθαι
 lacuna in B — ἔργον | ἔργα ΔΩΨ 1324 B — ἢ ἡ ἐμβ.
 || om. ἢ ΩΨ 1324 — Σικωνία | . ο. Ψ
- c. 16. καὶ δῆ || om. δῆ Ω — σοὶ || σοὶ δὲ Ω — οὐδὲ ἀποστροφ.
 || οὐδὲν? Ψ — προσήσεται || προσίεται Ψ προσείσεται Δ
 — καὶ σκορ. | οὐδὲ σκ. . . Ω — ἀτελεστον || ἀτε-
 μέστατον ΔΨ 1324 — ἀλλὰ || om. Ω — ἔπειτα δὲ ||
 om. δὲ Ω — πον || om. Δ 1324 — ἢ οὐ || om. Ω —
 εἴκοσιν | . σι Ω — Ἀττικὰ || Ἀττικῶν ΔΨ 1324 —
 καὶ ταῦτα || om. ΔΩΨ 1324 — πρόχειρα | ἄ πρ. Ω
 — εἰ ἀνόμοια || ἐὰν Ω — σισύρα | σιτύρα 1324
- c. 17. καὶ σπαν. || om. καὶ Ω — εἰρ. ὑπὸ τ. πάλαι || ὕ. τ. π.
 εἰρημένα Ω — ξυμφορ. | σ Ω — προχειριζόμενος ||
 . χαρι. Δ — πρὸς τ. ὁμιλ. | ἐς τ. προσομιλοῦντας Ω
 — οὔτω || οὔτως Ψ — ἀποστλεγγίσασθαι || γ Ψ — ἀποστ.
 μὲν τ. || om. μὲν ΔΩ — λέγοι τις || λέγοις Ω λέγει σι
 rec. m. — εἰληθερεῖσθαι || ἡληθερεῖσθαι Ψ — τ. ἄρα δὲ ||

- om. Ω — προτόμιον | προτίμιον Ω — συμφόνον | σοφόν Δ 1324 — ὄρχ. δὲ χειρόσοφον | om. δὲ Ω, χειρῶ. ΩΨ — εὐθὺς | εὐθοῖς 1324 — ποιητοῦ | ἦ π. Ω — ἀκρότατον | ἀκρωτ. Ψ — ἀναγίνωσκε || γιν ΩΨ 1324 — ἦ ὁ χαρίτων | μηδ' ΔΨ — ὀλίγον π. ἡμῶν | ὀλιγοΨ πρὸ ἡμ. ὀλίγον Ω — ὡς ἔχης | ἔχεις Δ 1324 — καταχρήσασθαι | καταχρησθαι Ω
- c. 18. ὑποβάλωσι | ὑποβάλλωσι Δ 1324 ἀποβάλωσι Ψ — τῶν λογ. || om. τῶν Ω — ἦ || om. Ψ — δυσχερῆ | δυσχερῆν 1324 — εὐχερῆ || om. ΔΩΨ 1324 — ὄλωσ || ἄλλως Ψ — ἐλομένων || om. ΔΩΨ 1324 — ἐλομένων || ἐλομένω Ψ — μηδὲν ἔτι μελλήσας || μ. ἐπιμέλλησας Δ μ. ἔτι μελλήσας Ψ μὴ μέλλησας, om. ἔτι Ω ἐπιμέλλησαι 1324 — μηδὲν . . . ἐπιμεληθεῖς || μηδὲ Ψ — ἐπ' ἀκαιρίμαν γλωτταν | ἐπὶ ῥῆμα γλ. Ψ ἐπικερῆμα Δ ἐπὶ καιρήματι γλ. Ω ἐπὶ κε ῥῆμα 1324 — μηδὲν . . . ἐπιμεληθ. | μηδὲ Ψ — ὥσπερ | ὅπερ Ψ — τὸ τρίτον || om. τὸ Ψ — τὸ πρῶτον ἐμπ. . λεγέσθω | τὸ ἐμπεσὸν πρῶτον λεγέσθω Ψ — κνήμη | κνημίδι Δ — καὶ Ἐκβ. || καὶ τὰ ἐν Ἐκβ. Ω — ἐπὶ πᾶσι δὲ | ἐπὶ δὲ π. Ψ — πεζενέσθω || παιζ. Ψ — Μηδικῶν | Περσικῶν Ω — ὁ Λεων. || om. ὁ Ω — ἐπὶ πᾶσι τὰ | τα ἐπίκαστα ΔΨ — τὰ ὄλ. || om. τὰ ΔΨ — ὄλ. ἐκ. | ἐκεῖνα ὀλίγα ΔΨ — συνεχῆς τὸ ἄττα | τὸ συνεχῆς ἄττα 1324 — ἐκανθείτω || συνανθείτω ΔΨ 1324
- c. 19. π. σοι ἄδ. || om. σοι Ω — γιν. | γιν. Ω — λαρύγγιζε | κελάρυζε Ω — ἀγανάκτει | . . ν ακτεῖ Δ
- c. 20. ἀπὸ τῶν Δευκ. | τοῦ Ψ — καὶ μάλιστα || οἷ μ. Ω — ὑπ' εὐγ. | ὑπὸ Ω — δόξουσι || δόξωσι — τὸ σχ. || καὶ Ω — κ. βάδισμα || om. Ω — τεθήησιν || θαναμάσονται Ω — ἔχουσιν || ἔξουσιν Ω — ἀπιστήσουσι || . ν Ω — διαλείμμασι || . ν Ω — περὶ || ὑπὲρ Ω — σαντοῦ | αὐτοῦ ΩΨ — ὑπερεπαίνει || . . παίνειν Δ — ὁ ἀγών || ὄλων ΔΨ 1324 Β
- c. 22. παραλέλοιπα || παρέλιπον Ω — ἦν μὲν | τῶν μ. ? Β εἶπη || εἶποι Ψ — οὐχ ἑαυτοῦ || οὐχὶ (Δ) οὐκ αὐτοῦ

(αὐτῷ?) Ω — δοκίτω | δόκει· τῶν δὲ ΔΨ 1324 B — ἐνεχθῆ | ἐλέχθη Δ ἐν ξον' Ψ ἐνέχθη 1324 B — εἰσιέναι | ἐσ . . Ψ 1324 — πολλάκις | om. ς 1324 — ναυτιᾶν | ναυτιᾶν Δ — ἅπαντας | ἅπαντα Δ — καὶ ἐπισείσ. | om. καὶ Ω — μηδὲ ἀν. | μηδ' Ω — γίνου | γίγνου Ω — μέμψεων | λέξεων Ψ — τὰ ὄτα | om. Ω — ἀναισχ. | ἡ ἀναισχ. Ω — ψευδ. | τὸ ψευσμα Ω — χείλεσι | . . ν 1324 — ἀποφανεῖ | ἀποφαίνει 1324 — τὰ φανερά | καὶ τ. φ.

- c. 23. ἡ | om. Ω — γε | τε Ω — ποιῆς | ποιήσ. Ω — γραμματία | . . τεῖα ΩΨ 1324 B — ἐπιδεικνύειν | ὑποδεικνύειν — καλὸς | καλῶς Δ 1324 (2 m. ἔς) — ἀνοήσουσιν | ἀνύσουσιν Ψ — διὰ | δι 1324 — διὰ τοῦτό σου | δ. τοῦ τόσου B — εὐδοκιμοῦντος | . . τι Ω — τὸ δεῖνα | τὸν δ. Δ — εἰ καὶ | κἄν Ω — οἱ οἰκ. οἱ om. ΔΨ 1324 — καὶ . . . τοιούτου | καὶ τούτων Ψ — καὶ λοιδοροῦνται περιττῶς | λοιδ. περ ὡς καὶ 1324 B — ὑπὲρ | ὑπὲρ ὡς ΔΩ — πάσχοις | πάσχεις ΩΨ add. καὶ ταυτὰ Ω — καὶ πιττοῦσθαι | ἐπιττοῦσθαι Δ — ἅπαντα | ἅπαντας Ψ — ὁμοίως | ἡδέως Ω — ὁπόσα | ὄσα Ψ — οὐ σολ. | οὐ μόνον σολοικίζειν Ψ — καὶ βαρβαρίζειν | οὐδὲ 1324 — διαρκέσης | διαρκέση ΔΨ κέσηι B — αὐτῆ γε | . . τε Ω — καὶ μηδὲν | om. καὶ Ω — ἀποστρεφ. . . οὐδὲν | om. Δ — βαρῶ | δεινόν Ψ — ὁμοιον | om. Ψ — τὰ γὰρ | τὰ ἀγαθὰ ΩΨ — ἐπ' ἀμφοδίων | ἐπαφροδίτου 1324 — Ξόν | ζοιν Δ Ξόιον Ψ — Ἰμοῦιν | Ἰμοῖν Ψ Ἰμόιν Δ Ἰμόιν 1324 B — φιλῶ τῷ | om. τῷ Ω — διεκπαίσας | διεκπεράσας Ω διεκπαίσας om. ἐράσας? 1324 — τῷ ἄκρῳ | τὸ ἄκρον Ψ — ἀλλ' ἤδη | ἀλλὰ δὴ Ψ 1324 — πρὸς αὐτ. | παρ' Ψ — λοιπούς | λοιπόν Δ 1324 B — ὄλ. δεῖν | ὄλ. δὴ Ψ — κατέστην | κατέστιν 1324 — ἐπ' αὐτήν | ἐπ' αὐτῆ ΔΨB, in corr. αὐτῆι 1324 —
- c. 25. τότε | τοῦτο Ψ ποτε Δ — οἱ φοιν. | καὶ οἱ φ. Ψ — τούτοις | τούτους 1324 — εἶναι με | σε Ψ —

εἶναι μοι | ἐμοίγε Ω — νῆ . . . παραιέσας | om. h. l.
1324? — ἐπισπασάμενος | add. νῆ (μα ΔΨ 1324) . . .
παραιέσας Ω — ἐπισπασάμενος | ἐπιστάμενος ἀν-
τοῖς Ω

- c. 26. πεκαύσεται | πέπανται Ψ πεπανσαι (2 m. ται) 1324 —
οἶπερ | εἶπερ Ψ — τοῖς νόμοις | τῷ νόμῳ Ω — κω-
μικῶν | κο 1324 — καλλίστην | ον Δ — ἀγεννῆς | ἀγε-
νῆς Ψ — τῆς ὁδ. ὑμῖν | ὑμῖν τ. ὁδοῦ Ω — ἀσύμ-
βολος | βον 1324 — ἀκονιτὶ | ἀκονητὶ Ψ — θανμά-
ζεσθε | . σθαι Δ — πρανῆ | . πρανῆς Ψ

LUCIANI PHILOPSEUDES.

Cod. Marc. 434 = Ω *Cod. Vatic.* 87 = Α (Graeven)
Cod. Laurent. = Φ *Cod. Vatic.* 90 = Γ *Rohde Sbd.*
In Gorlicensi non inest.

- c. 1. ΤΥΧΙΑΔΗΣ || om. ΑΦ — ἄρα || ἄρ' Φ — τοῦτο ||
om. Φ — εἰς ἐπ. || ἐς Α — ψεύδεσθαι || ψεύδοις Α
— φασιν || om. Α (habet Ψ) — οὐδὲ π. || οὐ γὰρ Α
— συγγνωστοὶ γὰρ || συγγνώμης τοι γὰρ ΩΦΓ —
οὔτοι γε || οὐν, om. γε Ω γὰρ οὐν οὔτοι γε Φ —
μᾶλλον δὲ || om. δὲ ΩΦ — δεινοῖς || δειπνοῖς Α —
Ὀδυσσεὺς || ὁ Ὀδ. Ω — αὐτὸ || αὐτοὶ Α — περὶ πολλοῦ
πρὸ π. ΑΓ (suprasc. Γ) — οὐν || om. Α — ἐθ. εἶδέναι
|| εἶδέναι θ' ἐλῶ Α —
- c. 2. ΦΙΛ. || om. Α — Ἦκου || ἦ οὐ Α ἦ Γ m. I, corr. m. 2
— ΤΥΧ || Φιλοκ. Α — εἰσιν οἱ || om. Ω, om. εἰσιν
Φ — ΦΙΛ || om. Α — ἀληθῆ || τᾶληθῆ Α — εἶγε . . ||
προαιροῦνται || om. Α (habet Φ) — οὐδὲν τοῦτο || οὐδὲν
οὐδὲ τοῦτο ᾧ Φιλόκλεις ΑΓ (habet Φ) — τούτῳ τῷ
κακῷ || τῷ τοιονότῳ, om. κακῷ Α — φιλοψευδεῖς —
φιλοψεῖς Ω — ὡς ἀνιᾶσθαι || om. ὡς Α (habet Φ) —
αὐτούς || αὐ. . Α — πρὸ ἐμοῦ || παρ' ἐμοῦ Α — σε
χρ. εἶδ. || εἶδ. σ. χρ. Α — καὶ τ. Ὀμ. || om. καὶ Α —

- ἐξαπατᾶν | . . παν. Γ — αἰτῶν | σφῶν Α — μέγρι
 | . χρις ΩΑΦ — ἐπεισιν | παρίσταται ΑΓ — ὁ Ζεὺς
 | om. ὁ Α — καὶ ὡς | ἢ ὡς Α — ἐς ὄρν. | εἰς Α —
- c. 3. καίτοι τὰ | καὶ τοιαῦτα Α — πολλὰ | δλα Α — εἰ
 Κρ. | εἶγε Α — τοῦ Δ. τ. | τὸν ΩΑΓ — δ. οὐκ αἰσχ.
 | οὐκ αἰσχ. δ. Α — δεικνύοντες | δεικνύντες ΦΓ —
 ἐκ τῆς γῆς | om. (hab. Φ) Α — φασί | . . σιν Ω —
 ἀναφῦναι | ἀναδυσθῆναι Α — οὔτοι | οὔτοι γε Α —
 οἱ ἐξ ὄψεως | οἱ ἐκ σήψεως Α — ἀναβεβλ. . . |
 ἐκ β. Α — οἴηται | οἴεται suprasc. η Ω — ἂν ἐξετ.
 om. ἂν Α — ταῦτα | αὐτὰ Α — κοροιβον | υ Γ —
 νομίζοι τὸ π. | νομίζει Α νομίζοιτο Φ νομιζοιτο Γ
 — ἐπὶ δρ. | ὑπο δ. Α — ὑπὸ τοῦ βορ. | om. τοῦ Α —
 ἀναρκ. | ἂν ἀρπασθῆναι Α ἀρπασθῆναι ΩΑΦ — Ὁρει-
 θνιαν | . . ναν Ω — οὔτος | οὔτός γε | . τε ΑΦ —
 αὐτοῖς | αὐτὸς Ω
- c. 4. συγγ. | ξ. Α — τυγχάνοιεν | τυγχάνειεν Ω εἰκότως
 τυγχάνοιεν Α — ἀποφαίνονται | . . νοντες ΩΓ — ἀφέλοι
 | ἀφέλοιτο Α — κωλύσαι | κωλύσει Γ κωλύσεις Α κω-
 λύση ΩΨΦ — περιηγητὰς | πένητας Α — μηδὲ | μηδ'
 Α — τῶν ξεν. τάλ. | τάλ. τ. ξ. Α — ἐθελησάντων |
 . . σόντων Α — τοιαύτ. αἰτ. | αἰτ. τοιαυτ. ΩΑΦ —
 λιμῶ | ἐλειμῶ? Φ —
- c. 5. ἐγὼ γὰρ παρὰ | ἐγὼ γε τοι παρ' Α — Ἐρινύες | . νν
 ΑΦ — διεξιόντος | . . τες ΩΦΓ — ὁ Εὐκρ. | τις ἰ
 Εὐκρ. Α — ἐστὶ | ἐστὶν Ω — καθειμένος | . . η . .
^{in ras. Γ}
 in ras. Φ — ξυνῶν | σ. Α — ὑπομείνειεν | . με. Ω
 — παρών | παρόν suprasc. ω Ω — ἀκοῦσαι | ἐπακ.
 Α — τι τολ. | om. τι Α — δὲ αὐτὰ | δ' Α — ὥστε
 με καὶ | om. ΩΑ — ἐς | ἐπ' Φ — εἰδέναι | ἐδεῖν Α
 — τῷ π. | om. Α
- c. 6. ἄγομι | . . μεν Α — συγγ. | ξ. . Α — ὡς οἶσθα |
 add. Λέοντιχος Α — παρ' Εὐκ. | παρὰ τὸν Εὐκ. Α
 — συγγ. | ξ. Α — παραγίγνομαι | . γιν. om. ΑΦ —
 ἔφασκεν | . . κον ΑΦ — οἶσθα | εἰ οἶσθα Α — ἄνδρας

- σοί || σ. α. Α — προαιρέσεως || om. προ Α — αιδεσί-
 μους || σιμνοῦς Α — φοβ. || και φοβ. Α — ἔτι || ε.
 δὲ Α — ἤδη || om. Α — και ρ. || καιτοι ράδιον ΑΓ
 — συντρόφων || ξ. Α — καθέζεσθαι || καθιζ. . Α —
 ἐπὶ τ. κλ. ὁ Εὐ. || ὁ Εὐ. ἐπ. τ. κλ. Α — τῆς κλίνης
 | τῇ κλίνῃ ΩΓ — ἐπένευσεν | ἐκέλευεν ΩΓΦ — ἐς
 τὸ ἀσθ. || εἰς Α — εἰσιῶν | εἰσιῶν Α — τῶν ποδῶν
 αὐτοῦ | τοῖς ποδοῖν αὐτοῖν Α τοῖν ποδοῖν αὐτοῦ Γ
 συνήθη || ξ Α — ἐκαθεζόμεν | add. οὖν Α —
- c. 7. οἱ μὲν || om. μὲν Α — δὴ || δὲ Α — ἤδη περὶ || οἶμαι
 ὑπὲρ Α — ἤδη προειρηκότες || ἤδη πολλὰ προειρη-
 κόντες Α — ἔτι δὲ || om. Α — και || om. Ω — χα-
 μόμεν | χαμάθεν? Γ — οὕτω | οὕτως Α — ἀποδαρέντος
 | ἀποδαρὲν Α — περιάψετε || περιγράψετε Α — εἰς
 λ. || ἐς Α — και ὁ λ. || ὁ δὲ Α — αἱ τρ. || om. αἱ Α
 αἱ in ras. Γ — μεγάλ' ἂν δύναιτο | μεγάλα ἂν ΑΩ
 μεγάλα δύνανται Α μεγάλα δύναιτο ΓΦ — ἐπαγ-
 γέλλεται | δύνεται Α — ἡ δ' ὅς ἐ Κλ. || ὁ Κλ. ἡ δ'
 ὅς Α — ἐγίνωσκον | γινω ΩΑΦ — χρ. τὸ δέρμα
 εἶναι || χρ. διὰ τ. δ. ε. ΦΓ — σοφὸς || om. Α —
- c. 8. ἐπωδαῖς || ἐπαοιδαῖς ΩΓ — ἔνδον διατρ. || διατρ. ἔνδ.
 Α — μου || om. Α — ἐπεὶ || εἰ Α — ἂν οὐδεὶς || οὐδ.
 ἂν Α — φρονῶν || εὐ φρ. Α — οὐχὶ || οὐχ Α — οἶνον
 || om. Α — τε || και Α — λέγ. ἔφη || ἔφη λ. Α — ἐκ
 τῶν τ. || om. τῶν Α — γίνεσθαι || γίνεσθαι Α — ἔμοιγε
 . . . νοσήματα || om. Α — τὴν ρ. κορ. || κορ. τὴν
 ρ. ΩΑΓ — τό δ' || τί δ' Νεμείου . . μέ. Α ασυ
 in ras. Φ — ἐνδήσῃ || . . . εἰ Γ — τις || om. Α τις in
 ras. Γ — μυγ. ὄλ. || ὄλ. μυγ. Ω — τὸν λ. || om. τὸν
 ΩΑΦ — τῷ || om. Ω — αὐτοῦ | αὐτοῦ Α —
- c. 9. ὠφελεῖ | ὁμιλεῖν Ω ὁμιλεῖν Γ — και μοι | κάμοι ΩΦ
 — ὄπ. και || om. και Α — γραῆς || γραται Α — εἰ δὲ
 || δ' Α — γίγνεται | γιν. . Α — ἅπαντα | πάντα Α
 — τί || ὅτι ΓΦ — οἰήσῃ || . . . Γ — ταῦτα | ταῦτ'
 Α — γιν. || γιν Α — ξυμπεραίνῃ || sic in marg. m. 1
 Γ σὺ παραινεῖς ΓΦ — ἦν. μὴ π. || om. μὴ Α —

προτ. ἐπαγ. || ἐπ. πρ. Α — τῷ λόγῳ || τὸν λόγον Α —
 γίνεσθαι || οὕτω γ. Α — τοῦ τε π. || οὕτω τε τοῦ πυρ.
 Φ οὕτω τε π. Γ — δεδιότες || δεδειότες Γ — ἐστι
 || ἐστιν Ω

c. 10. τὰ τοιαῦτα | om. τὰ Α — πάντωντες || . σσ . ΩΑΓ —
 καὶ μυγ. || οὐ μυγ. Α

c. 11. μειράκιον || μεινάκιον Ω — ἐς τὰ ἄλλα || εἰς τᾶλλα Α
 — κατὰ τ. μ. || om. κατὰ Α — καὶ καταδ. || om. καὶ
 Α — φωλεόν | ο Γ — ἐωρῶμεν || om. ἐ Φ — ἀπηγγέλ-
 λετο || ἐπηγ. . Ω — προσκομιζόμενον || προ . . . Α —
 μνδῶντα τὴν ἐπιφάνειαν || μνθ. τε(?) πιφάνειαν
 Φ ἐπὶ πολῆς ΑΓ — προσαναρτήσας || προσαρτήσας
 ΩΑ — τεθνηκυίας || νεκρᾶς Α — ἐκκόφας || ἐκκολάφας
 Α — ἐκ. λίθος || λιθ. ἐκεῖνος Α

c. 12. ὡς ἀληθῶς || om. ὡς Ω — θεσπέσια || θανμάσια Α —
 ἐς τὸν ἀγρὸν γὰρ || ἐς γὰρ τ. ἀγρὸν ΩΑ — ἐλθ. ἔωθεν
 ἔωθ. ἐλθ. Α — ἱερατικά || ἱερά Α — θείῳ || καὶ θείῳ
 Α — περιελθὼν ἐς τρίς || ἐς τρίς π. Α — ἐξήλασεν ||
 ἐξεκάλεσεν Α — ὄρων || ὄρων Φ — ἐλκόμενοι || . . α
 Α — ἀκοντῖαι || om. Α — φρυγόν τε || om. τε — μὴ
 δυνάμενος || οὐ δυνήθεις Α — ἅπαντας || πάντας Α
 — ἐπεμπεν | ἔπεμπεν Α — συνηλίσθησαν || συνηλι-
 σθησαν ΩΑ — αὐτὰ || αὐτοῖς Γ — ἡμεῖς δὲ || .
 δ' Α —

c. 13. ὁ ὄφεις || ὁ ὄφεις δὲ Α — ἄρα || ἄρα Φ — ἐχειραγώγει
 || . . γη Γ — σκίπωνα || σκίμ . . Α — ἐπεστηριζέτο
 || . στε . . Ω — ἀπιστ. ὦν σου || . . σοι Γ — δυνα-
 τὸν . . . πιστεῦσαι || δυνατῶι πιστεῦσαι αὐτὰ Φ (om.
 γινεσθαι ἂν) δυνατὸν γίν. ἂν αὐτὰ Α — καὶ σχολῆ
 || om. καὶ Α — ἦν . . εἶδες || εἶδες ἦν δ' ἐγὼ ΑΓΦ —
 ὑποδεσμέμενον || . δὴ ΦΓ — σμικρὰ || δη σμ. ΑΓ —
 καὶ λέγ. || om. καὶ Φ — κατασπῶν || καθαιρῶν Α

c. 14. ἐγὼ γοῦν || ἐ. γ. καὶ ΑΓ — γενομ. || γινόμενα Α γιγνομ.
 ΓΩ — Δημαινέτον θυγατρός || δήμου γυναικὸς ΑΓ τῆς
 δημέου(ι) γυναικὸς Φ — εἶγε μὴ || om. γε Α — ἀπη-
 σχόλησεν || . . ἐσχ. . . ΦΩ — ὅς || ὡς Φ ὡς γε Γ —

- ἀνέλυσε || . ελυσε Α — μετεληλύθει || έπε . . . Α —
 εις τ. || ές τ. Α — άμην. δε || δ' Α — εκ. μαγ. || μάγ.
 εκ. Α — προς || παρ' Α — τετταροι || σο. Α — το
 παραντ. || om. το Ω — προς τ. θ. | ές Α — αυξομένην
 || αυξανο . . . Α — επι το π. || om. το Ω — αιθριω
 || υπαιθρω Α — περι μέσας νύκτας || π. μέσης ΑΦ
 νυκτός Φ supraser. νύκτας — τεθνεώτα || τεθνηκότα
 Φ — δε όμως || όμως δε Φ — Έκ. τε || τε om. Α —
 άλλοτε || άλλοτ' Α — τι φαντ. || om. τι Α — έγένετο
 || . . γι Φ — τέλ. δ' || om. Α — και μ. μ || om. και
 Α — μικ. δε || δ' Α — εισελθ. || ές . Α — έμμαν. |
 εκ μ. Α — συνην || ξ. Α — ηκουσ. αδ. | αδόντων ηκ.
 Α — φάσματα || φαντάσματα Α — λυκανγές || λυκο-
 φως ΑΓ
- c. 15. έπιστενον || . . σα Α — ει μη || ει τις μη Α — οξυ-
 δερκειν || . . κη Α — έχω || om. Α — ούχ όρω δε |
 δε om. Α — μαγ. του | του om. Α — τ. εκ. η γυνή
 || η γυν. τ. εκ. Α — θαναμάζω αυτ. | αυτ. θ. Α — έρασθη-
 ναι | έρασθαι Α — πάνν σμικρολ. ών | τον μικρο-
 λόγον Α — εργάζεται | άπεργάζεται Α
- c. 16. και τ. φ. | om. και Α — τούτων | τούτω Α — παρα-
 λαβ. | κατα . . Α — και τ. όρ | om. και Α — και
 άγροϊ | και om. Α — άρτίους επι | om. Φ — άρ-
 τίους | ad. την γνώμην ΩΑ — επειδ. γάρ | om. Α
 — έπιστη | έπιστας ΩΑΦΓ — και έρ. | π. om. ΩΑ
 — εισελθ. | εξελγλιθεισαν Α — η θθεν | όποτε
 Α — θθεν | όποτε ΑΓ — έσηλθ. | εις . . ΑΓ — εις
 | εις Α — ει δε || όη Α — μη π. | om. ΩΑ — πε-
 σθειγ | άπειθοιγ ΩΑ — και κακ. | om. και Ω —
 χροιατ | χροιατ ΩΙΨ — αι ιδ. | om. αι Α — ας |
 δσα ΩΦ
- c. 17. ουχι ε | ουτε ΓΦ — εντετεχηασαι | . . κισαν Ω
 — ετε | ετ σχεδον Α — rir δε | add. ηδη Α δι Φ
 — και rir | r. om. ΩΑΦ — έσκαε | . . v Ω — πο-
 λισω. | πολλα . . Φ — κέμοι | και έμοι Α — π. μαλ.
 | μαλ. και Α — ελεθεριως | . . θερω Α ελεθεριως Φ

- οἱ || σοι Ω — οἴκοι π. αὐτῶ || om. ΩΦΓ — ἐπ' ἔξου-
 σίας | μετ' Α ἀπεξουσίας Ω
- c. 18. εἰσιῶν || εἰς . . . Α — ἔστηκ. || ἀνεστηκότα ΓΑΦ —
 κατα τὶ σχ. || om. τὸ Α — ἀπεστραμμένον || ἐπ Α —
 εἰς || ἐς Α — ξυναναστησομένῳ || α . . om. ας ΓΦ —
 δισκοβόλος || δισκολόγος Α — τῇ ταινίᾳ || om. τῇ Α —
 ἔργον || τὸ ἐρ. Ω — εἰσιόντων || ἐσιόντας Α — τ.
 παγ. τ. τριχ. || τ. τ. τ. π. Α — ἐνίας || ἐνίοις Α — και
 Νησιώτου || τοῦ Ν. Ω
- c. 19. Δί' || δία Α — εἰδόν τινα || om. Α — ἐπὶ τὰ δεξιὰ ||
 ἐπιδεξιὰ Ω ἐπὶ δεξιὰ Α — ταινίας || ταινίοις Α —
 κεχρυσῶμ. || καταχρ. Α — δέ, ὁ || om. ΑΓ — ἐπὶ || ἀπὸ
 Α — μ' ἱασατο || με ἱασ. ΑΦ — Ἦν || ἡ ΑΓ — Πελ.
 Ἔστι; || πελ. ἐστ Α — και μῆ || om. και ΑΓ in ras. —
 ἀνήρ || δαίμων Α(?) — ὁ Εὐκρ. || ω? Φ — ἡ οὐ
 νομ. . . . ἀνδρίας || om. Α (habet Φ) — γελώμενος
 || γενόμενος Ω suprasr. Λω — οὕτως || οὔτος Α —
 ἐφ' ἡ || ἡς ΑΓ — περιέειπεν || περιθεῖ Α — ἐν κυκ.
 || om. ἐν Α — ἐντυγχάνουσιν || . . ομεν Α — τῆς νυκ-
 τὸς || om. τῆς Ω — ἐπεπολήτο || om. ε ΑΓ — και οὐ-
 τος || om. Φ κ. οὕτως Γ
- c. 20. ἔφη || om. Ω — νουμην. ἐκάστην || ν. καθ' ἑκάστ. ΩΦ
 — ὁ Ἴων ἔφη || ἔφη ὁ Ἴων Ω ὁ Ἴων om. Α — οὐν
 || ὁ οὐν ΑΓ — αὐτ. ἡμ. || ἡμ. αὐτ. Α — Sequitur ὁ
 Ἴων εἶπεν ante ἄ Εὐκρ. Α — εἰ και || καὶν Α — ἀπιστή-
 σει || . . ση Α — ἡδ' ὅς || ἡδη Α — ἐκ. ὀβολοί || . ὀβ.
 ἐκ. Α — πρὸς τ. π. || πρὸ ΑΓ — τοῖν ποδοῖν || τῶν
 ποδῶν Α — ἀργυρᾶ || . . ρῶ Α — π. τ. μ. κ. || κηρῶ
 πρὸς τ. μηρὸν ΑΓ — τὸν μηρὸν || τῷ μηρῶ Φ —
 ἐπεχείρησε || . . ρι Α — π. εκ. || ἐκεῖνα πάντα Α —
 καταβεβηκότα || . . βεβλη . . Φ — ἡδη || οἶμαι Α —
 ἐπανελθῶν || παρελθῶν Α — περισεσυλημένος || om.
 περ. Α — Πέλιχος || Πελλ. ΑΦ — ὁ ἀθλ. || om. ὁ Α
 — γενομ. || γιν. ΩΑ — τῆς ἡμ. || om. τῆς Α — τ. μὲν
 π. || om. μὲν Α — οὐκ ὀλ. ἔλ. || ἔλ. οὐκ ὀλ. Α — οὐ
 πολὺν || οὐκ ὀλίγον Α — ἐ. τοῦ σώματος || ἐ τῷ σώ-

ματι ΑΓ — Πελ. || Πελλιχ. ΦΩΓ — Μίνωος || Μίνω
 om. Α — ὁ χ. μὲν χ. || χαλκ. μὲν ὁ χαλκ. Α — ἔστ'
 ἄν ὁ χαλκός μὲν χαλκος || ἔστ' ἄν χαλκ. μὲν ὁ χ. ΦΓ
 — ἔστ' ἄν χαλκός || om. ὁ χαλκός μὲν Ω — δε ἔργον
 Δημητ. || δ' ἔργον δημητ. Α — ὁ Αλεπ. || om. ὁ Α —
 εἰργασμένος || . . νον Α — οὐ θεοποιός τις, ἀλλ' ἄν-
 θρωποποιός ὦν || οὐδ' ὀποιός τις ἀλλ' ἄνθρωποποιός
 μόνον οὔτε Α οὐ θεοποιός ὦν, om. ἀλλ' ἄνθρωπ. ὦν
 sed rec. manu. adscr. Φ — ἄνθρωποιός Ω ἀμφοτοποιός
 — Πελίχου || Πελλιχου ΦΓ — πάνν || πάννυ Φ — ἐδε-
 δειν || ἐδ. ἄν ΑΓ

- c. 21. ὅς || οὔτος Α — μόνον ἐπειδὰρ || ἐπ. μον. Α — περιεῖσι
 || περιέρεται Α — ἐν κύκλῳ || om. Α — θύραν || θυίαν
 Α — ὑπερβαλώμεθα || . . βαλλ. ΩΑ — κατὰ τὸ ἔτος
 || om. τὸ Α — Ἀξιοὶ γὰρ || om. γὰρ Α — ἤδη ἰ ιατρὸς
 || om. Ω om. ἤδη Φ — ἀντῆ || αὐ. . Α — ἐναγ. ἀντῶ
 || αὐτ. ἐναγ. Α — κεφαλὴν || στήλην Α
- c. 22. πέντε || ποτὲ Ω — τὸ ἔτος || τοῦ ἔτους ΩΑΦΓ — ὄν
 || ὦν Γ — τῆς ἡμ. || om. τῆς ΑΓ — εἰς || ἐς Α —
 ἐγένετο || ἠκούστο μοι ΑΓ? — Μνάσωνα || . ο. ΦΓ —
 εἰς || ἐς Α — λάσιον || λογεῖον Φ — σ' οὐκ || δε Α —
 γενομένον || ἄμα γεν. ΑΓ — γυν. ὀρω προσ. || ὀρ. προσ.
 γυν. Α — δᾶδα || δαδα (sic.) Φ — εἰκοσα πηχῶ || .
 σι . Α — ἐνερθεν || νέρθεν ΓΑ — ὀφίοπ. || ὀφεοπ. ΩΑΓ
 ὀφες' πους (sic) Φ — τὰ δὲ ἄνω || δ' Α — τὸ βλ.
 || om. τὸ Α — περιέκειτο || καθεῖτο Α — ἐσπειραμένους
 || πεπειραμένους Α — ἐδ. ὁ Εὐν. || ὁ Ε. ἐδεικ. Α —
 παῖσι || δῆθεν Α
- c. 23. τὸν Κλεόδημον || ὁ Κλ . ος Α — ἀτενὲς || ἀτανὲς Α
 — ἐγὼ δὲ ἐν . . || δ' Α — μεταξὺ || om. Α — ὑπὸ π.
 || ὑπὸ τῶν π. Α — εὐαγωγότεροι || εὐαγότεροι Ω
- c. 24. ἀχμώση || ἀχμώση Ω — ἰδὼν ἔστην || ἔστ. ἰδ. Α — εἰς
 τὸ || om. Α — δακτύλου || δακτυλιδίου Φ δεξιῶ? ΑΓ
 — δρακοντεῖφ || ι Φ — παμμέγεθες || μέγα Α — ταρ-
 ταρειον || . . ριον ΑΓ — μέγεθος || βάθος Α — σκο-
 τοδινιάσας || . . νήσας Φ — ἐκεῖνα || . . νον Α — τί

δὲ || δαί Α — ὁ Ἴων ἔφη || ἔφη ὁ Ἴων Α — τί ἄλλο
 || τί δ' Α — φρήτρας || φρήτας Ω — τῶν φ. || om. τῶν
 Ω — οὖν || om. Ω — ἔτι || om. Α — οὐδὲ || καὶ οὐδὲ
 Α — ἀλλὰ εἰκάζων || ἀλλ' εἰκάζον Α — γοῦν ἔγωγε
 || δ' οὖν ἐγὼ τε Α — ἅπαντα || om. Ω — ἀκριβῶς ||
 ἱκανῶς Α — ἐώρακα || . . κειν Α — χάσμα || sequitur
 ξυνήει καὶ ξυνέμνε Α — Πυρρίας || . . ρ. om. Α —
 Νῆ Δι' | Δία Α — ὕλακ. δὲ || . γε Φ — ὑπολάμπειν ||
 ὑπέλαμπεν Α — ἐδόκει || δοκεῖν Α — ἐπιμετρησαντος
 || ἐπιμαρτυρήσαντος Φ —

c. 25. οὐδὲ || οὐ Α — εἶδες || εἶπες Α — ἔπεσ. δέ με || om.
 με Α — Ἄντιγ. || ὁ Ἄν. Α — ἦν ἡμ. || ἡμ. ἦν
 Α — καύσωνος || om. ος Α — ἀπ. δὲ || δῆ ΩΓ —
 ἐπικλεισ. || ἀποκλεισ. Α — οὕτω || οὕτως ΩΦ — γὰρ
 || γ. αὐτὸς Α — εἰς ὑπ. || ἐς Α — τρέπεσθαι || τρα-
 πέσθαι ΑΓ — μοι || om. ΩΦ — ἐργηγορότι || ἐργεγο-
 ροῦντι ΩΦ — περιβεβλ. || ἀναβε . . Α — ἐγνωρ.
 || add. τὸν Ιξ. καὶ τὸν Α — καὶ Σισ. || καὶ τὸν Σ. Α
 — τὰ μὲν ἄλλα || om. μὲν Α — αἱ Ἑρ. || Ἐρινν Α, om.
 αἱ Ω — Πλούτων || ἄδης Α — τεθνηξομένων || τεθ-
 νημένων (lac.) Ω — συνέβαινε || ξ Α — νεανίσκος
 || νεανίας Α — ἐ δὲ Πλ. ἠγανάκτησε || καὶ ὁ βασιλεὺς
 ἠγαν. Α — τότε || τε ΩΑ — ἀγαγόντα || ἄγοντα Α —
 πεπλ. φησι || φ. π. Α — τὸ νῆμα αὐτ. || αὐτ. τ. ν. Α
 — δῆ || om. Α — Δημόλιον || δίμυλον Α — γὰρ τ. ἀτ.
 || τὸν ἀτρ. γὰρ Α — ἦδη || om. ΩΦ — ἀπήγγελλον
 || ἐπ. Α — δὲ ἀπ. || δ' Α — τεθνήξεται || . . . οἴτο
 Α — ἐν γειτόνων || ἐγγ. Α — νοσῶν τι || om. τι Α
 νοσῶντι Φ — ἀπηγγέλλετο || ε . . Α

c. 26. ἦ ῥ' || om. ἦ Α, ἦς Ω pro ἦ ῥ' — οὔτε ἐμ. || οὔτ' Φ —
 ὑπὸ λ. || ὑπο. λ. γε ΑΦ — τίνα γε || om. γε Α — ἐθε-
 ράπευσας || ἐθ. εὐση? Α

c. 27. ἐπεισῆλθον || ἐπηλθον Α — υἱοί || υἱεῖς Α — ἦδη || δῆ
 Φ — ὁ δὲ ἐτ. | δ' Α — τὰ πεντεκ. || om. τὰ Α —
 δὲ εἰσεκ. || δ' ἔσεκομ. Α — ὡς ἀλ. || om. ὡς Α — ὦ
 Τ. π. σε || πρὸς σε ὦ Τ. Α — ἀλλ' || ἀλλὰ — τὸ γε

- || om. γε Α — ἀνεγίνωσκον || . . γιν. ΩΑ — τοῦ Πλ.
 || om. τοῦ Α — καθίζεται || καθίζει Α — νῦν || om. Α
 — ὁ δὲ || δ' Α — ἦν || ὧν — ὁ Εὐκ. || om. ὁ Α —
 ἀλλὰ πάντα || πολλὰ Α — ἔφασκε || ἔφασκεν Α —
 ἔτι δὲ || δὲ om. Α — εὐρέθη || ἠὲ Γ — κατεκαύθη ||
 ἐκαύθη.
- c. 28. εἶ . . . τούτοις || sequitur ἔχεις Α — ἄξιον || om. ΑΦ
 — οὔσι || . ν Α — ἐπεὶ || ἐπὶ Φ(?)Γ — ἐς || εἰς Α —
 ὡσπερ || ὡς ΦΓ — ἄξιοι ἄν || om. ἄν Φ — καὶ || om.
 Α — ἀναισχυντοῦντες || ἀπιστοῦντες Φ
- c. 29. ἐπὶ τῇ σ. || om. τῇ Α — ἐκονομαζόμενον || om. ἐπ. . Α
 — ὁ σοφ. || om. ὁ Α — ἐκαθέζετο || . ε . Α — ὑπὸ
 τ. Τεχ. || ἀπὸ Ω — ἐπεισκληθῆναι || ἐπεισκληθῆναι
 sed c. lac. inter εἰς et κυκλ. ΑΦ — ὑπεκστ. || ὑπο Φ
 — πρῶτα μὲν || καί? Α — ἔχειν || . χοι Α — ἐφη ||
 seq. τὸ ΩΓ — πρὸς αὐτοὺς || αὐτοὺς Φ — εἰσιῶν
 || ἐς . Α — φιλοσοφεῖτε || ἐφιλοσ. ΩΑΦΓ — δοκεῖτε
 || ἔδοκ. Α — διατεθήσασθαι || διατίθεσθαι Α — ἠγείσθε
 || om. Α — Ὅρα || ἄρα ΩΦ — φαντασματα || φάσματα
 Α — μον. ψυχ. || ψ. μ. Φ — εἴ τις || τις ἦ Φ εἴ τι
 Ω — ἄλλω || ἄλλως ΩΦ — ἦν λέγει || εἰ Γ — τω τρ.
 || om. τω — φήσει || φησω Α — Δι' || δία Α — οἶεται
 || οἶεσθαι (sic) Ω
- c. 30. τούτων || τοιούτων Α τοιούτο Γ² suprascr. — καὶ τ.
 || om. καὶ Α — Ἀπολελόγησθε || ἀπολογῆ (sic) Ω —
 εἰ δὲ ἔωρ. || δ' Α — ἐπίστευον ἄν || om. ἄν Α — ἀπολε-
 λόγησθε || ἀπολογῆ (sic) ΦΓ — Ἀλλά || ἀλ' Α — ἦν ποτε
 || εἴ ποτε Α — ἐς Α. || εἰς ΑΦ — ἐροῦ || ἐρον — Κρά-
 νειον || . νι. Φ — ἐς ταύτην || ἐς αὐτήν Α — Τίβιον
 || Τίβειον Ω — ἐθέλοις || ἐθέλεις — δαίμονα || . μω. Α —
 ἀνοφύξας || ἀνοιξας Α — ἐποίησε || . . σεν ΩΦ
- c. 31. ἐφρευγε ν || ν om. Α — ἐκδιωχθεὶς || om. ἐκ Α —
 συνεκ. || ξ Α ὁ om. Φ — ὁ θαρρήσων || θαρρήσων ΩΦ
 om. ὁ — εἰς || ἐς ΑΦ — δὲ ἐπεὶ || δ' ἐπειδὴ Α —
 ταῦτα || ταῦτ' Α — εἰσὶ . . ἦκον || om. Α — εἰσὶ || εἰσὶν

Φ — περι πρ. ὑπν. || π. πρῶτ. ἤκον Α ἤκων *suprascr.*
 ἤκον Φ — εἰς π. || ἐς Α — θαρρήσων | . . σ. Γ —
 οἰκήματι || οἰκω Α — ἀνεγιγ. || γιν ΩΑΦ — ἤκειν ||
 εἶναι Α — δεδίξεσθαι || δεσεξέσθαι *in ras.* ΦΓ — καὶ
 μελ. || om. καὶ Φ — ἐπειρ. μου || om. μου Φ — εἰ
 ποθεν || εἰ ποτε Φ — κρατήσῃε || . . ν Φ — προχει-
 ρισαμ. || . . η . . Α προχειρισόμενος(?) Γ — συνηλ.
 || ξ. Α — εἰς τ. || ἐς Α — σκοτεινοῦ || μικροῦ τινός Α
 — αὐτόν || om. Α — δὲ πάντων || δ' ἀπάντων Α —
 πρόσκειμι || προσέρχομαι Α — εὐαγγελιζόμενος || εὐ ἀγ-
 γέλων Α — ὅτι καθ. || om. Α — καθ. || καθ. αὐτοῦ
 ΩΓΦ — καὶ παραβ. || om. καὶ ΩΑΦ — παραλαβῶν
 || add. οὖν ΩΓΦ — εἶπ. γὰρ || om. γὰρ Ω — ἀγαγῶν ||
 ἀναγαγῶν ΑΓ — ἐπειδὴ || ἐπει Α — ὡς ἐπ' ὄρ || ὅσον
 ΩΓΑΦ — κατορωρ. || . ω. Γ — μόνα || μόνον Α —
 μὲν οὖν || om. οὖν Α

c. 32. ταῦτα || ταῦτ' Α — ἅπασιν αἰδέσιμος || ἅπασι θεσπέσιος
 εἶναι δοκῶν ΑΓ — κατεγιγν. || . . γιν. Α — ταῦτα
 || ταῦτ' Α — ἐγὼ δὲ || δ' Α — πέφηνας || πέφηνε Ω
 — λέγοντι || om. ΩΓΦ — περι τῶν τοιούτων || om.
 Α — Δί' || δία — μάλα || μάλιστα ΩΑΓ — ἐπέπειστο
 || ἐπεπίστεντο Α — ἐπειδὴ || ἐπει Α — ἐς μ. || εἰς Α —
 γράφων || ξυγγράφων Α — συντάττων καὶ || om. Α —
 ἐρεσχηλεῖν || ἐρεσχελεῖν ΩΑΦ — βουλ. αὐτ. || αὐτ. β. ΩΓΑΦ
 — νεκρικῶς || νεκροῖς ἐμπερῶς Α — ὑπὸ πυκνῇ || ὑπὸ
 τῇ π. Ω — ἐγίνωσκεν || ἀνεγίνωσκεν Α ἐγίνωσκεν Ω

c. 33. Τ. γὰρ || om. γὰρ Α — ὃ Τ. ἀκ. || ἀκ. ὃ Τ. Α —
 προςβιβ. || προβ. ΩΑ — τοῦ διηγήματος || τῆς διηγήσεως
 Α — ὁ πότε || ὅτε ΩΓ — ἀποσταλεις || om. ἀπο Α —
 τὸν ἕλιον || om. τὸν Α — οὖν || om. Ω — ἀνοίξας || ἀν.
 γε Α ἀν. τε Γ — αὐτὰ || καὶ αὐτὰ Α

c. 34. Συμπλ. || ξ Α — ἱερογραμματέων || ἱερῶν γρ. ΩΑ ἱερῶν
 γραμματῶν Γ — σοφίαν κ. τὴν π. || π. κ. τ. σοφ. Α
 — Αἰγυπτίων || Αἰγυπτίον ΩΑΦΓ — λέγ. ὁ Ἄριγ. || ὁ
 Ἄρ. λέγεις Α — ἱερὸν ἄνδρα || ἀ. ἰ. ΩΓΦ — ἐν ὄθο-
 νίοις . . . οὐ om. Α — ἀεὶ νοήμονα ΩΦ — πρόχειλον ||

. . ρον Φ προχειλῷ ΩΓ — ὑπολέπτον || τα Φ —
 ἐπεὶ δὲ || ἐπεὶ δ' Φ — ὀρμίσαιμεν || . ἡ ΑΦ — πολλὰ
 || om. ΑΦ — ἐπὶ κροκ. || ὑπὸ Α — συνν. || ξ ΩΑΦ —
 ὑποπτήσσοινα || . σ. Ω — τὰ δὲ ὑπ. || δ' Α — ὄντα
 | εἶναι ΩΓ — καὶ κατὰ μικ. || om. καὶ Α — μὲν οἰκ.
 || οἰκ. μὲν Α — ἀπαντας || πάντας ΩΓ

c. 35. ἐπειδὴ || ἐπειδὴν ΩΓΦ — ἔλθοιμεν || ἦλθοιμεν ΩΦ —
 εἰς τι καταγώγιον || εἰς τινα κατάλυσιν Α — λ. ἂν
 ὁ ἀνὴρ. τὸν μ || λ. ἂν ἢ τὸν Α, om. ἂν Ω λαβῶν δ
 ἀ ν ἦ ρ τὸ ν μ ο χ λ ὸ ν Φ λαβῶν ἂν (om. ὁ ἀνὴρ) ἢ
 τὸν μ. Γ — κόρηθρον || . ρι in ras. Φ — καὶ ||
 om. ΩΓΦ — τὸ ὑπ. | om. τὸ Α — ἐπεικῶν || ἐπειτα

Ω — ἐπρωδὴν || ἐπαοιδὴν ΩΦ — ἀπελθὼν || ἀπελθῶν
 Ω ἀπιὼν Α — ἀπήντλει || ἐμπίπλη ΩΦ — ἐσκεύαζε
 || . . ν Ω — ἐς π. || om. ΩΓΦ — εἶτα δὲ || om. δὲ
 ΓΦ — ἔχοι || ἐχρῆ (sic) Ω — ἐπεικῶν || om. ἐπ.
 ΩΓΦ — ἐποίει ἂν || om. ἂν ΓΩΦ — ἐβάσκαينه | ἐφθόνει
 Α — ἐβ. γ. αὐτοῦ || om. ΓΩΑΦ — πρὸς τὰ ἄλλα
 || om. Α — ἐπρωδῆς || ἀοι. ΩΦ — ἔδει || δεῖ Α

c. 36. ἐκέλευον || ἐκέλευσα ΩΓ — ἐπεὶ δὲ || ἐπεὶ δ' Α — ἐμπλη-
 σάμενος || . . νον Α — ὕδατος τὴν οἰκίαν || τ. οἰκ.
 ὑδ. Α — ἄρχο. δὴ || ἦδη Ω — πείθεσθαι || . σ Γ —
 δὲ ἀμ. || δ' Α — ἐδεδίειν | ἐδεδείην Γ — εἰς | ἐς Α
 — ἐκάτερον || . . α ΩΦ — τὸ μέρος || κατὰ μέρος
 ΩΦ — ἀμφορέας || σ om. Α — ἐγένοντο || ἐγεγένητο
 ΓΩΑΦ — ὑδροφόροι || οἱ διάκονοι ΩΑΦ — συνεῖς
 || ξ Α — γενομ. || γιγνόμε. Α — ἐπρωδῆς || ἐπαοιδῆς ΩΦ
 — ὅποι || ὅπη Α — Δι' || δια Α — εἰς || ἐς Α — εἰς
 τὸ ἀρχ. || ἐς Α — ἄγειν || ἀγαγεῖν Α

c. 37. ἀλλὰ || om. Α — εἰ δὲ μὴ || γε Γ — τ. μειρ. τ. || τούτ.
 τ. μ. Α — ἔνεκα || ἔνεκεν Α — ἄλλον || ἀλ. τινα καιρὸν
 Α — ὑπερβαλλεσθε || . λ. Α — μήπως || μήπω ΑΦ
 — μυθολογημάτων || μύθων Α — ἐθίζειν || ἐρεθίζειν
 ΩΑΦ — συνόντα || συνέντα? Ω — ἐνοχ. συνόντα
 || σ. ε. ΑΦΓ — ἐμπιπλάντα || ἐμπιμπλάντα Ω

- c. 38. λέγω δὴ || δὲ ΩΓ — προθεσιζει || . . ν Ω om. προ
 Φ — και δακτ. || om. και Α — τινα ιερὸν || ιερ. τ.
 Α — ἐκτυπούσης τ. σφρ. || . . σαν τὴν σφραγίδα ΩΓΦ
 — οὔτος || οὔτως Φ οὔτος ὡς Γ — ἄπιστα || ἄπιστον
 ΩΙ'Φ — σοι ἄπιστα || μοι ἀπιστοῦντι Α — Αμφ. γε
 || . τε Α'Φ — Μαλλῶ || μάλω Α — ὑπ. διαλ. || ὑπερ-
 διαλεχθέντος Ω — ὑπαρ || ὑπὲρ ΑΦΙ' — ὑπὲρ τ. ἐ
 || περι Α — κ. ἦκ. || και ἄ ἦκουσα Α — Μαλλῶ || μάλω
 Α — τοῦτο | om. Α — εἶναι κ. χρ. || om. εἶναι ΩΓ —
 εἰς || ἐς Α — τὸ || om. Α — ἂν ἔχειν || om. ἂν ΩΓΦ
 om. ἂν ἔχειν Α — και τι || και τοι Α — περι . . .
 ταῦτα ἔτι || om. Α — περι μελλόντων συμβουλευσασθαι
 τ. θεῶ || περι τῶν μελλόντων συμβουλευσασθαι ΦΓ —
- c. 39. ταῦτα || om. ΩΦ — περι μ. || om. π. Α — δοκεῖν
 οἰηθεῖς δεῖν || δοκιμάσας ΑΦ — αὐτὸν || om. Α — δια-
 πλέοντα || add. τοῦτον Α — εἰς || ἐς τ. Μ. Α — Μάλλον
 || μάλον — συντεῖν || ξυνηεῖν Α συντήν Ω — ἔφην |
 λέγω ΩΦ — ἐκζητήσων || ἀναζητησων Α — αὐτῶ
 τι || τι αὐτ. Α — συγγ. χ. ξ. || . Α — ἐπει || ἐπέπερ Α
 — ἠγείσθε || . . . αι ΩΑ — καλεῖτε || καλεῖται Ω —
 συνεκλιθη. || ξυλληφομένους Α — μυθολογουμένων ||
 μύθων Α — ἐλευθερίας || ἐξ ἐλ. Α — αὐτοὺς || αὐτους
 — παρὰ || παρ' Α — ἦκω || περιμιμι? Φ — τὸν Δία
 || δι' Ω — τοῦ γλεύκος || τὸ γλεῦκος Α — πίνοντες
 || πίνοντες Α — ἠδέως δ' ἂν || om. δ' Α — ποθεν ||
 ποτε Α — ἐπὶ πολλῶ || ἐπὶ πολλῶν Φ — ἐνοικοροῦσα
 || om. ἐν Α
- c. 40. τοιοῦτόν || om. ν Α — ἀπέλανσα || ἀπήλανσα Α — τῆς
 διηγῆσεως || τοῦ διηγήματος ΩΓΦ — τὰ αὐτὰ || ταῦτα
 Α — Εὐκράτους || . του Φ — ΤΥΧ || om. Α — ἐπὶ
 παῖσι || ἐ πάντων Ω — οὐδὲν || μηδὲν Ω οὐ μὴ Α —
 κενῶν || κακῶν Α .

LUCIANI HIPPIAS.

Gorl. = A Cod. Marc. 434 = Ω Cod. Marc. 436 = Ψ
Cod. Vindob. 123 = B

- c. 1. ὁμοίοις || ὁμοίως Δ — μεταστελεῖται || . . . στέλλεται ΔΨ
— ψᾶλαι || ψά. . Δ ψῆ. . Ω — οἶον τῶν κάλαι || om.
τῶν ΔΨ
- c. 2. δὴ τί || τί δὴ Ω — ὁπόσοι . . . τ. τέχνης καὶ || om. Ω
— τῆς τέχνης καὶ πράγματα || κ. πρ. τ. τέχνης Δ —
μόνοις || om. Δ — Ἀρχιμήδην || . . δη Ω — Σώστρατον
| Σωσίπατρον Δ Σωσίστρατον ΩΨ — Πτολεμαίῳ || Πτο-
λεμαῖον ΔΨΒ — τὴν Μεμφ. || καὶ τ. Μ. ΑΩΒ —
καὶ διαίρ. || om. καὶ Ψ — τοῦ ποτ. || om. τοῦ Δ —
Ἄλυν || Ἀ. ΔΒ — καὶ π. ἀρα || om. καὶ ΔΨ — ἐς αὐτ.
| εἰς Ψ
- c. 3. ἀμεινω || . . νον Δ — φασίν || φησίν Δ — πρὶ αὐ-
τοῦ || π. αὐτοῦ Δ — ἄν εἴη || εἴη γ' ἄν Ψ
- c. 4. ἦν οὐκ ἐπ. || οὐδ' Δ — βεβαιοτάτην || γενναιοτάτην Ψ
— βαλόμενος || βαλλ. Δ — ἐπιτιθεμένων || θει Δ —
ἀποτόμοις || . μως Β — συνεχομένοις || νος Ψ
- c. 5. ὑψηλὸς | ὑψηλ (ὑψηλων) Ψ — τοῦτον || τὸν Δ —
ὑπηρέταις καὶ ἀκολούθοις || ἀκ. κ. ὑπ. Ψ — εἰς τρ.
| ἐς ΩΨΒ — χαρίεσσαι || . . εσαι Δ — φωτὶ πολλῶ
| π. φ. Δ — Ὑγιείας || . γειας Δ — ἐγκαθίζεσθαι ||
εΨ
- c. 6. Φρυγίῳ || . ια (sic) Δ — ἐμβραδῦναι || δύ Δ — Νομάδι
| νομᾶ ΔΨ νομᾶ diverso atramento Β — παρεχ. ἑκατ.
| ἑκ. παρ. Β — καλλιστος || om. Ω
- c. 7. ἐνδ. ἡμέρα || ἡμ. ἐνδ. Δ — πλάτη || πλατους? Ψ —
ἀρχομένου || νους Ω — προσωπ. χρ. || χρ. πρ. Ψ —
θέμεν || ἔμεν Ψ — φωταγωγῶν || φώτων Ω φωταγωγῶν
Ψ — τοῦτο δ' || τὸ δ' Β — βορραῖν || βορὰν Δ —
προκεχωρηκότα || προκεχηνοκότα Δ — πολλοῦ | πολ-
λοῦς Δ — ὑπέθηκε || ἐπέθηκε Β — ἱματιοφυλακούν-
των || . φυλακτούντων Ω

- c. 8. προθέμενον . . . τὸ ἔργον || om. A — ἔνεκα || εἴν. Ψ
— ἀφ' ὧν || ἀφ' Ψ — ἐξ ὁδοῖς τε || . . . δὲ ΩΨ —
ἐπινοῆσαι || . νοεῖσθαι Ψ — δὲ βασκανοῦ μοι || om. A
— κοινωνήσοντας || . ἴσαν Ω

LUCIANI BACCHUS.

Cod. Gorl. = A

Cod. Paris. 3011 = C

- c. 1. ἔλειν || ἐλθεῖν AC — ἔκφρονες || ἔμφρ. AC — καὶ ταῦτα
|| om. AC — κεράστας || κερασταῖ (sic) A
- c. 2. αὐτὸν || αὐτῶν AC — βότρουσιν || βοτρούοις C — βραχύν
|| τραχύν AC — [τραγ . . . εἰκότα] Ω habent AC —
διεσπᾶσθαι || διεσπᾶσθαι A
- c. 3. αἰσχρ. ἐδόκει || ἐδ. αἰσχρ. AC — θηλυμίτρηνη || . . . τρινη C —
πάντας γελ. || π. γε γελ. A — φλογὸς || om. A — γάρ τοι
|| om. τοι AC — σπουδῇ || om. C — συντρῖψαι || . τρι A
- c. 4. ἐγκλίναντες || ἐκ . AC
- c. 5. ἀφικνουῦνται || ἐς . . . A — ὡς οὐδὲν δεῖον παρέχειν
τὰ ᾧτα || ὡς οὐδὲ εἰ τὰ ᾧτα παρέχειν A ὡς οὐδὲν
δεῖ τὰ ᾧτα παρέχειν C — κρ. τούτου || . . . τους A —
ἐκβαλ. || ἐμβ. C
- c. 6. οὐκ ἀπροσδιόνυσον || οὐχ ἄ πρὸς τὸν δ. AC — οἱ τ.
λ. || οἱ A — βλέποισ || . . . εἰς AC — καὶ ἄμπελοι || om.
καὶ AC ἀμπέλοις A — οἱ Ἰνδ. || om. οἱ C — τῷ
θεῷ || αὐτῷ θ. A — οἱ κατ' ἐμὲ || om. οἱ C
- c. 7. κατὰσχῃ || κατέσχῃ A — καὶ κ. τ. Ὀ. || om. καὶ A
- c. 8. ἀπεσκόφθη || ἀπεσκέφθαι AC — ἦν ἕλωσ || om. ἦν A

LUCIANI HERCULES.

Cod. Gorl. = A Cod. Marc. 434 = Ω Cod. Marc. 436 = Ψ

Cod. Vat. 90 = Γ (Graeven)

Cod. Vindob. 123 = B

Cod. Mut. c. 4.

- c. 1. ἐς τὸ ἔσχ. || εἰς Ψ — προδείκνυσι || . . . ν Γ — Ηρα-
κλέους || . . . κλίους A — ὄλος || ὄλωσ ΑΨΤΒ — ἐστι
ταῦτά γε || ἐστι. ταῦτα γε. A — δείκνυσι || . . . ν ΩΓ

- c. 2. ποτὲ ἀντ. || ἀντ. ποτε ΨB — ἐπῆλθε || . . ν Γ
- c. 3. κάμπολυ || πάνυ πολὺ Ψ — οἱ σειραὶ || τὰ in ras. Ω
 laeuna in cod. — ὁμως || om. A — δρασμὸν || δρασμὸν τινα
 Ψ — οὔτε ὄλ. || οὔθ' ὄλ. Ψ — τοῖς ποσὶ || om. Ψ —
 τὸ ἐναντίον || τούναντίον Ψ — καὶ γεγ. || καὶ om. A —
 ἀχθεσθησομένοις || ἀχθη . . A — εἰπ. κ. τ. || κ. τοῦτο
 εἰπεῖν ΩΨΓB — ὄθεν || ὄτου Ψ — ἐξάψει || add. ταῖς
 σειραῖς ΔΨ ἐξάψει τ. σ. ΩΓ ἐξαψέλιμ τ. σ. B — ἐποίησε
 || . . ν ΨΓ — καὶ ἐπέστραπται δὲ || om. καὶ Ψ — ἐπε-
 στραπται δὲ om. καὶ ΓΩ ἐπέστραπται γε B — Inter δε-
 δεμένους et δεσμά lac. Ω
- c. 4. ὁ λόγος || om. A — ὕμιν ἀπ. || ὕμῶν Mut. — Νέστορος
 || . ω . Mut.
- c. 5. εἰς || ἐς Ψ — ὕβρις εἰς αὐτὸν || ὕβρισις αὐτὸν B — λάλοι-
 σιν || λάλοις ΔΩΨΓ — ἱαμβειῶν || ἱάμβων Ψ ἱαμβίων ΩΓ
- c. 6. πτεροέντα . . . εἶναι || om. Ψ — ὑμεῖς || ἡμεῖς A
- c. 7. ἔχει || ἔχοι Ψ — κᾶτα || κᾶτα Ω Mut. κατα B — ἐπιπλήξει
 || ἐπιπλήξη Ψ Mut. — βόη | βέλη A — τολμῶν || ποιῶν Ψ
- c. 8. σώματος || τοῦ σ. Mut. — εἰδῶν || εἰς . A — εἰδῶν με
 ὦ Τῆτε ποιητά || ὦ Τ. π. εἰδῶν με Ψ — εἰδῶν με
 || om. ΩB εἰδ ΔΩΓ Mut. — χρυσοφαέννων || χρυσοφαίν-
 νων Ψ χρυσοφαεννῶν B — πτερ. ἀητ. || πτερ. ἦ ἀε-
 τοῖς ΔΩΓ Mut. — ἀήταις || ἀετῶν? Ψ — τῷ λόγῳ δὲ
 || τῷ δὲ λόγῳ A — καὶ ὁ ἀπ. || om. καὶ Mut. — μάλιστα
 || om. Ψ — ἀνηβ. || ἀνηβ. μάλιστα Ψ — καὶ ἀνθ. ||
 καὶ om. Ψ — ὄσους ἄν || om. ἄν A — οὐδὲν γε || om. γε
 Ψ οὐδέ γε A — ἴνα || ἴν' Ψ —

LUCIANI DE ELECTRO.

Cod. Gori. — A Cod. Marc. 434 — Ω

Cod. Marc. 436 — Ψ Cod. Vindob. 123 — B

- c. 1. ἐς τ. δ. || εἰς Ψ — ἔτι || om. Ψ — ὑπελθῶν || ὑπὸ.
 Ψ — ὑποδέξασθαι || . δέξασθαι, ε in ras. Ω — ὀλίγα
 || οὐκ ὄλ. B in corr. Ω

- c. 2. δὲ δμῶς || δ' δμῶς Ψ — ἐς ἡλ. || εἰς Α — ἐλθ. || ἀνελθ.
 Α — παρὰ τ. π. || περὶ Ψ — φασθόντος || . θέν. Ω
 — τὸν δὲ δοῦναι || τὸν μὲν δόδυναί Ψ τὸν μὲν δοῦναι
 Α — ἵνα περ καὶ || om. καὶ Α — ἐπὶ τ. Η || ἐν ΩΨ —
- c. 3 ἔφασκον || ἔφασαν Β — οὕτως || om. Ψ — ἐλπ. οὐ μ. || οὐ
 μ. ἐλ. Ψ
- c. 4. ἀληθῶς || ἀληθῆς ΩΒ — ἄδειν || ἄδειν Ω
- c. 5. τρίμερον || σήμερον Β — καὶ ἡδὺ || eras. Ω.
- c. 6. ἡμῶν || ἱμῶν Ψ — τῶν ὑποσχ. || om. τῶν Ψ — οὔτε
 ὑμεῖς || οὐθ' ὑμ. Ψ — λιγρωτέροις || λιγρωτέρος Ψ
 — ἀπλοῦκόν || add. τε Ψ ἀπλοῦκόν Ω — περι . . .
 ἐπίστας || om. Ψ — ἀκούσεις || . ν Β — ἐντύχοις || ἐν-
 τύχης Β

LUCIANI ENCOM. MUSCAE.

Cod. Gorl. = Α *Cod. Marc.* 434 = Ω *Cod. Marc.* 436 = Ψ
Cod. Vat. 87 = Α *Cod. Vat.* 90 = Γ (*Graeven*)
Cod. Vind. 123 = Β *Cod. Laurent.* = Φ (*manus rec.*)
Cod. Mut. 193 *lectiones electae.*

- c. 1 οὐ τὸ σμικρότακον || οὕτω ΩΨΑΦΒ — προῦχει || προῦ-
 χει Β — παραβίλλειν || . . βάλλουσα Mut. — βλέπει
 || βλέπει Ψ — τὰ αὐτὰ || ταυτὰ Α — ἐς αὐτ. || εἰς Α
- c. 2. οὐδὲ ὡς || οὐδ' ὡς ΨΑ — μέρος ὄρμ. || ὄρμ. μ. ΩΑ —
 ἀπηνούς || ἀπηνῶς ΑΩΑΓΒΦ(?) Mut. — οἶα || οἶα ΑΓΒ
 Mut. — ἐνδεικνυμένη || . . η ΒΦ . . νης ΩΑΓ
- c. 3. δὲ ἄλλο || σ' ΨΑ — προπαγεῖς || . . λειτς ΒΦ — τοὺς
 σψ. || τὰς Β — ἔοικε || . κεν Φ Mut. — τοῖ' ῥροπύγιον
 || τὶ οὐροπ. ΑΩΑΒ Mut. τὸ οὐροπ. ΓΦ — σφῆξ ||
 σφιγξ Α — αὐτὴ ἐχ. || αὐτὴν Α — ἐοικυῖαν || . κυττα
 ΩΨΑΓΒ Mut. Φ — γάλακτος || τοῦ γ. Φ — ἡδὺ δὲ
 αὐτῇ || αὐτὴ Α — τέτταρσι || . σσ . . ΑΓ — δυσίη || δυσί
 Ω — ὄσα καὶ || καὶ ὄσα ΩΑΓ Mut. Φ — ταῖν || τοῖν Β
 — ἀνθροπ. πάνυ || πάντη Α
- c. 4. ζώων || ζῶων Β — καὶ ἀποτίκτει || om. καὶ Mut. —

- θάνατος || . τὸν Φ — πειν || om. ΨΒ ποιει Φ, in ras. Α
 — αὐτῆς || αὐτῇ Ω αὐτῇ ΑΓ — ἐς στενὸν post συμ-
 μεμέτροται Α
- c. 5. σύνεσιν δὲ || . δ' Α — αὐτῶ || αὐτὸν supraser. m. rec.
 ᾧ Ψ — τὴν μὲν γὰρ || om. μὲν ΨΑ — τὸν ἄριστον
 || τ. γὰρ ἀρ. ΩΓΦ — τὸν ἄριστον τῶν ἡρώων || τῶν
 ἡρ. τὸν ἄριστον Α — ἴ παρ. | οὐ π. Α — πορδάλει
 || παρ. . . ΔΩΨΑ — ἐν ὀλίγοις || ἐν ὀλίγω Α — ἄρτι
 || καὶ ἄρτι Α — διέρχεται || προέρχεται Α — ἐμπέσοι
 || ἐμπέση ΨΑ — κηδ. κοιμωμ. || κοιμ. supraser. κηδομένη
 Φ — τοῦ βρέφους || τὸ βρέφος Α
- c. 6. ἐς τὰς || εἰς τ. Ψ — ἐλέφαντα || . τος Α — ἀμύσουσα
 || ἀμύσουσα Ω(Ψ) — αὐτῆς || αὐ. . . ΔΑΓΦ — πολλῇ ||
 . . λῆν Δ — συμπέτονται || . πεσόντα Δ — ἐναέριον
 || om. ἐ Φ — (ἀνίστα || ἀναζῆ πάλιν Φ)
- c. 7. ὁ δὲ || δὴ Ω — εἴ γε || ἡ γε sic Ψ — αὐτῆς λ. || αὐτοῦ
 Α — περὶ Ἑρ. || παρὰ Α — κλαζομενίου || . νοῦ Γ
- c. 8. οἱ ὄφοποιοι || om. οἱ ΩΨΑΓ Mut. Φ — καὶ τ. τρ. || om.
 καὶ Ω
- c. 9. νεοττιὰν || νεοττιεὶαν ΨΑ — καλιὰν || λλ Β — τύχη
 || τύχοι Ψ — καὶ ἐστ. || om. καὶ Ψ — οὐδὲ ἀξ. || οὔτε
 ΩΨΑΓΒ Mut. Φ — αἰσχυνεῖ || . ἴνει ΔΨΒ
- c. 10. φησι || φησιν ΓΦ — στωμύλην || . λον Α — εἰτ' || εἶτα
 ΨΑ — συνεχὲς || συνεχῶς Ω — ἐρεσχηλοῦσα || ἐρεσχε
 . . ΔΨ — ἐπ' αὐτὸν || . . τῶ Ψ — τοῖς κοιμ. || om.
 τοῖς Ω — νέοις || ν. ἔτι Ψ
- c. 11. ἡ Μυτα δ' || om. δ' ΔΩΑΒ — ἐταῖρα || ἐτέρα Α — ὁ
 κομικὸς || om. ὁ Γ — οὐδὲ ἴ. || οὐδ' Α — τὸ τῆς μ.
 || om. τῆς Α — πλησθῆ || πλησθη Β — δ' ὀπλιτ.
 || δὲ ΓΒ
- c. 12. οἱ δὲ κ. || ἄλλοι δὲ κ. Α — εἰσι || . σιν Γ' — δραῶσι
 || . . σιν Γ — βαίνοντες || καὶ β. ΔΨΑΓ

LUCIANI ADV. INDOCTUM.

Cod. Gorl. — Α *Marc.* 434 — Ω *Marc.* 436 — Ψ
Cod. Vatic. 87 (*Graeven*) — Ξ *Cod. Vatic.* 90 — Γ
ex schedis Rohde *Cod Laur.* 21 sq. — Φ (*Vitelli*)
Cod. Mut. lect. selectae.

- c. 1. σπονδῆ || ἐν σπ. ΔΓ — γίνεται || γινῶ. Ξ — τοιαῦτα ||
 τὰ τ. ΩΓ — παραλαμβανοῖς || . νεις ΔΩΨΞΓ Mut. —
 τοῦ ἀσφαλ. || om. τοῦ ΔΩΞΓ Mut.
- c. 2. κεκριέναι || . . μένα Γ Mut. — ἐς κάλλος || om. Ψ —
 αἰδοίμους || . δη . Ψ — τὸ κάλλος || om. τὸ Ψ — θαν-
 μάσι || . . μαστὲ ΩΞΓ Mut. — χρησιμοποιήσας || . . σα .
 ΔΞ Mut. — φθάνοντος | προλαμβάνοντος Ξ — καὶ νῆ
 Δ. | om. καὶ Δ — παρακεκομμένα | . . κοσ . . Δ —
 σύμπασι | . σιν Γ — ἐγγεγραμμένων || ἀναγινωσκο-
 μένων Ξ — ἡ τάξις | corr. ex πραξις Γ
- c. 3. τι οὖν; φῆς | τί οὖν φῆς Δ τί οὖν; φῆς Γ — ἀνόσιον
 | . σια (extr. 2 litterae obscuratae) Ω — κατηξίωσαν ||
 ἡξίωσαν ΩΞΓ — μυρική | μυρική ΔΓ — ἀπῆλλαξαν
 | ἀπῆλασαν Ψ — τὸν τοιοῦτον | τῶν τοιοῦτων ΩΨΓ
 Mut. τὸν τοιοῦτων Ξ — Ὀλμειὸν | ἀλφειὸν Ψ ὄλμιον
 ΔΓ — τοῖ Ἴκκ. | om. τοῦ Ψ — καίτοι οὐδὲ || om.
 οὐδὲ Ω — εἰ καὶ πάντῃ | om. καὶ Δ — ἡ ἐμίλησε ||
 om. ἡ Δ ἡ ἐμέλλησε Γ — ξυνεφοίτας | σ . . ΨΞ
- c. 4. νῦν | om. Ω — ἔχε . . . ἐκεῖνα | ἐκεῖνα . . ἔχε ΔΩΨΞΓ
 — εἰς Ἰτ. | ἐς Δ — ὄσα ὁ Σ. | Σ. ὄσα, om. ὁ Ξ —
 πλέον ἐκ τοῦτον | εἰς τ. πλ. Ω πλ. ἐκ τούτων Ψ —
 κᾶν | ἐάν sic Ψ — ἐπικαθεύδης || om. ἐπι Ξ — περι-
 βαλλόμενος | . . λλ . . ΩΨΞΓ — ξυγκολλησας | . . λ,
 Γ — ἀναγινώσκεις | ἀναγινώσκει (sic) Ω — οἶσθα ||
 οἶσθας Ξ — (κᾶν ὑπ. | ἐάν Ψ) — μόνων | . νον Ξ —
 τοὺς πεν. || τὸ καὶ π. Ξ — εἰ ὥσπερ | ἢ ΩΓ — τίς
 δὲ | . δη Δ — εἴ γε | . τε Ψ — ἐκείνων | om. ΩΔ
 — καὶ αἰσχροῶν | ἢ . Ξ

- c. 5. *εἰ μὴ καὶ* | *εἰ καὶ μὴ* ΩΓΑ Mut. — *ἐπὶ τὰ ταλ.* | *ἐπὶ τ.* Ψ — *ἄρ' ἄν* || *δρ ἄν* ΑΨΑ Mut. — *τοῦ Ἡρ. τὸ τόξα* || *τ. τ. τοῦ Ἡρ.* Ψ — *ἐντελευσθαι* | . *νεσθαι* Α — *ἐπίσκοπα* || . . *ποῦ* ΩΓ Mut. — *καὶ οὗτος* | *ἀνένυσας*
αὐτὸς Mut. — *ἀνένυσας* || *ἀνανεύοις ἄν* ΨΓ — *ναῦν* || add. *καλλίστην* ΑΨΑΓ Mut. — *κοκπαφόρον*
 || . . *πο . Α κακποφ. Ω* Mut. *κοκπαφ.* Ψ *κοττοφ*
 ΑΓ *κοτταφ.* Γ — *ἐπινεύεις* || . . *νεύσεις Ω* — *ἀπαι-*
δενσίαν | sequitur *πολλὰ Ψ* — *ἐκφέρει* || . . . *ροι*
 ΑΨΓ
- c. 6. *τ. ποδ. ἀμφοτ.* || *ἀμ. τ. π. Ω* — *ὑποδοόμενος* || . . *δύο.*
 Ψ — *ἐμπεριπ.* | om. *ἐμ.* Ψ — *ἐπιστηριζόμενος* |
ὑποστηριζόμενος Mut.
- c. 7. *ἐπεὶ δὲ* || . . *δὲ καὶ* ΑΓ Mut. *ἐπειδὴ* Ψ — *δευτέραν*
 || *βῆτα* Ψ — *ἰ Θεοσ.* | om. *ο Α* — *ὑπερπηθήσεται*
 || . . *σει Ω* — *αὐτοῦ τὸ ρ.* || *αὐτὸ* ΑΑΓ — *ἀποκτενεῖ*
 || *κτείνει* Ψ — *μηδὲ φερ.* || *μὴ Ω* — *ὑπὸ τ. ἀσπ.*
 || *ἐπὶ* Ψ — *ἀνανεύσεις* || . . *ν Α* — *ἐκείνους* | om.
^{ὄφθ.}
 ΩΓ — *αὐτοῦ* || *αὐτοῦ Γ* — *ἐπαίρων* | *ἐπαιρωῶν* Ψ
 — *τὸν δεσπ.* | om. *τὸν* — *τὸ αὐτὸ δὴ* | om. *δὴ Ω*
 — *ἀναγινώσκης* || . . *νόσκεις* — *αὐτὸ βαρβαρίζων*
 | *αὐτοβαρβαρίζων Α* — *πορφυρᾶν* | om. Mut.
- c. 8. *γοῦν* || *δὲ Ω* — *γυμνῆς* | *γυμνικῆς* Mut. — *ἀδύνατον*
 || . . *τα* ΑΓ Mut. — *ὑπὸ τῶν κατ.* | om. *τῶν* ΑΨ Mut.
 — *αὐτόν* || *αὐ.* ΑΑΓ Mut. — *τοῖς τε ἄλ.* | *τά τε*
ἄλλα Ω — *ἐς κ.* || *εἰς* ΩΑΓ — *ἐντετορευμένων* | .
τορνευ . . ΩΑ
- c. 9. *ἔσερχ.* || *ἐπ. . Ψ εἰςερχ.* ΩΑ Mut. — *χρυσίω* || *χρυσῶι*
 Ω — *προεκπλ.* | om. *προ. suprascr. προ. Ω* — *ἄπασι*
 | . *σιν Ω* — *κιδαρῖσαι* || . . *ρῆ.* Ψ — *ἐμπλήσας* |
ἐκ . . Α — *καθηματωμένος* | . *η* in rasura — *λεπ-*
τόν || *χαλεπόν* Ψ —
- c. 10. *ἔσερχεται* || *εἰς . . ΩΑΓ ἐπερχ.* Ψ — *εἰπεῖν γε* | om.
γε ΩΨ — *μηδὲ ἐλ.* || *μηδ' Ω* — *καὶ περιτ.* | om.

- ΑΩΨ — περι πόδα | παρὰ π. Ψ — ὠνησο | ὄν·
 . . . Γ — ἐπικειμένην | . . νους Α
- c. 11. δ' ἄν | γὰρ ΑΑΓ — καὶ Λεσβ. | om. καὶ Α — τήν
 κ ε φ α λ ἦ ν τῇ Δύρα | τῇ κεφαλῇ τὴν Δύραν Ψ —
 Ὀρφεὶ ὡς λόγος | Ὀρφειῶ λόγῳ ΑΩΨΑΓ sup-
 rase. μόρφ — ἀνελομένους | ἀνεμένους Ω — ἀνα-
 θεῖναι | θῆ Γ — ἐς τοῦ Ἄπ. | εἰς τὸ τ. Α — τὸ
 ἱερ. | om. τὸ Ψ
- c. 12. καὶ θηρ. | om. καὶ ΑΨΓ — Ὀρφέως | τοῦ Ὀρ. ΩΑ
 — οὐκ ἀσφ. | οὐκ ἦν ἀσφ. Ψ — κόλπον | . που Α
 — προχειρισ. | . . ρη Α — κληρονομήσαντα | . . σας
 ΑΩΨΓ Mut. — μακάριον | μακάριος ΑΩΨ — καὶ
 ἡ φῶδῃ | om. καὶ Α — τῶν ἄλλων | om. ἄλλων Ψ
 — βαρβίτων | in ras. Ψ
- c. 13. ἔτι ἔστιν | ἔστιν ἔτι Ψ — Δύχρον | . ι . Ψ — ἐπρίατο
 | . ετο Ψ — ἀναγινώσκου | . σκει Α — ἐς τὸ π.
 | εἰς. ΩΑ — ὑπερηκόντισεν | . . σε Ψ — ὄρας | ὄρα
 ΩΓ — διάκεισθαι | . . ται ΩΑΓ — λέγεται γὰρ | .
 δὲ Mut.
- c. 15. καὶ αὐτὸς | αὐτό, om. καὶ ΑΩΨΓ Mut. — καὶ κά-
 τοχος | κατὰ τάχος — κάκεινο τό. Δωριδίων |
 | κ. τὸ δωρικόν ΑΩΨΓ Mut. — οἴμοι | οἴμαι Ω
 — καὶ τὸ | om. τὸ ΩΓ Mut. — αὐτοῖς | αὐ. Α —
 μάλα | μάλιστα ΩΨΓ — ἐς τὰ β. | εἰς ΩΓ — τῷ
 Διονυσίῳ | ἦ τ. Δ. Mut.
- c. 16. ἀνατυλίττεις | ἀνελλίττεις in ras. Ω — κρόκῳ | κρόνον
 Α — ἐντιθῆς | . θεις Ω ἐντιθῆς Γ — ὡς δὴ τί | δί
 τι Α — θίγγη lacuna μᾶλλον | sine lac. ΑΩΓ(?) —
 καὶ τ. ἰχθ. | om. καὶ ΩΓ — ἄγριον . . . βιβλία
 | ὄν τοιν ὄταν Α —
- c. 17. ἄττ' ἄν | ὄταν ΑΨ ἄτ' ἄν Γ — τις κτ. | κτ. τις Γ
 κτ. om. τις Mut.
- c. 18. ἔχεις | ἔχεις^{οι} Ψ — εἴποις | . πης Ψ — εἶτα | om. Ω
 — ἐπαινοῖ | . νει Α — χανεῖν | ρειν Α
- c. 19. Βάγχας | Βακχίδαί Ψ — αἶ | αἶει ΑΓ Mut. — ἀπ'

- ἀντῶν || ἀπ' αὐτοῦ ΑΩΓ — σε εἶδ. || γε εἶδ. ΑΩΨΓ(?)
 — ἄν τις || τις ἄν Ψ — κρίατο || κριατο Α — κτένα
 || . νας ΑΩΨΓ — καλλακὴν || . λ . Ω — ἔχει || ἔχοι
 Α — ἄπασιν || πᾶσιν ἀνθρώποις Ψ — Σύρον ὄντα
 | εὐρόντα — χρήσιμα || . . μον Ψ — ἀπωλώλεις || . ο .
 ΩΓ — προὔτιθεις || . . θης
- c. 20. ἐκείνο || ἐκείνω Ψ — πεπεισμένον || . . μένος ΩΨΑ
 Mut. — ἀλλὰ σοφὸς || ἀλ. καὶ σ. Ψ — ξυγγρ. || σ. Ω
 — ὡς || ὡς εἰ Α — ἀντῶν || . . τῆς Α — καὶ μὴ π.
 || ῥ μ. π. ΑΩΓ — ἦν μὴ || ἦ Α — ὠμοιώθης || ὀ
 . . θεις Ω — τοὺς προπάτορας || τοῦ προπάτορος
 ΑΩΨΓ Mut.
- c. 21. ᾧ σεαντὸν || ὡς σεαντὸν Γ — ὡς πιστεύειν || πι-
 στεύοντα Ψ — δις διὰ πασῶν || . . πάντων,
 om. δις ΑΩΨΓ — ἐς τ. II || εἰς. ΩΓ — ἄν εἴη ||
 om. ἄν Ψ — Λαρισση || . σ. ΑΩΓ — αὐτῷ || αὐτοῦ
 ΑΩΓ — Καθάνδρον || . σσ . Ω — Βατραχίῳ || . ο .
 Ψ — καὶ γὰρ || om. γὰρ ΩΓΦ (Cod. Laur.) — Λα-
 ρισση || . σ. ΑΩ — αὐτῷ ταλ. || αὐτοῦ ταλ. ΩΓ
- c. 22. ὧτινι || ὧτινι Φ — ἐρρωμένην || . ρ . Ψ — ζωγράφος
 || add. σοφὸς Ψ — οὔκουν || οὔκουν Φ — καίτοι
 || καὶ ΑΩΨ καὶ ||| τι τι Γ καὶ ὅτι Φ — τὰ βιβλία
 || τὰ τοιαῦτα βιβ. ΑΩΨΓ Mut. — ληρῶ || ληρῶς? Φ
 — παρ' αὐτοῦ || παραντοῦ Φ
- c. 23. κατάπυγον || . γων ΩΨ καταπύγον Φ — μεθ' ἡμέραν
 || μεθήμεραν Φ — καθεδείεις || . δοῖς Ψ — οὔτω ||
 . τως Φ — μηδ' || μὴ ἀποδ. ΩΨΓ Mut. — καὶ
 λ. || om. καὶ Ω — ἦν ἀποδύσονται || . σαιντο Α,
 om. ἦν ΩΨ — νόμους || om. Ψ — κιναιδος || . θ .
 Φ — λεάνεσθαι || μάνεσθαι ΑΩΨ — καὶ ποιεῖν ||
 om. καὶ Ψ — εἰ γε μὴ || om. μὴ ΑΩΨΦ — χύτρας
 || add. ἴσα Ψ — ψιμυθ. || . μιθ Α — ἔκρυνε || . ν
 ΓΦ
- c. 24. ὄλον || ὄλ' Ψ — παρὰ τ. β. || περὶ Ψ — παρ' αὐτοῦ
 || ἀν. ΓΦ — τοὺς βιβ. || om. τοὺς ΩΓΦ Mut. —

- οὐκ || om. ΩΦΓ Mut., add. Γ em — νεόκτιστον || .
 κτητον ΩΓΦ Mut. — ἀποδ. δὲ || μὲν Α
- c. 25. ἐκεῖνο || . α Ψ κἀκεῖνα ΑΩ — ὠνεῖσθαι || ὠνῆ in ras.
 ΩΦ ὠνει ΑΓ — δπως || δ' δμως ΞΩΓΦ Mut. — οἷς
 ἀκινδ. || οἷς οὐκ (add. m. 2) ἀκινδ. Γ — ἐπιλειπόντων
 || . λι. Ψ — δήγματα || δειγματα ΩΦ — πάσχειν ||
 σφάλλειν Ψ — μετακείσειε || . εν ΓΦ — ἔχῃς || ἔχεις
 ΑΩΦ — πόρονος || πονηρός Mat.
- c. 26. τὸ μηκ. || om. τὸ ΩΨΓΦ — μόνον οὐ καὶ || μόνον
 ονκ ΩΨΓΦ — ἐκ' ἄκρον || ἐπάκρον Φ — καὶ ὄν.
 χρ. || om. καὶ Φ — πάνσοφον || πάν σοφόν ΩΓ
- c. 27. Ἀρχιλόχου || Ἀντιλόχου ΑΨΦ — ἦ ἐκεῖνα || ἦ Α —
 [τούτων] || τούτων ΦΓ — διὰ χειρὸς || διαχειρὸς Φ —
 Εὐκόλιν || τὸν Ε ΨΓΦ — τάκει || τὰ ἐκεῖ Α — τίνα
 ποτὲ ψυχῆν || τίνα ἀπὸ ψυχῆς ΩΨΓ τίνα (ras.) ψυχῆς
 ἀπὸ Mut. — ἄπτει || ἄπτῃ Ψ ἄπει Α, om. Ω — τοῦτο
 ποιοῦντα || π. τ. Ω — ἐπιτεταμένος || ταγ ΑΩΨΦ —
 μεθ' ἡμέραν || μεθήμεραν Φ — πρὸς Κότυος || πρὸ
 σκότους ΑΩ(?)ΨΓΦ
- c. 28. καὶ ὑπὲρ || καὶ ταῦτα ὑπ. Ψ — φρίσσουσι || φράσουσι,
 φρασ. corr. in φρίσσουσι Mut. — οἴκοι || οἶκον Ω —
 μηδέποτε || μηδέπω Ω — ἀναγνῶς || . γνῶς ΑΩ —
- c. 29. τὸ αὐτὸ σοι π. || om. σοι Φ Mut. — σμίλας || . λλ
 ΑΩ — ὁπότεν || ὅταν Ω — ἐς τ. μ. || εἰς Ω — ἴσασι
 || . σιν Γ — τᾶλλα || τᾶλλα Φ — τὰ σὰ εἶκ. || εἶκ. τὰ
 σὰ Ψ — καὶ ὄψει || om. καὶ ΑΦ, ὄψεις, om. καὶ Mut.
 — μαχαιρίδα || . δας ΑΩΨΓΦ — μαχαιρίδων || . διων
 ΩΑ Mut. — εὐθετίζουσι || . σιν Γ Mut.
- c. 30. αὐτὸς || ὁ αὐτὸς Α — καίτοι || καίγε Ψ — ἦ οὐτε || ἦ
 Φ — οὐδ' τινι || οὐδενι Ω — ἄλλω || ἄλλ sic Mut.

LUCIANI CALUMNIAE NON TEMERE ESSE
CREDENDUM.

Cod. Gorlic. = A *Cod. Marc.* 434 = Ω

Cod. Vatic. Palat. 213 *ex schedis Rohd.* *Cod. Mutin.*

- c. 1. ἀνθρώποις || τοῖς ἀν. Ω — ἐπηλυγάζουσα || ἐπισκιά-
ζουσα ΑΩ Pal. — γούν || οὖν Α P. — τῷ μὲν || τῷ
μ. Α — τὸ δὲ || om. τὸ Α δ' P. — καὶ π. π || om.
καὶ Α P. — καὶ παμ. || om. P., om. καὶ Α — ἐφ'
ἐκ. || ἀφ' ἐκ. Α — διεστηκος || διστικὸς Α — τραγωδοδ. ||
. δωδ. Α P. — λέγω δὲ || . δὴ ΑΩ P. Mut. — ὑφ'
ῶν || ἀφ. Ω — οἴκοι || οἴκοι Mut. — καὶ φιλ. || om. καὶ
Α P. — πιθανότητος || . τατον Α
- c. 2. ἔν οὖν || ἢ τί οἶν Mut. — περιπίπτωμεν || ὑποκ. Ω Mut.(?)
ἐργάζεται || ἐξεργ. ΑΩ P. — προύλαβε || προύβαλε
Ω Mut. — ἄρχεται || ἔρχεται Mut. — συνεστιώμενον || .
α. Α — καὶ Πηλ. || κ. τὴν Π. Α P. Ἀπελλοῦ || . λουι? Α P.
- c. 3. ὁ δὲ Πτολ. ὡς ἂν καὶ τάλλα οὐ κάρτα φρενήρης τις
ῶν || ὡς ἂν κάρτα καὶ τάλλα οὐ φρενήρης τις ῶν Α P.
ὡς ἂν καὶ τάλλα οὐ κάρτα πάνν φρεν. ῶν Ω — πρὸς
τῆς π. || ὑπὸ . Mut. — μηδὲν || μὴ Α μηδὲ P. — κατὰ
τηλικ. || κ. τὴν τηλ. Α P. — παροντινοῦν || παρὰ τινούν
ΑΩ Pal. παροντινοῦν Mut. — μηνίειν || μηνιεῖν Α —
καὶ συνωμοτ. || om. καὶ Α P. — κατε λήσας || om. κατ
Α P. — ἀπετέτμητο || ἀπετέμμητο Α
- c. 4. αἰσχυνθῆναι || μεταγνώναι Α P. Mut. — παρέδωκεν || πα-
ραδεδ. ΑΩ Mut. — ἄγνοια || ἄνοια Ω — οἶον δὴ || οἶον
δία? Pal. οἶον διά Mut. — μαρτυρόμενον || . ρον. Α Mut.
— τοῖς . . . κατεσκ. || τῆς Α — παρομαρτοῦσι || ὁ μαρ-
τυροῦσαι om. παρ Ω P. Mut. ὁ μαρτοῦσι om. παρ Α —
ἐμήνυσεν || ἡρμηρευσεν Α τις Ἐπιβ. ἦν || Ἐπιβ. τις ἦν
ΑΩ P. Mut. — οἶμαι || καὶ Α P. Ω Mut. — πενθικῶς
|| . θη. Mut. — οὕτως || οὕτω Α P. — μὲν Ἀπ. || μὲν
οὖν Ω
- c. 5. ἴπεστρ. || ὑπ . . P. — ἀπέβλεπ. || ἐπ. P.
- c. 6. γένοιτο || γένηται ΑΩ Mut. — εἰ δοκεῖ || om. Ω — ἢ

- εἰκῶν || om. ἡ Α Ρ. — φανερώτερα || om. ΑΩ Ρ. Mut.
 τοῦ πρὸς ὄν || om. τοῦ ΑΩ Ρ. Mut. — γινομένη || .
 νω — τὸν κατηγορούμενον || τοῦ . . . νου Α
- c. 7. πρῶτον μὲν δὴ || μ. δ. om. Α Ρ. — λέγω δὲ || δὴ
 Α Ρ. — ἄνθρ. ἐστίν || ἐστὶ ἄνθρ. Α Ρ. — οὐδεὶς γ. ἂν
 || ὄν Α Ρ. Ω
- c. 8. αὐτοῦ τὰ ὄτα || om. αὐτοῦ Ω — προεμπεπλησμένα
 || πλι Ρ. — οἶον ὁ Σ. || οἶον om. Α Ρ. οἶονεὶ Ω
 — καὶ αὐτοὺς || om. Α Ρ. — εἶπομεν || εἶπομεν Ω
 — θέλει || λοι Α Ρ. — τὸ στόμα || τῷ στόματι Α Ρ.
 σιωπῶντος || σιωπῶντες Α — ὥστεοῦ || ὥστε καὶ Α Ρ.
 καὶ τὸ νομ. || καὶ κατὰ τὸ ν. Ρ. — γίγνεσθαι || γίνεσθαι
 Ρ. ἐξ ἄπαντος || om. ἐξ Α
- c. 9. τοῦφανές || τὸ ἔμφ. Α — οὐδεὶς ἂν || οὐδ. ἂν add.
 νικᾶν Α Ρ. — νικᾶν δυνάμενος || om. νικᾶν Α Ρ.
- c. 10. φίλλας || φιλλοῖς Α Ρ. — δὲ ἴπον. || δ' Α Ρ. — διαβολῶν
 || διαβολιῶν Ρ. — ἐλπίδες || om. Α Ρ. — αἰ ζηλο. || om.
 αἰ Α Ρ. — μυρίαὶ δὲ || δ' Α — πρὸ αὐτοῦ || αὐτοῦ Α Ρ.
 — ὑποσπᾶ || ἄποσπ. Α Ρ. — ἔνθα ὁ μὲν || ἔνθα καὶ ὁ
 μὲν Α Ρ. — ὅτι τοι || om. τοι Α — μίσους εὐέλpidος
 || μισενέλpidος (sic) Α
- c. 11. οὐδὲ || οὐδ' Α Ρ. — κατίσχυε || . σχυσε Α Ρ. — παρε-
 σκείαστο || κατ. Α Ρ.
- c. 12. ὑπολείπ. || ἀπολ. Ρ. — τῶδ' || τόνδ' Α Ρ. — γίγνεται
 || γίνεται Α Ρ. — ὕσπληγγοι || . γ. . Α — καὶ τοῖς ποσὶ
 || καὶ ποσὶ Ρ. καὶ τοῖς π. Α — ἐτράπετο || ἀνετίτραπτο
 Α? Ρ. — τούτων || om. Α Ρ.
- c. 13. ἀλλ' ἐν τούτῳ || ὡς ἐν τ. Α Ρ. — τι || τί Α — ἡ καὶ
 || μηδὲ Α Ρ. — προδοτικὸν || προδότην Ρ.
- c. 14. ἀφορμὰς || διαφορὰς Α Ρ. — ἦν . . ζηλ. αὐτὸν . . ἴδωσι
 || αὐτὸν Ρ. — φασὶ || φησὶ Α Ρ. — ἐρωτικαὶ τινες ||
 ἐρωτικὴ καὶ τινες Α Ρ. — ὡς ἀθεος || om. ὡς Α Ρ. —
 προκαλέσασθαι || προεκκαλέσασθαι Ρ.
- c. 15. τρωτός || πρωτός Α Ρ. — ἐκείνο || ἐκείνον Α — αὐτό
 || αὐτόν Α Ρ. — ὥστε || ὡς Ρ. — τῆ || τῆς Ρ. Hue neque
 Ρ. — προσίεσθαι || προσέσθαι Α

- c. 16. τὸ ὑπεραντίον || τῷ υπεραντίῳ A — ἐπιέ τε || ἐπιέτε (sic) A — ἀλλ' || ἀλλὰ A — ὦν || ἄν A
- c. 17. οἰώμεθα || . ο. A — θειότητος || θειότατος A — προ-
σίαισιν || προίενται A
- c. 19. u. 20. ἀκούνοντος || ἀκοντος A — ἦ ἄν || om. ἄν —
προσβολας || διὰ . . A
- c. 21. καὶ π. τ. λαθρηδὰ λεγ. || λαθρηδὰ καὶ π. τ. A — ἀκοάς
|| ἀκούοντας A
- c. 23. προσιέμενος || προαισθόμενος — παρωξυμμένος || μ A
— ἀγεννέστερος || ν A — ἰποκρινόμενον || . ν ο υ. A
— ὁμως || ὁμοίως A — οὐδὲ γ. || οὔτε A
- c. 25. οἱ καὶ ἄν μαθ. || ἄν A
- c. 26. ἐχρῆν || χρῆν A
- c. 27. μηδὲν ἄν || . αὐ A — χολῆν || χολᾶν A — ὁ συννετω.
|| om. ὁ A —
- c. 28. φαίνεται || φέρεται A
- c. 30. χρ. καὶ ποιεῖν || om. καὶ A — καθίσταται || . ε. A
- c. 31. μίσει || μίσους A — τὸν ἐλ. . . διαδ. || [] A — οὐχ
ἤμιστα || om. A

LUCIANI DE DOMO.

Cod. Gorl. — A Cod. Marc. 434 — Ω

Cod. Mut. c. 1—5.

- c. 2. ὡς οὐ φιλοκ. || om. ὡς ΩA (Mut. habet ὡς) — αὐτὸν ν
|| αὐτὸν A — ἀνακῆσαι || . κύ . A — ὑπομεῖναι || .
μεῖ. A — ἐνδιατρῆσαι || . τρι. A
- c. 3. γένοιτο ἄν || γενοίτ' Mut.
- c. 4. κοσμήσασα || . μῆσαν ΑΩ — εὐφνία || εὐφνῆς Ω —
Μυρρινουσία || . . ρ. Ω — συνεπιληφόμενας || σνμ-
περι. ΑΩ — συνεισομέννας || . ε . A — οἰώμεθα || .
ό . Ω
- c. 5. Εἰλισσῶ || Ἰ.ω — λέγης || λέγεις A — ἔμελε || ἔμελλε A
— ἐκπλαγήσονται || . σων A
- c. 6. βλεπομένοις || λεγομένοις ΑΩ

- c. 7. τῆ δ. || τῆς . Δ — ἄφeton || ἄφατον Δ — πορφυράν
|| πορφυράν Δ — αὐτῆς || αὐτῆς Δ
- c. 9. Ὁμήρου || . μει. in ras. Ω — παρ' ὅσον μὲν | om. μὲν
Ω — ἐκεῖνα | ἐκ. μὲν Ω — βλεπομένων || βλέπων Ω
δρεπομένων Δ
- c. 10. ὄλον || ὀλίγον Ω — δράμοι || δραμη Δ
- c. 11. πρὸς ἕτερον || π. τὸ sic Ω ἕτερον
- c. 12. ἀποσπάσαι || . σπᾶ . Δ — διολισθάνουσαν || . σθαι . Ω
- c. 17. καλλίων || καλλίω Δ
- c. 19. διδάξειεν || διδάξει Δ
- c. 20. μυθῆται || μυθεύεται Δ
- c. 21. ἐκαινέσαιτε || . ση. Δ — αὐτοῦ || . τὸν Δ — ἐπιδεί-
ξαντος || . τα Δ — διαπλασιάσαντος || . τα Δ
- c. 23. τεθνάαι || . θναᾶ Δ — παρελθόντε || λαθόντε Δ —
λαθόντε || παρελθόντε Δ
- c. 25. ἄνω τις ἀντίθυρος | . τῆς . . Δ
- c. 31. γελῶντε || γελῶντες Δ — ὄρωντε || . τες Δ — εἰδότε
|| . τες Δ
- c. 32. καταγῶτε || . νε? Δ — ἐγκαταλίπητε || . ται Δ

LUCIANI MACROBII.

Cod. Gorl. = A

- c. 1. συν || om. A
- c. 2. τὴν γε || . τε A — ιστορημένους || μένον A — εἰ
ἐπιγνώης || ἦν . A — οὔτοι δὲ || om. δὲ A
- c. 3. γενέων || γενῶν A
- c. 4. ιστόρηται || ιστορεῖται A — Βραχμᾶνες || Δ. A
- c. 5. μέχρι || καὶ μ. A — ιστόρηται || ιστορεῖται A
- c. 6. γῆν || αὐγῆν A — τῆ ἐπιτηδ. || om. τῆ A
- c. 7. κατὰ γε τὰ || κ. τε, om. τὰ A
- c. 8. ὑπερ τὰ || om. A — ιστόρηται || ιστορεῖται Δ — ταρ-
κύνιος || . κύ . Δ
- c. 9. κατὰ τὰ ἐπιτ. || καὶ A — καὶ τοὺς || om. καὶ A —
τὸν κ. γ. || om. τὸν Δ — γῆρας ἀφικ. || om. A

- c. 10. νόσφ || . σῶν A — καλλατ. || καλλιστιανὸς A — τε-
λῶν || . λευτῶν A
- c. 11. ὁ αὐτὸς || om. ὁ A — Ἰολάου || Ἰλάου A — ὑπὲρ τὰ
ὄγ. || om. τὰ A
- c. 12. μὲν ἐβ. || om. μὲν A — τῆς τελευτ. || τοῖς τ. A — ἰδελ-
φῶν || Δλεφῶν A — Περγαμηνηῶν || . μι . A — τῶν
Ρωμ. || om. τῶν A
- c. 13. τέσσαρα || τεσεεράκοντα — ἔζησεν ἔτη || ἔτη ἐξ. A
- c. 14. ὄροι || ὄροι A — τὸ δέ τι || τις A
- c. 15. τὰ δελφοῦ || τοῦ ἀδ. A — Σινατρούκης || Σινατρό-
κλης A — Δευκουλλος || Λού. A — ἐτῶν || om. A
- c. 16. βασιλεὺς || . λείσας A — Πίραιος || . ρε. A — Ὑσπα-
σίην || Ὑπα A
- c. 17. βασιλεύσας || χαρακος(?) A — καταχθεις || καταρθεις A
Μασσινισσᾶς || Μασσινιστᾶς A — Γόαισος || γοαῖσός (sic)
A — Ὀμανῶν || Ὀμάνων A — ἐτελεύτησε || ἐβασί-
λευσε A
- c. 18. ἀναγράψωμεν || . ψομεν
- c. 19. ἔτη || ἐτῶν A — ἐταίρων || ἐτέρων A
- c. 20. χρυσιπ. ἐν κ. ὀγδ. || om. A — Κριτολ. || Κ. δὲ A —
ἀπονέμει || ἀποέμενεν A
- c. 22. Σίριος || . ρος A — Λυκόρτα || . κυρ. A — ἀγρόθεν
|| ἐγρόθεν A
- c. 23. ἄλλων || ἀλλήλων A
- c. 24. κρινομενος || . να A
- c. 25. ὑπὸ τοῦ γελ. || om. τοῦ A
- c. 29. καὶ τῶν || κατὰ A

LUCIANI PATRIAE ENCOM.

Cod. Gorl. = A Cod. Vat. 1324 (Graeven).

- c. 1. σεμνοτ. δέ τι || om. τι A — σεμνὰ om. A —
- c. 2. πειρωμένω || . νων A 1324 — ἐξετάζειν || . ἦν 1324
ὀνίων || ὄνιων in ω corr. 1324

- c. 3. φαίνονται || om. A 1324 — post αὐτοῖς 1324 et A
rec. m. εἶναι δοκοῦσι — στερξαί νέον || νέων 1324
- c. 4. καὶ οὐκ οἶσιν. || om. καὶ A 1324 — προτιμήσαι || τι-
μήσαι 1324
- c. 5. πολλῶ μ. || πολὺν A 1324 — πατρίσι || . a ras. in i
re et 1324 — αὐτῶν || αὐτῶν 1324
- c. 7. χρήματα || κτήματα A — χρησιμωτέρ. || . ο. 1324 —
οἶμαι || om. A — ἀλλ' εἰ || add. καὶ A — ἐπειδ. εὖ πάθῃ
|| πάθος A — εὐπίπαθῃ 1324
- c. 8. ἀνδρείας || ἀνδρίας 1324 — τὰ αὐτῶν || αὐ 1324
- c. 9. πλείων || πλείον 1324 — ὁ τῆς πατρ. || om. ὁ 1324
- c. 10. μάθοι τις ἂν || om. ἂν A 1324 — λεπτόγεων || λυπρό-
γεων 1324 — ῥαδίας || ῥαδίως? A — εἰδότες || ἰδόντες
A 1324 — τὴν κουροτρ. || καὶ κ. A
- c. 11. δύνηται || δύναται A 1324
- c. 12. θέλη || θέλει A 1324

LUCIANI DE DIPSADIBUS.

Cod. Gorl. = A

Cod. Marc. 434 = Ω (c. 1—5).

- c. 2. βατή | . τᾶ A — ἄνθρωποι | οἱ ἀνθ. Ω — ἄγρίων
|| ἀγροίων A — θηράσοντες | . ρενοντ. Ω — χαμαι-
πετῶν || χαμαί? Ω
- c. 3. φιλοκαλοὶ || . καλλοὶ A — δι' ὃ || διὰ τοῦτο Ω —
σκορπίων | om. σ A — ταῖς ἀκρίσι | om. ταῖς A
- c. 4. ταχύς || παχ A — ἀλήκτους || . λεκ. A — ἐκκαίει τε
|| om. A — κατατρῦχον || τρε A
- c. 5. ἔπειτα δευόμενον || ἐπιδαφελενόμενον A — γίγνεσθαι
|| γενέσθαι A
- c. 6. τι ἦκ. | om. τι A — πίοι || . η A — δῆ | δῆθεν A
— περιεσπειραῖσθαι || . ρασθαί A — γεγράφθαι δὲ ||
om. δὲ A — κοσμηῆσαι || . μι A — καὶ Δ. κόρας | τὰς
A — τοῖον || τὸν A — ἀναπληῆσαι || ἀντληῆσαι A —
ἐδήχθη || ἐδείχθη A
- c. 7. γίγνονται || γι. A — ἐξεργάσασθαι || . σασαι A
- c. 9. καὶ π. φ. | om. καὶ A — οὐδ' || οὐδὲ A — διειδεῖ
τε | . om. τε A

LUCIANI DISSERTATIO CUM HESIODO.

Cod. Gorlic. — A Cod. Vat. 90 — Γ Cod. Vat. Pal. 73
(Dr. Graeven).

διάλεξις | διαλογος Γ 73 ΔΥΚ. | om. Γ 73.

- c. 1. ἐνθα | ἐν^αθα rec. m. 73 — ἡμεῖς || ὕμεις 73 corr.
v in η — γενέσεις | γένεσιν 73 — καὶ οὐρανοῦ | om.
καὶ 73 — παραινήσεις | αι ex ε 73 rec. m. — Πλειάδων
|| A — ἀρότου | ἀρότρον 73 — θάτερον | rec. m. ex
θατέρων 73 — χρᾶν || χρῆν ΔΓ — ἴ χρησιμώτερον ἦν
τῷ βίῳ || . . . ἀντῷ 73 . . . ἦν ἄν τῷ 73 m. 2. —
προαγόρευσιν | προ||αγορευσιν eras. σ Γ — ἐξαπέφηνας
ἐξαπέφηνας Γ — τῆς ποιησ. | τῆς ex τὴν 73 — Κάλ-
χαντα || Χάλκαντα 73
- c. 2. ἐνέχεσθαι | ε ex α 73 — εἰ καὶ | ἢ εἰ καὶ κ., ἡ mut.
in ἦ 73 — κόλπου || ου ex ων 73 — πικρὸν | μικρὸν
A — ἀνεκαλέσαντο | ἀνα . . . A
- c. 3. θωπῆρες | δο . . . A 73 —
- c. 4. ἀποκρίνασθαι | . . . νεσθαι Γ 73 — ἐστι | ἐστιν Γ —
καὶ | οὐκ Γ — κ. ἐχρῆν | κ. χρῆν 73 καὶ κέχρῆν A
τῶν παραλελ. | om. τῶν Γ — ποιμαίνειν | μοιμένειν
corr. in μὴ νέμειν 73 — οἴωνται || οἴονται Γ ex οἴντι
- c. 5. ἀκροβολουμένους | . . . νος A — κατὰ συλλ. | κ. τὴν
συλλαβὴν 73 — πάντως | παντός 73 — κἄν τι | καὶ
ἄν τι 73 — παραρρυνὲν | . . . ρ. Γ — ἀφαιρῆ || ἀφαιρεῖ
73 — οὐχ ὄρας | οὐκ Γ — σκινδαλάμους δὲ | om.
δὲ A — τοῦ ἐμοῦ | om. 73 — ἄμα κ. προφητ. | om. 73
- c. 6. πραττομένων || ταττο. . A — κ. τῶν παραλ. | om.
ΔΓ — ὁμόσε | ὁμόσαι 73 — εἶση | εἰσει Γ — τῶν
τε ὄρθως | . γε . Γ — θησονται | . . τε^{αι} || Γ — γε-
ωργοῦσι | . . σιν Γ — ἄν | ἐν A
- c. 7. ΔΥΚ || om. 73 — ἐκίπνοιαν || . νοιαν A — τὴν μαντ.
|| om. τὴν ΑΓ — τὸν στάχυν || om. τον A — πολὺ
|| πολλοὶ Γ — ἐπιλάβη || om. ἐπι 73 — ἔτι χλωρὸν
|| χλ. ἔτι Γ 73 — καλίφαις | . . ψης Γ 73 — αὐτοῖς
|| τῆς αὐτῆς A

- c. 8. προγιγνώσκειν || . γιν A 73 — ἔσται || ἔστιν AΓ —
 προμηνῶσαι || . νύσεται 73 — τῷ δεκ. || τὸ δεκ. 73 —
 τὸ Ἴλιον || τὸν ἥλιον 73 — ἀνατιθείη || ἀναθείη A
 — λέγων || . γω 73 — περινοστῆ || . . νοστῆς —
 ἠπάλως || ἠ πιαλός 73 — γελοῖον || γελοίων 73
- c. 9. παραδέξασθαι || . χεσθαι Γ 73 — ὑπεσχημένων || . ισχ.
 A — βέβαιος οὐσα || . οὔσαι Γ

LUCIANI NAVIGIUM.

Cod. Gorl. = A Cod. Marc. 434 = Ω

Cod. Paris. (3011) = C Cod. Vat. 87 = Ξ (Graeven).

- c. 1. ἐγὼ ἄλεγον || . ἄλεγον AΩ — γῦπας || γί Ξ — Τιμό-
 λαον || add. ἄν Ξ — δέοι (|| δεη, η ex οι Ξ) — ἀπιέναι
 || ; A — δια τοῦτο; || del.; A — και π. || om. και AΩC
 — πέρα || πέραν Ω — μέτρον || μετρίον Ω — μίαν ||
 om. Ω — εἰς Ἰταλίαν || Ἰταλία om. εἰς Ω — και Σαμ.
 . . . ὄφομένους || om. A — κατ' || κατὰ Ω — Μυρρι-
 νούσιος || Μυρριννούσιος Ω Μυρριννούσιος Ξ — οἶδ'
 ὄπον || οἶδα ACΩΞ — μετὰ σὲ δὲ || om. δὲ Ω — παρ-
 εμψε || . . πεμπε ΩΞ — ἀπὸ τούτου || ἀπὶ τούτου
 sic A ἀπὸ τοῦδε Ξ
- c. 2. Ἀδείμαντον || . . ς C — μακρὰ χ. || μακρὰν ACΩΞ —
 παρέστηκε || περιέστηκ. AΞ περι (sic) C — δακρῦσαι ||
 . κρύ. A — Ἀθήνησι || Ἰσθνησι C — πρόχειλος || πρό-
 χειρος Ω — ἐλεύθερον || . θέριον ACΩ
- c. 3. εὐγενείας || εὐγενὲς Ω — Αἰγυπτίας || . τίοις Ω —
 ἔστε πρὸς τὸ ἐφηβικὸν || ἔστε τὸ προεφηβικὸν AΩ
 — ἐφηβικόν || προεφηβ. C ἔστε τὸ προεφηβικὸν ἐν
 καλλήνῃ Ξ — ἐμπαλιν ἢ || ἐν καλιν ἠνῆ? Ω (ἐν καλ-
 λήνῃ C) — ΣΑΜ || Δυκίνος Ξ — οἱ τότε || om. οἱ Ω —
 συναπκρίσθησαν || συναπώκισαν ACΩΞ — TIM || om. Ξ
- c. 4. τὰς ἐπιβ. || om. τὰς ΩΞ — ἐπιβολὰς || . βον. CΩΞ —
 ἄνω || om. Ω — ἐκείνον || om. Ω — ΣΑΜ || Τιμο Ξ

- *TIM.* || *Λυκίνος* Α — *ἐκείνον* || om. Ω — *ΛΥΚ* || om. Α
- c. 5. ἡ βαθ. || ἡ Α — *παράσειον* || *παράσιον* ΑCΩ — *κατὰ τ. πρ.* || *μετὰ* ΑCΩ — *τὴν πρῦμναν* || . . νην Α
- c. 6. *ἐνιαύσιον* || *ἐναύσια* ΑCΩ — *ἔσωζεν* || om. Ω — *Ἡρων* || *ἦρων* ΑΑ *ἦρος* Ω — *TIM.* || om. Α
- c. 7. *κατήγαγε* || *κατήγαγον* ΑCΩ — *ἑβδομαίους* || *ἑβδοματός* Ω — *πλαγίους* || *πλαγιως* in ras. ΑΩ — *ἐκείθεν δὲ* || *τε* Α — *περικεσ.* || om. ΑCΩΑ
- c. 8. *Χελιδονέας* || . . *νέα* Ω — *δ. τ. Ἀνύλωνος* || om. ΑCΩ *ἐπιλάβη* || *ἐπιβάλη* ΑCΑ — *ἀπόξυροι* || . . *ξη.* ΑΩ — *παραδηγόμεναι* || . . *φι.* ΑCΩΑ — *κυματογῆν* || *κυμαγωγίαν* Ω *κυμαγωγῆν* C — *τῷ σκοπ.* || *αὐτῷ* Ω
- c. 9. *ζόφον* || *ζόβου* Α — *ἀναδειξαι* || add. *λαμπρὸν* Ω *ὡς γν.* || *καὶ γ.* CΩΑ — *Διοσκούρων* || . . *ρω* Ω . . *ρον* CΑ ω *suprase.* — *τὸν ἕτερον* || om. ΑCΩΑ — *ἐπικαθίσαι* || *ἐπικαθῆσαι* Ω — *κατενθῦναι* || *καταθ.* Ω — *ἐτησίας* || *αι* . Ω — *ἐς Π.* || *εἰς* Ω — *ἀποσυρέντας* || . *ριν.* Α — *τὴν Μαλέαν* || *τὸν* ΑCΩ — *Ἡρώνα* || *ἦρωνα* ΑΑ
- c. 10. *ἐμβοήσω* || *ἐκ.* ΑΑ — *δυεῖν* || *δυοῖν* Ω — *ἐπιτείνωμεν* || *ἐπιτείνω* ΑΩΑ
- c. 11. *σε λαβ.* || *σου* Ω — *ὑπακούσει* || *ὑπακούσεις* ΑCΑ *σαις* Ω — *ὑπελθοῦσα* . . . *λογισμῶ* || om. Ω — *ἀποβλέποντα* || *ὑπο.* Ω — *ὀκνήσης* || *ὀκνήσεις* Ω — *καὶ στέγειν* || *καὶ σὲ γ' ἄν* ΑΩΑ *σιγᾶν?* C — *πρ. ὑμᾶς* || . *ἡμᾶς* Ω
- c. 12. *καλοῦσι* || . . . *ν* ΑΑ — *φασι* || *φησι* ΑΩΑ — *ἀπελείφθη μὲν* || *ἀπελείφθημεν* Α — *τροφῆς* || *τῆς* Ω — *ἀπελείφθη* || . . *θη* C
- c. 13. *τοῦλάχιστον* || *τοῦ* . . Α — *τὸν Ἰλ.* || *τὴν* Ω — *ἀφεις* || *ἀφ' ἧς* ΑCΩΑ — *κατέδυσας* || . . *δυσσε* Ω — *ἀνέστρεψας* || *ἀνέστρεψας* Ω — *ἐπὶ τὸ πολὺ* || om. *τὸ* CΑ — *ἐπιπλέων* || . *ον* Α
- c. 14. *κ. ταῦτα* || om. *ταῦτα* — *ἀφεις* || *ἀφ' ἧς* Α — *ἀλλὰ* || *ἀλλ' Ω* — *παρὰ μὲν θήσομαι* || *μνθῆσωμαι* Ω — *σον* || *σε* ΑCΩΑ — *ἦδη* || *εἶδη?* Ω — *εἰ καὶ.* || om. *εἰ* ΑCΩΑ

— ἡμεῖς δὲ | ἱμεῖς — τοὺς ἐξ Αἰγ. || καὶ τ. ἐξ Αἰγ.
Αἶ — τὴν | om. (lacuna) Ω

c. 15. πριαμένω | προιαμένω Ω — ναυπηγησ. || ι Α — πρῶην
| πρῶτον CΩΑ — καὶ ἐς | εἰς, om. καὶ Ω — συνεμ-
βησόμεθα || om. εμ CΑ — προεισελθῶν | προσελθῶν
ACΩΑ — οὐδὲ οἶσθα | οὐ γὰρ Ω — Κανώπον | Κα-
νώβου ACΑ — εἰ δὲ | εἴ γε Αἶ

c. 16. Τιμ. || Δδ. Α — Ante δρᾶς Τιμο Α — τὸ λοιπὸν || τῶν
λοιπῶν Αἶ — ἐστι | om. ΑΩ — αἰτώμεν | αἰτούμεν
CΩΑ — εὐφρανόμεθα | . να . . Ω — ὑποκ. παρεξ.
| παρεξ. ὑποκείσθ. Ω

c. 17. ΣΑΜ. | Λυκίνος Α — ΔΥΚ. | om. Α — πλουτῶμεν
| . . τοῦ . Α — Δειμ. || τιμὸ Α — τίς δ' οὖν | τίς
γοῦν AC — πρὸ τοῦ | πρὸς τὸ Ω — τὸν παῖδα |
om. Ω — τὸν κομήτην || τὸ Ω — ὁ ἀριθμὸς || om.
ὁ ACΩΑ

c. 19. τοῦτο | om. Ω — παρέλθῃ | . . θοι Α — ἡμέτερα ||
ὑμέτερα ΑἶΩ — προκομισθῆναι | προσκ. Ω — τὸν
νεώνητον | om. Ω — ἐπιμετρεις | περιμ. AC

c. 20. ἔχοις || ἔχεις Α — ἀνωρεύχθω || ἀνωρύχθω ACΑ —
ὠνησάμην | ὠνησαίμην (in ult. lit. corr.) Ω — εἰπ. δὴ
| . δὲ ACΩΑ — Σικονώνιον | σικιόνιον Ω — ἔστω
| ἔσται ACΩΑ

c. 21. Σισύφειον || σισύφιον Ω — εὐχὴν || ἀρχὴν Ω — δια-
κόνουσ || δια lac. νους (sic) Ω — πλουτῶν || πλούτω
Ω — ἀπόλη || ἀπολῆ Ω — αἰτῆς || αὐτῆς? Α

c. 22. ἄλουργίς || om. ΩΑ — προσέλθοῦσί | . . . θουσί Α —
αὐτοῖς || αὐτοῖ ACΩΑ — προσαραξάτωσαν || . ρρ. ACΩ
— δόξῃ προκίψας || om. Ω, om. δόξῃ ACΑ — ἐπιβλέ-
ψομαι || . . ψοίμι ACΑ — τις πένης || om. Ω — οἶος
| εἶς Ω — ὄσον || ὄσους Ω

c. 23. δεῖπνα | . πνοι CΑ — ἐλαιον δὲ || om. δὲ Α

c. 24. ἕκαστον || ἑκατὸν Ω — ἑκατόν || ῥ Ω — θανμά-
σια || δημόσια ACΩΑ — ἐς καλ. || εἰς κ. Ω — ὄν·
οὖν ΑΩ

- c. 25. ἡμῖν | ἡμῖν ACΩX — ἐς ὑπερβ. || δὲ ὑπερβ. Ω
- c. 26. ἀνήρηται || . . τισται ACX — ἀπογεύσασθαι || ἀποφύσασθαι A — γυψι || om. Ω — ἐκπεσόντας || ἐκ c. lacuna Ω — τό γε ὑγ. || τότε X — ἐχεγγυον || . . νιον X
- c. 27. ἀφῶ || om. Ω — ἐντους || . . ας A — ἐντοσθιδίων || ἐντοσθιδίων X — Φανομάχῳ || Φαι. . Ω — καὶ ληστ. || ἦ AΩX — αἴτιος ὁ θησ. || ὁ θησ. αἰτ. Ω — σύ μοι || μοι σί Ω — ὦ Λυκ. | om. ὦ Ω — οὐδὲ τ. χ. | οὔτε X — ἔτι || οὔτι Ω — κατὰ . . . ἤδη || om. A
- c. 28. μοι || om. AX — ἦν γε || . τε AΩX — ἄλλος ἐπιδ. || om. ἄλλος Ω — τριάκοντα || A C — παρὰ πατρὸς || π. τοῦ π. Ω — τριακόσιοι || τῷ A τῷ C τὲ X — ἄλλος || ἄλλοι C? X — ἄλλῳ || ἄλλους CΩX — τὸ ὀπλιτικὸν || om. τὸ ACΩX
- c. 29. ἀριστος || om. Ω — μείζονα || μείζον AΩX — ποιήσαντος || ποιήσαντος X — Δειμάντου || . . ος ACX — ἴδη || ἦδη A — δι' αὐτοῦ || . αὐτοῦ AX — Πακατ || . καὶ A — οὐδὲν || οὐδὲ A — αὐτὸ || om. ACΩX — ἡμῖν || om. ACΩX
- c. 30. εἰς τ. Π. || ἐς AΩX — τιμῶν || τεμῶν AΩX — διάστημα || . στημα ACX — καὶ οὐδὲ || om. καὶ Ω — ἐρωμένων || ἐρωμ. C — ἐξενέγκη || . . κειν Ω — μέσον || μέσους Ω — ἐφίππιον || . πειον ACΩ — μέλλω μενεῖν || μέλλων Ω μένειν AΩ — τε ἄνω καὶ || τὲ (sic) ἄνω καὶ ἔξεσθαι A ἄνω τε καὶ κάτω ἔξεσθαι Ω
- c. 31. τοσ. σε || om. σε Ω — τ. ἰκπέας || om. Ω — ἐχέτω || ἀρχέτω Ω — οὔτοσι || οὔτωσι Ω —
- c. 32. προῖωμεν ACΩX — Κεγχραῖς || Κεχραῖς X — τὰ ἄλλα || τᾶλλα X — διαβάλλωμεν || διαλάβωμεν ACΩX — Ἰωνίαν || ἰονίαν Ω — διὰ K. || om. διὰ Ω — Παμφυλλίας || Παξυφολλίας Ω — Πισιδῶν || Πισιδων X πεισιδῶνα Ω — ἄχρι || ἄχρις ACΩX
- c. 33. Ἐμέ || add. γὰρ Ω — ἐπὶ Ἄρ. || om. Ω — ἐς τὰ γυμνὰ ὅστ᾽ ἄ γυμνὰ Ω — ἢ B. || καὶ AΩ — σοι || σον AX —

ἀποτετμησθαι | τετμησθαι Ω — ἀπιασι | ἀπιασι Ξ
 — ἡμῖν | om. Ω — τοσούτω | τοῦτω ACΩΞ — ἐπι
 πᾶσι δὲ | om. δὲ Ξ

c. 34. παρήλθ. | om. Ω — ἰκ. τε | om. τε Ω — οἱ ἀπὸ B. |
 om. οἱ AC — κατέλεξε | κατέαξε AΩΞ

c. 35. AΔEIM | om. Ξ — ἐπι Κτ. | τοῦ AΩΞ — διαφυλά-
^{Λυκ.}
 ζοντες | . . ξαν. A — ΣΑΜ | Τιμόλαος AΞ — γενί-
 μενος || ἀπαγόμενος ACΩΞ — σὺ δὲ τί | om. τί ACΩΞ
 — ὦ A | ὁ CΞ — ΛΥΚ. | om. Ξ — μισημ. γὰρ |
 om. γὰρ CΩΞ — ἀνατετραμμένης | . γεγραμ. ACΩΞ
 — καθίσαντας | καθίσαντα AΞ — ἀναπαύσασθαι | ανα-
 παύεσθαι Ω — τὸ λοιπ. | om. τὸ Ω — στρατιώταις
 κάθησαι | κάθισαι στρ. Ω — Εὐγε | om. ACΩΞ —
 οὐ | οἱ A — παραποφανεῖσθαι | παρὰ τὸ φανεῖσθαι
 AΞ — ΣΑΜ. | om. Ξ

c. 36. Πρ. δὴ | δέ Ω — ἔσεσθε | ἔσεσθαι Ω — προδώσετε
 || προδώτε ACΩΞ — ἐπειδὴν | ὅταν Ω — ἀλαλάξαντες
 ἀλλάξαντες Ω — μῖξαι | μίξαι A — λαμβάνωμεν | νο
 AC — καθ' αὐτούς | αὐ. AΞ — ὄντας | om. Ω —
 ἐπέλασιν | . λευ. AΞ

c. 37. προκαλεῖται | προς . . AΞ ἀνασθῆναι | δύ A — το
 τρωθ. | om. τὸ ACΩΞ — ΣΑΜ. || Λυκ. Ξ — μοι ||
 σοι AΩΞ

c. 38. προσκυνεῖτωσαν | . νη. ACΞ — ὕμων | ἡμῖν AΞ —
 κατὰ | κατὰ Ω — καὶ καθ. | om. καὶ ACΩΞ —
 καθαιρήσω || καθαρ. Ω — αἱ ἄν | οἱ ACΩΞ — ὄρων
 || ὄρων Ξ

c. 39. ἐκστάδιος | ἐξοτάδιος ACΞ ἐξαταδιος Ω — σοι | σε
 Ω — ὄπερ ἄν | ἐὰν CΩΞ — ἐθέλη | om. ἐ C — καὶ
 μισος | om. Ω — χρυσῶ | om. Ω — καὶ δορυρ. . .
 πολλή | [] Ξ — τῶν πολ. || om. τῶν ACΩ — τι | τοι
 Ω — ἢ ἐπελαύνουσι | ἢ ἐπελαύνουσι Ω ἢ ἐπελαύνουσι
 ΩΞ — τῶν ἔξω | om. ACΩΞ

c. 41. ὁ πυρ. | om. ὁ ACΩΞ — ὀπόταν | τε ἄν AC ὀπότε
 ἄν Ξ — εὐγραμμον || ἄγραμμον Ω — ἀνεπαίσθητα ||

- ἀνακαίσθητα Ω — νεώ || νεῶς ACΩX — παραμείνη
 || . μένη Ω
- c. 41. εὐθῦναι || θύ. A — οὐκ αἰτ. || om. ACΩX — τας ἐπιβ.
 || om. τὰς A — ἡδέος || ἡδέως CX — ἐν αὐτ. || om. ἐν X
- c. 42. καὶ τοιοῦτ. || om. καὶ ΩX — ἀεὶ ἐρρῶσθαι || εὖ ἐρρ.
 Ω — μόνον || om. ACX — τοῦτο || τούτω ACΩ —
 μοι || με Ω
- c. 43. ἔστω || ἔσται Ω — πᾶσιν || πᾶσι A — δήμοις || seq.
 καὶ ACX — καὶ ὄτω . . . στόμα || om. Ω — ὄτω ||
 εἰτις AX — ἐπιμεμηνῆναι || ἐπιμεμηῆναι Ω — ὑπερο-
 ρῶν || ὑπερορῶ Ω — Ὑλαν || λλ X
- c. 44. γιγνόμενον || γινομ. X — δεήσει με || om. με
 ACΩX — τὰ τῶν ἄλλων || om. τὰ ACΩ — τε τ. θ.
 || om. τε Ω — Ἰνδοῖς || Ἰνδοῖν Ω — ἐπιπετόμενος ||
 πετ. om. ἐπι ACΩX — ἐς κ. || εἰς ACX — ἀπάντων
 || ἅπαντα Ω — εἴ τινες || οἱ τινες Ω — τῆς γῆς || om.
 τῆς ΩCX — ἔγνω ἄν || add. ἔγνω ΑΩ — εἰ τύχοι
 || εἰ τύχοιμι ACΩX — τοὺς τε || om. τε Ω — ἐπιχέαντα
 || . χέοντα AX — οἶον δὲ || οἶον δὴ X — ἔβριστῆς ||
 κόρνος Ω — τῶν κρ. || om. τῶν Ω — ομιλεῖν ἄν ἐξῆν
 || ὄμ. ἄν ἐξῆ C ὀμιλοῖεν ἄν ἐξῆ ΩΑ — εἰκοσιν || KC
 — ἀθέατον || ἀθέαντον C — κοιμήσαντα || κοιμήσαι
 (sic) Ω — κάκεινο ἦν || κάκεινος, om. ἦν C — μόνων
 || μόνον A — τῷ βίῳ || om. τῷ C — οἶον δὲ || δὴ ΑΩ
 — ὑγείας || ὕγείας ACX
- c. 45. ὑπερέπτης || . ἰπτης Ω — ἐπέραστον· || ἐπέρατον Ω
 — κ. τόδε || τάδε CX — τοσοῦτους || . . τοῖς A —
 δάκτυλον || δακτύλιον CΩX — ἀναγκαιοτάτον || ἀνα-
 γκαίου Ω — προσδεῖ ὅς περιθήμενον || πρὸς διὸς
 περιθήμενον ACΩX — σε παύσει || om. σε Ω
- c. 46. οἶα || om. Ω — ἐν Σ. || om. ἐν ACΩ — μετ' ὀλ. ||
 om. ACΩX — ἀνεγρόμενοι || ἀνεγειρόμενοι Ω — λι-
 μώττοντες || λιμώττουσι Ω — πρὸ ὀλίγου || πρὸς
 ὀλίγον Ω — τῆς οἰκίας || τὰς οἰκ. Ω — μ. σύ || om.
 ACΩX — ἀντι π. || ἀπὸ π. ACΩX

ADNOTATIO CRITICA.

LUCIANI BIS ACCUSATUS.

Cod. Gorl. — A Cod. Marc. 434 — Ω

Cod. Marc. 436 — Ψ Cod. Vat. 87 — X (Graeven).

Cod. Vat. 90 — Γ

- c. 1. ἀντίκα γε τοι ὁ μὲν Ἥλιος οὐτοσί ζευξάμενος τὸ ἄρμα. . ἀντίκα = ut exemplum adferam, velut Helios quam non semper vacabat nectari et ambrosiae sed strenue negotia sua procurabat . . a Luciano haud alienum ut Nigr. c. 21. πῶς γὰρ οὐ γελοιοὶ οἱ πλοῦ-
 τούντες ἀντίκα, correctum a Scheibe pro αὐτοὶ; saepius apud Aristophanem Av. 786 ἀντιχ' ἑμῶν τῶν θεατῶν εἴ τις ἦν ὑπόπτερος . . . ἐκπετόμενος ἄν οὗτος ἡρίστησεν οἴκαδε. Nos similiter „gleich“. — οὐδ' ὄσον κνή-
 σασθαι τὸ οὖς || κνήσασθαι cum cod. Ω ne tantillo quidem otio gaudebat, quantum ad titillandas aures opus est cf. c. 34. καθάπερ οἱ τὴν ψώραν ἠδέως κνώμενοι
 de calumnia c. 21. οἶδά τινας οὕτως ἠδέως γαργαλιζο-
 μένους τὰ ὄτα ὑπὸ τῶν διαβολῶν ὥσπερ τοὺς πτεροῖς κνωμένους — καὶ ἄν ὀλίγον || ,vel paulum' Ex Luciani
 seriorumque omnium scriptis tota patet vocis καὶ ἄν historia; est composita ex καὶ et ἄν potentiali cum indicativo vel optativo, ex καὶ et ἄν conditionali cum coniunctivo. In quo hoc tamen tenendum est, ubi καὶ in καὶ ἄν conditionali est copula, cui adiungitur enuntiatio non decurtata sed integra et sui iuris, scribendum esse separatim καὶ ἔν vel καὶ ἦν, non καὶ ἄν, quod in codicibus saepe neglectum non semel codicum ope firmatum est. Accedit καὶ ἄν sine verbo, quod prorsus in adverbii vim abiit. Denique abiecta omni originis memoria in usu est καὶ ἄν sequente εἰ cum enun-

- tiatione conditionali. Cf. vol. I P. LVI. LVII vol. II P. I Anach. c. 32. Navig. c. 26. Rhet. praec. c. 19. 21. 22. Pisc. c. 22. A. Baar in Zeitschr. f. Oesterr. Gymn. 1885 p. 407. — *ἐκκεκώφεται* || *ἐκκεκώφεται* Cob. — *δρομαῖος αὐθις ἐς τὴν Κλάρων* || *ἐς τὴν Κλάρων* recte om. a Fr. quod testibus Strabone, Pausania, Tacito non duo fuerunt oracula Clarium et Colophonium, sed unum Colophonium — *πρὸς τὸν ἐπὶ τῆς γῆς βίον ἕκαστοι συντελοῦντες* || *ἕκαστος* Cob.
- c. 2. *ἦν γὰρ τι καὶ μικρὸν ἐπινυστάξωμεν.* || *εἰ γὰρ (ΩΓ) τι καὶν μικρὸν ἐπινυστάσομεν* (c. 1.) — *ἀληθῆς εὐθὺς ο Ἐπίκουρος* || *id est vere tum clamant Epicurum negare providos esse deos* — *ἀπανταχῆ* || *ἀπανταχόσε* Γ — *εἰ πιστεύουσεν* || *πιστεύουσιν* Γ — *ἀστεφάνωτοι . . . οἱ ναοὶ ἔσονται . . . ἀκνίσωτοι . . . αἱ ἀγνῖαι, ἄσπονδοὶ δὲ [οἱ κρατῆρες ψυχροὶ δὲ] οἱ βωμοὶ καὶ δλωσ ἄθνα καὶ ἀκαλλ.* || *[οἱ κρατῆρες ψυχροὶ δὲ]* om. Sbdt. quod abundant postquam templa viae, arae nominata sunt, reliqua quod sequitur *δλωσ* complectitur. Cui emendationi patrocinator Cod. Γ, in quo haec verba desunt. — *ἄσιτος* || *ἄθνος* Γ — *καὶ ὁ λιμὸς πολὺς* || om. ο Ψ — *καὶ οἱ μὲν ἄλλοι* || om. Ἄλλοι Cob. Sunt enim praeter gubernatorem omnes *ἐπιβάται* —
- c. 3. *ἐπότε . . . σχολάζειν . . . ἡμᾶς τῷ νέκταρι νομίζουσι* || *πότε* Ω — *ὀπόσαι τὰς ἐπιστήμας . . . ξυνέστησαν* || om. ΩΓ *ταῖς ἐπιστήμας καὶ τέχναις* restit. ex c. 13. — *σχολάζειν . . . τῷ νέκταρι* = *nectari vacare, ut vacare studiis*, expressum fortasse ex Latino, quae vestigia in Luciano observanda esse bene monuit Bieler (über die Echtheit des Lucianischen Dialogs de Parasito). Hildesheim 1890.
- c. 4. *τί οὖν δοκεῖ; προτιθέμεν ἢ θέλεις παραγγελοῦμεν;* || *προτιθέναι ἢ θέλεις προ* (Γ) *αγγελῶμεν* Sbdt. quae est solita apud Lucianum structura. — *ἐξεῖναι ἐφέντι ἐπ' ἐμὲ δικάζεσθαι* || *ἐφίημι* solemnis vox, qua ad aliud iudicium provocatur cf. 12. 22
- c. 6. *περινοστοῦσι* || *περιέρχονται* ΩΓ

- c. 7. προσποιεῖσθαι idem quod ὑποκρίνεσθαι in scaena partes alicuius suscipere, imitari. — κᾶν ἐνίοις . . ἐντύχης || Cf. ad. c. 1.
- c. 8. καταπτοῖο || κατάπτοιο Cob. — εἰ μὴδὲν ἄλλο, αἰδοῖ τοῦ σχήματος μετριώτερα διαμαρτάνουσιν. Esse hoc philosophorum σχῆμα (habitum) ex praecedentibus verbis intelligitur. Omnino σχῆμα nunquam absolute usurpatur, sed ita, ut quo referendum sit vel ex contextu ac sensu redundet vel attributo sive substantivo sive adiectivo accurate definiatur cf. c. 28. 29 κατὰ τὸ σχῆμα τοῦ διαλόγου c. 30. — ἔτι γὰρ αὐτοὺς μετέβαπτεν ἡ φιλοσοφία παραλαβοῦσα . ὀπόσοι μὲν οὐν ἐς κόρον ἔπιον τῆς βαφῆς, χρηστοὶ ἀκριβῶς ἀπετελέσθησαν . . . ἐτοιμότατοι· ὄσοι δὲ . . . παρδαλωτοὶ τὴν χροάν || ἔπει pro ἐπι in optimis libris ΩΓ, οὐν del. Sbd.; pro puncto commate posito παραλαβοῦσα, ὀπόσοι . . et ὄσοι non interrupto sermone usque ad χροάν continuantur. Philosophia est tinctura qua homines magis minus loti philosophi fiunt. Est autem triplex genus, primum (ὀπόσοι) eorum, qui integram et plenam eam in se receperunt, χρηστοὶ ideo nominati, alterum (ὄσοι) qui meliores vulgo non satis tamen tincti sed semidocti vel semiphilosophi sunt, μιξόλευκοι vel παρδαλωτοὶ τὴν χροά, tertium, (εἰσὶ δ' οἷ) qui extrinsecus tantum attigerunt amphoram in qua condita est tinctura et summis tantum digitis uncti sunt, philosophi illi nomine non digni. In quo tertio genere restat aliquod mendium tollendum, si quidem mutata sede particulae καὶ legendum est ψαύσαντες ἔκτοσθεν τ. λέβητος καὶ ἄκρω τῷ δακτύλῳ ἐπιχρισάμενοι, non ψαύσαντες . . ἄκρω τῷ δακτύλῳ καὶ ἐπιχρισάμενοι . . .
- c. 11. μεγαλοφωνότεροι — θρασύτεροι . . ὕστεροι || μεγαλοφωνότατοι . . . τατοὶ . . στατοὶ Cob. At quod fere bini inter se litigantes disputant, ferri possunt comparativi — ἀγκύλῳ τῷ δακτύλῳ ἀποξνόμενοι || ἀγκῶνι ἀποξ. Egrege Cob. qui ἀγκῶνι in ἀγκύλῳ depravatam, τῷ δακτύλῳ temere additum (cf. c. 8) iudicans, ἀγκῶνι ἀποξνέσθαι affine dicit esse ἀγκῶνι ἀπομύττεσθαι, cu-

- bito se emungere'* quod est hominum agrestium — *καί τι ἀγαθόν* || *καί τι ἀγαθόν*. Sbd̄t.
- c. 12. ἡ δὲ ἐφρεις. Cf. c. 4.
- c. 13. οἴσθα δ' δρᾶσομεν. Sic omnes codices praeter A — *λειποταξίον* || *λιποταξίου* Γ
- c. 14. *διανύσωμεν* || *διαλύσωμεν* (ΩΨ) *διαλύσομεν* Γ — *δεδικάσσονται* || *ἐδδικασθήσονται* Cob. — *εἰ καὶ μὴ παλαίον* || *νεαρόν* ΩΓ. Sunt quasi duae semitae per totum hunc dialogum, diversae, quarum cum vix dici possit utra rectior sit, codices optimae notae et hic et alias ΩΓ sequendum esse duxi. — *Ρητορικὴ κακώσεως τῷ Σύρω* || *πρὸς τὸν Σύρον* Sbd̄t. quia ΩΓΑ habent τὸν Σύρον, idemque suprascriptum est in A, praeterea in Ψ est τῶν Σύρων quod proxime abest a τὸν Σ. denique quod eadem formula in c. 19. *καθίστατε οἱ τῇ Στοᾷ πρὸς τὴν Ἑδονὴν λαχόντες*.
- c. 15. *κᾶν ἐπὶ τριωβόλω* || De κᾶν cf. ad. c. 1. — *πλὴν ἐγγνώμονά γε ταῦτα ἔοικεν ἀξιοῦν* ut correxi Pisc. c. 10. *ἔοικε γὰρ οὐκ ἄλογα ὁ ἀνὴρ ἀξιοῦν*.
- c. 16. *μηδὲν αἰσχρὸν ὧν πρᾶξιεν οἴόμενοι* || *προστάξειεν* Ω et Γ (in ras.) — *ψαλτρίας* || *ψάλτριαν* Ω'
- c. 17. *καὶ τὴν ἀνλητρίδα κατεσιώπα* || *σιώπα* M. — *οἱ... εἶδον* || *οἱ . . . ἰδόντες* Γ — *ἀφαιρεῖται* || *ἀφηρεῖτο* Α — *ἡρῶθρα δὲ κατ' αἰδῶ τῶν δρωμένων* || *καὶ αἰδοῖτ. δ.* Sbd̄t. cf. c. 8. *αἰδοῖ τοῦ σχήματος. καὶ* (quod Γ habet) et *κατὰ* in codicibus notum est persimilia esse signa. — *κόσμιον ἄνθρωπον* || *ἄνδρα* Ω'; *ἄνθρωπος* fere cum contemptu quodam usurpatur cf. Iup. trag. c. 44. Lucianus vol. II. P. II. pag. 187.
- c. 18. *ἄγε δὴ* || *ἄγετε* ΩΓ — *ἀνάστητε* || [] ΩΓ
- c. 19. *ἡ κατάγραφος ἢ τὰ ποικίλα σὺ ἦδη λέγε* || *ἡ κατάγραφος* deleto *ἢ τὰ ποικίλα*. Sbd̄t. Permirum enim, *ἢ τὰ ποικίλα* tam diu aetatem tulisse. Nempe *ἡ κατάγραφος* est ipsa *Stoa* et *ἢ τὰ ποικίλα* nil nisi glossa ad explicandum *ἡ καταγο.* male addita. — *ἐσκενασμένη* || *ἐνεσκενασμένη* Cob.

- c. 20. ἐξετάζεται . . . πότερον χολίρων δικην . . . ἡδομένους
 χρῆ βιοῦν || δεῖ ζῆν ΩΓ ἡδομένους abesse potest,
 idque delevit Madvig, sed propter alteram partem ἡγη-
 σομένους . . . φιλοσοφεῖν ut Lucianus est numerosae
 orationis observantissimus non est quod exterminemus.
 — οὐδὲν σεμνὸν οὐδὲ μεγαλόφρον ἐπινοοῦντας ||
 μηδὲν (ΩΓ) μέγα ἐννοοῦντας Sbdt. Promiscue videtur
 οὐδὲν et μηδὲν adhiberi ut adv. indoct. c. 5 ὁ κυβερνᾶν
 οὐκ εἰδῶς καὶ ἰκπεύειν μὴ μεμελητηκῶς. Constat autem
 non tam certis finibus οὐ et μὴ apud serioris temporis
 scriptores distineri sed motibus diversis animi tanquam
 fluere ac fluctuari. Idem cernitur in iis enuntiatis, in qui-
 bus particula ἄν dominatur. Nempe ut veteres constanter
 sequebantur in dicendo certam legem, ita sequiores magis
 magisque coeperant pro lege obnoxii esse libidini. —
 Pro μεγαλόφρον in Ψ est μέγα (cf. 28 μέγα φρονήσας)
 quod aptius est sequenti ἐννοοῦντας. ἐννοοῦντας scrip-
 si pro ἐπινοοῦντας satis noto quod inter utrumque in-
 tercedit discrimine, quo ἐπινοεῖν est aliquid (obiter)
 observare in aliqua re, ἐννοεῖν, penetrare, insinuare se
 in aliquam rem. (σεμνὸν οὐδὲ om. in ΩΓ) — ἤκουον ||
 ἀκόνω ΩΓ Cob. Ddf. — πλὴν ἄλ. ἐκεῖνα || ἐκεῖνο Bk.
 Sbdt. τῶν ὄρκων || τοῦ ὄρκου
- c. 23. μάτην οὖν ἀνελθόντες ὧσι || Addere solet L. θέλεις, unde
 pendeat conjunctivus ὧσι. Nos: „Sollen sie . . . gekommen
 sein?“
- c. 25. ὁ Πύρρων δὲ οὐδὲ τὴν ἀρχὴν ἀνελήλυθε καὶ ἐφάκει τοῦτο
 πράξειν. || Locus obscurissimus varie tentatus. Mihi illud
 ἐφάκει simili locutione verbi δοκῶ videtur illustrari cum
 futuro. Ut enim δοκῶ c. fut. veluti de domo c. 15. προσ-
 θήσκειν μοι δοκῶ Pisc. c. 39. αὐτὸ ποιήσκειν μοι δοκῶ
 accedit ad sententiam volo aliquid facere, sic ἐφάκει τοῦτο
 πράξειν significat videbatur id facturum esse, addito οὐ
 quod h. l. necessarium est, non videbatur id facturum esse
 i. e. nolebat, opinor, id facere) — καὶ ξένην || om
 ΩΓ, glossa praec. καινήν.

- c. 27. *ὅ τι χρήσαιτο ἑαυτῶ οὐκ εἰδότες quid de se faceret ignorans.* Cf. ad. *Imagines* vol. I P. II p. XCVIII vol. II P. II pag. 169.
- c. 28. *μέγα φρονήσας cf. c. 20. μηδὲν μέγα ἐννοοῦντα.* — αὐτὸς δὲ . . . τὸν ἀπὸ τοῦ σχήματος τὸν Διάλογον Φιλοσοφίας νῖὸν εἶναι λεγόμενον ὑπεραγαπήσας . . . τούτῳ σύνεστι || τὸν γ. ἐκεῖνον τὸν ἀπὸ τοῦ σχήματος Φιλοσοφίας νῖὸν εἶναι λεγόμενον τὸν Διάλογον τούτῳ . . . σύνεστι. Non posse ferri τὸν ἀπὸ τοῦ σχήματος ex iis elucet, quae de hac voce supra (c. 8.) exposui ideoque coniunxi τὸν ἀπὸ τοῦ σχήματος Φιλοσοφίας νῖὸν εἶναι λεγόμενον. (propter philosophorum habitum). — *κωμικὰ ἐρωτήματα || κομματικὰ ἐρ.* ΩΓ Id enim inter rhetoricam artem et philosophiae sermonem interesse dicit, ut philosophia continua oratione utatur, dialogus minuta tantum fragmina sermonis exhibeat. — *βραχεῖς τινὰς λόγους ἀναπλέκων καὶ συλλαβίζων || ἀναλέγων* Sbd. Non agitur de plenis coronis sed de singulis foliis tanquam per syllabas (*κόμματικα ἐρωτήματα*) aegre collectis. Melius igitur quam *ἀναπλέκων* videtur *ἀναλέγων*, quocum aptissime convenit *συλλαβίζειν* . . . cf. de electro c. 3. *ἀναλέγοντας τῶν αἰγείρων τὰ δάκρυα.* At Piscator c. 6 recte εἴ τις *ἀναλέξασθαι τε αὐτὰ ἐπίσταιτο καὶ ἀναπλέξαι καὶ ἀρμόσαι.* — *ἀλλὰ οἶμαι καὶ εἰς ἐκεῖνον ἐβρίζειν || τὰ ὅμοια* Fr. —
- c. 29. *τοῦτο μὲν ἀπίθανον || ἀμήχανον.* Vario modo hoc vocabulum sive activo sive passivo sensu nuncupatur. Hoc autem loco in *ἀμήχανον* est corrigendum, nam dialogus non potest esse nisi inter duos vel plures *κατὰ τὸ σχῆμα τοῦ διαλόγου*, sicut docent quae sequuntur οὐ γὰρ οἶόντε μόνον αὐτὸν ἀπολογεῖσθαι.
- c. 31. *κοσμουμένην || κομμουμένην* Cob. — *φθάς τινὰς ἐταιρικός || ἐρωτικός* Γ — τ. *ἄνδρας τοὺς δικ.* || om. τοὺς Fr.
- c. 33. *ποτώμενον || πετόμενον* ΑΓ — *κατασπάσας αὐτὸς ἤδη || αὐτὸν* Sbd. *αὐτόθι* Fr.

- c. 34. Ἔπερ μάλιστα λυπεῖ || ὄπερ Fr. Sbd. Ddf.
 ο. 35. τούτω ἔθος ἐστὶ καὶ πᾶσι || del. καὶ Fr. Sbd.

[LUCIANI] DE PARASITO.

Optime de hoc dialogo meruit C. G. Cobet in oratione de arte interpretandi grammatices et critices fundamentis innixa primario philologi officio habita Lugduni Batavorum MDCCCXLVII.

- c. 1. μεταδῶρης || μεταδοίης Cob. — ἔργω μὲν οὖν κατορθοῦν φημι ἤδη, εἰ δὲ καὶ σοὶ λόγῳ οὐκ ἔχω εἰπεῖν || ο. m. σοὶ Sbd. Affirmat Tychiades — se ἔργω quidem artem suam sustinere (κατορθοῦν) posse, num etiam λόγῳ nescire se fatetur — αἰθίς || εἰσαῦθίς Cob. „alias“ — ἀλλ' οὐκ ἀνέξομαι || referendum ad εἰσαῦθίς nolle se diutius expectare, sed statim audire. Iterum roganti Tych. sequitur alterum εἰσαῦθίς cui denuo respondet μηδαμῶς· ἀλλ' ἤδη λέγε. Opposita sunt ἔργῳ et λόγῳ, non personae, quamobrem extinxi σοί.
- c. 2. προοῖσται || προῶσται Jacobs Df. quod Cob. impro-
 bavit, non emendavit. Legendum opinor προῶπται
 praevidi multum futurum esse risum — ἐπιγράφου-
 μεν || ἐπιγράψομεν Cob. ut infra c. 3. ἔγκατα-
 λέξομεν.
- c. 4. Ὅρθῶς ἐκείνου γε εἰπόντος οὕτως ἀπεμνημόνευσας ||
 ὀρθ. ἐκεῖνός γε εἶπεν ὅστις ἦν, σὺ τε ἀπεμν. Cob.
 quem sequor, ita tamen, ut negem hanc esse lectionem
 optimi quem dicit codicis Marciani (436 Ψ) in quo non
 Ὅρθῶς sed οὐκ ὀρθῶς ἐκείνο γε εἶπεν (οὗτος)
 σὺ τε ἀπεμνημόνευσας; neque magis video unde vir
 summus illa verba ὅστις ἦν, quae nisi fallor neque
 in optimo illo codice neque in eo inveniuntur, qui certe
 ab huius Cod. (Ψ) virtutibus proxime abest Marcianus
 434 Ω — φέρε δὴ καθ' ἕκαστον τοῖς τῆς τέχνης

εἶδεν ἐφαρμόζοντες τὴν παρασιτικὴν εἰ συνάδει, σκοπῶμεν, καὶ ὁ περὶ αὐτῆς λόγος, ἀλλὰ μὴ καθάπερ αἱ πονηραὶ χύτραι μὴ σαθρὸν ἀποφθέγγηται *Corruptus sine dubio hic locus. Sententia opinor haec est: Ad omnia artis genera accommodata ars parasitica quaeratur num concinat eius ratio (λόγος) cum ceteris, an quemadmodum vitiosae testae concussu fractae cum stridore male dissonet.* Quorum verborum pars prior usque ad περὶ αὐτῆς λόγος perlucida est, sola coniunctione καὶ quae ferri non potest turbata. Altera pars, in qua duae structurae confusae sunt, „si cum bonis codicibus Cob.“ submotā ἀλλὰ μὴ forma enuntiationis interrogativa ἢ substituatur, non minus sana est. Postremo delendum auctore Cob. μὴ ante σαθρὸν et extrema vox ἀποφθέγγηται mutanda in ὑποφθέγγεται, quae testimonio Plutarchi mor. 94 σαθρὸν ὑπηκεῖ satis defenditur. Restat igitur Φέρε δὴ καθ' ἕναστον τοῖς τῆς τέχνης εἶδεν ἐφαρμόζοντες τὴν παρασιτικὴν, εἰ συνάδει σκοπῶμεν ἢ περὶ αὐτῆς λόγος, ἢ καθάπερ αἱ πονηραὶ χύτραι διακρονόμεναι σαθρὸν ὑποφθέγγεται. Sbd̄t.

- c. 5. τί δὲ, τὸ ἐπίστασθαι τὰς ἀρετὰς . . τῶν σιτίων . . πολυπραγμοσύνην ἀτέχνου τινὸς εἶναι σοι δοκεῖ || πολυπραγμοσύνης . . Madvig.
- c. 6. ἐν γυμνασίῳ || γυμνασία exercitatio. Probe discernenda per totum hunc dialogum γυμνάσια (gymnasia,) et γυμνασίαι γυμνάσματα. (exercitationes) — ἀπολλύσιν || ἀπόλλυσιν ΔΩΨ Cob. εἰ μὴ . . εἶεν || εἶη Ω
- c. 7. οὐδὲν εὐχρ. εὐρίσκω ἐν τῷ βίῳ ὄν || τῶν ἐν τῷ βίῳ Cob. Sbd̄t. — c. 8. κατορθοῖ || Cf. c. 1 — οὐχ οὐτως || οὐχ οὕτως Sbd̄t. ex οὐδ' οὕτως Ω
- c. 8. καὶ μὴν κυβερν. || καὶ μὴν καὶ κυβ. Ψ Ad augendam conjunctionum vim et momentum augetur apud seniores saepissime etiam numerus particularum.
- c. 9. ἀποδοῖς || ἀποδώσεις Cob.
- c. 10. μᾶλλον τὴν αὐτοῦ γνώμην ποιεῖ φανερωτέραν || Augetur vis comparativorum addito μᾶλλον cf. c. 43.

superlativorum addito *μάλιστα* c. 39. *μάλιστα χρησιμώτατοι*.

- c. 11. *τῆς Σχερίας* || *ἀπὸ τῆς Σχ.* Cob.
- c. 12. *παρασιτός ἐστι καὶ οὐχ ὅς λέγει* || (+) *οὐχ ὡς λέγει Ψ* A neutrum placet. — *οὐχ ὅπως ἠδέως ζήσεται ἀλλ' οὐδὲ ζήσεται* || *non tantum non suaviter vivet, sed ne vivet quidem*. Dudum constat quod sequentia docent de solemni hoc usu, quo ut apud Latinos prius enuntiatum sine negatione et ipsum negativum est prout alterum. — *πολλά τοι* || *πολλ' ἄτοπα Ψ* — *παρέχει* || *ὑπάρχει* Cob. — *λέγω δὴ* || λ. δέ Sbd. siquidem δὴ spectat ad peracta et praesentia, δέ ad futura. — *πᾶσα ἀνάγκη* || Non superfluum puto huius usus substantivorum sine verbo nonnulla exempla adferre: *συγγνώμη, ἄκρα εὐδαιμονία, φθόνος οὐδεις, ἔλεγχος σαφής*.
- c. 14. *οὐχ ἕτερον μὲν τι διώκει* || Cob. supplet *οὐχ ἕτερον μὲν πρᾶττει, ἕτερον* δε διώκει; Sed non opus videtur, quod illorum quae addidit verborum sensus inest in sequentibus *ἄλλο τὸ αὐτὸ . . . γίγνεται* — *οὐ ἔνεκα γίγνεται* || *τὸ οὐ ἔνεκα γ.* Cob.
- c. 15. *ἐκεῖνα* || . νο — *διατελοῦσι* || *ἐπι . . .* Cob. Ddf.
- c. 16. *κατορθοῦν* || Cf. c. 1. *recte constituere*. Post *νοσοῦντας* Cob. et Ddf. inserunt ex Cod. Ψ *ταύτην δὲ τὴν τέχνην*.
- c. 17. *ὑπάρχει* || *παρέχει* Cob. Ddf. — *μηδὲν ἔχοντι* || *τῷ μηδὲν ἔχοντι* Ddf.
- c. 18. *κατὰ Σωκρ.* || κ. τὸν Σωκράτη Ψ Cob. Ddf.
- c. 22. *οὐκ ἂν ἄλλο τι εὐροις ἢ ἀρχὴν παρασιτικῆς* || *οὐκ ἂν ἄλλοθι εὐροις* Sbd., *deletis ἢ ἀρχὴν παρασιτικῆς*, quoniam amicitia non solum initium artis parasiticae, sed tota parasitica amicitia nititur — *ποταπὸς δὲ οὗτος ὁ φίλος* || om. ὁ Cob. Ddf.
- c. 24. *ἐκεῖνα* || . . ο. Sbd.
- c. 25. *ἀποφαίνῃ* | . . νεις Cob. (*ἀποφαίνει Ψ*) — *ἀντὶ τοῦτου ὅς εἰμι* || *ἀντὶ τοῦ* Cob. Ddf.

- c. 26. φέρει δὲ || Recte, quamquam adversus ΩΨ Cob. Ddf. qui δὴ habent. Non enim peracta complectens ad novum aliquid transit, sed pergit de altera parte discriminis exponere — ὡς καὶ κατ' ἰδίαν || ἰδίᾳ, om. καὶ Ψ — ἐπειδὴν || add. γούν Ψ — ὠμολόγηται δὴ . . . ἀποφαινονταί τινες * * * || lacuna quam supplet Bk. verbo προτεύειν. — οἱ αὐτοὶ || om. οἱ Ψ
- c. 27. γνώμης κρατεῖν mutata panlulum significatione in eadem sententia manere, Herr seiner Meinung sein, dominari.
- c. 28. καὶ παρῆλθοι τις || καὶ ΩΨ — φιλοσοφία || σοφία.
- c. 29. ταῦτ' αἰετὶ τις ἂν || ταῦτα ΩΨ — οὐ μίᾳ κατάληψις οὐκ ἔστι || om. μίᾳ Ψ
- c. 30. ἐμολίγε δοκεῖ ἢ παρασιτικὴ κινδυνεύειν . . καὶ σοφία εἶναι || ἐμολίγε δοκεῖν . . κινδυνεύει Sbd.
- c. 31. καὶ σὺ γιγνώσκων || σὶ εὖ γιγ. om. καὶ — ἀπορῶ οὐστυνας καὶ εὐρησ εἰπεῖν || καὶ εὐροις. Ψ Sbd. . „εὐροις pro ἔχοις novum et inauditum Cob.“ — οὐς ἤκιστα οἶει || . σὺ οἶει Ψ —
- c. 32. ἐκάθητο παρασιτῶν Διονυσίῳ καὶ ταῖς Σωκρ. διατριβαῖς ἐφῶσθαι φράσας || παρὰ τῷ Διονυσίῳ τῷ Δυκείῳ Ψ, om. καὶ Sbd.
- c. 35. καὶ αὐτὸς . . Νηλέως ἦν || del. Cobet.
- c. 37. παρασιτία σπονδάσαντας || [studere], recte neque mutandum ut Dindorfius vult in παρασιτεῖν, sed est hic verbi σπονδάζειν usus cum structura ex Latino, ut videtur, expressus.
- c. 39. μάλιστα χρησιμώτατοι. Cfr. ad c. 10. Alio modo amplificata est vis superlativi in c. 42. ὁ δὲ δὴ κορυφαιότατος, in quo quae in nomine inest vis superlativa (Κορυφαιός) augetur etiam forma.
- c. 40. ὥσπερ ἐκείνους τινὸς δεομένους ἀναλήψεως || αἰτινος Cob.
- c. 41. καλῶς δὲ καὶ εἰ ἀποθάνοι καλῶς || καλῶς om. Sbd. — λείπαντα || λιπόντα.
- c. 42. οὐχ ὅπως . . ἀλλ' οὐδὲ cf. c. 12. ὅτι . . εἶχε || om.

- quoniam a re proposita aliena sunt Cob. — εὐθὺς τῇ καταγε-
 γελίᾳ τοῦ Φιλίππου πολέμου || om. Φιλίππου Sbd̄t.
 ὁ δὲ δὴ κορυφαϊότατος || Vide ad c. 39. — διήκουσας
 || ἤκουσας Ω
- c. 43. ἠσκημένοι || ἠσκηκότες ΑΩΨ — ἢ εἴπερ ἐστρατεύσαντο
 πάντες ἔφυγον || ἢ εἴπερ ἄρα πάντες ἔφυγον Cob.
- c. 44. οὐδεις ὄς || οὐδ. ὄστις ΩΨ — τὸ σῶμα γενναιότατος
 καὶ δικαιοτάτος || Cob. expungit καὶ δικαιοτάτος.
 Fortasse ex prioribus restituendum est καὶ τὴν γνώμην
 (vel τὴν ψυχὴν) δικαιοτάτος Sbd̄t.
- c. 45. τῷ Ἀγαμέμνονι παρασίτοι || τοῦ Ἀγαμέμνονος πα-
 ρασ. Ψ — οἱ τοσὶ μὲν γενναῖος ὁ παρασίτος || οὗτος
 „ne Lucianus quidem οὐτοσὶ de absente dicere potuit“ Cobet
 om. ὁ Ψ
- c. 47. ὡς ἐτράφημεν || ὡς ἐτράφην περ Cob. c. 49. οὐ γὰρ
 ἀλλ' ὄν ἐν πολέμῳ μάχεσθαι φησιν ἐστίασει, εἰ καὶ
 εὐθὺς ἅμα ἔφ' μάχεσθαι δεοί || (†) ἄλλον pro ὄλλ' ὄν
 ΩΦ. Reliqua omnia sine medela iacent. — ἐν πρώτοις
 || ἐν τοῖς πρ. Bieler.
- c. 50. ὥσπερ ἐν συμποσίῳ καλῶ καλῶς κατακειμένων ||
 [καλῶς] ΩΨ — οὐχὶ εἰς συμπόσιον || om. εἰς Ω Cob.
- c. 51. ἀλλὰ καὶ ἐπ' αὐτὸν ὁ σὺς τὸν ὀδόντα θῆγη || καὶ
 ἄν Sbd̄t. Cf. ad Bis acc. c. 1.
- c. 52. ὁ μὲν παρ. οὕτως ἔχει πρὸς ἀργύριον ὡς οὐκ ἄν τις
 οὐδὲ πρὸς τὰς ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς ψηφίδας
 ἀμελῶς ἔχοι. Sententia, qua Paras. dicitur non
 aliter contemnere argentum, quam qui calculos per
 littora sparsos despicit, est perspicua sed turbata, quod
 duae dictiones in unam confluerunt male inserto ἀμελῶς:
 Par. adeo flocci pendit argentum ut nemo non despicit
 calculos per litora sparsos. Brevissima et simplicissima
 haec igitur erit forma. ὁ μὲν π. οὕτως ἔχει πρὸς ἀργύριον
 ὡς ἄν τις πρὸς τὰς ἐν τ. αἰγ. ψηφίδας ἔχοι. Sbd̄t.
- c. 53. ἔξωθεν || ἔξω Cob.
- c. 55. τόξα ἐνεσκευασμένους || τὰ ξύλα Sbd̄t. quod firmatur
 sequentibus ξύλα μὲν γὰρ ἔχουσι καὶ ἐς βαλανεῖον

ἀπιόντες. Egrege autem adpositum est ἐνεσκευασμένους, quod ξύλα quasi in habitu et apparatu philosophorum numerantur. Cf. Xenoph. Cyropaed. VII. 6. 12. 52. — τοῖς δὲ κατακρησθέντας || καταπτισθέντας. Cob.

c. 60. εἰ μὴ αἴσχιον ταῦτὸ τὸ ὄνομα || αἰσχρὸν.

LUCIANI ANACHARSIS.

Cod. Marc. 434 = Ω Cod. Laurent. = Φ 1—16.

Cod. Mut. 1—22. In Cod. Gorl. non est.

- c. 1. καίτοι correctivum, quo ad propositum revocatur — κατ' ἀρχὰς ut ἐξ ἀρχῆς, ἀπ' ἀρχῆς, τὴν ἀρχὴν saepe apud Lucianum. — ἦν ἰδοῦ = en videsis, et solum ἦν et conjunctum (ἦν ἰδοῦ) — ἀράμενος . . ἐκ τοῖν σκελοῖν ἀφῆκεν || om. ἐκ Cob.
- c. 2. ὑποβαλλόμενος || . . βαλ. . . Φ Cob. — αἱ ἐγγέλνες || . . λεις Cob. — οὕτως αἵματος αὐτῶ. . . ἀναπέκλησται τὸ στόμα, πῦξ. . . κατακθέντος ἐς τὴν γνάθον || om. ἐς Cob. Praeterea Cob. expungit αὐτῶ et κατακθέντος mutat in κατακθεις quod non concordet αἴτῶ cum κατακθέντος. Sed ferri tamen potest ut apud Latinos in ablativo absoluto diversi casus subiecti vel obiecti. M. Seyffert — Tollo autem cum Cob. ἐς secundum notissimum usum eiusmodi verborum velut ἐξεκόπην τὸν ὀφθαλμόν, ἐπλήγην τὸν ὄμων similia. — ἄλλοι δὲ . . . ἀναπηδάσιν ὥσπερ θέοντες ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ μένοντες. Non est certum quoddam saltationis genus, neque schema saltationis, sed significantur, opinor, illi ex eodem loco saltus singuli (φοραί), quos gallico vocabulo nos dicimus *entrechats*.
- c. 6. ἦν γοῦν ἐνδιατριψῆς . . τῇ Ἑλλάδι οὐκ ἐς μακρὰν εἰς καὶ αὐτὸς ἔσῃ τῶν πεπηλωμένων || εἰς del. Sbdt., intrusum ab iis, qui non meminerunt saepe partitivos genitivos usurpari a Luciano, non suspensos ab εἰς, τις. Cf. Luciana mea. — ἐμὲ . . εἴ τις . . τοιοῦτό τι δια-

θειη || τοιοῦτό τι vel οὕτω διατιθέναι = *aliquem ita afficere*. Aliter c. 9. ἄξια τοῖς διαθεῖσιν αὐτά = *disponere*.

- c. 8. ἄλλα δὲ ἡμῖν ἐστὶ γυμνάσια τοιαῦτα πυγμαῆς καὶ δίσκου || γυμνάσματα τοιαῦτα ut supra τῶν γυμνασμάτων δὲ τούτων . . . πάλη. Cf. ad Paras. c. 6. Discernendum enim inter τὸ γυμνάσιον et singulas quales hoc loco nominantur exercitationes γυμνάσματα vel γυμνασῖαι.
- c. 9. πάνσεμνα . . κατέλεξας τὰ ἄλλ. καὶ ἄξια τοῖς . . διαθεῖσιν αὐτὰ φιλοτιμῆσθαι || Ab ἄξια pendet φιλοτιμῆσθαι, non τοῖς διαθεῖσιν αὐτά. — ὡς οὐκ ἐνόν = *quasi non liceat* Seyff. — τοῦτο φής . . . ἔχοντες. Adposui signum interrogationis. — τοσοῦτον πλήθος || . . το Φ — ἐπ' ὀλίγων || *coram* cf. c. 17. — ῥαινομένους || ῥεομένους Cob.
- c. 10. πολλὰ τὰ δυσχερῆ ἀνασχόμενον . . τότε ἤδη . . περιμένειν. Praecedente participio aoristi τότε, ut temporis vis augeatur. Eodem modo εἶτα similia cf. c. 35.
- c. 11. θαιμάτια || θοιμάτια ΩΦ — κἂν ἐπ' ὀλίγων τῶν μαρτύρων πάθη τις || om. τῶν Φ De κἂν cf. Bis accus. c. 1. — De σχολάζουσιν ἐπὶ τοῖς τοιούτοις cf. c. 9. ὑπερσπονδακέναι.
- c. 14. ὅπως ἂν τὰ κάλλιστα οἰκηθῆι πόλις || om. τὰ Cob. Idem error c. 30. ἐς πόλεμον τὰ ἄριστα παρεσκευασμένη. Recte c. 18. ὅπως ἂν ἄριστα πόλις οἰκοῖτο.
- c. 16. ἀπὸ γὰρ . . γίγνεται. Add. punctum — μηδ' ἐκείνων ἔτι καταγελᾶν || μὴ Ω — εἰρήσεται γὰρ || *de iis, quae quis veretur dicere; differt εἰρήσεται γὰρ τάληθες ut dicam, quod verum est.* — ὡς μὴ μόνος ἐν ἑμῖν ξενίζοιμι τῷ στήματι || μόνος del. Sbd. nam verisimile est, etiam alios in Graecia peregrinos alio cultu uti — γηραιὸς ἤδη ἄνθρωπος || add. ὦν cf. c. 39. ἐκπρόθεσμος ὦν. c. 17. σοφὸς δὲ ὦν μετεπαίδευσέ με — ἐγὼ μὲν υμῖν ἔγραψα τοὺς νόμους οἷους ἂν ᾤμην ὠφελ. ἔσεσθαι || *eiendum* ἂν Sbd. Cob.

- c. 18. τὰ δ' ἄλλα . . διδάξῃ με . . ἕκαστον ἐν τῷ μέρει || ἐν τῷ μ. de personis, quae invicem aliquid faciunt, ἐν μέρει de rebus, quae invicem fiunt cf. c. 19. λέγουσιν ἐν τῷ μέρει c. 40. ὡς καὶ αὐτὸς ἐν τῷ μέρει διεξέλθῃς — εἰ τὰ μετὰ ταῦτα πολλὰ ἐπιφέροι || ἦν . . . ἐπιφρέῃ Ω
- c. 19. οἰδὰ σοὶ καὶ ἐπὶ τοῦτοις || om. καὶ Ω — δεινωσιν *terrorem*, rarum hoc sensu vocabulum — ὁ Ἀρεοπαγίτης ἐγὼ τοῦτο γὰρ ἔθου με || τοῦτον Sbd. Areopagitam. Non enim de nomine sed de munere agitur cf. θείναι τινα αἰχμητήν Hom. Il. I. 196.
- c. 20. μαθήματα καὶ γυμνάσια || γυμνασίας exercitationes Sbd. cf. ad c. 8. paras. c. 6. — αὐτὸ μόνον φῆναι || τὸ μόνον φῆναι Ω Ddf.
- c. 21. πλησιάξωσι || . . ἄσωσι Ω — ἀποσιωπώντας || σιωπώντας Ω — γυμνάσια καὶ διακονήσεις τῶν σωμάτων || γυμνασίας Sbd. Ita scribendum esse vel sequens docet subst. διακονήσεις cf. c. 8.
- c. 24. ποικίλα τὰ γυμνάσια ἐπινοήσαντες || non dubium, quin hoc quoque loco corrigendum sit ποικίλας τὰς γυμνασίας, ubi de singulis exercitationibus agitur Sbd.
- c. 29. ὥσπερ ἂν εἴ τις . . ἐμβάλοι || ὥσπερ ἂν anacoluthum, abruptum et receptum infra mutata structura θάττον ἂν . . ὀναφλεγείῃ; non est igitur cum Dindorfio ἂν exterminandum.
- c. 28. ἐς τοὺς πολέμους καὶ χρήσιμα || om. καὶ Ddf. M. Seyffert retinet καὶ latino more iudicans illud referendum esse ad ἐς τοὺς πολέμους, *adversus hostes etiam*. Quod quidem etsi nimis quaesitum h. l. est tamen omnino valde commendandum in his senioribus scriptoribus, quid ex lingua latina translatum sit, investigare cf. c. 34.
- c. 30. οἰόμενος φύλακας ἡμῖν . . γενέσθαι || γενήσεσθαι Cob. Ddf. τὰ ἄριστα παρεσκευασμένη || del. τὰ cf. c. 14.
- c. 32. καὶ ἦν προτεθῆ ὑμῖν ἕξοδος || καὶ ἦν Recte separatim scriptum non ut pluribus locis falso coniunctum καὶ, quo exemplo firmatur quam ego normam statuendam esse mihi

- persuasi, de καὶ ἄν, καὶ ἦν et καὶ — ad Bis Accus. c. 1.
— καὶ ἦν διώκητε || Sic in codicibus cf. ad bis accus. c. 1.
- c. 34. τό τε γὰρ ἐν ἀγράφω οἰκεῖν ῥάδιον εἰς ἐπιβουλήν ||
Ex latino hanc esse structuram expressam ῥάδιον εἰς
ἐπιβουλήν facile est ad invadendum bene monstravit
M. Seyffert.
- c. 35. δέδιας . μὴ ὥσπερ . . . λάθῃ διαρρηεῖσα . . κατὰ .
οἴχηται || εἶτα sine copula post participium ad vim
temporis peracti gravius notandam cf. ad Anach. c. 10.
— ὅσῳ τις ἂν αὐτὴν ἐξαντλή τοῖς πόνοις, τοσῶδε
μᾶλλον ἐπιρρεῖ || Hic quoque deprehenditur latinae con-
structionis memoria, appositeque nuper admonitum est,
in lingua potissimum indicia ac vestigia originis librorum
latere.
- c. 36. ἀποδυσόμενοι || . . σά. Sbd. — λεπτότερα γὰρ ἢ κατ' ἐμὲ
εἴρηκας || subtiliora quam quae ego intellegam. Comparat
M. Seyffert de structura atrocius quam pro numero.
- c. 37. ἡ γελᾶση δὴλον ὅτι || ἦ Sbd. — ἐς φάλαγγα || ἐς φάλαγ-
γας Ddf. Bk.
- c. 38. τὸ γὰρ ἀπὸ τούτου εἰρήνη λοιπόν || om. λοιπόν Sbd.
quia abundat, nam idem est, quod τὸ ἀπὸ τούτου;
quod restat, est pax — οὐχ ὕπως . . . ἀλλὰ καὶ non
modo non sed — διατιθέντων || addendum οὕτως
διατ. Sbd. cf. c. 6. — καίτοι καὶ μὴ ὁ Ἀνκουῆρος
εἶπη || καὶ ἄν μὴ Sbd.

LUCIANI DE LUCTU.

Cod. Gorl. = A Cod. Marc. 434 = Ω

Cod. Marc. 436 = Ψ Cod. Vat. 90 = X Cod. Mut. c. 1—5.

- c. 1. τὰ . . αὐθις αὐ λέγόμενα || om. αὐθις Ω — οἷς ὀδύ-
ρονται || οὕς Ω — πρὸς τὸ καὶ καθορᾶν τῶν ἐνίντων
ἐκαστον || om. καὶ ΩΨ
- c. 3. κατὰ μόνων τ. ὀνομάτων || ἐκ Sbd. (καὶ ἐκ ΑΩΨ) —
ἦ παρελθεῖν || om. Ψ

- c. 4. τὴν φρουρὰν ἐπιτετραμμένους Cf. Patriae enc. c. 12 οἱ πιστευόμενοι τὰς στρατηγίας.
- c. 5. ποτὸν μνήμης πολέμιον vix dubium quin hoc sit scholiastae additamentum.
- c. 8. τί κακῶν οὐ πάσχουσιν || τί τῶν κακῶν Ω — συμπεριφερόμενοι | περιφερόμενοι ΔΩΨ
- c. 9. ταῖς παρ' ἡμῶν χοαῖς || παρ' ἡμῖν ΔΩΨ
- c. 13. παρατείνων ἕκαστον τῶν ὀνομάτων || quo lugubrior fiat vox.
- c. 16. ἦ διότι μὴ τοιοῦτοσι γέρων δ. γενόμεν || ἦ Ddf. Bk. Sbd. — τὸ μὴ ῥιγοῦν || ῥιγῶν Cob.
- c. 18. πολὺ ἀληθέστερα καὶ γελοιώτερα || γενναιότερα Sbd. — κατὰ δέδιας . . ἐν τῷ μνήματι || delendum hoc loco et transferendum in c. 19. post ἐστεφάνος auctore O. Spath Analecta critica ad Lucianum Freising 1896.
- c. 19. ἐς ἡμῶν || πρὸς ἡμᾶς ΔΩΨ Ddf. — ὄνησαν || ὄνησας Ω
- c. 20. οὐκ ἂν οἰώμεθα δικαιοτάτα . . ἂν αὐτὸν εἰπεῖν || οἰώμεθα om. ἂν Ψ

LUCIANI RHETORUM PRAECEPTOR.

Cod. Gorl. = A Cod. Marc. 434 = Ω Cod. Marc. 436 = Ψ
Cod. Vat. 1324 Cod. Vindob. 123 = B inde a c. 6.

- c. 1. ὅπως ἂν ῥήτωρ γένοιο καὶ τὸ σεμνότατον τοῦτο καὶ πάντιμον ὄνομα σοφιστῆς αὐτὸς εἶναι δόξαις | Sic omnes fere editiones et multi codices, quem locum sic interpretatus sum: *quomodo rhetor fias et summum illud nomen sophistae ipse (leibhaftig) esse videaris i. e. quod nomen nuncupat ipse esse videaris.* Sed quod in melioribus, quos ipse contuli libris ΔΩΨ 1324 αὐτὸς non inest, iam delendum esse ego censeo, praesertim cum omisso αὐτὸς sensui verborum non fiat fraus — οὐδεὶς φθόνος | sine verbo ut sexcenties apud Lucianum vel sola substantiva

vel cum adiectivo cf. Hom. II. XIV. 80. οὐ γάρ τις νέμεσις φυγέειν κακόν. — περαβάλοιο ἐν τοῖς λόγοις || om. ἐν Sbd̄t. καθάπερ καὶ σὺ || om. καὶ Ω

- c. 2. ἔστ' ἂν ἀφίκη πρὸς τὸ τέρμα c. 2. τὸ μὲν οὖν θήραμα || del. Sbd̄t. commate post πρὸς τὸ τέρμα posito ΔΨ 1324. — μηδὲν ὄντες ἐνδοξοὶ || τὸ μηδὲν Cob. — προπονήσαι οἰθήεις || . . προπονήσειν Ω
- c. 3. καὶ αἰρήσεις οὐ καμῶν || κ. αἰρήσεις τοὺς γάμους Sbd̄t. Quod videbatur deesse obiectum, pro οὐ καμῶν scripsi τοὺς γάμους. Nam primum quidem οὐ καμῶν superfluum est, quoniam pluribus iam locis hoc, de quo agitur, non sine magno labore fieri dictum est c. 2. οὐ μικρὸν οὐδ' ὀλίγη τῆς σπουδῆς δεόμενον ἀλλ' . . ἄξιον. c. 3. ὥς οὐκ ἐκ μέσης αὐτῆς ἀναστρέφαι καμόντα. Deinde per totum hunc dialogum hoc est summum praemium omni studio propositum, ut Rhetorica in matrimonium duceretur (c. 6. πρόσει δὴ ὁ ἐραστὴς ἐπιθυμῶν . . ὥς γαμήσειάς τε αὐτήν . . νόμφ γὰρ ἅπαντα γίγνεται τοῦ γεγαμηκότος c. 8. ὃ οὖν ποιήσας ἤδη ῥᾶστα . . . γαμήσεις c. 26. οὐδὲν σε κωλύσει . . . γαμεῖν καλλίστην γυναῖκα τῆς ῥητορικῆν. Recte igitur mihi videor correxisse τοὺς γάμους. Cf. Sommerbrodt Lucianeae p. 92. Lips. 1872. — ἐκ πνοὺς || ἐκ εἰνοὺς Ω
- c. 4. εἰ γὰρ Ἡσίοδος μὲν . . . ποιητὴς κατέστη, ῥήτορα δὲ . . . ἀδύνατον ἐν βραχεὶ || ἦ γὰρ . . . Sbd̄t. Cf. Hermot. c. 79. ἦ γὰρ ἄλλα ἐστὶν ἂ πρᾶττετε. Latine an Cic. Tuscul. V. 32. 90. An Scythes potuit pro nihilo pecuniam facere, nostrates philosophi facere non poterunt, ita tamen ut latine alterum enuntiati membrum juxta ponatur fere sine particula adversativa.
- c. 5. ἔμπορον || ἄνθρωπον Ψ
- c. 6. ἀλλὰ μὴ σύγε πάθης τὸ αὐτὸ || αὐτὸ, om. τὸ ΔΨ 1324 — δύο . . . αἶ || ὦ Cob. — περιπλεκέσθωσαν ἐκπετόμενοι || προσπλεκόμενοι ΔΨ 1324 — ἦ που τὸν Νεῖλον εἶδες || ἦ που Certe Sbd̄t. A 1324 — ἔπου

τοῦ ποταμοῦ || ἱπποποτάμον Ω — μικρῶ πρόσθεν
 || μικρὸν ἔμπροσθεν Sbdt. ut fere semper (μικρὸν
 πρόσθεν Ψ) μικρὴν ὕστερον.

c. 8. ὁποτέραν τραπητέον || τράπη Cob.

c. 9. κἄν μακρόν τι Cf. ad Bis ac. c. 1. — οἷα τὰ τῆς παλαιᾶς
 ἐργασίας ἐστὶν Ἑγησίλου καὶ τῶν ἀμφὶ Κριτίαν καὶ
 Νησιώτην || Ἑγίλου — Κριτίον quod corrigendum
 esse docuit Bruns, Gesch. der griech. Künstler I. 102 ex
 epigrammate statuæ Epicharmi Athenis collocatae. Cf.
 Lucianeā p. 193 — ὁ δὲ ἐπὶ τούτοις || τὸ δὲ Sbdt. Fr.
 Ddf. — πόνον δὲ καὶ ἀγροπνίαν καὶ ὕδατοποσίαν καὶ
 τὸ λιπαρὲς ἀναγκαῖα ταῦτα καὶ ἀπαραίτητα φήσκει ||
 ταλαιπωρίαν Sbdt. Quamquam etiam Hermot. c. 24.
 τὸ λιπαρὲς simili modo conjunctum est cum πόνον non
 magis tamen nunc quam olim aptum esse iudico. Nam si
 recte vidi τὸ λιπαρὲς constantiam esse (Ausgewählte Schriften
 v. Lucian III²) c. 5. ea in aerumnis illis, quae nominantur
 πον. ἀγρ. ὕδατοποσία numerari non potest. Immo aliud
 necessarium est quod omnia eiusmodi mala πόνος ἀγρο-
 πνία ὕδατοποσία extremo loco una voce ταλαιπωρία
 complectatur. Cui coniecturae ne palaeographica qui-
 dem ratio obstare videtur ταλαιπωρία — τολιπα-
 ρες cf. Dipsades c. 2. τὰ ταλαιπωρούμενα.

c. 10. ἐς τὸ εὐθὺ τῆς ῥητορικῆς ὁδός || del. ἐς τὸ Sbdt. Ddf.
 cf. Hermot. c. 46. πείρα μαθῶν ὡς μόνῃ ἄγει εὐθὺ τῆς
 εὐδαιμονίας Nigr. 2. ἐστάλην μὲν εὐθὺ τῆς πόλεως —
 ἴθι τῷ μὲν δασεῖ τούτῳ . . . μακρὰ χεῖρην λέγει
 ἀναβαίνειν αὐτὸν || μακρὰ χεῖρην εἰπὼν λέγει ἀναβ.
 Sbdt. Non dubium quin omissum sit aliquod verbum di-
 cendi. Nam si a λέγει suspensum est ἀναβαίνειν, unde
 pendet μακρὰ χεῖρην? Addendum igitur εἰπὼν vel
 φράσας.

c. 14. παρ' ἄλλου || παρ' ἄλλων Ψ — οὐδ' ἂν, τὸ κοι-
 νότατον, μηδὲ γράφειν τὰ γράμματα εἰδῆς || Legen-
 dum καινότατον Sbdt. quod inauditum est, κοινότατον
 quod usitatissimum est. — ἄλλο γὰρ τι παρὰ ταῦτα

- ὁ ῥήτωρ. παρὰ comparativi vim pro ἢ etiam Plat. legg. p. 729. ε ἄλλα λέγουσι παρὰ τὴν ἐαυτῶν δόξαν.
- c. 15. ταῦτα δὲ πάνν ἀναγκαῖα μόνα καὶ ἔστιν ὅτε ἰκανά
 || ταῦτα δὴ (Sbdt.) ἀναγκαῖα καὶ μόνα ἔστιν ὅτε ἰκανά
 (Ω) interdum etiam sola sufficiunt. — καὶ ἡ ἐσθῆς δὲ
 ἔστω εὐανθῆς καὶ λευκὴ ἔργον τῆς Ταραντίτης ἐργα-
 σίας ὡς διαφαίνεσθαι τὸ σῶμα καὶ ἡ κρηπὶς Ἀττικὴ
 καὶ γυναικεῖα τὸ πολυσχιδές, ἢ ἡ ἐμβάς Σικων-
 νία πῖλοις τ. λευκοῖς ἐπιπρέπουσα || καὶ ἡ ἐσθῆς δὲ
 ἔστω εὐανθῆς καὶ λευκὴ [ἔργον] τῆς Ταραντίνης ἐργα-
 σίας, ὡς διαφαίνεσθαι τὸ σῶμα καὶ ἡ κρηπὶς Ἀττικὴ
 [καὶ γυναικεῖα] τῶν πολυσχιδῶν, ἢ ἐμβάς Σικων-
 νία Sbdt. Ne nunc quidem improbanda videntur quae
 olim consentientibus Fritsche et Dindorf correxi. ἔργον
 pro quo ΑΩΨ 1324 B habent ἔρνα, intrusum est ab iis,
 qui nesciebant usum genitivi partitivi sine τις unde pen-
 deat, de quo saepius iam expositum est. Eoque delevi ἔργον.
 Pro τὸ πολυσχιδές scripsi τῶν πολυσχιδῶν idque
 coniungendum cum κρηπὶς ita ut certum quoddam genus
 sandaliorum significetur leviorum, quibus per aestaten uti
 solebant secundum Athen. VI p. 25. c. ὑπεδέδεντο δὲ καὶ
 πολυσχιδῆ σανδάλια τοῦ θέρους. γυναικεῖα glossema
 falsum eoque spernendum sec. Bekker anecdot. p. 273.
 Κρηπὶς εἶδος ὑποδήματος ἀνδρικοῦ. καὶ ante γυναικ.
 om. ΑΨ 1324, ἢ ante ἡ ἐμβάς om. in ΩΨ 1324. Cf.
 Lucianeae mea p. 91 sqq.
- c. 16. καὶ ταῦτα ἀκριβῶς ἐκμελετήσας || om. ταῦτα Sbdt.
 secundum ΑΩΨ 1324.
- c. 18. ὅποσα ἂν ἧ δυσχερῆ εὐχερῆ λεγέσθω || ψεγέσθω
 (εὐχερῆ om. in ΑΩΨ 1324) C. F. Hermann. — αὐτῶν ἐλο-
 μένων || [ἐλομένων] om. in ΑΩΨ 1324 — καὶ ἦν
 οὕτω τύχη || Recte codicum consensu. Cf. normam ad
 Bis Acc. c. 1. constitutam — καὶν περὶ ὑβριστοῦ τινος
 . . λέγης || καὶ ἦν Sbdt. Cf. Bis Accus. c. 1.
- c. 19. καὶν ποτε ἀπορήσῃς πράγματος || καὶ ἦν Sbdt cf. ad
 Bis Accus. c. 1.

- c. 20. ὄρα μὴ ποτε γράψῃς ἢ σκεψάμενος παρέλθῃς || γράψας Cob.
- c. 21. μελέτω σοι τὸν χόρον ἔχειν οἰκείον || om. τὸν Sbdt.
— καὶ ἦν τις ἐντύχῃ || Sic codices cf. ad Bis Accus. c. 1.
- c. 22. καὶ ἦν μὲν τις καλῶς εἶπη || Sic codicum consensu.
— ἀλλότρια καὶ οὐχ ἑαυτοῦ δεικνύειν δοκεῖτω || οὐκ αὐτοῦ (Ω) δοκεῖτω, om. δεικνύειν Sbdt.
— ἦν δὲ μετρίως ἐνεχθῆ || ἐνεχθῆ eiciendum Sbdt.
quod verbum facile ex praeced. ἦν μὲν τις καλῶς εἶπη suppleri potest.
- c. 23. ἐπιδεικνύειν || ἐπιδεικνύναι B — εἰ καὶ . . δοκοῖης || καὶ . . δοκῆς Ω — ἐπὶ τῷ ἑτέρῳ || ἑταιρεῖν Bk. Ddf. — ἔστωσαν οἱ καὶ ἐπὶ τούτῳ συνόντες || om. οἱ AΨ 1324 — εἰ . . πάσχοις || πάσχεις Ω — τὸ στόμα πρ. ἀπαντα . . κεληρέτω || ἀπαντας ΩΨ

LUCIANI PHILOPSEUDES.

Cod. Marc. 434 = Ω Cod. Vat. 87 = X Graeven.

Cod. Laurent. (pars antiqua) = Φ Cod. Vat. 90 = Γ (Rohde)

In Gorlicensi = A non est.

- c. 1. συγγνωστοὶ γὰρ | συγγνώμης γὰρ ἄξιοι ΩΓΦ cf. c. 4. Etsi utrumque est probabile, tamen hanc praetuli lectionem et meliorum codicum auctoritate et prolixiore qualis est seniorum scriptorum dictione commendatam. Amant enim veteres brevitatem et simplicitatem, sequiores abundantiam et vel luxuriam. — τῆν τε αὐτοῦ ψυχὴν || αὐτοῦ Φ Fr. — οὐ αὐτὸ ἀνευ τῆς χρείας τὸ ψεῦδος περι πολλοῦ τῆς ἀληθείας τίθενται || αὐτοὶ X (ipsi non aliunde adducti, sua sponte) τὸ ψ. πρὸ πολλοῦ [τῆς ἀληθείας] τίθενται magni faciunt Sbdt. Delendum existimavi τῆς ἀληθείας, quod ex necessitate praecedentium veritati opponi mendacium satis redundat . . πρὸ πολλοῦ XΓ — τίνος ἀγαθοῦ τοῦτο ποιούσιν Sensu quidem idem

quod cui dono, structura diversum Cf. Anach. c. 5. ἐθέλω εἰδέναι τίνος ἀγαθοῦ ἂν εἴη ποιεῖν, ubi genitivi ratio magis perspicua est.

- c. 2. οὐδὲν τοῦτο || οὐδὲν οὐδὲ τοῦτο ΓΑ — οἷς ἔμφυτος ἔρωσ
 || ἰ ἔρωσ Spath — εἶσιν τοιοῦτοι pro εἶσιν οἱ τοιοῦτοι
 Fritzsche. — ἐγγράφῳ τῷ ψεύσματι κεχρ. = mendaciis
 scriptis. — ἐπεισιν || παρίσταται ΓΑ
- c. 3. δεικνύοντες || δεικνύντες ΓΦ — κοινῇ καὶ δημοσίᾳ ||
 ἰδίᾳ κ. δ. Sbd. — ὅς δ' ἂν . . . μὴ οἴηται, ἀλλ'
 ἔμφρόνως ἂν . . . νομίζοι || νομίζῃ Bk. Fr. Sbd. —
 ἀναρπασθῆναι || ἀρπασθ. ΩΑΦ
- c. 4: ἀναφαίνονται || ἀναφαίνοντες Eucrates eiusque amici
 c. 6. ΩΓ — οὐδὲν ἂν κωλύσαι || κωλύσειε Α
- c. 5. διεξιόντος || διεξιόντες ΩΓΦ — οὐχ ὅπως || *nedum*
 Cf. οὐχ ὅπως in priore membro
- c. 6. ἐγκλίνας τῇ φωνῇ ἐς τὸ ἀσθενικὸν || τὴν φωνὴν Fr.
- c. 7. χαμόθεν || χαμᾶθεν Cob. — καὶ ὁ λέων || ὁ δὲ λέων Α
 — ἔτι δὲ || om. Α — μεγαλ' ἂν δύναιντο || μεγάλα
 δύνανται Α — οὕτω . . ἐγγνωσκον ἐλάφου χρῆ-
 ναι τὸ δέρμα || ἐλάφου χρῆναι διὰ τοῦτο εἶναι Fr.
 (ex ΓΦ χρῆναι διὰ τὸ δέρμα εἶναι)
- c. 8. οὐδεὶς φρονῶν || οὐδ' εὐ φρ. Α
- c. 9. ξυμπαρίνη || σὺν περαίνεις Fr. (σὺν παραινεις ΓΦ)
 πρότερον ἐπάγων τῷ λόγῳ || ἐπ. π. τὸν λόγον Α —
 καὶ αἱ γράες || om. καὶ Α — τῷ αὐτοῦ δέρματι | αὐτοῦ
 Α — διότι φύσιν ἔχει γίνεσθαι || ὅτι . . ἔχει οὕτω
 γίνεσθαι Α — ἐκ τοῦ βουβῶνος || del. Spath.
- c. 10. λέοντας || λεοντᾶς Cob. — τὰ τοιαῦτα λέγων || om. τὰ Α
- c. 11. κατὰ τ. μέγαν δάκτυλον || om. κατὰ Α — τὸ μὲν φθά-
 σαι καὶ καταδύνασθαι || φθάσαι καταδύνασθαι Cob. Ddf.
 Sbd. (καὶ om. Α)
- c. 14. ὥς ἂν ἐμμανέστατα ἐρῶσα || *quam opinabantur* (ὥς
 ἐρῶσα) *amore ardentissimo flagrare*, quod attico sermone
 satis esset ad causam exhibendam; addito autem ἂν seniores
 scriptores peculiarem quendam colorem tribuebant ora-
 tioni eamque aut amplificando aut minuendo temperabant.

- c. 15. *συγγνώμη* Cf. c. 1. — ὁ δὲ τετάρων μινῶν πάνυ σμι-
κρολόγος ὢν Γλαυκίαν ἐπέραστον ἐργάζεται || τὸν
μικρολόγον. Sic rectissime om. ἄν solus Cod. A. Est
enim non Magus sed Glaucias homo ille sordidus, qui
quattuor minas, Chryside adducta sedecim (εἰ τύχοι τῆς
Χρῦσιδος) promiserat (c. 14).
- c. 16. τὸν ἐπὶ τούτων σοφιστήν || ἐπὶ τούτῳ A — ἀπο-
πέμπει ἀρτίους || add. Ω et A τὴν γνώμην, quod
nisi haberent optimi codices glossema esse iudicaram, nunc
accuratius ponderatum non reicio. — εἰ δὲ μὴ πεισθεῖη
|| ἀπειθολή ΩA — ἐπειδὴν γὰρ ἐπιστῆ κειμένοις καὶ
ἐρηται || ἐπιστάς ΩAΓΦ, om. καὶ ΩA —
- c. 17. νῦν δὲ || add. ἦδη A — καὶ μάλιστα ἐλευθερίως τὰ
δοκοῦντα οἱ λέγοντι οἴκοι παρ' αὐτῷ ἐπ' ἐξου-
σίας || καὶ μ. τὰ δοκοῦντα οἱ λέγοντι μετ' ἐξουσίας
Sbdt. οἴκοι π. αὐτῷ ut sunt omissa in ΩΦ, nihil
faciunt ad rem, ἐλευθερίως ad explicandum ἐπ' (rectius
μετ' A) ἐξουσίας adpositum videtur. Restant igitur
τὰ δοκοῦντα οἱ λέγοντι μετ' ἐξουσίας.
- c. 18. τῶν M. ἔργον ἔν και τοῦτο || om. ἔν cf. 19. τῶν Δαι-
δάλου τεχνημάτων sine ἔν — Πολυκλ. γ. τοῦτο ἔργον
|| τοῦτο τὸ ἔργον Ω — φαλαντίαν || ἀναφαλαντίαν
„qua sola forma Lucianus utitur“. Fr.
- c. 19. ἐπὶ τὰ δεξιὰ || om. τὰ A — κερνσωμένον || καταχρ. A
— λούεται || λούται Cob.
- c. 20. ἔστ' ἂν ὁ χαλκὸς μὲν χαλκός, τὸ δὲ ἔργον Δημήτριος
. . . εἰργασμένος ἢ οὐ θεοποιός τις ἄλλ' ἀνθρω-
ποποιός ὢν, οὐποτε φοβήσομαι τὸν ἀνδριάντα Περίχου,
ὃν οὐδὲ ζῶντα . . . ἐδεδίειν || οὐ θεὸς ποιός τις ἄλλ'
ἀνθρώπιον ὢν Sbdt. Si voces θεοποιός et ἀνθρω-
ποποιός ad simulacra deorum et hominum referenda sunt
non ad deos hominesque ipsos, Demetrius non minus recte
θεοποιός quam ἀνθρωποποιός nominari poterat. Sin
autem θεός et ἀνθρωπος ipsam veram deorum hominum-
que naturam designat, artifex ille, qui Pelichi statuum
fecit, non divina natura praeditus neque deos neque homi-

nes fecise potest. Immo vero quamdiu quod aes est erit aes tamdiu Demetrius artifex statuæ non deus sed misellus homo putandus est nec unquam ego statuam Pelichi timebo. Hanc sententiam ut efficiamus, levissima correctura videtur sic scribendum, ut supra posui: οὐ θεὸς ποιός τις ἀλλ' ἀνθρωπίσχος vel ἀνθρώπιον ὄν, quod vocabulum est in Nigrino c. 13. τοῖς δ' ἄρα δυστυχεῖν ἐδόκει τὸ ἀνθρώπιον.

- c. 21. ὑπερβαλώμεθα || λλ ΩΑ — κατὰ τὸ ἔτος ἕκαστον || om. τὸ ΩΑ. Fortasse etiam ἕκαστον exterminandum, ut κατὰ τὸ ἔτος sit quotannis ut καθ' ἡμέραν cotidie. — ἀμφὶ τρυγητὸν τὸ ἔτος || τοῦ ἔτους ΩΑΓΦ —
- c. 22. τὰς ἐπὶ τοῦ πύχεως τρίχας πᾶσιν ὀρθὰς ὑπὸ τοῦ φόβου. Sic codices et editiones fere omnes. Neque praeferendum est, quod proposuit Solanus πάσας. Quod si ad singulos singulorum crines refertur non tam horridum quam ridiculum esset spectaculum. Mirum autem, quod optimus Cod. Α solus pro πᾶσιν praebet δῆθεν „est ita profecto“ quae lectio ironica vi praedita, licet sit interpolatio codicis habenda, non potest tamen huic loco non esse aptissima Sbd̄t.
- c. 23. ὑπὸ πολλῶν || ὑπὸ τῶν πολλῶν Α
- c. 24. ἀντιλεγέτωσαν οὐβ || νῦν Cob. — εἶδον ἀκριβῶς || ἱκανῶς Α
- c. 25. καύσωνος || καύσων Α
- c. 26. μετα εἰκοστ. ἡμέραν ἢ ἧ ἐτάφη || ἧ ἐτάφη, om. ἦ Α
- c. 27. σανδαλίον || σανδαλίον Cob.
- c. 29. φιλοσοφεῖτε || ἐφιλοσοφεῖτε ΩΑΓΦ — διατεθήσεσθαι || διατίθεσθαι Α
- c. 30. ὡς εἰπεῖν || plenius ὡς ἔπος εἰπεῖν.
- c. 31. ἐπὶ τινα τῶν πολλῶν ἦκειν νομίζων || ἔτι (noth̄ einer) Sbd̄t. — ὡς ἐπ' ὀργυιὰν || ὅσον ΩΓΑΦ — μόνα τὰ ὀστᾶ κατὰ σχῆμα συγκείμενος || κατὰ τὸ σχῆμα συγκ. ad suam (τὸ) naturalem corporis humani formam compositus.
- c. 32. ἄσπιν αἰδέσιμος || ἄπ. θεσπέσιος εἶναι δοκῶν.

Cum praeter Cod. A etiam summe ille probatus Cod. Γ habeat εἶναι δοκῶν non dubitavi hanc lectionem recipere Sbd̄t. — καὶ σὺ τοιοῦτος ἦσθα ἢ μόνη ἔλπις || τοιοῦτος ὅς ἦσθα. Sbd̄t. ὅς post τοιοῦτος facile excidere poterat. *Etiam tu talis vir, qui sola spes veritatis — ἐρεσχηλεῖν* || . ε. ΩΑΦ — *στειλάμενοι νεκρικῶς* || *νεκροῖς ἐμπερῶς* A Cf. ad Bis Accus. c. 22. Γοργόνι ἐμπερῆς. Icarom. c. 29. ἐμπερεῖς . . τοῖς τραγικοῖς ἐκείνοις ὑποκριταῖς. Induti (στειλάμενοι) mortuorum instar veste nigra.

- c. 33. τάχα γὰρ ἄν . . προσβιβασθείης || προ ΩΑ — *ἕρὸν ἄνδρα, ἐξύρημένον, ἐν ὄθουλοις, νοήμονα, οὐ καθαρῶς ἐλληνίζοντα* || om. *νοήμονα*, quia omnia adjectiva externa signa continent, nullum ad ingenium spectat. *πρόχειλον* || *προχειλῆ* ΩΓ
- c. 35. ἐπειδὴ ἐλθοιμεν, λαβὼν ἄν . . ἐποίει βαδίζειν, ἐπειδὴ ἄλλῃς ἔχοι ἐποίει ἄν de actione iterata.
- c. 36. σχηματίσας || Comma ponendum post ὁμοίως σχηματίσας. ὁμοίως sicut ante factum esse viderat.
- c. 37. οὐ πᾶν ἐσθε || *πεισεσθε* Bk. Fr. *κἄν τ. μειρακ. ἔνεκα. = saltem*. Bis acc. c. 1. — *εἰς ἄλλον καιρὸν* | ἄλλον τινα Ἀ
- c. 38. λέγω δὲ || δὲ ΩΓ — ἢ δηλ. || ἢ δηλαδή ἀπιστήσεις, omisso signo interrogationis. — *ἐγὼ δὲ ὅτι καὶ δακτυλίον τινα ἱερὸν ἔχω Ἀπόλλωνος τοῦ Πυθίου εἰκόνα ἐκτυπούσης τῆς σφραγίδος* || om. *καὶ, ἱερὸν τινα*. A *cuius sigillum Pythii Apollinis imaginem exprimat*. Recte Reitz ita ut mutatione non indigeat hic locus neque ἐκτυποῦντα σφραγίδα Fr. neque ἐκτυποῦν τὴν σφραγίδα Sbd̄t. neque Cod. ΩΓΦ *ἐκτυποῦσαν τὴν σφραγίδα*.
- c. 40. κἄν . . ὁ δηχθεῖς δάκην || καὶ ἄν Sbd̄t. Similis est Nigrini locus c. 38. [*οἴσθα γὰρ ὅτι καὶ οἱ πρὸς τῶν κυνῶν τῶν λυττῶντων δηχθέντες οὐκ αὐτοὶ μόνον λυττῶσι, ἀλλὰ καὶ ἄν τινας ἑτέρους ἐν τῇ μανίᾳ δάκωσι τὸ αὐτὸ τοῦτο καὶ αὐτοὶ ἐκφρονες γίνονται.*]

LUCIANI HIPPIAS.

Cod. Gorl. = A

Cod. Marc. 434 = Ω

Cod. Marc. 436 = Ψ

Cod. Vindobon. 123 B

- c. 1. τῶν κάτω. De tempore *seniore* opp. τῶν ἄνω, ὁ καθ' ἡμᾶς c. 4. — πρὸς δὴ τί ταῦτ' ἔφη; || τί δὴ Ω
- c. 2. οὐ γὰρ ἄλλως || ἄλλως *sine iusta causa, temere* — μνημόσυνα τῆς τέχνης καὶ τὰ πράγματα . . κατέλιπον || del. καὶ Ω Sbd. Coniungenda sunt μνημόσυνα πράγματα — σοφὸς καὶ ἐπινοῆσαι καὶ συνεῖναι πιθανώτατος || ἰταμώτατος Sbd. πιθανώτατος neque activo neque passivo sensu tolerabile. Hoc loco praestare puto, ἰταμώτατος = *celerrimus, ad intellegendum promptissimus, ut σοφὸς ἐπινοῆσαι in observando prudens*. Male sunt interpretati συνεῖναι, qui a σύνειμι derivant, cum a συνίημι sit derivandum.
- c. 3. ἀνδρὸς παρ' ὄντινα βούλει τῶν πρὸ αὐτοῦ γεννησιασμένον = *iuxta quemvis exercitatus i. e. non minus ac potius magis quam ceteri omnes exercitatus* — τὰ πρῶτα = *princeps*.
- c. 4. σύμμετρα καὶ . . ἀρμοδιώτατα || ἀρμονιώτατα. A poesi petiti sunt et numeri et modi cf. c. 3.
- c. 5. ὕψει δὲ ὑψηλότατος καὶ φωτὶ φαιδρότατος cf. de domo c. 1. Quasi superlativi superlativorum ad magnificentiam sermonis efferendam cf. de domo c. 2.

LUCIANI BACCHUS.

Cod. Gorl. = A

Cod. Paris 3011 = C

- c. 1. ἀντιτάξαιτο || ἀντιτάξοιτο Cob. — *κίττοποίητα καὶ ταῦτα* || om. καὶ ταῦτα AC Sbd.
- c. 2. πάνν πιθανόν τινα συνταγματάρχην || *Nominatur Silenus πιθανός, quod facile ei aliquid persuadetur, vel committitur i. e. facilis, non difficilis, ut fere*

- accedat ad notionem *placido animo*, quod quidem a Sile-
ni moribus et ingenio, quale alias describitur, non alie-
num est, (guttmüthig.) — νεβρίδας ἐνημμένοι || Cf. c. 4.
— τοῦτο δ' εἰκάξειν καλεῖσθαι αὐτῶν τὸν δεσπό-
την || τοῦτο om. ὄνομα ut saepe. — εἴπερ ἄρα ellip-
tice si quando impetum facerent. — καὶ τοῦ κεραννοῦ
|| ἐκ Sbd̄t.
- c. 4. δράκοντας ὑπεξωσμένοι. Verba vestiendi cum accusativo
constructa. Hercul. c. 1 τὴν διφθέραν ἐνῆπται Adv. in-
doctum c. 10. χρυσὴν δάφνην περιχεῖσαι Bacch. c. 1. νε-
βρίδας ἐνημμένοι — ἔργω μαθόντες . . . στρατοπέ-
δων || Fortasse a scholiasta, qui sibi placebat, additum.
Utique pro ἐχρῆν scribendum in generali sententia χρῆ.
c. 5. δοκοῦσι . . . ὁμοίον τι πάσχειν οἱ πολλοὶ πρὸς τοὺς
καινοὺς τῶν λόγων τοῖς Ἰνδοῖς ἐκείνοις οἶον καὶ
πρὸς τοὺς ἐμούς || Aut fallor aut extrema verba οἶον
καὶ πρὸς ἐμούς non sunt ferenda Sbd̄t. Continent
enim prorsus idem, quod modo ante dictum, *simile quid
nobis accidit per declamationes, quod illis per Bacchum
Indiae populo*. Abundant igitur et sunt exterminandi.
- c. 6. ἐλεύθερον ἀκοή Cf. triste lupus. — εἰ . . βλέποις || βλέ-
πεις AC Sbd̄t.

LUCIANI HERCULES.

Cod. Gorl. = A	Cod. Marc. 434 = Ω
Cod. Marc. 436 = Ψ	Cod. Vat. 90 = Γ (Graeven),
Cod. Vindob. 123 = B	Cod. Mut. usque ad c. 4.

- c. 1. γέρων . . ἐς τὸ ἔσχατον || cf. κεκαυμένος ἐς τὸ μελάν-
τατον locutiones adverbiales pro adverbis. Prolixior
(et neglegentior) sermo seniorum, brevior (et severior) anti-
quorum — τῆν διφθέραν ἐνῆπται τὴν τοῦ
λέοντος. Cf. Bacch. c. 4. add. τὸν γωρντὸν παρήρηται.
Adv. ind. c. 10. — ὄλος Ἡρακλῆς || ὄλος AΨΓΒ.

- c. 3. δρασμὸν βουλευόνσι || δρ. τινα β. Ψ — οὔτε δλωσ ἀντιτείνουσιν || ἄλλως Sbd̄t. — ἢ τοῖς ποσὶν ἀντερείδοντες || *excludenda haec si recte conieci ἄλλως, quod superflua sunt. Accedit quod in codice Ψ. sunt omissa,* — εἰκότες ἀχθεσθησομένοις || ἀχθεσομένοις Cob. — θθεν ἐξάψει || ἐξάψειε ΩΓ Sbd̄t. — καὶ ἐπέστραπται δὲ || om. καὶ ΨΓ Mut.
- c. 4. φιλόσοφοι . . . τὰ ἐπιχώρια || τῶν ἐπιχωρίων explicatur praecedentibus οὐκ ἀπαιδευτος τὰ ἡμέτερα Sbd̄t. — πάνυ γὰρ ταραττομένῳ ἔοικας πρὸς αὐτήν. Animadvertendus hic usus praep. πρὸς (vis à vis?) quem recte significavit O. Spath. — λείρια . . . τὰ ἄνθη || [] Sbd̄t.
- c. 7. εἰ καλῶς ἔχει || ἔχοι Ψ — ἐπιπλήξει || ἐπιπλήξειε Sbd̄t.
- c. 8. ὅσα σώματος ἀγαθὰ || τοῦ σώματος Mut. — καὶ ὁ ἔρωσ . . . παραπετέσθω || Duce Bekkero restitui hos versus.

LUCIANI DE ELECTRO.

Cod. Gorl. = A Cod. Marc. 434 = Ω
 Cod. Marc. 436 = Ψ Cod. Vindob. 123 = B
 δάκρυον || δάκρυα.

- c. 1. ἀμέλει || *noli curare, mihi crede*, (traun) in nonnullis scriptis saepe usurpatum, in multis nunquam. Sunt haec vocabula, a quibusdam quasi in deliciis habita, ad dignoscendos singulos scriptores apta.
- c. 2. κατὰ τὸν Ἡρίδανον || ἀνὰ Cob. — πότε ἐπὶ τὰς αἰγείρους . . . ἀφιζόμεθα τὰς τὸ ἤλεκτρον || αἰγείροι αἰ τὸ ἤλεκτρον dicendi brevis ut ὁ τὸ ξύλον, ὁ τὸ διάδημα, — c. 3. ἀναλέγοντας τὰ δάκρυα. Cf. Bis accus. c. 28.
- c. 3. ὅς γε ἤδη ἀνέπλαττον ὅσα καὶ οἷα χρήσομαι αὐτῷ. || εἰς ὅσα καὶ οἷα χρησ. αὐτῷ Sbd̄t. *ad quot res et quales usurum essem.* Cf. Xenoph. Cyrop. 8, 8, 9. . . πρόσθεν

- μὲν ἦν αὐτοῖς μονοσιτεῖν νόμιμον, ὅπως ὄλη τῇ ἡμέρᾳ
 χρῶντο καὶ ἐς τὰς πράξεις καὶ ἐς τὸ διακονεῖσθαι.
- c. 5. καταφευδόμενος | καταφευδέσθαι = mendaciis perdere.
- c. 6. ἔστι accidit, ut in talibus rebus multi decipiantur qui
 fidem habent iis qui quidvis in maius auctum enarrant
 — λιγυρωτέροις | . . . ος Ψ — μηδὲν μέγα προσδο-
 κήσῃ ἀνιμῆσασθαι ἢ σαντὸν ἀνιάσῃ τῆς ἐλπίδος | μὴ
 μηδὲν . . . προσδοκῆσῃ Sbd̄t.

LUCIANI MUSCAE ENCOMIUM.

Cod. Gorl. = A Cod. Marc. 434 = Ω Cod. Marc. 436 = Ψ
 Cod. Vat. 87 = Α Cod. Vat. 90 = Γ (Graeven)
 Cod. Laurent. = Φ (manus antiqua). Cod. Mut. 193
 Vindob. 123 = B

- c. 1. ἡ μυῖα ἔστι μὲν οὐ τὸ σμικρότατον τῶν ὀρνέων, ὅσον
 ἐμπισι καὶ κώνωφι καὶ τοῖς ἔτι λεπτοτέροις παραβάλ-
 λειν | οὕτω ΩΨΑΦΒ recte, cum omnes fere editiones
 habeant οὐ τὸ. Dicit enim L., muscam, omnium volucrum
 (τῶν ὀρνέων) minutissimam esse, ita tamen (οὕτω) ut
 restringat quod modo dixit (ὅσον) addens excipiendos
 esse culices et omnes id genus minores bestiolas.
- c. 2. ἀπνηοῦς | ἀπνηῶς ΑΩΑΓΒΦ Mut. — οἷα | οἷα ΑΓΒ Mut.
- c. 3. ὄφθαλμοι . . . προπαγεῖς | προπαλεῖς ΒΦ oculi pro-
 minentes (Cob. περιπετεῖς). — εἰκνῖαν | εἰκνῖα ΩΨ
 ΑΓΒΦ Mut. — ὄσα καὶ | καὶ ὄσα ΩΑΓ Mut. Φ
 — θάνατος γὰρ αὐτῇ τοῦτο πιεῖν | del. πιεῖν Β (in
 ras. Α, ποιεῖ Φ) — καὶ μέντοι ὠκύμορος οὐσα ||
 [] Sbd̄t. Neque re neque verbis haec cum anteceden-
 tibus cohaerent. Recte autem et bene conjuncta se ex-
 cipiunt θάνατος αὐτῇ τοῦτο sunt et πάνυ γὰρ ἐς στενὸν
 ὁ βίος αὐτῆς συμμεμέτρηται. Exterminanda sunt
 igitur καὶ μέντοι ὠκύμορος οὐσα quae idem significant,

quod in verbis πάνν. . . συμμετρ. inest, nihilque addunt nisi totius rei nomen ὠκίμορος.

- c. 5. οὐδὲ γὰρ θάρσος ἀλλὰ θράσος φησὶν αὐτῇ προσεῖναι
 [] Sbd̄t. Cf. Homeri II. XVII. 570 καὶ οἱ μυῖης θάρσος
 ἐνὶ στήθεσσι ἔθηκε. Unde patet sola ratione metrica
 Homerum θάρσος non θράσος tribuisse muscae. Non
 probabilis igitur apud Lucianum haec philologica quaedam
 distinctio.
- c. 8. ἡ μέλιττα οὐχ ἥκιστα μυῖαις καὶ ἀνθρώποις ἐργάζεται
 [καὶ ἀνθρώποις] Hercher. — οἱ ὄφοκοιοι || om. οἱ
 ΩΨΧΓΦ Mut.
- c. 9. κλάνητα τὴν πτῆσεν . . . ἐκανηρημένη || *errabundo vo-
 latu sursum elata*. Latet in his verbis figura etymologica
 κλάνητα πτῆσιν πετομένη quae ab hac descriptione poe-
 tica minime aliena est. — οὐδὲ ἡγείται τι αἰσχρὸν ποι-
 εῖν, ὃ ἐν φωτὶ δρώμενον αἰσχυνεῖ αὐτὴν || αἰσχύνει
 ΑΨΒ. (†) Corruptus hic locus, cuius sanitati, quamvis leve
 videatur esse eius vulnus, neque codices neque editiones
 neque alius quisquam hucusque consulere recte potuerunt.
 Voluissem legi ἐξόν pro αἰσχρὸν, ita ut laudetur musca,
 quod ne id quidem faciat quod facere liceat (ἐξόν) si
 id in luce factum dedecori est. At ἐξόν sic adiectivi
 vices implere ferri vix potest.
- c. 10. φησὶ . . . ὁ μῦθος . . . ἀνθρωπὸν τινα Μυῖαν τὸ ἀρχαῖον
 γενέσθαι . . . καὶ ἀντερασθῆναι γε τῇ Σελήνῃ κατὰ
 τὸ αὐτὸ ἀμφοτέρως τοῦ Ἐνδομῖωνος || καὶ κατὰ. No-
 tum est καὶ et κατὰ in codicibus eodem fere siglo scribi.
- c. 11. 12. Πολλὰ ἂν εἶχον εἰπεῖν . . . ποιεῖν || Offendimur
 duplici illa peroratione, quarum priori nonnulla et alia
 multa narrantur de singularibus quibusdam muscarum
 generibus, de Pythagora, de nuptiis, quae supra suo loco
 inserenda et tractanda fuerunt, hoc autem loco oratiun-
 culae felicissime dispositae ordinem misere turbant. Altera
 vero peroratione πολλὰ δ' ἔτι ἔχων εἰπεῖν καταπαύσω
 τὸν λόγον, μὴ καὶ δόξω κατὰ τὴν παροιμίαν ἐλέφαντα
 ἐκ μυῖας ποιεῖν suavissimae de musca disputationi lepi-

dissimum finem faciunt. Spreta igitur priori usque ad τὸ κάλλος, retinenda est posterior peroratio.

LUCIANI ADVERSUS INDOCTUM.

Cod. Gorl. = A *Cod. Marc.* 434 = Ω
Cod. Marc. 436 = Ψ *Cod. Vat.* 87 = Ξ
Cod. Vat. 90 = Γ (*Rohde, Graeven, Sbd.*)
Cod. Laurent. 123 = Φ a c. 21 (*Vitelli*)
Cod. Mutinensis = Mut.

- c. 1. αὐτὸς εἶναι τις δόξειν. τις Ἔτwas opposit. πάντα ἐσεσθαι νομίζειν c. 22. cf. Hipp. c. 1. — περὶ τὰ κάτω χωρεῖ || om. τὰ Cob. Similiter περὶ κάτω τρέπειν. Phot. περὶ κάτω τραπήσεται ἀντὶ τοῦ παρατραπήσεται κάτω συνήθως λέγουσι. — τοιαῦτα || τὰ τοιαῦτα ΩΓ — τεκμαίροιο || τεκμαίρει Cob. — παραλαμβάνοις || . νεις ΑΩΨΞΓ Mut.
- c. 2. ἐς κάλλος || om. Ψ — γράψαιεν || add. ἄν Sbd. — οὐκ ἄν ὄκησαν || del. ἄν Sbd. non sunt cunctati, de re acta. — πρὸς τῆς Λιβαντιδος || Ἀνατιδος Cob. — ἄφες || ἔφες Cob. — κατηξίωσαν || ἠξίωσαν ΩΞΓ — μαλάχης φύλλοις || μαλάχη (del. φύλλοις) Sbd.; non enim utebantur foliis malvarum sed arbore ipsa, ex qua baculi ad puniendos servos fiebant. Plin. nat. hist. XIX. c. 62. tradunt auctores in Arabia malvas septimo mense arborescere baculorum quoque usum praebentes. Cf. Luciani Fugit. c. 33. μαλάχη πρότερον μαστιγωθέντες. — ἀπῆλλαξαν || . ἦλασαν Ψ — εἰ καὶ πάνν || om. καὶ ΑΞΓ
- c. 4. ἔχε συλλαβῶν ἐκεῖνα || 2. 3. 1. ΑΩΨΞ — δὴ αὐτοῦ || δὴ αἰτοῦ Sbd. — καλῶς || καὶ Νηλέως Madvig — ἅπαντα ἐκεῖνα || om. Sbd. — κἄν χρούσεια ἔχη σίμβολα || κἄν χρυσᾶ ἔχη σάμβαλα Sauppe.
- c. 5. ἀνένευσας κ. τοῦτο || ἀνανεύσεις ἄν κ. τ. ΨΓ — ἐλέγχοντο ἄν . . ἐκάτερος οὐκ εἰδὼς ὅ τι χρῆσταιτο ἐκα-

τέρφ || [ἐκατέρφ] Sbd̄t. — εἷτις . . . ὠνοίτο || ὠνεῖται Sbd̄t. — ἐκφέρει || ἐκφέροι ΑΨΓ Mut.

c. 6. οἱ πόδες δὴ || [] C. F. Herman.

c. 7. μὴ ἐξετάζειν || ἐξετάζε Cob. — ὑπερπηθήσεται || . . . πηθήσειε Sbd̄t. — ἐπιθολώσει || ἐπιθολώσειε Ξ Sbd̄t. — αὐτοῦ τὸ ρεῖθρον || αὐτὸ ΑΞΓ — ἀποκτενεῖ || ἀποκτενεῖε Sbd̄t. (ἀποκτείνει Ψ)

c. 8. τῶν οὐκ ἀφανῶν || Cf. — γυμνῆς || γυμνικῆς Mut. —

c. 9. χρυσιφ || χρυσῶ ΩΞΓ Mut.

c. 10. ξυλίνους δὲ κόλλοπας ἐπικειμένην et σὺ μὲν χρυσην δάφνην περικίσειαι. Structura verborum vestiendi cf. Bacch. c. 4. Hercules c. 7. — καὶ περιττήν τρυφήν || om. ΑΩΨΞΓ

c. 11. ἐπὶ τῷ Ὀρφεῖ ὡς λόγος || ἐπὶ τ. Ὀρφειφ λόγφ (suprae. μόρφ) ΑΩΨΞΓ — ἐς τοῦ Ἀπόλλωνος τὸ ἱερόν || ἐς τὸ τοῦ Ἀπ. ἱερόν ΨΞ

c. 12. ὑπὸ κόλπον || ὑπὸ κόλπου ΩΞΓ Mut. — κληρονομήσαντα τῆς Ὀρφέως μουσικῆς || Tuenda haec lectio omnium fere editionum consensu, quamquam perboni codices ΨΞΓ Mut. habent κληρονομήσας — ὅφ' ὧν πάντας καταθέλλειν. Infinitivus in oratione obliqua ut Nigr. 27. παρήνει δὲ . . . ὅπερ τοὺς πολλοὺς ποιεῖν προθεσμίας ὀριζομένους, et post conjunctiones ὡς, ὅτε, ἐπει, ἐπειδὴ.

c. 13. ἐπιστήσεσθαι || ἐπικτησεσθαι Roeper, aptum ad Epicteti nomen.

c. 14. τοῦ Καλυδωνίου || add. ὅς Cob. — αὐτὸς δὲ || ἄλλος δὲ qui paulo post nominatur Dionysius. Sbd̄t. — καὶ αὐτὸν σὲ || om. καὶ ΑΩΨΓ Mut. — ὀρᾶς ὄπως κακοδαιμόνως διάκεισαι βακτηρίας ἐς τὴν κεφαλὴν ὡς ἀληθῶς δεόμενος || [] Sbd̄t. Est haec, opinor, indignabunda alicuius librarii exclamatio, quales passim in codicibus adscriptae. Pro διάκεισαι legendum cum ΩΞΓ' διακείται.

c. 15. καὶ αὐτὸς ᾤετο ἔνθεος εἶσεσθαι || om. καὶ ΑΩΨΓ Mut. — Δωρίδιον ἤκεν || Δωρίς τέθνηκεν Hm.

- c. 17. τί ἄλλο ἢ . . . ὠνεῖται || *Etiam latine quid aliud quam emit, nihil aliud quam saltat omisso prioris enuntiati verbo.* — *πράως || ῥαδίως* Cob.
- c. 19. τίνος ἔνεκα . . . ἐσπουδάκας . . . ὠφελείας μιν. ἢ χρείας τῶν ἀπ' αὐτῶν οὐδ' ἂν οἰηθείη τις || τῆς-Genitivi ὠφελείας, χρείας videntur esse sensu suspensi a praecedente ἔνεκα — *καὶ ἐπ' ἐλάχιστον || κἄν* Sbd̄t. cf. Bis accus. c. 1.
- c. 20. λοιπὸν . . . ἐκεῖνο πεπεισμένον . . . ὡς . . . ὠνεῖσθαι τὰ βιβλία οὐ μόνον καλὸς εἶ . . . || λοιπὸν . . . ἐκεῖνο. (Sbd̄t.) πεπεισμένος (ΩΨΑ Mut.), *ὡς . . . καλὸς ἀλλὰ καὶ σοφὸς (Ψ) ὠνῆ τὰ βιβλία* — *εἶ τις ἄλλος τῶν ἐπὶ τὸ ψευδοῦς τεταγμένων || ἐπὶ τῷ ψευδο τεταγμένων.* Sbd̄t. *Imagine a militia sumpta quasi stipendia facere sub mendacio.* De structura quam correxi cf. Timon. c. 31. ὄχλος τῶν ἐπὶ τῷ λιμῷ ταττομένων. Fugit. 4, ἀξιοῦσι ἐπ' ἐμοὶ τάττεσθαι c. 6. πάντες ἐπ' ἐμοὶ τάττονται c. 16. ἐπὶ τῷ κυνὶ ταττομένων De ψευδο cf. Arist. Vesp. 77. οὐκ ἀλλὰ φιλο μὲν ἐστὶν ἀρχὴ τοῦ κακοῦ Piscator c. 22. λέγω δὲ τὴν ἀπὸ τοῦ φιλο τὴν ἀρχὴν ἔχουσαν.
- c. 21. καίτοι τὸ τῶν μουσικῶν τοῦτο, δις διὰ πασῶν τὸ *πραῖγμα ἦν* || [τὸ *πραῖγμα ἦν*] Sbd̄t. eicienda haec verba, quae prorsus languent, quoniam nihil adferunt ad rem promovendam quodque proverbiorum constat propriam esse brevissimam sententiae conformationem. Hoc autem proverbium res inter se diversissimas designat quemadmodum ultimus scalae in musica sonus longissime abest a primo. Sententia est igitur: *At aliter cecidit res. Nam utriusque viri facies diversae sunt, ut primus scalae sonus abest ab ultimo.* Eicienda igitur τὸ *πραῖγμα ἦν*.
- c. 23. μᾶλλον δὲ μηδ' ἀποδύσῃ || *μὴ ΩΨΓΦ Mut.* — *τί οἶει φαίνεσθαι || φανείσθαι* Cob.
- c. 24. τὴν νεόκτιστον ταύτην οἰκίαν || *νεόκτητον ΩΓΦ Mut.*
- c. 25. καὶ γὰρ ἐκεῖνο | *κάκεινα ΑΩΓΦ Mut.*

c. 26. *μόνον οὐ καὶ* | *μόνον οὐκ* ΩΨΓΦ

c. 27. *πρὸς Κότυος* | *πρὸ σκότους* ΔΩ(?)ΨΓΦ

LUCIANI DE CALUMNIA.

Cod. Gorl. = A

Cod. Marc. 434 = Ω

Cod. Vat. Palat. 213 *ex schedis Rohde.* *Cod. Mut.*

- c. 1. οὐ διαλείπομεν . . ὀλισθαίνοντες || *Structura verborum* *παύεσθαι, διατελεῖν* — *τοιγάρτοι . . το τοιοῦτο παρέσχηται* || *Subjectum est τὸ τοιοῦτο* — *τὰ πλείστα τῶν ἐν τῇ σκηνῇ ἀναβαίνοντων* || *ἀναβαλνεν* ab *histrionibus* ad *ipsas tragoedias translatum.* Docemur credo his verbis, de quibus adhuc lis est, *histriones* ad *agendum* in *scaenam* *adscendisse* editiore loco *sitam.* Quae *studia scaenica* his *temporibus* *novo ardore excitata* et *promota,* quemadmodum *Dorpfeldi* *inprimis ingenio* atque *industria* ad *firmandam* *huius antiquitatis scientiam* *multa egregie detexerunt* et *illustraverunt* sic *eadem* *haud neglegendam* *admonuerunt* *venerandam artem* *nesciendi,* ubi *statuae tabulae aedificia* cum *litterarum documentis* *pugnant* — *οἴκοι συνεχύθησαν* || *ὄρκοι* *Cob.*
- c. 2. ἤκουε . . *τινα ὑπαρχον εἶναι τὰ κατὰ τὴν Φοινίκην ἐπιτετραμμένον* || *τὴν Φοιν.* *ἐπιτετραμμένον* *om.* *τὰ κατὰ* *Sbdt.* *cui demandata erat Phoeniciae cura* cf. *Hom. Il. II.* 25, 61. *ὅ οἱ λαοὶ τετράφαται.* *Luc. Toxaris* *ὃ τὴν Αἴγυπτον ἐπιτετραμμένος* cf. *Patriae encomium* c. 12. *οἱ πιστευόμενοι τὰς στρατηγίας* — *καὶ γὰρ καὶ οὗτος διαβληθεὶς.* *Solent* *serioris graecitatis scriptores* *cumulare particularum numerum* et *formam,* quo *augeant earum vim,* velut *γοῦν δήπου δήπουθεν, μέχρι περ, ἴναπερ, ὅτι περ, ὅτε περ, καὶ μὴν καὶ* *aliae multae.* — *ὡς εἴη κεκοινωνηκῶς τῶν ὄλων* || *τῶν ὄρων* *Sbdt.* *conjunctionis.*
- c. 3. ὁ δὲ *Πτολεμαῖος* *ὡς ἂν καὶ τᾶλλα οὐ κάρτα φρονησῆς*

τις ὄν | om. ἄν Sbd̄t. quod agitur de iudicio certo, non dubio ut ὡς μετεσχηκῶς c. 2. Etiam in ὡς [ἄν] κερφοισμένων τῶν πραγμάτων ὑπὸ τῆς ἀληθείας expellendum ἄν.— μικρότερος ἢ κατὰ ταύτην προδοσίαν ζωγράφος || ὁ ζωγρ. Sbd̄t. *minor quam qui tanti facinoris reus esse posset, tanto sceleri impar.* — παρ' ὄντινοῦν τῶν ὁμοτέχνων || παρα ἰστία quemlibet (sensu comparativo) tanti factus, quanti quisquam. Cf. ad Hipp. 3 ἄνδρα παρ' ὄντινα βούλει γεγυμνασμένον — ἕα δε μηνίειν || (†) ἕαδε vox desperata, quam corrigere voluit Cob. substituto verbo ἡδημόνει, aegre ferebat. Sed haec coniectura, opinor, non magis ad rem apta videtur, quam quod ego suspicatus sum δαιμονίως ἐμήνιε. Expediit autem hac occasione oblata recordari, sequiorum graecitatem maximam habuisse vocabulorum copiam (cf. Schmid d. Atticismus.) Utebantur enim et priscais et cotidianis, et recens inventis et novis. In quo hoc maxime notandum, usitata vel cotidiana non semel mutato ex veteresensu in usu fuisse. — παραπολελεύκει || ἀπολεύει fere de rebus secundis, h. l. de rebus adversis. — τὴν λύτταν || Λίτταν — ὄργην || Ὑργήν Cob.

- c. 7. οὐδεις γὰρ ἄν ἀγαθὸς κακῶν αἴτιος γένοιτο τῷ πλησίον || οὐδεις γὰρ ὄν ἀγαθ. . . αἴτιος γένοιτ' ἄν τῷ πλησίον Sbd̄t. (ὄν AΩ Pal.)
- c. 8. εἰ . . . τὸ στόμα σιωπῶντος καταρηφιζόμεθα || κατασιωπῶντες Madv.
- c. 10. κτανέοντα || κτενέοντα Cob.
- c. 12. τῷ πλησίον κακουργεῖ || τὸν Cob.
- c. 13. τὸν τυραννικὸν δὲ καὶ προδοτικὸν || προδότην Pal.
- c. 14. ὡς τὸ θεῖον παρωθούμενος || melius ac mollius παρωθούμενος, quam rusticum illud παρωθούμενος (Sbd̄t.) — ἴδωσι || εἰδῶσι Cob. — καὶ ἄν θέλη τις ἀπολογεῖσθαι || καὶ ἄν Cf. ad c. Bis accus. 1.
- c. 17. εἰ ἔλοιτο || λέγοιτο Madv. — πόσους οἰώμεθα || οἰόμεθα Sbd̄t. A — θεϊότητος || θεότητος Cob.
- c. 21. πρὸς τὰ παράδοξα . . . ἐπόμενον || ἔτοιμον Cob.

- c. 23. *προσιήμενος* || om. ι Ddf.
 c. 27. *δίκαιος* . . *ὡς πρὸς τοὺς ἄλλους* || . *comparatus cum aliis* cf. de parasito c. 4. de calumnia c. 27.
 c. 28. *ὀμαίμον* || *ὀματχιμον* Cob.
 c. 31. *ὄσφ γάρ τις πιθανώτερος*, *quo quis facilior est ad credendum*.
 c. 32. *Ἡράκλεις ὡς μειρακιῶδες* Luciano frequens ad effendam adjectivi vel adverbii vim. Cf. ad de domo c. 2.

LUCIANI DE DOMO.

Cod. Gorl. = A *Cod. Marc.* 434 = Ω *Cod. Mut.*

- c. 1. *οἶκον δέ τις ἰδὼν μεγέθει μέγιστον καὶ κάλλει κάλλιστον καὶ φωτὶ παιδρότατον καὶ χρυσῷ στιλπνότατον καὶ γραφαῖς ἀνθηρότατον οὐκ ἄν ἐπιθυμήσειε λόγοις ἐν αὐτῷ διαδέσθαι*. Quasi quoddam grande superlativorum genus, quo citeriorum scriptorum graecitas diversa a veterum Atticorum simplicitate et brevitate maiorem auctoritatem et splendorem prae se ferre studet. — *ἐνυδοκιμῆσαι* et *ἐλλαμπρύνεσθαι*. — Rarae voces posterioris graecitatis, cuius magnus omnino est vocabulorum thesaurus; cf. de Calumnia c. 3.
 c. 2. *Ἡράκλεις ὡς οὐ φιλοκάλου* . . *τὸ ἔργον* || *Ἡρακλ. ὡς adverbialis dictio ad augendam vim adiectivi vel adverbii οὐ φιλοκάλου*. Cf. *Ἡρακλ. ὡς γέλοιον*, *Ἡρ. ὡς καταγέλαστον*, *Ἡρακλ. ὄσαι μυριάδες* de hist. conscrib. c. 19. *Ἡρακ. ὡς μειρακιῶδες* de calumnia c. 32. — *τοῦ μὴ ἄν δυνηθῆναι ἄξιόν τι τῶν βλεπομένων εἰπεῖν* || Satis erat omisso *ἄν* scribere *μὴ δυνηθῆναι*, sed hoc quoque seriorum est, ut latius patente usu particulae *ἄν*, prout lubebat ad certos quosdam affectus animi exprimentos vel addatur vel omittatur particula *ἄν*.
 c. 3. *πρὸς τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ κατὰ τὸν ἐλέφαντα καὶ τὸν χρυσὸν αὐτῆς ἀπεικάζειν*. Cf. de paras. c. 4.

- c. 4. ἢ τῷ μὲν Ἀχιλλεὶ πιστεύομεν . . . λόγον δὲ σκουδὴν μὴ ἐπιτείνεσθαι πρὸς κάλλη χωρίων || Latine an — in apodosi autem sine particula adversativa δέ. — ἐς δὲ οὕτω καλὸν χωρίον οὐκ ἄν οἰώμεθα καὶ ἀκλήτους αὐτὰς ἔλθειν || οὐκ οἰώμεθα Sbdt. Ω
- c. 5. οὐδ' ἐφρόντιζον εἰ ἐπαινέσονται οἱ θεαταί, ἀλλ' ἔπωσ ἐκπλαγήσονται. Sic optimi codices.
- c. 13. ἀπὸ Ἰνγγος || ὑπ' Cobet.
- c. 15. . . ὥστε καὶ τὰ ὑπ' ἐκείνου παραλελειμμένα πρὸς-θήσειν μοι δοκᾷ *me additurum esse puto* = *addere volo*, qua dicendi forma non raro utitur L. Cf. ἔοικα c. fut. Bis accus. c. 25. ἐώκει τοῦτ' οὐ πράξειν = *nolebat*.
- c. 18. ὥσπερ ἄν εἴ τις . . . ἐνδὺς ἔπειτα φεύγοι. Post particip. aor. ista iterata temporis significatio εἶτα vel ἔπειτα.
- c. 19. λίθινοι ἐγίνοντο ἀπὸ θαύματος || ὑπὸ Cob.
- c. 20. παραστήσομαι || παρασχῆσομαι Cob. — πείσεσθε || κείθεσθε Cob.
- c. 23. τῷ νεανία τῷ ἑταίρω Πυλάδης τε ὁ Φ. καὶ Ὀρέστης δοκῶν ἤδη τεθνάναι παρελθόντε τὰ βασίλεια καὶ λαθόντε φονεύουσιν ἄμφω τ. Αἰγισθον || λαθόντε τὰ βασίλεια φονεύουσι ἄμφω Sbdt. Aut enim παρελθόντε aut λαθόντε expungendum erat, quod alterutrum abundat; omisi igitur παρελθόντε. — ὥσπερ βοῶσιν || *clamare videntur*.
- c. 30. Ὀδυσσεὺς τὸ μετὰ τοῦτο δῆθεν (videlicet) μεμηνῶς ὅτε στρατεύει . . μὴ θέλων || ἄτε στρατεύειν . . μὴ θέλων Sbdt. Cod.

LUCIANI MACROBII.

Cod. Gorl. = A

- c. 2 ἐς σύνοιαν ἦλθον || ἔνοιαν Cob. — οὗτοι δὲ || οὗτοι quo iteratur praecedens subiectum οἱ ποιησάμενοι, effertur addito δέ.

- c. 4. φιλοσοφία σχολάζοντες = *philosophiae vacare, operam dare.*
- c. 5. τὴν αἰτίαν . . . προστιθέντες *adferentes*. Rectius προτιθέντες *proferentes* i. e. *profitentes*.
- c. 6. κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν || del. τὴν Cob. ut paulo post κατὰ πάντα ἀέρα.
- c. 10. καλλατιανὸς || *καλακτινος* Cob.
- c. 15. ἀπὸ Σαραυράκων Σκυθῶν καταχθεις || ὑπὸ Cob.
- c. 16. καταχθεις ἀπὸ Π. || ὑπὸ Cob.
- c. 17. ἰππομάχων || . . μαχῶν Cob. — πεζομάχων || *πεζομαχῶν* Cob.
- c. 18. ἐτῶν γεγονῶς τεσσαράκων καὶ ἑκατὸν || ἔτη τεταρα Cob.

LUCIANI PATRIAE ENCOMIUM.

Cod. Gorl. = A *Cod. Vat.* 1324 (*Graeven*).

- c. 2. καὶ ὁ τοιοῦτος δῆλός ἐστιν ἀχθόμενος ἄν || De ἄν cf. quae exposui de liberiore eius usu, *si forte aegre fert.*
- c. 6. οὐδὲ πόλεως ὄνομα μὴ . . μαθῶν || εἰ μὴ Sbd̄t. — καὶ φωνῆς . . ἤρξατο ἐπιχώρια πρῶτα λαλεῖν *μανθάνων* || om. *μανθ.* Sbd̄t.
- c. 9. πόθος ὁ τῆς πατρίδος || om. ὁ 1324
- c. 10. τοῖς ἀληθῶς γνησίοις πολίταις || om. *γνησίοις* Cob. — *κᾶν ἀπορώσι* || καὶ ἄν ἀπορώσι Sbd̄t. *κᾶν ἴδωσιν ἐτέρους σεμννομένους* || καὶ ἄν ἴδωσιν. Sbd̄t. Cf. ad *Bis accus.* 1.
- c. 11. *κᾶν παρ' ἄλλοις εὐδαιμονεῖν δύνηται* || καὶ ἄν . . . *δύνηται* Sbd̄t.
- c. 12. οἱ πιστενόμενοι τὰς στρατηγίας. Cf. De *Calumnia* 2. τὴν Φοινίκην ἐπιτετραμμένον.

LUCIANI DE DIPSADIBUS.

- Cod. Gorl.* = A *Cod. Marc.* 434 = Ω (*serioris tp.*) c. 1—5.
- c. 2. ἀνέχεται ἐπὶ πολὺ ταλαιπωρούμενα || τὰ ταλαιπωρούμενα. Sbdt.
- c. 3. καὶ δι' ὃ φευκτέα || διὰ τοῦτο Ω μεγέθει δὲ μέγιστα Cf. de domo c. 1.
- c. 4. καὶ τὸ παραδοξότατον, ὄσπερ ἂν πίνωσι τοσοῦτῳ μᾶλλον ὀρέγονται τοῦ ποτοῦ· | Plena structura esset ὄσπερ ἂν πλέον πίνωσιν, τοσοῦτῳ μᾶλλον ὀρέγονται. Sed videtur de industria hoc ex latina lingua esse expressum, in qua non semel in comparativae enuntiationis alterutro membro deest comparativus cf. Tacit. Hist. I. 74 quanto incautius effererat, paenitentis patiens tulit absolvi reum criminibus maiestatis. Hist. I. 68. sonus tubarum fulgor armorum quanto inopina tanto maiora offunduntur, Hist. II. 99. quantum hebes ad sustinendum laborem miles tanto ad discordiam promptior. Histor. II. 1; quo plus virium ac roboris e fiducia tarditas inerat. Cf. c. 9. Hanc ob rem mutandum esse nihil putavi. —
- c. 5. λέγουσιν . . . παχὺν τὴν ἰὼν ὄντα ἔπειτα δευόμενον (ἐπιδαφιλευόμενον *Cod.*?) τῷ ποτῷ ὀξυκίνητον γίνεσθαι [ὑγρότερον, ὡς τὸ εἰκὸς καθιστάμενον] καὶ ἐπὶ πλείστον διαχεόμενον (+) Expeditior futurus videtur hic locus omissis verbis ἕγροτερον . . . καθιστ.): Bibendo venenum liquefactum et celeriter motum maxime diffundi.
- c. 9. μηδὲ χυθεῖσαν τὴν σπονδῆν || ἔχχυθεισαν *Cob.*

LUCIANI DISSERTATIO C. HESIODO.

Cod. Gorl. = A *Cod. Vat.* 90 = Γ *Cod. Pal.* 73 (*Graeven*).

- c. 1. οὐδὲ τὴν ἀρχὴν *ne initio quidem, omnino non* cf.
 c. 2. ἀνάγκη σοι sine verbo cf. — οὕτω δὲ || cf. ad οὔτοι
 δὲ *Macrobbii* c. 2.
 c. 4. ὅτι μηδὲν ἐστὶ ἐφραψωδῆμενων ὑπ' ἐμοῦ ἴδιον ἐμόν.
Cf. quae de part. μὴ, οὐ, ἄν dixi Sbd. — τῶν παρα-
 λελειμμένων ἀπαιτεῖν || om. τῶν Γ
 c. 5. καὶ ἄν εἴ τι || καὶ ἄν τι λάθῃ 73 καὶ pro καὶ ἄν.
 c. 6. ἀμα καὶ προφητικῶς || om. 73.
 c. 7. ἔτι χλωρὸν || χλ. ἔτι 73 — ὅτι οὐ μεσοῦντος θέρους
 χρῆ ἀροῦν ἢ οὐκ ἄν τι ὄφελος γένοιτο εἰκῆ ἐκχυθέν-
 των τῶν σπερμάτων οὐδὲ ἀμᾶν ἔτι χλωρὸν τὸν σταχνυ
 ἢ κενὸν εὐρεθίσεσθαι τὸν καρπὸν. *Rara est haec enun-*
tiationum conjunctio, nam quae esse solebat causalis facta
est disjunctiva. — ἴν μὴ καλύψαις . . . ἐπιφοροίση
 || καλύψης — ἐπιφορῆ 73 Γ
 c. 9. παραδέξασθαι ἄξιον || om. παρα 73 Γ

LUCIANI NAVIGIUM.

Cod. Gorl. = A *Cod. Marc.* 434 = Ω

Cod. Paris. (3011) = C *Cod. Vat.* 87 = X (*Graeven*)

- c. 1. διαλάθοι || ἄν διαλ. *Sbd.* X — καὶν . . δέοι || Cl. Op-
 tativus in oratione obliqua — ναῦν . . μίαν τῶν ἀπ'
Αἰγύπτου . . σιταγωγῶν || μίαν recte abest in
Cod. Ω. Non enim agitur de numero, sed de genere.
Genit. τῶν σιταγωγῶν est ex partitivis sine τις,
 ex quo suspensus sit, usus apud *Lucianum* frequen-
 tissimus.
 c. 2. μειράκιον τὸ τὴν καθαρὰν ὀθόνην ἐν δεδυνκὸς
 || [ἐν δεδυνκός] *Dicendi brevitās, ad significandum aliquid,*

quod alicui vel personae vel rei praeter ceteros proprium est cf. Char. 9. ἀκρόπολιν τὴν τὸ τριπλοῦν τεῖχος c. 14. ὁ τὸ διάδημα. Fugit. 29. ὁ τὴν κιθάραν Bis accus. c. 3. ὁ τὴν σύριγγα. quibus omnibus exemplis docemur ab hoc loco ἐνδευκός posse abesse — παρέπεμψε || παρέπεμπε ΩΑ — ἐποδεδεμένον *calceatum* opp. ἀνυπόδητος — ἀπηγμένην || [] videtur abundare post ἀναδεδεμένοι ἐς τοῦπίσω Sbdt. — πρόχειλός ἐστι || προχειλής Cob. — λεπτός . . τοῖν σκελοῖν || λ. ἐκ τοῖν σκελοῖν Fr. comparato Timon. c. 26. βαρὺς ἐκ τοῖν σκελοῖν — ἐφθέγγετο ἐπισεσυρμένον τι . . . καὶ συνεχὲς καὶ ἐπίτροχον || Pugnans inter se ἐπισεσυρμένον et ἐπίτροχον. Nam quod celeriter per se currit, id non opus est trahi. Quam ob rem mutavi ἐπισεσυρμένον a σύρω in ἐπισεσυρισμένον a συρίττω, συρίζω i. e. loquebatur stridente voce (nos^c ἰσιπέιν^c) ita ut littera σ personaret. Perficere ausus sum hanc malae fidei coniecturam legendo συνεχῶς ἐπίτροχον continua celeritate pro συνεχὲς καὶ ἐπίτροχον — ἀναδεδεμένον ἐς τοῦπίσω τὴν κόμην. c. 3. τοῦτο μὲν εὐγενείας . . . σημεῖόν ἐστιν Αἰγυπτίας ἢ κόμη || Αἰγυπτίσις Sbdt. del. ἢ κόμη Ω, recte, nam etsi non pauca sunt exempla, quibus extremo enuntiati loco subiectum additur ant iteratur, hoc tamen loco eo minus necessarium est, quod κόμη paulo ante praecedat, ut sequens αὐτὴν facile eo referri possit.

- c. 4. Τί οὖν χρὴ ποιεῖν ἡμᾶς ἐνταῦθα; παραδοκεῖν αὐτὸν ἢ ἐθέλεις ἐγὼ αὐθις ἐπάνειμι ἐς τὸ πλοῖον || signo interrogationis posito post ἡμᾶς sequitur ἐνταῦθα παραδοκεῖν αὐτὸν ἢ ἐθέλεις ἐγὼ αὐθις ἐπανίω quamquam praestare videtur om. ἐγὼ scribere ἐπανίωμεν ut infra ἀλλὰ προίωμεν Sbdt.
- c. 5. τ. πρύμναν || πρύμνην Α
- c. 7. οἷα ἔπαθον πλείοντες ἢ ὡς ὁ ἀστὴρ αὐτοὺς ἔσωσεν || καὶ Sbdt.
- c. 8. καὶ φοβερωτάτην ποιεῖ τ. κυματογῆν || om. καὶ Sbdt.

- c. 9. θαναμάσιον τ. φής κυβερνήτην τὸν Ἡρώνα ἢ τοῦ Νιφείως ἡλικιωτήν, ὃς τοσοῦτον ἀπεσφάλῃ τῆς ὁδοῦ | om. ἢ Sbd̄t. Optime Fritzsche vidit Heronem senem comparari cum Nereo deliro, sed vellem sustulisset idem particulam ἢ, quoniam non sunt duo, sed unus.
- c. 11. στέγειν μεμαθήκαμεν | σιγαῖν. Fr. Sbd̄t. ex καὶ σέγ' ἄν ΔΩΞ Solanus.
- c. 13. οἶον ἄν ἄς εὐδαίμονα βίον ἐπεβίωσα | οἶον ὡς εὐδαίμονα βίον ἐβίωσα. om. ἄν Sbd̄t. Non est enim apta huic loco irrealis forma apodosis. Minime enim dicit *si deus largiatur, vixissem vel viverem* sed *si deus largiatur vixi vel vivo* i. e. non ἄν ἐβίωσα sed ἐβίωσα. Flagitat igitur nova res novam formam, qua significatur factum iam esse, quod fieri posse dicendum erat. Per totam enim hunc dialogum omnino omnia, quae voto expetantur, continuo data esse et re vera rata esse finguntur. Cui rei fidem facit ut ἐπεβίωσα, etiam ὠκοδομησάμην ἤδη sine ἄν, οἰκέτας ὠνούμην sine ἄν.
- c. 14. κατ' ἔτος ἕκαστον | Satis est scribere Atticis κατ' ἔτος, *quotannis*, sed cum in codicibus fere additum sit ἔκ., ferenda sane est haec negligentia vel abundantia.
- c. 15. κᾶν τὰ Νειλῶα ταῦτα ταρίχη. κᾶν his similibusque locis prorsus in adverbii vices abiit *certe*. Cf. ad Bis accus. 1.
- c. 16. κατὰ τοὺς ἐπιβάλλοντας ἕκαστος σταδίου | ΞΞ ἔκ. Sbd̄t. — οἱ θεοὶ πάντα ὑποκείσθωσαν παρέξοντες εἰ καὶ τῇ γύσει ἀπίθανα ἔσται *se subiciant ut obsecrant omnia, etiam si sunt contra naturam*.
- c. 17. ὀλίγον ὅσον ἡμιστάδιον . . ἐκλήφομαι | Cf. ἀκαριαῖον ὅσον —
- c. 18. καὶ ἄλλο εἴ τι ἡδιστον κτημάτων ἀπάντων | κ. εἴ τι ἄλλο ἡδιστον κτ. Sbd̄t. — λέληθας σε αὐτὸν ἔχων ἐν τῇ νῆσ. | σὲ αὐτὸν separatim scribendum Sbd̄t. quis αὐτὸς sit, sequentia monstrant τὸν παῖδα φής . . . τὴν κομήτην. Satis igitur ex uno vocabulo facere duo.
- c. 19. ἐπειδὴν ἔς σὲ παρέλθῃ ἢ εὐχή | περιέλθῃ „*Quidquid fit per vices, dicitur περιίεσθαι*“. Cob.

c. 20. εὐθὺς οὖν . . . οἶκος . . . και τὰ περι τὸ ἄστν πάντα ὠνησάμην ἤδη ὀλκήν. Locum impeditissimum sic conformare studui: εὐθὺς οὖν . . οἶκος, ὡς ἂν ἐπισημότετα οἰκοίην και τὰ παρὰ τὸ ἄστν πάντα ὠνησάμην ἤδη [πλὴν ὅσα Ἰσθμοὶ και Πυθοὶ] (itemque quod ex uno codice vult Bekker [πλὴν ὅσα θύμον και λίσθοι]) και ἐν Ἐλευστίνι ὅσα ἐπὶ θαλάττῃ και περι τὸν Ἰσθμὸν ὀλίγα τῶν ἀγώνων ἔνεκα. εἴ ποτε δὲ pro δὴ (Sbdt.) ἐς τὰ (Fr.) Ἰσθμιά ἐπιδημήσαιμι, και τὸ Σικυώνιον πεδιον, και ὅλως εἴ που συνηρεφὲς ἢ ἔνυδρον ἢ εὐκαρπον ἐν τῇ Ἑλλάδι. Iudicavi enim, inprimis tenendum ac tuendum esse, quod Adimantus summe exoptaverat, domum splendidam opulentam in terra fertilissima, amoenissima, dulcissima, excludenda, quae huius vitae lautissimae delicias turbent saxosa et sterilia loca. Postremo πάντα ἐν ὀλίγῳ Ἀδειμάντου ἔσται pro ἔστω scribendum est ACΩΧ. Aliis autem de causis ex-terminanda sunt Ἰσθμοὶ, quod male hoc priori loco insertum esse opinatur Fr., quippe quod paulo post nominetur περι τὸν Ἰσθμὸν ὀλίγα, non minus quam Πυθοὶ quod propter similem utriusque conditionem importune huc translatum videatur. Restat ut auctoritate ACΩΧ pro εἴ ποτε δὴ scribendum sit εἴ ποτε δὲ, quia quae sequuntur non ad praecedentia pertinent, sed ad sequentia. Complector iam quae servanda sunt: και τὰ περι τὸ ἄστν πάντα ὠνησάμην ἤδη και ἐν Ἐλευστίνι ὅσα ἐπὶ θαλάττῃ και περι τὸν Ἰσθμὸν ὀλίγα τῶν ἀγώνων ἔνεκα, εἴ ποτε δὲ ἐς τὰ Ἰσθμια ἐπιδημήσαιμι και τὸ Σικυώνιον πεδιον και ὅλως εἴ που τι συνηρεφὲς ἢ ἔνυδρον ἢ εὐκαρπον ἐν τῇ Ἑλλάδι πάντα ἐν ὀλίγῳ Ἀδειμάντου ἔσται.

c. 21. μὴ μ' ἀνάλνε || μοι Fr.

c. 22. ἀλουργίς || om. ΩΧ

c. 23. οὐ κατ' ἐμὲ || me indignum.

c. 24. ὑπῆρξεν ἂν || delevi ἂν his ACΩΧ — θανμάσια δὲ ἐς κάλλος θέατρα || δημόσια [ἐς κάλλος] Sbdt. Nam

in hoc omnis inest vis, non in amplitudine ac pulchritudine theatri.

- c. 25. ἐκέλευσα [ἄν] cf. ad c. 20. ubi in omnibus codicibus omis-
sum ad ἀνησάμην.
- c. 26. ἐθέλεις ἀριθμήσομαι || . . σωμαί. — βιώσεις || βιώση
Ddf. Fr. — καὶ ἦν ἐκείνη ἀποφάγη, πάντα οἴχεται
|| Servata hoc loco in codicibus separata forma, καὶ ἦν
pro falso contracta καῶν. Cf. ad Bis accus. c. 1. —
- c. 27. καῶν μὴ εἴπης || Ex norma supra proposita de usu καῶν.
- c. 28. ὡς ἐκείνων πρὸς οὐδὲν ἀνανευόντων || ἀνανευσόν-
των Cob. Statutum enim inter amicos illico per deos
fieri, quod ipsi expetant. Cf. c. 13. sqq.
- c. 29. ὡς τοῦτό γε αὐτὸ ἦδη μείζονα εἶναι τῶν ἄλλων
βασιλέων || ἦ δὲ μείζω εἶναι ΑΩΩ Sbd. Idem post me
(61) vidit Madvig (72); Nam hoc ipsum dulce . . .
ὥσπερ ὅταν ἴδῃ τις || ἦ τις Sbd.
- c. 31. ἐναντιωθῆσόμενος || ἐναντία θησόμενος Cob.
- c. 32. διαβάλλωμεν τὸν Αἰγαῖον || διαλάβωμεν ΑΩΩ —
ἄχρη || ἄχρη ΑΩΩ
- c. 33. ἐπεισαχθέντες. Codicum lectionem defendit Fritzschi-
us contra Bekkeri et Cobeti coniecturam ἐπισταθέντες, ad-
lato ex poeta incerto ap. Diodorum Sic. XII. 11. v. 3.
ὁ παισὶν αὐτοῦ μητροῖαν ἐπεισάγων et v. 5. ἐπεις-
ακτὸν κακόν. — ἐν τοσοῦτῳ || ἐν τούτῳ ΑΩΩ
- c. 34. ἐκ τῶν πλησίον καὶ προαστείων || ἐκ τῶν πλη-
σίον [καὶ προαστείων] Sbd. Nempe glossa ad ex-
plicandum τῶν πλησίον addita
- c. 35. ἐπὶ τὰς ἐλαίας || ὑπὸ Bk. Ddf. Fr. Sbd. — ἐγὼ δὲ νήφειν
ᾧμην καὶ οὐ παραποφανεῖσθαι τὴν γνώμην || ὑπαρ
(om. οὐ) ἀποφαίνεσθαι τὴν γνώμην Hirschig
quod probat Cobet „recte mones, ego me sobrium esse
opinabar et vigilantem (non in somnis) sententiam dicere“.
ἀποφαίνεσθαι τὴν γνώμην nihil aliud est quam λέγειν
τὰ ἔμοι δοκοῦντα.
- c. 36. ἐπιλαμβάνουσι invadere Fr. — μηδὲ προδώσετε || προ-
δῶτε ΑΩΩ Bk.

- c. 38. *δσας δέ και καθαιρήσω* | om. και ACΩΩ — *αἱ ἄν ὑβρίσωσι τι* | οἱ ἄν incolae urbium pro ipsis urbibus ACΩΩ
- c. 39. *ἐκστάδιος* || *ἐκστάδιος* Sbd. *ἑξαστάδιος* ACΩΩ cf. ad c. 16. — *προτεινόμενος* || non opus est mutare eum Cobeto in *προπινων*; spectat enim ad eum potissimum luxum, quo quae protendebat pretiosissima pocula ad bibendum eadem obferebat dono convivis Cf. c. 23.
- c. 40. *κατ' ὀλίγον* | *μετ' ὀλίγον* Cob.
- c. 41. *ἃ εἰκότως διέβαλες* || ἃ male insertum eiecit Bk. — *οὐκ αἰτήσομαι* | om. ACΩΩ. Retinendum igitur solum: *τὰ δειματα . . . εἰκότως διέβαλες*.
- c. 44. *οὐδὲν γὰρ δεήσει με ταῦτα ἔχοντα* | *οὐδὲν γὰρ ἐνδεήσει μοι ταῦτα ἔχοντι* Sbd. — *ἐπιπετόμενος* || om. ἐπι ACΩΩ — *πάντα γὰρ ἐμὰ ἦν ἄν* | del. ἄν — *ἑώρων ἄν* recte de iis quae identidem at non semper fiunt. Eadem ratio sq. *ἔγνων ἄν*.

EMENDANDA.

- pag. 20. Bis accus. c. 33. Pro *πολοῖς* lege *πολλοῖς*.
- pag. 35. De parasito c. 35. Pro [*και*] lege [*και*]
- pag. 35. De parasito c. 40. Pro *ὀρητ και ορας* lege *και ὀήτορας*.
- pag. 54. Anach. c. 19. Pro *νέ τοῖς λ.* lege *ἐν τ. λ.*
- pag. 103. Philops. c. 34. Pro [*ἐν ὀθονλοῖς, νοήμονα*] lege *ἐν ὀθονλοῖς [νοήμονα]*.
- pag. 106. Hippias c. 2. Pro *μνημόσυνα . . . και πράγματα* lege *μνημόσυνα . . . πράγματα*, om. *και*.
- pag. 130. Adv. indoct. c. 20. Pro *ὑπὸ τὸ ψευδο* lege *ὑπὸ τῷ ψευδο*.
- pag. 139. De calumnia c. 10. *ἀργήν* lege *ἀρχήν*.
- Sicubi textus discrepat ab adnotatione critica rogo praeferatur adnotatio.

